Beatissimo patri et clemētissimo dn̄o pio secūdo pontifici maximo Johānes de turrecremata sabinēsis eps / scē rōne eccīe cardinalis sancti sixti vulgariter nūcupatus / post humilē recōmēdacōꝫ ad pedū oscula bt̄orꝝ. Perscrutāti mihi studiose psalmorꝝ librū quē alij soliloquiū dicūt qꝺ ē collocucō hōis cū deo singl'ariter vel secū tātū / quorū vtrūqꝫ laudāti ouenit et oranti. alij librū ymnorꝝ (ymnus aūt est laus dei cū cātico) alij psalteriū qꝛ q̄ intus dn̄a inspiracōe dauid pcipiebat. hec medullato carmīe ꝓferebat. mira occurit pulcritudo sensuū / et stillātiū medicina verborꝝ ꝛ āplissima copia ꝟtutū ad oēm aīe pfectionē ut merito aptetur illud ꝓphete. ps̄. abūdātia in turribꝫ tuis. i. i psalmis tuis / qui recte turres appellari pn̄t. tū ꝓpter incōphēsibilē altitudinē sapiētie in eis otēte. tū ꝓpter indeficiētis defensionis auxiliū qꝺ adūsus hostiles incursus p̄stat hijs q̄ intento sensu ꝛ vigilanti mente psalmodiam omīpotēti deo nr̄o exsoluūt. In hijs turribꝫ ē abundātia maxīa vtilitatis. Plane h̄ psalmorꝝ liber registrū ē totius sacre scripture / et osūmacō totius theologice pagine. Alia nāqꝫ sūt ut ait augustinus q̄ ꝓphete tradūt / alia q̄ historia libri. Lex et q̄ alia / alia liber ꝓūbiorꝝ. ¶ Psalmorꝝ vero liber quecūqꝫ vtilia sūt ex oībꝫ otinet / futura p̄dicat. Hic eni ānūciacō xp̄i in carnē futuri. Hic oīm xp̄i misteriorꝝ reuelacō. Hic ouīs resurrectionis spes p̄dicitur / supplicōrꝝ metus / glorie pollicitacō. Liber iste veterū gesta omemorat / legē viuētibꝫ tribuit / gerēdorꝝ statuit modū / et ut breuiter dicā. omnimis quidē bone doctrine thesaurus est. Quid enim ē qꝺ nō discatur ex psalmis? Hic oīs magnitudo ꝟtutis / norma iusticie / pudicicie

decor/prudētie ɔsūma cō/patiētie regula. Psalmodia ut ait augustinus fugat demōes/angelos i adiutoriū vo=cat/excitat deuocōnē/ placat deū/impetrat veniā/hilarat aīaȝ/illumiat ɔsciētiā. Et cassiodorus. Psalmodia ē ɔso=lacō flētiū/cura dolētiū/sanitas egrotātiū/aīe remediū/miseroꝝ oīm refugiū. Verū hāc psalmoꝝ vtilitatē q̄ pleni sūt supnis misterijs et singuli celesti dulcedine re=dūdātes/ nemo plane ꝑcipit/ nemo eoꝝ suauitatē de=gustaē valet q̄ ipoꝝ psalmoꝝ spūalē intelligēciā i se la tentē nō ɔphēderit. Nō eni līaꝝ sacraꝝ cortex ȝ medul la inclusē sapiētie est q̄ mentē viuificat/reficit/atqȝ oble ctat. Nō eni putemus inq̄t ieronimus in v̄bis scp̄tura=rū eē euāgeliū/ȝ i sensu. Nō in supficie/ȝ i medulla. Nō in ſmonū folijs/ȝ i radice racōnis. Hinc augustinus a=it. In oīi copia scp̄turaꝝ sanctaꝝ aptis pascimur/ob=scuris exercem̄. Hinc ad iudeos lr̄e obſuatores. inq̄t saluator nr̄. Jo. v. Scrutamini scp̄turas. ip̄e testimoniū phibēt de me. i. nō līaꝝ exteriora tm̄/ȝ intus ꝑquirite di uinoꝝ sensuū thesaurū/qui intra fragile vasculū vilis li tere tenetur inclusus. Sup quo crisostomus ita ait. Nō ad lectōnē simplicē scp̄turaꝝ ȝ ad scrutacōȝ exquisitā eos misit/qꝛ que de deo dicebātur in scp̄turis desup ob=umbrabātur. nec in supficie exp̄mebātur. ȝ ut quidā the saurus intus recōdebātur. Hinc augustinus i omelia q̄=dā ait. Cū de diuinis opib9 q̄ legūtur ipo inspirāte q̄ fe=cit intellectū alicuius mistice sigficacōis scrutam̄. qua=si de obscuris famcellis mella ꝑducimus veluti xp̄i disci pulos imitātes. spicas manib9 ɔfricam9. ut ad latētia g̃=na ꝑueniam9. Jā manifeste necessariā eē dinoscit̄ psal=moꝝ intelligētiā/ut q̄s eoꝝ suauitatē degustet. Per=cipitur aūt hec psalmoꝝ intelligētia a reuelacōne dīna

q docet sugé mel de petra/oleūq3 de saxo durissimo a magistrorum doctrina quos ad diuinā elucidādā sapiam et occulta pcedendū in lucē q̄si dīuitatis organa/ dīna pudētia/in ecclia institutos esse cognoscimus. Ceterū beatissime pr̄ cū cōsiderasses q tpibus iā nr̄is pauci sapie studēt/pauciores pscrutādis diuinis misteriis insudant. paucissimi q antiquorum sermōe sciaq3 clarissimorum patrū explanacōes et cōmentaria sup psalmos plegere curāt. venit in mētē meā ut inter alios studii mei labores hūc interponerē/ut ex sentētiis gl'osissimorum ac pclarissimorū. s. ieronimi aug. remigii et cassiodori q hūc psalmorum librū exuberātissimis fluūbus pfundissime interp̄tati sūt aliq̄ breuē cōpendiosamq3 intelligētiā psalmorū exsculperē que pre ceteris a pluribus et etiā pauperibus clericis haberi possz et intelligi. Quod eo maxime efficere cupiebā. quo augeri inde honorem dei existimabā: indubitatū habens q cū ministri ecclesie latētia psalmorū mella degustarēt/alacriori feruētioriq3 deuotione laudes dn̄o decantarent. Sed ecce mentē meā ab hac scribendi cogitacōne alienabat senectutis pondus/infirmitatū frequentia/latentis in psalmis sapiētie pfunditas/parabolarum quibus vallatur pene inexplicabilis obscuritas/ et sup om̄ia exiguitas ingenii et imbecillitas intellectus. Sed occurrit ex aduerso amor publice vtilitatis q solus nomen difficultatis erubescit: qui q ut ait augustinus michil tam durū atq3 ferreū quod nō amoris igne vincatur impulit me vi sua victum ad preconceptū laborē audacter subeundum sub illius fiducia qui sapiētie fons ē/qui et cecis visum/et mutis dicēdi prestare copiā solet. ¶ Est autē in hac explanatione psalterii aduertendū: q virgule rubee non tantū supponūtur litere

textus/sed etiaȝ illis que loco litere tanquā expositoria eius ponūtur. Precor aūt omnes qui huius mei laboris fructū gustabūt/dn̄m exorare/ut laborē ipm a mercede vacuū nō sinat/sed p sua clemētia beata vita ↄpenset/ quā elucidātib⁹ diuinā sapientiā scriptura sacra teste legit̄ pmisisse. Et qꝛ beatissime pater apostolice sedis iudicio omia dcā mea et scpta sb mitte sp solitus sū/credēs me nō ēē securū nisi sb eius militarē doctrina/hāc psalmoꝝ explanacōȝ sic dn̄a largitate studiolo meo elaboratā sanctitati tue in eadē sede dignissime psidēti emendādā corrigēdāqꝫ si opus fuerit/hūiliter offero/q̄ nō solū aūcte ꝫ ingenio et sapiētia prestantissimus haberis.

¶ Psalmus primus in quo descri-
bitur processus in beatitudinē.

Beatus vir qui non abijt) a via recta recedēdo (in cōsilio impiorꝝ) prauis eorꝝ machinacōnibꝫ consentiēdo (qui in via peccatorꝝ nō stetit) ſꝫ vitā suā immaculata ꝯuersacōe trāsiuit (et q̄ pestilētis dogmatis) venena non seminauit nec posteris pniciose doctrine exēpla reliq̄t. Sed i lege dn̄i fuit volūtas eius) ut diuine legis mādata pficiat (et i lege eius) adimplēda (meditat̄ assidue in ꝓsperis ⁊ in aduersis) non tantū lectione legis ſꝫ iugi obſuatione sanctitatis. Et erit tanq̄ lignū qd̄ plantatū ē secus fluēta aquaru) virore ōme grē semp viuus qui bonorꝝ operū plenitudine fecūdus (fructū dabit tempe vite sue) dignū felicitatis eterne.

¶ Et folium eius nō defluet) a veritate i mēdaciū/ne in cassū sine vtilitate/ſꝫ ad aliorꝝ erudicōēꝫ et salutē pficiēt (et omnia q̄cunqꝫ faciet ſp ꝓſperabūtur) sibi ad cōsecucōnē vite eterne. Nō sic impij nō sic ſꝫ tanq̄ puluis) infecūdus ⁊ siccus ab hūore ōme gratie (quē aura diaboli pijcit a facie) stabilitatis eterne. Jdeo) qꝛ sūt sic puluis (nō resurgēt impij) scꝫ infideles (in iudicō) discussionis ut examinētur/qꝛ nō credētes penis certissimis iā iudicati sūt (neqꝫ peccores) pfessione xpiani/ſꝫ minoribꝫ pccīs obnoxij resurgēt (in ꝯgregacōe iustorū) qꝛ nō admittentur ad vitā eternā ad quā iusti cōgregabūtur.

Quoniam nouit dn̄s) noticia approbationis (viam

iustorũ ut pote quia munda splendida/ et delectabilis/ que expedita via ad beatitudinẽ (iter aũt impiorum) nõ approbat. sed reprobat/ ut pote quia immũdũ tenebrosũ et triste deducens in pditionẽ.

¶ Psalmus secũdus in quo de machinacõne et rebellione molientiũ ɔtra regnũ xpi et de ipsius xpi excellẽcia et dignitate.

Propheta admirans maliciã psecutorũ xpi quã preuidebat spiritu ait.

Quare fremuerũt more ferarũ sine ratione (gẽtiles) romani milites crucifixores xpi (et ppli) iudeorum (meditati sunt inania) credẽtes p xpi mortẽ extinguere nomẽ et famã et regnũ eius. Affuerũt) huic malicie pbẽtes fauorẽ/ herodes et pilatus/ sacrilegis mẽtibus in hoc scelere consentiẽtes/ et sacerdotũ (pñcipes ɔuenerũt i vna pua voluntate aduersus dñm) deũ patrẽ (et aduersus xpm) filiũ (eius) ¶ Dicẽtes. Dirũpamus vincula) scz doctrinaz et miracula et pmissiões quibus xpus et eius discipuli nos sibi astringere volũt. demusque operã ut diruptis vinculis (pjiciamus a nobis iugum ipsorum)

¶ Et dominus. Qui habitat in celis) scz in sanctis (redet illos dignos irrisione et subsanatione) in futuro/ et oñdet illis inania esse meditatos/ cũctis gentibus iugo xpiane religionis colla sua subiciẽtibus. Tũc) i futuro iudicio (loquetur ad eos) eorum maliciã increpans et vindicte sniam in eos pferens/ quã execucõni demandãs (in furore) id ẽ acerbissimis penis (eos) puniens in anima et corpore (conturbabit) ¶ Vox xpi iniuste iudei vincula mandatorum meorum dirũpere et legis mee iugũ meditati sũt abiicere. qm̃ Ego) xpus (cõstitutus sum)

a deo patre (rex) cui obediendū est (sup syon) ecciam iu-
deoꝝ (p̄dicās) in ea (legē eius) Nō tm̄ sup syō / et su-
per iudeos rex sū ꝯstitutus / ꝫ etiā sup om̄es gentes do-
miniū habeo / tā iure hereditario q̄ meritorio. heredita-
rio quidē q̄m. Dn̄s) pr̄ meus q̄ vniuersoꝝ dn̄s ē (dixit
ad me filius meus) naturalis singularis / et ꝯsubstācia-
lis (es tu ego) eternaliter (genui te) ¶ Iure aūt meritorio
sup oēs gētes dn̄iū habeo / q̄m dn̄s deus pr̄ dixit ad me
¶ Postula a me) passiōis tue merito / quā p̄ totius hu-
mani generis salutē assumes (gentes et dabo tibi) eas
(in hereditatē tuā) ut scilicet copulētur nomini xp̄iano /
quas tū ut deus mecū possides (et dabo possessionē tuā
terminos orbis terraꝝ. ¶ Reges eos potestate regali
et inflexibili iusticia) et eos qui nō receperūt disciplinā
tuā (ꝯteres eos) quosdā ad correctōnē / ut de infidelib
fideles efficiātur / quosdā ad eternā dānacōꝫ. ita leuiter
(sicut figuli vasa) leuiter cōfringūtur.
¶ Propha reges terre monēs ut om̄es xp̄m debito vene-
rētur ait. Et nūc reges intelligite) q̄ntus sit ip̄e xp̄s /
q̄ excelsus q̄ potēs (⁊ scitote vos q̄ alios iudicatis) vos
habē supiorē qui nō tm̄ vniuse terre ꝫ etiā celoꝝ dn̄s ē.
Seruite dn̄o om̄i in timore) filiali (exultate ei) p̄ deuo-
tionē (cū tremore) tn̄ ne exultatio effundatur in dissolu
tionē. aut negligētes reddēt. Apprehendite discipli-
nā) xp̄i. q̄si munimē clipei ꝯtra noxia vicia p̄fecturū ⁊ ssbi
cite vos humiliter ei (ne quādo deus) pater (irascatur ⁊ se
paremini a via iusta) scꝫ a celesti rege xp̄o qui ē via re-
cte ambulantiū ad vitam. dux euntiū iter ad beatitudi-
nē festinantiū. Cum exarserit subito ira eius) in vindi
ctā impioꝝ in die iudicij (beati q̄ ꝯfidūt in dn̄o) q2 eos
nō solū nō attinget ira dei. ꝫ ad beatitudinē p̄ dei gratiā

puenit eternā vbi bonoꝝ omniū sūma est.

¶ Psalmus tercius in quo de passione et resurrectione xpi.

¶ Homo xpus admirās cur tot psecutores habeat ait sic ad deū.

Domine cur multiplicati sunt

qui tribulāt me: doleo de cecitate eoꝝ q̄ salutaē suū ita obstinatis mentibꝫ respuūt. mirū est enim qꝛ nichil ab eis ꝓmerui (multi insurgūt) ut obstinato animo deprimāt me detrahentes ⁊ falsū testimoniū ferētes (aduersū me) Multi) dicūt de meis psecutoribꝫ/ ut audatius me psequāt (dicūt michi) nō saluabit eū ille quē sibi deū facit/ nec filius dei ē ut ipe dicit. Verūtamē) ɔtra tot psecutores tu es refugiū meū (qui susceptor es) mee humanitatis/ in vnitate diuine psone (et gloria mea) tecū vna ē/ qui ita ab alto defigis mentē meā ut nulla passione vincat. ¶ Et hoc ideo qꝛ Voce) cordis mei (ad dn̄m clamaui ⁊ exaudiuit me de sblimitate iusticie sue) iustū eni erat ut innocentē occisū ⁊ cui retributa sūt mala ꝓ bonis/ resuscitaēt a mortuis/ et donaret i celis omniū creaturarū pn̄cipatū. ¶ Exaudiuit aūt me i hoc dn̄s qꝛ. Ego dormiui) spōte nō coactus (et somnū cepi) i morte volūtate mea (et soporatus sū) securus i mente quiescens nullā habēs ɔsciētiā peccati (et exurrexi) diuinitatis ṽtute/ q̄ naturā in qua passus sū (susceperat) in vnitate psone. ¶ Et qꝛ dn̄s suscepit me in ꝓtectione sua. ¶ Non timebo milia populi circūdantis me) pendentē in cruce/ et ideo (exurge domine) ostende potentiā tuā (et saluū me fac) nō solū faciendo me resurgē a mortē/

sed etiam inimicos meos exterminando.
Et sic factū est. Nam tu percussisti) per titum et vespasianū (omnes) iudeos (aduersantes michi sine causa) et maledicta verborū eorū quibus dilacerabant me et mēbra mea (in irritū pduxisti)
¶ Hinc patet quoniā solius. Domini est salus) et ideo o domine sit (benedictio tua super populuz tuū) de te salutē sperantem non ab alio.

¶ Psalmus quartus in quo exhortatur vir iustus ad bonā operacōnē.
Vox ecclesie in tribulatione posite.

Cum inuocarē deū in auxiliū meum (exaudiuit) vel ſm aliā lrāz (exaudisti me de9 iusticie mee) actor et remunerator/ q̄ (in tribulacōne) ab āgustijs tristicie (in latitudinē) gaudiorū (eduxisti me) Miserere mei) contra miserias huius vite! tā pene q̄ culpe (et exaudi oracōnē meā) ut in me cepta pficiātur. ¶ Vox pphe increpātis iudeos et paganos et oēs i peccatis pseuerātes. Filij hoim) qui ſm hoiem viuitis nō ſm deū (usquequo aggrauati) et depssuz infidelitate et pōdere iniqtatis (cor) habetis (ut q̄d diligitis vanitatē) q̄ peritis! colēdo idola q̄ vana sūt! in quibꝫ nō est veritas qm veri dij nō sūt (ut q̄d) tā ardēti desiderio (q̄ritis) terrena (q̄ mēdacia sūt) decipiūt eni amatores suos! q̄ nō faciunt q̄d pmittūt scʒ felices. vos iudei et pagani ceteriqꝫ peccores nolite infidelitate detineri et vana huius seculi sequi! sed cōuertimini ad xp̄m. Scitote quoniā dn̄s deus pater xp̄m suū sanctū sanctorū mirabilē et gloriosū ostendit) tercia die resuscitando a mortuis et ad dexterā suam collocando per quē deus pater

(exaudiet me cū) bonis opib⁹ sue ōmitati(supplicauero) ¶ Nolite dico q̄rere mendaciū ſ꞉. Irascimini) vobismetipis ut horreatis qd̄ fecistis(et vlterius peccare desistite) et si vos peccare ꝯtingat(cōpungimini)p penitētiā/et de hijs q̄ tractatis(in cordib⁹ vestris)ut sūt cogitacōnes male/et de hijs q̄(in cubilib⁹ vr̄is)opamini ut sūt opa carnis. ¶ Quia vero iusticia exigit ut penitēs satisfaciat p pccīs seq̄tur. Sacrificate) o vos penitētes id ē afferte(sacrificiū)nō peudū ſ꞉ iusticie.i.opa satisfactōnis post penitētie lamēta(et sperate in dn̄o)de recipiendo p talib⁹ ꝛ pccōꝝ veniā ꝛ beatitudinis eterne p̄miū licꝫ(multi)stulti carnaliter sapiētes i suoꝝ pccōꝝ excusationē quasi dubitātes q̄ sint opa iusticie(querūt quis ostēdit nobis)cognoscere huiusmodi(bona)

¶ Propheta oñdit tales nō veraciter ſ꞉ false dicē se ignorare que sint iusticie opa. Quia signatū ē sup nos)in supiori pte aīe nr̄e/in qua ubi siles sumus(lumē)naturalis racōnis qd̄ est quedam impssio ꝛ irradiacō luminis (vultus tui)qd̄ sufficiēter ostēdit nobis q̄ sūt opa iusticie/ita ut p ignorantiā iusticie nullus p̄t se excusare a peccato p quod lumē quo a te ꝯgnoscimus(dedisti leticiā)spiritualē(in corde meo)

¶ Sed mali nō intus in sp̄ualib⁹ bonis ſ꞉ foris in tpalib⁹ delectātur. A fructu frumenti vini et olei sui)aliarūqꝫ reꝝ tpaliū(multiplicati)dilatati ꝛ exaltati putantes in hijs esse ꝯsūmatū bonū. Vir aūt bonus in sp̄ualib⁹ exultās dicit ꝯtra humanos tumultus ꝛ felicitates caducas.

¶ In pace)mentis(dormiā)quā habere nō p̄nt qui secularib⁹ actib⁹ implicātur. hinc oblitus mūdi tendens (inidipm)sūmū bonū tandē(requiescam)in futuro in pace immutabilis eternitatis

Ideo requiescã secure. Q̃m tu dñe in) vna (spe) firmis-
sima. q̃ (singulariter) in vnũ ⁊ verũ bonũ speratur (o stitu-
isti me)

Psalmus quintus in quo de hijs quibꝫ acquiritur hereditas eterne beatitudis.

Verba oris mei pcipe domine

et intellige) intelligentia approbacõis cordis mei af-
fectuꝫ quo ad te clamo. Exaudi oratione͂ meam rex
meus) specialẽ curam ⁊ ptectõnẽ (et deus meus) quẽ so-
lũ veneror vero cultu religionis ut pote creatorẽ meũ.
Et si aliquãdo oraui ⁊ nõ sũ exauditus/ nõ tñ orare desi-
stam. Quoniã ad te orabo dñe et cũ tenebre pccõꝝ
fugere ceperint exaudies vocẽ meã.
Peracta erroris mei nocte ⁊ discedẽtibꝫ tenebris quas
michi peccũs meis feci. Mane) religiose deuocõis ob
ẜuacõe ɔtinua (astabo tibi) in te sũmo bono beatitudinẽ
q̃rẽs (et intelligã qm̃ nõ placꝫ tibi iniq̃tas) ẜ a solo mũ-
do corde ɔspiceris. Nõ habitabit) in pñti p grãm nec
in futuro p gloriã (in societate tua malignus nec pma-
nebũt iniusti ante oculos tuos) quia reprobi eicientur
a ɔsortio sanctorũ et visione sui conditoris. tolletur eni
impius ne videat gloriã dei.
Odisti omes qui operãtur iniq̃tatẽ) in malicia sua p-
seuerãtes (⁊ pdes omes qui loquũtur mendaciũ) pnici
osũ ⁊ potissime mendaciũ in doctrina xpiane religiõis.
Virũ sanguinũ) qui hũano cruore polluitur (et virũ
dolis ⁊ mendacijs) alios ducẽtẽ ĩ errorẽ (abominabit
dominus. ego autẽ in multa misedia tua) ɔfisus nõ me-
is meritis. Introibo in domũ) glorie tue/ ẜpus (ado-
rabo te) hic in eccia tua sancta (timore) reuerentiali.

Domine deduc me) ad eterna gaudia q diuersis fatigor angustijs. et hoc peto nō solū ex sola misericordia sed (in tua iusticia) q exigit ut sicut dānas impios / ita remuneras iustos (propter inimicos meos) confundendos / qui me post se trahere conātur (dirige opera mea ut in conspectu tuo) sint grata et accepta ut per ea ad celestem patriā merear peruenire. ¶ Opus ē ut dirigas vias meas. Quoniam nō ē in ore) aduersariorum meorum (veritas) q falsa loquūtur de xp̄o (cor ēnim eorum vanū est) recte in ore eorum nō ē veritas / quorum cor vanitas possidebat. lingua enim imperio cordis naturali ordine famulatur. ¶ Fetida et turpia. Guttur eorū exalat ut sepulcra) mortuorum patētia ad corrūpendū alios / et si nō proficiunt (linguis suis) mali (dolose agūt) mēdacijs et blāda adulacōe alios seducētes. sentiāt te dn̄e iudicē ut timeāt. Frustrentur a cogitacōnibus suis) ut nō possint deducē ad effectū qd male cogitant (et ut merētur impietates eorum expelle eos) longe ab hereditate eterna (qm irritauerūt te dn̄e) peccādo cōtra te. ¶ Ecōtra. Letētur) in futuro de habita hēditate (omnes q sperāt) nō (in te) et certe (in eternū exultabūt) q habebūt te (habitatorē) in cordibus suis. hec est eterna exultacō beatorum cū tēplū dei fiēt. ¶ O magna ineffabilis largitas donatoris qd sibi p̄to cedi. q vbi cognoscitur rex dn̄s ipe concedit. Et gloriabūtur in te) fonte om̄is boni (q diligūt nomē tuū qm tu) exuberātissima largitate (benedices iusto) Dn̄e) tua bona volūtate nō iusticia n̄ra (tanq̄ scuto) rotundo qd supra pectus positū protegit / et capiti sup̄ positū coronat. ita nos hic protegis contra mala p̄ntia et in futuro coronas gloria sempiterna

¶ Psalmus sextus in quo monet peccatorē ad penitētiā timore futuri iudicij.

¶ Territus pcc̄or immanitate suoꝝ peccatoꝝ et terrore futuri iudicij ꝑcatur ne eternaliter dānetur dicens.

Domine qui in ptāte magna et maiestate ad iudiciū venturus es (ne in furore tuo punias me) .i. ſm rigorē tue iusticie / ſꝫ magis ſm dulcorē tue miſc̄die. ¶ Nō arguas me dn̄e in furore tuo sed. Miserere mei) in pn̄ti miſc̄diā impendēdo / et opus ē (quoniā infirmus sū) et fragilitate nature et mole peccatorū / o clemētia magna creatoris / a iudice / ꝑcipim⁹ quid dicere debeamus / docuit pietatē petere / ne nos iusticia possit assumere (sana me) per tuā misericordiā qm̄ infirmitas mea adeo ꝯculcauit ꝙ usqꝫ ad robur ⁊ vires Cura me o sapientissime medice quia ¶ aīe ꝑuenit. Anima mea) ꝯualescentibꝫ morbis (turbata ē valde) territa districtōe iudicij (usqꝫ quo tu dn̄e) differs ꝯferre sanitatē egroto: noli differre q̄ usqꝫ ad finē pccs supliciū nō soles obliuisci. Conuertere ergo dn̄e) qui ꝑus eras aduſus ꝓpter pccā mea (⁊ eripe aīaꝫ meā) pccīs ligatā ab imminēti supplicio qd̄ debet̄ errātibꝫ (saluū me fac) nō meritis meis / sed (ꝓpter multā miſc̄diā tuā) Sic festino curari. Qm̄ in post mortē nō est q̄ memor sit tui) memoria fructuosa ad salutē (nec i inferno ꝯfitebit̄ tibi aliq̄s) ꝯfessiōe ad veniā / qꝛ ibi nulla ē spes venie aut redēpcōis. ¶ Miserē mei dn̄e cū iā pniam feceri de pccīs meis. Laboraui eni i gemitu meo) ꝑ āxietate cordis mei ꝯsiderās q̄d feci ſi h̄ parū sit (lauabo) i secreto ꝯsciaꝫ (lacrimis meis) discurrēdo p singl'a pccā q̄ noctes dicūtur et mūdātia lacrimaꝝ meaꝝ cumulū pccoꝝ dissoluā Turbat⁹ ē ocl's) mētis mee (ab ira dei) vidicatis p quā supplicia timeo pccōribꝫ ꝑparata (qꝛ in veteris l'ois adē

antiq̃tate pmāsi inter oḿes inimicos meos) siue inter spūs diabolicos siue inter pcc̄a que oḿia adūsa sūt m̄. Anima penitētis peracta penitētia psumens de venia refugit ꝯsolatia male viuētiū dicēs. Discedite a me oēs) tam parui q̄ magni(qui operamini iniquitatē) inducētes me ad peccatū: societatē enim vestram amplius nolo (quoniā exaudiuit dominus vocē fletus mei) p peccatis cōmissis. Exaudiuit dn̄s depcacōnē meā) remouēdo mala ne demceps peccem(et dn̄s oracōnē meā suscepit)tribuendo michi virtutes quibꝫ puenıā ad regnuꝫ eius. Omnes inimici mei erubescant)de actibꝫ suis pmcōlis q̄ mali sūt(ꝯturbentur vehemēter)timore diuini iudicij ad pn̄aꝫ(conuertātur)a malis ne pmittātur ire quo tendūt(et erubescāt)corā oculis dn̄i(valde velociter)nō differētes cōuersionē suā de die in diē.

Psalmus septimus in quo vir iustus petit ab oḿibꝫ psecucōnibꝫ liberari.

Domine deus meus in te spe

raui)nō in virtute mea nō in viribꝫ meis/sꝫ ī auxilio gratie tue/ideoqꝫ(saluū me fac ex oḿibꝫ pseq̄n̄tibꝫ me) vi ens diabolo ⁊ malis hoībꝫ(et libera me)de oḿibꝫ hn̄s liberū me reddēdo. Ne aliquādo rapiat)diabolus (ut leo)rugiēs(animā meam)quā pfecto rapiet nisi tu qui potens es(redemeris et saluā feceris.

Propheta de sua liberacōe loquēs ait. Dn̄e deus meus)libera me a pseq̄n̄tibꝫ me q̄m innocēs ego sū. vnde (si ego feci)aliq̄d qḋ huic psecucōni mee causaꝫ dederit/ vel(si ē iniquitas in opibꝫ meis)vel(si)patiētiā tuam nō imitatus. Si reddidi retribuētibꝫ m̄ mala decidā iuste ab inimicis meis superatus) et inglorius.

Itē si innocens nō fuero insup. Persequatur inimicus) saul.s. meipm (et oprehendat me) ut effugere nō possim (et oculcet in terra vitā meā) occidēdo me. vel totaliter psternēdo (et gloriā meā) regni israhel michi pmissam (deducat i puluerē) et dispgat ad nichilū deducēs me. Cū ergo innocēs sū. Exurge dñe in vindictā) cōtra hostes meos (et ostēde te magnificū in finibꝫ inimicorū meorū) tuā iusticiā ostēdēdo i eis. Exurge dñe de9 meus. et imple pceptū qd mādasti) iudicibꝫ scꝫ vindictā sume de malis et fac vindictā de me psequētibꝫ iniuste (et ogregatio pplorū seqtur tuā ordinacōꝫ) reuertēdo se ad me. ¶ Et ut hec impleatur. Ostēde altitudinē potētie et magnificētie tue) ut nō solū vindictā facias de hostibꝫ meis ꝫ etiā ut omis pplus reuertatur ad me. Et qꝛ iudex es. Iudica me dñe) et qꝛ iustus es iudica me (secūdū iusticiā meā) quā dedisti michi scdm quā iustus sū (et scdm innocētiā meā) quorū vtrūqꝫ nō ex me ꝫ desuper) a patre luminū descendit in me.

¶ Faciant quicquid possunt peccatores quia tandē.

Consumetur) et terminabitur (neqcia ipꝫ) quantū ad effectuꝫ nocendi (iustos vero ad te diriges) tu deus facies hoc (qui scrutaris cogitacōnes et oia opa hoim. Quare attēta innocētia mea. Adiutoriū) qd a te dñe peto (iustū) est (qui saluos facis) saluacōne glorie (qui corde recto conformātur voluntati tue)

¶ Propheta cōmendans psonam iudicis ait.

Deus iudex iustus) singulis reddens secundū opera eorū (fortis) cui nemo resistere pt (et patiens) qui licet omni hora offendat (nō tamē punit p singulos dies) sed exspectat nos ad penitentiā.

¶ Peccatores attēdite bn̄ qꝛ et si dñs meus patiens est tn̄

Nisi cōuersi fueritis) a malis vr̄is ꝛ penitētiā egeritis (gladiū suū) id ē vindictā suā manifestam (exercet) in vos sicut cōminatus ē p sacrā scripturā q̄i (arcū tēderet et pararet) ad sagittādū. In quo) sacre scͥp tuē (arcu cōminacōnes mortis) eterne peccatoribus (ꝑparauit) de quo arcu egresse sūt tanquā (sagitte) apostoli aliiꝗ doctores qui (ardentibꝫ) animis in modū sagittarū p̄cepta salutaria transmiserūt vnde ꝛ impii sauciarētur et fidelibꝫ efficax cura puemiret hoc (effecit) id ē opꝛatus ē. Licet hoc ita sit manifestū tn̄ est ꝙ nō deus ꝟ homo ipse dānacōis causa ē. Ecce) parturit iniusticiā) nā (ꝯcepit) per suggestionē diaboli ꝓpositū operandi (malū) qd̄ sine dolore nō est (et peperit iniquitatē) ꝯsūmādo pcc̄m. Lacū apuit) infer mi ꝯcipiēdo fraudē (et effodit eū) ampliādo parturiēdo iniquitatē (et incidit i foueā) ipsam quā ꝯo moritur i pcc̄is. Conuertetur dolor) malū) qd̄ ꝯcepit (ꝯuertetur i malū) anime eius (et iniquitas) quā peperit (descēdet) et grauabit (suprem ā mētis ptē) penis eternis subiciens eā. Laudabo dn̄m ꝑpter iusticiā eius) qua iustos ꝓtegit ꝛ malos iuste punit (ꝛ psallā) opere (nomini dn̄i altissimi) qui iustos a lamentis tristicie in gaudia sempiterna perducit.

¶ Psalmus octauus in quo de exaltatione xp̄i et ecc[l]esie dilatacōne.

Domine dominus noster qual

de admirabile est nomē) tue dīuitatis sup omne nomē/ nomē ineffabile ꝛ inenarrabile nō in iudea tm̄/ ꝟ i vniuersa terra. Per hoc te dn̄e admirātur om̄es q̄ incolūt terrā. Quoniam eleuata est magnificentia tua (elevatus ē)

de terrena humilitate (sup celos) ad dexterā tuā sedens sup omnes creaturas rationales exaltatus. Ex ore infantiū) hebreoꝝ (pfectā fecisti laudē) magnificentie tue qui spiritu sancto inspirāte et instigante te deū ꝛ saluatorē mūdi cōfessi sunt (ꝓpter inimicos tuos) pfidos iudeos ɔfundendos (ut destruas inimicū) sc3 ꝓplin iudaicū te psequentē et diabolū sue secte (defensorē)

¶ Vere dn̄e admirabile ē nomē tuū. Qm̄ video celos opera digitoꝝ tuoꝝ lunā ꝛ stellas) in ornamentū firmamenti in quib9 admirabilis potētia ꝛ sapiētia tua relucet. Propheta admirās exultacōnē humane nature in xp̄o ait. Quid ē homo) sc3 vilis et miser (quod memor ei9 es) eū a pc̄co liberādo (aut quis est filius hominis) a deo (quod visitas eū) assumēdo eius hūanitatis naturā in psonā filij dei visitasti eū: verbū caro factū est ꝛ habitauit ī nobis. Minuisti eū paulominus ab angelis) qꝛ passibilē et mortalē fecisti: cuiusmōi angeli nō sūt facti p meritū tn̄ passionis sue (gloria) resurrectōnis (et honore) ascēsionis sup oēs celos ꝛ angelos (coronasti eū et ɔstituisti eū) caput ꝛ regē (sup om̄ia opa manuū tuarū) Omnia subiecisti sub dn̄io ꝛ ptāte eius) ut pesset om̄ib9 et dn̄aretur cunctis ad nutū (oues ꝛ boues vniūsas insup ꝛ pecora cāpi) Volucres celi ꝛ pisces maris qui pambulāt semitas maris) ad que om̄ia dn̄ia ꝓuidentia se extēdit. ¶ Ostensa tanta dignitate xp̄i cōcludens ait. Domine) cui omnis potestas data ē in celo et in terra (dn̄s noster) nostrā naturā assumens et in ea nos redmiens vere (valde admirabile est nomē tuum in vniuersa terra)

¶ Psalmus nonus in quo de iudiciaria potestate xp̄i.

Confitebor tibi domine cõfessione laudis (in toto corde meo) nõ in pte tm̃ (p̃dicabo) excellẽtia (quesdã) opa tua. q̃ (oĩa certe sũt admiracõe digna) Letabor interius (et exultabo) exterius intensa leticia (in te) nõ in rebꝫ secularibꝫ nõ in iocũditate rerũ labiliũ qꝛ ibi nõ est vera leticia (psallã) ope grãs agens (nomini tuo) qd altissimũ est.

¶ Letabor dico ⁊ exultabo grãs agens. Quia inimicus hũani generis diabolus p te cõuertetur retrorsũ) deficiendo a ꝓposito malicie sue ⁊ inimici nr̃i satellites (infirmabũtur) in sua ptãte qꝛ bonis nocẽ nõ poterũt (et pibũt) in die iudicij (a facie tua) sentẽtiãte ⁊ puniẽte eoꝝ maliciã Letabor insup et exultabo tã aĩmo q̃ corpe in te.

¶ Quoniam fecisti iudiciũ meum) sumendo humanam naturam et penalitates eius ut pro me satis faceres (et cãm meã) fecisti et ɔfirmasti aduersario meo ɔdẽnato. q̃re merito (sup tronũ) futuri iudicij cũ maiestate magna (sessurus es) iusticiã singlis tribuẽs ɓm merita singloꝝ Increpasti) p p̃dicacõnẽ aploꝝ (gẽtes) de idolatria cui erãt dedite (⁊ perijt impius) diabolus amissa potestate. q̃ adeo perijt ut (noĩa) idoloꝝ (deleueis) de terra (in eternũ) Errores) diuersi quibus diaboli aĩas occidũt defecerũt p xp̃m ⁊ aplos ꝓ magna pte in primo aduentu. In secũdo vero ex toto deficiẽt (et ciuitates eoꝝ) demonũ cultui deditas p pricipes catholicos (destruxisti) idoloꝝ culturã ab eis excludẽdo ⁊ eas dei fuitio sbiugãdo Perijt memoria) idoloꝝ ⁊ idolatraꝝ (p sonitũ) p̃dicacõis aploꝝ ⁊ alioꝝ p̃dicatoꝝ (dñuꝫ) vero et regnũ xp̃i (pmanet in eternũ) Ex merito illius iudicij q̃o iudicatus ẽ in morte (paratã) hꝫ ptãteꝫ (iudiciariã) ad

iudicandū (et ipe) cui pater dedit oīe iudiciū facē (iudicabit orbē terre et ꝑpl'os in eq̄tate ⁊ iusticia) vniuscuiusqꝫ meītis ꝑmiā dignā reddēs. Et fcūs ē dn̄s refugiū paupi) spū ꝑpl'o catholico. paup aūt dicitur q̄ terrena cupiditate euacuatus celesti desiderat largitate ditescere (adiutor in tribulacōne quando oportunuꝫ est) illud est adiutoriū dulcissimuꝫ quod in necessitate prestatur.

¶ Et qꝛ refugiū es ⁊ adiutor. Sperent in te) nō in se aut in rebꝫ q̄ tpis volubilitate ptranseūt (q̄ nouerūt) ꝑ verā fidē (potētiā ⁊ magnificētiā tuā. qm̄ nō dereliquisti) omnino absqꝫ ꝯsolacōne (querētes te) fide ⁊ sanctis opibꝫ. Et ideo vos o fideles ꝑ tātis bn̄ficiis. Laudate dominū) gratias agendo (qui habitat in ecc̄ia catholica) in qua illuminati celesti gratia ꝑ fidē ꝯtēplantur deū (et ꝑdicate inter gentes admirādā ꝓuidentiā et studiosam diligentiā) in reparacōne humani generis.

Nolite timere si tiranni occidūt corpus.

Quoniam dominus nō est oblitus clamorē pauperū) occisorꝝ. quoniā (recordatus ē clamores eorꝝ) glorificādo eos et consolando et interfectores puniēdo (requirens sanguinē eorꝝ) de manu tirānorū aliquādo ꝑ penā temporalē. aliquādo per eternā. aliquādo vtroqꝫ modo.

¶ Propheta in ꝑsona ecclesie.

¶ Miserere mei dn̄e vide) oculos passiōis (de ꝑssionē) quam sustineo ab inimicis meis.

Tu vide dn̄e. Qui elongas me a ꝑsecucōibꝫ) hereticorꝝ ⁊ paganorū ac iudeorꝝ ⁊ sectis eorꝝ (q̄ sunt porte mortis) qꝛ per eas est introitus ad eternā mortē (ut annūciem predicādo omnia opa laudabilia tua) per que nomen tuum eximiū toto orbe celebratur. annūciem dico

existentibus (in portis ecclesie) militantis / que ecclie tri
umphantis filia est.

Quia exaltas me de portis mortis. Ideo exultabo i xpo
ihesu saluatore electorū tuorum) exultabo etiā in de pssio-
ne inimicorum meorum multi enim gentiles (in pcco qd fe-
cerūt) occidendo corpa scōrum (obstinati mortui sunt) et
i infernū demersi. In laqueo mortis quē) fraudulēto
ↄsilio scis viris (parauerūt ↄphensus est pes eorum) ip-
sis pena mortis aie et corporis i sempiternū illaqueatis

Cognoscetur iudiciaria ptās dei iudicia faciēs) cū red
det vnicuiq₃ scđm opa sua (p ccōr vero) ex opibꝰ manu-
um suarum (ↄphensus ē) qꝛ dignus sit eternis supplicijs

Conuertētur) i finali iudicō (pccores i infernū) qd erit
qn p sniam xpi deicietur i inferni pfundū cuiusmodi sūt
(gentes q obliuiscūtur deū) sc₃ i fine moriētes sine pnie
Proheta de remuneracōe scōrum loqns ait. ¶ remedio

In finali iudicō nō est obliuio paupis) spū et si h vide
antur aliqn eē in obliuiōe (paciētia eni pāuperū nō care-
bit remuneracōe) qꝛ et si defertur non auferetur auxiliū dei a
Propheta spū puidens aduētū antixpi et ¶ scis suis.
piculi magnitudie perterritus clamans ait.

Exurge dñe) ad iudicandum excita potētiā tuā (nō
praualeat facē qd vult homo) pcci sc₃ antixps hō pessi-
mus in quo tāta erit versutia et ptās ut sola virtus tua
possit supare eius nequiciā. et celerrime (iudicētur gē
tes) que cū ipo seuerissime scelera magna facture sūt.

Constitue) pmissiue (legislatorē) sc₃ ātixpm (super
eos) q eū sequūtur nō ad regēdū s₃ ad eorum ruinā et sb-
uersionē (sciāt gētes) q antixpo adherebūt sciētia ex-
perientie (quoniā homies sūt) fragiles et stulti ponen-
tes fidē et spem in ātixpo omniū hominū pessimo.

Ut quid dñe recessisti longe) a sanctis tuis tpe antixpi in quo (despicere videris eos) nõ liberãdo cito eos in tã (oportuno tpe) qd est tẽpus tribulacõnis.
Vere oportunũ tpus erit sbuemẽdi fidelib9 iustis. qm
Dũ supbit impius) antixpus in potestate (paup populus xpianus obedire sibi nolẽs (cruciabit) oĩm genere tormẽtoꝝ. verũtamẽ ipe et satellites eius (cõphendentur in csilijs quib9 cogitãt) cruciari sanctos qz ipi in fine cruciatib9 pibũt cũ dñs spiritu oris sui interficiet antixpm. ¶ Supbiet quidẽ impius. Qm) tu antixpus (hõ peccati laudabitur et bñdicetur) a suis adulatorib9 eleuatus in supbiã mag ac mag delectabitur (in cruciatib9 scõꝝ) p ecce antixpus ex nimia adulacõe adherẽtiũ sibi ita eleuabitur in supbiã qz (blasphemabit deum) usurpãs sibi diuinitatis nomẽ qui (fm multitudinẽ ire) diuine cotra se puocate (non queret) penitẽtiã sz morietur in sua obstinacõe induratus. ¶ Nõ ẽ deus i cõspectu eius) nõ eni csiderat deũ oĩa cognoscentẽ nec csiderat eũ futurũ iudicẽ/ et ideo (vie illius) cogitacões consilia et opera (sordent in oĩni tpe) vite sue. Auferẽtur) a memoria sua (iudicia tua) et ideo nõ metu et illa supuentura sibi pre elacõne et obstinacõne nimia (omnes vero inimicos suos) reges terre potentia et dolis (sibi subiciet) ut solus regnet et sedeat in templo dei extollens se super omne qd colitur et dicitur deus.
¶ Et dicet) ex nimia elatione (in corde suo) ego securus sũ in statu meo (nõ mouebor de gente in gentẽ) sup oĩes regnabo. dominiũ eni meũ stabile erit atqz firmũ sine malo) inquietudinis aut aduersitatis.
¶ Cuius os blasphemijs) in xpm (et cõtumelijs) in scõs (plenũ est et amaris cominacõib9 et dolis) decipiet iustos

(et lingua sua mādabit laborē et dolorē) inferri sanctis. Sedebit) semp cogitans ponē occulte (insidias) scis (adherētibus sibi malis hoībus) huius sclī cupidis quos muneribus accumulabit sibi ut eoꝝ ɔsilio (interficiat innocentē) scilicet fidelē populū sibi nō obedientē.

Oculi eius in pauperē) populū xpianū crudeliter (respicient) quō depauperabit eum / (et quasi leo in spelūca sua meditabitur insidias) et artes quibus fraudulenter possit xpianū ꝑpl'm osumere. Insidiabitur rapere) violētia (pauperē) ꝑpl'm xpianū. si vero sic nō poterit / curabit (rapere pauperē) fraudulētia (dum) cū blandicijs et possessionibus ad suas nequicias (flectere faciet) Captū vero fidelez. In laqueo) ꝑmissionis diuiciaꝝ (humiliabit eū) trahendo eū ad ɔsentiēdū ei / et subiciet dominationi sue / et cū antixpus nimia felicitate ī ocū remiserit animū (inclinabit se) ad delicias ⁊ voluptatez carnalē. ẜ dn̄o nō patiente eū amplius seuire in sanctos repentino interitu a suo dominio (cadet)

Merito cadet quoniā. Dixit in corde suo oblitus est deus) sanctorū suoꝝ ut eos saluet (auertit faciē suā ne videat) ea que ī terra et in hoc mūdo agūtur vnde q̄diu seculū durabit sine fine regnabo.

Propheta ut p̄dicta mala cito finiantur petit accelerari iudiciū dicēs.

Exurge) ad iudiciū (dn̄e deus) q̄ videris dn̄are ꝑmittēdo antixpo tāta mala inferre sanctis tuis / (⁊ exaltetur ptās tua) in vindictaz eius (ne obliuiscaris tuoꝝ fideliū) Propter quid impius) antixpus suis blasphemijs (irritabit deū) nisi qꝛ (credit) q̄ deus tanq̄ nesciēs aut impotēs (nō requiret) facta sua ad puniēdum. Sed ipe antixpus fallitur / qm̄ tu dn̄e qui nosti omnia

¶ V Ides laborē ꝛ dolorē) quos scis tuis intulerit (et cō
sideras) q̄liter antixp̄m ꝛ cōplices suos (tradas i man9
iusticie tue) ad puniēdū. Et hoc merito. Q ꝛ in tota spes
ppli xp̄iani i te ē) ut eū ꝓtegas. et ideo ipi tanq̄ (orpha=
no) paterno solacō destituto (tu eis adiutor) C ōtere
potētiā) antixp̄i (peccoris) in se (ꝛ maligni) in alios discu
ties a te (peccm illius) si sit āplius vtile ad purgacō3 ele
ctorū (ꝛ nō inuenietur) ultra ad hoc eē vtile eo q̄ suffici
ēter erit purgati ꝛ sic antixp̄s ꝛ cōplices deicientur i ignē in
ferni. ¶ Tūc destructo antixp̄o manifeste. I nnotescet
regnū eternū) et dn̄ni xp̄i sine fine pacificū (pibūt aūt)
antixp̄us ꝛ cōplices sui pagani iudei heretici ꝛ falsi xp̄i=
ani (de terra illius) i. de regno quo soli beati pfruūtur.
In quo. D esiderium iustoꝝ exaudiuit dn̄s ardorē vero
desiderij eoꝝ) ad participādū btūdinē tuā (intellexit
clemētia) I udicare ergo ꝓ ꝑplo xp̄iano hūili) qui eit
in fine mūdi ꝑ eo ferēdo sentētiā sic (ut nō apponat ma=
gnificaē se sup terrā) supb9 ille antixp̄s ut fecit q̄ erit pu
rus hō nō de9 licz a demō e possessus ondet se tanq̄ sit de9

¶ Psalmus decimus in quo docet resistere hereticis
qui fideles nituntur in suā prauitatē cōuertere.

¶ Vox ecclesie.

I n domino confido tenens eius fidē
qui ē mōs in verti
cē mōtiū (quō) ergo vos o heretici (dicitis aie mee trans
migra) ad nos qui sumus ꝑ excellētiā sicut mons altus
sciētia ꝛ vita. O heretici petitis a me trāsire de veritate ad
falsitatē/ a luce ad tenebras heretice prauitatis/ hoc ego
non faciā/ q2 si hoc facerē ero (sicut passer) instabilis ꝛ
vagus qui ad nequissimas p̄dicacōnes leuitate incon
stantis animi transfertur.

Ideo autē in domino confido.

¶ Quoniā peccatores) scilicet heretici (intenderūt potē-
tiā) verbositatis sue (parauerūt) insidiose (Vba veneno
sua acutas sententias) quas de scripturis sanctis iuxta
volūtatē suā detorquēt ut ambiguis et obscuris sentē-
tijs vulnerent animas simpliciū.

¶ O dñe. Intellectū verū ⁊ sanū legis tue quē de scriptu-
ris sanctis p sanctos tuos doctores ecclesie exponēdo
pfecte edidisti heretici male exponēdo (puerterūt ⁊ de-
struxerunt) quantū in eis fuit qui falsis interptacōibꝫ
scripturas sanctas lacerare moliūtur ouertētes in quo-
rūdā necem que a dño ꝓlata sūt ad salutē (iustus aūt)
scilicꝫ xp̄us (quid faciet) respōdetur ꝙ reddet bona bo-
nis et mala malis. Dñs) enī facit fideles suos bonos
(templū suū) inhabitando in eis per gratiā et inhabi-
tando sanctificat ⁊ celestes efficit (in quibꝫ ipe sedet)
Oculi eius in pp̄lm xp̄ianū respiciūt) ei miserādo ⁊ ad
ipm ꝓtegendū (et oculi eius scrutātur) actus et cogita
cōnes (filiorū hoīm) Dñs scrutatur) et inquirit iustū/
actus eius inqrēdo ⁊ hoc ad remunerādū/ impiorꝫ aūt
ad puniēdū (qui diligit iniquitatē odit animā suā) qꝛ
ei eterna supplicia preparat.

¶ Propheta de pena malorū ait.

¶ Pluit sup peccatores laqueos) indissolubiles pena-
rū qꝛ eterne erūt pene eorꝫ (ignis) inextinguibilis (fe-
tor) intolerabilis (remorsus) conscientie incessabilis. et
hee pene (pars calicis eorꝫ) mensurabūtur iuxta modū
et mensurā meritorū eorꝫ. ¶ Et hoc faciet dominus.
Quia iustus est et iusticias dilexit) vnūquēqꝫ scđm
ꝓpriū opus iudicans (et equitatē vidit vultus eius) ut
iustis p̄mia pec̄oribꝫ penas tribuat condignas.

¶ Psalmus vndecimus in quo ꝓpheta petit a malis huius mundi liberari.

Saluū me fac dn̄e a mūdi malis et pi culis qm̄ in aliquo alio nō ē salus/ideo timētē ⁊ exclamātē exaudi(qm̄ defe cit sanctitas)in hoībꝫ pauci sancti sūt inter tot malos (qm̄ diminute sūt veritates)scꝫ vite ⁊ doctrine et iusticie a filijs hoīm. ¶ Vere diminute sūt veritates a filijs hoīm qm̄. Uana scꝫ falsa locuti sūt vnusquisqꝫ)ad decipiē dū(suū ꝓximū labia dolosa)existētes qꝛ garrula ad ob latrādū ⁊ dolosi ad decipiēdū ⁊ vere dolosi sūt qꝛ duplici (corde locuti sūt)aliud dicētes ⁊ aliud i corde retinētes. Disꝑdat dn̄s vniūsa labia dolosa)ut iudeoꝝ qui do lose ⁊ fraudulēter loquūtur de xp̄o ⁊ hēticoꝝ(et linguā magniloq̄)arrogātē et extollētē se/ ut ē supboꝝ ypo critarū ⁊ vanorū philosophātiū. Qui)scꝫ phi(dixe rūt linguā nr̄am magnificabimus)loq̄citate se extollē tes ⁊ de ꝑtāte labioꝝ se iactātes dicētes(labia nr̄a)fa cūdia nr̄a sententie q̄s ꝓferimus nr̄o ingenio ⁊ studio habite sūt/doctores(ex nobis ip̄is habemus)nō aliū de(q̄s nr̄ dn̄s est ɂ a quo ꝑdicta ut a dn̄o cognoscamus et cuius legi nos subiciamur/quasi diceret nullus.

¶ Quia mala ꝑdicta faciūt dicit deus pr̄. Propter mi seriā)tollēdā quā sustinēt iusti(et gemitū eoꝝ nūc)tpe gr̄e ne diutina tribulacōne grauētur(apparebo)in filio meo incarnato qd̄ an̄ in ꝑori sclo nō feci. Ponā in ih̄u filio meo ꝯsolacōꝫ)pauperū(⁊ potēter ⁊ efficaciter agā) oīa(per eū)genus hūanū liberādo·itaqꝫ ei nl̄ resistet. Et hec certissime euenient qꝛ. Eloq̄a dn̄i eloq̄a casta sūt)nulla adulterina falsitate corrupta pulcra pura et

rata sicut (argentum examinatum purgatum multipliciter) ab omni terrena commixtione et ideo certissima habenda sunt. ¶ Quia talia sunt eloquia tua. Tu domine) pro certo (servabis nos) hic in presenti ab hostibus protegendo per gratiam (et custodies nos) liberando ab omni generatione malorum in futurum per gloriam.

Tu domine servabis nos. sed Impii) qui sunt absque pietate religionis in deum et compassionis in proximum (in circuitu) viciorum ambulant non pertingentes ad medium virtutis et ideo nunquam ad rectam possunt semitam pervenire et per consequens pervenire nequeunt ad requiem beatam (secundum altitudinem) autem consilii tui quod est incomprehensibile (multiplicasti electos tuos) in virtutibus per quas eos facis ad participandam beatitudinem tuam pervenire.

¶ Psalmus duodecimus in quo de desiderio sanctorum patrum ad adventum cristi.

Propheta in persona iustorum.

Usquequo domine oblivisceris me

presentia incarnationis differendo (nunquid) hoc erit (finaliter) usquequo presentiam filii tui tamdiu desideratam (abscondis a me? Quamdiu ponam consilia in anima mea) tractans et considerans quando venies (quamdiu) hanc afflictionis et inestimabilis anxietatis magnitudinem patiar continue ex dilatatione adventus tui? Usquequo exaltabitur) et gloriabitur (inimicus meus) diabolus (super me) quod totum genus humanum habeat captivum? (respice) mitte quem missurus es (et exaudi me) cito ne dilatione diutina totus mundus raptus erroribus pereat (domine deus meus) cuius ego filius sum et creatura Illumina oculos meos) lumine tue consolationis (ne unquam obdormiam in mortem) mortalis culpe (ne quando dicat)

insultādo (inimicus meus) .s. diabolus (p ualui aduſus eū) Qui tribulāt me) .s. diabolus ⁊ āgeli eius (exultabūt si motus fuero) a stabilitate fidei ⁊ a caritate tua (ego aūt) non in iusticia mea (ſʒ in miſc̄dia tua speraui) ab hiis tribulacōnibꝫ liberari. ¶ Nō tn̄ speraui t/ſʒ Exultauit cor meū) leticia interiori (in salutari tuo) .s. xp̄o quē et si carnalibꝫ oculis nō videā interioribꝫ tn̄ oculis fide intueor saluatorē oīm esse venturū. et ideo (cātabo domino) mente ⁊ voce (q̄ bona) tādiu deſiderata ⁊ ꝑmiſſa certiſſime (tribuet michi ⁊ pſallā) bonis opibꝫ ad laudem (nominis tui altiſſime.

¶ Pſalmus .xiij. in quo propheta increpat iudeos qui venienti xp̄o nō crediderūt.

¶ Populus iudaicus.

Insipiens vidēs xp̄m hūana carne tectū et in hūilitate (dixit) nō solū ore ē sed etiā (corde nō ē) hic hō (deus) nec q̄ ꝑdictus ē a ꝓphetis. Et ideo dixerūt. quia Corrupti sūt) dū a scripturaꝝ sanitate recedētes i ſensus ꝓbati sūt incidiſſe viciosos (abhominabiles) .i. deiecti et deſpicabiles in oculis dn̄i (in cogitacōibꝫ suis nō ē qui faciat bonū) meritoriū niſi qui ꝑuenerint fide et caritate uſqꝫ ad xp̄m de quorū numero fuerūt omnes sancti noui ⁊ veteris teſtamenti. Et hoc verū eſt. Quoniā deus) pater de altitudine sue diuinitatis (ꝓſpexit sup) iudeos patriarchaꝝ hoīm rationabiliū (filios) ut videri faceret ſi aliquis forte diuinitatē filij in aſſumpta hūanitate latentē vera fide cognosceret et bona operatione requireret.

¶ Quales aūt repit oñdit dicēs. Omnes) tā maiores q̄ minores (declinauerūt) a rectitudie iuſticie originalis/

totū enī huanuȝ genus obnoxiū fuit pcco originali qm̄ omnes (simul) in primis parētib9 pcco infecti (inutiles facti sūt) .i. nō valētes cōsequi vitā eternā ad quā participādā factus erat homo (nec) vnus reptus ē (qui faciat bonū) meritoriū supne beatitudinis (nec etiā vnus) inter filios hoim (repertus est)

¶ Vere inutiles facti sūt qm̄. Sepulcrū patens est guttur eoꝝ) fetidos odores exalās (verba eoꝝ fetida sūt et pestifera corruptiua bonoꝝ moꝝ) q ne soli pereāt (linguis suis dolose agebāt) qꝛ sub specie boni habētes filia dolosa/dogmata labioꝝ suoꝝ venenosa sūt ⁊ mortifera (sicut ē venenū aspidū insanabile) Quoꝝ os male dictione) id ē blasphemia in deū (et amaritudine) in pximū (plenū est) ꝓmpti et expediti sūt affectus eoꝝ (ad effundendū sanguinē) cristia suoꝝ.

¶ Duo sūt potissima mala que iudei pfidi incurrūt ex operibus eoꝝ malis. primū est. Contritio) siue punitio in presenti per romanos/ alterum est perpetua in futuro (damnatio) vbi est omnis miseria/et hoc ideo (qꝛ cristum qui est pax nostra) cecati corde (intelligere noluerūt que omnia ideo contigerūt quia (non fuit timor dei ante oculos eoꝝ)

¶ Nō timēt nūc. sed ꝗ Nōne cognoscent omes qui operātur iniqtatē) quādoqꝫ dei iusticiā: vtiqꝫ cognoscent experiēdo in futuro iudicio qn̄. s. viderint bonos ad eterna pmia diuinitus mutari/se vero ad eterna supplicia nūqꝫ finiēda trāsmitti (q̄ deuorāt plebē meā) simplices xpianos quotidiana rapina (sicut escam panis) cōsumerēt. Hoc enī ideo cōtigit iudeis qꝛ. Deū) verū venientē i carne (nō crediderūt illic). s. in dāno rerū tpaliū (trepidauerūt timoē vbi nō fuit) iusta racō timoris sic pilatus timoē

cesaris ut iudei timore romanorū ne locū ꝛ gentē pde-
rēt abiecto timoē dei xpm occiderīt. Cognosceet niq̄.
Q m deus in gn̄acōne iustorū ē) iustus eni est ꝛ iusti-
cias diligit. ℥ vos o miseri iudei (ꝯsiliū xpi inopis susci-
pere noluistis) q̄ ad vos venerat liberādos hūilē aduē-
tū et ꝯsilia eius ꝯtēpsistis qꝛ i eo nō vidistis pompā se-
culi. q̄ ideo i hūilitate venit ut quos vocabat doceret (in
deo solo spem ponere) in rebus seculi transeūtib9.
¶ O vos iudei ꝯfudistis id ē repulistis ꝯsiliū xpi hoc stul
tū fuit qꝛ Q uis dabit venientē ex iudeis q̄ sit saluator
israhel) et eccie gentiū nisi deus pater q̄ xpm dn̄m mitte
re dignatus ē oim recte credētiū saluatorē: q̄ (cū dāna
uerit diabolū) q̄ impia crudelitate plebē dei pseq̄tur et
tenebat captiuā (exultabit ꝛ letabit̄ iacob ꝛ gētiū po
pulus) qn̄ ad regnū celoꝝ diuina miseracōe puenerit.

¶ Psalmus · xiiij · in quo propheta querit quis digne in presenti ecclesia deo militat et in futura vita requiē sit habiturus.

Domine quis digne (habitabit in taber-
naculo tuo (scilicet in p̄senti
ecclesia militante in quo multi sunt corpore qui nō sūt fi-
de · multi nomine qui nō sunt numine (aut quis requies-
cet in monte eterne beatitudinis tue:)

¶ Responsio.

Q ui immunis ē ab omi labe) pcci mo2lis (ꝛ opatur iu
sticiā) dei p̄cepta inuiolabiliter obsuādo. Q ui loquit̄
veritatē) p ut existit (in corde / q̄ nō egit dolū in lingua
sua) aliud habēs i ore ꝛ aliud ī corde ad decipiēdū pxi-
mū. N ec fecit cuiq̄ hoim malū) i facto nec corpaliter

nec spũaliter nulli fraũdes machinatus ē(et opprobri-
um) detractionis (aduersus ꝓximos suos) nō accepit
in corde temere aut libēter criminatoribꝫ credēdo aut
ore defectus eoꝝ pteritos improperādo aut ad eoꝝ in-
famiā alijs ꝓpalādo nec in aure libenter detractores au
diēdo. ¶ Qui ita fortis ē q Ad nichilū reputatus ē
in cōspectu eius malignus) diabolus vel homo mala sug
gerens. ſ3(timētes deū) ut pote virtuosos dignos gloria
et honore(indicat et honorādo demōstrat) Qui iurat
ꝓximo suo) aliqua facturus(et non decipit) ſ3 ea firmi
ter obſuat(qui pecuniā suā nō dedit ad vsurā et munera) ut innocētis causam deprimat(non accepit) Qui
facit hec) q̄ dicta sunt in cō cussa stabilitate(in pace re-
quiescet in monte sancto dei monte felicitatis eterne)

Psalmus. xv. in quo agitur de xp̄i resurrectione.
¶ Vox cristi.

Conserua me domine inter pericula et libera me de
morte et fac cito resuscitari de sepulcro et debes(quoniā
speraui in te) nō in alio(et dixi dn̄o) corde ⁊ ore et opere
(deus meus es tu) in eo q homo sū et vere deus (quoniā
bonoꝝ meoꝝ) aut alicuius alterius (nō eges) hoc eni
est ꝓpriū tue diuinitatis qui fons ē omnis boni sed ego
secundū q homo et mei egemus bonis tuis.

¶ Inter alia a patre meo hoc obtinui q In sanctis) a-
postolis ⁊ discipulis meis qui spe(ciues sūt terre viuen-
tiū mirifice adimpleuit volūtates meas) illustrādo e-
os luce sue sapientie et scientia p̄dicādi et confirmando
miraculis p̄dicacōnes eoꝝ.
Bene aūtē mirificasti volūtates meas p sanctos meos

apostolos q̄m et si. Multiplicati fuerint) apd̄ gētiles (cecitates idolatrie) nichilominus p aplo⁊ meo⁊ p̄dicacō īe dimissis idolis ad fidē velociter ɔcurrerīt. ¶ Nō congregabo) p apostolos (ɔuentus fideliū) secūdū ritū veteris legis. nō eni cōuentus eo⁊ erūt carnales nec (de sanguinib⁹) pecudū ꝓpiciatus cōgregabo eos (nec memor ero nomē eo⁊ p labia meo⁊) ꝙ noīa illa antiq̄ q̄ infideles habuerūt / p sequēcē grām sūt ɔmutata. p̄us eni dicti sūt filij ire. filij diaboli. filij carnis. post aduētū dn̄i sacris fontib⁹ renati appellati sūt xp̄iani. filij dei. amici spōsi. ¶ Portio eni hēditaria mea) et meo⁊ nō ē terrena tota delectatio (et potus meus) ⁊ meo⁊ nō ē carnalis ꝫ ē deus (tu) pr̄ (es qui) p meritū passionis mee (restitues hereditatē) eterne glorie (meis) quā in adā pdiderūt. Funes ceciderunt mihi in preclaris... Limites hereditatis mee) q̄si sorte (ceciderūt) nō tñ casu aut fortuitu ꝫ tue dīnitatis dispoīcōe (in p̄clarisq₃) nō in animalib⁹ hoīb⁹ ꝫ ī sanctis fide doctrina ⁊ miraculis fulgētib⁹ (⁊ hēditas mea p̄clara ē m̄) michi placet ⁊ cara ē licet nō mūdo. Benedicā dn̄m) gratias agēs (q̄ tribuit michi intellectū) quo oīa michi nota sūnt ⁊ meis intellectū dedit qui p̄us indocti erāt (insuper) inter alia mala mea ē ꝙ (renes mei) id ē iudei ex quib⁹ secundū carnē descendi (increpuerūt me) vexando in iniurijs ⁊ blasphemijs ⁊ verberib⁹ (usq₃ ad morte₃) increpuerūt me iudei. ꝫ in hijs attēte ⁊ ꝓuide. Aspiciebam dn̄m existentē in conspectu meo semp) ut omnia iuxta volūtatē suam agerē omnia trāsitura ɔtemnā (qui a dexteris est michi) ut in eo stabilis pmaneā ⁊ ideo nichil sinistri michi p̄ualet.

¶ Propter hoc) ꝙ ita fauet m̄ dn̄s ut stabiliter ī eo pmaneā (letatū ē cor meū) gaudio interiori (et exultauit

lingua mea) exterius alacri sermone(insup) preter p̄dicta creuit michi leticiā quia(caro mea)non deficiet in interitu ut inimici mei existimāt sȝ(in spe) resurrectōnis certissima(requiescet)tanquā dormiens in sepulcro. Letatū est insup cor meū. Q(uoniā nō derelinques) more omnium(animā meā in inferno) vbi descendet ad liberādū scōs sȝ gaudēs ⁊ triūphās capta p̄da reunita corpi ascēdā in celos(nec patieris corpus meū)a te sanctificatū(videre putrefactionē)

¶ Non solū p̄dicta facies imo iā pro me. N(otas fecisti hoīb⁹ vias vite)ut in mādatis tuis hūiliter ambulātes mortifere sup̄bie venena declinarēt(et adimplebis meos leticia cū vultu tuo)ita ut nichil vltra desiderēt cū facie ad faciē te viderint i quib⁹ ego sū q̄ etiā(delectacōes)habebūt(i bonis tuis)eternis sine fine duraturas.

¶ Psalmus.xvi.in quo ē oracō xp̄i ad p̄rem p̄ se ⁊ eccīa.

¶ Vox xp̄i ex humanitate.

Exaudi domine iusticiam

meā clamantē ad te impleas quod iusticia mea petit et diligēter(ausculta ad deprecacōnē meā)liberādo me a malis A(urib⁹)tue clementie(percipe orationē meam)fusaȝ veraciter ex corde meo(nō in labijs dolosis sed simplicib⁹.nō alia ore profero et alia mente retineo.

¶ Exaudi inq̄ꝫ qꝫ hoc i oratione mea peto ut-I(udiciū) quo iudicatus sū a pilato et a iudeis(manifestetur prodijsse) de noticia ⁊ volūtate tua et(oculi tui videāt eq̄tatē)iudicādo inter me ⁊ illos retribuēdo michi p̄miū resurrectōnis.iudeis vero penā cōdignā sue iniq̄tatis. Ideo scē pater fac qd̄ peto.qm̄ P(robasti cor meū) utrū tibi obediēs esseȝ ⁊ utrū usqꝫ ad mortē tuis iussiōib⁹

parerē ā hoc p multas iudeoꝝ i me irrisiōēs ā molestias (et visitasti) a dūsitate tribulacōnis (et igne) acerbissi me passiōis (me examinasti/ ā nō ē inuēta i me iniq̄tas) ſꝫ sp hūilē et obedientē ā iustū me p oīa pbasti.

¶ Ceterū ita iustus inuentus sū ā patiēs. Ut nō loquatur os meū opera hoīm) que non oportet. michil o pater locutus sū nisi quod ad tuā gloriā pertineat (ego sustinui vias laboriosas) passibilitatis ā mortalitatis paupertatis ā afflictōnis et passionis. non p culpa mea sed (p verba) q̄ pcesserūt (de labijs tuis). s. de ꝓphetis ꝯplēda. Perfice gressus meos) actiones meas quibꝫ in hoc mūdo q̄si quibusdā pedibꝫ ambulamus ꝯserua (in mandatis tuis usq3 ad finē) vbi est meritoꝝ ac p̄mij tota pfectio ut imitantes me (nō moueātur abs te) Qm̄ exaudisti me alias certissime me scio exaudiēdū et ideo Ego clamaui inclina aurē miſcōie tue m̄) hūili (et exaudi verba mea) q̄ sequūtur. Mirabiles fac misericordias tuas) quibꝫ me v̄tutibꝫ fulgere ā miraculis coruscare cōcedis id ē ad effectū pduc q̄ ā si nō credāt tn̄ sub admiracōe ꝯspiciāt ne miſcōie tue vilescant ā minus app̄cietur. tu fac hoc qui (sperātes in te i eterna vita cōstitues. A resistētibꝫ michi) iudeis q̄ demoniaco instinctu aduersus me seuiūt qui dextera tua sū p quē pignus pacis dedisti mūdo (custodi me) secūdū humanitatē ita diligenter (ut custoditur pupilla oculi.)

¶ Sub munimēto alarū tuaꝝ) id est miſcōie et caritatis (protege me) et meos (ab instātia impioꝝ) demonū et iudeoꝝ (qui me) et meos (afflixerūt) usq3 ad mortē. Ita afflixerūt ꝙ Inimici mei) iudei (circū dederūt vitā meā) gladijs et fustibꝫ ꝯsilijs ā insidijs volētes eam perdere (adipem) id est abūdantē maliciam suā (tanta

obstinacōne firmauerūt)ut absq ulla miscdia psequerētur me(os insup eoꝝ locutū ē)ɔtra me(supbiā)dicētes aue rex iudeoꝝ ⁊ huiusmodi. ¶ Proiciētes me)extra ciuitatē q̄si locus de me macularetur(circūdederūt me)nō obsequio sed furore in cruce quasi ad spectaculū ɔueniētes ut me deriderēt ⁊ hoc ideo(q oculos)cordis eoꝝ(statuerūt)nō eleuare ad deū(ꝫ declinare ad terrā) suā ⁊ gentē conseruandā putantes se locū ⁊ gentē ⁊ diuicias amissuros si xp̄m nō occiderent.

¶ Susceperunt me) principes iudeoꝝ a pilato dicente eis/tollite eum et secundū legem vestrā iudicate(ut leo famelicus paratus ad predā) et populus reliquus iudeoꝝ(sicut catulus leonis pmanēs in insidijs)ut sue crudelitatis votū more ferarū in me adimplerēt. Exurge dn̄e)ad vindictā ɔtra iudeos. quē dormire arbitrātur mali aut iniq̄tates hoim nō curare dum michi nō subuenis(et puem)factū eoꝝ vindicta excecacōnis ⁊ destitue eos et deice eos ut locū ⁊ gentē pdant p quibꝫ retinēdis me filiū tuū occiderūt(eripe animā meā ab impio)diabolo resuscitādo me a morte illata ab impijs(frameā tuā) id ē animā meā qua vsus es tanq̄ framea ad debellādū regna iniq̄tatis(cōtra hostes ꝟtutis tue.

¶ Diuide hos inimicos) ꝟtutis tue(a paucis)fidelibꝫ q̄ habitāt israhel ⁊ dispgire ad diuisas orbis ptes(in vita eoꝝ)q(de peccatis)que tanq̄ tenebre a lumie veritatis tue abscōdūtur(plena ē memoria eoꝝ)ita ut obliuiscantur deū. Saturati sūt)vicijs ⁊ peccatis(q̄ ipi sibi genuerūt)o iniq̄tas execranda audiebat sensus eoꝝ mandata dei ⁊ illi saturabātur sordibꝫ peccatoꝝ(et dimiserūt reliquias)sue maledictōnis(paruulis suis)et posteris suis clamātes peccatū eius supra nos et sup filios

nros. Ergo aūt in iusticia) id est cū victorie triūpho (apparebo in ɔspectu tuo) qn̄ mundū ab interitu mortis sanguinis mei effusiōe saluauero/ad te assumptus fuero (satiabor) omībꝫ bonis repletus (cū apparuerit gloria tua) in sanctis electis meis qui in me crediderūt.

¶ Psalmus. xvij. in quo de leticia resurrectionis xpi. Vox cristi in memoriā tanti beneficij dicit.

Diligam te domine toto corde meo qꝛ tu es (fortitudo) q̄ sup inimicos meos fortior existo qꝛ (tu es firmamentū) paciētie in tolerātia adūsariorū (ꝛ refugiū meū) qꝛ in alijs mundi cōmibꝫ nō cōfido (et liberator meus) de inimicis meis. ¶ Ipe etiā ē. Deus meus) adiutor meus qui me creauit secūdū qꝺ homo (adiutor in tpe tribulacōnis ꝛ eo adiuuāte (sperabo ī eū) quē in p̄terito sp̄ sensi adiutorē. ¶ Protector meus) ɔtra insurgētes hostes qꝛ nō de me p̄sumpsi (et firma celsitudo salutis mee) ad dissipādos inimicos (et susceptor meus) p grām cū triumpho. ¶ Et ideo p hijs omībꝫ. Laudans) nō meā gloriā ſꝫ gloriā dei querēs ꝛ illi vmūsa tribuere q̄ dignatus ē cūcta p̄stare (et inuocabo) intus ī corde meo (dominū) et sic p dei adiutoriū (ab inimicis saluus ero)

¶ Vox ꝓphete in persona generis humani.

Ab initio saluus ero ꝛ hoc michi necessariū ē qꝛ Circūdederūt me dolores) nō de rebꝫ mūdi ſꝫ dolores dn̄i (mortis) q̄ p pccm̄ intrauit ī orbē terraꝝ (et iniq̄tates abundātes ꝛ rapide ut torrētes cōturbauerūt me) Dolores) g̃ues ex timore (inferni circūdederūt me p̄occupauerūt me laquei mortis) .i. originale pccm̄ vn̄ ē mors qꝺ añ ligauit me q̄ꝫ ex ꝓpria volūtate peccarē qꝛ añ q̄ꝫ nascerer

ab ipo cōceptu me reddidit obnoxiū. In) hac tanta (tribulacōne inuocaui dn̄m) in oratione mea qḋ est vnū et singulare inter mala remediū (deū meū clamaui) qui solus potest tante calamitati medicinā afferre.
Et ipe dn̄s et deus meus. Exaudiuit de celo) qḋ est templū glorie eius (vocem meā/ et clamor meus) quo clamo p mūdi salute (introiuit i aures) potētie ⁊ clemē- tie (eius) Exaudiuit) aūt (dn̄s vocē meā) q: incar- nacōnis tēpore p p̄dicacōnē xp̄i et aplo⁊ (cōmoti sūt) multi peccatores interius per cōtricōnē ad penitentiam et qui terrenis erant dediti (contremuerūt) exterius (di uitie et honores et dignitates) quas superbi habent in seculo que dicuntur (fundamenta eo⁊ conturbata sunt et cōmota) ut iam spes falsa mundi non habeat firma- mentum in cordib⁊ hominū et hoc quia (innotuit eis ira dei) contra peccatores.
¶ Ascendit lacrimosa dep̄catio penitētiū) cū cognoue- rūt quid comminetur deus impijs (et feruor caritatis) a facie dn̄i p cedēs in hominib⁊ (exarsit) ita ut qui p pccīn velut carbones extincti ⁊ tenebrosi remāserāt rursus spi- ritus sancti gratia (accensi) et illuminati reuixerūt ⁊ ex mortuis primis viui incipiūt esse (carbones)
Et hoc aduenientē filio dei in carnē q̄. Inclinauit altitu- dinē potētie ⁊ sapiētie sue (⁊ descēdit) ad nos naturā nr̄e hūanitatis i vnitatē sue psone assumēs (et diabolus) q̄ mētes obnubilat (sub pedib⁊ eius) est sbiectus. Et ascendit) secūdū hūanā naturā sup omnē angelicā cel- situdinē et (supat eius sublimitas) vniuersas sanctarū animarū v̄tutes q̄ velut pennis se a terrenis timorib⁊ in auras libtatis attollūt. Obscurū) id ē p fundū) posuit incarnacōis misteriū) diuinitatē suā carnis nube tegēdo.

(ip̄m)ex omni parte ecclesia q̄ ei militat(ambit)sic cen trū cui fide ⁊ caritate om̄es fideles cōiūgūtur licet p spe= ciē videāt eū nūc nec etiā per scripturā multū clare q̄m (obscura ē)in ꝓphetis et in alijs p̄dicatoribꝫ(q̄ veluti nu= bes)a terrenis eleuati cōpluūt verbū dei. ¶ Obscura est dico scp̄tura. In cōspectu fulgoris q̄ erit in cōspectu ma nifestacōis eius) qn̄.s. videbitur facie ad faciē p̄fulgide et splēdide p̄ alijs(nubes).s.apostoli trāsiert a iudeis ad gentes/trāsierūt quidē ut(grādo)obiurgracōibꝫ dura corda feriēdo et(ut carbones ignis)hūana corda igne diuine caritatis ⁊ ardore fidei accendendo.
Per q̄s nubes.s.p̄dicatores. Intonuit excelsus dn̄s) verba cōminacōis contra malos(et idē altissimus de= dit vocē suā)suauē.promittendo immensa p̄mia iustis (grando)respicit ꝓmissionē factā bonis.
¶ Misit)apostolicos viros(sagittas suas)per veloci= tatē cursus ⁊ strenuitatē officij virtutū pennis recte vo= lātes(⁊ dissipauit vicia in eis)ad quos misit illos/et in manifestacōnē sue potētie(multiplicauit miracula ⁊ con turbauit eos).i.pre admiracōe ⁊ pauore reddidit oēs stupidos. Et apparuit)veritatē duorꝫ testamentorꝫ q̄ sūt(fontes aquarū)salientiū i vitā eternā aplis quādo cristus aperuit eius intellectū ut intelligerēt scp̄turas. ex tunc ex eorꝫ p̄dicacōe(reuelata sūt)dicta ꝓphetarꝫ que ante nō intelligebātur sup quos totius ecc̄ie(fun= damenta)locatur.
¶ Verū dn̄e licꝫ ista exterius ab aplis ꝓcesserint sicut a ministris tn̄ facta sūt te interius docēte ⁊ opante. nam Ab increpacōne tua dn̄e)increpacō eorꝫ habuit effi= caciā et p̄dicacō eorꝫ(ab inspiracōne sp̄us sancti)inspi= rātis et docentis(iram tuā)futuram timendam.

¶ Vox ecclesie est de tēporibꝰ xp̄ianis.

¶ Hoc totū factū est qꝛ deus pr̄ Misit) filiū suū (de se-
ipo sūmo) añ secula natū (q̄ accipiens carnē in vtero vir
ginis assumpsit me de ꝑplis multis) .s. iudeoꝝ ⁊ gētiliū
collectā i spōsa; sibi sedē sempiterno. Qui eripuit me
de inimicis meis) mūdo carne ⁊ diabolo (fortissimis) et
potissime a demonibꝰ (q̄ oderūt me) et opus erat (qm̄ cō
fortati sūt sup me) q̄ı vincē potuissent nisi fortior adue-
nissꝫ qui eoꝝ potētiā cōtriuissꝫ. Preuenerūt me inimici
mei) ꝑualēdo m̄ tpaliter ad affligendā tpalē vitā meā
(in tp̄e ꝑsecutōis) martirū ꝫotra istas afflictōēs (Factus ē
dn̄s ꝓtector meus) Et eduxit me) de āgustiis carna
libꝰ q̄s patiebar (in latitudinē) ꝯsolacōis ⁊ bone spūs cū
ꝑ seuiciā ꝑsecutorū numerus augebatur fideliū ⁊ hoc bo
nitate sua nō meritis meis (gratis enī elegit me i spon-
sam sibi) Et retribuet m̄ dn̄s) i p̄nti (secūdū iusticiā)
mee bone volūtatis quā ip̄e in me opatus ē (et s'm puri-
tatē operū meoꝝ) q̄ viciis nō sunt admixta (retribuet
michi) in futuro vitā sempiternā. ¶ Et hoc retribuet m̄.
Quia studiosissime custodiui vias dn̄i) dilcōnē dei et
caritatē ꝓximi (nec impie gessi) recedēdo ꝑ pc̄cm̄ (a deo
meo) ¶ Et hoc custodiui. Qm̄ oīa iudicia eius) scꝫ p̄-
mia iustoꝝ ⁊ penas impioꝝ flagella corrigēdoꝝ ⁊ tē-
ptacōnes ꝓbandorū ꝑseuerantꝭ ꝯtemplacōne ꝯsidero
(et iusticias eius) .s. flagella michi inflicta (nō repuli
a me) ꝫ patiēter sustinui. ¶ Perseuerabo i innocētia mea
in qua vocatus sū. Et obseruabo me ab iniq̄tate mea)
quatenus iniquitatis antique calamitatibꝰ nō inuoluar
(et ita inmaculatus adherebo ei) qui nō patitur ꝯsortiū
maculatoꝝ cū sit sanctus sanctorū. ¶ Et hoc eit qm̄ scio
qꝛ. Retribuet michi dn̄s) i futuro (secūdū iusticiā meā

et secundū puritatē operū meoꝝ) q̄ semp sūt (in ꝯspectu dimitatis eius) ¶ Dixi secūdū iusticiā meā ꝛ puritatem manuū meaꝝ non ideo qꝛ hec a me sint ſ3 a te sūt qꝛ ad hoc qꝛ hō sit sanctus p gr̄am necessario. Cū scō tu eris sanctus) effectiue. i. sanctificās illū ꝛ ad hoc qꝛ (sit inno cens) necessario (tu eris innocens) id ē innocētiā tribu ens siue innocentē faciens. ¶ Et ad hoc qꝛ aliquis sit. Electus) id ē separatus a societate maloꝝ necessa rio (tu) eris (electus) effectiue. i. electoꝝ eius. et si hō diabolū (puersū) psequitur cū ip̄o pariter (sbuertetur) Qm̄ tpl'm hūilē) cristianoꝝū (saluū facies) cū i die iu dicij ad dexterā collocabitur (et oculos supboꝝ hūilia bis) qꝛ cū puerso adiutore suo diabolo sbuertētur ꝛ tm̄ in tartari pfundo mergētur quantū se ad altiora corde tumido sustulerūt. ¶ Tu dn̄e. Qui illuminasti) pfe ctos. s. ap̄l'os et alios p̄mitiuos p̄dicatores qui mūdo fuerūt (lucerne) et lumiaria quedā (illuminā) etiā p do ctores alios q̄ adhuc carnis obscuritate tenētur) Et ideo rogo ut illumines me. Qm̄) si illumīas (in tua virtute eripiar a tēptacōe) diaboli ut nō cadā p ꝯsensū (et in deo meo trāsgrediar obstaculū) qd̄ inter hoīes et celū pcc̄a hoīm extruxerūt. ¶ Vere in deo eripiar qm̄. Deus meus) talis ē qꝛ (impolluta via eius) nichil enī immundū pcipit / lex enī dn̄i inmaculata est (et eloquia sua) sūt purissima ꝛ splēdida (ut argentū igne exami natū) et plenus pietate (qm̄ ptector est oīm sperantiū in se. ¶ Propheta ꝯtra paganoꝝū insaniā q̄ sibi deos multi faria vanitate finxerūt dicit. Bn̄ dixi deus meus. Qm̄ quis deus p̄ter dn̄m) cui ex debito fuimus (aut quis de⁹ preter deū nr̄m) quē iustissime adoramus ꝛ colimus ꝗ q̄ꝗ diceret nullus quia alij sūt dij falsi sicut idola gentiū.

Et ipse ē. Deus qui) primo armauit me(et p̄cinxit vir tute) ut fortis sim et ad pugnādū cōtra diabolū siue ad aggrediēdū ardua(et posuit immaculatā viā meā sine sorde pcc̄i) Videtur vox xpi.

¶ Et ipe deus ē. Qui pfecit affectus meos) directos in via dei agiles ꝛ veloces(tāq̄ ceruoꝝ) ad trāsiliēda si-ne lesione huius scli impedimēta vmbrosa ꝛ spinosa(et collocauit ꝛ fixit) in celo cordis mei intēsionē ꝛ desideriū. Et ipe ē. Qui me cautū ab eminēnbꝰ insidijs ꝛ prudē-tē) in expugnacōe diaboli fecit(ꝛ posuisti ut arcū eneū brachia mea) dādo m̄ inflexibilē cōstātiā ad bn̄ opan-dū. Et ptexisti me ad salutē) qꝛ fortitudo mea parū p̄desset nisi ptectio tua adesset(et potētia diuinitatis tue) hūanitatē meā assumptā in eterna maiestate cōstituit. Disciplina tua) paterna q̄ quos diligis corripis(cor-rexit meos) dirigēdo(in finē) debitū. i. in eternā salutē. (et disciplia tua ipa meos docebit) p̄mouēdo ad meli-ora. Nec in itinere meo impediūt me angustie tp̄ales. Qm̄ latā fecisti caritatē meā opantē hilariter etiā in hijs q̄ sb̄ tuis me sūt) mortalibꝰ ut nō habeā cor strictū p auariciā vel irā vel hmōi ꝛ sic(nō sūt infirmata) p mala mūdi(vestigia meoꝝ operū) q̄ impssi imitāda seqn̄tibꝰ me. Nō sūt infirmata dico vestigia mea s3. Persequar inimicos meos) q̄ doctrine mee otradicūt(ꝯphendā il-los) in racōe qꝛ nō habēt quō possent resistē(et nō ꝯuer tar ab increpacōe illoꝝ donec deficiāt) Cōfringā il-los) tribulacōnibꝰ(nec poterīt pseuerare) adūsus me s3 potius(cadēt sb̄ tuis pedes meos) plenarie mihi sbiecti. Hoc totū ē ex eo qꝛ tu dn̄e Precīnxisti me v̄tute) ut pa tiētie fortitudie iniqrū adūsa suparē(ꝛ eos q̄ insana ꝯspi racōe ꝯtra me intumuerīt sb̄ plātis pedū meoꝝ sbiecisti.

Inimicos meos) iudeos aliquos eoꝝ (dedisti michi dorsū) qꝛ in salutiferā victoriā fugati emerserunt subito cristiani facti discipuli mei ut paulus et alij plures (et eos q̄ in odio meo obstinato manserūt dispsisti) p orbē. In q̄ dispsione. **C**lamauerūt) ad hoīes vel deos quos coluerūt auxiliū petētes (sed nō erat ex eis qui saluos faceret eos) qꝛ solus deus potest saluare q̄ deficiente eis auxilio hūano clamauerūt (ad dn̄m. nec exaudiuit eos) qꝛ iudicauit eos indignos exaudicōne manētes in sua malicia. Et post dispsionē. **C**ōmminuā eos) ad vilem statū ꝛ instabilē redigēdo (ut puluerē q̄ ante faciē vēti) semp mouetur ꝛ spargitur (ꝛ ut) vilissimū (lutū platearū) q̄ ab oībꝫ oculcatur (delebo eos) **E**ripies me de otradictōibꝫ (ipsi) iudeoꝝ q̄ semp michi otradixit et ereptū ab illis perfidis (ostitues me) ut sim (caput) ꝛ rectoꝛ (gētiū) ut iudeis exclusis gētibꝫ imperē. **P**opulus) gentiū (quē nō visitaui) p̄ntia corpali vel lege aut pphetis (seruiuit m̄) seruitute latrie michi credēdo ꝛ adorādo ꝛ colēdo (in auditu auris) qꝛ oc̄lis nō vidit me p̄dicātē ꝗ miracula faciētē (obediuit) aplice voci audito euāgelio credidit. Laus ista gētiū. exprobacō ē magna iudeoꝝ. Nō sic iudei ꝫ ipē p̄mus. **F**ilij) ꝫ nūc facti (alieni mētiti sūt) blasphemātes otra me (filij alieni inueterati sūt) in pcc̄o ꝛ infidelitate sua (ꝛ claudicauerūt) q̄si vno pede debiles qꝛ vetus testamētū tenētes ꝛ nouū respuētes claudi effecti sūt. claudicāt eciā a semitis suis legē ꝛ pphetis seq̄ntes lr̄am nō sp̄m ꝛ tradicōnes suas potius q̄ꝫ dei.

¶ Vox est exultantis ecclesie.

¶ Illi aūt mentiti sūt ꝛ claudicauerūt. ꝫ **V**iuit dn̄s) ī se vita nobilissima ꝛ vita sempiterna. viuit aūt etiā in me quē in p̄ntia mea semp conspicio in quē firmiter credo

bn̄dictus deus meus) et laudatus ꝑ bn̄ficijs collatis
(et exaltetur actor salutis mee) ut toto orbi dn̄etur p fi=
de ⁊ deuocōz. · M) cito bn̄dictus es tu. Deus q̄ das vin
dictas m̄) de inimicis meis me vlciscēdo sbdēdo eos m̄ ⁊
fidei tue vn̄ (sbdis ppl'os sb me) ut q̄ ante erāt otumaces
ad te ouli fiāt ꝑficua deuocōne sbiecti· tu dico (liberator
meus de inimicis meis furiosis) et feruida malignitate
succēsis. Et etiā tu excelsiorē me facies oīb; psecu=
torib; meis) rationabile enī ē ut q̄nto altius ī irā surre=
xerūt inimici tāto amplius exaltetur q̄ ptulit (a viro ini=
quo) sc; quolib; heretico vel scismatico q̄ puersi dogma=
tis iniq̄tate crassatur (eripies me) ¶ Preter ea) q̄ di=
cta sūt qꝫ insurgētes adūsus me huīliasti (ofitebor tibi)
ofessiōe laudis (in diūsis gētib;) et voce ⁊ ope nomē tuū
glificabo. ¶ M) cito laudabo qm̄ ipe. Magnus ē faci=
ens et ondēs toto orbi terrarum salutes) q̄s xp̄us rex ab
eo ostitutus opatus ē in hūano gn̄e ⁊ q̄s otinue opatur
i credētib; (⁊ ē faciēs misc̄diā xp̄o maū forti) ⁊ liberatori
resuscitādo eū a mortuis ⁊ ad dexterā sedē fecit ⁊ misc̄diā
etiā facit (eius spūali pplo in eū credētī ⁊ hoc sine fine)

¶ Psalmus· xviij· in quo de incarnacōe domini.

¶ Apostoli dicti.

Celi p celsitudinē oseruacōnis (enarrāt) gentib;
(gloriā) maiestatis xp̄i in q̄ est equalis pr̄i
et ipi apostoli dei (firmamentū) qꝫ virtute spūs sancti
firmati (annūciant opa dn̄i) que secundū hominē gessit
scilicet natiuitatē passionē ⁊ mortē ⁊ huiusmodi.
Ecce qꝫ discrete apli p̄dicāt qꝫ nō oīa oīb; · apli enī
tāqꝫ. Dies) clara spūalis ⁊ pfecta (diei) ·i· claris ⁊ spi
ritualib; ac pfectis auditorib; (eructāt pleītudinē sui lu
minis) ōme sapiētie secreta reuelādo sꝫ auditorib; infirmis

carnalib⁹ ꝛ tenebrosis ipi apli auditoꝝ taliū infirmita
tio descēdentes q̄ꝛ (nox) facti (indicāt) nō sapiētiā q̄ est
de diuinis ut qꝛ v̄bū ē in pͥncipio apō deū / ſꝫ (sciētiā) q̄ ē de
hūanis ut de hūanitate xpi ꝛ passiōe eius et huiusmōi
grossa respectu alioꝝ. Et hoc p̄dicacōis officiū apli tā
mirifice expleuerūt ut oīb⁹ linguis loquerētur.
¶ Nō enī sūt lingue aut genera dicendi) p que loquē-
tes (nō audirētur) et intelligerētur (voces eoꝝ)
Qui apostoli etiā ita late p̄dicarūt. qꝛ In omnē par-
tē ambitus terre exiuit v̄bū p̄dicacōnis) ꝛ fama miracu
loꝝ eoꝝ (et in fines orbis terre verba eoꝝ) per se aut p
alios a se missos vnde ante defecit eis terra qꝫ lingua.
¶ Propheta narrat quid p̄dicauerūt apostoli.
Dei filius. ¶ Posuit) corpus assūptū in quo venit pu-
gnare ɔtra inimicū (in sole) id ē in manifestacōne mūdi
qꝛ qui inuisibilis erat factus ē visibilis oculis hoīm (et
ipe dn̄s tanq̄ sponsus) ecclie copulatꝰ quā sibi copu-
lauit casto ꝛ impolluto amore (pcessit) in mūdū (de tha
lamo suo) sibi ɔueniēti id est de intacto vtero v̄ginali.
Qui letus spūali leticia. ¶ Ut gigas) fortissimus ꝛ ce-
teros hoīes insupabili v̄tute trāscendēs (festinauit ad
currendā viā) quā suscepit p redēpcōe humani gen̄is
qui (a sūmo) pre (egressus) p eternā gn̄acōnē venit in
mundū factus hō. ¶ Qui pacto hūane redēpcōis ope
ascēdēs i celū. ¶ Occurrit) plenitudie diuinitatis usqꝫ ad
eq̄litatē pr̄is q̄ sup oēs celos exaltatus spm̄ scm̄ sup dis
cipulos misit (de cuius grē donis nemo ē q̄ digne petat ꝛ
nō recipiat) ipe enī oīm electoꝝ suoꝝ corda accēdit et
illumiat. ¶ Propheta ɔmēdat legē quā apli p̄dicarūt. Pri
mo a latoē qꝛ Lex dn̄i) deus enī illā dedit ɔtra mani-
cheos negātes legē veterē eē a deo. Scd̄o a sāctitate et

puritate qꝫ (immaculata) oīa enī mala excludit michil enī immundū aut malū ɔcedit tanq̄ licitū. ɔtrariū facit lex machometi. Tercio ab vtilitate qꝫ (ɔuertēs aīas). s. de malo ad bonū de infidelitate ad fidē. ɔtraria facit doctrina hēticoꝝ. Quarto ab infallibilitate veritatis ꝛ certitudīs qꝫ (testimoniū dn̄i fidele) plenissima veritate recognitū ꝛ adimplēs q̄ꝺ ꝑmisit / q̄ꝺ nō facit doctrina philosophoꝝ. Quīto a suauitate gustus qꝫ (sapiētiā) q̄ delectat affectū (p̄stās huilibꝫ) nō tumida se elacōe iactātibus q̄ꝺ nō facit sciētia mūdanoꝝ. (Iusticie dn̄i recte) q̄ nō aliter ɔgnoscat̄ fecisse q̄ꝫ docuit (letificātes corda) bonoꝝ spe p̄mij eterni (p̄ceptū dn̄i). s. nouū testamentū (lucidū) clarū et immaculatū q̄le a p̄re luminū ꝑdire decet (illumināns oculos) nō carnales ſ; mētis q̄ dīno munere spūaliter clarificatur. (Timor dn̄i sanctus) q̄ dicitur filialis ex amore scō ꝑcedēs (ꝑmanet) ī sc̄s (in sc̄lm sc̄li) caritas eius nūq̄ excidit ex q̄ orit̄ (iudicia dn̄i). s. mādata dn̄i in vetteri ꝛ in nouo testamēto scripta sūt (vera) qꝫ immutabili veritate ꝑseuerāt (iustificata ī semetipo) quia ɔtinent manifestā iusticiā vnde nō egent alterius auctoritate ut firma ꝛ iusta habeātur q̄ ipius dei.

Et quia talia sūt iudicia dn̄i et eius precepta merito sūt p̄ferenda oībꝫ rebus mūdi delectabilibꝫ scilicet diuitijs secularibꝫ et delectacōibꝫ corporalibꝫ.

(Vere aūt sūt dulcia. Etenī seruus tuus q̄) vere et deuote fuit tibi expitur (et custodit ea) ope adimplendo qꝫ (in custodiēdis ē illis retributio multa) scilicet beatitudo supna incomp̄hensibilis et ineffabilis.

Sed qꝫ timeo dn̄e ne lōge fiā a iudicijs tuis ꝑ occulta delicta mea q̄ q̄ꝫ impossibilia sūt hn̄o gnosci oro ab oībꝫ p̄cc̄is mūdari dicēs. (Quis enī delicta). s. tā maiora

q̄ minora tā omissa q̄ obmissionis pecca(pfecte intelligit?)nullus nisi tu q̄ oīa nosti/ideo(ab occultis meis munda me et ab alienis)q̄ suadētib9 demonib9 aut malis hominib9 fiunt(parce seruo tuo)

¶ Ideo peto mūdari a pccīs meis omnib9. qm̄ Si nulla eorum fuerint michi dominata tunc immaculatus ero)a criminali macula ⁊ sapient michi iudicia tua(tunc autē emūdabor a peccō)supbie q̄ dicta est pccm maximū/tū q2 ea cecidit diabolus ⁊ hoiem traxit/tū q2 initiū ē oīs Ideo etiā mūdari peto q2 si emūdatus fuero a ¶ pccī. pccīs. Et loqa oris mei)sc3 oracōnes et laudes erunt talia(ut placeāt tibi)cū pcedāt ex mūdo corde(et meditatio cordis mei)erit talis ut grata sit et accepta(in ospectu tuo sp)qui intus vides ⁊ osciētiā purā inspicis. In ospectu tuo dico. q2 tu Dn̄e es adiutor meus)in bonis agēdis ⁊ redēptor meus)a malis. adiutor ut habitē i caritate tua. redēptor ut liberes me ab iniqtate mea.

¶ Psalmus .xviij. in quo propheta tāgit diuinitatē cristi sc3 sacerdotalē et regalē.

¶ O criste.

Exaudiat te deus pater in die passiōis tue qui vere appellatus est dies(tribulacōnis)in qua tanq̄ sacerdos offeres ei hostiā pro nobis(et protegat)te virtus dei populi xpiani. Mittat tibi de sancto)id est de ecclesia(auxiliū)eam ad credentiū generacōnē tibi formādo sicut euam ade ad generacōnē carnalē in paradiso(et de syon)id ē de diuinitate p quā speculatur oīa(tueatur te) Memor sit oīs sacrificij tui totius passiōis tue ei9 memores nos faciēdo(holocaustū)in quo totū i cruce te p nobis deo obtulisti/placidū ⁊ acceptū deo(fiat)⁊ in

leticiā resurrectōnis ꝯuertat. Tribuat dñs) effectū et efficaciā passioni tue (iuxta desideriū et intencōnē tuā) et nō fm eoꝝ crudelē intencōnē qui passionē intulerūt (et omne ꝯsiliū tuū) ꝯpleat qm̄ omīa alto ꝯsilio facis.

¶ Ideo hoc oro o xp̄e q̄ Letabimur i salute) quā nob̄ p tuā mortē operatus es (et in nomiuis tui participacōe magnificabimur) cū a tuo noīe dicti sumus xp̄iani. Impleat dñs omnes peticōes tuas) nō solū quas i terra fecisti sed etiā eas quas in celo facies interpellans ꝑ nobis. nec inde dubito q̄ ex nūc anteq̄ fiat p spiritū ꝓphetie (iā mōstratuꝫ est) qm̄ dñs resuscitabit xp̄m suū a mortuis. Exaudiet illū) orantē dñs (de celo scō suo) vbi sedēs ad dexterā p̄ris interpellat ꝑ nobis (in cuiꝰ fortitudine v̄tutis et potētie) salus sp̄ualis ꝯsistit fideliū. ¶ Reprobi vero volubili successiōe tēporaliū bonorū que quasi rote voluūtur et trahūtur.

Hij in curribꝰ) supbis efferuntur honoribꝰ atqꝫ in eis exultant (nos autē) serui dei spem nostrā figentes in eternis (in noīe dñi inuocabimus diuinā clementiā)

¶ Ipsi) reprobi funibꝰ peccatoꝝ suoꝝ et rerū tēporaliū cupiditate (ligati ceciderūt) de spe celesti in mortē eternā (nos vero) electi (surreximus) ab infidelitate ad fidē a viciis ad v̄tutes (et erecti sumus) auxilio gr̄e tue ad ꝯtēplāda ⁊ amāda celestia qui p̄mo tortuosi fuimus in pecc̄is. Dñe saluū fac regē) xp̄m / resuscitādo eū a mortuis q̄ saluo rege salui erimus ut ip̄o sedente a dextris tuis et interpellente ꝑ nob̄ (exaudias nos) p eū (in die necc̄itatis nr̄e)

¶ Psalmus. xx. in quo de duplici natura in cristo diuinitate et hūanitate.

¶ Prophēta loquens ex parte hūanitatis xp̄i ait.

Domine in virtute tua et omnipotētia maiesta-
tis tue (letabitur) cristus (rex) regū. et in eo q per eum
disposui saluare mūdū (exultabit vehementer)
Desideriū cordis eius). s. animā suā ponere p redē-
ptione mūdi et desideriū glorificacōis sui corpis et desi-
deriū vocacōnis credentiū (tribuisti ei) ocedēdo ut hoc
sicut vellet impleret (et peticōnes labiorū suoꝝ) que ex
volūtate deliberata pcesserūt (nō fraudasti) qm̄ omnia
que fieri iussit impleta sūt
¶ Et hoc ideo erit. Inde puenisti eum in bndictōnibꝫ
gratie tue) ab instāti ocepcōnis (posuisti insup in eo ho-
norē et virtutē regie dignitatis) sup omnē creaturā.
Vitā) i. resurrectōnē gloriosaꝫ (petijt a te tribuisti
ei) accelerādo resurrectōnē et petijt a te (lōgitudinē die-
rū) et tribuisti ei indeficiētē immortalitatē (in seculū seculi)
Magna est gloria xpi hominis in eius salutari) resur-
rectione demōstrata in qua innotuit potestas sibi data
in celo et i terra (gloriā et magnū decorē addes sup eū)
cū in celo ad dexterā tuā collocaueris.
¶ Et vere magna est gloria xpi hominis. Quoniā dabis
eū in bndictōnē) hijs qui in te credūt ut in ipo benedi-
cātur omes gētes sic pmissuꝫ fuit abrahe (letificās eū)
secūdū hoīeꝫ (in gaudio) qd sui habebūt visiōe vultus
tui. ¶ Et merito hoc erit. Qm̄ rex) hō xps ut humilis cor-
de (sperat i dn̄o) solū (et i miscdia altissimi) exequēda p
eū hūano generi (nō oturbabitur) humiliās se et obediēs
usqꝫ ad mortē crucis. ¶ Propheta de punicōe maloꝝ.
O xpe ex quo talis et tātus es. Inueniatᷣ vltrix ptās
tua) cū ad iudiciū venēris puniēdo pcca (omībꝫ inimicis
tuis) q̄ eā in humilitate nō ognouerūt iniurias patientē

et maiestas tua)in iudicio apparēs(inueniat)ad puni=
endū(omes qui te oderūt)

¶ Et sic erit qm̄ Pones eos)scilicet peccatores qui cō=
tra regulas domini obstinata mente vixerūt(similes cli
bano ignis)datos ꝑpetuis flāmis ex omni pte(in tēpo
re manifestationis tue)in iudicio ad eos ↄdemnandū
(dn̄s in vindicta sua ↄturbabit eos)ꝓferens ↄtra eos
sententiā dānacōis dicēs. Jte maledicti in ignē eternū q̄
(deuorabit eos)nō ↄsumēdo ꝫ eternaliter affligendo.
Fructū eoꝝ)quē habuissent(i terra).s. viuētiū si cre
didissent xp̄o(pdes)qꝛ nō crediderūt ⁊ mādatis eius
ↄtumaci spū restiterīt(et imitatores eoꝝ)vel quos sedu
xerūt nō deputabis(inter filios hoim)quos i hēditatē
sempiternā vocasti. ¶ Merito inter alios iudei pibūt.
Qm̄ declinauerūt in te mala)v̄ba dicētes qꝛ demoniū
habes et huiusmodi(et cogitauerūt ↄsilia)maligna di=
centes expedit ut vnus moriatur ꝓ ꝑplo et cetera.ꝫ ista
nō(potuerūt stabilire)iuxta volūtatē eoꝝ nescientes q̄d
dicerēt. Verū quidē dictū est sed malo voto ꝓbatū est.
Tolerabūtur aūt iudei in vita p̄senti sed nō sine pena.
Qm̄ pones eos dorsū)id est in ſuitutē sbiciēdo(et in
extremis vite tue)que sūt passio et mors(ꝑparabis)ap
tabis(malā eoꝝ intencōnē)occidēdi te ad salutē hu=
mani geneis que inde seq̄tur. Jlli ita cogitauerūt depri
mere ꝫ Exaltare dn̄e)scilicet in gloria resurgēdo et
ad celos ascēdēdo et hoc(in virtute deitatis)et merito
hūilitatis ⁊ passionis ⁊ nos(cātabimus)interius deuo
cōe cordis(et psallemus)exterius deuo cōe opis ⁊ anū
ciabimus(excellētiā ptātis tue)et mirabilia q̄ gessisti.

¶ Psalmuus.xxi.i quo agit̄ de passiōe ⁊ resurrectōe xp̄i

Xp̄us homo om̄ia p̄uidens quasi iam vicina passione p̄motus ait ad patrem.

DEus deus meus racōne hūanitatis a te create(respice in me) in afflictōne mea pendētē in cruce(q̄liter me dereliquisti?) i manibꝫ iudeoꝝ me p̄seq̄ntiū traditū eoꝝ volūtati· q̄liter nō me p̄seruas a morte michi p̄paratas· q̄ michi respōdēs subiūgit(lōge a salute mea) corpali·i· q̄ nō refuer a morte t̄pali faciūt(v̄ba) clamoris(mēbrorū meoꝝ) postulātiū mortē meā sine q̄ eoꝝ delicta expiari nō possunt quoꝝ delicta quodāmō sua dicit q̄ p̄ eis penā ipe sustinuit. ¶ Signū q̄d me dereliquisti ē· q̄m Deꝰ meus clamabo p̄ die)·s·circa horā nonā heli heli ꝛ cetera et(p̄ noctē) p̄cedentē pater si possibile est trāseat a me calix iste(et nō exaudies) s; hoc q̄d nō sum exauditus in hac mea oracōe nō scribetur(ad insipiētiā meā) q̄i nescirem quid aut quō peterē· sed ad sapiētiā maximā; q̄ cū modus iste hūane libracōnis p̄ passionē meā fuerit ouenientissimus ut sic hō solueret q̄d debebat ꝛ deus redimeret q̄ poterat· ꝯformaui voluntatē meā volūtati tue q̄ me ad hoc misisti. Quāuis eni non me in hac mea oracōne exaudisti tn̄ nō me totaliter dereliq̄sti sic iudei credūt dicētes deus dereliquit eū et cetera· sed Tu habitas in me sancto tuo) inseparabiliter mūdū tibi reconciliās cuius(laus est i ecclesia) que ē ꝯgrēgatio vidētiū te p̄ fidē. ¶ Hec est consolacō mea q̄ Patres antiquos in te sperantes audisti ꝛ liberasti a malis) quādo expediuit eis· quia ex hoc ꝯgnosco q̄ nunc me audires si scires m̄ expedire. Ad te clamauerūt) p̄res antiqui in oracōe(et liberasti eos) de s̄uitute egiptia de captiuitate babilōis(in te sperauerūt) ꝛ nō i alio· ꝛ ideo(nō sūt

ꝯfusi) q̄ assecuti sūt liberacōnē q̄ liberacōes fuerūt figu-
re q̄dā hui9 liberacōis ꝑ mortē meā facte. Ego aūt)
lꝫ sim maior oīb9 natura q̄ deus ⁊ merito q̄ scūs san-
ctorū dei nichilominus (v̄mis) et vilis sū i ꝯspectu iude-
oꝝ. vn̄ spuerūt i faciē meā ⁊ alapis eā ceciderūt tāq̄ ꝯtēpti
bilē ⁊ ita vilis reputatus sū ut nō videar reputari (hō) ſꝫ
nullius fortitudinis ut v̄mis abominabilis. vn̄ factus
sū (opprobriū) apd̄ maiores sacerdotes ⁊ scribas (et abie
ctō) apd̄ ꝯmunē plebē. Omēs) hui9 mali tā maioēs q̄
minores (videntes me deriserūt locuti sūt labijs) me vitupādo
et blasphemādo (⁊ mouerūt capita) sua irridētes ⁊ dicētes
v̄ba q̄ sequūt᷑. Sperauit i dn̄o). s. p̄re suo ut ait (eripi-
at eū) de manib9 nr̄is eū crucifigi nō ꝑmittēdo. vel si nō
eripiat saltē (saluū faciat eū) a mortuis resuscitādo qm̄
ut ait (deus p̄r diligit eū) ¶ Hec mala m̄ illi fecerūt. sed
p̄cor dn̄e ne discesseris a me. Qm̄ tu es q̄ sup̄ naturam
nasci fecisti me) de v̄gine glīa v̄ginitatis eius ꝑmanēte
(spes mea a iuuētute mea ī te iactatus sū ex vtero). i. ex
quo factus sū hō ut tu solus esses spes m̄. ¶ Oro dn̄e ne
discesseis a me sb̄trahēdo auxiliū tuū quē De vētre ma
tris mee deū meū cognosco ⁊ colo) et hoc necesse ē (qm̄
tribulatio passiōis mee ꝓxima ē) scd̄m tēpus q̄ immi-
net (⁊ nō ē alius q̄ adiuuet) eripiēdo me de manib9 iude
orū nisi tu solus deus. ¶ Describit ordinē passiōis. Cir
cūdabūt me m̄lti). s. ꝑpli iudeoꝝ dicti (vituli) q̄ ignora
to dei iugo in cōsiderata ꝓcacitate lasciuiūt ꝯtra me xp̄m
cū gladijs ⁊ fustib9 (tauri pingues). s. pn̄cipes sacerdotū
supbi ⁊ grassitudie malicie ꝯtra dn̄m recalcitrātes (obse
derūt me) ne possim eoꝝ manus euadē. Apuerūt sup
me os suū) q̄ fere volētes me deglutiē existētes ꝯtra me
crudeles (sic leo rapiēs) in ꝓphēsiōe mea (et sic rugiēs

cū clamarūt crucifige crucifige eū. Sicut aq̄ effusus ē sanguis meus)ita viliter ap te ⁊ abūdāter sic aq̄ effunditur(et dispsi sūt discipuli mei) q̄ erāt futuri· firmamēta corpis mei ecc̄ie q̄ relicto me fugerunt. Factū est cor meū) horrore naturali terribilis passiōis imminētis(sic cera)resolutū(in medio vētris mei)·i·in pte sensitiua.
Aruit)in passiōe(v̄tus mea)opinione iudeoꝝ(sic testa)fragilis ⁊ inutilis ad aliq̄d notabile pagendū q̄ prius floruit multis miraculis(et lingua mea adhesit faucib9 meis)q̄ cū racōnabiliter possez respōdē ad accusacōnes omīo tacui nō respondi eis v̄bū· ideo etiam aruit q̄ ita vilē mortē me pati fecisti. ¶ Describit ordinē passiōis.· Primo captus fui. Qm̄ circūdederūt me) iudei nō ut hoīes s3 ut(canes)rabidi· Scd̄o illusus(cōsiliū malignātiū) iudeoꝝ sc3 sacerdotū ⁊ seniorū(obsedit me) vndiq3 ad illudēdū ⁊ ut me morti adiudicarēt. Tercio affixus cruci i qua(foderūt manus meas ⁊ pedes meos)grossis clauis affigentes ligno. Quarto ita dure ⁊ crudeliter i ligno extēsus ut(ossa mea)hūanis oculis(numerabilia viderētur)Quīto despectus q̄i purus hō p peccis suis mortuus· quoniā Ipsi cōsiderauerūt me et inspexerūt me) et despexerūt estimātes me purū hominē eo q̄ videbāt me talia patientē. Sexto nudatus vestimentis suis/ vnde seq̄tur(diuiserūt sibi vestimenta mea)q̄ erāt plura et diuisibilia(et sup vestē meā) incōsutilē q̄ nō erat cōueniēter diuisibilis(miserūt sortē) Tu aūt dn̄e ne elōgaueris)usq3 ad comunē resurrectionez(auxiliū tuū) s3 statim resuscita me et ita factū ē q̄ tercia die resurrexit(ad defensionē meā conspice)oīa nocumēta quib9 impedire resurrectōnē meā parāt amouēdo. Erue a morte) q̄ velut gladius separat animā

a corpe (deus animã meã) scilicet ut nõ detineatur multũ in morte (et de potestate inferi) qui more camino deuorat animas (animã meã) innocentissimã (libera)

Salua me a crudelitate leonina) ꝑpli iudaici. et (a cornibus) supbie iudeoꝝ (salua me humilẽ)

Qđ pr̃ sancte si feceris. ¶ Narrabo nomẽ tuũ) admirabile gloriosũ atq; sublime (fratribꝫ meis) apostolis et discipulis. quod fecit qñ manifestauit eis resurrectionẽ suã factã ṽtute dei pr̃is et in publico ⁊ manifesto (in cõgregacõne fideliũ) post resurrectionẽ meã faciã p meos annũciari virtutẽ tuã (ad laudẽ ⁊ gloriã nõis tui.

¶ Inuitat alios ad laudẽ dei.

¶ Qui timetis deũ) timore filiali (laudate deũ) corde et ore (et vniuersi imitatores fidei ⁊ operũ iacob (glorificate eum) corã omibꝫ.

Timeat cũ) timore reuerentie (omne semen) spirituale (israhel) id est omnes fideles (qm̃ nõ despexit nec spreuit deꝑcacõnẽ pauperis) scilicet xp̃i qui cũ omniũ diues esset pro nobis omnibꝫ pauper esse voluit ut nos sua paupꝰtate diuites faceret. ¶ Nec auertit faciem suam a me) repellẽdo orationẽ meã ut resurgerẽ (ꝫ cũ clamarẽ ad eũ exaudiuit me) resuscitãdo me a mortuis.

Cristus ad patrẽ loquẽs gratiaꝝ actionẽ agẽs ait.

¶ Apud te laus mea) te laudabo omnia ad tuã laudẽ referendo (in ecclesia) que est (magna) tam fideliũ multitudine q̃ bonoꝝ amplitudine spũaliũ et (vota mea) scilicet sacrificiũ corpis ⁊ sanguinis quod volũtarie in cruce obtuli (tibi offerri faciã) cõtinue in memoriã passionis mee (in cõspectu timẽtiũ te) ut intelligãt ⁊ verũ corpus esse et p illud se saluari.

Quod sacrificiũ corporis et sanguinis mei.

Edent pauperes) spiritu. contemptores seculi. et humiles (et saturabuntur) pinguedine diuine gratie (et laudabunt dominum) spiritualiter exultantes (qui requirunt eum) cum cordis desiderio (et viuent corda eorum) qui digne sumunt illud hic vita gratie (et in seculum seculi) vita glorie.

¶ Reminiscentur) per predicationem apostolorum dei sui cuius cognitionem licet naturaliter esset inserta diabolus obscurauerat et cognoscentes se esse in tenebris obuolutos (conuertentur ad dominum de vniuersis finibus terre)

Et adorabunt eum) adoratione latrie (aliqui de vniuersis familijs gentium) ¶ Et hoc ideo.

Quia domini) .i. cristi (est regnum) generaliter. ipse enim est rex regum et dominus dominantium (et ipse dominabitur gentium) cui dictum est a patre postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam. Propheta ostendit quibus sumere sacramentum altaris sit damnosum scilicet reprobis de quibus ait.

¶ Manducauerunt) non solum pauperes .i. humiles et deuoti sed etiam (pingues terre) terrenorum cupidiarum sectatores. sed diuersimode. quia primi .s. boni sacramentaliter et spiritualiter. mali vero sacramentaliter tantum (et adorabunt) specietenus non simpliciter et puro corde et licet simul manducent mali cum bonis (in conspectu tamen eius cadent) inuisibili casu per peccata (omnes qui descendunt ab amore dei ad amorem terrenorum. ¶ Propheta in persona cuiuslibet iusti. Pingues cadent sed Anima mea) que pauper sum et humilis (illi) scilicet deo (viuet) ad honorem eius illi placebit mandata obseruando (et filij mei) per imitationem fidei (seruient ipsi domino. Annunciabitur domino) per angelos nuncios suos non quod deum quicquam lateat sed ut ipsi ministerium impleant (generatio ventura) generatio cristiana que ex aqua et spiritu sancto erat deo largiente procreanda (et celi)

id est apostoli et doctores (annunciabunt) filium eius qui ipse iusticia per quem omnes iustificamur (populo qui nascetur) ex aqua et spiritu sancto (quem dominus predestinauit) ante secula.

Psalmus .xxij. in quo de misericordia dei. Vox ecclesie scientis se Christi passione esse saluatam. et per gratiam baptismatis innouatam iocunditate dulcissima confitetur dicens.

Dominus regit me

eripiendo me a seductoribus impiorum sicut bonus pastor regit oues suas. et eo regente (michil michi deerit) de eo quod est necessarium ad salutem et etiam in temporalibus (in loco pascue) in lectione sacre scripture (me collocauit) ut ibi pascar et reficiar. quia sermo diuinus animam nouit saginare fideliter meditatus.

Super aquam) baptismi quo reficiuntur qui integritatem et vires amiserunt et anima ariditate peccatorum sterilis ad bonos fructus inserendos diuinis muneribus irrigatur (educauit me) spiritualiter ad perfectum nutriendo et post (animam meam conuertit) quia post baptismum de peccatrice facta est iusta de feculenta mundissima deo contracta sine ruga sicut apostolus dicit. Deduxit me per artiora mandata iusticie) et perfectiora consilia per que iusti citius celestem conuersacionem consequuntur et hoc non ex meis meritis (sed ex misericordia nominis sui) Vere deduxit me per semitas iusticie. quia Si ambulauero in medio) huius vite que est (vmbra mortis) quia caligine peccatorum est obscura et ad mortem deducit (non timebo mala) siue oculta siue manifesta (quoniam tu mecum es) protector vite mee cum quo nemo perire potest. Virga tua) scilicet leuis disciplina que imponitur infirmis (et baculus tuus). scilicet durior

disciplina que imponitur grandioribꝫ nō me afflixerūt mortificando sed (consolata sūt) potius. sunt enī signa paterni amoris.
Cōsolatus etiā q̄r (Parasti dn̄e ī ꝯspectu meo) scilicet fideliū non infideliū (mensam) sancte eucaristie ut in ea possent refici. O beata cōuiuatio. epulatio felix. saturitas fidei. esca celestis. parasti dico (aduersus eos qui) in ali qua puersitate dimersi ecciam dei suo grauiter errore (contristant) ¶ In qua mensa. (Impinguasti) spūali leticia mentē (caput) anime mee (et calix) id ē amor diui= nitatis michi datus quo me inebriasti et obliuisci me fe cisti omniū miseriarū et curarū huius seculi. valde (pre= clarus est) qm̄ feces carnaliū cogitacōnū et affectionuꝫ nō miscētur i illo ꝗ pducit insup ad claritatē eterne vite. (Et misercōia tua subsequetur me) q̄i custos et pastor ut pseuerē in bono (omnibꝫ diebꝫ vite) p̄sentis. ¶ Mise ricordia tua subsequētur me adiuuās ꝗ efficiens. (Et inhabitē) in futuro (in celesti iherusalē eternaliter)

¶ Psalmus. xxiij. in quo de glorificacōne cristi et hominis reparacōne.

¶ Propheta ostēdit xp̄m dn̄m esse orbis terrarū ut sicut nullus ab eius imperio ꝑbatus exceptus ita nec ab eiꝰ fide quis debeat esse alienus dicens.

Domini id est cristi qui est rex regū et dn̄s do= minātiū (est terra) quā creauit ꝗ omia quibꝫ plena est ꝗ ornata (orbis terrarū cū habitatoribꝫ suis. (Quia ipe iuxta maria firmā statuit) ut mare nō eā totā occupet ut homines ꝗ animalia i ea possent viuē (et iuxta flumia ꝑparauit). s. orbē. ¶ Propheta querit q̄s

sit dignus qui in culmē virtutū possit ascendē dicens.
Quis) q̄si dicēt pauci (ascendēt ī montē) pfectōis iu-
sticie (aut quis) dignus ī illa eterna beatitudīe cū dño
sp manere? ❡ Respondet ppha.
Purus) in opibꝫ (mūdus) in cogitacōibꝫ (qui nō
accepit in vano animā suā) deputādo eā seu implicādo
rebus terrenis et caducis q̄ vane sūt sed magis appli-
cuit eā rebus spūalibꝫ ⁊ eternis cū ipa sit creatura spūa
lis ⁊ immortalis (nec iurauit in dolo proximo suo) ip suz
fallaciter decipiendo. Hic accipiet bñdictionē a do-
mino) in hac vita incrementū v̄tutū ⁊ ī alia beatitudinis
premiū. erit enim inter illos quibꝫ in die iudicij dictu-
rus est dñs. venite benedicti patris mei pcipite regnuz
et cetera (et misericordiā) totaliter liberantē ab omi mi-
seria accipiet (a deo salutari suo) cristo qui vere est sa-
lutaris a quo et pcc̄a relaxātur ⁊ beatitudo tribuitur.
Tales enim qui predictis virtutibus student ascendē
in altitudinem celestis patrie sūt Generatio cōmuni-
ter omniū querentiuz dominū) et (qui faciem dei iacob)
videre cupiūt. ❡ Quia nullus ascendit in montē domi
ni nisi predictis virtutibus polleat inquit propheta. o
vos Principes) ductores et rectores alioꝝ peccan-
tiū (auferte) ab animis vestris vicia et peccata que sunt
(porte) quibus aditus sit diabolo in cordibus hominū
O vos virtutes eternales p quas est introitus ad eter-
nam vitam per quas etiā rex glorie dignatus est intro-
ire (eleuamini) ut in humanis cordibꝫ exaltemini (⁊ in-
troibit) ad ea p fidē ⁊ caritatē cristus q̄ est (rex glorie)
Propheta querit ad conuincendā perfidiā iudeoꝝ.
Quis ē iste rex glorie) q̄ intraturus ē ad corda? Re-
spondet (dñs) qui absolute omnibꝫ dominatur (fortis)

in rebus agendis (potens) cōtra potestates terrenas q̄ nichil sūt in ↄspectu eius (dominus potens in prelio) quo cōtra mortē et diabolū pugnauit ⁊ vicit in omnibꝫ.

¶ Repetit idem dicens

¶ Attollite portas principes vestras et eleuamini porte eternales et introibit rex glorie)

Quis est iste rex glorie: Responsio (dominus virtutū celestiū) id ē angelorꝝ vel sup omnē virtutē et fortitudinem et super omnia sublimis (ipe est rex glorie)

¶ Psalmus . xxiiij . in quo docetur vir iustus in aduersis nō murmurare ſꝫ diuinū expectare adiutoriū.

¶ Propheta in pſona ecclie.

Ad te leuaui spirituali desiderio (animā meam) que carnalibus desiderijs conculcata premebatur in terra leuaui ad te ↄplexādū et ↄtēplandū (deus meus) ego exptus in malis meā infirmitatē in tua bonitate (ↄfido) q̄ potēs es iuuaē ⁊ ideo (nō ↄfundar) de peccatis meis corā te ⁊ āgelis tuis i finali iudicio. Hoc quippe oro ut Neqꝫ inimici mei visibiles ⁊ inuisibiles ⁊ pcipue ill'i q̄ serpentinis ac occultis suggestionibꝫ insidiātes ad hec mala me deiecerūt nō habeant facultatē (me irridendi) ad quod parati sūt ⁊ certus sū de hoc quod peto quia (vniuersi qui) sub malorū pſecucōne auxiliū tuū fiducialiter (expectant nō cōfundentur) nec hic nec in futuro.

¶ Sed Cōfundētur) in die iudicij (omnes iniq̄ agētes) rebus inutilibꝫ (vanis ⁊ infructuosis occupati.

Ne aūt sim de numero inique agētiū. Vias tuas) p quas itur ad te et per quas ad nos venis (demōstra michi) ne aberrem ab illis (et semitas ↄsiliorꝝ tuorꝝ) que

ducunt in pfectionē maiorē (et doce me)

¶ Dirige me in veritate tua) ut recte et pie vivā sicut veritas tua exigit (doce me) ut nichil pverse agam i quo a te exaudiri debeo. tū qꝛ (tu es salvator meus) salus autē consistit in agnicōne veritatis. tū (quia toto tēporis mei tractatu exspectavi) misericordiā tuā.

Propheta persuadet exaudiri in consuetudine semper miserendi dicens. ¶ Reminiscere miserationum tuarum) quas fidelibꝫ semper impendisti (et misericordiarū naturaliter tibi insertarū (que ab initio seculi sunt) nunquā enim sine misericordia fuisti nec peccāti homini miseratio tua defuit. ¶ Ita dn̄e reminiscere misericordie tue ut per misericordiam tuā. ¶ Nō reserves) michi ad vindictā perpetuam (delicta mea) quibus viam equitatis dereliqui (delicta iuventutis mee) que scilicet audacter et p̄cipitanter et ex fragilitate perpetravi et (que ignoranter gessi nō serves) ad vindictā. ¶ Memento mei) nō secundū irā qua dignus sum. sed (secundū misericordiā tuam) que te digna est nō p merita mea que nulla sunt. sed (propter bonitatē tuam domine)

¶ Hac fiducia motus sū ad petendū. qꝛ Dulcis es et rectus dominus) misericors et iustus et (per hoc legē) dulcissimam et rectissimam (dedit errantibꝫ in via) presentis vite. q̄ lex ut si vere peniteāt misericordiā consequātur et salventur sin autem non eternaliter puniātur tanq̄ᵖ sua misericordia abutētes. Diriget mānsuetos) humiles et quietos (in iudicio) cū eos a reprobis discernet et ne declinent a via recta (mites docebit vias suas) quibꝫ ad se pvenire possint ¶ Universe vie domini) licꝫ sint innumerabiles comprehendūtur tamē sub duabus que i omni opere domini simul sūt scilicet (misericordia

et veritas) misericordia. quia puenit cuncta bonitate. ve=
ritas. quoniam sub integritate diiudicat. et hoc patet (re=
quirentibus testamentum) nouum in quo xpus legitur passus
et mortuus pro redempcione nostra et requirentibus (oracu
la prophetarum) que manifeste hoc testatur.

¶ Propter gloriam nominis tui domine) quod est dulce et
suaue (propiciaberis) oblato tibi sacrificio spiritus con=
tribulati (peccato meo) ipsum remittendo (multum est enim)
excedit enim facultatem virtutis mee ad satisfaciendum pro
eo. Quis est homo qui timet dominum) timore filiali: id est
qualis et quantus: quasi diceret iste est summe commendan=
dus quoniam (deus statuit ei legem) diuinam et naturalem que diri=
gunt eum (in via) iusticie que est pre omnibus eligenda (quam)
voluntarie (elegit) seruandam ut sciat quid agendum et quid
cauendum sit. Anima) sic timentis deum et amantis post dis
solucionem corporis et si non immediate consequatur perfectam
beatitudinem recipiens simplam stolam usque ad resurrectionis
tempus nichilominus interius (demorabitur in bonis) glo
rie deum videndo amando et laudando (et opus bonum eius
hereditabit solidam hereditatem) instaurati corporis quando
in resurrectione stolam glorificati corporis recipies.

¶ Firmamentum est dominus timentibus se) stabilit enim eos in fi
de sua et firmat in bono ne vllis temptacionibus succumbant quibus
bus (etiam testamentaria disposicione dedit quod manifesta
bit se illis) in quo est summa felicitas. Oculi) cordis (mei
semper ad dominum) de cuius gratia confido quod (euellet affectus
meos de laqueo) diaboli a quo prius per voluptatibus se=
culi capiebar. ¶ Quia oculi mei sunt ad te domine. Respice
in me) pietatis affectu aspicientem te (et miserere mei) in
effectu. locus enim est misericordie (quoniam vnicus) sine
auxilio amicorum (et pauper) a mundi rebus (sum ego)

Jtē miserere mei qm̄. Tribulacōes cordis mei multi=
plicate sūt et de aduersitatibꝫ exteriorib(que ineuita=
biles sūt)hijs qui pie in cristo viuere volūt(erue me)
Vide humilitatē meā)in corde et habe eam gratā(et
laborē meū)in corporalibus sacrificijs placatus(dimitte
vniuersa delicta mea)Respice inimicos meos)ad re=
primendū eos(qm̄ multiplicati sūt)nō solū foris infide=
les ſ etiā intus in eccīa nō desūt falsi xpiani(et odio iniu
sto)⁊ sine causa(oderīt me)sine intermissiōe me psequn=
tes. Custodi animā meā)ab eoꝝ fraudibꝫ ne declinē
ad sequelā eoꝝ(et erue me)si forte insurgāt aduersum
me et si nō p aliud saltē ideo ut(spes mea)quā habeo de
te(nō sit michi ad confusionē.

¶ Ideo erue me q Boni adheserūt michi)nam(inno=
centes)qui nec actu nec voluntate nocere voluerūt(et
recti)q̄ in bono pficere studuerūt(adheserūt michi)cō
sensiōe cordis ⁊ vnius volūtatis(q sustinui te)paciē=
ter aduersitates sustinēdo. Libera deus israhel)po=
pulū tuū quē ad tuā visionē pdestinasti(ex oīb tribu
lacōnibꝫ suis)quibꝫ interius vel exterius opprimitur.

¶ Psalmus.xxv.in quo orat iustus a cōsortio malorū se=
parari. ¶ Vox viri iusti.

Iudica me domine iudicio discrecō=
nis discernendo
me a peccōribꝫ odēnādis(q innocēter incessi viā huius
vite et i dnō ofidēs nō ofirmabor)deficiēdo ab innocētia
mea. ¶ Dixi dn̄e q innocēs ego sū. Proba me)tribu
lacōes im mittēdo notū me(fac pbatū)et hoc nō ut inno
tescat tibi q̄ oīa nosti ſ in et alijs. qd post q̄ feceris(vre

cogitacões meas)igne spūs sancti a si quā viciorū macula in me inueneis hāc oro(exuere)hanc spūs sancti calore osume. ¶ Tempta me et vre dico nō presūptiue dico ſʒ ut emēdacōis gra qm̄ Misericordiā tuā toto corde intueor) q magna sit a dulcis et i bonis tuis i quibus ē(veritas)et iusticia(oplacui)fiduciā habeo q nō smes me supra vires meas temptari.

¶ Quia complacui in veritate tua. ¶ Non asposui cor meū aut cōsensi cōsilio eorum)qui in trāseūtiū rerū q vane sūt fruicōne beatitudinē ponūt quod est oim iniqtatū causa a ideo etiā(cū iniqua gerētibus)·s.hereticis aut scismaticis q questionibus pfidis scripturas diuinas depuare cōtendūt(nō me associaui)eorum doctrinis a impietatibus omunicādo. ¶ Nō tm̄ vitaui osiliū malorū ſʒ etiā Odiui ogregacōnē ipam malignāciū)i malo pseuerāciū(et cū impijs)qui cultū dei impugnant(placitū nō habeo. Sed inter innocentes conuersabor inter quos positus. Lauabo) et mūdabo p penitentiā a cunctis viciorum sordibus(opera mea a mentē in qua tanq̄ in altari)sacrificiū spūs otribulati tibi offero(circūdabo) virtutibus et bonis moribus quasi ornamentis ornando.

Cōuersabor. Inter innocētes ut audiā a addiscā)eorū exemplo a instructōne(quomodo te laudē)et cū didicero exponā alijs aliqua de tuis operibus que(omnia) sūt(mirabilia) ¶ Et si ecclia tua adhuc habʒ malos admixtos cū bonis·ego tm̄ Dn̄e dilexi)in ecclesia tua bonos et sanctos q vita a doctrina sūt(decor domus tue) sunt a locus(habitacōis glorie tue)qui a nō suā ſʒ gloriam tuā querūt.

¶ Et quia ita me habui ita dilexi domū tuā oro ut deus. Ne pdas cū impijs)qui pietatē a cultū tuū abnegāt

animā meā) pdendo vel puniēdo eam nec (cū viris qui carnaliter viuūt) et pximū oderūt (vitā meā) qui a me valde dissimiles sūt. Quorū opa iniusta sūt ⁊ iniqua et dextera eoꝝ repleta ē muneribꝫ) pro quibꝫ iusticiā et iudiciū subuerterūt innocētes condemnarūt vexarūt vel interfecerūt. Ego aūt innocēter) p studiū sancte vite (ambulaui) et ideo (libera me) a pdicōe impioꝝ futura et in picul is huius vite (misericordia tua) nō deserat me sed in omībꝫ me concomitetur.

¶ Hoc fac dñe quia Dilectio mea ⁊ affectio) que facile labi solet nō recessit a rectitudīe ⁊ fidei ⁊ iusticie inter cōcutientes hereses ⁊ mūdi grauiter seuiētes angustias semp stetit immobilis ⁊ psistēs ī directo itinere mādatoꝝ tuoꝝ et ideo miserē mei. qđ si feceris q̄diu ero in ꝯgregacōībꝫ hominū publice (benedicā te dñe) laudando et glorificādo pro bñficijs michi collatis a te.

¶ Psalmus. xxvi. in quo vir iustus petit a deo grām ut sic in pñti pugnādo pualeat ꝯtra hostes spirituales ut pueniat ad regnū.

¶ Propheta exaltās quēquā hoīm nō timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait.

Dñs illuminatio mea illuminās et docēs me cōtra tenebras ignorātie (et fortitudo salutis mee) roborās infirmitatē meā ut in bello possim resistere (quē ego timebo?) nullū vereor vel timeo hostē insidiatorē vel psecutorē. Dñs ptector vite mee) ipe eni repellit omnes impetus et insidias hostiū meoꝝ (a quo ergo trepidabo) habendo talem ptectorem? a nullo. ¶ Dixi non timeo aliquē quia Dum) psecutorēs nocē (appropiant

michi) ut corpus meũ rabido dente laceret nõ magni=
facio qm̃ nõ timeo eos q̃ occidũt corpus aīam aũt occi
dere nõ possunt. ¶ Quia dñs ꝓtector vite mee ē. Ini=
mici mei q̃ secũtur me infirmati sũt) nõ potẽtes pficé qđ
intendebãt (et ceciderũt i ruinã) aīe sue puenietes. Si
fortitudo demoniorũ. si impetus viciorꝝ. si molimina ho=
stiũ (aduersũ me ↄsistãt non timebit cor meũ) qm̃ deus
bellator fortis pugnat ꝑ me. Si exsurgat) fortius (ad
uersus me plũi) a pdictis inimicis (in hoc meo adiuto=
rio figã spem victorie) ꝛ remuneracõis ãplioris glorie
eterne. Unã rẽ petij a dño) p ceteris (ꝛ hãc requirã)
oracõne pseuerãter ꝑ obtentu ipius (ut inhabitẽ in do=
mo dñi) scꝫ militãtis eccle ut q̃diu viuo nulla aduersi=
tas me excludat ab vnitate fideliũ q̃ vnitatẽ ꝛ veritatẽ
dñice fidei p orbẽ terrarũ tenent ꝫ in ea pmaneã semp.
Hoc peto eo fine. Ut) tandẽ (videã) p gustũ (boni
tatẽ dei) in qua sũma delectatio est et sũma pulcritudo
(et visitẽ celeste templũ eius) vbi cũ sanctis fruar cla=
ra ↄtemplacõne eius.

¶ Ideo hoc michi spero. Qm̃ iam in dispensacõne verbi
sui incarnati) p fidẽ ꝛ spem (abscondit me i die malorũ)
hominũ me psequẽtiũ (et ꝓtexit me) ne lederer (in potẽ=
tia diuinitatis abscõdita) sub hũanitate que fuit taber=
naculũ in quo xp̃us cõtra diabolũ militauit.

¶ Hoc etiã fecit qr. In petra) xp̃o (exaltauit me) dñs qr
in ip̃o et per ip̃m ꝓmoueor de virtute in virtutẽ (et nũc)
in p̄senti vita (exaltauit mentẽ meã sup prauos motus
et appetitus meos viciosos) ne mei dominẽtur.

¶ Post hec om̄ia q̃ fecit michi dñs. Circuiui) om̄ia bñ=
ficia memorie ↄmendãdo ꝛ potissime redẽpcõnis bene=
ficiũ ꝛ ego nõ ingratus (immolaui) in ecclesia catholica

toto orbe diffusa hostiā ineffabilis laudis ꝛ corde ꝛ ope (letabor in domino) et ideo tu audi vocē meā) interiorē quā in aures tuas forti intensione direxi dicēs. Vnā pe= tij a dño et cetera (exaudi me) dñe ex tua clemētia ꝓ illa vna et (miserere mei) Tibi) nō hominib⸫ (aperui) in cor= de meo vbi solus audis (desiderū meum) .s. qđ aīa mea facta ad imaginē tuā (exquisiuit te) ꝛ nō aliquid extra te pmiū nisi (vultū tuū) ꝑsentiā visionis tue dñe (reqrā) hunc inquisicōni ꝑseuerāter instabo qꝛ ꝑciosius aliquid nō inuenio. illa enī est sūma felicitas ꝛ beatitudo omniū scōꝝ. Vt aūt inueniā quod quero dñe. Nō auer tas lumen gratie tue a me) peccatore qꝛ non est in manu mea obtinere qđ peto et (nō) sinas me labi in peccatū per qđ (declines in ira a seruo tuo)

Quia enī ego nō sufficio te inuenire nisi tu adiuues ideo deprecor. Adiutor meus esto) in hac via ut ad hoc ꝑ= ueniā (nō derelinquas me) cū ceperis adiuuaē (nec de= spicias me) qꝛ ego mortalis te eternū audeo querere qꝛ tu es (deus meus) qui ad imaginē tuā me creasti (et salutaris meus) qui sanas plagas peccati mei. frustra autē creasti et recreasti si mortales despicis.

Ideo etiā nō despicias me mortalē quia nō mea propria a me commissa ſꝫ parentalis culpa est qua in hāc mor= litatē descendi. Qm̄ pater meus) adā (ꝛ mater mea) eua (dereliquerunt me) expositū miserijs ꝑsentis vite. ꝑ eoꝝ enim peccatū mors intrauit in omnes homines (do= minus aūt) carne assumpta (assumpsit me) ad immorta litatē. nō ergo despicias me.

Ex quo assumpsisti carnē meā Da michi legē (viuēdi) (uti via tua) regia firmiter ꝑsistens nec ad dextrā nec ad sinistrā declinē (et dirige me i semitā rectā) et in hāc

dirige me quia nõ sufficit inchoare nisi pueniatur et hoc (ꝓpter inimicos meos) demones prauos hoies appeti- tus carnis et praua desideria q̄ insidiari nõ cessant ut im- pedimentũ prestent in via eundi ad te deũ meũ.

¶ Ne tradideris me in volũtates ꝑsequẽtiũ me) nec si- nas eos saciari de malis meis (qm̃ insurrexerũt ɔtra me testes iniqui) de me falsa dicẽtes ut remoueãt ⁊ reuocẽt me a te. ſʒ tñ (mentita ẽ iniq̃tas sibi) qꝛ ad dãnũ suũ mẽ- titi sũt. omne eni peccatũ in suũ redit auctorẽ.

Vir iustus ɔfisus de misericordia dei ait ¶ Nõ obstãte ꝑsecu- cõe inimicoꝝ ⁊ qꝫ falsitas ⁊ mẽdaciũ increuerit ɔtra me.

Credo vidẽ bona dñi) electis ꝓmissa (in terra beata) bona quidẽ vera ⁊ dulcia immortalia sempiterna ⁊ incõmu tabilia vbi nullus falsitatis locus vbi nullius boni defe ctus. ¶ Quia fortassis anime amanti hoc tardũ videt' sequitur vox consolatoria. Expecta) patiẽter (dñm) secure qui nõ fallit. omnipotens ꝓmisit. certus ꝓmisit. verax ꝓmisit. qui mentiri nõ pt. ſʒ tu ut ɔsequaris (virili ter age) nõ remisse (ɔfortetur cor tuũ) ne lasseis a bonis operibꝫ etiã si mala eueniãt (sustine) ꝑseuerãdo. nõ ne- gatũ putes qd̃ nõdũ accepisti qꝛ si differtur nõ aufert'.

¶ Psalmus. xxvij. in quo est vox cristi hominis de passione ⁊ resurrectione sua.

Ad te dñe (sancte pr̃ ex magno affectu (clama bo) auxiliũ tuũ inuocabo (ne sileas a me) cũ te depcatus fuero sed trahẽdo michi bñficiũ resur- rectõis (⁊ ne taceas) deferẽdo me totaliter in passiõe. alias (similis ero) alijs hominibꝫ (descẽdẽtibꝫ i lacũ) in- ferni sicut inimici existimãt. ¶ Quod ne fiat. Exaudi

vocē deprecacōnis mee dū oro ad te) pro totius mundi salute (dū extollo manus meas) i cruce (ut templū sanctū tuū) qđ est ecclia tibi ↄstruā p passionē meā. ¶ Exaudi me dn̄e. ¶ Ne simul me tradas) in mortē (cū pecca toribꝫ) simul. i. ex q̄ alij tradūtur causa simili. s. p peccatis suis (et nec pdas me cū operātibꝫ iniquitatē) eo fine et intencōe qua illi me tradent ut. s. nomē meū deleāt et extinguāt. Qui). s. iudei inimici mei (pacē dolose loquūtur michi proximo) secūdū carnē et p impensam eis multiplicē misericordiā dicētes scimus q2 a deo venisti magister et viā dei in veritate doces si licet censū dari cesari (mala autē in cordibꝫ eoꝝ) quia mala intencōne interrogant ut. s. captū in verbis rephendere possent.

¶ Quibꝫ dabis retribucōnē) ↄdignā (secūdū opera mala illoꝝ) que michi intulerunt flagellātes cōspuētes et occidentes (et secundū nequiciā adinuencōnum ipoꝝ) quibꝫ falsa adinueniebāt contra me / dicentes me seductorē. demoniacū. et huiusmodi (retribue illis)

¶ Quamuis ex passiōe mea sequatur vtilitas toti humano generi ad salutē. Tribue tamē illis mercedē scđm volūtatē malā et intencōnē operū ipoꝝ) et sicut ipi reddiderit michi mala (ita retribue eis) mala. Et hec ideo ↄtingēt eis. Quoniā nō intellexerūt opera domini) in visibilia ut verbū carnē factū esse (nec ↄsiderauerūt opera manuū eius) visibilia. s. miracula eius que sufficiens testimoniū phibebāt de eo cū a nullo alio taliter fieri possent. ideo (destrues illos) nūc p romanos irreparabiliter (et nō edificabis eos) postea ut solebas olim post captiuitates reducē eos s3 de hac captiuitate nō reducēt. Sciens xpus hō ↄplēda esse oīa q̄ petebat q̄si iam exauditus gratias refert dicens. Benedictus dn̄s qm̄

exaudiuit deuocōnē depcacōnis mee.

¶ Certe exaudiuit me dn̄s qm̄ Adiutor meus et ptector meus est et in ipo sperauit cor meū) in morte(et adiutus sum) in resurrectione.

¶ Certe adiutus sū in resurrectione. Qm̄ refloruit caro mea) pcedēs de tumulo incorrupta impassibilis et gloriosa. vn̄ iam metu mortis consūpto libera volūtate hilariter et gaudenter p me et fideles meos(confitebor ei) confessione laudis.

¶ Merito fideles mei confitebūtur ei qm̄ Fortitudo) in pugna otra diabolū(est plebis sue)que credit et confidit in eo(et ptector omniū) qui passione filii sui sūt(redempti) tam in pn̄ti q̄ in futuro eos oseruādo.

Interpello et oro domine sancte pater ut Populum tuū ad salutē) pducas qr et meus est qr omnia mea tua sūt(et benedic ecc̄le tue)que est hereditas tua virtutibus et numero augendo(et rege eos) in hac mortali vita ne declinent ad praua(extolle illos) a terrenis ad celestia eos glorificādo(eternaliter)

¶ Psalmus. xxviii. in quo mouentur fideles afferre spūales hostias deo.

Filii dei afferte domino vosmetipsos nō corruptos erroribus qui estis filii apostolorum q̄ vos genuerūt p euāgeliū(qui arietes dicūtur) tū quia duces gregū fuerūt tū quia duobus cornibus id ē vtriusqz testamēti auctoritatibus pualuerūt otra hereticos et supsticiōes et idola q̄si dura fronte eos diruentes. Afferte dn̄o) deo pri(gliā) qr ē oīs creature pncipiū(et honorē) qr ē oīs creature finis. qd̄ tūc deo afferimus qn̄ exhibemus nos

tales in quibus deus honoretur et glorificetur/afferte dño filio qui est noticia intelligentie paterne (gloriã) p̄dicãdo cũ equalẽ esse pr̃i/ et omnia opa vr̃a ad eius gloriã dirigẽdo (adorate dñm spm̃ sanctũ) qui est sanctificator et inhabitator ecclie sancte sue. Ideo afferte dño gloriã. qr Vox xp̄i) tam p se q̄ p suos fuit (sup multos populos) sup quos ipe cristus rex glorie in hũana natura terribiliter (intonuit) ɔminacõne futuri iudicij et fran gore apostolice p̄dicacõis p vniuersũ mũdũ quo mẽtes hoim ad ɔuersionẽ cõmouit.

¶ Vox) p̄dicacõnis (dñi) p se et p suos (in virtute) qr cũ operacõne multoꝝ miraculoꝝ (et vox dñi in magnificẽtia) qr simplices et indoctos magnificos fecit i omi sapientia cui nõ poterãt resistere omes sapiẽtes mũdi.

Vox) p̄dicacõis (dñi) p se et p suos (quasi ɔfringẽtis cedros) quia multos sublimes et altos diuites et potẽtes de gentibus voce sue p̄dicacõis cõteret (ɔfringet) ad penitẽtiã et hũiliabit sibi iugo euãgelij et eodẽ modo (cedros libani) qui ceteris cedris sũt altiores iudeos scilicet qui racõne legis se gentibus supiores gloriabũtur confringet ad penitẽtiã.

¶ Succisa atqꝫ ɔfracta in eis supbia. Cõminuet eos) hũiliãdo (tanq̄ vitulũ pinguẽ) ad imitacõnẽ xp̄i ut ipi etiam sint parati pro xp̄o mori si sit opus quẽadmodũ cristus filius secũdũ carnẽ iudeoꝝ fecit pro nobis omnibus qui iudei ꝓpter eoꝝ supbiã dicũtur vnicornes.

¶ Vox) p̄dicacõnis (cristi quasi intercidentis flammã ignis) qr vicia carnis que concupiscentias resecat et p̄hibet vox p̄dicacõnis p suos (ɔmouit) etiã gentiles ad fidẽ q̃ ideo (desertũ) dicti sũt quia sine lege sine deo, sine ꝓphetis fuerãt (ɔmouebit etiã dñs) ad fidem cõuertẽdo

iudeos qui dicũtur (desertũ cades) qđ interp̄tatur sanctũ legis a quo sancto legis deserti sunt quĩ sanctũ legis id est spũalē intellectũ eius nō habent.

¶ Vox) p̄dicacōnis (xp̄i quasi p̄parātis ceruos) qui tribuit spiritũ sapiētie quibusdā pfectis qui veluti cerui repellũt venenosas linguas hereticoꝝ et sicut cerui p spinas incedũt sine lesione ita ipi per vanitatē mundi sine delectacōne quibus dn̄s (reuelabit ea que aliis sũt abscondita) scilicet vmbracula misterioꝝ ꝛ omēs q̄ sũt (in tēplo) sic ꝯsũmato pro tātis bn̄ficiis (dicēt gloriā dn̄o) Ideo etiā date gloriā dn̄o quia sanctos suos in ecclesia quasi in archa noe ꝯstitutos. Inter fluctus huius seculi illesos inhabitare facit) sicut seruauit inter fluctus et aquarũ inundacōes existentes i archa noe et deinde in tēplo (sedebit dn̄s rex) regnans in eis ꝛ regens eos usq; quo deducat eos ad portũ (stabilitatis eterne.

Dn̄s virtutē p̄plo suo dabit) contra huius mũdi p̄cellas et turbines dimicanti ꝛ tandē (dn̄s bn̄dicet populo suo) in eũ credenti et mādata eius obseruāti (in pace) eterna in seipo qui est pax nostra.

¶ Psalmus. xxix. in quo de resurrectione xp̄i. Xp̄s hō gratias agens pro resurrectione sua inquit.

Domine sublimitatē tuā gloriose (laudabo) ampliādo nomē tuũ p multas gētes (quoniā suscepisti me) de morte i resurrectōne dedicādo me gloria inmortalitatis. et quia nō pmisisti diu inimicos meos iudeos ꝛ demones iocũdari (et delectari sup me) quia inimici qui letati sunt in cruce. in resurrectōne tristes effecti sũt. et deuoti gaudio magno floruerũt.

Dn̄e deus meus clamaui ad te) in passione/et sanasti.

me) in resurrectōne ab omni corrupcōne et infirmitate
carnis qr ī corpe glorioso ⁊ immortali me resurgē fecisti.
Celeriter o dn̄e. E. duxisti ab inferis animā meā) cū
aliis aīabꝫ sanctis q̄ ibi detinebātur (saluasti me de lacu
inferni) vbi sūt aīe peccatorꝝ ne sicut illi preceps ca=
derē in mortē. ¶ Quia aūt resurrectio q̄ pcessit in capite
speratur ī mēbris sic ꝓmissū ē eis hortat̄ ꝓpha ut agāt
grās deo dicēs. ¶ Ideo vos P. sancti dei) has ꝓmissio
nes habētes (psallite dn̄o) bn̄ operādo (et laudate eū)
qr ex sua bonitate (⁊ sanctitate memor fuit nr̄i ut sancti
fieret nos. ¶ Ideo etiā psallite dn̄o ⁊ ɔfitemini dn̄o. Q. in
ira eius cito trāsiēs est) qr si aliqn̄ irascatur suis ad cor=
rectōnē est et i breui tpe (vita) vero (in volūtate eius)
siue ꝓpiciacōe eius ē. nō enī vult mortē pcōris sꝫ ut cō=
uertatur ⁊ viuat. ¶ Huius misericordie et clementie diuine
signū ondit ꝓpha dicēs. In tā modico tpe sicut est inter
V. esperū) et matutinū fletus ira dei ad misc̄diam si in
vespere ducat (fletū) peccatores puniēdo cito trāsibit (et
in mane) dabit (leticiā) eos ɔsolādo. E. go aūt in cō=
fidētia diuinitatis) cuius plenitudo habitat i me (dixi)
hoc (nō mouebor) a volūtate dei sꝫ q̄ placita sūt ei sp fa=
ciā. Et sic ego dixi tu ex grā tua fecisti qm̄ (p̄stitisti puri=
tati mee) et innocentie mee (virtutē) ꝑpetue stabilitatis
in bono qd̄ nō de hūana natura habeo sꝫ de tua volūtate
et grā q̄ naturā hūanitatis mee tu diuinitati copulasti.
Quod patet. qr A. ui auertere visus es tue diuinitatis
p̄sentiā a me) qn̄ passioni me exposuisti infirmitas car=
nis mee (attrita est) et sensualitas turbata.
¶ Tūc dixi. Ad te) pi (dn̄e) pr̄ (clamabo) i articulo pas
sionis petēs auxiliū (et ad deū meū deprecabor) ꝓ immortali
tatis glia habēda et ꝓ redēpto ipso morte mea dicēs.

Que vtilitas in effusione sanguinis mei) qui sine cul-
pa mea effusus est si nō statim resurgā aut corpus meū
fuerit in sepulcro (corruptū) corrupcōe putrefactōis et
certe nulla. qz in tali casu nō fuiss; credita eius diuinitas
et p osequens hoīes nō fuissent consecuti vtilitatē.
Inducēs aliā racōnē ait. Numquid ɔfitebitur tibi) cō-
fessione laudis (corpus resolutū in puluerē:) planū est
qz non (aut annūciabit veritatē tuā:) certe nō. Vn̄ apli
cessauerūt a pdicacōne quādiu fuisti in sepulcro.
Gaudēs xpus de resurrectōne sua ait. Audiuit dn̄s)
me deprecantē (et misertus ē mei) faciēdo me a mortuis re-
surgē (dn̄s factus ē adiutor meus) qz nō dedit scm suū
videre corrupcōnē sz me dedicauit gloria immortalitatis.
Xpus exponēs modū quo pater misertus ē ei ait ad pa
trē. Conuertisti planctuz meum) quē habui tempore
passionis quo dixi tristis es anima mea usqz ad mortē
et planctū quo me plangebant apostoli et sancte mu-
lieres (in gaudiū) in resurrectione mea. et carnē meam
(saccū) in quo latebat preciū redēpcōis (scidi pmisisti)
clauis et lancea i morte sz in resurrectōne mortalitate de-
structa immortalē fecisti ita (circūdedisti me) glia im-
mortalitatis cū sūma (leticia) ¶ Hoc qd michi fecisti.
Ut cantet in gloriā tuā) erit eni causa ut lauderis a me et
a meis. et vere circūdedisti me leticia qz vlterius (nō sen-
tiā pūctiones passionū) sicut ante qz mors non dn̄abi-
bitur michi vltra (dn̄e deus meus in eternū laudes) ma
iestatis tue (decantabo) per me et meos.

¶ Psalmus. xxx. in quo monetur iustus ne de se
presumat sed de dei misericordia psumat.
Vox filii ex assumpta hūanitate ait. o deus pr.

In te dñe speraui sicut in ꝓtectore fortis simo(non ↄfundar in eternũ) et si tẽporalẽ sustineã ↄfusionẽ a iudeis(in iusticia tua libera me) ut nõ sim detentus in morte. hoc enĩ exigit tua iusticia ut cũ nõ sim debitor mortis/ mortẽ tñ pro redẽpcõne hũana susceperim in morte nõ sim detẽtus ſ; celeriter resuscitatus exsurgã. Exaudi me humilẽ. et festina ut eruas me) a morte tercia die resuscitando ne differes usq; in ↄmunẽ omniũ resurrectionẽ meã.
O tu deus pater q̃ oĩa saluas ⁊ protegis. Esto michi deus ꝓtector ut me vndiq; tuo valles auxilio) ut nulle iudeoꝝ impugnacõnes me ledãt. sis michi securitas in qua quiescaꝫ id est fac me resurgere(ut saluũ me facias) a morte qua se iudei putãt me posse damnare.
Ideo te et nõ aliũ quero. Quoniã fortitudo mea) ad tolerandũ ꝑsecutores(et refugiũ) ad euadendũ eos tu michi es(ꝓpter nomen tuũ deduces me) id ẽ facies me transire de morte ad vitã de corrupcõne ad incorrupcõnem de pena ad gloriã(et enutries me) multiplicãdo et paulatim augendo corpus meũ quod est ecclesia.
Et a Laqueo mortis) quo me oĩno pdẽ iudei occultis machinabãtur insidijs(educes) bñficio resurrectõnis frustratis oĩbꝫ iudeoꝝ ↄsilijs contra me ꝑparatis (qꝛ dño ꝓtegẽte) nulla potest aduersitas ꝑualere.
Potestati tue ↄmẽdo spm̃ meũ) cito eũ recepturus. Deinde ꝑplus fidelis xp̄i passione redẽptus de resurrectione capitis leuis dicit gratias agens(redemisti me dñe deus veritatis) nõ falliẽs in ꝓmissione. qđ enĩ p ꝓphetas ꝓmisisti in tua morte adimpleuisti.
Populũ tuũ redemisti ſ; Odisti obſuãtes ⁊ amãtes vanã beatitudinẽ) scli diuitias. dignitates. gaudia seculi.

q̄ vtiq; vana sūt' q̄ꝛ talia nō tm̄ vacue ȝ (supuacue) obſ uātur quādo ita amātur ut celestia otēnātur.
¶ Illi obseruāt vanitates. Ego aūt speraui) nō in pecu nia honoꝛe aut in aliqua hūane potestatis sublimitate q̄ omia pereūt (ȝ in dn̄o) qui est veritas ⁊ vita ⁊ ideo (ex ultaboꝛ et letaboꝛ i miscdia tua) q̄ nō fallit nō in mea iu stīcia. Quia misertus es humilitatis mee) tā mentis q̄ȝ coꝛpis qua usq; ad moꝛtē me exinaniui ⁊ grata tibi fuit (saluasti a peccatis) a quibꝫ hō se saluare nequit (aīam meā) immunē ab omi peccato conseruādo.
Quia sic saluasti me ideo ¶ Nec cōclusisti me in ptāte diaboli) eū michi dn̄ari pmittēdo ita ut nō respirarē in li bertatē qui nō habȝ i me quicq̄ȝ imo (statuisti i loco spa cioso pedes meos) q̄ꝛ nō solū i iudea ȝ p oīa regna mūdi apostoli firma fidei stabilitate firmati ⁊ successoꝛes eoꝝ p̄dicāt nomē meū. ¶ Et q̄ꝛ licet me nō ocluseris i manibꝫ inimici insurgūt tñ aduersus me insidie multe iudeoꝝ ideo. Miserere mei qm̄ tribuloꝛ) adeo (q̄ turbatus ē in furoꝛe) iudeoꝝ seuientiū in me (oculus) racōnis mee (affectus) sensualitatis (et memoꝛia mea)
¶ Hic turbatus sū. Quoniā vita mea) tēpoꝛalis p lon gas ⁊ graues passiōes usq; ad moꝛtē pducta ē ⁊ omne tempus quo in hoc seculo vixi (defecit) in gemitibꝫ i an gustijs et supplicijs diuersis.
¶ Infirmata est virtus) et confidētia animi (in paupta te) et defectu bonoꝛū et paucitate credentiū qm̄ in p̄sen ti vita plures sūt peccoꝛes in ⁊ fideles/pauci vero sancti (et firmitas et virtus) q̄ cōpago coꝛpis mei sustinetur debilitata est (q̄i deficiēs a vigoꝛe suo. ¶ Preter p̄dicta turbatus sū q̄ꝛ Factus sū sup omes inimicos meos) sceȝ qui toꝛquētur p sceleribꝫ suis (opprobriū) ⁊ otēptibilis

valde (vicinis meis) qui i vicinitate fidei appropinq̄=bant qui licȝ adhuc nō crederēt credere tñ disponebāt ſȝ videntes me in cruce pependisse a credulitatis vicini=tate remoti sūt dū pati videbāt quē adorandū esse pu=tauerunt. et etiā factus sū (timor notis meis) apostolis et discipulis meis qui me capto fugerūt.

¶ Et etiā illi. (Qui) minus scripturis credētes (viderūt me) i cruce positū (foras) .i. a fide deitatis latētis i me (fu=gerūt) estimātes spē suā morte mea fuisse finitā ⁊ sic (ob liti sūt mei tāq̄ a corde eorȝ mortuus sum) Et etiā. (Fa=ctus sū) in estimacōne pfidorū iudeorȝ (tanq̄ vas pfo=ratū) ad nullos vsus vtile ⁊ p ɔsequēs abiciēdus ⁊ hoc i deo (qm̄ audiui) et patiēter sustinui (vituperacōnē mul torū ɔmorātiū in circuitu) .s. circa crucē assistētiū vel q̄ in iherusalē morabātur qui nō cognoscebāt me esse deū. (Dum simul ɔuenirēt aduersū me i eo ɔsiliati sūt ut ac ciperēt) seu tollerēt p mortē (vitā meā) Sed ɔtra eorȝ ɔsilia inter hec opprobria ⁊ scandala (ego in te speraui) nō in hoīe. michil eni securius ē q̄ sperari i dn̄o (dixi deus meus es tu) q̄ me creasti (in disposicōne tua sūt sortes) tā vite q̄ mortis (mee) qȝ qn̄ vis viuimus vel morimur. Et qȝ tu es deus meus. (Eripe me de potestate diabo=li) et ministrorū eius qui me odio habent (et a psequē=tibus me) qui michi mala inferūt.

¶ (Illustratio respectus tui super me seruū tuū) secunduȝ formam hūanitatis effulgeat infundēdo gratiam (sal=uum me fac) nō in iusticia mea nō in meritis meis (ſȝ in tua miscdia nō erubescā) exultantibꝰ michi malis sed sal uer ab hijs psecucōibꝰ (qm̄ inuocaui te) qui potens es me exaudire. (Erubescant impij) scilicet iudei xp̄m cru cifigētes ⁊ gentiles qui deū verū nō ɔgnoscentes idola et

lapides inuocant ut vmbris infernalib9 socientur Fac ob mutescere (labia dolosa) q̄ hic garrula sūt dū nō timent iudiciū. Que) labia dolosa (locūtur aduersus iustū) xp̄m iniq̄tatē irridentes crucifixū et otēnētes tāq̄ purū hoiem et p cōtē in quo peccauerūt p̄mo (in supbia) qr creatorē suū otēpserūt. secūdo (in abusione) qr eū cui plurimū debebāt racōne beneficioꝝ crucifixerūt.

¶ Ista cernens propheta et admirās ait.

O) quā magna multitudo dulcedinis tue deus) o q̄nta glia i futura beatitudie disposita sit (electis tuis) plane inestimabilis incōprehēsibilis quā mō (abscōdisti) in temetipo ut plus desideretur / in futuro vero patebit. Quā dulcedinē mō abscōditā Cōsūmabis) i apto i futura vita hijs q̄ usq; in finē pseuerātes (te expectant) q̄ (in ɔspectu hoīm) nō erubescūt cōfiteri qd credūt s; fidē suā libere ɔfitētur. Corā facie tua q nūc abscōdita est hoīb9) tāta pace et quiete fruentur electi tui (ut ab omī hūana pturbacōe) in ppetuū sint securi. ¶ Sicut electos tuos i futuro abscōdes ita nūc In tabnaculo) ecclie militātis in qua miliciā exercemus (ptreges a otradictione linguarū) omniū scismatū et heresū q cōtradicūt veritati xpiane doctrine. In ecclesia eni inuenitur defensio secura ab huiusmodi contradictione linguarū.

¶ Quia tot facit sanctis suis. Benedictus dn̄s quoniā mirabilē fecit misericordiā suam) in me (in ciuitate ihersusalē munita) tunc quando me ibi et docere et miracula facere ibi etiam pro hoīm salute mori voluisti ibi quoq; gloriā resurrectionis mee ostendisti ut merito sit qd in iherusalem potentia tua misericordiā suam miram fecit vbi declarare tam ingentia sacramenta delegisti.

Ego) stupefactus cū in me horribiliter iudei seuirēt

(dixi in stupore meo) ita vilis reputatus sum ut videar esse (proiectus a facie oculorum tuorum) id est a conspectu misericordie tue. ¶ Et quia sic humilem me exhibui et illi me derelictum et proiectum a te omnes putabant. Ideo exaudisti vocem oracionis mee dum clamarem ad te) quando in cruce dixi deus deus quare me dereliquisti. quibus clamoribus exauditus est cum resurrectionis gratiam consecutus ad tuam dexteram me collocasti. ¶ Xpus hoc pro collatis sibi beneficijs sanctos commonet ut ament dominum dicens. Diligite dominum omnes sancti eius quoniam veritatem requiret) in iudicio premia diligentibus se offerendo (et retribuet abundanter superbis) condignam punicionem. ¶ Ergo vos omnes qui incepistis bona operari. ¶ Viriliter agite) in inceptis bonis constantissime perseuerando ne feminea mollicie deficiatis (et confortetur cor vestrum) ne a recto proposito aliqua carnis imbecillitate seducatur (omnes qui speratis in domino)

¶ Psalmus. xxxi. in quo agitur de penitentia.

¶ Vox prophete.

Beati beatitudine spei (quorum remisse sunt iniquitates et quorum delecta sunt peccata) ut a deo non puniantur amplius propter ea. Beatus vir cui non imputabit dominus peccatum) ad eternaliter puniendum (et non est in spiritu eius dolus) siue fraus ut aliud in labijs aliud in cogitacione ut cum sit peccator iustum se predicet.

Et ostendens quod periculosum sit peccatum celare in confessione ait.

¶ Quoniam tacui) confessione peccatorum meorum (defecerunt in fortitudine omnes vires) mee interiores peccatorum mole depresse et debiles facte sunt ad resistendum peccato (dum clamarem) presumptuose (tota die) me iustum iactando merita mea cum ex me non haberem nisi peccatum. iste tacuit confessionem clamauit de meritis presumptionem et sic tacuit

vnde proficeret non tacuit vnde deficeret.

Verū. Quia baculus correctōnis tue me supbū tetigit assidue) et in ipa assidua tribulacōne flagellorum meoꝝ (cōuersus) sū (ad cognoscēdū miseriā meā et culpā meā) plāgēdaȝ dū (remorsus cōsciētie infigit̄) cordi meo. ¶ Postq̄ te iratū in cōperi q̄ tacuerā nō vlterius tacui. ꝫ Delictū meū) obmissionis (cognitū tibi feci) p verā cōfessionē ꝛ satisfactionē (et iniusticiā meā) quā cōmisi faciēdo nō faciēda (nō abscōdi) ꝫ apui ut operires tu. detexi ut tegēs tu. ¶ Proposui cōfiteri iniusticiā meā dn̄o) accusando ꝛ dānādo me nō alios (et tu) misericorditer (indulsisti impietatē pcci mei) ¶ Pro hac) peccorū remissione ꝛ venia (orabit ad te omis sanctus) ut eā sibi valeat impetrare q̄ nemo ē hic a peccatis immunis. vn̄ nullus sanctorū ē qui assidue nō dicat dimitte nobis debita nr̄a. orandū aūt est (in tpe oportuno) sc; gratie et vite presentis q̄ in alia vita nemo pficue cōfitetur.

¶ Verūtamē) et si sanctus orat pro venia peccatorū et etiā in tēpore oportuno. illi tamē qui (sūt defluētes ꝛ natantes in carnalib⁹ concupiscentijs) vel erroribus diuersarū sectarū (nō approximabunt ad deū) q̄ errores sequūtur nisi prius aqua cōfessionis peccatorū ꝛ humiliacōnis cordis mundētur.

¶ Merito sancti orare debent. q̄ Tu es refugiū meum a tribulacōne) huius seculi vel peccatorū (que circūdedit me exultatio mea) cuius ope subsisto cuius semp presidio tutus sum ꝛ cuius spei cōsolacōne requiesco (erue me a circūdantib⁹ me) demonib⁹ et malis hominib⁹ querētibus me impellere ad recidiuū.

¶ Respondet dn̄s peticōni penitētis.

Intellectum tibi dabo) ad cognoscendū agenda (et

instruā te(vitare vitanda(in via hac) mandatorū dei (qua gradieris firmabo sup te oculos misericordie mee) te ꝓtegendo ne aliquis tibi nocere possit.

¶ Illuminatus vero iā penitēs cōuertit se ad alios superbos peccata sua defendētes monens eos ad penitentiam dicēs. o vos peccatores ¶ Nolite fieri supbi sicut equus) qui erecta ceruice incedit. aut stolidi ⁊ pigri (sicut mulus quibꝫ nō est intellectus) sed sequūtur appetitū sensualē viuētes vita brutali. ¶ Penitēs dolēs de pdicōne taliū hoīm qui more brutorū animaliū viuūt orat ut nolentes acqescere arceātur flagellis ad acquiescēdū dicens. In chamo ⁊ freno). s. maiori ⁊ minori tribulacōe secūdū diuersitatē culparū. et psonarū(supbiā ⁊ ɔtumaciā cōstringe) et ɔtunde iactantiā eoꝝ (qui nō approximant ad te) humiliādo se et obediēdo ad nutū.

¶ Bene monui vos nolite fieri sicut equus ⁊ mulus. quia Multa sūt flagella peccatoribꝫ) ꝑparata hic ⁊ in futuro maxime vbi peccatoribꝫ obstinatis grauissima sūt reseruata (sperātes aūt i dn̄o) vera spe(misericordia circūdabit) vndiqꝫ ne sit locus hosti ad intrādū. ¶ Qua misericordia dicitur circūdare sperantes in dn̄o/ ꝓpha inuitat iustos ad exultandū dicens. o vos iusti quibꝫ iudicia dei placent. Letamini in dn̄o) qui iuste om̄ibꝫ retribuit gaudio interiori (et exultate) gaudio exteriori (et vos recti corde) qui ɔformatis volūtatē vr̄am volūtati diuine (gloriamini) in dn̄o om̄ia bona opa vr̄a ad gloriā dei referētes.

¶ Psalmus. xxxij. in quo propheta exhortatur fideles laudare deū.

Exultate o iusti in domino non in mūdo alias nō essetis iusti. Nō eni ē iustus q̄ nō gaudet in iusticia. deus aūt iustus ē ⁊ iusticias diligit. et declarans quoꝝ laudatio sit deo accepta subiūgit dicēs (rectos decet collaudatio) recti aūt dicūtur q̄ ↄformātur volūtati diuine q̄ est pma regula rectitudinis a qua qui deuiat distortus ⁊ curuus ē. ¶ Circa modū laudādi deū ꝓpheta describēs instrumēta musice spūalis quibꝫ dn̄o laudes sūt cantāde dicit. (Laudate dn̄m ī cithara) .i. in operibꝫ actiue vite (et ī psalterio) id ē in operibꝫ ↄtēplatiue vite q̄ sursū in deū tendit p obseruātiā decē pceptoꝝ. (Cantate ei canticum) gratie qđ nouus homo nouus rex attulit mūdo. cantate ei qꝛ incarnatus est / cantate qꝛ natus est nobis. cantate qꝛ nouā legē dedit mūdo. cātate quia passus ē. cantate qꝛ resurrexit. quia ascendit et sedet ad dexterā pr̄is. noua sūt oīa ista cantica ⁊ a p̄oribꝫ inaudita (bene psallite) ei bonis opibꝫ (leticia a maiori q̄ potestis. (Cātate) dico (dn̄o qm̄ verbū) ꝓmissionis eius verū est in oībꝫ et nullū fallit (et oīa opa eiꝰ fidelia) nichil eni ꝓmittit sanctis suis qđ nō reddat. Bene dixi rectū ē verbū dn̄i. qꝛ (Diligit misericordiā) et vbiqꝫ lōge lateqꝫ dissemīat videlicꝫ vbi sustinet peccatores. vbi blasphemos patiēter exspectat. vbi vitam p̄stat indignis ⁊ hiis similibꝫ. diligit qꝫ (iudiciū) cū pios sequestrat ab impiis ⁊ eoꝝ merita equitatis q̄litate discernit (misericordia dn̄i plena ē terra) vbiqꝫ terrarū p̄dicata est. vbiqꝫ a dn̄o ↄcessa est penitētibꝫ remissio peccatoꝝ. in oīa re apparet eius mīsc̄dia quia oīa ex volūtate et misericordia eius dependent.

¶ Laudādus est deus racōne potestatis cūcta creātis. nā

Verbo dñi celi) id ē filio dei patris (firmati sūt) sta-
biles et incorruptibiles facti (et spū sancto) qui pcedit
a filio q̄ est os pris (omis virtus eorꝝ) regēdi et influē-
di sup ista inferiora. ¶ Itē ipe est q̄ Aquas maris) q̄
primo erāt diffuse (cōgregauit ī vnū locū sicut in vtre)
quia mare litoribꝫ clausit et coartauit (ponit etiā in cōca-
uitatibꝫ occultis) siue visceribꝫ terre (abissos) id ē co-
piositates immensas aquarū.

¶ Quia aūt tā potēs est dñs. Timeat eum) timore filiali
(omis homo et ab eo cōmoueātur) et si nō amore saltē ti-
more oms peccatores terre de statu peccati ad penitētiā.
Ideo ipm timeāt cūcta. Qm ipe dixit (et facta sunt)... ¶ m cius imperio et iussu fa-
cta sunt) et sicut simplici voluntate sua omia creauit de
nichilo ita potest ad nichilū cuncta redigere.

¶ Timēdus etiā et laudādus ē dñs qm ipe ē ita potēs qꝛ
Dissipat) nō tantū facta s; (consilia) secreta (gentiū)
ut nō habeāt effectū secūdū qꝛ cōsiliator. sed secundū qꝛ
deus disponit / spiritualiter dissipauit cōsilia volentiū dissi
pare legem xpi (reprobat cogitacōes populorū) ut fe
cit de cogitacōnibꝫ iudeorꝫ qui cogitauerūt ipm inter-
ficiendo nomē xpianū extinguere de terra (et reprobat
cōsilia principū) tirānorū insurgētiū contra ecclesiā quia
non est in potestate eorū qꝛ secundū intentū assequātur
effectū sed in ordinacōe diuina. Consiliū aūt dñi) qđ
intelligimus incarnacōnis archanū qđ ad cōsulendum
humano generi constat esse cōcessuꝫ nulla etate dissol-
uitur sed (in eternū stat. et dispositōes sapiētie eius) nō
sūnt mutabiles sed (in sempiternū stant)

¶ Beata ergo gens cuius est dñs deus eius) p veram fi-
dem et verū cultū (populus quē elegit) electōne pdesti-
nacōis q̄ infallibiliter cōsequetur effectū in possessionē

ꝓpetuā tanq̄ (hereditatē sibi)
¶ Bene beata gens illa qꝛ Dn̄s de altitudīe sue maie=
statis respexit) oculo misc͞dīe mittēdo ei filiū suū incar=
nādū (vidit) misericorditer (oīs filios hoīm) ptinētes
ad corpus filij sui amādo ꝛ approbādo. De habitacu
lo) assumpte hūanitatis in q̄ habitat oīs plenitudo
diuinitatis qd̄ ab inicio in p̄destinacōe (pparatū siue dis
positū est) ad salutē mūdi. cepit tn̄ in tēpore esse p mariā
virginē nascēdo (respexit) misericorditer ut presit illis
ad regendū oēs (qui habitāt p oēs ptes terre)
¶ Vere respexit oēs qꝛ ipe est. Qui finxit) siue forma
uit (oēs animas) in singulis hominibꝫ ex nichilo p se
ipm nō ex vna oēs nec ex sua substantia ut quidā he
retici dixerūt et ex hoc concludēs ait (qui intelligit oīa
operā eoꝝ) tā bona q̄ mala ꝛ nō tantū opera ꝫ etiā eoꝝ
cogitacōes plene cognoscat. ¶ Ceterū colēdus ē de9 qm̄
ipe ē a quo oīs salus tā spūalis q̄ corpalis pēdet qꝛ
Nō saluabit rex p multā v̓tutē) sui exercitus nisi assi
stat sibi diuinū auxiliū (et gigas nō saluabit in multitu
dine virtū corpis sui) nisi diuina virtute sit adiutus.
¶ Equus etiā ē fallax ad salutē) sepe fallit sessori suo
et ita (p abūdantiā fortitudinis sue) sessor eius nō salua
tur ꝫ spe eū ad ruinā ꝛ interitū terre collidit ꝛ ita supba
potētia mudane felicitatis fallit ꝛ ad interitū eterne dā
nacōis pducit. ¶ Cū ergo nullus ī v̓tute sua saluat̓ vn̄
q̄renda ē salus. respondet pph̄a qꝛ a deo dicēs. Ecce
oculi dn̄i) id ē respectus misericordie sue est qui saluat
et protegit. qui oculi sūt (sup timentes eū) et amātes et
nō sup de se presumētes ut eos diligēter custodiat (ꝛ in
eis qui sperāt) nō in viribꝫ suis aut meritis (sed in miseri
cordia eius. ¶ Oculi dn̄i sunt sup timentes eum. Vt

tandē eruat eos a morte) id ē a potestate diaboli quod facit cū p indulgentiā efficit liberos quos pcci dānatio fecerat eē captiuos (et alat eos) sempiterne veritatis pane nutriēdo. ¶ Ideoqꝫ. Aia nr̄a interim sustinet dn̄m) patienter exspectās pmissionē eius. et potest sustinere (qm̄ dn̄s adiutor) noster ad bonū (et ptector) otra malū (noster ē) ¶ Ideo sustinēdū. Quia) tūc in alia vita cū pro operibꝫ pmia suscipiemus plene (letabitur cor nr̄m in eo) ⁊ interim (sperabimus) nō in meritis nr̄is sed (in filio suo sancto) et bn̄dicto saluatore nr̄o q̄ cūctos saluat sperātes in se. ¶ Sperauimus ⁊ ideo. Fiat misericordia tua sup nos quēadmodū sperauimus in misericordia tua) nō in potentia aut in iusticia nostra.

¶ Psalmus. xxxiij. i quo de mutacōe veteris sacrificij i nouū Vox pphete in psona omniū electorū.

Benedicam dn̄m corde ⁊ ope (in omni tpe) psperitatis ⁊ aduersitatis nec p aliquo timore tacebo (assidue) tēporibꝫ oportunis (laus eius in ore meo) In dn̄o laudabitur aia mea) nō in sapiētia mūdi aut sublimitate vborū ſꝫ in dn̄o a quo ē oīe qd̄ laudabile ē in me (audiāt) hoc (mansueti) qui. s. tēperātiā habent omniū rerū (et letentur) qꝫ habēt me sociū laudantē ⁊ bn̄dicentē ut sint participes remuneracōnis eterne. Et ideo ppheta ex feruore caritatis sbiūgit. o māsueti. Magnificate dn̄m mecū) laudādo eum ⁊ pdicādo magnū esse (et exaltandū pdicemus) cultū nominis eius recorditer.

¶ Merito inuitaui vos ad magnificādū deū qm̄ plurimū vtilitatis inde michi puenit. Exquisiui enim dn̄m) in oratione (et exaudiuit me ⁊ eripuit me) hic (a multis

tribulacōibꝫ) sꝫ vniūersaliter eripiet ab oībꝫ in futu-
ro cū mortale hoc induerit immortalitatē.
¶Quo circa. Accedite) ad nouū sacrificij cōmunionē paſ
sionibꝫ mētis p cognicōnē et deuocōnē(et illuminami-
ni) ab eo q̄ eſt lux vera(et facies veſtre nō patientur re-
pulſaꝫ) in oracōibꝫ suis nec fruſtrabūtur mercede sua.
¶Vere accedentes cū deuocōne ad eū nō cōfundētur qm̄
ego. Iſte pauꝑ) spū(clamaui) in oracōne(et dn̄s exau-
diuit me. et ex oībꝫ tribulacōibꝫ meis eripiet me) in
obitu tranſeuntē ad se. ¶Saluauit quidē qꝛ magni cō-
ſilij angelus ihūs xp̄us. Immittet splendorē sui lu-
minis) ꝓtegēdo(in circuitu timentiū eū ⁊ eripiet eos)
ab omni impugnacōne demoniū et hoſtiū ceterorū.
Hortās ꝓpħa fideles ad ꝑcipiendā sanctiſſimā cōmu-
nicacōnē corporis ⁊ sanguinis xp̄i ait. Guſtate) dn̄ici cor
poris refectionē(videte) id ē intelligite(qm̄ suauis eſt
dn̄s) palato cordis q̄ peccata dimittit ⁊ hoīes ꝟtutibus
ornat ⁊ tandē confert vitā eternā. et qꝛ talis ē beatus vir
qui nō in legalibꝫ sacrificijs sꝫ qui(sperat in eo) .s. dn̄o/
miser qui sperat in se vel hoībꝫ sꝫ qui in dn̄o iā beatus ē
quia eū iam habet spe qui eſt oē bonū.
¶Suauis aūt dn̄s suauis fit. Timete tn̄ dn̄m) timore fi
liali cauete offendē eū(oēs sancti eius. qm̄ nō ē inopia
timētibꝫ deū) p̄ntia eni xp̄i p grām quā in se sentiūt timē
tes eū sufficit eis ꝓ omni bono imo alia bona eis diſſipi
unt niſi q̄ntū necitas exigit. ¶Nō ē inopia spūalis ⁊ ve-
ri boni timētibꝫ deū sꝫ Diuites) scl'i supbi deū nō timen-
tes(eguerūt) mētali refectōe(et esurierūt) qꝛ mime dn̄i cor
pis satiātur. o q̄ꝫ multi magnas copias diuitiaꝝ habēt
in scl'o et saturati ventre q̄ paupes sūt fide ipa(inq̄rētes
aūt dn̄m) toto corde fide ⁊ deuocōe(nō minuētur pfecto

bono) q2 spūalia habebūt ad votū et tēporale ad necessi
tatē. Nā cū diligimus deū in ipo oīa reperimus. vn9
est q̄ queritur sz i quo oīa otinētur. o lucrū mirabile. o
ↄpēdiū singulare. cur nos p diuersa fatigamus: ad ipm
ergo vnanimiter festinemus post quē bona cūcta nō q̄
remus sz tenemus. ¶ Ne aliquis ptendat ignorātiā ti-
moris dei pplexa subiūgit de hoc doctrinā dicēs. Ve
nite filij) p desideriū disciplīne (audite me ꝛ timorē) filia
lē (dñi) qui ē initiū sapiētie scōꝝ (docebo vos) Quis ē
hō qui vult vitā) beatā in qua nullus moritur (et diligit
dies videre bonos) psperos ꝛ eternos ī quib9 iocūde-
tur cū sanctis in regno dei: faciat supple qd̄ sequitur.
¶ Prohibe linguā tuā a malo) blasphemie detractio-
nis infamacōis et oracōis (et labia tua ne loquātur de-
cepcōes et falsitates) ↄtra pximū. Declina diuerte a
malo) opere et (fac bonū inquire) cū magno desiderio
(pacē) q̄ sūmū bonū ē in hac vita et pseuerāter (psequere
re eā) bonis opib9 quousqz ad pacē eternā ptingas.
Et hoc i deo. q2 Oculi dñe pietatis ↄtēplātur iustos)
tanq̄ spūaliter dilectos et (aures eius) parate sūt ad
exaudiēdū eos ut qd̄ petūt det eis. ¶ Exposita iustoꝝ
grā ↄūtitur ad penas maloꝝ. Vultus aūt) ire et in-
dignacōis (dei sup facientes mala) ad puniendū eos et
pdendū eos sic (ut nō remaneat ī terra inter iustos ulla
eoꝝ ↄmemoracō) ¶ Vere ocli dñi sup iustos. qm̄ Cla
mauerūt iusti) āti q̄ sic abrahā et ceteri iusti orādo p libe-
racōe sua (ꝛ dñs exaudiuit eos) p mouēdo i bonis (ꝛ ex
oībus tribulacōib9 liberauit eos) ptegēdo eos a malis
spūalib9 ꝛ aliqn̄ etiā a corpalib9 ut tres pueros ī camino
ꝛ danielē ī lacu leonū ꝛ cetera. Nō ē mirādū si dñs exau
dit iustos. qm̄ Juxta ē dñs) nō loco q2 de9 nō ē localis sz

auxilio paratus ad sbueniendū vel liberādo eos vel vir
tutē paciētie tribuēdo ad maius eoꝝ meritū (et hūiles
spiritu saluabit) qm̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ.
Dico hūiles saluabit nō vtiq; ut michil hic patiātur · qꝛ
(Multe tribulacōes iustorū) qꝛ a diabolo et ab imui-
dis hoībꝰ siue ex ꝓpriis passionibꝰ sepe affligūtur hoc
ꝑmittēte deo ut p paciētie meritū veniāt ad maius ꝑmiū
ꝫ in futuro (de omībꝰ hiis liberauit eos dn̄s) qn̄ abster-
get deus omnē lacrimā ab oculis sanctorū suorū.
Interim in electis suis. (Ossa) sez firmamēta fidei pa-
tiētiā ꝛ alias ꝟtutes illesa finaliter (custodit vnū ex hiis
nō pibit in eis) nō māsuetudo p irā qꝛ nō murmur reso-
nat nō paciētia p iniusticiā imo in patiētia possidebunt
animas suas. ¶ Nō sic erit de malis · qꝛ (Mors pecō-
rū pessima) mors corpis mala ideo qꝛ ē ꝑuacō corpalis
vite · mors spūalis q̄ est ꝑuacō vite gr̄e peior quāto vita
gr̄e est melior vita nature / ꝫ tn̄ nō ē pessima qn̄ peccator
est in pn̄ti vita in qua pt redire ad spūalē p penitentiā ꝫ
mors gehenne est pessima / a qua nō est possibilis reuer-
sio · ꝛ hoꝝ pecōrū potissime mors erit pessima (qui oderūt
iustū) xp̄m dn̄m nr̄m qui p excellētiā dicitur iustus.
Mors aūt iustorū nō sic · qm̄ (Redimet dn̄s aīas suorū
suorū) ꝑcio mortis sue qm̄ q̄ in ip̄m recte crediderint a
pecōrū debita captiuitate redimentur (ꝛ nō delinquent)
finaliter qui spe caritate formata (sperāt in eo) qui est re
missio peccatoꝝ.

¶ Psalmus · xxxiiij · in quo de cristi passione.
¶ Vox xp̄i ex pte hūanitatis cōquerētis de iudeis ꝛ vl-
tionē expetētis de eoꝝ inhūanissima psecucōnē ait.

I**udica dñe** iudicio cōdēnationis iudeos (nocētes me) reddēdo eis se=cundū opa eoꝝ (et expugna) deuince (impugnantes me) iniuste. ¶ Expugna inquā et ad hoc. **A**pphende arma) pro me ad impugnādū dādo nobꝰ ꝟtutes quibꝰ inimicos arceamus et opprimamus (scutū) ad ptegen=dū dādo nobꝰ ꝟtutes quibꝰ possimus ictus inimicoꝝ re pellē (exsurge) manifeste (in adiutoriū mī) psentialiter michi succurre. **E**uagina gladiū) ire tue in iudeos mitte: titū ꝛ vespasianū quibꝰ pdātur i vindictā meā (cō clude eos) tāta hostiū multitudie ut nec vnus quidē de ciuitate egredi vel ingredi possit ꝫ ibi fame ꝯsumantur (q̄ psequiitur me) fac manifestū p effectū (aīe mee ꝙ tu ēs salus eius. **C**ōfundātur) ꝯfusione mala (et timore horrescant q̄ satagūt auferre vitā meā) **A**uertātur) a deo ut sint (retrorsū) nō valētes pficere qđ intēdūt ꝫ de ficiāt in posterius (et ꝯfundātur) de pcēis suis (cogitan tes mala ꝯtra me) **F**iant tanꝙ pulujs) ut sicut puluis nō pt resistere ventis ita nec ipi hostibꝰ (et angelus ma=lus) vbicūqꝫ fuerint sēmp eos (affligat ꝛ eis dñetur) **F**iat via eoꝝ tenebrosa) ut nō videāt quo fugē pos=sint (et lubricosa) ut fugientes cadāt (et angelus dñi p=sequens eos) et cogens ut facile capiātur.

¶ Et hoc ideo. **Q**m sine causa) cū nichil mali eis fecissē (absconderūt michi) iudei (insidias) latēter sic auceps cū rethe insidiatur aui ut me occiderēt (et sine aliq̄ eoꝝ vtilitate exprobauert aīam meā) opprobria michi mē=daciter inferētes. **V**eniat illi laqueꝰ captiuitatis) p rōnos pri cipes (quē ignorāt veniat illis ꝛ fraus q̄) apd se (occul=te disposuerāt) ut me occulte ꝛ improuise caperēt (apphē=dat eos) ꝛ subito ꝛ improuise capiātur (et in laqueū eūdē

mortis) quē michi moliebātur (cadāt ipi) ¶ Hec pdi=
cta illis fiet. Aia aūt mea in dño) a malis omib' libe=
rata (exultabit i dño) recognoscēdo a deo suscepta bñ=
ficia (et delectabit' in saluacōe q̄ saluata ē in resurrecti=
one. L..etabūtur) etiā mei i resurrectōe mea qm̄ (oia
ossa) id ē apli ꝛ pdicatores fortiora mēbra corpis mei le
tabūtur gr̄as agētes q̄ post resurrectōnē vbiqʒ terrarū
laudabūt ꝛ pdicabūt (dicētes dñe q̄s similis tui) nullus.
Quoniā tu es. Qui eripuit) genus hūanū cui nō erat
adiutor (de potestate diaboli et membroꝝ) qui naturali
ter fortiores sūt hoie ꝛ idē genus hūanū (egenū) sapi=
entia et (paupem) ꝟtutib' (eripuit) a potestatib' tene=
brarū quarū tāta ē potestas ut possent (diripe) paupes
tuos nisi tu adiuues. Surgētes testes iniq̄) sić pncipes
iudeoꝝ ꝛ inducti ab eis (interrogabāt me) ut possent
extorquē aliqd̄ verbū aut factū dignū repħensione qd̄
sciētia approbacōis (ignorabā) .i. qd̄ nūq̄ sciuissem fa=
cere. ¶ De ipoꝝ ingr̄titudie sbiūgens ait. Retribuāt
m̄ mala p bonis) factis tā i veteri testamēto q̄ in nouo.
ego attuli eis vitā ipi mortē retribuerūt. ego honores.
ipi ɔtumelias. ego medicinā. ipi vulnera. cū tñ cib' me=
us esset fides ꝛ salus eoꝝ. in omib' hijs retribuebāt (ste
rilitatē aie mee) q2 in eis fructū fidei repire nō potui.
Illi retribuebāt michi mala. Ego aūt cū michi mole
sti essent) et i me seuirēt (indutus cilicio) carnis hūane
similis alijs hoib' nō exercui potētiā diuinitatis i eos ʒ
mag' q̄ʒ vn9 de peccorib' reputatus oia paciēter sustinui.
Affligebar i aīa mea ieiunio) eo q2 nulla bona opa in
iudeis inuenirē q̄ in epulas spūales assumerē q̄ tñ esuri
ebā ꝛ sitiebā salutē eoꝝ ꝛ nichilominus (oracō mea) ex
quo detestabiles iudei suscipe nō merentur (in secretum

peccatoris mei/ vnde fuerat egressa remeabat)
Licet michi molesti forent iudei ego tamen. Sic michi cōpla:
cebā in eis habēdo me ad eos sicut ad (pximū) et sicut ad
(fratrē) qn̄ eos docebā ne delinquerēt. qn̄ pro ipsis in cruce
positus supplicabā et tn̄ cū nollēt cōuti ego sic humiliabar
q̄ı pr̄ (lugēs) filiū et (cōtristatus) de morte filij mei sic af
fligebar de pdicōe eoꝝ. hijs nō obstātib9 ipi iudei in=
grati ⁊ maliuoli impia libertate (letati sūt) r. hijs q̄ mı aduer:
sa fuerīt (cōuenerīt i vnā p̄uā volūtatē) ut me op̄ hesū cru=
cifigerēt (parata sūt sup me varia tormēta ⁊ ignorabā)
quare hoc m̄ faciebāt q̄ r. nō pmerui. Dissipati sūt). i.
dissoluti ⁊ attoniti visis miraculis i passiōe dn̄i. sol tene=
bras accepit. terra tremuit velū tēpli scissuz ē. nec tn̄ pre
duricia cordis (cōpūcti sūt) de sua iniq̄tate ad p̄nitētiā s:
(tēptauerīt me) dicētes si fili9 dei es descēde nūc de cruce
(et subsannauerīt) deridētes (me) dicētes vah q̄ destruis
tēplū et i trib9 dieb9 reedificas illō ⁊ cetera (frenduerūt
sup me dētib9 suis) fermo ⁊ bestiali more i me seuiētes.
Hec m̄ illi faciūt s; o Dn̄e qn̄ respicies me) ocl'o tue pi
etatis et misc'die ut me resuscites: oro nō diu differas s;
(restitue) tercia die (aīaz meā) corpi meo (pp̄ter malig=
natē iudeoꝝ) q̄ morte volūt cōcludi ⁊ detineri. ⁊ a supbia
eoꝝ q̄ ut leones seuiūt libera (vnicā meā). i. carnē meā q̄
licz sit filiis alioꝝ hoim carni. vnica tn̄ dicit' q̄ de v'gine.
q̄ sine pcc'o. q̄ vnita filio dei. Restitue dico aīaz meā ⁊
si hoc feceris. Laudabo te) g'ras agēs (in eccl'ia ma=
gna) q̄ de omib9 gētib9 collecta ē (et i pplo graui) pōde
ratū v'tutib9 ac grauē et honestū bonis opib9 ⁊ stabili p'
v'tutē quē nō mouet ventus tēptacōnis (laudabo te)
Nō sup gaudeāt m̄) nō letētur sup me (q̄ aduersātur m̄
iniq̄) q̄ı victores. qd facerēt m̄ si mortuus resurgerē qui

oderunt me (sine causa et annuunt oculis) nutibus et signis me diligere simulantes vel alios excitantes et prouocantes ad derisionem mei. ¶ Vere annuunt in oculis ut ipocrite ostendentes nephanda dolositate vultus et verbis quod non habent in corde. Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur) dicentes magister scimus quia verax es et viam dei in veritate doces et cetera hec et similia verba pacifica sunt sed sub adulationis figura dolum continebant (et in iracundia graui quam de terra non perdenda habebant) scilicet ne perderent locum et gentem loquentes (dolos cogitabant) quomodo me occiderent. Et dilatauerunt) in passione (super me os suum) non iam annuentes oculis sed libera et aperta voce mortem inclamantes crucifige crucifige eum/o sceleste facinus. negauit iudex fieri. quod propius clamabat impleri. consequenter in ipsa morte (dixerunt) insultando et irridendo (euge euge iam viderunt oculi nostri) facta tua et mirabilia que nichil sunt quam dolosa. vidimus iam quod de te desiderauimus efficere ut suasor plebis cum latronibus in cruce penderes. Vidisti domine) impietatem eorum quam crudeles sunt illi michi. vidisti eorum nequiciam et meam innocentiam et ideo (ne sileas) sed profer sententiam (ne discedas) a me in passione subtrahendo michi auxilium.

¶ Non discedas a me domine sancte pater sed potius. Exurge) ostendendo potentiam tuam qui dormire videris dissimulando et (intende iudicio) quo iudicatus sum a iudeis et considera quale iudicium sit/iudicium sine iure. tormenta sine scelere. mortem sine peccato (domine deus meus intende in causam meam) pro qua patior quam pia est quia pro redempcione humani generis patior et morior non pro peccatis meis.

¶ Iudica me secundum iusticiam tuam) que non condemnat innocentes sed impios. et ostende me iustum et innocentem faciens me tercia die resuscitari (et non super gaudeant michi qui

victores i causa qui gaudēt me op̄ꝑ bendisse et morti tradidisse. ¶ Oro insup. ¶ Nō dicāt in cordib9 suis euge euge anime nr̄e) id est bn̄ bene est nobis q2 fecimus qđ volumus. occidimus. ostende eis me tercia die resuscitando q9 nichil fecerint et ut nō gaudeāt dicentes (deuorauimus) et extinximus nomen eius.

Sz potius in clarificacōne resurrectionis mee) Erubescāt) tanq̄ frustrati intencōe sua pessima (timeāt oīs simul) penā a repētinū interitū (q̄ gratulāt' malis meis) Induātur cōfusione) hic (et erubescentia) sine timore ex omni parte (qui maligna loquūtur sup me)

Econtra orat xp̄us ꝑ fidelib9 adherentib9 sibi dicens. Exultēt) exterius (et letētur) interius (q̄ volūt iusticiā meā) imitari (et dicāt semp magnificetur dn̄s q̄ diligunt pacē) quā ego filius dei posui mea morte inter deū et hoiem. Et lingua mea) .i. sancti mei p quos q̄i per ꝑpriā linguā meas in eccia denūcio volūtates (meditabitur iusticiā tuā) nouā legē p̄dicādo et (tota die) p̄tus vite (te laudabilē in eccia annūciabit)

¶ Psalmus. xxxv. in quo ostēditur mala nobis / bona vero attribuenda esse deo.

Duo sūt genera peccantiū vnū qđ credens legi p infirmitatē tn̄ carnis que sunt iussa legis nō oplet. Aliud est genus peius scz audax quod sibi ꝑponit libera mente peccare et de isto ꝑplexta loquens ait.

Dixit iniustus id est deliberauit et statuit (in corde suo) et decreuit apud se ut delinquat ut semp peccet obduratū cor habēs et hoc ideo (q2 nō ē timor dei) qui ē frenū peccāti (ante oculos eius) ¶ Et hoc patet. Qm̄ dolose egit in ꝯspectu eius) q2 cū sciret deū oīa vidē timore tn̄ eius postposito

et lege eius contempta deliberauit in corde suo peccare quaē cū ꝓpria volūtate nullo impellēte peccet (iniquitas eius odio habetur) apud deū ad vindictā sempiternā. Verba oris iniusti siue iniq̄) .s. iudei vel heretici cuiuslibꝫ (plena sūt iniq̄tate) quo ad apta mala (et dolo) quo ad occulta et hoc ideo qr (noluit intelligere ut bn̄ ageret) sꝫ a vero intellectu suo vicio declinās pueris erroribꝰ polluit et ideo veniā nō mereatur. Iniq̄tatē) longa delibera tione (meditatus ē) ī secreto cordis sui dedit se studiose omi generi pcci (maliciā aūt) oim criminū matrē (nō odiuit) sꝫ dilexit. ¶ Propheta ostēdens bona oīa a deo esse inquit. Dn̄e in celo) id ē celestibꝰ viris specialiter (est misericordia tua) vbi copiosius dona a te emanauerūt/ hoc ē enī bonū quod habent ut .s. sint celestes viri altitudine contēplacōnis nobilitate ɔuersacōis et sanctimonia vite nō est ab eis/ sꝫ a te .similiter a te ē qꝛ amplior (noticia veritatis veniat p reuelacōnē ad doctores p quos tanq̄ per nubes pluentes) verbis · coruscantes miraculis imbrē salutis emittis ut fideles fructū dent fidei qui steriles fuerāt ariditate peccati. Iusticia tua) id ē iusti tui et maxīe apli q̄ capaces diuine iusticie deuotis vsibus extiterūt (sic montes dei) qr solis ortu radios noue lucis excipiūt et ad ɔualles terrarū refusa claritate trāsmittūt (iudicia) quibꝰ horū misereris et hos excecas sūt incōprehensibilia et inscrutabilia ad modū (abissi)

¶ Sub tua prouidētia est status tam hoim electorū q̄ reproborū. Saluabis) hos .s. reprobos salute corpali tm̄ nature necessaria ɔmuniter ꝓuidēdo · electos vero spūaliter aīas eorꝫ saluādo · o deus (queādmodū multiplicasti misericordiam tuā?) .i. q̄ incomphensibiliter et mirabiliter mltiplicasti. Filij hoīm) vero racōnabiliter viuētes

specialiter in ptectōne spūali tua (sperabūt) se recepturos eterna bona q (alarū tuarū) .i. veteris et noui testamentorū testimonijs describūtur. ¶ Merito sperabunt iusti in ptectōne tua qm̄ abūdāter et deliciose reficis eos. (Inebriabūtur) .i. satiabūtur eni sine fastidio (ab vbertate domus celestis glorie. et torrente copiose delectacōnis tue potabis eos. ¶ Quod facere poteris o xp̄e.

Qm̄ apud te ē fons vite) indeficiens (et in lumie glorie tue) eleuati et cōfortati (videbimus lumē) tue diuitatis ¶ Pretende) et lōge lateqȝ diffunde (miscdiā tuā) recte in te corde firmissimo (credētibꝫ) ut in isto seculo sub dn̄i pietate degant (et iusticiā) id ē vite rectitudinē (hijs qui dirigūt se ad volūtatē tuā) ut qd bn̄ volūt pficiāt. ¶ Pretende dn̄e miscdiā tuā. ut ¶ Nō veniat michi pes supbie) supba affectio. nulla mentis elatio michi surrepat (et manus pccōris) .i. diaboli impulsio siue tēptacō (nō moueat me) a statu rectitudinis et salutis. ¶ Bene dixi nō veniat michi pes supbie. qr ¶ Ibi ceciderūt) q̄i de alto in pfundā foueā corruētes oēs (qui opantur iniquitatē) oēs eni supbie vicio cadūt q dn̄i iussa contēnūt ut pmus angelus et pmus homo qui (expulsi sunt) angelus de celo et homo pmus de paradiso (nec potuerūt stare) quia dn̄s expulit eos cui nemo resistere potest.

¶ Psalmus. xxxvi. in quo ostenditur prosperitas malorꝫ otēnenda.

¶ Fuerūt qui murmurabāt de flore malorꝫ et labore bonorū quasi oīa casu regantur. contra hūc errorē occurrit propheta inquiens.

Noli inuidere male agentibꝫ
in suis opibꝫ ut eadẽ facias aut inuidẽ ꝓsperitati eoꝝ. ut illã ꝯcupiscas (nec amaueris facientes iniquitatẽ) secũdo eoꝝ ꝯuersationẽ quia licet eoꝝ natura sit diligẽda iniquitas tñ eoꝝ odio habẽda ẽ. ¶ Ideo ne emuleris.
Quoniam tanquam fenũ gloria et ꝓsperitas maloꝝ (velociter arescet et quemadmodũ viriditas herbarũ cito decidẽt) quasi diceret. breuiter durabit sic ista breuiter durãt. ¶ Noli ergo vir iuste maloꝝ ꝓsperitati inuidere. sed Spera in dño) hoc introitus fidei. hoc initiũ salutis ẽ (et fac bonitatẽ) quia fides sine opibꝫ mortua ẽ. et inhabita possessionẽ fidei ecclesiã nõ recedẽdo ab ea (et pasceris) ad sanctitatẽ et suauitatẽ pennẽ (in diuitijs) spiritualibꝫ (eius) quarũ thesaurus ẽ ipse xp̃us cuius beata visio ẽ eterna scõꝝ oĩm refectio. Delectare) ergo. nõ i desiderijs carnis nõ in rebꝫ trãsitorijs seculi (sꝫ i dño) pone omnẽ delectacõnẽ et dulcedinẽ. ac desideriũ mẽtis tue in eo ꝯstitue. ut suauis sit tibi recordacõ eius. ut ames quẽ times spreta mũdi iocũditate (et dabit tibi peticões cordis tui) quas. s. spũs racõnalis petit scꝫ bona grẽ et ꝟtutis.
Quas ut det. Reuela) explica in oracõne tua (vitã tuã) desideriũ tuũ (dño) indica quid pateris q̃d velis directionẽ eius petendo (et ꝯfide in eo) qd̃ retribuet tibi (et ipse faciet) illd̃ qd̃ speras ꝯfidẽdo/ exspectas. ¶ Faciet quidẽ. qm̃ Et educet i publicũ opa iusticie tue q̃i lumẽ) alijs i exẽplũ ꝟtutis et (q̃ secũdũ habitũ iusticie tue iudicas) facienda faciet ꝓsperari usqꝫ ad pfectionẽ iusticie debitã sic ascensus solis pficitur i meridie et faciet clara et laude digna in ꝯspectu hoĩm sicut meridiẽ q̃ est clarior pars diei. interim vero (Subditus esto deo) ei humiliter

et deuote seruiēdo(et ora eū) p te pie ꝛ pseuerāter ꝛ cōse-
queris intentū. ¶ Noli indignari in hoie qui psperatur
in mūdo isto) ut velis imitari eū nō te terreat impij felici
tas quia breuis ē. noli etiā imitari(hoiez facientē iniustici
as) psequētē iustos libere ꝛ impune licet videatur psperari
i malicia sua. ¶ Sz tu. Desine ab ira) ne irascaris de
flore maloꝝ: quia inde irasci ꝛ indignari ē ꝯtra dn̄m murmurare
ꝛ ppe blasphemare(ꝛ derelinq indignacōz. noli indignari)
de psperitate maloꝝ(ut ꝯformes te eis mala faciēdo)
Nm q mali sūt) et si mō floreāt(piciētur tn̄ in
futuro extra terminos terre) viuētiū(sustinētes aūt). s.
q adūsa ferūt ꝛ p̄sentia despiciūt pp ter(dn̄m) q nō fallit
et oīa pt(ipi hereditabūt terrā) viuentiū. ¶ Sustinētiā
aūt istā nō longissimā putes qm̄. Adhuc pusillū)
id ē parū tēporis restat nō ergo tedeat te(ꝛ nō erit impius
) p quo gemis sbtractus de medio(et queres felicitatē
eius ꝛ nō inuenies) quia euanuit. Māsueti aūt)
q patiēter exspectāt bn̄placitū dn̄i q cor suū in puritate
possidēt(hereditabūt terrā) viuentiū(et delectabūtur i
multitudie) supne(pacis) q ē pfecta vbi nulla guerra
nulla sedicō nulla discordia sz reqes opulēta. ¶ Tūc in
futuro eit pax iustis sz nec bellū. qm̄ ¶ Obseruabit peccator)
dolēs de bono v̄tutis iusti(obsuat) occultis insidijs si aliqd possit
habē ꝯtra eū siue ut capta oportunitate eū illiciat ad
ꝯsimilē vitā/ et si nō pt allicere motus ad irā(stridet sup
eū dentib9) malicie ut furēs belua ut quē nō pt subuertere
conat occidē. Peccor aūt sic faciet. sz Dn̄s) faciet
et ꝛ ostēdet(eū irrisibilē) et dignū opprobrio iudicabit
quia ab intēto fraudabit eū(qm̄ pspicit quod veniat dies retribucōis(
eius)

¶ Merito dominus irridebit tales. quoniam Gladium

multiplicis psecucōis manifeste(euaginauerūt pccō-
res)aduūsos scōs ⁊ qñ sic nō pficiūt(intēderīt arcū suū)
·i· dolos qb⁊ occulte noceāt. ¶Intēderīt arcū. Ut deci-
piāt) dolis(paupem)xpi et humilē spū ⁊ euaginauerūt
gladiū(ut trucidēt)9stātes ⁊ firmos ī fide xpi ut mar-
tires q(recti sūt corde) Gladius eo⁊ intret ī corda ip-
so⁊)·i· moriātur morte quā aliis parauerīt(⁊ dolus ⁊ in
fidie eo⁊)siue ptās nocēdi(frustrētur) ne valeāt ad-
implē qd male cepiūt. ¶Bñ o eīn ē supius noli emulari
in hoie q psperatur i reb⁊ huius scli. Mi melius ē mo
dicū iusto)cū iusticia(q multa i pccō)melior eni ē pau-
per cū timore dei q thesauri magni. ¶Vere melius est.
Mi brachia)·i· ptās ⁊ fortitudo quib⁊ impii psumūt
(9terētur)ī futuro ⁊ diuitie ī quib⁊ 9fidebāt(iustos aūt
confirmat dñs)ne a bono v̄tutis moueātur i psperis vel
aduūsis ¶Cōfirmat aūt iustos dñs. Mi nouit dñs)
noticia approbacōis(opa) v̄tutū q iusti fecerīt· et q sine
macula sūt(hēditas eo⁊ i eternū erīt) Nō 9fundētur
i die iudicii) s honorabūt q tūc eis dicet venite bñdi-
cti pris mei. s impii(9fundētur) quib⁊ dicitur ite male-
dicti i ignē eternū ⁊ tūc impii esuriēt p carētiā oīs boni
(iusti aūt saturabūtur)p adepcōnē sūmi boni satietate
eterna ⁊ q dñs iusticiā exercebit i pccōres / vere peccato
res pibūt. ¶Peribūt quidē peccatores. Mi inimici
dñi mox ut honorificati fuerint ⁊ exaltati) honorib⁊ ⁊ po
tētia(quēadmodū fumus)qui q̄nto magis(ascēdit)tā-
to citius euanescit stati(deficient) ¶Deficiēt merito pec-
catores. qm Mutuabitur pccōr ⁊ nō soluet) qñ dei ver
bū audit ⁊ nō illud fins opib⁊ implet / qñ dei diuersa bñ
ficia recipit et nullā gra⁊ restituit actionē / s contra p-
teruus ⁊ tanq nichil acceperit semp ingratus ē(iustus

aūt) quāuis hic pauca suscipiat pia deuocōe plura (restituit largiter) i omib: grās agēs miseretur paupib: et distribuit eis si h; rerū facultatē qd pt si nō hab; dat beniuolētiā dat ɔsiliū vel saltē oracōnē. ¶ Adeo miseretur iustus ꝛ dat q sat q Benedicētes ipi) deo grās de omibus bonis susceptis agētes nō solū vbis ȝ vita (hēditabūt terrā) viuētiū (maledicētes aūt) tā lingua q vita ut blasphemi ꝛ dei legib: inobediētes a iustorū pmissa beatitudine (dispibūt) A hoīs) iusti (gressus a dn̄o dirigētur) ut nō declinēt a rectitudie iusticie q iustus q iā cor de directus fuerat (viā dn̄i cupiet) nimis sequi saluatorē amādo q est vere nr̄a via veritas et vita. In qua via dn̄i. Cū ceciderit iustus) etiā p pccm mortale (nō collidetur) irreparabiliter siue p desperacōnē. ȝ redit p penitentiā si sit de pdestinatis (q dn̄s supponit manū) misc̄oie sue reducendo eū p penitētiā ad grām.

¶ Nā ut ait pph̄a. Iunior fui eteni senui et nō vidi iustuȝ derelictū) a deo finaliter (nec imitatores) iusticie illius (querētes panē) tpalē in egestate existētes q̄ntū ad vetus testamentū ꝛ hoc ɔmūter. q̄ntū vero ad sensū spūalē tales nō querūt panē spūalē. s. delectacōȝ bonis opib: cōiūctā sine pticipacōe sapiētie ꝛ iusticie xp̄i q talis panis pposito ē q̄rētib: ipm. ¶ Vere iustus nō eget. Quia omni tpe miseret) affectu misc̄oie mediā patiētib: (et comodat) vn̄ diues ē de doctrina. de pietate. de iusticia. de paciētia. ceterisq; bonis quib: fruit mēs illa sanctissima (et semē) bonorū operū (ei9) siue imitator fidei eius (i bn̄dictōne gr̄e erit) audiēs venite bn̄dicti ꝛ cetera. ¶ Et ideo tu q̄cūq; es. Declina a malo). i. a pccō obſuādo pcepta negatiua (et fac bonū) obſuādo pcepta affirmatiua et p hoc (inhabitabis) cū deo i eterna btitudie (i sclm scli)

Et hoc ideo: Quia dn̄s amat iudiciū) id eſt equitatē
iuſtū eni ē ⁊ equū ut ip̄e auctor iuſticie (nō derelinquat
eos) q̄ eius eligūt p̄cepta ɔplere. nō ergo (derelinquet
ſctōs ſuos) ſʒ (in eternū ɔſeruabūtur) ¶ E contra. In-
iuſti puniētur) pena eterna (et imitatores eoꝝ pibunt)
cū eis. iuſtis ī eternū ſaluatis ⁊ cū dn̄o pmanētibꝫ. Iu
ſti aūt h̄editabūt terrā) viuētiū (et inhabitabūt in ſclm
ſeculi ſup eā) ¶ Merito iuſti h̄editabūt terrā. qm̄ Os
iuſti ſapiētiā) q̄ ē de deo ⁊ eternis (loq̄tur) ꝓcedentē ex
corde. recte ſapiat (et lingua eius) q̄ ſentit de deo cū iu-
dicio ⁊ diſcrecōe (ꝓferet ad īſtructōē alioꝝ) Nō ſolū
ī ore iuſti ē. Lex dei) ſʒ (ī corde ip̄ius) ē p iugē medi
ditacōē. et q lex dei peccaē vetat et bona facē docet ideo
(nō declinabūt greſſus eius) a via iuſticie p q̄mcūq; de-
monis á hoīs ſugeſtionē. ¶ Greſſus iuſti nō ſupplāta-
būt. tamē Cōſiderat pcc̄or iuſtū) callide inſidiādo ut
occaſione accepta ei nocē poſſit q iuſtus ḡuis eſt ei ad
vidēdū q diſſilis ē alijs vita eius ⁊ ideo p inuidiā (q̄-
rit) oportunitatē (mortificare eū) corpaliter vel ſp̄ualit᷑.
Sʒ iuſtus defendit᷑. qm̄ Dn̄s nō dereliquet eū) totalit᷑
ī ptāte impij ut eiꝰ ſentiat lʒ ad horā impij habeāt ptātē
ſup iuſtos. in corpibꝫ non tn̄ ſp. ſup aīas aūt nullā ha-
bēt / nec (dānabit eū cū audiet cauſā eius) ī futuro iudi-
cio licʒ ab hoīibꝫ reprobis hic falſe reus ⁊ morte dig-
nus iudicet᷑. ¶ Tu ergo vir iuſte nō deficias ī tribulacō-
nibꝫ ſʒ Expecta) patiēter (dn̄m) q̄ iudicabit te ⁊ ne in-
uacuū expectes interim (cuſtodi mādata eiꝰ et exalta-
bit te) hic meritis bonoꝝ operū āpliādo (ut h̄editate)
firma poſſeſſiōe (capias terrā) ſupne p̄rie quā nemo p̄-
ualet n̄ bn̄ meritus adipiſci (cū pierint pcc̄ores videbis)
audiēs qꝺ dicetur eis diſcedite a me maledicti ⁊ cetera

Peccatores quidē certe pibūt. nā Vidi impiū) id ē peccorē supra statū suē ꝯdicōis (et supra) hūanū modū potētia et honoribꝫ seculi (eleuatū sicut cedri libani) que sūt maxie alte. Et trāsiui mēte ad nouissima suaꝫ si de rāda et Ecce nō erat) iste q̄ sic intumuerat (et reduxi cū ad memoriā (et nō ē inuētus) splēdor pompe eius ꝛ ve stigiū supbe glorie eius. in dignitate. in diuitijs ꝛ am plitudine familie ꝗ locus eius cū eius ꝓsperitate dissol uitur cū totius orbis corruptibilis gloria terminetur. Et ne ad impiorū similitudinē tu pereas. Custodi in nocētiā) vite quantū ad deū (iudica eq̄tatē) iuste cū pxi ma agendo (qm̄ bona opa eius q̄ pacifice vixit) qui scꝫ bellū ꝛ impetus viciorū in se oprimit (nō pereūt) sed post hāc vitā viuūt remunerata ꝛ p̄miata felicitate eterna. Econtra erit de impijs. qm̄ Iniusti) simul cū suis operi bus (disꝑibūt) traditi flāmis eterne ꝑdicōis (et reliq̄e coꝝ) scilicet diuitie ꝛ fama (simul interibūt) qm̄ supue niēte interitu eoꝝ falsa laus ꝛ fragilis dissoluetur.. Salus aūt iustorū a dn̄o) nō aliūde est. ip̄e enim ē sa lus nostra (et ꝓtector eoꝝ in tēpore tribulacōnis) scili cet p̄ntis. ne etiā corpaliter opprimātur vel tēpore tribu lacōnis futuri iudiciꝫ quia ex ip̄a eripiet iustos.

Et adiuuabit eos dn̄s) eis ad pseueracōꝫ boni coo perando (et liberabit eos) de omibꝫ angustijs eruet eos ne fides coꝝ puertatur a diabolo ꝛ ministris eius (ꝛ sal uabit eos) in futuro deducēdo ad gl̄iam (ꝗ sperauerūt in dn̄o) hec eni salus debetur hijs qui spē suā i dei pieta te posuerūt.

¶ Psalmus. xxxvij. in quo docetur fidelis penitēs memoriam peccatorū habere ut lugeat p̄terita et caueat futura.

¶ Vox cuiuslibet penitentis

Domine ne punias me secundum rigorem tue iusticie) quia hoc esset importabile sed magis secundum temperamentum misericordie tue (nec in ira tua corripias me) peto corrigi. sed non in ira et furore. talis enim est correctio tantum ad vindictam sed bonam correctionem que est ad emendacionem que est ex misericordia et cum pietate. ¶ O domine ne arguas me in furore tuo quoniam sufficere tibi post multa quibus vehementer affligor. (Quoniam multe molestie et miserie) anime et corporis quas ex adam vindicta sui peccati excepi sic sagitte (in me (infixe sunt in me) et per manum tuam punientem (firmate sunt) non ad horam sed usque ad finem huius miserabilis vite. ¶ O domine ne punias me in furore quia satis sum sagittatus. tot enim miseriis subditus sum. ut (Non fit sanitas in carne mea ab instantia vindicte tue) in adam et in me implere (non est pax in interioribus viribus anime mee) quia carnis viciis impugnatur (et hoc tamen propter pecca mea) Et aptius exponens mala sua ait. (Quoniam iniquitates mee invaluerunt super me) dominando ut anima mea victa succumberet quia (sicut onus grave graviter depresserunt me) ad terram ne me erigere possim. ¶ In hoc etiam afflictus sum quia. (Plage peccatorum) per baptismum et penitentiam salvate (computruerunt) in cogitacione mea delectando me in illis (et corrupte sunt) exterius ad actum producendo et hoc propter (stulticiam meam) multum enim insipiens est qui semel sanatus iterum sponte recidivat. Et quia putruerunt cicatrices mee. (Multis miseriis afflictus sum) et peccatorum meorum pondere (curvatus usque ad mortem tota vita mea contristatus) indignum me esse iudicans erigere oculos ad celum incedebam. ¶ Contristatus sum (Quoniam sensualitas seu carnalitas mea impleta est illusionibus) que a diabolo variis temptacionibus fatigatur et propter hoc iterum (non

est sanitas in carne mea) quā diabolus affligit.
Hīnc. Afflictus sū nimis) ita ut nichil mē liberū fiat calamitate: ideo vehementi gemitu cordis mei dolebā me peccasse. ¶ Quod tu quidē nosti. Domine an te) quē nullū latet secretū est (omne desideriū meū et gemitus meus) ꝓ peccatis meis (a te nō est abscōditus) sꝫ exauditus qꝛ pius es cū nō pro terrenis sꝫ ꝓ anime liberacōe soluatur. Inde dolor et gemitus. qꝛ Cor meū cōturbatū ē in me) qꝛ mens mea succubuit passionibꝰ et ita pacē suā amisit (dereliquit me virtus mea) robur paciētie (et lumē oculoꝝ meoꝝ) id ē racō imperturbati iudicij ergo (nō est mecū) ꝓpter ingentes molestias quas sustineo.

¶ Vox xpi.

Amici mei ficti et cognati mei iudei aduersū me appropinquauerūt) corpe ut me cōprehenderēt et cōsilijs ac dolis (steterūt) cōtra me pseuerāter ut me occiderēt. Apostoli. Qui) an passionē (iuxta me erant de longe steterūt) qꝛ relicto me oīs fugerūt timētes mortē. et iudei (qui inq̄rebāt vitā meā) perdere (vim faciebāt) violēter me captū trahētes ad pn̄cipes sacerdotū. ¶ Et iudei. Qui inquirebāt mala michi) crimina. s. q̄ opponerēt nō inuenientes (locuti sūt falsa) fingētes i me falsa testimōia (et dolos tota die meditabātur) ut accepta occasiōe romane potestati me traderēt. Ego aūt tāq̄ surdus nō respōdebā) q̄ nō audirē maledicta et irrisiōes coꝝ (et sic mutus nō apiēs os suū) paciēter oīa sustinui. ¶ Nō solū nō audiebā. sꝫ Factus sū sicut hō q̄ audire nō possꝫ nō hn̄s i ore suo redargucōes) tāq̄ nescirē et nō haberē q̄ eoꝝ blasphemijs rn̄dē possē cū vtiq̄ eos maifeste valuissē rdarguē. ¶ Ideo tacui i passiōe ideo oīa paciēter sustinui. Quoniā in te dn̄e) iusto iudice (speraui) qui potes

tristiciā in gaudiū cōmutare sciens q̄ cū videris nullā causam mortis esse in me (tu exaudies me dn̄e deus meus) ut me resuscites. Ideo tu exaudies. (Quia dixi) in oracōne mea te dep̄cans ut cita resurrectione me clarificares (ne) iudei (inimici mei gaudētes) insultarēt michi si me morte detineri viderēt quaē oro exaudi me. itē ideo q̄ (dū pedes mei) discipuli mei infirmi (cōmouētur) ad casū vacillātes et turbātes in fide si cito nō resurgaz (sup me magna locuturi sūt) m̄ri insultātes et gaudētes de casu meo. ¶ Nō recuso o pr̄ / cedi et crucifigi p̄ salute totius mūdi. (Quoniam ego i flagella paratus sū) .i. p̄ordinatus a te et ideo hec flagella patior spōte tue volūtati me cōformās (et dolor meus i cōspectu meo ē) michi patet (manifestus) ē michi dolor quē patior. intelligo enī me pati nō p̄ culpa mea ꝫ tua dispensacōe. ¶ Ideo etiā in flagella paratus sū. (Quoniam iniquitatē meoꝝ) in causaz ēe cognosco sic et alijs (p̄nunciabo) et (ego cogitabo) operā dando qualiter (pecca totius mūdi mea passione absolua) ¶ Cū tāta patior. (Inimici mei tn̄ vivūt) et p̄sperātur. omi sanitate gaudēt (cōfirmati sūt) .i. roborati (sup me) p̄sequēdo (et multiplicati sūt q̄ oderūt me iniuste) .s. sine culpa mea. ¶ Oderūt me certe inique. qm̄ ¶ Retribuerūt mala m̄ p̄ bonis) odiū p̄ dilectōe. mortē p̄ vita. quā multis eoꝝ cōtuli (detrahebāt michi) dicētes nō ē salus illi in deo eius et hoc nulla alia causa m̄i (qm̄ sequebar bonitatē) et tn̄ felix consciencia cui nō potest imponi m̄i q̄ seruat legē dei sui. ¶ Ne derelinquas me domine deus meus) volūtati infideliū me exponēdo (ne discesseris a me) sed potius mecū p̄mane ut me facias resurgere. (Intende in adiutoriū meū domine deus) qui me ad salutē humani generis incarnari et pati misisti.

¶ Psalmus. xxxviij. in quo docetur vir iustus inter blasphemos ꝛ iniquos lingue cōtinētiam seruare certamina ꝛ rixas opprimere

¶ Loquitur vir iustus.

Dixi id ē statui et ꝓposui firmiter in corde meo (custodiē vias meas) actiones meas tali diligētia (ut) etiā (in lingua mea nō offendā) loquēdo fatua ꝛ ociosa v̄ba aut gn̄aliter que locutū me fuisse penitteret. ¶ Vt nō delinq̄. Posui ori meo custodiā) cautelā i loquēdo ut etiā statuerim a bonis silere ꝛ a p̄dicacōne abstinere ꝛ hoc (cū cōsisteret peccor) ut hēticus vel reprob⁹ (aduersū me) querēs vn̄ ex v̄bis meis calūniā possit efficē. ¶ Posui custodiā ori meo usq; adeo q̄ (Obmutui) volēs vitare ɔtencōz cū peccoribꝫ impugnātibꝫ me ſꝫ afflictus sū q̄ ꝓpter hoc (silui a bonis) enūciādis hoībꝫ desiderātibꝫ v̄itatē audiē vn̄ (dolor meus renouatus ē) p̄us dolui de indiscreta locucōe mō doleo de indiscreta taciturnitate. ¶ Verū vidēs hinc inde picula. Concaluit factū ē cor meū) et i hac fluctuacōe tacēdi inter calūniosos ꝛ loquēdi inter audiē paratos (ɔcitatus ē calor caritatis i corde meo) ad loqn̄dū amoē ꝓximorū. Inter has difficultates querēs locū vbi hec nō patiar. Locutus sū) deo meo (i lingua mea) toto corde ꝛ ore eū dep̄cando (notū fac m̄ finē meū) xp̄m q̄ ē finis nr̄. ɔsūmatio i p̄nti ad iusticiā ꝛ i futuro ad coronā/ibi eni gaudebo de socio/nō timebo de adu̇sario/ibi enī ɔtēplator meꝰ eīt amicus nō calūniator inimicus. Et numerū dierū meoꝝ) quo i hoc me viuere decreuisti oñde m̄ (quis est) .i. q̄ntū supsit (ut sciā q̄d desit m̄) de tp̄e vite mee. Ideo aūt vellē sciē ut p̄pararē me aduētui tuo ꝛ disponerē de hijs q̄ ad me spectāt. Ideo aūt sciē vellē numerū dieꝝ.

meoȝ q̃ breuis est vita mea. ¶ Vnde. Mensurab les) scȝ breues ꝛ transitorios (posuisti dies meos. et sb= stantia mea) que in adā peccante corrupta est (tanq̃ ni= chilū est) in cōparacōne (ad te) qui eternus es.
Bene dixi q̃ vita mea in cōspectu tuo sit quasi nō sit. nō solū propter breuitatē sed etiā propter vanitatē.
Omnia) enī que apud nos (sunt vanitas) oīa enim sunt subiecta mutabilitati ꝛ etiā inter ea (omnis homo) hic (viuens) est subiectus mutabilitati et sic etiā ē va= nitas. ¶ Licet oīs homo viuens hic sit vanitati sbie= ctus. Verūtamē in imagine) dei ad quā formatus ē semp stabilis (pmanet) q̃ illa nunq̃ deletur ī hoīe/et ni= chilominus a puritate mētis in actib⁹ seculi deducitur vbi caducis desideriis (turbatus) varia sollicitudīe cō= cunditᷣ. ¶ Vere frustra turbatur ꝛ stulta vanitate/nā: Thesaurizat et) cū magna sollicitudīe cupit pitura ser uaē maxīe cū possessio eoȝ ꝑbetur incerta/nā (ignorat cui cōgregat ea) vtrū. s. fratrib⁹ ā hostib⁹ ā extraneis ā fisco. Cognita aūt sctī vanitate cōcludit vir iust⁹ oīeȝ sollicitudinē ꝛ spē suā ponēdā in deo dicēs. Et nūc q̄ ē exspectatio mea) et finis meus (nōne dn̄s:) qui ē sup oīa/certe ipm solū finē exspecto et sbstātia diuitiarū cōsci entie mee (apud te) reſuatᷣ. ¶ Verū q̃ nemo etiā iustus in vita p̄nti ē sine pcc̄o p̄ter te. Ab omib⁹ iniquitatib⁹ meis) p̄teritis p̄sentib⁹ et futuris (crue me) et debes me merito eruē q̃ cū sic sapio q̃ hūana cōtēno. q̃ letari ī re bus pituris nolo. q̃ p̄niaȝ ago (dedisti me opprobriū) .i. in derisū stulto peccori q̄ illos magis irridē solitus est q̄s bonis morib⁹ studē cognoscit. ¶ Liceȝ apd̄ talē stultū̄ habitus sū opprobrio. Tacui) nō egi cōtētiose cōtra eū (nec apui os meū) ī murmure cōtra deū et hoc venit a te

qm̄ tu fecisti) me talē dās michi paciēciā! et qꝛ talis sum (amoue a me flagella tua) quibꝫ ꝓ peccis meis a te iu-stissime verberor. ¶ Necesse ē q̄ amoueas · qm̄ A fortitudine) potētie tue (defeci vi plagarū tuarū) infirmatus et debilitatus viribꝫ / nō potens āplius sustinē duras punicōes tuas / q̄ licꝫ g̃ues sint / sūt tn̄ iuste qm̄ (ꝓpter iniq̄tatē) flagellis tuis corripuisti hoīe ꝫ ut p correctōnē flagellorꝫ tuorꝫ. Tabescē feceris aīam eius) ut desiccata hūiditate ⁊ pinguedine carnali ⁊ deposita supbia infirma fieret p hūilitatē (q̄si aranea) qꝛ nichil ē tabidius q̄ leuiter tacta digito deficit · ꝫ sepe licet hō fit correctus licet increpetur / licꝫ tabefiat / tn̄ fragilitate hūanitatis diuersarū rerū varietate (cōfunditur) a qua pturbacōne ille solus excipitur qui deū pura mente contēplatur. Et ideo tu dn̄e. Exaudi oracōnē meā ⁊ humilē supplicacōnē meā. ꝓces autē meas cū lacrimis fusas) exaudi p effectū liberacōis mee. ¶ O dn̄e oro Ne fileas a me) imo fac me audiē vocē tuā interius · s · salus tua ego sū / vel illā / remissa sūt peccata tua / et finaliter illā cū sanctis omībꝫ venite bn̄dicti ⁊ cetera (qm̄ aduena ego sū apō te) nō habēs hic māfionē manentē ꝫ sū sic (pegrinus) tendēs alibi · s · ad patriā vite eterne (sic oēs pr̄es mei) fuerūt. ¶ Cū aūt trāsiturus sim restat hoc petendū. Remitte michi) pccā mea ut p tuā mīsēdiā (ꝯsolatus) certus ad tua iudicia puemiā ⁊ quandā recreacōnē sentiam in pn̄ti vita de illius regni tui securitate suscepta ⁊ hoc (priusq̄ abeā) a pn̄ti vita / qꝛ āplius nō ero in statu merēdi nec p ꝯsequēs in statu pcipiendi remissionē pccōꝝ.

¶ Psalmus · xxxix · in quo ecclesia gratias agit de beneficio incarnacōnis filij dei.

¶Ecclesia i psona sanctorũ p̃rm p̃ stolãs aduentũ xp̃i ait.

Expectans expectaui ex intimis et cũ desiderio assidue (dominũ) incarnãdũ qui solus saluaȓ potest (et ipe) p sua clemẽtia (intẽdit michi) implẽdo desideriũ amoris nostri mittẽdo xp̃m / vnde sequitur. Et exaudiuit preces meas) xp̃m mittẽdo quẽ optabã (et deduxit me de lacu miserie) infidelitatis et ignorãtie quib' detinebar et (luto fecis) carnalib' concupiscentie.

Et statuit) et firmauit (supra petrã) cristuz (affectus meos et direxit actus meos) ad vitã eternã.

¶Et immisit i os meũ canticũ nouũ) nõ de vanitate nõ de turpib' ʒ de nouo et inaudito diuine pietatis bñficio / qd etas antea nulla ɔspexit / quod nouus homo attulit mũdo. nouus ergo pplũs noua cantat scȝ de incarnacõe dñi de resurrectione / de ascensiõe / et de aliis huiusmodi / canticũ dico (carmen) siue ẏmnũ acceptabile (deo nr̃o) ut iã nõ sonos turpes et theatrales concinã ʒ in dei viuẽtis ẏmnis p armoniã noui testamẽti delecter. Videbũt multi) ppli posteri xp̃m annũciatũ venisse quẽ p̃ores exspectabãt / videbũt etiã ɔuersacõnẽ meã (et timebũt) dãnari si i infidelitate pmãserint. ɔcussi ergo salubri terrore facti xp̃iani (sperabũt in dño) remissionẽ consequi peccatorũ. Beatus vir cuius spes) salutis sue (ẽ nomẽ domini) qd est ihesus quod interp̃tatur saluator qr nõ ẽ aliud nomẽ sb celo in) quo oportеat nos saluos fieri (et nõ respexit i vanitates) infidelitatis et ẏdolatrie gẽtiliũ (et insanias falsas) .i. in errores iudeoꝝ obstinatoꝝ ɔtra xp̃m. ¶Istorũ opa sũt falsa ʒ opa tua mirabilia qm̃ Multa fecisti tu dñe deus me' mirabilia) i corpalib'

et spiritualib9 inter que maius mirabile ē recreacō mū=
di p incarnacōnē ⁊ passionē tuā/ ad que omnia faciēda
p te sufficiēs es nō ab alio instructus (ꝫ cogitacōib9)
disposicionib9 tue sapiētie in quib9 (nō est qui similis sit
tibi) ¶ Vox xpi. Annūciaui) ego xpus p ꝓphetas (et
locutus sū) ego ip̄e i psona et p me et meos discipulos
tot crediderūt ut credētes (multiplicati sūt sup nume
rū) quē aliquis posset numerare. ¶ Vox xpi ad patrē.
Sacrificiū) quod fiebat de animalib9 et auib9 (et obla
tionē) q̄ fiebat de reb9 inanimatis ut de pane ⁊ simila et
thure ⁊ huiusmodi (noluisti) quia ista sacrificia erāt im
pfecta q2 nō poterāt auferre pcc̄a (aures aūt) pfectas
(dedisti michi) ad obediendū tibi deo pri usq3 ad mortē
vbi me in cruce offerrē sacrificiū pfectū qd̄ omnib9 le=
gis veteris sacrificijs succedēt. ¶ Exponit qd̄ dixerat.
Holocaustū) qd̄ totū incendebatur ad honorē dei (pro
pcc̄o nō postulasti) q2 talia sacrificia nō erant tibi acce=
pta (tūc dixi) ego xpus ecce letus (venio) ad offerēdu3
acceptissimū deo. In capite libri) p̄destinacōis ē (pre
fatū ⁊ dispositū ut facerē volūtatē tuā deus meus volui)
hoc idē ego ⁊ ad hoc descēdi de celo (et legē tuā i medio
cordis mei) p meditacō3 sp habui Annūciaui) p apl'os
meos ⁊ alios p̄dicatores (opa iusticie) dogmata verita=
tis ⁊ bn̄ficia dīne misc̄die (in eccl̄ia catholica q̄ magna ē).
potestate ⁊ firmitate ⁊ āplitudine (ecce labia mea nō ꝓ=
hibebo) nō ꝓpt mā territus minis ⁊ cōtumelijs psequētiū a ꝓ
mulgacō e veritatis (dn̄e tu es testis) q᷑ p̄dicta sint vera.
Iusticiā nō abscōdi i corde meo) qn̄ potui ꝓdesse alijs
ꝫ v̄bis ⁊ factis illā manifestaui ⁊ palā annūciaui (et veri=
tatē tuā) .s. ꝓmissorū exhibicōnē ⁊ meip̄m q̄ sū via veri=
tas et vita (a te missum saluatorē) hominū (predicaui)

Misericordiā tuā) qua pccā donas (et veritatē tuā) qua q̄ pmittis τ minaris adimples (nō celaui nō abscō di a ɔgregacōe) densissima pplo℞. ¶ Vox xpi p statu corpis sui mistici. ¶ Attende dn̄e mēbra saucia attēde peccores. Et nō elonges) sȝ ppe facias (miseracōnes tuas mēbris meis) nec debes qꝛ hactenus nō elōgasti qꝛ (misecdia tua τ veritas) a pmo iusto usqȝ ad vltimū (sp suscepꝛūt me) oracōnē meā exaudiēdo. ¶ Nec mirū qꝛ te hoc p mēbris meis dep̄cor. Qm̄ circūdederunt me mala) pene (quo℞ nō ē numerus) apd̄ hoīes (vallauerūt me vndiqȝ) ·i· mēbra mea et (ɔphenderūt) ·i· suo pondere ligauerūt (iniq̄tates sue ut nō possent videre deū) qm̄ abstracta fuerat ab eis lux veritatis. ¶ Opus ē auxilij tui. Qm̄ multiplicate sūt iniq̄tates eo℞) innumerabiliter (et lumē racōis aufugit ab eis) Complaceat) ergo (tibi dn̄e ut eruas) mēbra corpis mei ī doloribȝ posita a malis p̄teritis (et ad adiuuādū ea respice) contra mala impugnātia de futuro. ¶ Orat p inimicis ut ɔuertātur. Cōfundātur) inimici mei vtiliter ut resipiscāt de factis suis (erubescētes) timeāt vltra peccare ne pereāt (qui fideliū meo℞ vitā querūt ut auferāt eam)

Cōuertātur retrorsū) cadētes ut ab intentione mala eo℞ desistāt (et erubescant) cognita eo℞ iniq̄tate (qui gaudent de malis meo℞)

¶ Ferant confestim ɔfusionē suā) ne diutius ingrauetur malū/quā cito ab hostibȝ subuertātur (qui dicunt meis euge euge) dolose laudādo aut deridendo.

¶ Orat pro fidelibȝ suis.

Exultent et letētur sup te) deum patrē de bono quod daturus es eis (qui querūt te) p verā fidē et dilectionē (et magnificū pdicent semper te deū) sicut magnus es

In te omnes (qui diligunt me xpm filiū tuū p quē salutē omniū operaris. ¶ Peto hec omia dñe deus ex forma fui qr p me nō sufficio aliquid facere. qr (Mendicus sū) et ideo necesse habeo mendicare auxiliū gratie a te (et paup) qr nisi tua gra clarificer ex me nō sufficio. qui ne hanc pauptatez vilē abiectāqz iudicaremus subiūgit (dñs curā mei habz) Et qr indigeo auxilio tu dñe esto (Adiutor meus et protector meus) et pp̄ter piculū oro (ne tardaueris) nobis auxiliari in p̄dictis.

¶ Psalmus. xl. in quo de passione cristi et eius resurrectione.

¶ Vox prophete.

Beatus qui super xp̄m egenū

et pauperē) ita intus legit qr sb pauptate quā gessit in forma nr̄i hūamitatis intus legat p verā fidē diuitias sue diuinitatis ut sicut credit eū esse hominē ita etiā credat deū esse (et talē credentē liberabit dñs) i die iudicii a dānacōne eterna ad quā iudicati sūt nō credētes.

¶ Dominus cōseruet eū) inter mala huius seculi ne ab hoc intellectu cadat sz in hoc manētē (viuificet eū) eterna et immortali vita (et beatū faciat eū in terra) viuētiū vbi ē vera et perfecta beatitudo (et nō tradat eū ad voluntatē inimicoꝝ eius) diaboli et ministrorū eius. Cum autē contigerit illū iacere. (Sup lectū) afflictū aliquo dolore corporis aut mentis ita (dominus opem ferat illi in infirmitate eius) ut amplius non indigeat lecto parato ad iacendū/ sz (trāsuersetur lectus) tanqꝫ nō necessarius amplius. ¶ Propheta orans pro se. ¶ Ego

sciens me peccasse sentiēs egritudinē meā. Clamaui ad te) medicū meū (miserere mei sana animā meā) qm̄ nullo mō excuso peccatū sꝫ accuso dicens (q2 peccaui tibi) mea propria ꝛ praua volūtate. ¶ Vox xpi. Inimici mei) iudei scribe ꝛ pharisei vidētes ꝑplm̄ me sequi ꝓpter miracula q̄ operabar ut retraherent ꝑplm a sequela mea (dixerūt mala mala falsa ꝛ oꝑprobria m̄) dicebāt insup optātes mortē meā (qn̄ morietur iste ut nō sit memoria nominis eius) Et si ingrediebat' aliq's) de inimicis meis ad cōsortiū meū ut faciebat iudas nō ingrediebatur causa amicicie aut reuerētie sꝫ ad ꝑdendū potius dolosus intrabat ꝛ causa explorādi q'd agerē ꝛ dicerē (et vana et ficta loquebatur) fingens ꝛ simulās michi velle ↄsulere (et cor eius congregauit iniq'tatē sibi). i. ad dānū suū ꝛ detrimentū anime ꝛ corꝑis. Qui egressus) ad vulgares ꝑplos (loquebatur idipm) . s. falsa ꝛ ficta ad infamiā meā ut auerteret deuotōnē populi a me. Nō modo amici ficti ingrediētes ad me. sꝫ Omnes inimici mei latēter detrahebāt michi) scribe ꝛ pharisei ꝛ cōsimiles (aduersū me cogitabāt) inferre m̄ mortē contēptibilē ꝛ oꝑprobriosaꝫ. Verbū iniquū) ↄtra omēꝫ iusticiā (ordinauerūt) inimici mei (aduersū me) in suo cōcilio dicētes crucifigatur / et si hūc dimittis nō es amicus cesaris. sꝫ istis insultās ꝑpheta dicit (nūquid q̄) ab iniquis iniuste (somno mortis oꝑprimit' nō addet ut resurgat) certe sic / q2 qui habuit potestatē ponēdi aīam suā / hab; resumendi eam. ¶ Quid mirū si inimici mei loquebātur ꝛ moliebātur adūsuꝫ me. qn̄ Homo pacis mee) familiaris meus ↄmensalis iudas (in quo ostēdi me cōfidere) tractando eū sic alios discipulos ꝛ sibi specialiter ↄmittēdo custodiā pecunie (fecit magnā supplātacōꝫ.

contra me) ut p osculū traderet iudeis. O deus pater illi ita crudeliter in me deseuiūt. Tu aūt miserere mei et resuscita me) gloriosa resurrectione tercia die (et retribuā eis) vicissitudinē boꝝ q̄ in me gerunt. In hoc cognoui) p experiētiā (q̄ in me semp placuit tibi/ qm̄ nō gaudebit) finaliter ꝑplus iudaicus (sup me) quia licet gauisi sūt ad horā de morte mea/ tristati sūt multo plus de resurrectōe mea in q̄ maxie declarata fuit glia mea. Me aūt propter meritū innocētie mee) q̄ semp sine peccato fui (suscepisti me) animā meā ab inferis/ corpus meū de sepulcro/ cū gloria impassibilitatis ⁊ immoꝛtalitatis (ↄfirmasti me) in p̄ntia tua (stabiliter i eternū) me ad dexterā tuā collocādo. ¶ Hinc. Bn̄dictus dn̄s de⁹ isrl' a seculo ⁊ in sclm̄) nos aūt (amē amē) respōdeamus.

¶ Psalmus ·xli· in quo monetur fidelis ne seculi tristicie retrahant cū a desiderio eterne vite·

¶ Vox fidelis deū desideratis·

Quemadmodū ceruus vexatus a venatoribꝫ et calefactus (desiderat fontes aquarū) ut sitī ⁊ estū extinguat (ita aīa mea) demonū tēptacōībꝫ ⁊ malis seculi afflicta (desiderat venire ad te deus) Sūme desidera ut aīa mea ad deū fontē viuū) vñ oīa bona fluūt/ cupio plane dissolui q̄ sitio i hac ꝑegrinacōe/ sitio i cursu huius vite/ satiaboꝛ i aduentu eius (ꝗ qn̄ veniā ⁊ apparebo ante faciē dei:) .i. qn̄ erit dies illa qua exutus vinculis coꝛpis p̄sens ↄspectui mei redēptoꝛis videā eū facie ad faciē: ¶ Interim aūt dū curro dū ꝑegrinoꝛ siue i ꝓsperis siue in aduersis. Desiderij mei lacrimas fundo) q̄ lacrime nō mediā sed satietatē intulerūt/ nec immeito q̄

Fletus ille cibus est animarum/ corroboratio sensuum/ ablutio peccatorum/ refectio mentium/ lauacrum culparum (fuerunt) michi sunt per (michi lacrime. dum) improperando et insultando (dicitur) a paganis (fidelibus meis vbi est deus tuus?) veniat liberet vos. Hec recordatus sum) .s. impropria infidelium dicentium vbi est deus et hac occasione (quesiui meditatus) per omnia visibilia si per ea inuisibilem cognoscere creatorem meum/ et cum hec non ostenderent/ quia solum inueni quedam vestigia eius (effudi) dilataui (in me aiam meam) ut relictis omnibus exterioribus contemplarer in me ipso aliquid tale quod sit deus meus/ sed cum nec in exterioribus nec in aia mea deum inuenirem/ quia hec variabilia inuariabilis deus excedit/ hoc feci (quoniam transibo in ecclesiam tabernaculum domini) vbi deus multa mirabilia fecit sanctis suis et ibi intuear sapientiam admirabilem fidei que docetur in ea et admirandas virtutes quibus multi fidelium resplendent/ et inde mente per contemplacionem perueniam usque ad domum domini in qua clare videbo deum meum. ¶ Unde trahor inde suspiro festinanter accedere ad domum dei quia ibi erit. Gaudium et exultatio) de bonis habitis (confessio laudis) de beneficiis gratie susceptis (spiritualis refectio mire suauitatis) Propheta loquitur ad animam suam eamque consolatur tabescentem persecucionibus et calamitatibus huius seculi dicens.

¶ Quare tristis es aia mea et quare conturbas me?) cum de adiutorio diuino certa sis. quare tristaris?

Aduersus hec salutare remedium sequitur. Spera in domino) quia spes eius omnia commutat in melius et ad eternum gaudium perducit quos seculi huius tristicia inflicta concluserit/ beati enim qui lugent quoniam ipsi consolabuntur. consolare ergo aia mea (quoniam adhuc laudabo eum) dicens (tu es salutare) particeps humanitatis mee (et deus meus) ¶ Sed quia in me non est firmitas/ perstrepit enim mundus et caro grauat nec est

michi spes de viribus meis. Ad meipm aia mea oturbata e ppterea)ut euadã istas tribulacões(memor ero tui)id e sũma velocitate recurro ad te(in huilitate quã iordanis designat et memor abrenũtiacõis)diaboli quã in baptismo feci/ qd p(hermoniim)intelligitur/ et cũ voluntate faciẽdi q tibi deo meo placita sũt semp. Decet at sim memor tui qm euangeliũ et lex q ppter pfunditatẽ sapiẽtie et agnicõis dei dicũtur.
Abissus in hoc ocordãt) qr memor sim tui qr i vtroqz pmittitur auxiliũ hominn q memor est dei/ et hoc e(in voce pdicatorũ et doctorũ qui catharacte dicuntur)qr p eos fluenta diuine sapiẽtie nobis emanãt. Ideo etiã memor ero tui qm. Omnes tribulacões)tam grauiores q dicũtur(excelsa)qr minores q designãtur p(fluctus)q superãt vires meas(trãsibũt)a me in futuro. Ideo et ero memor dei. qr In die) .i. in qualicũqz huius seculi psperitate(mãdauit dñs miscdiã suã)qr sola misericordia sua et pietate dat pacẽ et bona cũcta fidelibus(et nocte)id e in qlicũqz aduersitate mãdauit .i. pmisit(canticũ)id e exultacõnẽ oplere qd in psperitate pmiserat/ speciosa eni est miscdia in tẽpore tribulacõis qr tũc fructus eius demonstratur. Cũ vndiqz mala sint in hac mea pegrinacõne singulare solamẽ est michi. Oracõ q est apd me)intus habeo in me qd offerã. nõ eni ut exaudiat me dñs nauigabo ut de lõginquo afferã thura et aromata aut de grege vitulũ aut arietẽ/ intus habeo victimã quã immolẽ/ intus habeo thus qd imponã/ apd me e oratio q fiẽda e auctori et oseruatori vite mee/ q oracõne(dicã deo susceptor meus es)tu q me penitẽtẽ suscipis q vota oracõnũ mearũ nõ spernis. Vir iustus sentiẽs quãta illius quietis dulcedo futura sit et mũdi istius

picula/dicit more humano. Quare oblitus es mei) pmittendo me tā diu hijs miserijs vexari: cur tā diu differs ut me inducas in domū tuā: (quare ↄtristatus incedo) p viā huius vite: ideo ↄtristatus (quia diabolus affligit me) tēptādo quia carnis vicia inuito ā repugnāte animo sustineo. ¶ Vox ecclesie lamētantis casū maiorū. Ita affligit me inimicus ut non solū ↄfringātur carnes mee. s. debiles fideles s; etiā (ossa mea). s. maiores ecclesiastici plati i quib; putabatur ēe aliq̄ fortitudo ut cedāt fracti p impaciētiā tribulacōnib; ꝛ scandalis ꝛ cadāt p pcc̄m a statu rectitudinis de quo exprobrauerūt m̄ vbis iniuriosis (q̄ tribulāt me inimici mei) hēretici ꝛ mali xp̄iani ¶ Hoc mō exprobrauerūt. Dū dicūt meis fidelib;) maxime martirib; p xp̄i fide i afflictōib; ↄstitutis (vbi est deus tuus:) vel nullus ē/ vel si ē de te nō curat/ et si curat liberet te si pt. ppter hoc (turbata ē aīa mea) q̄d aūt suadeā/ nō inuenio nisi qd supra. Quare tristis es anima mea/ et quare ↄturbas me:) s; ne dicas ideo turbor quia hic mala patior ↄfortare o aīa (spera ī deo qm̄ adhuc) in futuro (ↄfitebor ei) quia ip̄e ē (salutare vultus mei ꝛ deus meus).

¶ Psalmus. xlij. ī quo monemur ne ī pssuris deficiamus. Cū vir fidelis seculi huius iniquitatib; angeretur celesti desiderio affectus ait.

Iudica me deus iudicio discrecōis siue separacōis in futuro iudicio separādo me a malis (et discerne) merita mea ab impijs. distet inter illū q̄ in te credit ꝛ illū q̄ nō credit (de gēte nō sancta) mala ꝛ puersa. s. (ab hoīe iniquo ꝛ doloso erue me) ¶ Cū nō michi arrogē fortitudinē qua opus est inter mala huius seculi s; tu deus sis. Fortitudo mea.

quare ergo me repulisti?)secundū q videtur ·repulsū; eni me puto cū nō statim habeā qd opto(et quare tristis incedo)nisi q(affligit me inimicus ?) quotidianis temptacōnibꝫ hic in pnti quod nō ibi faciet in futuro. Ut aūt excludatur inimicus me affligens oro domine.

Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuā)aufer tenebras ꝛ da lucem/aufer errorē ꝛ da veritatē(ipa) tantū lux tua ꝛ veritas(deduxerūt)a peccatis (et adduxerūt)ad firmā credulitatē dn̄i saluatoris qui mons dicitur(et i tabernacula tua) in ecclesiā p̄sentē in qua sūt diuersitates sanctorū que sūt quedā pegrinacōnes super terrā.

¶ Deduxisti me dn̄e i tabnacula vbi positus spero q inde Jntroibo ad altare) inuisibile celestis ihrusalē quo nō accedit aliquis iniustus/at/qui accedit sumitur i olocaustū diuino igne totus incensus(ad dominū introibo q letificat iuuētutē meā) dando michi immortalitatē et impassibilitatē. ¶ Jtē Confitebor tibi i cithara deus meus)ɔfessione laudis in tribulacōe grās agens/nunq eni ꝓpter quecūqꝫ huius seculi aduersa a tua laude recedā. Consequēter vir alloquitur animā suā psuadēs ei tristiciā huius seculi fugiendā p quā paciētie robur frangitur/ p hāc caritatis lumē extinguitur/ p hāc spei nr̄e desiderū ↄtusqꝫ mollescit ꝛ om̄is vita ɔfundit vn̄ ait(quaē tristis es aīa mea/et quaē ɔturbas me) dn̄ deū adiutorē habeas? ¶ Cōsolare aīa mea. Spera i dn̄o) q omes seculi fluctus mitigat et in tēptacōnibꝫ ꝓtegit. q omnia pcca ɔdonat(qm̄ adhuc ɔfitebor illi)ɔfessiōe laudis dicēs(tu es salus mea/tu es salutaē vultus mei ꝛ deus meus) ¶ Psalmus ·xliij· in quo ɔfortātur infirmi fideles admirātes cur martires videat hic deus derelinquē cū pr̄es antiquos i manu valida legat̄ iuuisse.

Propheta in psona martirū recolens beneficia antiquis collata ait/o/

DEus auribꝫ nr̄is audiuimus

intellectu nr̄o cognouimus et(patres nr̄i) ꝓphete q̄ gesta sūt illoꝝ tēpore retulerūt nobis scilicꝫ. Opus qđ opatus es i dieb⁹ eoꝝ) O) oībꝫ iosue ⁊ alioꝝ patrū.s.in dieb⁹ antiquis) ¶ Opatus aūt es opus hoc.s.q̄ ¶ Potentia tua) morte ⁊ alijs modis(gētes disꝑdidit)terre ꝓmissiōis.s.amorreū cucū ⁊ alios(et plātasti filios israhel/afflixisti ꝑplos)q̄ ibi erāt/ et expulisti eos de terra ꝓmissionis ut alios introduceres ⁊ regnū eoꝝ tua misericordia ꝯfirmares. Tua v̄tute tua potētia hec facta sūt nō eoꝝ/nec enī in gladio suo)nō p bella sua(possiderūt terrā/nec robur eoꝝ saluauit eos)q̄ nō ruerēt in manus inimicoꝝ. Sed potētia tua saluauit eos ⁊ fortitudo tua et sapiens ꝯsiliū a te eis datū/quoniā ꝯplacuit tibi in illis) scilicet ex beniuolentia et gratia tua. Tu) ipe q̄ hec illis fecisti(es rex meus ⁊ deus meus)non mutatus nō diminutus ⁊ si tpa sint mutata ⁊ variata creator tēporū nō mutat̄/tu dico(q̄ mādas victorias i bellis ꝑplo iudaico q̄ exiuit de iacob)sic ergo illi ꝯfisi sūt de te/ ita ⁊ ego ꝯfido. ¶ Rō sicut tua v̄tute assistēte filij israhel inimicos suos disꝑdiderūt ita. In tua v̄tute inimicos nr̄os v̄tilabimus)disꝑdemus ptāte nobis a te data/et p v̄tutē tuā sꝑnemus hostes nr̄os)in p̄nti vel in futuro q̄ nichil poterit nobis nocere. ¶ Bn̄ dico in v̄tute tua.q̄ ¶ Nec i meitis meis)aut armis aut viribꝫ(sperabo)sic nec p̄res nr̄i sperauerūt in suis. Saluabis enī nos)i futuro de immūdis spiritibꝫ q̄ hic nos m̄ltiplicit̄(affligūt et odiētes nos ꝯfundes)dānacōe eterna qn̄ dicetur eis

discedite a me maledicti. Laudes dicemus deo nostro i ppetuū) q̄ nos eripuit de affligentib9 nos (et in nomine tuo) quod est ihesus (laudabimus te sine fine/ confitentes saluacōnē nr̄am) et oīa bona nr̄a habere a te/ nichil meritis nostris tribuētes.

¶ Propheta in psona martirū. Tu domine) tot beneficia contulisti patrib9 antiquis (nunc aūt repulisti nos) ita pmisisti et pmittis nos affligi q̄ reputamur a te repulsi (et confudisti nos) nō in ɔsciencia s; in facie hoim/ cū enī fustib9 verberib9 ꝛ iniurijs affligimur/ et ut criminib9 obnoxi morti mācipamur reputamur ab eis confusibiles/ pcedimus ad inimicos nr̄os (ꝛ tu nō pcedis nobiscū) ā mittis angelū pugnaē p nobis sicut faciebas cū iudeis/ illi enim tua virtute prostrabātur qui se contra electum populū erigere tēptabāt/ nos vero inualidi sumus contra inimicos nr̄os. vnde sequitur. Auertisti) id ē verti pmisisti (nos retrorsū post inimicos nostros) fugiēdo quia illi victores et nos victi/ plures enī de nostris penarū timore retrorsū auersi sunt a via veritatis declinantes (et qui oderūt nos deripiebant eos sibi) in predam et carceres ut plagis ꝛ reliquis tormentis vexarent oīa bona eoꝝ sibi vendicātes. Dedisti autē nos) in fide psistentes firmiter (deuorandos tanq̄ oues) q̄ morsib9 luporū deuorande exponūtur (et i gentib9 dispsisti eos) nā petrus rome est crucifixus/ et thomas in india est occisus/ et sic de alijs qui in diuersis exilijs psecucōni traditi sunt. Vendidisti) id est pmisisti (fideles tuos) ita facile capi ut hij q̄ eos emebāt (preciū p eis dare nō indigerēt) et nō fuit (multitudo pcij i empcōnib9 eoꝝ) q: minimo ā nullo pcio ducebātur in fuos. Posuisti nos opprobriū psecutorib9 nr̄is qui vicini nr̄i sūt) secūm

habitacōnē hūanā(et subsannacōnē ꝛ derisū eis q̄ sepe exprobrāt nobis)irridēdo dicētes/ veniat deus vester/ eruat vos de manib⁊ nr̄is. ¶Posuisti nos gentib⁊ i similitudinē)ut de nobis formā maledictōis sumāt alios maledicēdi. sic pereas sic moriaris/ sic xp̄ianus ille aut lapidatus ut stephanus/ vel arsus ut laurentius(et posuisti nos cōmocōnē capitis i ꝑplis)ad insultādū nos et deridēdū dicētib⁊ nobis q̄ ꝓpter scelera nr̄a damnacōni sumus deputati. ¶Quid p singula currimus? Tota die verecūdia opprobriū meoꝝ cōtinue ē in ɔspectu meo/ et ɔfusio faciei mee induit vultū meū rubedine) signū enī verecūdie ē rubor in facie. Et hoc. A voce exprobrātis) scꝫ ingerentis m̄ opprobriū in facie(ꝛ occulte detrahētis)ex om̄i enī parte audio opprobria ꝛ blasphemias (ab instātia inimici odio habētis me/ et actu ꝑseq̄ntis)

¶Dicunt martires.

¶Hec omnia mala venerūt sup nos)quasi fera terribilis quasi fluuius turbulētus ꝛ patienter ꝑtulimus(nec) propter om̄es p̄dictas grauissimas molestias(obliti sumus te)sꝫ semp habuimus te in iugi memoria(iniq̄ non egimus)timore mortis (in lege tua)quā parati sumus obseruare. ¶Nec recessit retro cor nr̄m) auertendo se a fide et caritate tua(et semitas nostras) que erāt in prosperitate et voluptate seculi(diminisisti a viā tua)q̄ semper fuit bona et sancta ꝛ ostendisti nobis viā artam et angustā que ducit ad vitā

¶Nō sumus obliti te. Quia humiliasti nos i loco afflictōis ꝛ cooperuit nos hec mors) tpalis (q̄ vmbra mortis ē) nō vera mors sola/ illa ē vera mors q̄ est sp̄ualis dānacōis eterne. ¶Nō sumus obliti te ꝓpter has tribulacōes sae̅tes q̄. Si obliti sumus nomē dei nr̄i)a vijs ei9

declinātes aut(si expādimus manus nostras in oracōe adorādo p dolū. Nōne deus requiret) ut puniat/cer-te sic(ipse enim nouit abscondita cordis)

Vox martirū

Quoniā)longis passionibꝫ(mortificamur)nō p cri-minibꝫ nostris(sꝫ ꝓpter te)ut fides tua ī gentibꝫ auge-atur(et extimati sumus)digna morte(sicut oues occisio-nis)que nō reputātur vtiles nisi ad occidendū(exsur-ge ergo in adiutoriū nostrū)

Exurge ī auxiliū nostrū)loqtur more hūano/et cō-forta stantes qui negligere videris(exsurge ne repel-las finaliter)et si videaris nos repulisse ad tempus.

Quare auertis faciē tuā)q̄si nō velis exaudire nos ꝯ(et obliuisceris inopie nostre)nō dando nobis spiritū fortitudinis sine quo inopes sumus(et tribulacōis nr̄e) quā ꝓpter te patimur eā mitigādo. nos nescimus quaē ita facis/licet credamus q̄ iuste et pie facias.

Ideo ne obliuiscaris. Quoniā anima nr̄a humiliata ē) ut te inuocemus in auxiliū inter manus impiorū et pse-quentiū qui sūt puluis quē proicit ventus a facie terre. et quia quod cū dolore dico(venter noster) scilicet infir-mi nostri inter nos(adheserūt terrenis hoībꝫ)et con-senserūt iniquis recedētes a fide et cū ita sit oramus.

Exsurge domine adiuua nos)tātis malis oppressos (et redime nos)ab hijs malis nō propter meritū nr̄m sed(propter nomē tuū)

Psalmus. xliiij. in quo cantatur laus sponsi et sponse scꝫ xpi et ecclie.

Vox prophete.

Mens mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Eructauit verbū bonū quia consolatorū cū sit mi
sterij xp̄i ⁊ ecclie exp̄ssiuū (qd̄ dicere intēdo ⁊ oīa alia o=
pera mea dirigē ad laudē ⁊ honorē regis regū ihū xp̄i)
Nemo putet aliquid a me dicē ꝫ a spiritu sancto. cuius
Lingua mea calamus velociter scribētis) siue inspirā
tis in quo laus ⁊ v̄tus huius ꝓphetie oñditur. ¶ Cōmen
datio spōsi. ¶ Propheta omēdat spōsū multipliciter. Pri
mo a forma dicēs. Specio sus forma pre filijs hoim) tū
ex pte corpis qd̄ spūs sanct i v̄tute formatū est in cuius
ope nō pt esse error aut defectus/ tū ex parte aīe q̄ ab in
stanti creacōis omnib; gratijs ⁊ scientijs repleta fuit.
Secūdo omēdat a gratiositate doctrie dicēs (diffusa ē
gr̄a in labijs tuis) q2 eo loquēte mūdus grām recōcilia
cōis accepit (ꝓpterea būdixit te deus) būdictōne spi
ritualis regni cuius nō erit finis. Tercio omēdat ꝓpha
sponsū a v̄tute ⁊ fortitudine dicēs. o tu xp̄e Accingere
in carne assumpta. gladio acutissimo) spūs qd̄ est v̄bū
dei. assume p̄dicacōis v̄bū q̄ diuidat filiū a pr̄e/ filiam a
mr̄e/ nurū a socru/ qui male cohērētia separet (potētissi=
me) nō segniter ꝫ viriliť qm̄ tibi nemo obsistē valebit.
Quarto omēdat sponsū a ꝓbitate dicēs ¶ Specie tua et
pulcritudine) iusticie tue accinctus (intēde) ut pficias
cursū legacōis tue (feliciter ꝓcede) velut spōsus de vte=
ro v̄ginali (⁊ regna) p fidē i cordib; hoim oppresso mor
tis imperio. ¶ Procede ⁊ regna ⁊ hoc. q2 Propter ve
ritatē) doctrine ⁊ vite quā tu ⁊ tui docēt (⁊ māsuetudinē)
quā tu ⁊ tui sustinuistis patiēter molestias ⁊ iniurias (et
iusticiā) abūdantē quā ostēdisti i tua passione offerē=
do te deo pr̄i ꝓ offensa hūani generis (deducet te mira=
biliter maiestas tue diuinitatis) q̄ te assumpsit/ deducet

te p huius vite cursū et hoc (mirabiliter) q mortuos suscitabis/leprosos mūdabis et multa alia miracula facies. ¶ Verba tua et tuo apostolo qui a te missi sunt ad pdicandū sicut. Sagitte) penetrabūt (corda infidelium inimico regis) xpi qui talib iaculis (pstrati ouertentur et sub tua obediētia humiliabūtur) corde te adorantes et qui primo nō credēdo erant inimici regis fient credēdo amici. ¶ Quinto pha omendat xpm a iudiciaria potestate dicens. Sedes tua) .i. iudiciaria regalis potestas tua o deus nō est tpalis (sz sempiterna/ disciplina regni tui. disciplina eqtatis) q veraciter recta est. q nulla prauitate curuatur/ vga ista iustos regit et impios pcutit. q ab ipsius diuinitate pcedit fortitudo inuicta. equitas rectissima. inflexibilis disciplina. ¶ Vere vga regni tui virga directōnis q nō solū i te iustus es sz etiā in alijs. Diligis iusticiā odis iniqtatē ppterea vnxit te deus puritate ósciētie plenitudie grē p ōmibus scīs. ¶ Sexto omēdat xpm sponsū ab ornatu vestis et a pulcritudine habitacōis dicēs/ odores vtutū hijs aromatib designati. Mirre gutte) cetera (spirabūt de carne tua q velut vestimēto diuinitatis se circūdedit a cordib scō i quib habitas q domus eburnee) dicūt ppter castitatē decorē vtutū ex quib odor amētis oīs eccīe qs apli tibi i fide genuert (delectabilē te hñtes exultabūt honorādo nomē maiestatis tue. ¶ Septimo omēdat pha sponsū a spōsa/ quā describit qntū ad quīqz. Primo quo ad sponsi pñtiā quia. Astitit) sponso inherēs ōiūcta. Scdo quo ad dignitatē q (regina) q sb rege regit. Tercio quo ad gloriā siue progatiuā q (a dextris) stat. .s. in potiorib bonis grē pñtis vite. Quarto qntū ad ornatū (i vestitu deaurato) .i. in doctrina

apl'oꝝ et ꝓphetarū. Qūto quo ad exspectabilē societa-
tē qꝛ (circūdata varietate) virtutū ⁊ meritorū scōꝝ. scꝫ
gēmis ꝟginū / croco martirū / purpura penitentiū / hiis
enī ornatur eccīa. vel circūdata varietate omniū lingua
rū in vna tn̄ fide et disciplina conuenientiū. ¶ Propheta
quasi vnus de apostolis q̄ p̄dicacōis verbo ꝓplm̄ genue
rūt xp̄ianū dicit / o / Filia) predicatione genita nō sis
negligens / nō surda / aut incauta sꝫ (audi et vide) et in-
tellige talē et tm̄ regē cui es desponsata (et inclina aurē
tuā) ad obediendū (et obliuiscere ꝓplm̄) iudeoꝝ et gē-
tilitatis vn̄ venis (et dn̄sacōnē ⁊ ꝯsortiū) diaboli q̄ p̄mo
te fedā genuit et sic fies decora. ¶ Si feceris hec q̄ di-
cta sūt fies decora. Et rex delectabitur ī decore tuo)
quē ip̄e dedit tibi p grām in te imaginē suā reparās qđ
magnū ē et desiderādū qꝛ iste rex est magnus in ptāte
(qm̄ ip̄e est dn̄s) q̄ omī genti dn̄atur magnus natuē no
bilitate qꝛ (deus tuus) magnus ī honore (qꝛ adorabūt
eū) et dep̄cabūtur omēs ꝓpli totius mūdi. ¶ O filia si fece
ris q̄ dico venies plurimū honorāda / nā. Filij tiri) aīe
fideliū (diuites plebis) nobiles et sapiētes q̄ de gētili-
tate / apl'oꝝ p̄dicacōe ꝯuertentur ad regē ⁊ sponsū tuū (cū
muneribꝫ vultū tuū dep̄cabūtur) magnificas elemosinas
offerētes tibi ad ornamentū tuū desiderātes societatē ⁊
ꝯformitatē tuā. ¶ Secđo cōmēdat sponsā a glīa dicēs
Omnis gloria) eccīe (filie) ⁊ spōse (regis) cōsistit nō in
exteriori apparatu sed (interiori) ornatu / interiora ornatus
sūt ꝯsciētia pura. ibi videt xp̄s / ibi amat xp̄us / ibi loq̄tur
xp̄s / ibi coronat xp̄us / ꝯsistit etiā gloria eccīe (in doctri-
na sapiētie) q̄ regina ē (circūamicta varietatibꝫ) ad de-
corē scꝫ varietate linguarū diūsarū / varietate statuū va
rietate gratiarū ⁊ ꝟtutū q̄ sūt ī psonis huiusmodi statuū

Tercio ɔmendat sponsaʒ a societate siue a domicellis. q̄ sequūtur spōsam dicēs. (Adducētur regi v̄gines) fideles. s. q̄ p̄mū retinēt inter omes gradus locū (post eā). s. vniuersalē ecc̄iam que est gn̄alis mater fideliū adducētur quidē gr̄a dei qꝛ nemo venit ad me inquit xp̄us nisi pater traxerit eū (proxime etiā) regine ī fide ⁊ v̄tutibꝫ ut vidue caste q̄ secundū optinēt locū ⁊ in matrimonio continētes que terciū locū tenēt (afferentur tibi) o rex.

¶ Afferentur quidē in leticia ⁊ exultacōne) ministerijs angelorū ⁊ nō solū adducētur ad cōspectū. verū etiā (in penetralibꝫ regis) id est in iherusalē futurā.

¶ Quarto ɔmendat spōsam a ꝑle dicēs o sponsa. (Pro patribꝫ tuis) id ē loco aploꝝ qui fuerūt patres tui / ipi eni sūt que te genuerūt spirituali generacōe (nati sunt tibi filij). s. episcopi (ɔstitues eos pn̄cipes) loco aposto loꝝ sup omes populos (per vniuersū orbē) Qui principes cōstituti. (Memores erūt nois tui dn̄e) tue fame tue glorie. p̄dicādo ipsū / in memoria habētes et alijs in memoriā adducētes et hoc (per omes successiones usqꝫ in finē seculi) (Propterea) qꝛ cōstitues principes sup omnē terrā (populi) credētes ꝑ eoꝝ p̄dicacōnē ⁊ doctrinā quā seminauerūt. quā in scripto dimiserūt (cōfitebūtur tibi) confessione laudis. nō solū in p̄nti sed etiā in futuro vbi est eterna et pfecta laus.

¶ Psalmus. xlv. in quo de aduentu xp̄i qui singulare fideliū refugiū est.

Prophcta in psona fideliū dicit. nichil ē timendū qm̄.

Deus noster refugiū et virtus

ad quē inter pressuras calamitatū ɔfugimus et ī quo ab omībꝫ piculis liberamur (⁊ in tribulacōibꝫ) seculi q̄ nos.

plurimũ fatigãt(adiutor) validus ẽ potẽs sufficiẽter nos defendere. ¶ Propterea q: talis est nobis in te se curitas(nõ timebimus dñ)in aduentu tuo ex nouitate tanti miraculi(turbabitur terra)·i·generacõ iudeoꝝ(et mõtes)id ẽ apli qui relictis incredulis iudeis(trãsfe= rũtur)ad pdicandũ gentibusqꝫ ad extrema maris. Cum aũt apli ingrederẽtur ad gẽtes barbaras· Et sono pdicacõnis ãnũciarẽt) euãgeliũ cristi(turbati sũt populi cõturbati sũt) excelsiores seculi ptãtes q̃ de eoꝝ pdicacõe fuerãt pterrite visa fortitudie dei q̃ assistebat apostolis ⁊ alijs sanctis pdicatoribꝫ. ¶ Inter hos scli flu ctus ⁊ sonitus nõ timẽt q̃ ad diuinũ auxiliũ refugiũt q: Spũs sancti inũdacõ letificat)cõsolatur leticia spũa= li(ecclesiã dei) eã sua gratia cõfirmãdo cõtra tribulacõ= nes q̃ inferũtur ei(quã altissimus sanctificat)aqua bap tismatis a vicijs abluendo ⁊ incremẽta virtutũ pstãdo· Letificat aũt ⁊ sanctificat ecclesiã deus·q: Deus i me= dio ecclesie)habitãs·omibꝫ equaliter cõsulens(non se= parabitur ab ea)ꝫ semp in ea manebit supra se firmã pe= trã eã solidans(adiuuabit eã deus mane diluculo)qm̃ illud lumẽ exorietur qñ de eterni solis splẽdore illustra bitur· adiuuabit eã dico seculi adũsitate laborantẽ. Hoc patet qm̃ intonãte p pdicatores suos· et miraculis coruscãte.

¶ Conturbate sunt gentes) per pdicacõnẽ apostoloꝝ nõ tñ sic ut euertãt ecclesiã ꝫ salubriter q: relicta gẽtili tate ad xp̃m cõũtũtur(⁊ regna)q̃ erecta erãt p supbiã ut seuirẽt(inclinata sũt)ad suscipiẽdaꝫ fidẽ ut adorarẽt et se iugo xp̃i sꝫmitterẽt(dedit vocẽ suã) p ora aploꝝ in= sonuit apostolica tuba(terrena corda mota sũt) timore iudicij ab infidelitate ad fidẽ·a vicijs ad virtutes.

Quis est iste ad cuius voce mota e terra? respondit propheta
no quecuq3 ptas no angelus no aliq creatura siue ter=
rena siue celestis. s3 Dns virtutu) est cui virtutes celestes
seruiut/cui ois potetia famulatur. qui e(nobiscu) assum=
pta carne nra. proprie eni deus oim nroz dicitur ee(sus=
ceptor) qn carne e p fideliu salute suscepit(deus iacob)
.i. designatoz p iacob. ¶Et ideo o vos ppli. Venite)
passibus fidei(et intelligite)intellectu fide illumiato ma
gnalia(opa dni) nri saluatoris q fecit i icarnacoe sua ut
de pace nimia et huiusmoi(q posuit sup terra) et illa opa
erat pdigia qr aliquid ptendebat. quid: hoc e.s. qd ipe est
(auferes bella)spualia fidei quibus rebellatu e otra deu p
ydolatras et paganos(usq3 ad fines terre)hoc aut ia
factu e cu p xpi aduentu ydolatria et supstitio totius qsi
orbis perijt et multi i pace xpi deducte sut vere religiois
xpiane fide suscipietes/ et hoc significabit illa pax q tpe
dnice natiuitatis totus mudus legit ee pacatus qd non
huanis viribus s3 xpi dni corpali pntia pbatur effectu.
In cuius pacis signu ipe. Arcu oteret).s. occultas ma
lignoru insidias(et cofringet arma)supsticosa certa=
mina paganoru(et scuta).s. ptectone pfide psup comis
(igne spus sancti oburet)exue nos bone rex armis dia
bolicis et indue nos armis tuis.s. euagelice veritatis oti
netie fidei spei et caritatis. Vacate)ergo o hoies qui
mudanis illusioibus armabamini et militia diaboli page=
batis vacate ab armis diaboli. a vitijs et a tumultibus co
tetiosis(qm ego su dns)non ille q vos armabat q vos
ad nephanda certamia pducebat s3 ego su deus(q ex=
altabor)p fide(in gentibus et i iudea) ¶Vt ia omes co=
fiteatur et dicant. Dns virtutu e nobiscu et susceptor nr
deus) xpiani ppli figurati(p iacob) q dilectus fuit a deo

¶ Psalmus .xlvi. in quo omnes fideles.
inuitantur ad laudandū deū.
Propheta ī psona aplorꝝ ait/ cū tot bñficia vobis fecerit de9

Omnes gentes ad q̄s peruenit gratia dei (gaudete bonis opibus! iubilate deo voce exultacōis) ꝯ cor det manus ⁊ lingua. ille operētur. hec ꝯfiteatur. ¶ Merito iubilādū ⁊ psallēdū est deo. Quoniam ē dn̄s) q̄ dn̄atur omi creaturé (excelsus) nobilitate nature q̄ prius fuerat despectus a iudeis terribilis ipe ē iudicaturus mūdū potestate (rex magnus sup omnē terrā) qm̄ rex regū est ⁊ dn̄s dominātiū.

¶ Prophexta in psona apostolorꝝ inquit. Plaudite etiā qꝛ deus. Subiecit nobis) .i. vniuersitati xp̄ianorū (ꝓplos) iudeorꝝ. vel p fidez ut credētes. vel p dignā sue iniquitatis vltionē ut pfidos obstinatos (et gētes) ꝯuersas ad fidē (sub p̄dicacōnibꝫ nr̄is) sbiecit p fidē obediētes plenarie dn̄o ihesu xp̄o q̄ ꝓ omibꝫ mortuus ē ¶ Plaudite etiā qꝛ dn̄s sua grā nō merito nr̄o. Elegit dare nobis vitā eternā sequētibꝫ speciē) id ē illd qd mistica significacōe (iacob quē dilexit) deus p̄monuit .s. terrena dare pro celestibꝫ. . Dn̄s nō solū elegit dare nobis hereditatē suā ſ; ascendit parare nobis locū. Ascendit quidē dn̄s in iubilo) multorꝝ āgelorū ⁊ sanctorū ascendētiū cū eo/ quo ascendēte (audita ē vox clara q̄ tuba angelorꝝ dicētiū/ admirātibꝫ ⁊ stupētibus aplis. ¶ viri galilei q̄d statis hic aspiciētes i celū. Et qꝛ talis ē et sic ascēdit. Psallite deo nr̄o) gratias agēdo (psallite) bonis actionibꝫ laudādo (psallite regi nr̄o) ſcꝫ xp̄o nō alieno quē nō decet ista laudatio qm̄ solus est merito qui laudes accipiat qm̄ ip̄e ⁊ vniuersa creata ⁊ creata iugiter administrat.

psallite cristo sapienter discrete et deuote nō solū ore sed corde debet merito. Omnipotentes rex vniuersaliter celi) qui solus creator et liberator pbatur esse cunctorum. Ideo etiā psallite. qr Regnabit dn̄s sup gentes) qui olim sup vnā gentē regnabat/regnabit dico qm̄ iā ascendēs(ad dexterā pr̄is sedet sup sedē sanctā suā). s. a dexteris dei et sic nichil restat nisi q omes sbiciātur ei. Nō solū gentes sbiciētur ei. sz etiā Principes ppl'orum) omniū(congregabūtur) p fidē et amorē cū xpo q̄ est(de9 abrahā)et hoc ideo qr apostoli dīj ppter iudiciariā potestatē et pticipacōe diuine grē fortes fide et dilectōne (valde a xp̄o eleuati sūt)doctrina et ptāte miracula faciendi ita ut principū colla fidei iugo submitterent.

¶ Psalmus. xlvij. in quo de multiplici cōmēdacōe ecc'ie.

Propheta cōmendās ciuitatē ecc'ie. pmo cōmēdat a dignitate conditoris et a situ dicens.

Magnus dominus qr dn̄s vniuersorum ē et qr potēter oīa facit(et laudabilis valde) ppter excellētiā nobilitatis et sapiētie eius q̄ pulcra et mira facit(laudabilis quidē in ciuitate dei nr̄i)scz ecc'ia que est fundata ī xp̄o(monte sancto eius)tercio cōmēdat ecc'iā ab amplitudie dicēs. Fūdatur de habitatoribus vniuerse terre)exultantibus de remissione pccorum(nā ppl's iudaicus p montē) designatis(et ppl'us gētilis p latera aq̄lonis) significatus vniti sūt ī vna fide xp̄i ex q̄bus duobus ppl'is ecc'ia vniusalis ciuitas regis magni)scz dei consurgit. Quarto cōmendat ciuitatē dei a sapiētia ciuiū q̄ vera cōsistit in cognicōe dei dicēs. Deus ī domibus eius)id ē in fidelibus in quibus habitat(cognoscetur deus) cognicōne fidei et hoc(cum suscipiet eā)mouendo eā ad hāc gratiā.

Quito ꝯmendat ciuitatē dei a dignitate dicens. Ecce reges terre pn̄cipes seculi) quoꝝ regna et dn̄atores cultui demonioꝝ dedita erāt ad p̄dicacōꝫ aplo꞉ꝝ (ꝯgregati sūt) cū ceteris fidelibꝫ (i vnitate fidei) ut fieret vna ciuitas ⁊ vnū ouile. Ipi) .i. reges ꝯgnoscētes p fidē miracula q̄ xp̄s ⁊ apli faciebāt (admirati sūt) et post admiracōnē glie ⁊ miraculoꝝ xp̄i (cōturbati sūt) ꝑ pcc̄is (et ꝯmoti sūt) ad penitētiā ⁊ hoc q꞉ (timor) futuri iudicij (apphēdit eos) ¶ In q̄ ꝯturbacōe gētiū ꝑ pcc̄is erūt. Dolores magni ⁊ g̃ues ut parturiētis) hoc ē q꞉ (in spū scō ꝯteres) supbiā ⁊ cupiditates huius mūdi in gētibꝫ q̄ designātur p (naues tharsis) q̄ quondā in nauigacōe negocioꝝ supba fuit. ¶ Ipi iā credētes effecti clamāt cū gaudio dicētes. Sicut audiuimus) i lege ⁊ ꝓphetis nūciatū (sic vidimus) i euāgelio in ecc̄ia catholica (ciuitate dei nr̄i quā deus fundauit) nō ad tēpus sic tabnaculū moysi (ꝫ in eternū) ¶ Ipi credentes grās agētes de aduētu xp̄i ⁊ de fidei grā suscepta dicūt. Suscepimus de9 miscdiā tuā) xp̄m nob misericorditer datū. ap tū nomen. certa ꝓmissio ut ille miscdia vocaretur q̄ ⁊ saluator vere dicit̄ ⁊ redēptor (in medio cordis nr̄i) q̄ p grām tuā facti sumus (tēplū tuū) Queadmodū deus nomē tuū) vbiqꝫ diffusū ē q꞉ nullus ē q̄ huic nō se sbiciat (sic laus tua) et reuerētia tui nois dilatat̄ (vbiqꝫ terrarū. dextera tua) .i. eterna beatitudo (plenā ē iusticia) q꞉ i illā partē dextere solū recipiūtur q̄ ipius munere iusti ēē meruert. Letetur ergo mōs syon) .i. fideles iudei qui dicūtur montes q꞉ p̄mo fidei radios suscepit iudea (et exultent gentes filie iude) p p̄dicacōnē aploꝝ qui de iudea descēderīt (ꝓpter iudicia tua dn̄e) q꞉ recta sūt quibꝫ quosdā assumis et quosdā reprobas.

Vos ergo fideles anime (Circūdate) honorātes (san
ctā ecclesiā) dignos ei exhibendo honores (et ꝯplecti
mini) āplexib⁹ caritatis ꝟtutes illius ⁊ mores seruādo.
quib⁹ acceptis (narrate) laudes eius iuxta doctrinam
aploꝝ qui sūt (turtures) munitōes huius ciuitatis con
tra hereticos. ¶ Ne anime fideliū audiendo leticiā ⁊ ex
ultacōnē aliqua remissione lentescerent ait. (Ponite
corda vr̄a in ꝟtute caritatis spūs sancti) q̄ hanc ciuita-
tē ꝓtegit. fortis enī est ut mors dilectio/ et vos maiores
eccīe distincta et canonica ordinatione (disponite gra-
dus) officioꝝ ī eccīa ut episcopos p̄sbiteros diaconos
et cetera ut p eos magnalia dei nō soluꝫ hijs q̄ credūt ſꝫ
et hijs qui credituri sūt debeāt p̄dicari. ¶ Narrate hoc.
(Quoniam hic) scꝫ xp̄us qui in terris visus est et cū homib⁹
ꝯuersatus (est dn̄s deus nr̄) p quē creati sumus ⁊ si ī ho
mine lateat et hoc (in eternū) nō ad tēpus ut falsi dij (et
ipse reget nos) qꜫ rex nr̄ est ī p̄nti ab imminētib⁹ piculis
defendēdo. et reget in futuro (ad eternā) nos dirigēdo
patriā. ¶ Psalmus. xlviij. ī quo docemur ut om̄s p̄ntis
vite digītates ⁊ voluptates ꝓ nichilo ducamus qꜫ sta-
biles nō sūt ¶ Propheta volēs omes auditores attētos
reddere ad ea q̄ dicturus est ait.

Audite hec que dicturus sū (om̄es gētes) nō
solū iudeoꝝ qꜫ hec ad om̄s ptinēt
audiē (aurib⁹ audiēdo pcipite q̄ habitatis ī q̄cūqꜫ pte
orbis) qm̄ qđ ē hic dicendū vtile ē ꝓ bono omium oīm.
Propheta qđ dixerat exponēs ait. (Quiqꜫ terrigene). i.
ignobiles (⁊ filij hoim). i. nobiles quarūcūqꜫ nacōnū ⁊
statuū. siue seruus siue liber. diues ⁊ paup (venite ad au-
diendū) nullū excipio nulli claudo ſmonē. ¶ Propheta
reddēs auditores beniuolos ex vtilitate dicēdoꝝ ait.

Os meũ loquetur sapiẽtiã) q̃ est altissimarũ ꝛ diuinarũ rerũ cognicõ quã audire ꝛ discere vtile ẽ(et meditatio cordis mei loquetur prudẽtiã) q̃ est ad mores ꝓbabiles instituẽdos·in hijs eni duob⁹ omis ſmo diuinus q̃isistit. ¶Propheta reddẽs auditores dociles ex mõ loquẽdi intelligibili dicit. Inclinabo aurẽ meã spiritui scõ i me loquẽti i parabolis) ꝛ p enigmata me docẽte. qꝛ quicq̃d mõ videmus p enigma ẽ. et lucide tradã vobis mea opacõne(qđ ꝓposui dicendũ in psalterio).i.nõ solũ verbo ꝫ etiã exẽplo ut qđ doceo ore/cõpleã opere.

¶Propheta incipiẽs narrare q̃ supra pmiserat se dicturũ et pmo de pena maloꝝ i psona gñalis hoĩs querit causam dãnacõis ꝛ timoris dicẽs. Cur timebo i die) illa tremẽda iudicij q̃ erit(mala)malis: respondẽt(iniq̃tas calcanei mei).i.finalis iniq̃tas siue q̃ pseuerabit usqꝫ ad finẽ vite(circũdabit)michil eni timẽdũ est nisi peccm qꝛ nulla nocebit aduſitas si nulla dominetur iniquitas. ꝛ in hoc patet opposita pars qꝛ absoluti ab iniq̃tate nõ habebũt tũc timorẽ. ¶Vñ illi timeãt et diẽ iudicij formidẽt. Qui ↄfidũt)aut psumũt sicut supbi ꝛ potẽtes seculi(in ptãte sua)tpali aut amicoꝝ(ꝛ q̃ in multitudine diuiciarũ suaꝝ)tãq̃ i somno bono(gloriãtur)ut auari. A cuius iudicij sentẽtia nullus Redimit) nec prece nec pcio ↄsanguineoꝝ aut amicoꝝ. ꝫ nũquid ipe q̃ peccauit(redimẽ se poterit:)respondetur(qꝛ nõ qꝛ nõ poterit dare sacrificiũ ã oblacõꝫ vñ placetur)siue ꝓpicietur sibi (deus) ¶Et similiter nec dare poterit i alia vita. Preciũ vñ redimatur aĩa sua) cũ sit extra tempus merẽdi ꝛ ideo(laborabit in eternũ).i.patietur tormẽta eterna(et viuet i sempiternũ)ut semp sentiat penã. viuet ut sp intereat ut sit eis mors sine morte ꝛ defectus sine defectu.

Sed homo carnalis et mūdanus: Nō intelliget im-
minere sibi interitū) gehenne/ nā vidēs iustos et pecca-
tores (sapiētes) et stultos (eque mori) reputat q̄ nō sit
alia vita ī qua ꝑmiētur boni et ī qua puniātur mali (ꝫ in-
sipiēs) qui nō credit futurā vitā (ꝛ stultus) q̄ licꝫ credat
nō tn̄ cauet ꝫ ī trāsitorijs reb⁹ spē ponit vno eodē mō p-
ibūt. Et relinquēt diuitias) ꝓpter quas multa mala
cōmiserūt (alienis) et si etiā filijs relinquāt alienis tn̄ re-
linquūt q̄ nichil eis ꝓdesse possunt. ¶ Et licꝫ. Sepul-
chra) q̄ cōstruxerūt magnifice ad memoriā sui esse inuētur
secūdū opinionē eoꝝ (domus illoꝝ eterne) tn̄ q̄ aliam
vitā futurā nō credūt secūdū tn̄ veritatē aīe eoꝝ ī infer-
no manent. ¶ Hic fructus diuitiarū quē eoꝝ possesso-
res qui aliā vitā nō esse credūt afferre possunt est q̄.
Tabnacula) habitacula pulcra castra palacia domus
maneāt post eos (ī multas gn̄acōes) ut sic ī illis mane-
at eoꝝ fama vn̄ seq̄tur (vocauerūt) .i. quesierūt vocari (no
mia sua) et famā eoꝝ celebrē haberi ꝑ multos ānos (in
terris suis. ¶ Causa huius erroris inde ꝓuenit q̄. Hō
cū in honore essꝫ) q̄ ad imaginē dei factus ꝛ inde aptus
essꝫ ad possidēda celestia (nō intellexit) vel sic egit ac si
nō intelligeret/ et ideo (cōpatus ē iumētis) in eligēdo vi
tā voluptuosaꝫ q̄ ē vita pecudū et iumentoꝝ (et silis fa-
ctus est illis) q̄ sb̄tracto honore imaginis nō differt a
bruto/ nā tolle homi dei cōsideracōnē. omnino pecus insipi
ens ē/ ꝓsūptio vana ꝛ caduca supbia. Hec via illoꝝ)
qui sic agūt (via ꝑdicōnis) q̄ stimulū ꝛ dolorē suis au-
ctorib⁹ facit ꝛ postea quasi stulti (ut in ore suo sibi cōpla
ceant) postq̄ votum nequissime dispoñcōnis impleue-
rint mox diuinitati gratias referūt q̄ ad suū velle ꝑdu-
cti sūt tanq̄ assecuti essent felicitatē homi possibilē.

Sed quid talib9 in futuro erit ꝓpheta ostẽdit dicẽs. Sicut oues ducte ad occisionẽ) hoc ignorantes (sic isti i inferno ponẽtur) post mortẽ. et diabolus qui dicitur (mors deducet eos) de pena i penã. Justi vero dñabũ-bũtur eoꝝ) .s. maloꝝ qñ accipiẽt iudiciariã potestatẽ in die iudicij in quo domus sua claritate oĩa q̃ prius erãt i nocte illustrabit (et auxiliũ eoꝝ) .s. maloꝝ quod habebãt ab amicis carnalib9 i potẽtia et diuicijs eoꝝ in pñti vita (veterascẽt) .i. pibit omnino i inferno (et a glia eoꝝ) trãsibũt ad ɔfusionẽ maximã. ¶ (O) ali ista habent. Verũtamẽ) ego. loq̃tur quilib; iustus. liberabor ab istis. qm̃ (deus redimet aĩam meã de ptãte diaboli) sub q̃ erãt hoĩes ante aduentũ xpi (cũ acceperit me) de pñti vita. ¶Ex quo sic mali pibũt ⁊ dñs iustos redimet allo-q̃tur ꝓpha vnũquẽq; fidelẽ. o hõ Ne timueris) ut velles desistẽ a via v̓tutis (cũ videris) malos ꝓsperari ⁊ florẽ in seculo qm̃ nõ ẽ magnũ (q̄ diues factus sit hõ peccõr) et q̄ (multiplicata fuerit glia domus eius) i parẽtib9 in ꝓle ⁊ i honorib9 ⁊ possessionib9. Qm̃ cũ interierit nõ su-met secũ aliq̃) de hijs q̃ hic possedit (nec descẽdet cũ eo) i infernũ (gloria vite pñtis) vñ descẽdet sine glia secula-ri. sine turba satellitũ. sine ꝓsũpcõe gazarũ Quia aĩa eius i vita ipi9 bñdicet̃) nõ de bono actu ſ; deliciarũ ꝓpa racõe laudat̃ ab adulatorib9 assistẽtib9 talib9 (ɔmẽda bit te) et g̃ras aget o deus (cũ opatus fueris aliq̃d i ho norẽ vel lucrũ eius) ¶ Iste peccõr sic diues. Descẽdet ad infernũ vbi pr̃es eius) impij iacẽt quoꝝ scelerũ fuit imi tator (et in eternũ nõ videbit lumẽ) q̄ sic pecca tenebro sa sũt ita peccõrib9 sapiẽtie lumẽ auferũt vñ tenebras ex-teriores ⁊ interiores paciẽtur. ¶ Et quaẽ hoc. Quia cũ esſ; ꝑditus lumie racõis ut poте i honore ɔ̃ine silitudinis

conditus noluit illo lumine regi) sꝫ sensualitate instar iumentoꝝ. Pulcherrime hunc versū ꝓpha repetijt ut se peccator a malo ꝓposito remoueret cū notā difformitatē suā in tāta increpacōne ɔgnosceret.

¶ Psalmus. xlix. in quo de vtroqꝫ aduentu xp̄i.

DEus verus et natura ꝛ substātialiter deus (deꝰ deoꝝ). i. sanctorū deificatorū p gr̄am qui etiā ē dn̄s dominātiū (locutus ē) p se i hūanitate assumpta ꝛ p p̄cones suos qui olim multiphariā i ꝓphetis loquebatur (et vocauit) ad fidē suā (vniuersos habitatorēs terre) p se ꝛ ap̄l'os quos misit i mūdū ad docēdū oīes gentes. ¶ Vocauit quidē omnē terrā. A solis ortu usqꝫ ad occasū) et incepit ista vocacō (ex syon). i. ex iherusalē. inde eni cepit decus euāgelij annūciari ꝛ deriuari ad alias ꝑtes inde (species decoris xp̄i) cepit annūciari i toto orbe terrarū. ¶ Propha de aduētu ad iudiciū. Deꝰ) xp̄us q̄ occultus venit ad nr̄am redēpcōnē. i. maiestate sua carne celata (manifeste veniet) et gliosus ad iudicandū totū mūdū (et deus nr̄ non silebit) mō silet exspectādo pccōres ad penitētiā tunc in iudicio nō silebit qn̄ sceleratis dicturus est ite in ignē eternū ꝛ cetera ꝛ qn̄ iustus dicturus ē venite bn̄dicti. I(gnis) cōflagracōis quo exuretur facies mūdi huius quo i bonis purgabit' si quid erit purgādū et q̄ tandē inuoluet malos i infernū (p̄cedet faciē iudicis) et (in circuitu eius tēpestas valida) ɔsurgens ex omniū elementorū ɔmocōe ante iudiciū. vn̄ v̄tutes celoꝝ etiā ɔmouebūtur ita ut oīs creatura miretur. erūt eni signa i sole ꝛ luna ꝛ stellis.

¶ Veniēs aūt iudex ad iudiciū. Vocabit āgelos) q̄ cū eo descēdēt ad iudiciū ꝛ pfectos viros secū iudicaturos et vocabit oīs iudicādos. q̄ vocatio erit (ut discernāt'

pij ab impijs)ne vlterius sicut hic cōfusis habitacōib₉ misceātur ¶ Propha vidēs futura tāq̄ p̄ntia exultans exhortatur āgelos executores dīni iudicij dicēs. Cō gregate)dn̄o xp̄o(sanctos eius)eos.s.(q̄)post positis legalib₉(recto ordie nouū testamētū sequūtur)ope ad= implētes ea q̄ i testamēti serie ɔgnouerit faciēda. Dnī manifeste veniet)ad iudiciū qm̄(ānūciabūt)viri aposto lici ꝛ doctores celestis ♃bi dispēsatores(iusticiā eius)q̄ iusti remunerabūtur ꝛ ꝛprobi iuste dānabūt(qm̄ de9 iudex est) viuorū ꝛ mortuoꝝ qui nec fallit nec fallitur et cui michil supprimit ¶ Vox dn̄i. Audi)aure cordis et diligēter intellige tu q̄ es(ꝑplus meus ꝛ loq̄r tibi isrl̄ et testificabor te)p testimoīa ꝑphetarū et p miracula hoc .s.q(ego deus ille)q̄ gn̄alis est oīm p potētiā deus qua omnia creaui(et deus tuus)ꝑprie ꝛ familiaris q te ha= beo seruū peculialē ꝛ q in ꝑphetis tibi ꝑmissus sum. Cū venero ad iudiciū. Nō i sacrificijs tuis nō exhibitis tanq̄ irrephēsibilē ea obmittēdo(arguā te)q nō que= ro aīalia i sacrificiū(ꝫ olocausta)q̄ sunt de tua psona scʒ cū aīam tuā igne caritatis inflāmatā totā in seruiciū meū offeres/talia(olocausta sūt i ɔspectu meo semp)grata Bn̄ dixi nō arguā te si michi sacrificiū pecudū nō obtu= leris.si etiā offeres. Nō accipiā de domo tuā vitulos! nec de gregib₉ tuis hircos)q talia sacrificia nō sūt mi= chi accepta. Nō accipiā dico q nō indigeo eis.ꝛ si in= digerē. nō quererē a te. Mm̄ mee sūt omes fere silua rū.iumētaꝛ boues q̄ pascūtur i mōtib₉) Cognoui oīa volatilia celi) de quib₉ solebāt fieri sacrificia ut sūt turtu res colūbe ꝛ cetera(et vbertas oīm q̄ terra gignit m̄ fuit Et si)ita essʒ q ego(esurirē)qđ ē impossibile nō opor teret q a te aliquid peterem(meus enim est orbis terrē

et plenitudo eius) id est omes creature. ¶ Nunquid) sum ego talis nature aut condicōnis (q̄ mā ducabo carnes thaurorū/aut sanguinē hircorū potabo?) certe nō imo insania esset hoc cogitare q̄ deus thaurorū carnibus pas catur ā sanguine potetur hircorꝝ. ¶ Ondit q̄ sacrificia velit dicens. Immola deo sacrificiū laudis (qd̄ in te est hoc ē sacrificiū acceptabile hoc ē olocaustū pingue ut laudet̄ deus ab hoīe quē creauit quē redemit. cui etiā regnū celeste pmittit. tu aūt (redde altissimo vota tua) si q̄d vouisti deo/ne moreris reddē. Et tunc inuoca me) nō p̄sumas de viribꝰ tuis (ī die tribulacōis) ā aduersitatis tue (eruā te et honorificabis me) et magnificabis me grās agēs cū fuis a piculis liberatus. ¶ Quia nō est speciosa laus i ore peccoris p̄hibꝫ ne lingua eoꝝ. p̄sumat laudes deo canē quibꝰ turpis ɔsciētia obuiat dicēs peccatori q̄ bn̄ p̄dicat ā male viuit. Quaē tu p̄sumis p̄dicaē iusticias meas) vel etiā ɔmuni s̄mōe ad ꝓxīm aliq̄d de mea maiestate pferre? optet enī os eē iustū qd̄ iusticias dn̄i enarraē p̄sumit (quaē tu p̄sumis p os tuū) scelera tūā blasphemū (testamētū meū sc̄m) alijs p̄dicaē? scā enī et veneráda v̄ba os pollutū docē p̄sumē nō dꝫ. Tu vero odisti disciplinā) q̄ ad correctōes iustas in q̄ p̄siipcōe murmuras ā nō vis dn̄m ī te vidicaē qd̄ peccas (ā piecisti s̄mōes meos retrorsū) eos ɔtēnēdo vbi nō videāt̄ a te implēdi ātū eos alijs p̄dicaē p̄sumis ¶ Proiecisti q̄dē sermones meos retrorsū. q̄ Si videbas furē currebas cū eo) ope vel ɔsilio vel ɔsensu vel fauore vel eius exēplo aliud furtū ɔmittēdo (ā cū adulteris porcōꝫ tuā ponebas) se q̄ndo ɔcupiscētiā carnis. q̄ enī laudādo eū vel auxiliādo vel ɔsiliādo ā dādo pecuīas ā aliq̄ adminicula p̄bēdo q̄bus adulter vota sua pficiat sine dubio cum adultero

habere pro eo3 dinoscitur. ¶ Arguens eū de ɔſciētie prauitate ⁊ lingue dolositate ait. Os) .i. cogitacō tua abundauit malicia p diuersa gña peccoꝝ iniq̄ volūtate te ingrassando (et lingua ɔponebat dolos) aut false laudādo aut inique ɔsulēdo aut mēdacia colorādo ad decepcō3 pximi vñ seq̄tur. Sedens aduersus fratrē tuū) ex industria (loquebaris) detrahendo vel in iudicio calūniose obiurgādo ipm (et aduersus filiū mřis tue) sc3 eccīe (ponebas scandalū) ꝑbendo ei ṽbo aut exēplo occasionē ruine (hec ꝑdicta fecisti ⁊ tacui) nō statim vindicaui ꝫ ex clemētia mea ⁊ mīsedia ad penitētiā exspectaui. ¶ Verū q2 ex hoc q᷑ deus ex misedia sua nō statim punit mali credūt q᷑ nō debeat alias punire ideo dicit. Existimasti iniq̄ q᷑ ero tui similis) cōsentiēdo malis aut q2 scelerata tua statī nō vindico / putes illa michi placuisse / iniquū ē hoc de me sentire vñ (arguā te) indeficientibꝫ flagellis puniēdo (et statuā cōtra faciē tuā) peccā tua q̄ tu mō nō attendis ut videas feditatē tuā· nō corrigas ꝫ ut erubescas. ¶ Et ideo ꝓpħa nō admonet oīs fideles dicēs. Intelligite hec) q̄ iā ɔmemoraui vos (qui obliuiscemini deū) eius mādata iniq̄ ꝑsūpcōne ɔtēnēdo (ne qñ rapiat vos) de pñti vita ad eternā dānacō3 (⁊ nō sit q̄ eripiat) q2 i inferno nulla est redēpcō. Intelligite) etiā hoc q᷑ (sacrificiū laudis) nō q̄le scelerati canūt ꝫ q̄le pura mens ɔsueuit offerre / ipm enī qñ cū fidei puritate ⁊ ꝓba actōne fueit immolatū (honorificabit me) quo sacrificio laudis (est iter quo ostēdā) offerēti (salu acōnē dei) O gloriosa semita que ducit ad celi terreq3 creatorē q̄ si puro corde pagatur fit nobis illa scala iacob que ascēdētes pducebat ad celos.

¶ Psalm9. l. i quo ꝓpħa monet peccorē exēplo sui ad pniā3

Miserere mei deus scd̄m magnā miscd̄iā tu=
am) qꝛ magna ē miseria mea/
magna o dn̄e/indigeo miscd̄ia. Sbueni ergo grādi vul
neri meo scd̄m magnā miscd̄iā. Et scd̄m m̄ltitudinē
miseracōnū tuarꝝ. dele iniq̄tatē meā) cofugio ad miseraco=
cōnes ut q̄uib; vulnerib; meis tiriacā remissiōis infun
das. multe sūt miseracōes tue. multe sūt iniq̄tates mee.
ꝫ miseracōes tue omnē exsupant magnitudinē quorūli
b; peccōrū. miseracōes ergo tue deleāt pccā mea q̄uis vi
deātur ingētia. ¶Dixi q̄dē. et Amplius) dicā ⁊ hoc ite=
rū iterūq; repetā nec semel repulsus p̄cari desistam (laua
me dn̄e ab iniq̄tate mea ⁊ a pccō meo mūda me) fonte
miscd̄ie/āplius laua me/āplius mūda q̄ petere intelli=
gā. ꝫ ita mūda q̄tenus michil immūdū maneat ī me.
Laua me dn̄e. Qm̄ iniq̄tatē meā ego cognosco) cofite=
or pccm̄ cognosco me iniquū. nō nego me peccasse (⁊ pec
catū meū) nō tradā obliuioni ꝫ cotinue (ꝓponā an̄ oculos
meos) hoc dicit ꝓpħa qꝛ quotiēs talia corde respicimus
totiēs cōmissa deploramus. ¶Mūda dico ⁊ merito te oro
ut mūdes me. qꝛ Tibi soli peccaui) tāq̄ iudici et potēti
pumē qꝛ solus tu es supior me q̄ potes pccā mea discutē
(et malū corā te feci) te p̄sente ⁊ vidēte q̄ vbiq; es ⁊ re=
mitte m̄ (ut verax inueniaris) indulgētiā pccī dādo ad te
cōūsis sic ꝓmittis (in ꝟmonib; tuis ⁊ vincas) cōucēdo de
mēdacio illos q̄ (iudicāt te) qꝛ nō debeas implē ꝓmissa
m̄ nec delē pccā mea. ¶Propħa psuasionē remissionis
pccī sui inducēs ex hūana fragilitate. dicit ne mirum qꝛ
peccaui. Ecce ī iniq̄tatib; cōceptus sū) in pccō origi=
nali sic et oēs hoīes ex quo racōne fomitis ad actualia
ꝓnus existo (et ī pccīs cōcepit me mr̄ mea) ē repetīcō ei=
usdē. Ecce eni) veraciter cofido de venia tū qꝛ (veritatē

dilexisti) et ita sine defectu adimplebis ꝓmissiões tuas. tū qꝛ (incerta) sc; q̄ de sui natura sūt variabilia (et occulta) q̄ excedūt oculū mētis mee q̄ tñ a sapiētia tua ꝯphēdūtur p spm̄ ꝓphetie (reuelasti m̄) inter q̄ ꝯnumeratur misteriū incarnacōis ⁊ miscdia q̄ remittis pcca vñ iā redeptorē video / iā filij dei incarnacōz p̄cognosco / iā intueor qꝛ de semie meo nascetur i quo bñdicētur oēs gñacōes. ¶ Inter alia tue dispoicōis sacramta m̄ reuelata video passionē tuā q̄ mūdus redimēdus ē ⁊ ita certus sū. qꝛ (Asperges me) sanguīne tuo q̄ p ysopū que ē herba humilis ⁊ medicinalis designat᷑ (et lauabis me) et (incōpabiliter dealbabor. (Auditui meo dabis gaudiū) de absolucōe pcci qñ audire meruero dimissa sūt tibi peccata tua (et leticiā de eternis bonis q̄ ꝓmittis absolutis dicēs venite bñdicti pr̄is mei ⁊ cetera (et exultabūt vires mee) q̄ p̄us pcc̄is erāt (hūliate) Et ut possint exultaē. (Auerte faciē tuā a pcc̄is meis) ut ā plius ea nō aspicias ad punīēdū (et oēs) alias (iniq̄tates meas dele) p̄teritas pñtes ⁊ futuras. ¶ Dele iniq̄tates meas oro / ⁊ eis deletis (Cor mūdū crea i me deus) p grā; iustificātē quā tu solus restitue potes. ⁊ qꝛ icuruata ē p pccm rectitudo spūs mei ad terrena (spm̄ rectū) tēdētē i deū (i noua intus in aīe mee viribꝫ. ¶ (Ne ꝓicias me) a pñtia tua vñ lumē ⁊ sanitas venit (et spūs sancti grā;) quā m̄ penitēti et ꝯfitēti tua benignitate iā dedisti (nō auferas a me) vel spm̄ hic intellige ꝓphetie donū qđ sibi p̄ciosius est oībꝫ rebꝫ. ¶ (Redde m̄ leticiā salutaris tui). s. xp̄i p quē fit remissio pccōꝝ (et spū pñcipali). i. scō pñcipāte ⁊ dominā te sup oīa (ꝯfirma me) ne iterū peccē ne a te cū mutabilitate discedā. ¶ Cū reddideris m̄ leticiā nō ingratus ero. ſ (Docebo iniquos vias tuas) p̄cepta tua v̄bo ut

declinātes a vijs prauis penitētiā agentes misc dīā ɔse=
quātur· docebo etiā exēplo qꝫ dū in peccori parcitur· alijs
spes venie datur. Quis enī ad ɔūsionē nō paret animū!
vbi rex ⁊ ꝓpħa ɔcesse sibi venie p̄stabat exemplū: hinc
seq̄tur (et impij ɔuertētur ad te) p penitētiā. ¶ Vt aūt di
gne alijs p̄dicere vias tuas merear. Libera me de
multis peccis meis) ut ab hijs desinā qꝫ tu solus potens
(deus auctor salutis mee) liberaē ⁊ cū mūdatus fuero cū
exultacōe (ānūciabo iusticiā tuā) q̄ sp tue pietati ɔiūgit᷑.
Ne videar p̄sūptuosus in p̄dicacōne mea. Dn̄e labia
mea) q̄ ꝓpter pecca fuerāt clausa (apies) dādo grām ⁊ sci
entiā loq̄ndi (et os meū) cū fiducia ānūciabit laudē tuā
q̄ creatus sū· laudē tuā q̄ peccās nō derelictus sū/ laudē
tuā q̄ ut ɔfiterer āmonitus sū· laudē tuā q̄ ut securus essē
mūdatus sū. ¶ Os meū dico ānūciabit laudē tuā. Q̄m
si voluisses illd sacrificiū) qd ꝓ expiacōe pecci debebatur
i lege (paratus erā ⁊ sū daē) ꝫ nō offero (qꝫ olocaustis)
q̄ sūt inter sacrificia digniora (non delectaberis) nō enī
sūt tibi accepta q̄ etiā i aduētu tuo q̄ es verū futurū sacri
ficiū ꝓ pecco totius gn̄is hūani deo prī offerēdū ego re=
spuēda p̄uideo. ¶ Nec tn̄ nos sine sacrificio relicti sum᷒
nā Sacrificiū deo) acceptissimū ⁊ quo pecca soluūtur ē
(spūs ɔtribulatus)·i· de oīmibꝫ peccis simul tristatus (cor
ɔtritū ⁊ hūiliatū) vn̄ nō sanguis egreditur ꝫ lacrimarū
fluēta decurrūt (de᷒ nō despicies) Benigne fac dn̄e)
·i· ɔnde benignitatē (volūtatis tue eccie) sancte ut (mu
nimēta) immortalitatis nr̄e q̄ p p̄mū hoiem fuerāt destru
cta ⁊ q̄ dādo sūt i futuro (ɔstruātur) mō in fide spe ⁊ cari
tate. Tūc) cū muri ihrl'm edificati fuerīt·s· i futuro tūc
(acceptū habebis sacficiū iusticie)·i· passiōꝫ filij tui glo=
riosaꝫ q̄ se sacrificiū ī ara crucis obtulit ꝓ oīmibꝫ ⁊ fideliū

(oblacões et holocausta) cordis otriti et hũiliati et tũc eccĩa ostructa multi (imponẽt sup altare) fidei sup qđ ẽ offerendũ quicquid offerendũ ẽ (vitulos) id ẽ scipos hostiã viuentẽ sanctã tibi placentẽ.

¶ Psalmus. li. in quo confortãtur fideles contra anticristũ et complices eius.

Propha i spũ puidẽs ãtixpm cũ toto corpe suo. i. vniuersitate reproboꝝ intelligẽs eum virũ sceleratũ de sola se malignitate iactãtẽ cũ indignacõe redarguit dicẽs / o antixpe.

Quid gloriaris in malicia

cur vel is de malis actibꝫ gloriari vñ deberes potius osciẽtia teste cõfundi cũ nõ nisi de bono sit gloriãdũꝫ et potẽtiã ⁊ honorẽ existimas (opari inıqtatẽ) cũ tñ posse peccare nõ sit posse. Tota die (omni tpe) vite tue i quo malicia tua ꝓpagata ẽ sine intermissiõe (iniusticiã cogitauit cor tuũ ⁊ lingua tua locuta ẽ. et sic̃ nouacula acuta) ita sb̃tiliter ⁊ expedite (fecisti dolũ) et ꝑmittẽdo btĩtudinẽ terrenoꝝ q̃ btĩtudo nõ ẽ. ¶ Nõ aũt tm̃ fecisti malũ ꝫ Dilexisti maliciã) ex affectu ⁊ studio (sup benigtatẽ) qđ ẽ otra naturã qꝫ naturale est diligẽ bonũ / bonũ ẽ qđ oĩa appetũt ⁊ maliciã odire / in quo execrabili morbo ꝓprobaĩs corruptus illđ mag̃ appetibile iudicãs qđ natura ⁊ boni mores accusant / itẽ dilexisti (magis facẽ iniusticiã q̃ loq̃ eq̃tatẽ) ¶ Tu insup ãtixpe. Dilexisti oĩa ṽba p̃cipitacõis ⁊ dolositatis) ad p̃cipitãdũ i mortẽ suos dei. ¶ Proptea de9 destruet te i finẽ) et ĩnis supplicijs deputãdo ꝫ ꝑmittat te ad modicũ regnaẽ. hoc mõ destruet. qm̃ p̃mo (euellet te) tã q̃ pestiferã flãmã auferẽdo a te dignitatẽ tuã ⁊ post hoc faciet te trãsiẽ de hac glia vana i q̃ es

ad tēpus (et de tabernaculo tuo) id ē de domo tua et sta= tu tuo et finaliter te (et radicē tuā) .i. cōplices tuos mini= stros diaboli (euellet de terra viuentiū) qꝛ cū sanctis dei nec diabolus nec antixp̄us nec sequaces eoꝝ habebūt aliquā portionē. ¶ Videbūt iusti) hāc antixpi iustissi= mā deiectionē et destructōnē (et timebūt) deū timore re= uerētiali. eius iusticiā laudātes (et ridebūt) super anti= xp̄m ⁊ merito/ qm̄ sancta dei paciencia a pfido hoīe iniq̄ volūtate cōtēpta est ⁊ irridētes eū de supbia sua dicent ecce homo (qui nō posuit deū adiutorē suū) nō credidit qꝛ indigeret dei auxilio sed se deū fecit. Sed sperabit in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ) auri ⁊ argenti ⁊ potentie et glorie quas male acquisiuit ⁊ p quas multos ad se tra= xit (et p̄ualuit in vanitate sua) in mūdiali pompa. p̄ua= luit in malicia sua qꝛ nullus impioꝝ tot fideles decipiet et sanctos psequetur/ et ideo merito sup eū hec vindicta descēdet. ¶ Propha i psona fidelis ꝓpli ait sic/ antixp̄s et sequaces sperāt i diuitijs ⁊ in vanis rebꝫ/ non sic ego nā ego. Sicut oliua) q̄ omni tpe viret fide (fructifera) bonis opibꝫ (in domo dei) .s. in ecc̄ia sancta dei (speraui i miscd̄ia dei) q̄ duratura ē (in eternū et in seculū seculi. Cōfitebor tibi) cōfessione laudis ꝑpetuo (qꝛ fecisti) nō ex meritis meis ſꝫ ex miscd̄ia tua ip̄a q̄ dicta sūt. s. qꝛ sū oliua fructifera i domo dei ⁊ qꝛ spero i miscd̄ia dei (et ex= spectabo rē nois tui) qd̄ ē ihesus .i. saluacōꝫ meā (qm̄ no men tuū bonū est) .i. dulce ⁊ hoc (in cōspectu scōꝝ tuoꝝ) impijs vero terribile et horrendū.

¶ Psalmus. lij. in quo ꝓpheta cōsolatur fideles cōtra psecutores suos.

Dixit insipiens id est iudeus vel antixps vel aliquis de familia sua (in corde suo· nō ē deus)· s. xpus qui dictus fuit deus· vñ est ꝙ hoc idē hodie multi dicūt ꝙ· s. (Corrupti sūt) ab omni vi racōis ī quo vbo oms hēretici notati sūt· nā deo recte nō credidisse corrupcō ē/ ⁊ qꝛ a mala fide itur ī turpes mores ⁊ ī acerrimas iniq̄tates ℥ (abomiabiles facti sūt) deo ī desiderijs suis (et nō ē de illis) reprobis (q̄ faciat bonū) meritoriū qđ fieri nō pt sine fide p dilectōnē operātē: ¶ Pro examināda veritate. (Dñs) p sanctos viros celestes q̄i examinatores veritatis (faciet pspicē sup filios hoim· ut videi siue sciē faciat si ē aliq̄s) ex illis (intelligēs) vera cognicōe deū aut recta opacōne (requirēs deū) (Oms) filij hoim q̄· s. nepharijs psuasiōib9 excecātur (oms declinauerūt) a rectitudie iusticie hic inepti facti sūt ad ꝯsecucōꝫ vite eterne nō de numero illorū incredulorꝫ (ē q̄ faciat bonū) meritoriū (usqꝫ ad vnū. ¶ Nōne cognoscēt) se impie agere isti (q̄ opantur iniq̄tatē?) vtiqꝫ ꝯgnoscēt penarū experimēto/ q̄ fideles dñi lamiaē ꝯtendūt/ q̄ ꝯtra mādata eius viduas opprimūt pupillos expoliāt q̄ malicie dentib9 (plebē meā) assidue et delectabiliter ac si (cibū panis) comederēt deglutiūt et ꝯsumūt ¶ Et merito hoc eis accidit· qm (Deū nō inuocauerūt) intus ī corde p eternis bonis qꝛ ī eū nō crediderūt (illic trepidauerūt timoē)· s. ne adepta felicitate fraudētur/ ne diuitijs minus fruātur inuētis/ ne acq̄sitis pūcētur honorib9 (vbi non erat timor) iustus/ qꝛ oīa ista hūana ꝯdicōne sūt relinquēda· illa vero nō cogitāt p que verissimo timore torquēdi veniūt in eternū. ¶ Quare trepidauerūt vbi nō fuit timor? (Qm deus dissipauit vtutem eorꝫ qui hominib9 placere q̄rūt) et nō deo/ qđ sceleratorū

specialiter esse dinoscitur (tales confundentur) quia a regno dei separabuntur (quoniam deus spreuit eos) quod specialiter respicit iudeos qui timentes ne locum perderent occiderunt xpm. ¶Ad quos iudeos conuersus propheta ait / Stulti iudei. Quis dabit ex syon) ex gente nostra iudeorum (salute israhelis) nullus nisi iste quem negastis esse deum. iste solus dabit quod (cum euerterit) .i. prorsus amouerit (captiuitatem) omnes fideles a paradiso exules et qui captiui habentur in die iudicij ad beatam patriam reducet (exultabit iacob) .i. credentes iudei (et letabitur israhel) .i. omnes qui mente vident deum.

¶Psalmus. liij. in quo docetur vir iustus in aduersis laudare deum Orat propheta in persona viri iusti dicens.

Deus in virtute nominis tui

a me inuocati (saluum me fac) scio quia non est aliud nomen sub celo nisi tuum in quo oporteat nos saluos fieri et in futuro iudicio vbi in maiestatis tue (virtute) apparebis (secerne me) a massa perditorum. Deus exaudi oracionem meam) tacitam / et etiam (verba oris mei) ut iam non solum cordis instinctum sed etiam vocis exaudias affectum. quo desiderio a malis liberari (percipe) dicit quia illa proprie percipere dicimur quae mentis archano recondumtur. ¶Ideo oro. Quoniam mali alieni a deo) fide et opibus (insurrexerunt aduersum me) et liuore insane mentis armati (quesierunt vitam meam) et sanctorum perdere (qui non proposuerunt deum ante conspectum suum) ignorare deum credentes quae scelerata mente conceperunt. Ecce) gratias ago deo meo quia oracio mea exaudita est (quoniam deus adiuuat me) laborantem ferre pacienter quae impij super me nitebantur ingerere. adiuuat autem hoc modo. quoniam (constructor est anime mee) etiam si caro mea periculis exponatur ad tempus.

Auerte mala ab inimicis meis) aduersū me cogitata(et in ṽtute tua disp̄ de illos) ne possint pficē q̄ cogitauerūt ɔtra me. ¶ Ego vero ne ingratus videar.
Voluntarie sacrificabo tibi) puritatē bone mentis tibi offerendo(et cōfitebor nomini tuo) ɔfessione laudis (qm̄ bonū est) imo eo nichil melius inuenio. illū enī velle laudare deū inestimabile bonū est. vn̄ ⁊ mens sancta reficitur ⁊ mūdi istius aduersitas effugatur. ¶ Ideo confitebor nomini tuo. Qm̄ ex oīni tribulacōne eripuisti me) in p̄terito. et ita spero q̄ facies i futuro(et sup inimicos meos) florentes(oculus meus) sursū tendēs mēte rapta deū quasi cito arescentes(despexit.

¶ Psalmus. liiij. in quo de passione xp̄i.

¶ Vox xp̄i ex forma serui.

Exaudi deus oracōnē meam

et ne despexeris dep̄cacōnē meā) q̄ ex mādato tuo infirmitatē carnis suscepi(intēde in̄ et exaudi me. Et hoc ideo oro. q̄ Contristatus sū in exercitacōe mea) quā p mūdi salute suscepi. videlicz p̄dicādo miracula faciendo. infirmos sanādo/ sz i hac exercitacōe(ɔtristatus sū) eo maxīe q̄ inde fructū iusticie p fidi nō pbātur afferre/ o bonitatē p̄ijssimi creatoris/ut se ɔtristatū ⁊ ɔturbatū dicat q̄ p̄dicacōib; salubrimis obstiati ipsi vesania nō credebāt/ insup(turbatus sū a facie inimici) ipsi iudeorū dicētis/ si rex isrl̄ est descēdat de cruce ⁊ credim9 ei(et a tribulacōe peccoris q̄ me alapis ⁊ flagellis cedebāt. ore saclego ɔspuebāt/ spinis coronabāt/ cruci affigebāt Merito a voce inimici turbatus sū Qm̄ declinauerūt in me iniq̄tates/ pferētes sup me mēdacia ⁊ falsa testimoīa cuius furētis ipsi impetus q̄si fluminis cursus erat i me

q̄ nullā volētes recipe racōnē/ effusionē sanguīs inno-
centis exspectabāt (et in furore suo molestie seueri erāt
michi. E t formido mortis cecidit sup me) ad tēpus
vñ (et ꝓpter hoc turbatū ē cor meū) scđm hoīem ī me ce-
pi ɔtristari ⁊ mestus ēe/ et tristis facta est aīa mea usqꝫ
ad mortē. ¶ Et separacō aīe a corpe sine ɔturbacōe maxi
ma nō pt euenire. inq̇t (timor) ī corde (et tremor) in cor-
pe (venerūt sup me) vñ ait. pater si possibile ē trāseat a
me calix iste (et ɔtēpsert me tenebre) q̄ extincti sūt oēs
sensus mei. ¶ Qui ut ɔturbacōes ṗdictas ⁊ molestias
iudeoꝝ vitaret/ liberacōꝫ expetēs ait. Q uis dabit m̄
pennas sic̄ colūbe/ et volabo ⁊ requiescā) in pace ꝑpetua/
vbi tu pr̄ qui hūanā naturā usqꝫ ad celoꝝ regna pdu-
cens/ ad tuā dexterā collocabis? E cce elōgaui me fu
giēs) a pfidis iudeis quoꝝ durissima corda inuenio (⁊
mansi ī solitudīe gētiū) ¶ Licet aūt timor et tremor mor
tis venerint sup me. E xspectabā) tñ ṗsidiū pr̄is (qui
me saluū fecit a pusillanimitate spūs) ne cederē malis
siue deficerē in passione (et tēpestate) tribulacōis iude-
oꝝ. P recipita dñe eos) qui in altū supbie erecti sūt
in ɔtēptū hoīm (et dispge eos) p diuersas nacōnes (et
linguas) ne pniciosaꝫ ɔfluant vanitatē et hoc ideo (q̄
vidi pfidiā eoꝝ) in nō credēdo michi (et ɔtradictōnē
michi faciēdo ī ciuitate) iherusalē. D ie (cū docerē tur-
bas ⁊ ipi iudei nō crederent (et nocte) cū paterer et illi
blasphemarēt/ ita (ciuitas illa repleta ē iniq̇tate) tā ma-
iores q̄ minores (ut sup̄ muros redūdare vidētur iniq̇
tas eius) in omuni aūt plebe erat studiū malignādi ad
mortē m̄ inferēdā (et iusticia) q̄ sine merito meo. E t
nō defecit de plateis eius vsura ⁊ dolus) oīa eni q̄ in le
ge phibita sūt ad augendū pcc̄i cumulū excreuerīt ī ea

Exprobrat specialiter iniqtatē pfidi iude dicēs. Nā nī si inimicus meus) aptus publicus iurgijs (maledixissz michi) eo qd sibi nocuissez causam haberē (paciēter sustinēdi) Et si is q̄ oderat me) manifeste (sup me magna locutus fuissz) supbe m̄ insultādo. ominādo. aliqd malū vel mortē (abscōdissez me forsitā ab eo) nō vindicassem me. ¶ Tu vero o iuda. Nō vnanimis) .i. eiusdē animi reputatus inter aplos (dux) missus cū ceteris ad pdicādū. siue dux qz itineris pcursor (et notus meus) ī eadē societate et ī eodē collegio mecū manēs. Qui simul mecū capiebas cibos cū dulcedine) caritatis (et spe ī tēplo) salomonis pari ɔsensu (ābulasti mecū) cū alijs discipulis ad pdicādū et tñ tradidisti me ī manus pccoꝝ. ¶ Propha ī psona xpi imprecās penā pdictis inimicis ait. Veniat mors sup illos) .s. iudā et socios suos q̄ ope ā ɔsilio invēdēdo et tradēdo xpm fuerūt (et descēdāt ī infernū viuētes) .i. ita grauiter puniātur ac si viui cremarēnt. Et hoc ideo. Quoniā tā pcordia qz opa eoꝝ neqcijs plurimis et pniciosissimis plena sūt tā in occulto qz apto. Ego aūt) ex forma fui (ad dñm clamaui/ et deus) pr (exaudiuit me) ɔsequēs erat illū exaudiri qui a maiestate sua nō poterat segregari/ alia litera habz saluauit me. s. resuscitās me/ et ideo nec iude pditōnē nec alioꝝ impioꝝ cōplicū iniquitatē timeo. ¶ Et qz saluabit me. Narrabo et ānūciabo vespe) .i. ī cena discipulis qd fecit cū dixit vado ad eū q̄ me misit. et alia multa (et narrabo etiā mane) qd fecit cū pilato q̄renti an esset rex iudeoꝝ. respōdit. tu dicis (et narrabo ī meridie) qd fecit cū dixit. ɔsūmatū ē et emisit spm̄ (et dñs ad exitū pducet vocē meā) ut sic dicā ita erit. ¶ Exaudiuit quidē me qz bñficio resurrectōnis. Liberabit in pace animā meā

Liberabit in pace animam meam ab hijs qui op propinquant michi) id est ab hijs qui laudibus fictis reddere videbantur obsequium/ corde nichilominus fauebant inimicis (quoniam inter multos) qui me persequebantur (erant tales) qui me ficte laudabant dicentes/ scimus quia verax es magister/ et tamen latenter fauebant aduersarijs.

¶ Exaudiet deus) me orantem (quia deus) pater qui est ante secula (humiliabit illos) perfidos iudeos tollens eis locum et gentem per romanos.

Merito humiliabit illos. quoniam

¶ Non comutantur de malo in bonum de peccato ad penitentiam) sed permanent in peruersitate sua obstinati/ et hoc ideo (quia non timuerunt deum) filium dei crucifigentes. nam qui timet deum a sua perfidia commutatur dum iudicij pauore et caritatis studio eligit dominicis iussionibus obedire/ et ideo (deus extendit vindictam suam ad retribuendum eis penam) pro peccato secundum ordinem sue sapientie condignam.

¶ Merito extendit vindictam super eos. quia.

¶ Contaminauerunt testamentum dei) prauo intellectu interpretantes sacram scripturam/ et nolentes credere quod eis cognoscitur scripturarum veritas predicasse/ et ideo (diuidentur in die vindicte a societate fidelium tanquam arsure palee) a granis. et hoc erit in die iudicij quando voluntas dei omnibus innotescet/ tunc enim illud quod hic per prophetas precinuit et per

apostolos predicauit generalitas manifestissime tunc videbit.

¶ Cur deus faciet illa que dicta sunt? quoniam.
Mollierunt perfidi iudei sermones suos super oleum) quando dicebant magister scimus quia a deo venisti et viam dei in veritate doces (et ipsi tamen fuerunt iacula) quando dixerunt reus est mortis/ o execranda diuersitas. Potuissent homines mollia loqui dum essent tam dura facturi.
Loquitur cristus ad vnumquemque fidelem. Et qualis sunt isti non in eos sed in deum.

¶ Iacta curam tuam) tanquam in portum (et ipse te fouebit/ et si iustus fueris non patietur te finaliter fluctibus fatigari) et si in hoc seculo non adimat iustis fluctuationes/ est quia eos temporaliter probat ut in eterna vita quos coronet inueniat.

¶ Tu vero deus) qui iustos nutris foues et conseruas (deduces eos) qui me persequuntur (in puteum inferni) ut qui noluerunt bibere de fonte aque viue in puteum eterni interitus demergantur/ o pietas inaudita iudicantis. totum hominibus prediciatur ut culpa plectibilis euitetur. ¶ Vnde.

Viri sanguinum et dolosi) qui effusuri sunt sanguinem innocentissimi redemptoris nostri (nõ dimidiabunt dies suos) voluntarios scilicet non autem a deo constitutos. quia illi in predestinatione dei noscuntur esse diffiniti. sed suos. nõ enim pficient tot annos quantum putant/ sed infra tempus peribunt quod sperabunt (ego autem) vox filij ad patrem a diebus temporalib9 veniam ad diem eternum quia (speraui in te domine) quod non faciunt illi.

¶ Psalmus. lv. in quo populus fidelis confortatur ꝯtra psecucõnes malorũ.

¶ Vox ecclesie orantis deum ne fideles opprimantur ab inimicis dicit.

Miserere mei deus prefta auxiliũ· porrige scutũ misericordie· ne deficiã in tribulacõne (qm̃ inimicus) ·s· diabolus p se et p suos (psequitur me) multis modis me affligẽdo (toto tẽpore impugnãs) visibiliter et inuisibiliter (tribulauit me). ¶ Necesse ẽ ut miserearis. Q̃m multi sũt inimici mei) mẽbra diaboli (qui bellãtes toto tpe vite mee adũsũ me) in mẽbris meis quasi pedibus (cõculcauerũt me) Sed nũquid. Ab altitudine) supbie et elacõis istorum qui me psequũtur q̃ breui tẽpore duratura est (timebo) sperando! absit/ non enĩ timebo quia (ego in te sperabo) in quo nulli sperãti timẽdũ est. Nemo enĩ sperauit in dño et cõfusus est: nullus. In deo laudabo sermones meos) attribuẽs ei sic fonti sapiẽtie qd̃ bñ loquor (in dño speraui) in quo confirmatus (nõ timebo quid faciat m̃ hõ) ·i· carnalis quicũqz. Tota die v̑ba mea) licz essent a deo· licz essent salutaria (execrabãtur) contẽnebãt a pfidis inimicis meis (oĩa consilia eorum erãt ad inferẽdũ malũ michi) Ipsi subdoli xp̃iani Inhabitabũt) mixtim cũ bonis· publice eñi videbãtur esse in ecc̃ia et congregacões sequi conuentusqz populorum sz virus puersitatis sue (abscõdũt) ipi/ si nõ possunt statĩ decipe imitãtes magistrũ suũ diabolũ q̃ semp nititur in fine hominẽ decipe (calcaneũ meũ) finẽ vite mee (obseruabũt).· Illi ita agẽt contra me ut pote quibus grauis sũ ad vidẽdũ· mali enĩ quasi graue podus ferũt vitã iustorũ sz tñ ego nõ curo/ qm̃ tu. Domine saluos facies illos) et hoc (p nichilo) ·i· sine aliquo merito eorum sz gratis p pietatez/ et p hoc saluabis quia (in ira) correctõis tue p flagella (ipsos) a statu supbie (confringes) ad hũilitatẽ et per diuersarũ angustiarũ numerositatẽ reuocati compellẽtur tibi dño confiteri.

vñ ego ut exẽplũ eis darẽ ɔuerſiõis. Annũciaui tibi vitã meã) p hũilẽ ɔfeſſionẽ (⁊ lacrimas meas) q̄s tibi ꝑ hijs fudi ꝑ tua clemẽtia (acceptas habuiſti ĩ ɔſpectu tuo) Sicut) erat (in ꝑmiſſione tua exaudiſti me deꝓcantẽ) ꝑmiſeras enĩ te exauditurũ flẽtẽ ac tribulatũ/ inueni ergo te miſericoꝛdẽ in ꝑmittẽdo/ veracẽ ĩ reddẽdo/ cũ exauditus ſũ nõ timeo inimicos/ q̄m adũſarij mei (in fugã ɔũtentur) In quacũqꝫ die) et ĩ quacũqꝫ etate (inuocauero te ecce ɔgnoui) q̄ ĩ om̄i neceſſitate tu deuſ aſſiſtis miſc̄diã p̄ſtãs tuis ⁊ ita (cognoui q̄ deus meus es) ꝓprie q̄ in om̄ib⁹ michi aduerſis tã clemẽter ſubueñis/ quẽ colo quẽ amo. Et ideo. In deo laudabo verbũ) filiũ ĩ deo p̄re intelligẽdo ⁊ p̄dicãdo eũ p̄ri ɔſubſtãcialẽ coeternũ ⁊ om̄ipotentẽ/ et quicq̄d de p̄re ſc̄d̄m ſbſtãtiã dicitur de eo eſſe ſentiẽdũ (⁊ ſmonẽ) .i. p̄dicacõnẽ xp̄i p quã regulã viuẽdi mũdo p̄ſtitit ⁊ ſalutẽ/ laudabo in dñ̄o ſpũ ſcõ p quẽ eſt facta. et ideo (in dñ̄o ſperaui) ⁊ ꝓpter hoc (nõ timebo quid faciat michi homo) .i. diabolus q̄ me iniqua ſemꝑ volũtate pſequitur. Nõ timebo dico q̄ ſi auferãtur m̄ hec tpalia tñ remanebit m̄ vñ tibi ſeruire poſſim q̄. In me ſũt vota tua deus) .i. deſideia tibi ſuiẽdi/ nõ ẽ opus extra querere q̄ ĩ me ſũt que vota ego reddaꝫ tibi .ſ. laudacõnes noĩs tui/ q̄ de coꝛdis area ꝑfertur laudis incenſũ ⁊ de telario bone ɔſciẽtie ꝓfertur fidei ſacrificiũ. iſta ſũt vota p̄ncipaliter tibi grata ſi caritate fuerint incenſa. Merito debeo laudare te. Qm̄ eripies) ĩ alia vita (animã meã de moꝛte) ꝑpetua (oculos meos a lacrimis) quia ibi nullus mala ſua deflet (⁊ pedes a lapſu) q̄ ibi nulli labũtur ĩ malũ. eripuiſti dico (ut placeã coꝛã deo in ſplendoꝛib⁹ ſcõꝝ) ĩ eternũ.

¶ Psalmus ·lvi· in quo de passione et resurrectione xpi. Vox xpi ex parte hūanitatis p se et corpe suo ad prem inquit regulā nobis sancte oracōnis ostēdens.

Miserere mei deus miserere mei repetēdo hoc c· piculū imminere magnū ostēdit (miserere mei deus qr i te cōfidit aīa mea) tuc eni cōdicōnis ē ppriū illis pstare misericordiā / q in te habent cōfidēciā. ¶ Bn̄ debes facere. Et in ptectōe materne pietatis tue) i hoc tribulacōis estu ne arescaz (sperabo) ut vmbraculū pbeas michi· hoc i mēbris iugiter facit (donec trāseat iniqtas) quod in fine cōplebitur· nam ante finē seculi nec iniqtas deerit pmēs nec iusticia patiēs. Clamabo ad deū altissimū) ad quē nō voce valida sȝ puritate cōsciētie puenit (qui bn̄ facit m̄) maxie cū excellētissimū incarnacōis archanū sua grā hūano gnīi cōtulit· vn̄ seqtur ¶ Vox eccle Bene fecit michi et ita bene· qr Misit) pr̄ filiū suū (de celo)· i·de secreta essentia sua q me et totū genus hūanū sanguine suo (redemit et dabit in opprobriū) impios et peccatis obnoxios (cōculcātes me) ¶ Vox xpi. Deus pater misericorditer egit mecū secundū veritatē pmissionū suaȝ quia eripuit animā meā de medio populi iudeoȝ) a pncipib eoȝ seducti / vn̄ illi leones et illi catuli leonū oēs fremuerūt oēs occiderūt (ego dormiui) somno mortis secūdū carnē (cōturbatus) ex timore et angustia passionis ¶ Vere fui cōturbatus· qr Filij hoim) ·s· iudei q deberēt ēē filij dei et sūt filij diaboli q licȝ i passione manus haberēt inermes / os tn̄ habuerūt armatū / nā (dentes eoȝ sūt arma)·s· impia eoȝ cōsilia (sagitte) verba volātia usqȝ ad opacōȝ mortis emissa (et lingua eoȝ gladius acutus) dū clamarēt crucifige crucifige eū.

O de9 pr̄ mi illi ita faciūt ɔtra me·ita me derident. Sed tu fac me resurgē et exaltari sup celos) ad dexterā tuā et p hoc(i omnē terrā dilatabit͛ gloria tua) Postq̄ xp̄s interposuit de sua exaltacōe reūtitur ad inceptā narracōnē de sua passiōe dicēs. Laqueū parauerīt pedib; meis) q̄i latēter dū interrogacōes inferebāt dolosas ut si liceat censū daē cesari ⁊ de adultera cū interrogāt q̄d ipe dicerē(et incuruauerīt vitā meā) deiciēdo me i mortē Foderīt añ faciē meā foueā) et hoc cū i facie mea dixerūt clamātes reus ē mortis· q̄ ideo dicti sūt foueā fodē qꝛ eū neci vijsi sūt tradidisse/ ſ; hoc agēdo xp̄o q̄ patiēs fuit nō obfuerīt ſ; ip̄is iudeis qui(ceciderīt i foueā ip̄am mortis) qñ post xp̄i resurrectōnē capti dispsi ⁊ interfecti sūt/ interfecerūt xp̄m ⁊ interfecti sūt/ et vñ se regnū obtinere putabāt/ inde pdiderūt. ¶ O deus pr̄ et si inimici mei laqueū parauerīt pedib; meis ⁊ foueā foderūt añ faciē meā nichilomin9. Paratū ē cor meū) ad tolerātiā passiōis usq; ad mortē! et p̄ resurrectōis glia quā modis oīb; m̄ spero affuturā(paratū cor meū) ad agēdas grās·nā(cātabo) corde(⁊ psalmū) ope(dicā). Et ut hoc possim explere. Exurge glia mea) q̄ hactenus latuisti(exurge) potēter caro q̄ fuisti(psalteriū) dīna opans (⁊ cithara) hūana patiēs·exurge dico ⁊ letare qꝛ certus sū q̄(exurgā diluculo) quo tp̄e eū resurrexisse euāgelij lectio scā testat͛. Cōfitebor tibi) ɔfessione laudis postq̄ resurrexero p meos(corā pplis) p̄dicādo laudes tuas(et psallā tibi) v͛tuosis opib; ut tu pr̄ glorificeris (a gētib;) Hoc aūt ɔfitebor tibi ɔfessiōe laudis. Qm̄ magr̄ficata ē misc͛dia tua usq; ad celos) cum hūanitas mea usq; ad celoꝝ regna pducta ē(et vitas tua) quā p pp̄hās dixeras q̄(nubes) dicitur p me adimpleta ē.

Agentes ergo gratias dicimus cũ ꝓpha. o xp̄e (Ex altare sup celos deus et sup omnē terrã) manifestabit (gloria tua) cũ sp̄us sancti donũ in omnē carnē effuderis.

¶ Psalmus. lvij. in quo redarguitur malicia iudeoꝝ contra xp̄m.

Propheta gn̄aliter monēs om̄es fideles recte iudicare ⁊ vere loqui ⁊ specialiter in psona xp̄i increpans iudeos q̄ aliud de xp̄o loquebātur ⁊ aliud iudicabāt ait.

Filij hoīm patriarcharũ et ꝓpharũ quos imitari debetis (si vere) qđ vtiqꝫ verũ ē (iusticiã loquimini) dicēdo michi magister scimus qꝛ a deo venisti ⁊ viã dei i veritate doces (recte iudicate) quō aũt dicitis post corã pilato crucifige crucifige cũ sic aũt iudicãtes ficte locuti sũt iusticiã/ꝯprobamini/aliud i labijs aliud in corde habētes. ¶ Sꝫ vos o iudei quō potestis de me recte iudicare. (Ñ) Ui iniquas cogitacōes in corde vr̄o) cōtra me (operamini i terra) .i. ꝑ ꝑlo vestro/ et sic male cogitatis (ita inique opamini) malis eni cogitacōnibꝫ vr̄is/opa vr̄a ꝯcordãt/manus eni sequitur cor. vñ iniq̄ estis corde ⁊ manu. Et hoc ideo faciũt. qꝛ (A) lienati sũt peccatores) iudei a veritate a vita beata (a vulua) .i. ab ip̄o origine/nō qꝛ extũc peccauerũt ſꝫ quia ꝓcognouit dn̄s ab vtero illos peccaturos. vñ sequitur (errauerũt ab vtero) id ē errare p̄sciti sũt ab vtero (locuti sũt falsa) dicētes se filios abrahe cũ opa abrahe nō facerēt. ¶ Quibꝫ fiũt. (F) uror) i malo (ad similitudinē serpentis) nō cuiuscũqꝫ ſꝫ (aspidis surde) nō quidē carētis auribꝫ ſꝫ (obturãtis aures suas) terra ⁊ cauda ne audiat/vñ seq̄tur. Que aspis qꝛ obturat aures. (N) ō exaudiet vocē incãtãtiũ) ut ad lucē educat (⁊ venefici incãtãtis

ſapiēter) ſcđꝫ artē ſuā. cui merito iude ꝯparātur q̄ cordis
auribꝰ obduratis nolūt audire ſcripture ſcē ſaluberrimā
doctrinā p quā reuocari poſſent ab errore ⁊ de tenebris
venire ad lucē obturātes aures ſuas / vnā amore terreno
rū alterā cauda. i. delectacōe peccorū p̄teritorū. Propha
p̄dicēs penā eoꝝ dic. Deus inimicoꝝ ꝯteret ⁊ deducet
ad nichilū dētes) i. doloſa v̄ba ⁊ captioſas interrogacō
nes ⁊ hoc (i ore ipoꝝ) ut nō audeāt p̄ ꝯfuſione loq̄ ſicut
qn̄ poſuit ſilētiū ſaduceis ⁊ phariſeis interrogātibꝰ ſi li
cet cēſū dari ceſari (⁊ molas leonū) i. inclamacōes mor
tis q̄s fecerīt iudei cruēto ore clamātes crucifige crucifi
ge eū (ꝯfringet dn̄s hoꝝ) mole ꝯfracte ſūt qn̄ xp̄s re-
ſurrexit. Ad nichilū deuenīēt tāq̄ aq̄ decurrēs) q̄ cito
abſorbet̄ a terra / ſꝫ deus p miſcdiā ad ſalutē eoꝝ (arcū)
. ſ. minas q̄bꝰ terret (intēdit) et tādiu terret minis ⁊ fla-
gellis (donec infirmati ⁊ hūiliati) ad pniāꝫ ⁊ ꝯfeſſiōis ſa
lutē meliorata ſe mēte ꝯuertāt. Sicut cera) q̄ igne diſ-
ſoluitur ſic illi mali q̄ in pfidia ſua indurati fuerint ī futu
ro iudicio (igne p̄imētur. ſupcecidit ignis) ſupbie ꝯcu-
piſcētie ⁊ ire ſup eos ⁊ ideo (nō viderīt ſolē) iuſticie a quo
oēs gētes illuminātur. Priuſq̄ ſpine vr̄e) i. q̄ ſpina
rū more p̄mo delectāt poſtmodū pungūt (manifeſte p
capiāt) p experiētiā (rānū) i. acutiſſimā dānacōꝫ ī extremo
ignis viciorꝫ (abſorbꝫ eoſ dū adhuc viuūt) ī vita iſta /
q̄ dicūt̄ nō abſoluti viuētes ſꝫ ſic viuētes q2 vita impioꝝ
nō ē vera ſꝫ falſa / et hoc fit ī ira q2 deus tāq̄ iratus puniet
peccores. Letabitur iuſtus cū viderit punicōꝫ pecco-
rū) nō zelo vindicte ſꝫ zelo diue iuſticie ꝯcordās ſe diue
volūtati (manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris)
id ē opa ſua p̄ſeruabit mūda ab iniquinamētis maloꝝ
viſa eoꝝ punicōe / q2 ſtulto pereūte ſapiēs aſtutior erit

Quibus ꝯsideratis dicet quicūqȝ racōnabiliter loquens. Quia vtiqȝ ē fructus iusto) de bonis opibꝫ suis/ siue de sua iusticia/ ergo a contrarijs (vtiqȝ dn̄s diiudicans eos)·i· malos de iniqtatibꝫ eoꝝ non solū i futuro ȝ etiā in vita pn̄ti vbi florē vidētur/ vult ergo intelligi qꝫ nec mali in hoc seculo omnino a pena sūt liberi q̄uis florē videātur/ nec boni a bn̄ficio sequestrati licet mūdanis onerribꝫ opprimātur.

Psalmus·lviij·

Vox xpi et membroꝝ eius·

Eripe me de inimicis meis) qui oderūt me (de9 meus) qꝫ nō possum eripi sine tuo adiutorio (⁊ ab insurgētibꝫ i me) vbis ꝯtumeliosis (libera me) Eripe me) non solū (de cogitantibus in mala sed de hijs etiā q̄ iniq̄tatē ꝯceptā mēte) durata etiā (operacōne ꝯpleret ⁊ de viris paratis ad effundēdū sanguinē innocētū xpi ⁊ suoꝝ. Salua me dico qꝫ ecce. Ceperūt animā meā)·i·me ipm (irruerūt) cū impetu sine omi racōne (in me) hiūtē (fortes) supbi iudei pn̄cipes sacerdotū et seniores ipsi de sua iusticia p̄sumētes ut morti me traderēt. Ita pfidi iudei sup me irruerūt sine causa qꝫ. Nec iniq̄tas mea) peccādo ꝯtra p̄ximū (nec pc̄īm meū) factū ꝯtra deū meruerūt qꝫ hoc in facere debuissent (q̄ sine iniq̄tate cursū vite pn̄tis pegi ⁊ direxi) vbo meo·p̄dicacōne mea et vite mee exēplo·p̄uos ⁊ distortos hoīes q̄ntū i me fuit ad rectū finē (direxi) Occurre michi ad te venienti) q̄ scd̄m naturā diuinā a te nunq̄ discessi ⁊ fac ut (q̄ nō vidēt videāt) p f. dē qꝫ ego equalis tibi sū·fac notā hoīb ꝫ equalitatē nr̄am/ nō putent iudei se purū hoīem crucifixisse (et tu dn̄e deus vtutū)·s· angeloꝝ (deus israhel)·i·q̄ videis deus solius isrl̄·i· vnius gētis q̄ te colit.

Intēde ad visitādas oīes gentes) ut tibi credētiū copia crescat ex gētib⁹ qꝫ sterilitatē fidei in iudaico po- pulo cꝑisti(nō miserearis hijs q̇)ex certa malicia et obstinata mēte(i pc̄cis ꝑseuerāt)qꝫ tales nō sūt digni misc̄dia. ¶ Propha de iudaici populi futura ↄuersione. Inten de dn̄e ꝛ vere intendes et salubriter. qm̄ In vl- tima etate seculi)adhuc iudei qui ꝑfidi fuerūt ante(cō uertentur)ad fidē tuā ita ardēter qꝫ sicut nūc crudelis- sima obstinacōe durati sūt ita tūc(ut canes famelici)fi- dei auidissima desideria(paciēter) q̄ canib⁹ merito cō- parātur qm̄ antixp̄m illū in hūanissimā beluā fidei calo- re raptati/religiosis latratib⁹ insequētur/meliores erūt tūc canes q̄ nūc sūt hoīes qn̄ legē in q̄ mō delinquūt tūc fideliter defensare ↄtēdēt/q̄ ↄuīa(ciuitatē)·i·sanctā ec- clesiā defendēt ꝛ muniēt ↄtra hēticas impugnacōes quā correctis p̄dicacōib⁹(circuibūt) Ecce loquētur i ore suo)qd̄ nūc habē nō merentur i corde/aliosqꝫ ad bona ↄuertent q̄ ipi ꝑus credē noluerūt/et erit vtiqꝫ(in labijs eoꝝ gladius)celestis v̄bū dei q̄ gladius legitur bis a- cutus ex vtroqꝫ testamēto feriēs ꝛ ad sanitatē felices a- nimas sua vulneracōne ꝑducēs/et ita oīes mirabūtur dicētes(qm̄ quis audiuit)scꝫ talia. Et tu dn̄e deride bis eos)qui p̄dicacōes rectas audire noluerint(et ad nichilū deduces oīs getes malignātes q̄ obstinacōe crudeli i scelerata antixp̄i religiōe ꝑmanserint. ¶ Vox filij ad p̄rem ex forma hūanitatis. Fortitudinē meā ꝑ te custodiā)fruitio tuo applicādā ꝛ exponēdā ad gliaꝫ tuā(qꝫ tu deus ad altitudinē tuā suscepisti me ꝛ misc̄dia tua)anteq̄ quicq̄ boni agerē(p̄uenit me)pre ↄsortib⁹ meis dādo m̄ sine mēsura sp̄m sanctū. Deus ōndit m̄) quantā misc̄diā exhibuerit michi(sup inimicos meos)

ut totaliter nõ pereant ut etiã inter inimicos meos ꝟtus maiestatis possꝫ oñdi.s. ut de blasphemis fiãt religiosi/ ꝛ de inimicꝭ ꝯũsacõe iustissimi. ego vero implẽs pceptũ tuũ oro (ne occidas eos) ne penitus pereãt sꝫ magis errasse se gloriosa satisfactõe ꝯgnoscant (et nē qñ obliuiscãtur ppli) xpiani aliquo tp̄e (mei) .i. mee passionis. si nõ sint testes legis et mortis mee/ iudei multũ quidē iuuãt auctoritatē xp̄ianã qꝛ p̄dicta oĩa inueniũtur i libris eo-eoꝝ/ qd̄ nisi essꝫ/ ꝯfinxisse ꝛ adinuenisse xp̄iani putarentur. Et si rogo deus meus ut iudei omĩno nõ pereant. Dispge tñ illos in ꝟtute tua) p diuersas terras ut in hac dispsione scelus suũ penitẽdo deplorent (et depone eos) de supbia sua/ a potestate/ a iudicijs/ a regno/ a sacerdotio ut sĩns i opprobriũ oĩbꝫ (ꝓtector meus dñe) Et si rogo deus meus ut nõ occidas eos. Delicta tñ delictũ oris eoꝝ) .i. insanas cogitacões eoꝝ qñ consiliũ inierũt ut neci me traderẽt (et ſmonē labioꝝ suoꝝ) qñ dixerũt reus ē mortis. resuscitãdo aũt me quē pdēvoluerũt occidis delicta oris eoꝝ et ſmonē labioꝝ suoꝝ qꝛ tũc q̄ppe quē pdẽdũ clamauerũt viuē expauescẽt. et quē in terra ꝯtẽpserũt in celo ab oĩbꝫ gẽtibꝫ adorari mirẽtꝰ (et ꝯphẽdãtur i supbia sua) videntes se supbe egisse ꝛ inaniter qꝛ frustra irruerũt fortes i huĩlē. ¶ Iudei ꝯphensi in supbia sua facti huĩles. De execracõe) siue maledicto ꝯtra xp̄m (et de mendacõ) ꝯtra eũ. penitẽtes (annũciabũtur i ꝯsũmacõne) .i. in pfectõne ꝟtutũ. annũciabitur eni alijs qꝛ iudei q̄ p̄mo erãt xp̄i inimici iã sũt ꝯuersi ꝛ pfecti i ꝟtutibꝫ ita qꝛ vbi abũdauit delictũ execracõis et mẽdacij. supabũdabit gr̃a pfectõis. et hoc factũ (est in ira ꝯsũmacõis) q̄ est qñ deus vindicat ad salutẽ (et ita nõ erũt tales) q̄les p̄us fuerũt supbi ꝛ blasphemi.

Et isti iudei cũ fuerint pfecta religiõe veraciter instructi
Nũc sciẽt ⁊ ɔgnoscẽt xp̃m dñm esse iacob) patriarche
sui qđ p̃mitus nõ credebãt(et finiũ terre) gẽtiũ p oĩes
partes terre qđ modo durato corde nõ sapiũt. Conuer
tẽtur) supra ẽ positus versus iste vbi ɔuersio ⁊ salus iu=
deoꝝ futura affirmãtur. Ipi vero) iudei q̃ verã meruẽ=
rũt habere doctrinã(dispgẽtur) vbiqȝ inter gẽtes(ad
mãducandũ) cibũ spũalẽ scilicet ut alios lucrẽtur p̃dica
cõnibꝫ suis et ĩ corpus ecclesie trãsformẽt credẽtes(si nõ
fuerint saturati) de credulitate ip̃soꝝ videntes v̾ba sua
non fructificare in mẽtibꝫ pfidoꝝ ut vellent(murmura=
bũt) ɔtra pigros increpãtes alios nolẽtes credere.
vtroqȝ pariete. s. ip̃so iudaico ⁊ populo gentili in angu
ari lapide ɔiũcto ecclesia tota gaudens dicit.
Ego aũt cantabo potentiã tuã) qua liberasti me et iu=
deos ⁊ gentes ɔuertisti(et exultabo mane misc̃diã tuã)
cũ scȝ nox seculi istius obscura trãsierit qñ iam misericor
dia tua in sanctorũ remuneracõnibꝫ elucescet.
Et hoc iuste faciã. Quia factus es susceptor meus)
id ẽ meoꝝ ad maximã dignitatẽ(refugiũ) mei ⁊ meoꝝ
michi(in die tribulacõis) o q̃ gratũ est refugiũ qñ tpe
tribulacõis ɔdonat᷑. Quapropter. Adiutor meus)
nõ tantũ cantabo sȝ(tibi psallã) bonis opibꝫ quia(deus
susceptor meus es) ɔtra psecucões hostiũ(deus meus)
id ẽ creator meus(misc̃diã mea) qȝ totũ quicquid sũ de
tua misericordia est.

¶ Psalmus. lix. in quo docemur ut deserẽtes dia=
bolũ regem nobis xp̃m esse cognoscamus.

¶ Propheta in voce populi qui in pristinis erroribꝫ erat
alligatus gratias agens de cõuersione eoꝝ dicit.

DEus nos q̃ mali eramus (repulisti nos) ab errore et a peccatis (et destruxisti nos) male edificatos ut erigeres i bonū edificiū qđ duret i ꝑpetuū (iratus es) malicie nr̄e / vetustati nr̄e ut pereat (et misertus es nob) ad cultū vere religionis adducēdo nos / o ira misericors / o indignacō salutaris / captiuitas libera / aduersatio fructuosa. Commouisti corda coꝝ) qn̄ culturas suas deo cognouerūt abhominabiles extitisse / qn̄ aīaduerterēt diuitias · honores · ceteraq3 mūdi huius bona apud deū postrema · q̃ an̄ putauerūt p̄cipua (et conturbasti eos) terrore futuri iudicij / o medice · iā contritis corde competenti medicina succurre (sana contricōes eius) passiones / sana vulnera eius (quia cōmota est) a pristino errore trāslata ut tibi dn̄o pareat q̃ an̄ idolis seruiebat. Quia eni licet peccata per cōmocōnē contricōnis remissa sint / nō tn̄ statim dn̄s ad requiē colligit fideles s3 tribulacōnib9 quib9 purgentur exponit · sequitur.

¶ Ostēdisti) nō sola cognicōne s3 etiā ipa rei experiētia (populo tuo) facto tibi subiugato ac deuoto (dura) grauissimas tribulacōes · ostēdit vero ꝑpl'o suo dura tū quādo martirū cateruas seuis passionib9 acquisiuit / tū quādo p scripturā sacrā ꝓhibuit seruos suos p delectabilia et mollia atq3 suauia ꝓpria desideria substernēdo cuit ut duris laborib9 exterminati aduersus spūalia neqcie ĩinsurgētiū cogitacōnū bella viriliter erecti ad palmā gloriosaz eius misc'dia mererentur adduci (et potasti nos vino) nō vbi ē vicioꝝ copia s3 (cōpunctōnis) vbertas peccatorū. ¶ Quantū sint vtiles tribulacōes p̄ntis vite fidelib9 ondisti qn̄ p scripturas docuisti i hoc mūdo passiones multiplices tuos fidelissimos sustinere. Et hāc significacōz dedisti metuētib9 te ut fugiāt a facie arcus)

a facie futuri iudicij/ dedisti etiã significacõẽ ut in futuro (liberentur dilecti) ab erumnis scli (saluũ fac ppl'm tuũ) ad dexterã tuã collocãdo vbi eterna salus ẽ ⁊ sine fine leticia (et exaudi me) i hijs q̃ peto. ¶ Qua. Deus locutus est i scõ suo) scz xpo qñ vbũ caro factũ ẽ et mũdi saluator apparuit i quo pmisit hãc saluacõnẽ de qua locucõ e (letabor) vox ecc'ie et hac fiducia oro (et partibor sicciamã) .i. humeros gẽtiũ. imponẽs super eos sarcinã grãm s'uitutis et fidei xpi. q̃ sarcina quibusdã .s. bonis erit leuis/ iugũ eni xpi suaue est ⁊ onus leue/ alijs vero .s. malis erit grauis q2 nõ oĩm erit fides/ et eodẽ mõ (cõuallẽ tabnaculoꝝ) .i. humeros iudeoꝝ (partibor) q2 de gente iudaica aliquã portionẽ cui iugũ xpi suaue erit ⁊ on9 leue habebo vñ constat de varijs nacõnib9 ecclesiã dñi esse collectã. ¶ Vox etiã ecc'ie. Meus est) .i. ad corpus meũ pertinẽs ẽ cõuentus martirũ per (galaad) q̃ interp̃tatur aceruũs testimonij designatus ⁊ pplus fideliũ q̃ p̃oris vite oblitus in anteriora se extẽdit per (manassen) figuratus q̃ interp̃tatur oblitus (meus ẽ pplus) fidelis q̃ in bonis operib9 sp fructificat/ q̃ p (effraim) intelligit' q̃ interp̃tatur fructificacõ (fortitudo ẽ capitis mei) .i. xpi inq̃t ecc'ia q̃ carne moriẽdo p gl'iosaz resurrectõz suã cõtulit spei nr̃e copiosissimũ fructũ (Juda) .i. xp̃s q̃ de stirpe iude scd̃m carnẽ descẽdit ẽ (rex meus) hec ẽ fideliũ gloriosa cõfessio/ et gẽtiũ moabitarũ tribulacõ ⁊ psecucõ .s. illa quã i hoc mũdo sanctissimi sustinẽt xpiani ẽ (olla) .i. refectõ (spei mee) q2 ad spẽ vite eterne dño p̃stãte porrigitur gl'iamur' eñi i tribulacõib9 inquit ap'lus/ sciẽtes q2 tribulacõ paciẽtiã opatur/ paciẽtia aũt pbacõnẽ/ pbatio aũt spẽ. ¶ Letabor etiã q2 (In ydumeã extẽdã calciamẽtũ) .i. euãgeliũ qd̃ est calciamentũ qd̃ nos munit

in via. hec est defensio q̄ seculi huius spinosa transcendit (gentes q̄ prius alienigene erāt subdite sūt mō michi) quia fidē nostrā receperūt. ¶ Desiderio future beatitudinis fidelis amplius exclamat ad dominū. Quis deducet me) .i. nullus nisi solus deus (in ciuitatē munitā) ierusalē futurā que sic munita et pfecta ē ut nulla persecucōne quatiatur (aut quis deducet me usq; in ydumeā) id est gētilitatē terrenā p cupiditatē. et rubeā p crudelitatē nisi tu ipe deus ad quos gentiles deduci desiderat ut multi ex gētib; sibi incorporētur et āplietur societate mēbrorū et impleto numero predestinatorū simul cū eis ad eterna btitudinis gaudia puenirēt. ¶ Nōne tu deus) p duces nos ad regnū tuū (qui) tn̄ hc̄ videtur (repulisti nos:) pmittendo nos tribulari (et nō egredieris deus in virtutib; nostris) cōtra eos qui dicūt nobis vbi ē deus eorū. sicut olim fecisti patrib; quib; ostendisti potētiā tuā / quibus te auxiliantē gentes cesserūt et magna strage facta / terrā promissionis obtinuerūt.
Et quia deduces. Auxiliare ergo tu nobis deus) tu de tribulacōnib; nos eripe / tuo nos medicamine sana. qr (vana salus hoīs) salutē pstare ī hoīe nō pt indign9 salutis / ideoq; sperare in hoīe nō deb; q̄ ppriis virib; pbatur infirmus. ¶ Et qr vana salus hoīs populus fidelium dicit. In deo faciemus virtutē) nō enī cū diabolo aut vicijs gladio certādū est / sed illis virtutib; quib; xpus ipe pugnauit / ut supbiā humilitate vincamus / diuitias paupertate superemus / et ipe cui nullus resistere pt p nobis pugnans (deducet in nichilū inimicos nr̄os) delendo de libro vite vbi sibi scripti videbātur elati.

¶ Psalmus .lx. in quo monet ad laudē dei.

¶ Vox ecclesie petentis ut eius exaudiatur oratio dicit.

Exaudi domine deprecacōnē meā) sup remocōne maloꝝ (intende oracōni mee) sup impetracōne eterne vite. ¶ Intende dico quia. Clamaui ad te ab vniuerso orbe terraꝝ) ꝛ hoc (in anxietate cordis mei) ut a te ꝯsoler/ verū et si q̄ꝫ diu sū in hac peregrinacōe anxietur cor meū tēptacōnibꝫ· nō tn̄ ꝓ tua clemētia vincor qꝛ (in xp̄o qui ē petra firma exaltasti me) i q̄ omīs edificatus ē xp̄ianus. ¶ Nō solū exaltasti ſ; exaltatū et i fide firmatū· Deduxisti) p te viā ad te veritatē ꝛ vitā ꝛ hoc (qꝛ factus es spes mea) i omni angustia mea (et turris) .i. defensio (fortissima) et inexpugnabile p̄si diū (a facie diaboli) et socioꝝ eius q̄ famulos suos inuicta ꝓtectōe custodit. ¶ Tu es spes mea turris fortitudinis et ideo tutissimus. Inhabitabo in tabnaculo tuo) qꝛ in eo cōtra huius mundi picula (alaꝝ tuaꝝ) sc; misedie ꝛ potētie tue q̄ alis oparātur (munimine ꝓtegar) non ad breue tps ſ; (quousq; secula vite istius) diuina administracōe (pagātur) ¶ Ideo dico firmiter ꝓtegar in velamēto alaꝝ tuaꝝ. Qm̄ scio qꝛ tu deus exaudisti orationē meam) et vere exaudisti qꝛ (dedisti ꝛ dabis) futuri seculi (regnū in hereditatē ꝑpetuā timētibꝫ nomē tuū) sine distinctōne psonaꝝ/ hēditatē dico q̄ nō morte relinquitur ſ; q̄ cū largitore suo ꝑpetuo munē possidetur q̄ sic venit ad filios ut a testatore minime deseratur/ hec hēditas nō hab; finē ſ; cū semel suscepta fuerit nunq̄ꝫ a nob pmutacōe discedit/ vn̄ seq̄tur. ¶ Propha de eternitate hēditatis xp̄i et posseqn̄s iustoꝝ coheredū eius ait O deus pr̄. Sup dies) tpales (regis) nr̄i cristi quibꝫ in p̄senti eccīa regnat (dabis dies eternos) ut nō solū hijs diebꝫ trāseūtibꝫ regnet i eccīa sua ſ; etiā regnēt cū

illo sancti in eternū ꝛ idem repetens sub alijs verbis in-
quit (adicies sup annos) quibus in pn̄ti nobiscū est (an
nos eternos qui pmanent in generacōne et generacō-
ne) vnde sequitur ¶ P ermanet in eternū) ꝑplus fide-
lis (in conspectu dei) dei pn̄tia sp fruēs vbitāta erit oim
bonorum copia q nulla erit ibi miseria / nullusq; ibi mi-
ser (nullus ibi qret miscdiā) ꝛ q nō deerit aliqd de ꝑmis
sis, nō solutū et omes facie ad faciē videbūt deū (nullus
etiā reqret veritatē) S ic psalmū dicā) sic operabor (ad
honorē tuū) nō breui tēpore (ꝫ q diu durabit michi hoc
seculū) ut laudes a me tibi ꝑmissas (et vota) bonorū o-
perū meoꝝ (reddā assidue) cōtinuādo (de die pn̄tis vi-
te usq; in diē) eternitatis. ut ꝛ hic vota nr̄a reddamus et
ibi laudes dn̄o ꝑpetua hilaritate cantemus eternas et
gratias indeficiētes exsoluentes.

¶ Psalmus. lxi. in quo monemur ut spre-
tis rebus caducis eterna speremus.

Propheta in psona cuiuslibꝫ viri iusti q seculi vicia relin-
quens soli deo se sbditū esse ꝯmemorat dicēs / ꝯtra mun-
dos et carnales volētes eū decipe et ad simile eoꝝ vitā
attrahere quid me tēptatis inimici? quid ē qd me sbuer-
tere nitimini cur animā meā pdere vultis?

Nonne deo subiecta erit aīa

mea) agendo strēnue q ad eius honorē ꝯgnouero pti-
nere / in ipo delectari. in ipo refici / et pter eū michil aliud
ꝯcupiscere. et hoc merito (qm̄ ab ipo est salus mea)
Merito sbiecta deo debet esse aīa mea ¶ N ā ipse est de9
meus) qui creauit me cū non essem (et salutaris meus)
salutis mee q in adā pierat p passionē suam restituitur

et susceptor meus) sub tua ptectione in laboribus seculi ideoqꝫ tali adiutorio munitus (non mouebor amplius) ut prius fui carnis infirmitate pgrauatus. ¶ Vox eccle siue iusti gnalis ad psecutores xpianorum / o vos stulti.
Quousqꝫ irruitis sup hoies (innocetes / nō vos reuocat timor diuinus (pducentes usqꝫ ad morte) quos deo deditos esse sentitis q vobis osentire nolūt (et incubitis eis tanq parieti inclinato ad ruinā / et macerie depulse) putantes q xpianus iplius sit sine defensore et q facile ruat / vos inania meditamini q cū de9 sit susceptor me9 nō mouebor āplius. ¶ Vox eccle otra iudeos ɿ fictos xpianos a qb9 etiā patit̄ sicut a paganis q dicit Verūtn) iudei ɿ ficti xpiani (cogitauert repelle a me pciū meū) siue honorē meū. i. xpm q pciū ɿ honor ɿ glia mea ē ne puro corde ab homib9 colerez. illi ita. ſꝫ ego sp (cucurri) p miliciā ɿ viā ppositā inflexibilis (i siti) salutis eorum cupies eorum fide saturari / ſꝫ ipi (ore suo bndicebāt) ut adulacois me vbis deciperēt (ɿ corde suo maledicebāt) mala i me machinātes. ¶ Ipi me p tribulacoes ɿ dolos impugnāt)
Verūtn aia mea sbiecta esto deo) et debes (qm) nō a me ſꝫ (ab eo ē paciētia mea) ipe eni paciētē ɿ fortē i psecucoib9 meis me fecit. Iterū merito sbiecta eē des aia mea
Quia ipe ē deus meus) q vocat me (ɿ salutaris me9) qui redemit p hūanitatez assumptā (et adiutor meus) ad bn opādū ɿ ideo (nō emigrabo) ab eius fide nō separabor ɿ hoc. q In deo salutaē meū) sal9 mea (ɿ gliam mea) hic ɿ i futuro. et ipe (ē meū auxiliū) in omi infirmitate mea (ɿ spes mea i deo ē) nō i reb9 scli. Cū ergo deus nr talis sit Sperate i eo omis ogregacō ppli) ɿ ut possitis secure sperare (effundite) euacuate ab omi sorde (corda ura) pcca ura vbrimis lacrimis ofitēdo corā illo (sperate)

dico qz (deus adiutor nr̃ in eternū) ¶ Ego monui sperare in dn̄o. ¶ Verūtamē filij hominū) ad eos eue hoc nō attendūt (sꝫ sūt vani) terrena appetētes ut auari (mēdaces in statēris) ut cupidi qui falsis ponderibꝫ student alios decipe vel ut heretici qui in exponēdis diuinis scripturis sunt mendaces / ut simplices in aliquē inuoluant errorē. studia aūt hoꝝ in hoc ouemiunt qz de (vanitate ad vanitatē tendūt) alios (inidipm) vanitatis ducentes ut socios sibi ostituant.

¶ Vox ecc̄ie. o vos filij ¶ Nolite sperarē in iniq̄tate) ĩ malicia qz inde nulla vtilitas nascitur sꝫ potius eterna dānatio ꝑcuratur. et ad paupes ait (et rapinas nolite cupiscere) auferēdo aliena ꝑ violētiā. nō enī pt crimē rapine indigentiā tollere. et ad diuites ait (diuitie si affluant nolite cor apponere) ut eas sūmū bonum putetis. ut ille qui nō habet nō ambiat / et ille qui habet nō supbiat. Nolite hec mala facere. qz ¶ Deus semel) .i. immutabiliter (locutus ē) a eo loquēte (duo hec audiui) que omnes scripture diuine otinēt. s. qz (potestas dei est) ad puniendū malos (et misericordia) ad remunerādū bonos (qz tu reddes vnicuiqꝫ iuxta opera sua)

¶ Psalmus. lxij. in quo monet recte conuersari in medio nacōnis praue.
Ecclesia necessitatibꝫ huius vite estuans clamat.

Deus deus meus ad te vigilo

te solū desiderans et laudare cupiens et hoc excitante me (luce) tue gratie. ¶ Ideo vigilo quia. Sitiuit venire ad te anima mea) fontē viuū in quo plenā inuenirē refectionē / et inquieta ē donec quiescat in te / sitiuit hoc idē

ad laudē tuā et hoc(q̄ multipliciter caro mea) qꝛ mul-
tis et amplioribꝫ causis q̄ anima/ subiacet eniꝫ āplioꝛi-
bus miserijs.s.fame frigoꝛi et huiusmodi. ¶ Sitiuit in
te merito anima mea qꝛ p̄ns seculū est. Terra deserta)
quantū ad se oīm bono(et inuia) qꝛ nullā habꝫ viā p quā
ad te veniatur(et inaquosa).i.sterilis et infructuosa et
sic in hac siti degens i mādatis tuis vigilādo(apparui
tibi) p sanctū desideriū meū ut tua luce illustratus(vi-
derē xp̄m virtutē et gloꝛiā tuā) et quia apparui tibi obse
quēdo te videre merui. ¶ Ideo hec oīa ago. Q uō me-
lioꝛ ē miscdīa sup vitas) nā vita nature et vita grē ⁊ vi-
ta gloꝛie pendent ex miscdīa dei(labia mea laudabūt
te) p beneficijs michi ex tua miscdīa exhibitis. ¶ Et qꝛ
misericoꝛdia tua est sup vitas. Benedicā te ī tota vi-
ta mea) bene viuēdo. miscdīe tue tribuēdo totā(vitā
meā) ad honoꝛē et gloꝛiā(nominis tui bona operaboꝛ)
Leuabo manus meas in oꝛatione. et hec petā vtinā.
Anima mea repleatur) sapiētia q̄(adeps est) anime
sine qua aīa macrescit ⁊ ita exilis efficitur ut ī bonis opi-
bus cito deficiat. nō eni placet macra aīa deo sicut nec ca
to macra dicebatꝛ placere deo ī sacrificio/ et aīa reple-
tur pia alacritate spūs sancti q̄ q̄si pinguedo aīe ē(et
labijs exultacōis).i. voce exultāte(laudabit os meū)
nomē sanctū tuū grās referēdo de tuis bñficijs. ¶ Lau-
dabit te os meū ⁊ in stratu et ī mane ⁊ hoc ē. Sic memoꝛ
fui tui supra stratū meū).s. inquiete p speritatis q̄n solent
hūana coꝛda collata bñficia ī memoꝛia vix habere(tūc
in matutinis) quoqꝫ in bonis actibꝫ(meditaboꝛ in te/. qꝛ
fuisti adiutoꝛ meus) nisi eni te iuuante bona a nobis im-
pleri non possunt. ¶ Et quia fuisti adiutoꝛ meus in pícu
lis. In refrigerio qđ michi facient ale tue exultabo)

ideo exultabo(quia anima mea)ferueti dilectōne(ad-
hesit post te)ut te imitetur/ et qz sic(adhesit suscepit me)
filius tuus xp̄us q̄ est(dextera tua)alaꝝ suaꝝ velamie
ꝓtegēdā. Quia suscepit me dextera tua ipi ꝑsecutores
In vanū quesierit animā meā)frustrati intētione sua
qui cōtradictōnibꝫ celestibꝫ me extinguere tēptauerit
(introibūt i inferiora terre! tradētur i ptāte hostiū su-
oꝝ)et cū malignis spiritibꝫ qui simulata versutia veluti
(vulpes)hominibꝫ insidiāt(erūt sortes eoꝝ) Rex ve-
ro)xp̄us(letabitur i deo)pre et nos in ipo post resurre-
ctōnē et digni laude habebūtur(q̄ iurāt i eo)id ē qui ei
mētis inuiolabile obsequiū ꝓmittūt et ꝑsoluūt(qz os lo-
quentiū)ↄtra eos i hac vita(iniqua obstructū erit)in
iudicō qn̄ eternaliter ↄuicta ois iniq̄tas obmutescet.

Psalmus.lxiij.i quo docemur i passiōibꝫ sperare i dn̄o.
Vox cristi ex ꝑsona hūanitatis.

Exaudi deus oratione᷑ meam

quia te totis viribꝫ precor(a timore inimici)populi iu-
daici(eripe animā meā)non ꝑcatur ut eripiatur a morte
quā libens ꝓ salute omniū venerat subire sed a timore
populi ꝑsequētis ne.s.propter timorē cederet inimicis.
Protegas me a ↄuētu et ↄsilio malignātiū)mala de
me cogitātiū.s.pricipū sacerdotū et seniorū populi cum
me facies resurgē/tūc eni q̄ me credebāt ↄmuniter mo-
ri resurrectionis mee gloria ꝓbabūtur esse ↄfusi(et ꝓte-
ges me a multitudine operantiū iniquitatē)actu ut me
occiderēt. Qui exacuerit ut gladiū linguas suas)ac
cusando xp̄m et clamādo mortē eius(intēderūt arcū
parauerūt dolos)parauerunt insidias occultas/ꝑfidū

quidē iudā datis triginta argēteis sollicitarūt ut esset traditor/ q̄ eius videbatur discipulus. ¶ O res amara et omī felle deterior/ cupiā ad ꝑditōnē discipulū ad necem/ cōseruatorē pecunie p̄mio subito fuisse corruptū.

¶ Intēderūt) quidē (arcū) malicie sue (ut sagittēt ī occultis) .i. occulte secūdū stultā opinionē eoꝝ immaculatū scilicet xp̄m qui nullā cōtraxit maculā p̄cc̄oꝝ sꝫ celesti puritate mūdissimus ab omī delicto ꝓbatur alienus. S ubito sagittabūt eū) .s. q̄ntū ad se .s. subito enī se putabāt iudei eū delere posse sꝫ tñ potius eius glīa dilatata ē (nō timebūt) tm̄ scelus ī deū suū ⁊ regē ꝑpetrāē O cor durū velle occidē hoīez q̄ mortuos suscitabat ⁊ inde nō timē ideo nō timuerūt qꝛ obstinacōe durissima nō veritatis munimine solidata (firmauerūt apud se s̄monē nequā) q̄n dixerūt reus ē mortis ¶ P ostq̄ firmauerūt iudei apud se de occidēdo xp̄m. ¶ N arrauerūt inter se) cōsilia capientes (ut abscōderēt laqueos) q̄bꝫ xp̄m capere possent dicētes q̄s videbit eos) .s. laqueos q̄si diceret nec ip̄e nec eius amici sic iudei scelerata mēte cōfisi xp̄m tm̄mō hoiem putātes malignitatē suā nō credebant agnosci ab eo cui cūcta celestia et terrena veracius patēt q̄ ip̄a sibi sint cognita. S crutati sūt multo studio inq̄rentes) iniq̄tates si forte ī xp̄o repirēt aliq̄s ut inuenirēt q̄ ex cā accusarēt eū sꝫ ip̄i (scrutātes) nō semel sꝫ (scrutinio) .i. assidua inq̄sicōe (defecerūt) qꝛ ī eo inuenirē nō potuerūt aliq̄d rep̄hensiōe dignū q̄ ꝑcc̄m nō fecit nec inuētus ē dolus ī ore eius. ¶ Illi defecerūt/ sꝫ. A ccedet) spōte (hō) xp̄us (ad) exequēdū (cor altū) .i. disposiōnē diuini cōsilij ī patiēdo ꝓ salutē hūani generis (et exaltabitur deus) in resurrectōne/ occiditur ut hō in passiōe/ et exaltatur ut deus in resurrectōe.. Defecerūt ⁊ iudei ab intēcōe sua. qꝛ

¶ Plage eoꝝ facte sūt sagitte puuloꝝ) qꝛ michil nocuerūt sicut canne quibꝫ puuli ludūt q̄ nichil nocēt/ resurgente eni xp̄o furoꝛ eoꝝ euanuit qꝛ quod voluerunt nō impleuerūt (et lingue eoꝝ) qui dixerūt custodibus dicite qꝛ vobis dormiētibꝫ venert discipuli ⁊ furati sūt eū (infirmati sūt ad eoꝝ verecūdiā) si eni dormiebant quō videre potuerūt/ si vero nichil viderūt quō testes fuerūt cōtra se ergo mentiētes locuti sūt. ¶ Cū innotuisset xp̄i resurrectio/ et quod in noīe crucifixi fierēt miracula.

Cōturbati sūt) ad salutē (omēs)·i· aliqui de omī genere (qui videbāt) iudeos defecisse ⁊ intelligebāt ad redempcōnē suā sanguinē cristi fusū (et omīs homo sic cōturbatus timuit) penā pro peccatis. ¶ Illi tales ad xp̄i fidē cōuolantes: Annūciauerūt opa) miraculosa incarnacōnis misteria· gloriā resurrectōnis ⁊ huiusmodi (et facta eius intellexerūt) esse diuina qꝛ talia implere nō poterat fragilitas hūana. ¶ viso q̄ resurrexit xp̄s ⁊ ascendit in celū. Letabitur iustus) nō in se sꝫ (in dn̄o) et sperauit ī dn̄o· et in futuro qn̄ puersi dānabūtur (omnes recti corde) quales sūt omēs qui p rectas semitas domini gradiūtur (laudabūtur) reddētur laudabiles qꝛ et dominū laudāt ⁊ ab ip̄a veritate laudātur/ quid enim laudabilius q̄ ab ipso iudice in conspectu omniū angeloꝝ gloriose et desideráter audire/ venite benedicti patris mei et cetera.

¶ Psalmus·lxiiij· in quo ꝓpheta videtur cōsolari fideles in hoc exilio p spem redeūdi in supnā ih'rl'm.

¶ Propheta in psona iustoꝛū pegrināciū in hoc mūdo/ O deus.

Te creatorē. te redēptorē. te ducē. te custodē (decet ymnus) ut te laudēt q̄ vel spe vel re sūt (i syō) .i. celesti bt̄itudine vbi (tibi reddetur totū votū) nr̄m nō solū aīa ꝫ etiā caro iā p resurrectōnē incorruptibilis facta p vtroq3 tibi reddemus laudes ¶ Et q2 ibi reddēdū ē tibi votū / ergo o dn̄e. Exaudi oracōnē meā) ut possim ad te sine macula puenire (scio q2 añ tribunal tuū oēs hoīes cparebūt) reddituri racōnē eoꝝ q̄ gesserūt in corpe mortali viuētes. ¶ Nccē ē dn̄e q2 exaudias. q2 Verba iniquoꝝ) prīm nr̄oꝝ i iniquitate gētilitatis viuētiū q̄ docuerīt colere ydola et ritus et mores suos (ꝑualuerūt sup nos) dn̄ati sūt nobis q2 nos nati i terra eoꝝ secuti sumus mores ꝛ ritus gētiliū quib3 p etate et auctoritate obediēdū erat / ꝫ tu qui pius es (iniq̄tatib3 nr̄is ꝓpiciaberis) temetipm hostiā offerēdo ꝓ nobis. Dico ꝓpiciaberis et ille. Beatus) eīt (quē) tu (elegisti) p grām a massa pditoꝝ separādo (et assumpsisti) in patriā celestē / talis (habitabit in celesti ihr̄lm) quā dicit atria ꝓpter āplitudinē. ¶ Vere bt̄i tales q̄ inhabitabūt i atrijs tuis q2. Replebūtur) .i. satiabūtur (in bonis) ꝛ gaudijs (domus tue) pr̄ie celestis cuius gaudia ad liq̄dū nulla mēs hūana pscrutari sufficit q2 nec oculus vidit nec auris audiuit nec i cor hoīm ascēdit q̄ ꝑparauit deus hijs q̄ diligūt eū ecce (scm̄ ē tēplū tuū) nullus ibi admittit nisi ab om̄i sorde purgatus (mirabile ē in equitate) in quo supne btitudinis gloria vnicuiq3 scd̄m dignitatē ē distributa. ¶ Quib3 bonis ut possimus repleri. Exaudi nos deus salutaris nr̄) ut ab isto exilio et captiuitate ad celestē patriā trāseamus / tu q̄ (spes es oīm hoīm) tā positorū (in finib3) terre q̄ i remotis (i insulis maris. ¶ Et merito in te est spes omniū. qm̄

Tu pparasti pdicatores) sicut montes habentes forti-
tudinē fidei et altitudinē sanctitatis hūiles ouersacōe.
sed merito celsiores. quos misisti ad pdicandū et docē-
dū omnes gentes et hoc (in virtute tua) qꝛ p eos fecisti
magna miracula ut magnitudine verbi incredulos cō-
uerterēt ⁊ factorū admiracōne durissima corda molli-
rent. Et bñ potes pparare quia tu es. Accinctus po-
tētia) .i. indutus maiestate/ humanitas eni diuini verbi
ptāte pcincta ē/ut qd homo ex se nō habuit virtus diui
na pstaret qui p illos montes id est aploꝝ pdicacōnē
(oturbas pfundū maris) .i. gentiliū corda ⁊ alioꝝ po-
tentū seculi demersa pfundius/ quorū etiā pdicationib₃
opescis (sonū fluctuū eius) .s. maris et fremitū psecucō-
nū eoꝝ otra ecclesiā vnde sequitur. Turbabūtur gē-
tes) maxime turbate sūt ad miracula aploꝝ ⁊ casū ydo-
loꝝ suoꝝ q aploꝝ potētiā pauere videbūt/ et in eoꝝ
psentia responsa denegare (et timebūt qui infra mundi
terminos otinētur) et hoc pter signa ⁊ miracula aplo-
rū tua vtute facta (et delectabiles facies ouersos de p-
speritate huius mūdi/ et ouersos etiā exeūtes de aduersi-
tate eius) itaqꝫ utrarūqꝫ rerū exitus delectabitur dñs qꝛ
vndiqꝫ deuotos p abūdātiā sue largitatis acquirit.
Visitasti genus hūanū) tuo aduētu (⁊ inebriasti) eā
pdicacōne aploꝝ copiosissima ⁊ salubrima (et locuple
tacōnē) illius multis modis āpliasti. ¶ Bñ dñe potes
inebriare tuos qꝛ Flumē) .i. misericordia dei q hic flumini
opatur qꝛ nec aliqua siccitate pt minui nec potacōib₃
crebris pt expendi (repletū ē aquis) donis spūalib₃/ et
nō tm potasti sꝫ etiā cibāsti ut conuiuiū dñi in nulla parte
esset defectuosū vñ (parasti cibū illoꝝ) scilicꝫ credentiū
corpus domini ihesu cristi cuius sanguinem bibimus et

de eius corpore sagginamur q̃d non factũ est casu sꝫ(qm̃ ita ab ipo deo pparatũ)et dispositũ ẽ. ¶Et tu dñe. Apo- stolos et alios pmitiuos fideles)qui de illo repleto flu mine biberũt(inebria)aqua sapiẽtie ita replẽdo ut sibi et alijs sufficiãt(multiplica gñacões eoꝝ) ut p̄dicatio beata nõ deficiat sꝫ multiplicetur vñ catholica semp cres- cat eccĩa et(i stillicidijs).i. guttis cadẽtibꝫ de doctrina apostoloꝝ(letabitur rudis et nouiter credens)quibꝫ inquit apostolus. lac dedi vobis potũ nõ escam.

Et vere facies. qꝫ Benedices)multitudini fideliũ p quã catholica dilatatur eccĩa/ quã cũ coronã nominat/ signi- ficat eã esse collectã ex omi circuitu terre(bñdices)q̃ de (corone)acquisite. s.(anno).i. tpe grẽ in quo apparuit (benignitas tua)scꝫ que ẽ ab aduẽtu dñi usqꝫ ad finẽ se culi(et campi tui)scꝫ. humiles ⁊ fideles(vberes fructus afferẽt)¶Credẽtes de deserto gẽtilitatis ad quos nul- lus pph̃a fuerat destinatus. Pinguedinẽ grẽ spiritus sancti abũdãter recipiẽt)qn̄ ad eos apl'oꝝ p̄dicacõ scã puenit ⁊ grã dñi p fidẽ decori facti sũt quos p̄dẽ incre- dulitatis macies horrẽda turbabat(⁊ colles).i. altiores viri sicut martires(accingẽtur exultacõne)qꝫ prestante dño puenerũt ad eternũ gaudiũ. Arietes ouiũ).i. apl'i et ceteri sancti q̃ doctrine dono duces steterũt ppl'o xpia- no(induẽtur exultacõ e)gaudẽtes de fructibꝫ p̄dicacõ nis et doctrine coꝝ(et valles).s. humiles credẽtes(ab- undabũt frumẽto).s. frugi bonoꝝ operũ de quo omes qui dicti sũt(clamabũt ad dñm laudes dicẽtes ei)

¶Psalmus. lxv. in quo de exultacõe resurrectõis xpi.

¶Vox ecclesie.

I ubilate deo in effabili leticia de gaudio resurrectōis (omes habitātes terrā/ 9iūgite iubilacōm i bona opa) ī gloriā resurrectōnis eius/ omi timore deposito (ānūciate) alijs (deū eē gloriosū) nō ad laudē vrām ȝ ad laudē ipius oīa referte.
Dicite deo) o fideles 9fessiōe laudis (q̄ terribilia opera tua)·s· q̄ cū deus esses factus es hō/ q̄ passus/ tādē q̄ mortuus q̄ resurrexisti· dicūtur aūt huiusmōi opa terribilia q̄ pfecto dici possunt amabilia/ tū q̄ ī se incōprehensibilia sūt tū ut timeas/ si eni gaudes pter p̄dicta etiā time/ ne q̄ datū ē huīli auferat supbo ꝛ licȝ opa tua criste magna virtute et pietate plena sint tamen i hac virtute (mentiebātur inimici tui) iudei quando opa tua signa admirāda nō spū scō ȝ diabolo ascribebāt dicentes te in beelzebub pn̄cipe demonorū illa facere.
Illis ergo relictis in mendacio. Omnis hō te adoret te veneretur· tibi 9canāt· te p̄dicet· ac in noīe tuo cuncta opereatur o altissime. Venite) o gētes p fidē ad xp̄m et lumine cordis 9gnoscite opa dei in antiquis prībus facta/ in nobis eē 9pleta (q̄ terribilis ē sup filios hoim) terribile est cogitare quō vnus reprobatur ꝛ alius eligitur/ terribile est cogitare quō deus iudeos ex quibꝫ natus ē xp̄us dereliquit/ ad ꝛ gētes idola colētes venit. Ecce opa que supius admonuit intelligē. Qui dn̄s 9uertit mare ī aridā) qn̄ hebreū pplm p medios fluctus ire fecit (et in flumie)·s· iordanis (transibāt pede) sicco (ibi letabūtur in ipo)·i· sicut tūc populus israhel fuit letatus ita ī pfiguracōne p̄dictoꝝ operū veraciter post letatus ē pplus xp̄ianus· q̄ populus ille p mare transiuit sequēs xp̄i baptisma figurabat ī quo oīs amaritudo peccati abluitur· q̄ vero flumina siccis pedibꝫ sine piculo

populus ille transmeabit/significat flueta huius seculi secure posse p grām trāsire et ad flueta penitētie tutissime puenire/ et ibi.i.in omib9 opib9 sic oplētis ī nob' letabimur in ipo.s.deo qz ī hijs letātur xpiani. ¶In ipo dico deo letabimur. (Qui dnatur omib9 ī virtute sua ꝓpria ī eternū) hoc ē ꝓpriū eius qz licz dnari possunt pncipes terraꝝ nō tn in v'tute sua sz dei/nec in eternū(oculi eius respiciunt sup gentes credituras)ut misereatur eis(iudei vero et alij incredulī irā dei ꝓuocātes nō exaltētur ī semetipis) sz hūiliēaur ꝛ deꝓmātur. ¶Et ideo. (Benedicite gētes deū nrm)ꝯsona pdicacōe glorificate(et auditā facite vocē laudis eius).i.firma credulitate suscipite et alijs pdicate vocē illā qua pr de filio dixit ī baptismo hic ē filius meus dilectus ī quo michi bn̄ ꝯplacui/quā purissimis ac deuotis mētib9 oportet audire ut vnus ac idē credatur dn̄s xp̄s qui an̄ secula a pre ꝓgenitus ē ꝯsubstātialis/ipe etiā ex maria v'gine ꝓcreatus dignatus ē nob' fieri ī assumpta hūanitate ꝯsimilis. ¶Predicāda ꝛ laudāda ē misc͞dia dei qz (Posuit) anima meā)q̄ pcco mortua fuerat(reduxit ad vitā).i.ad xp̄m(et nō dedit in ꝯmocōnē pedes meos).i.fecit ut nō recedā a via recta et operib9 bonis. ¶Q' d aūt a multis piculis fit ecc͞ia ī suis mēbris ondit dn̄s in psona martirū nō in pceps dedisti pedes nr̄os/sz bn̄. (Probasti nos)adu'sis ꝛ tēptacōnib9(igne)tribulacōis(nos examinasti) nō sicut fenū qd in cinerē vertitur sz(sicut argentū)qd a sordib9 mūdatur. (Induxisti nos)in carceres induxisti dico quia omia tua volūtate constat esse facta(posuisti tribulacōnes)flagella ꝛ verba(in dorso nr̄o.imposuisti hoies) peccatores q̄ sic dominarētur(super capita nr̄a)ut de nobis sentētias capitales dare possent.

Jtē Transiuimus p ignē ꝛ aquā) qđ vtiqȝ factū est qn̄ alios martires ignis assumpsit ꝛ alios aq̄ deuorauit (et eduxisti nos) de igne ꝛ de aqua (in refrigeriū)· s· in securitatē celestis pr̄ie. ¶ Vn̄ sequitur. Introibo in domū tuā) eterne btītudinis (in olocaustis)·i·me totū offerē do tibi ut michil remaneat qđ nō ɔsumat ignis diuinitatis qđ in resurrectione erit qn̄ michil manebit corruptibile ī carne mea/ michil culpabile in spiritu (et reddā tibi vota mea)·i·laudes tuas sub ꝑpetuitate tua decantē ꝛ cū om̄i celesti milicia ymnū glorie dicā sp·hec sūt vota ꝛ desideria (q̄ fideles labijs suis dn̄o obtulerūt) ¶ Reddā etiā tibi vota q̄. Locutū ē os meū cū ego ī tribulacōe aliqua) vel in aliquo nc̄citatis articulo positus essem. Introibo ī domū tuā ī olocaustis ꝙ dū vixero. Offerā tibi meipm̄ cū medulla intimi amoris/ et cū acceptabili oracōis suauissimo odore) sic ex aploꝝ tradicōib⁹ habemus (offerā tibi) inquit ecc̄ia (boues)·i·p̄dicatores q̄ pectora humana feliciter exarātes eoꝝ sensib⁹ celestis ꝟbi semiā fructuosa ɔdant (offerā etiā hircos) fetidos in pccīs ɔuertēdo ad te. ¶ Ecclesia ɔuertit sermonē suū ad fideles deuotos ut exēplo sue liberacōis āplius cōfidāt in dn̄o dicēs. Uenite) o vos gentes (q̄ timetis deū) ꝛ parate vos ad intelligentiā (ꝛ audite) aurib⁹ cordis (et narrabo quāta) bn̄ficia (deus fecit aīe mee) ¶ Inter ea q̄ fecit anime mee hec fecit ꝙ clamātib⁹ gētib⁹ ad ydola ꝛ ad lapides ego. Clamaui puro corde) recta ɔsciētia nō volūtate ꝑuersa (ad dn̄m) q̄ me fecit ꝛ refecit (et exultaui in eo qđ lingua ꝑtuli) ¶ Et ꝙ puritas in oracōe req̄ritur ita ꝙ orātis animus nullis cogitacōnū sordib⁹ polluatur/ dicit. Si iniquitatē aspexi ī corde meo) ut ɔplerē eā (nō exaudiet dn̄s) ꝙ tlis oracō nō ē

exaudicõe digna. ¶ Propterea q̄ nõ dilexi iniq̄tatē in corde meo. Exaudiuit me ꝛ intendit voci dep̄cacõis mee) et mistus ē inebi. Et q̄ sic exaudiuit me. Benedictus dñs q̄) plenus misericordia(nõ amouit) nõ repulit(oracõꝫ meā a se) pie eni aures eius semp iustorū p̄cib9 patēt(nec amouit misericordiā suā a me) ꝫ ampliora misericordie sue beneficia ab eo spero.

¶ Psalmus. lxvi. in quo prophta monet ad laudē dei et ad bene operandū.

Deus misereatur nr̄i(errātes reducēdo ad viā rectaꝫ (bn̄dicat nob̄) augēdo in nob̄ bona sp̄ualia(et ōndat) deus pr̄(claritatē filij sui) q̄ est vultus eius/ generi humano p incarnacõnē ut ab eo capiamus luceꝫ/ q̄ nemo p̄t videre nisi q̄ claritate eius pfusus est(et misereatur nr̄i) repetit q̄ queadmoduꝫ illuminacõ sine dei misc̄oia nõ p̄t haberi/ sic nec habita sine misericordia p̄t cõseruari. Et ad hoc illuminet. Ut cognoscamus) in p̄senti vita vbi necessaria est cognicõ(viā tuā). i. filiū tuū p quē puenitur ad te/ in qua via nemo errare p̄t nisi q̄ ab eius regulis deuiare p̄sumit/ cognoscamus dico(eū omniū gentiū esse saluatorē. Et cū cognouerit te p fidē. Cõfiteātur tibi) peccata sua accusando se de eis ꝛ ipis peccatis deletis(confiteātur tibi cõfessione laudis(populi) nõ pauci sed(omnes) ¶ Quia vero qui iā confessi sūt peccata sua/ formidare nequeūt futura iudicia tanq̄ sibi damnādi de talib9/ prophta loquens ait.

Letentur et exultent gentes) que faciem dei confessione preuenire meruerūt/ et cõuertens sermonē ad deū

ait (qm iudicas) in futuro iudicio (in eqtate) reddes sin gulis scdm sua merita humiliu corda sanando et supborum colla scindendo (et gentes i terra dirigis) faciens eas in hoc mundo sfiteri ut diabolico neqant errore sbuiri. Confiteantur tibi ppli deus) sfessione laudis (sfiteantur tibi ppli omes qm terra) nri cordis q prius i infidelitate sistens spinas et tribulos viciorum pferebat expurgatis sordibus ydolatrie (dat fructu bonorum operu) et plurimos fructus virtutu. ¶ Et ideo. Benedicat deus) pr. s. in hac vita multiplicando in nob virtutes (et bndicat nos deus filius/ bndicat nos deus spus sanctus / et metuant eu) qui e vni9 in trib psonis timore filiali (omes hoies de omib finibus terre) ut susceptam fidem accurata sollicitudine custodirent.

¶ Psalmus .lxvij. in quo de exultacoe cristi et ruina aduersariorum.

Propheta considerer optans resurrectionem cristi in qua dissiparentur aduersarij eius ait.

Exurgat deus id e xps a morte (dissipentur inimici eius) iudei qd impletu est in dispsione titi et vespasiani (tollantur metu animi) a pntia dei q vbiqz est pns / qui reprobi in iudicio psentiam xpi iudicantis euadere cupient / licet minime possint (q oderunt eu) .i. qui i sua ptinacia psliterunt. Sicut deficit fumus) sic in supbia et elacoe sua deficiant (sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccores cu an dei facie) in iudicio deducentur. Et iusti reficiantur) delicijs diuinitatis (et exultent positi in sspectu dei) in clara visioe eius (et delectentur i leticia sua) quam nouerunt nullo fine claudendam. Propheta suertit sermonem ad fideles quib tantam spem dedit hortans eos ad laudes deo decantandas dicens.

Cãtate deo) puro atq3 fideli·sp aio(laudate eũ) opa
vra in gloriã nomis eius referẽdo(iter facite ei) corda
vra purificata pparãdo q̃ dignetur ipe sanctus dñs in-
troire(q̃ ascẽdit sup occasũ)·i·morte a mortuis resurgẽ
do(cui nomẽ est dñs)absolute·qui pest omi creature.
Exultate)in interiori hoie i ɔsideracõe pmij futuri/q̃
erũnas pñtis vite mitigat/ideo etiã exultate q3(q̃ vos
ɔturbãt)·s·oppressores pauperũ viduarũ ⁊ orphanorũ
turbabũtur(a facie eius)·s·dei qñ dicet ite maledicti in
ignẽ eternũ a facie eius dico q̃ ẽ(pr̃ ⁊ patronus orpha-
norũ ⁊ iudex viduar3)Iterũ ɔpha ɔmẽdãs xpm ait.
Deus inhabitat i loco scõ)·s·in ãgelis ⁊ sanctis viris
(q̃ habitaẽ facit hoies vnanimes i domo)eccie q̃ mutua
caritate sociãtur/q3 ẽ cor vnũ ⁊ aĩa vna i dño. Alia cõ
mẽdacõ q̃·s·deus. Educit vinctos)de vinculis pcco
rũ ⁊ scõs pres de carcẽ inferni(fortitudis sue robore)al-
ligato diabolo eduxit quos tenebat ille captiuos(silr
etiã eos)eduxit soluẽdo eor3 pcca(q̃ exasperãt)et ɔuo
cãt deũ ad irã(q̃ habitãt i mala ɔsciẽtia)carnis volupta
tib3 dediti/taliũ eni miseretur aliqñ deus ⁊ educit eos a
iugo ac fuitute diaboli. Vere dñe educes vinctos.
Cũ te ipm o deus manifestũ ostẽdes hoib3 ⁊ fideles
in opib3 tuis pietatẽ potentiãq3 ɔgnoscentes ad te cõ-
uertẽtur)et cũ(desertis)iudeis(ptrãsieris i desertũ)gẽti
litatis vbi multos absolues pccor3 vinculis alligatos.
Tũc. Mota ẽ terra)·i·habitatores terre excitati sũt
ad fidẽ ⁊ hoc q3(celi)·i·apli(distillauerũt a facie)habi
tãtes i eis·doctrinã salutarẽ·miracula plurima magna
faciẽtes(facie)dico dei veteris legis ⁊ antiqui testamti.
Pluuiã)doctrine ⁊ grẽ tue(volũtariã)·i·gtis datã
aliquo merito(segregabis hẽditati tue(pplo isrlitico cui

pn̄tialiter p̄dicasti q̄ hereditas (infirmata e) .i. excecata q̄ noluit recipe v̄bū tuū (vero pfecisti eā) supplēdo locū eius de gētibꝰ. vñ seq̄tur (Aialia tua) .i. gētes q̄ dicūt aīalia tū q̄ indomite tū q̄ sine lege tū q̄ veluti irracōnabiles cultū dīnū ꝛ honorē irracōnabili creature ipē impēdebāt (habitabūt i hereditate) .s. ecclia tua q̄ vna cū iudeis fiet hereditas tua cū vere religiōis cultū te miserāte pcepe rint (habitabūt) q̄ dē nō meritis suis nec sua v̄tute ꝫ q̄ (i dulcedine tua) ab eterno (pparasti) hoc (pauperi) ppl'o gētili ad te dūso ꝛ diuitijs supbie carenti. ¶ Ad q̄rū gētiū ꝯūsionē (Dn̄s dabit euāgelizātibꝰ) vtriusq̄ testamēti (scietiā) et ita euāgelizare (in v̄tute multa) v̄bo doctrine / sc̄itatis exēplo / ꝛ miraculoꝝ innumerositate. (Rex v̄tutū) .s. āgeloꝝ ꝛ potestatū (dilecti filij sui ꝛ sup oīa sp̄s q̄ dilecti) dedit filio suo (diuidē spolia) .i. pplos a diabolo captiuitate ereptos ordinādo eos i diuersis ordinibꝰ q̄d et fecit ꝯstituēs i op9 ministerij i edificacōꝫ corpis sui alios apl'os alios pphas / alios euāgelistas alios doctores / q̄ ordinū varietas ꝛ officioꝝ distribucō ordinat ad speciositatē domus ecclie sic speciosū e corpus distribucōe mēbroꝝ. ¶ Faciet ꝛ hoc. qm̄ (Si vos fideles q̄ cessatis a strepitu ꝛ opibꝰ sc'li) meditātes dīnarꝫ scripturaꝫ sacra q̄ ꝯtinētur (inter duo testamēta) ꝛ i eis delectemini sustulerūt vos (pēne) .i. v̄tutes q̄bꝰ ad celū celeriter volare possitis (pēne dico columbe de argētate) .i. ecclie q̄ talis dicit q̄ innocētiā hꝫ columbe et dīni eloquij argēteo cādore resplēdet / cui9 ecclie ꝛ cuiuscūq̄ mēbri eius (vltima i spē auri) clarificata resplēdet q̄ postq̄ de hoc mūdo discesserit supra aurū eius gl'a lucebit. ¶ Et hoc eē faciet nob̄ dn̄s. q̄ (Dū celestis rex) xp̄s post ascēsiōꝫ i celū (discernit) ordinat ꝛ disponit (reges) sc̄os p̄latos q̄ bn̄ regāt ꝛ se ꝛ alios

sup ecclīā ipi ⁊ alij eoꝝ ꝑdicacōib ad fidē xp̄i ꝯūsi p fi-
dē ⁊ baptismū (sup niuē dealbabūtur i selmō) qd vmbra
interp̄tatur .i. in v̄tute xp̄i/ et obumbracōe sp̄ūs sancti q̄
mōs selmō in quo ē plenitudo grē ⁊ vmbra nob̄ fit ⁊ re-
fugiū ꝯtra estus huius scli ē mons xp̄us q̄ ē (mōs pin-
guis) ex quo ꝓpetua et suauia fluēta descēdūt q̄ aq̄s hꝫ
irriguas ⁊ celesti suauitate ꝯditas. Mōs coagula-
latus ē) xp̄s ꝓpter puulos nutriēdos q̄ nō esca corpulē-
ta ſꝫ coagulato lacte potādi sūt quos lacte tenerioris
doctrine pascit et nutrit (ē etiā mōs pinguis) qꝛ fertili-
tate sua sp vb̄rimus ⁊ ꝓpter maturos quos pane soli-
dioris doctrine cibat/ et ꝯuertens s̄monē ad iudeos re-
p̄hendēs eos q̄ xp̄m purū hoīem esse credētes dicebāt
illū aliquē ꝓphetarū esse dicit (ut q̄d) vos iudei (suspica
mini mōtes coagulatos) .s. viros scōs ꝓphetas ut mō-
tē xp̄m nichil distare ab eis credatis. false creditis/ qm̄
et si alij ꝓphete ꝓpter v̄tutū excellētiā ⁊ operū soliditateꝫ
montes coagulati dicātur/ nō attingit tñ ad celsitudinē
illius mōtis qui ē in v̄tice montiū. ¶ Nō suspicamini hoc
iudei/ qm̄ xp̄s solus ē ille. Mons in quo bn̄placitū ē
dn̄o habitaē in eo) psonaliter (et inhabitabit i eo inse-
parabiliter) in alijs vero mōtib .s. sanctis habitabit p
grām usqꝫ (ducat eos in finē) .i. i se deū ꝯtēplādū. ¶ Li-
cet alij sancti ꝯparabiles nō sint altitudini xp̄i q̄ ē mōs
montiū sanctus scōꝝ/ rex regū/ et dn̄s domināciū/ nichil
ominus copulati caritate sūt. Currus dei) quē ille ve-
lut auriga insedit/ ⁊ ad volūtatis sue ministeriū salutari
lege moderat̄ ⁊ regit. currus dico (decē milib mlt̄iplex)
.i. ex infinita numerositate oīm credētiū. posuit finitū p
infinito/ q̄ in numero (milia) sūt (letātiū) ⁊ hoc qꝛ (deus ē
in eis) qui magne exultacōnis ⁊ cumulus ⁊ bonoꝝ oīm

dulcedo mirabilis / et quare in eis qui obseruāt mādata dei q̄ data sūt (in mōte synai sancto) ¶ Propheta uertens sermonē ad xp̄m ait. Ascendisti) o criste (in altū) sup oēs altitudines ac honores. sup oēs celos ad dexterā patris & liberatos sanctos p̄res a captiuitate diaboli pduxisti ad celos (et accepisti dona (a p̄re distribuēda) homib9. ¶ Inter alia dona insup accepisti q̄.
Qui nō credebāt prius deū inhabitare) posse mortalib9 sicut gētiles qui deū inhabitare inter hoīes nō credebāt p gratiā sancti spūs inhabitātur ab eo. ¶ Propheta p̄uidēs tantā misericordiā dādā homib9 plenus leticia dicit. Bn̄dictus dn̄s) sit cunctis dieb9 (omniq3 tēpore) a fidelib9 laudetur (q̄ ascendit ī altū duxit captiuitatē dedit dona homib9 et psperū iter faciet nobis ascendēdi) quo ipe p̄cessit (deus salutariū nr̄o4). i. salua cōnū nr̄a4 qui de plurib9 periculis liberat. nullus ergo de prospero itinē dubitet cui dux salutaris ē dn̄s cristus.
Merito dicitur deus salutariū nr̄o4 qm̄. Deus ē deus habēs potestatē3 saluādi) quoscūq3 voluerit / quapropter ipe nos saluos fecit qui p nobis mori dignatus ē / et qr diceret aliquis quō morimur si sumus saluati responsio est duplex scd̄m duplicē intellectum huius litere / p̄mo nō dedigneris si moreris qr (ipius dn̄i) qui sine peccato fuit (exitus) ab hac vita non alius fuit (q̄ mortis) secūdo noli diffidere si moreris sed spera qr (exitus dn̄i) quo resurgēdo a morte exiuit (fuit exitus). i. destructio mortis qr p mortē suā mortē destruxit vn̄ sic ipe inde exiuit et nob exire dedit / spe eni saluati sumus. ¶ Licet. Deus) ptātem habeat saluos faciēdi pereūtes. qr tn̄ iustus est (cōfringet capita inimico4 suo4) auctores sc3 iudaice sedicōnis sc3 pn̄cipes sacerdotū et seniores iudeo4

ↄfringet etiā (vticē capilli) .i. excellētiā ⁊ elacōnē / secta ſ .ſ. hēticoꝝ quibꝫ eleuabātur ⁊ ſupbiebāt (pābulantiū) dico .i. pſeuerātiū (ī delictis ſuis) ¶ Quoſdā dñs ↄfringet ⁊ quoſdā etiā ↄuertet .qm̄ Dñs dixit ex baſan) qđ interp̄tatur ſiccitas .i. de hūano genē / qđ ſiccitas poſſederat ariditate pcc̄i (ↄuertā ↄuertā) pfecto multos de gētilitate ad viriditatē ſuā dū illi fluuios ſalutis infudit (ↄuertā in pfundū maris) etiā de eis q̄ in vicioꝝ pfundo iacēt. ¶ Propha admirās ↄuerſionē aliquoꝝ q̄ fiet p xp̄m ↄuertēs ſermonē ad ip̄m ait .ita cōuertes eos q̄ añ gradiebātur in voluptuoſo mari ut q̄ p̄us erāt inimici fiāt (Pes tuuſ) q̄ portet te p̄dicādo ⁊ p noīe tuo certādo uſq3 (ad effuſionē ſangūis) et ita ut de inimicis tuis fiāt optimi p̄dicatores / q̄ veluti (canes) pro te dñe clamoroſis latratibꝫ ↄtra hoſtes inuigilēt ⁊ domū ecc̄ie tue / cautiſſima ſagacitate cuſtodiāt / et hoc non a ſeip̄is habebūt ſ3 ab ip̄o dño q̄ amara mutat in dulcedinē / triſticiā vertit ī gaudiū / egritudines deteſtabiles in ſalutē Jnde aliqui ita mirabiliter ↄuerſi ſūt ad te o xp̄e .quia (Viderūt ingreſſus tuos) q̄bꝫ veniſti ī mūdū ⁊ vixiſti in eo / videlic3 incarnacōē3 .veſtigia p̄dicacōis q̄bꝫ innocēter ī hoc mūdo ſās greſſibꝫ ābulaſti / miraculoꝝ immēſitatē ſanctiſſimā vitā .ſplēdidiſſime ↄūſacōiſ exēpla / ingreſſus dico (regis mei q̄ habitat in ſcō) tēplo eius .ſ. in corpe eius ī quo ē plenitudo diuinitatis quā pfidi videre nō poterāt. Cōuertētur etiā q̄. (Pncipes) .i. apli q̄ (pplōꝝ) credētiū pncipes fuerūt (puenerūt eos) qꝛ p̄us credētes ⁊ ſe alij fidei ⁊ bone opacōis exēpla dederūt et hij nō ſoli ſ3 (ↄiuncti multis alijs) ſua p̄dicacōe ↄuerſis laudes dñi non voce tm̄ ſ3 bonis actibꝫ pſonātibꝫ / et ne credēs femineū ſexū ↄtēptū / ſeq̄tur (ī medio iuuēculaꝝ

p̄ma etate florētiū q̄ (timpana) suā hoc ē corporis tēsio-
nē ad deū laudes gloriāq3 vertert maceratēs se ieiunijs
carnis afflictōne gaudētes. ¶ Propter hec oīa bona a
deo suscepta ¶ Uos fideles bn̄dicite deo) nō p diuersa
cōuēticula paganorū nec p hēticorꝝ speluncas sʒ (i eccl̄ijs)
vbi ē locus bn̄dictōis vbi recta ē fides ꝛ recta ꝯfessio.
qui eni extra ecclesiā sūt/ deū digne laudare nō possunt.
Bn̄dicite dico. De fontib9 isrl'el) .i. de doctrina xp̄ia-
na quā gētib9 apl'i infudert fons religiōis inde ad cer-
tas nacōes emanauit/ ab apl'is ergo doctrinā ꝛ exēplū
sumite/ q's dn̄s fontes doctrine ex isrl' xp̄s p̄us elegit.
Inter quos fontes siue eccl'iaꝝ pn̄cipes ē (paulus de
tribu beniamin) ortus apl'oꝝ (nouissimus) tpe adolescē
tie vocatus et cōusus (q̄ raptus ē) usq3 ād terciū celū.
Ibi etiā inter pn̄cipes) in eccl'ia ꝯstitutos sūt pn̄cipes
(iuda) .i. apl'i sancti q̄ descēdert de tribu iuda de q̄ natus
ē xp̄s ꝛ cognati eius (ꝛ pn̄cipes zabulō/ et pn̄cipes nep-
talim) .i. sc̄i apl'i descēdētes de tribu zabulō ꝛ tribu nep-
talim. Propha accepto tā inestimabili munē ad pr̄eꝫ
ꝯuersus dicit. Mādā deus) pr̄ (v̄tuti tue) .i. xp̄o/ q̄d e-
hoc .s. (ꝯfirmet id q̄d ip̄e deus opatus est in nob̄) nos
docēdo/ resurrectōnē suā manifestādo. sp̄m scm̄ mittēdo
ut fides quā nob̄ donaē dignatus ē firma stabilisq3 sp
maneat ¶ Q̄ ō opatus es dico/ incipiēdo ¶ A tēplo tuo ī
iherusalē) ibi eni xp̄us psonaliter p̄dicauit/ ibi sp̄m scm̄
sup apl'os misit/ quib9 apl'is ꝛ alijs discipulis ꝯfirmatis
et fidē ꝯstāter p̄dicātib9 p orbē multe gētes ꝯuerse ad
xp̄m (reges) et pn̄cipes (dederūt) multa ꝛ magna (mu-
nera) ad edificacōꝫ eccl'iaꝝ ꝛ sustētacōꝫ ministrorū ī eis.
Propheta nūc ꝯuertit oracōnē suā ut deus fidei hostes
sua v̄tute ꝯpescat/ videlicꝫ tirānos ꝛ hereticos dicens.

Increpa) ɔpesce (feras)·i·tirãnos gẽtiles pńcipes ro manos quos feras nominat ꝑpter crudelitatẽ/ vñ sepe dabãt feris martires deuorãdos (arũdinis) vero qꝛ pńcipes romani vento vane glie mouebãtur/ ɔpescenda est etiã ɔgregacõ (thaurorũ)·i·hẽticorũ q̃ sũt ceruicosi indomiti q̃ erecta ceruice seducũt aĩas innocentes/ et ad suũ gregẽ trahũt quos infelici ꝑsuasiõe decipiũt/ inter quos leues ad seducẽdũ sũt (vacce ꝑꝫoꝝ)·i·mulieres cule vel muliebriter viuẽtes ducti volũtate leuissime q̃ p fidẽ doctores tãq̃ thauros sequũtur/ hoꝝ aũt tirãnoꝝ et hereticoꝝ studiũ ẽ ut p tormẽta aut dolos aut blãdimenta (separẽt et auertãt) a veritate fidei eos q̃ magis q̃ (argentũ) in fornace (ꝓbati sũt)·s·catholicos doctores. Dissipa gẽtes)·s·hereticos et alios eis ɔsentiẽtes (que bella volũt) sedicões ɔmouẽtes adũsus ecciã· qđ fiet quia (de egipto)·i·de mundo pcci nigredine tenebroso venient (legati)·i·apłi q̃ pacẽ mũdo attulerũt dicentes/ genus hũanũ deo pri recõciliatũ ẽe p xpm venient dico ad ɔuertẽdũ ꝑꝫos de tenebris pccoꝝ (ethiopia)·i·gẽtilitas demigrata pccis (pueniet manus) id ẽ vindictas (dei deo) reconciliata p fidẽ ad ꝑsentiã quia prius credet q̃ deus vindicet de ea. ¶ Propħa exultans de hac gentiũ ɔũsione ad deũ mutat oĩes fideles ad laudẽ dei dicẽs. Regna terre)·i·omne genus hoim (cantate deo) cũ puritate mentis et (psallite dño) bñ operãdo ad laudẽ eius q̃ mõtẽ oliueti q̃ ẽ ad orientẽ ascendit sup oĩs celos. ¶ Et qꝛ post ascẽsionẽ post paululũ venturus est ad iudiciũ dicit propheta qꝛ tũc.

Vocẽ suã virtuosam faciet) ut ad vocacõnẽ suã oẽs hoies resuscitẽtur/ et qꝛ tantus est/ vos oĩes hoies (date gloriã deo) regnanti sup omnes vidẽtes deum cuius

magnificentia et virtus) apparebit in sanctis apostolis et alijs viris pfectis qui aliqñ (nubibus) cparantur qꝛ nō solus veniet ad iudiciū ꝫ cū senioribꝰ populi sui.

¶ Vnde sequitur

¶ Mirabilis deus i sanctis suis) quos post multas tribulacōes euexit in sublimitate celoꝝ (deus populi cristiani dabit plebi sue) fragili et infirme (virtutē) resurrectionis (et fortitudinē immortalitatis) quā in sua carne premisit/ pro tātis ergo bonis a deo nobis pmissis dicamus nos cū ppheta gratias agētes illi (benedictus deus)

¶ Psalmus. lxviij. in quo de passione xpi

Vox filij ad patrē ex psona hūanitatis:

Saluū me fac deus

nō rogat ut differatur passio qua genus hūanū redimere decreuerat ꝫ ut non diu retineretur in morte (quoniā aque) id est sedicōnes et psecucōnes populi iudeorū (intrauerūt usqꝫ ad animā meā) intantū eni seuierūt in me ut auferrent vitā meā.

¶ Saluū me fac oro deus/ quoniam Infixus sū in limo profundi) captus sū. cprehensus sū in manibus iudeorū qui sunt limus id est corruptio secundū cmunē naturam humanitatis que de limo formata est. sed dicuntur limus profundi propter sceleratā et profundā iniquitatem eoꝝ (et nō est substātia) id est carnis virtus p quā exinde euadam nisi tu salues.

¶ Veni in altitudinē) psecucōnis insanientiū iudeoꝝ (et seditio) cōcitata p eos (demersit me) in mortē.

Et de hoc non sūt excusabiles quia ego clamaui ostendendo ea nō esse faciēda que michi faciebant/ et hoc/

Clamans laboraui) quia nō audiebar a pfidis (rauce facte sūt fauces) id est similes rauco qꝛ a paucis exaudiebar (defecerūt oculi mei) carnales qui in morte extincti sunt (dū spero in deū meū) qui me cito resuscitabit.
Consequenter plangens multitudinē psequentiū ait.
Multiplicati sūt sup capillos capitis mei/ qui oderūt me sine causa) gratis oderunt me qm̄ sine vllis offensionib⸫ sine merito psecuti sūt me.
Et nō tantū sunt multi sed.
Confortati) sūt p herodem et pilatū (et fortes facti sūt inimici qui me psecuti sūt iniuste) in qua tribulacōne (exsoluebā) penas pro hijs (que nō rapui) id est pro peccatis que nō ꝑpetraui. sed primi parentes rapuerūt et ego pro eis suspensus sū.
Vnde sequitur.
Exponens ꝓpter que passus est ait/ tu sancte pater.
Scis insipiētiā meoꝝ) a me luendā (et delicta) scienter facta (meoꝝ) que in me suscepi delenda (a te nō sūt abscondita) delictorū eni sui susceptor/ nō cōmissor
Et quia talia nō mea culpa patior/ o dn̄e pcor.
Vt nō frustrentur) sancti patres ꝓphete et alij iusti qui detinentur in inferno (qui exspectant) educi per me/ quod fieret/ si nō resurgerē/ et ideo (domine virtutū) cui michil impossibile est non aliter eueniat q̄ spiritus sanctus per eoꝝ ora predixit.
Non confundātur sup me) morientē id est nō humanas insultacōes de mea dormicōne sustineant (qui te requirere cōprobātur. deus israhel) id est videntiū deū.
Merito nō debent confundi in passione mea qui te exspectant/ quoniā nō pro culpa mea.

Sustinui opprobriū) crucis ꝫ ut volūtatē tuā explerem (et ↄfusio) scilicet conspui/alapis cedi/velato vultu derideri et tandē dignus haberi cū latronibꝫ crucifigi (cooperuit faciē meā) ¶ Et exequens passionē ait.
Extraneus factus sū fratribꝫ meis) id est iudeis qui erant eis sanguinis vicinitate cōiuncti/quibꝫ extraneus factus est quādo ei credere noluerunt (et peregrinus) eisdē iudeis (filius) sinagoge (matris) sue/ sinagogam autē matrē dicit/de qua ortus est dum in iudea gente nasci dignatus est/quibꝫ fratribꝫ pegrinus fuit/ quādo eū nō receperūt ꝫ potius abiecerūt eum dicētes/ hunc nescimus vnde sit. ¶ Ideo pegrinus eis factus sum. Quoniā zelus siue amor domus tue) totū me sibi (vendicauit) et absorbuit/vnde quia domus tue gloriā zelans psecutus sū in eis iniquitates eoꝝ eiciendo vendentes et ementes in tēplo indignati sunt contra me/et machinati sūt michi mortē (et opprobria) que iudei exprobrauerūt tibi miracula que ego tua virtute faciebā attribuēdo virtuti demonū (ceciderūt sup me) quia occasione miraculoꝝ que tua virtute operabar/iudei quesierūt mortē meā dicētes quid facimus quia hic homo multa signa ⁊ cetera. ¶ Propter hec erga eos iratū me nō ostendi volens me de eis vindicare ꝫ tristicia quasi pallio Cooperui me) quia (ieiunus esseꝫ) ab illis nō potēs aliquos michi incorpare de eis (⁊ factū est in opprobriū) irrisionis ⁊ detractōnis (michi) semp eni boni malis opprobrio sunt quādo minime eoꝝ sceleribꝫ acquiescunt dum illis studiose detrahunt quibus nulla societate iungūtur. Et posui vestimētū meū ciliciū) .i. tristiciā oñdi faciens me silēm illis q̄ vestiūtur cilicio scꝫ

pœnitentibus. nusq̄ enim legitur dn̄m vsū fuisse cilicio(et factus sū illis i parabolā)de quo fabulas suas irrisorias facerent. ¶ Vnde sequitur. Aduersū me loquebantur in publico) vbi conueniebat conuentus pluriū q̄ michi insultabant(et potatores vini) in tabernis in derisionem meā(conuertebāt cantus suos) ¶ Illi ita seuiūt cōtra me. Ego vero orationē meā ad te dirigo) quia iurgiis hominū nō inflāmatis rixis ꝫ piis oracōnibus obuiandū est p eis ut conuertātur. et q̄ ad te oro exaudi me q̄ nūc est(tēpus bn̄placiti) scilicet grē qd̄ tu(deus) pr̄ hūano generi p me sbuenire disposuisti/ tps qd̄ vincit oīa secula/ tps qd̄ mūdū repauit labentē/ tpus qd̄ eternitatē attulit et salutē. ¶ Tps quidē ꝑparatū fuit a te nō meritis hominū. ꝫ In multitudine misc̄die tue) nā si multitudo misc̄die nō fuisset nequaq̄ redimi poteramus obnoxii/ non eni paruū misc̄die fuit que tā ingētia pcc̄a supauit multitudo quidē fuit delicti ꝫ multo numerosior misc̄dia illa q̄ vicit ⁊ q̄ iā o deus pater tpus bn̄placiti ē(exaudi me in veritate salutis tue).i. in pfecta resurrectōne quā in veritate pollicitus es p ꝓphetas.

¶ Eripe me de luto ut nō infigar) id ē eripe per accelerationē resurrectōnis(ut nō putrefiā) in sepulcro(libera me ab hiis). s. iudeis qui(oderūt me) quorū odio resurgente cristo frustrata vanuerūt(et de populo iudeorū) qui pfundus erat ex malignitate cōsilii et seditionibus turbulētus. ¶ Nō me demergat tēpestas aque) id est passionis mee ut diu detinear in morte(nec absorbeat me pfundū) terre in sepulcro ut corpus meū in eo putrescat/ nec puteus limbi patrū cū ad eū descenderit anima mea(claudat sup eā os suū) ut inde nō exeat ꝫ cito redeat ad corpus et resurrectio cōpleatur.

Expositis piculis orat dicēs. Exaudi me dn̄e qm̄ be-
nigna ē miscdia tua) sempq3 ad bn̄faciēdū parata(se-
cundū multitudinē miseracōnū tuaꝝ respice in me)
Et ne auertas faciē a puero tuo).s. xp̄o qui puer dr
tū ꝓpter innocentie puritatē. immunis enī fuit ab omni
pccō/ tū qꝛ i hūilitate carnis apparuit(velociter exaudi
me) nō differas resurrectōnē meā usq3 ad ↄmunē oim
resurrectionē(qm̄ tribulor) pcessit afflictō/ seq̄tur velox
miscdia tua. Ergo. Intēde aie mee) ↄsideras q̄ inno
cētia tibi fuierit(et libera eā) nō rogat ut differatur pas
sio ꝫ ut cita resurrectōe glorificet᷑. nō tm̄ ꝓpter me ipm
me libera ꝫ etiā(ꝓpter inimicos meos eripe me) ut vidē
tes me resurgētē tercia die ↄfundātur vel ↄuertāt᷑ ad te
Ꝺ) eito exaudiē me debes. qm̄ Tu scis) q̄re i assumpta
carne ista sustineo(improperiū m̄ illatū) i v̄bis turpibꝫ
et iniuriosis(ↄfusionē meā) qn̄ capt9 sū ad modū latro
nis ⁊(ignominiā meā) i sputis i alapis ⁊ flagellis m̄ il-
latis/ q̄re aūt ista sint m̄ illata tu scis. ¶ Exaudi me dico
ut punias inimicos meos. qm̄ In ↄspectu tue dn̄itatis
sūt oēs q̄ tribulāt me) ꝑ volūtate tua potes eos pun̄re.
quā tn̄ tribulacōꝫ spōte sustineo qꝛ(improperiū ipoꝝ)
p̄sciēs illō(cor meū) volūtate(exspectauit ⁊ miseriā) etiā
mortis libēter accepit/ desiderio enī desiderauit hoc pasca
māducaē. Et sustinēs ista. Exspectaui q̄ simul ↄtri-
staretur ⁊ nō fuit) de tāta multitudine iniquoꝝ q̄s aut cō
passus doloribꝫ meis aut extitit(ↄsolator) ꝫ oms leti sce
lus pegerūt. ¶ Qui ↄsolaretur ⁊ nō inueni. ꝫ Dederūt
escā meā fel ⁊ in siti mea potauerūt me aceto) hoc imple-
tū fuisse i euāgelijs legimus ¶ Predicat penā iudeoꝝ di
cēs. Fiat mēsa eoꝝ i laqueū) hoc impletū ē qn̄ ipis ce
lebrātibꝫ i ihrl̄m ↄuiuiū pascale/ circūdati sūt a rōmis et

ocl(us)i sicut aues (in laqueo et i retribucões) penaꝝ de-
bitarũ ꝓpter mala illata xp̄o (et i scãdalũ) ruẽdo de ma-
lo i bonũ. nã fame ⁊ pcste et gladio pcussi sũt i illa obsi-
dione. ¶ Predicitur pena cecitatis iudeoꝝ. Obscurẽ-
tur ocli eoꝝ ne videãt) verũ solẽ iusticie nec legis sacra
intelligãt/ nã q̄ intẽdẽ noluerit dũ poterãt ipa illis opta
tur merito pena (ne videãt/ et dorsũ eoꝝ sp incurua) ni-
mio delictoꝝ põdere p̄grauatũ. Effunde dñe sup eos
vindictã tuã) in pñti (et furor indignacõnis tue oppren
dat eos) i futuro iudicõ. Fiat habitacõ eoꝝ deserta) qd
impletũ ẽ in euisiõe ihrosolime ciuitatis p romanos (et
i tabnaculis eoꝝ nõ sit) ex numero illoꝝ (q̄ inhabitet)
in tẽplo et i palacio regio. ¶ Propha assignãs causam
oĩm illoꝝ maloꝝ dicit. Quoniã) xp̄m filiũ tuũ (quẽ) tu nõ
p culpa sua pcussisti passibilitate ⁊ mortalitate q̄ pena est
hũani gñis p redẽpcõe ⁊ salute oĩm ꝑploꝝ pcussisti/ iu-
dei ex malicia (psecuti sũt/ et sup dolorẽ vulnerũ meoꝝ)
q̄ erat de eoꝝ pccĩs ⁊ pdicõe (addiderũt) in morte q̄ ve-
nerã p salute multoꝝ. ¶ Permitte eos addẽ iniq̄tatẽ
iniq̄tati) ruere de vicio i viciũ (et nõ intrẽt i viã veritatis)
q̄ ducit ad vitã eternã. Deleãtur de libro viuẽtiũ) p fi
nalẽ reprobacõꝫ et dãnacõꝫ eternã/ nõ aũt dicit deledi
qꝛ ibi scripti fuerint qꝛ q̄ absolute ibi scpti sũt nũq̄ de-
lentur eterna p̄destinacõe solidati. ꝫ qꝛ ibi scriptos se
ipos iudicabãt/ seq̄tur (et iustorũ ordini nõ interponat
Illi sũt tales. Ego sũ paup) q̄ cũ diues essꝫ p omnibꝫ
paup factus ẽ ut diuiciaꝝ eius pticipes efficeremur/ et
etiã sum dolens) p oĩbꝫ ipe eni dolores nr̄os i se tulit
(et salus tua) id ẽ diuinitas tua p quã fidelibꝫ medicina
cõfertur (me suscepit) resuscitãdo a morte. ¶ Et qꝛ salus
tua me suscepit. Laudabo in me) et i membris meis

nomē tuū cū exultacōe et magnificū pdicabo cū) p mē=
bra mea(et laudabo eum) Et laus illa mea placebit
deo)sup omībꝫ sacrificijs legis in qua mos erat ut pro
peccatis(vitulus)vnius anni offerretur/qui iā(cornua
pducebat et vngulas. ¶ Placebit laus mea sup vitulū
et cetera/ideo. Videāt paupes et intelligāt) qꝫ ob=
lacō deo accepta in mente est/in qua paup equatur di=
uiti nō in exterioribꝫ rebus/ et inde(letētur)et ad pau=
peres ɔuersus ait/ o paupes hoc intelligentes(querite
dn̄m)per desideriū pedibꝫ fidei spēi et caritatis(et viuet
anima vr̄a)vita grē hic/ et vita glorie ī futura vita.
Querite dn̄m. Qm̄ exaudiuit dn̄s) omnibꝫ tēporibꝫ
(paupes)qui querūt eū(et vinctos suos)qui.s. legibꝫ
vinciūtur siue alligātur(nō despexit)ipos eni liberat a
laqueis carnalibꝫ quos suis regulis ɔnexos agnoue=
rit. ¶ Quia ergo ita ē. Laudēt illū celestia terrestria
et omīa in mari natātia et omīa q̄ in eis sūt) hec laudāt
deū dū ex eis laudatur creator eoꝝ. ¶ Hinc etiā laudā=
dus ē deus. Qm̄ deus saluā faciet ecciam) q̄ illū mēte
speculatur ī eternū/q̄ hic multis psecucōnibꝫ multis fati
gatur āgustijs(et edificabūtur ciuitates).i. ecclesie p=
ticulares(iude).i. xp̄i qui ex origine iude carnis ppa=
gacōne descēdit. Et inhabitabūt ibi)in syon fideles
(et hereditate acquirēt eā)ut possideāt eā in eternū qn̄
ad ihrusalē eternā dn̄i miseracōe pueneit. Et nō vna
generacō sola iustoꝝ habitabit ī ea ꝫ successores.ideo
sequitur. Et semen.i. imitatores(suoꝝ).i. aploꝝ et
discipuloꝝ xp̄i possidebit eā eternaliter et vniuersali=
ter omēs(qui diligūt nomē eius habitabūt in ea) scꝫ
ciuitate celesti eterna felicitate gaudētes.

Psalmus .lxix. in quo monet ut in
solo deo confidamus et gloriemur.

Vox pphete in psona generalis totius ecclesie q̄ in pn̄ti
pacē pfectā habē nequaq̄ valet/ ideoq3 ī angustiis ⁊ ca
lamitatib3 hui9 vite posita diuinū implorat auxiliū dicēs
Deus q̄ soles iuuare (in adiutoriū meū intēde) cō
tra picula/ et ne inimici pualeāt m̄ (ad ad-
iuuandū me festina) q2 si tardet misc̄dia grauiora crescēt
picula. Eccl'ia emēdacōē postulās inimicoꝝ suoꝝ ait.
Cōfundātur) .i. de puersitatib3 suis turbētur (et reue-
reātur) .i. formidēt ne p lesa iusticia penas incurrāt (qui
querūt aiam) .i. vitā (meā) pdē. Auertātur retrorsū)
.i. a pposito suo malo (et erubescāt) ne possint implē qd
moliūtur (q̄ volunt michi mala) Auertātur statī) ut a
suo pposito (erubescētes) vel ocitr sco pellātur abscedere
(q̄ dicūt michi) irrisorie (euge euge) .i. gaude gaude.
Orans p iustis ait. Exultēt ⁊ letētur ī te) in quo ē lux
et nō in alio (q̄ querūt/ ɔfitētes te magnificū ⁊ liberalissi
mū) in dādo ɔfitētib3 veniā (q̄ diligūt filiū tuū) memores
saluacōis sibi a deo collate p eū. Vox populi xp̄iani
Ego vero egenus sū) egenus ɔtinue grām diuinita
tis expectās (et paup) ad bn̄ficia tua suscipiēda auide
pperās (deus adiuua me) a tribulacōe mūdana vbi cū
vicioꝝ aduūsitate pugnamus tua miseracōe liberādo.
Adiutor meus) in necessitatib3 et de hac seculi clade
(liberator esto dn̄e) et q2 nō ē alia michi spes ideo (dn̄e
ne moreris) licz enī deus mensurate faciat oīa nos tn̄
tardū putamus qd desiderio magno requirimus.

Psalmus .lxx. in quo monet ut in omni tēpore
totam spem nostrā in dn̄o ponamus.

¶ Vox cuiuslibz iusti.

In te dñe speraui nō in honore. nō in mū
danis q̄ caduca sūt/ et
ideo (nō confundar) nō erubescā (in eternū) scʒ in illa iu-
dicij tribulacōne vbi confundi penale nō est (in iusticia
tua) nō mea. q2 iusticia tua misericordiā semp habet cō-
iunctā/ vnde eius ē semp parcere supplicāti (libera me)
a periculis (et eripe me) de potestate diaboli ne cū eo dā-
nemur. Inclina ad me) egrotū et iacentē (aurem tue
misericordie et salua me) ab egritudine que intus est.
Et ne ad me veniant iacula inimici oro. Esto mī in deū
ptectorē) q2 ego me ptegē nequeo (et in locū munitū)
ut nō tm̄ sim ptectus ʒ etiā securus/ vn̄ sequitur (saluū
me facias) i alio eni saluus esse nō potero. ¶ Oro ut sis
michi ptector. Q2 m̄ firmamentū meū) dans michi fir-
mitatē ↄstātie ↄtra om̄es tēptacōnes (et refugiū meū)
in omni tribulacōe mea. Deus meus) q2 in te speraui
(eripe me de potestate diaboli) q̄ absolute dicitur pecca-
tor (et de manu cōtra legē agentis) qualis ē iudeus et
malus xpianus (et iniqui) ut sūt pagani qui nulla legē
dñi refrenātur ʒ more feraꝝ faciūt quodcūq3 libuerit.
Merito debes me eripe. Quia tu es patiēcia mea) cau-
sa ꝓpter quā oīa libēti animo sustineo (et spes mea) .i.
certitudo futuri p̄mij mei (a tpe ↄuersionis mee)
¶ Nō solū a iuuētute spes mea es ʒ etiā a puericia. Q2 in
in te ↄfirmatus sū) .i. sustētatus (ex vtero et de vētre mā
tris mee tu es ptector meus) ¶ Propter que ad te et
De te laudes cātabo sine fine) q̄ bona tribuisti michi/
q2 aūt te solū laudo/ et res seculi respuo (factus sū p̄di-
giū) amatoribꝫ seculi reputātibꝫ me quasi insanū q2 nō
sequor q̄ amat et seq̄tur peccantiū multitudo/ ʒ ↄtra oīa

opprobria illa(tu factus es michi adiutor fortis.
Petit ut dignas gracias possit reddere dicens. Repleatur os meum laude) pro tuis beneficiis (ut) toto tempore meo (cantem) et predicem (te gloriosum et magnitudinem beneficiorum tuorum) que fecisti michi. ¶ Tu es domine spes mea a iuuentute mea sic. Ne proicias me in tempore senectutis mee) quia fessa virtus mea indiget plus adiuuari / quid per senectutem intelligat exponit dicens (cum defecerit virtus mea) id est quando pacientie firmitas quassata mollescat neque sustinere potest viribus suis onus tribulacionis impositum (ne derelinquas me) quia intellecta debilitate mea insidiantium feruor accensus est. ¶ Et hoc ideo dico.
Quia inimici mei dixerunt mala michi) exprobrantes michi (et qui) studio decipiendi (custodiebant animam meam / consilium fecerunt in vnum) conuenientes in eandem voluntatem nocendi. Dicentes deus dereliquit eum) mundani que vident calamitate crebra fatigantium credunt a deo desertum (persequimini) quia fugere non poterit (comprehendite) quia reluctari valide nimis non valebit / et securi tenete (quia non est qui eripiat) ¶ Ipsi me ita derelictum putant sed tu Deus ne elongeris a me) diu me permittens ab illis tribulari (deus meus in auxilium meum respice) ut si debeam adhuc affligi dignam michi pacientiam tribuas. nam quem tu adiuuas malorum contricione non deficit. sed tunc spe potius erigitur quando tribulacionum fasce pregrauatur. ¶ Me respice. et Confundantur) inefficaces effecti per hoc quod volebant (et deficiant) viribus ut non sint (potentes) vlterius aggredi (detrahentes anime mee / operiantur interim confusione) et pudore de mala consciencia eorum ut actiones pessimas vita meliori condempnent (qui querunt mala michi) ¶ Quicquid alii faciant quicquid michi mali preparent. Ego autem semper in te sperabo et adiciam

sup omnē laudē tuā) quā de mūdi creacōne habes/ adij ciā aliā laudē/ q filiū tuū incarnari feceras p salute cun= ctoꝝ. Unde sequitur. Os meū annūciabit) p̄dicabit alijs scilicȝ gentibꝫ (iusticiā tuā)·i·filiū tuū p quē imple ta ē iusticia (salutaē tuū) p quē tu pr̄ salutē dedisti mū= do. Qm̄ nō cognoui) p practicā (negociacōes (q̄ ma= lis actibꝫ ut mēdacijs piurijs ꝛ blasphemijs inq̄nātur (introibo in supnā domū) vbi cognoscā potētiā dn̄i ꝛ ibi (memorabor iusticie tue solius) tūc enī mirabilē ꝛ singu larē esse cognoscā cū impios in ieh̄ennā ꝛ fideles mittes in requiē sempiternā. Quia docuisti me) p libros diui nos et reuelacōnē (ab initio fidei mee dū usqȝ fuerit tps pnūciabo alijs mirabilia tua) maxime mirabilē incarna cōnis nouitatē ōme miraculū et nouitatē trāscēdentē. Et usqȝ ad vltima mea nō derelinquas me) q̄tenus tua fortitudine roboratus usqȝ in finē seculi laudes pos= sim tuas debitas explicare ¶ Non derelinquas me. Donec annūciem) filiū tuū qui est (brachiū tuū) p qd̄ omnia facta sunt ꝛ quo diabolus superatus est (genera tioni omni) per successiones (que ventura est) usqȝ in fi= nem seculi. ¶ Rursus ne derelinquas me donec annun= ciem ¶ Potentiā tuā) qua saluas homines (ꝛ iusticiā) qua iudicas omnes secundū meritū vniuscuiusqȝ/ annū ciē dico deducēdo p̄dicacōnē meā usqȝ (in altissima que fecisti magnalia) circa redempcōnē hūani generis (q̄ altissima sūt) et pfundissima (o deus quis similis tibi?) certe nullus/ quoniā omnis creature virtus i infinitū di= stat a sublimitate nobilitatis nature tue/ et incōprehensi bilitate tue potentie.

¶ Quātas ostendisti michi) p rei expientiā (tribulacō nes multas) numero/ et q̄litate (malas)·i·graues (ꝛ dū

me cõuertisti ad te viuificasti me) vita grãe (et de abissis terre) .i. de pfunditate peccatorum (iterũ) p penitẽtiã (reduxisti me) Et michi sic reducto. Multiplicasti magnificentiã tuã deus) multis modis in magna beneficia cõferẽdo (et cõsolatus es me) securũ me faciẽdo de eterno pmio. ¶ Vere cõsolatus es me. ¶ Nã ego o deus ideo cõfitebor tibi) cõfessiõe laudis i decãtacõe laudis psalmorũ (veritatẽ tuam) .s. qr verus deus es & verax in pmissis (psallã tibi ope) qui es sanctificãs omnẽ vidẽtẽ deũ. Vere cãtabo tibi et ex magnitudie deuocõis. Labia mea exultabũt / et aĩa mea quã redemisti. ¶ Nõ tm aĩa mea cantabit tibi. Sed & lingua mea) cũ fuerit i resurrectõis gloria (meditabit iusticiã tuã) cãtantes in eternũ misericordias tuas. et hoc erit (cũ cõfusi fuerint et erubuerint qui modo insultant michi)

¶ Psalmus .lxxi. in quo monet ut xpm verũ hominẽ & verũ deũ esse credamus.

Propheta ad patrẽ loquẽs ait. o deus pater fac quod puideo futurũ.

Da iudiciariã ptãtem regi) xpo & eidẽ (filio tuo) q̃ es rex verus (iudicij execucõnẽ) Iudiciũ da dico Iudicare) ut iudicet (pplm tuũ i iusticia / & paupes tuos i iudicõ) paupes aũt pris & xpi sũt q̃ mũdana supbia derelicta / humilitati se p oĩa tradiderũt / nam et si pauper supbiat non est dei pauper / et si locuples humilitatẽ diligat non est seculi diues / volũtates enim taliũ sunt inspiciẽde nõ nomina Potestatẽ hãc iudiciariã da regi xpo sꝫ prius presciatur iudicaturus p legatos tuos Suscipiãt montes) .i. sancti apostoli qui ad supna firmiter eleuati celesti grẽ sũt pximiores (mandatũ annũciandi populo dei pacẽ)

id ē xp̄m (et colles) .i. alij inferioris gradus q̄ apli sed
tn̄ altiores populis (iusticiā) .i. xp̄m / pax vere dicit' xp̄s
q2 p ip̄m hō recōciliatus est deo / iusticia etiā dicitur qm̄
orbem terrarum sub equitate iudicabit et q2 diabolū p iusti
ciā magis q̄ potētie virtute supauit. ¶ Orauit ut daret
regi xp̄o iudiciū / et vere dabit qm̄ ip̄e. Iudicabit pau
pes) p xp̄o volūtarios q̄ sūt (i ipso) vbi boni sūt malis
admixti ut q̄ pro eo paupes facti sūt celestis regni di=
uitijs locupletentur (et saluos faciet filios pauperū) .i.
imitatores aplorum (et humiliabit calūniatorē) .i. diabolū
supbū crudelē et insatiabilē / malorum omniū principem /
calūniatorē qui humanū genus suis fraudib9 tot secu=
lis probatur impetere / humiliabit qn̄ illo cū perfidis dā
nato fideles se viderint regnare cū xp̄o. ¶ Iudicabit
rex xp̄us / et facto iudicō. Permanebit eius hūani=
tas cū sole) .i. semp vnita cū diuinitate verbi qd̄ dicitur
sol iusticie (ante lunā) id ē ɔspectū ecclesie. q2 semp erit
in p̄ntia eccl̄ie ut ab ip̄o ut luna a sole recipiat lumē que
nichil a se luminis hab3 / pmanebit dico (in generacō3 ꝛ
gn̄acōnē) .i. in seculū seculi. ¶ Cōsequēter pph̄a osten=
dens quō iudex iste prius venit i mūdū ait. Sicut plu
uia in vellus) suauiter sine strepitu sine corrupcōne aliq̄
et impartibiliter (descēdit) ita rex ille qui iudicaturus ē
descendit in vterū virginalē beatissime marie spiritu san
cto opante carnē de ea suscepturus humanā. et idē ē qd̄
sequitur / descēdet (sicut stillicidia stillantia super terrā)
que in modum roris summa leuitate descendūt.
Orietur in dieb9 eius iusticia) q2 ip̄e ortus de virgine
est sol iusticie (et abūdantia pacis orietur) abundantia
pacis est dū religio xp̄ianorū toto orbe dilatat' (donec
auferatur luna) id est usq3 in finē seculi.

Propheta de amplitudine regni eius ait. Et dñabitur) sup totā terrā (a mari) circūdatā (et a flumīe) iordane in quo xp̄us baptizatus est usqȝ (ad terminos orbis terrarū) in quib' omib' terris p p̄dicacōȝ aploꝝ et alioꝝ discipuloꝝ cultus xp̄iane religionis ī aliq̄b' plantatus ēe dmōstrat. Corā illo) rege (pcidēt ethiopes) .i. gētes nigre p ccīs fidē eius hūiliter recipiētes cū deuote adorādo (et inimici eius) .s. iudei ī sua ptinacia et obstinacōe pmāsuri terrā lingēt) .i. terrena cū magna auiditate et desiderio more s'pentis exquirēt. Reges tharsis et insule munera offerēt) qd̄ ōpletū fuit de regib' q̄ venerūt adorae xp̄m cū munerib' q̄ venerūt de hijs puīcijs hic descriptis q̄ fuerūt figurē gētiū q̄ adoratiuē erāt. vn̄ seq̄tur. Omes reges terre adorabūt eū/ omes gentes suiēt ei) qd̄ mō impletū fuit tpe cōstātini impatoris q̄ ad fidē xp̄i ouersus fuit cui tāq̄ monarche obediebāt omes reges terre quo adorāte videtur omes alij adorasse q̄ etiā pcepit vbiqȝ terraꝝ ad honorē xp̄i edificari eccīas / vel si nō mō saltē ī iudicio oplebitur vel omes reges .i. aliq̄ de omni gn̄e regū et ita omes gētes .i. aliq̄ de omi gente: .Seruiēt dico mei' Quia liberauit pauperē) .i. pp̄lm xp̄ianū (a potēte) diabolo et liberauit etiā inopē (cui nō erat adiutor) q̄ꝛ nec aliq̄s hō iustus nec āgelus nec lex nec liberum arbitriū nisi tm̄ leo de tribu iuda rex nr̄ xp̄us. ¶ Liberabit quidē pauperē/ et illi liberato. Parcet) pcc̄a dimittēdo (et aīas pauperū) de dn̄o cōfidentiū (saluas faciet) primo et tandē corpa eoꝝ ī iudicio futuro salua faciet salute ppetua.

¶ Et hoc q̄ꝛ aīas pauperū saluas faciet. Ex vsuris) .i. reatib' pcc̄oꝝ et ab ipa iniq̄tate (redimet animas eoꝝ) a culpa et pena liberabūtur ī futuro (et honorabile nomē

eoꝝ corã ipo) qui noie suo fuerũt insigniti id ē qui cri=
stiani vocãtur / preclarũ reuera nomē ut xpiani dicantur
ut de suo rege resplendeãt et accepta vocabuli dignita
te glorientur. Et viuet) rex xp̄us in seculũ seculi (et da
bitur ei de auro arabie) vñ post resurrectionē xpi multi
impatores et reges ad gloriã resurrectõis eius dede=
rũ preciosa donaria inter q̄ erat aurũ arabie ad edifica=
cõnē ecclesiaꝝ et diuini cultus augmentũ ĩ quib ecclesiis adorant xp̄m fideles (et tota die bñdicēt ei)
¶ Omni die bñdicũt ei merito qꝛ ipe. Erit firmamē=
tũ) labenti infirmitati hũane corda fideliũ i fide ɔfirmãs
in apostolis aliisq3 discipulis qui pro eminētia sanctita
tis montes appellãtur (et extollētur sup omnē cãdidacõ=
nē) huius seculi (fructus xpi) .s. ipi sancti qui exeuntes
de ciuitate ecclesie militãtis ĩ ciuitate celesti (florebunt
sic fenũ terre) virētes beatitudine sempiterna / hic enĩ
tribulacõnib affiiciũtur ut ibi perpetua gratulacõe co=
ronētur. Pro tantis bñficiis q̄ sanctis suis ɔfert. Sit
nomē eius bñdictũ in eternũ) cuius nomē (pmanet añ
omnē creaturã q̄ sole illustratur) Et bñdicētur in ipo
dño ihesu xp̄o omēs trib terre) sicut abrahe dictũ est /
in semie tuo bñdicētur omēs trib terre .i. aliqui de omi
tribu (omnes gentes magnificabũt eũ tanq̄ dñm et sal
uatorē oim. ¶ Et qꝛ in ipo bñdicētur omēs trib terre!
ideo sit. Bñdictus dñs deus vidētiũ se / qui facit mi=
mirabilia magna solus) sua virtute. Et benedictum
nomē maiestatis eius in eternũ) qđ est maius omibus
nominib (et replebitur maiestate eius omis terra) .i.
omēs sancti clarificacõe eius replebũtur. et qꝛ rē valde
desiderabilē optat dicit (fiat fiat)

¶ Psalmus·lxxij·in quo monet propheta ut eterna amplectamur et pro illis deū laudemus·

Quā bonus es id ē multū (deus videntiū) cum nō tn̄ omibꝫ sic appa= ret quia nō iniquis a quibꝫ sua bonitas nō sentitur sicut nec oculis egris delectabilis est claritas solis q̄ sanis est amabilis· ꝫ eius bonitas sentitur ⁊ gustatur (ab hijs q̄ recti sūt corde)·i·q̄ opa eius studio pietatis intelli= gūt ¶ Propheta in psona infirmorū q̄ vidētes psperitatē maloꝝ ⁊ iustorū adūsitates ⁊ tribulacões incipiūt du= bitaē de bonitate diuine puidētie dicēs. Mei aūt pe= ne moti sūt pedes) mei ad errādū ⁊ male sentiēdū de bo= nitate diuine puidētie (effusi) pcipitati a stabilitate siue vigore mētis (sunt gressus mei)·i· effectus mei et opa mea. ¶ Et hoc ideo. Quia zelaui)·i· grauiter tuli ⁊ in= dignatus sū (de iniquis pacē) trāquillitatē ⁊ tpalē felici tatē (pccoꝝ vidēs) pax tn̄ pccoꝝ vera nō ē ꝫ falsa et ca= duca pax q̄ cū ɔscientia sp litigat rixat intrinsecus et cū hostē nō habeat secū ipa decertat. ¶ Ideo etiā effusi sunt gressus mei Quia nō ē distinctō i morte) iniqꝝ a mor te iustoꝝ ita ꝙ iniq̄ citius moriāt̄ ꝙ̄ iusti imo sepe ɔtin= git ɔtrariū (nec ē distinctō i plagis) siue i infirmitatibꝫ eoꝝ ꝙ infirmati iniq̄ tardius curentur ꝙ̄ iusti imo sepe iniq̄ velocius ɔualescūt hn̄tes i pmptu r̄media curacōnū pter abūdātiā diuiciaꝝ suaꝝ. ¶ Ideo etiā egressi sūt ꝙ iniq̄. In labore hoim nō sūt) i solacijs ⁊ delicijs viuētes (nec cū hoibꝫ iustis tribulacōnū flagellis pcutiūt̄ ¶ Et ꝙ tpali felicitate gaudēt Ideo tenuit eos supbia/ opti iuoluti ex omi pte sūt (iniq̄tate) q̄ntū ad pximū (⁊ impie tate sua) ꝙ ɔtra dn̄m blasphemi sūt/ sua dic̄ ꝙ nō a deo

s; a seipo h; hō nequiciā suā. ¶ Et nō sufficit eos eē ma-
los i se s; etiā. ¶ Prodijt i apto iniq̄tas eorū) et hoc ex
supabūdātia et supfluitate bonorū huius seculi ut dent
exēplū supbiēdi/ ꝛ deposito oīni timoē (trāsierūt) a via re
cta (i affectū cordis) ut impleret quecq̄d cor p̄uū eorū
desiderabat eūtes post ꝯcupiscētias suas. Et hoc nō q̄i ex
improuiso fecerūt s; cū attēcōe ¶ Cogitauerūt) intelle
ctū suū ꝛ industriā applicādo ad maliciā (et locuti sūt ne
quiciā) p̄cipiētes suis satellitib; eā exeq̄ ad iustorū affli
ctōnē sic patet i tirānis (iniq̄tatē i excelso locuti sūt) blas
phemias dicēdo de deo. ¶ Iniq̄tatē i excelso locuti sūt qꝛ
¶ Posuerūt i celū os suū) supba loq̄ntes ꝯtra deū altissi
mū quē blasphemabāt dicētes deū vel nesciē mala q̄ dif-
fert i tpe vindicare vel malorū nr̄orū nō eē vltorē (et lin-
gua eorū trāsiuit mēsurā hūanitatis) i loq̄ndo qꝛ cū ipi
sint imbecilles ꝛ fragiles. tenē inmortales estimāt digni-
tates. ¶ Quib; attētis inq̄t pp̄ha. Ideo ꝯūtetur pplus
meus) .s. infirmus (hic) ad ꝯsideracōē veritatis ꝯpā de p-
speritati malorū iux̄ aduersitatē iustorū ꝛ hoc (p dies ple-
nos) et vigilijs ꝛ meditacōib;. ¶ Qui videtes malorū p
speritatē. Dixerūt) querētes ꝛ admirātes (quō scit deus
ista) ꝛ pmittit talia vel (ad hoc se extēdit puidētia dei) ex
celsi. ¶ Ondit vn̄ videat sibi qꝛ deus videat nesciē ista in
feriora. Ecce) i manifesto ē (ipi peccores ꝛ abūdātes
in malis huius seculi obtinuerūt diuitias) qđ valde in-
iustū videtur/ vn̄ si deus ista inferiora sciret ā curaret nō
sustineret ista. ¶ Attēto qꝛ peccores florēt et abūdāt in
diuitijs. Dixi) i psona dubitātis (ego exercitatus i iu-
sticia) exclusus a bonis p̄dictis tpalib; quib; peccato-
res abūdant/ ergo (frustra iustificaui cor meū) cauēdo
ā peccatis (frustra mūdaui opa mea inter innocētes) ut

eſſ; de numero eoꝝ. Et) fruſtra ſepe tribulacōnib9 (fui flagellatus) ſuſtinui penas ac penuriā(⁊ caſtigacō mea) de pccīs pteritis (in matutinis)·i·nō differt̄ ſ; velociter adhibetur/malis vero vel nulla caſtigacō vel ſera adhibet̄·¶In oppoſitū arguēs ex auctoritate ſcōꝝ ait. Dicebā ſi narrabo ſic)·ſ·ꝙ dixerūt hoc ē/ deū nō habere ſcientiā hoꝝ inferioꝝ et curā nō habere ſeruoꝝ ſuorū·ſicut pdicti heſitāt de puidētia(ecce nacōnē)·i·dicta (filioꝝ tuoꝝ)·ſ·ſanctorū pr̄iarcharū ꝓphetaꝝ (reprobaui) oīs enī aliter docēt quib9 credere debeo.¶Ꝙ; ne reprobare viderer dicta patrū ⁊ priori doctrine ita cito ɔtradicere. Exiſtimabā)·i·cogitabā dare operā (ut ɔgnoſcerē veritatē) cur·ſ·in pn̄ti deus pmittit peccatores ꝓſperari et iuſtos deficere(ſ; hoc laborioſū) et difficile(eſt an̄ me) ſup̄ egreditur enī facultatē intellectus mei.¶Hoc labor ē an̄ me. Donec intrē)mēte ⁊ ſtudio dicta ſacre ſcripture(que ſanctuariū) dei dicitur ꝙ de9 in ea nob̄ loquitur(et intelligā nouiſſima eoꝝ·ſ·punitiones maloꝝ.ibūt enī hij ī ſupplicīū eternū licȝ hic tpaliter floruerint/⁊ p̄mia iuſtorū qm̄ iuſti ibūt ī vitā eternā lȝ hic tpāliter fuerit afflicti/ de q̄b9 ſcp̄tura ſacra ī vtroqȝ teſtamēto plene loq̄tur. - Declarat hic dictā determinacōȝ ſcd̄m ea que didicit ī ſanctuario et ad ea q̄ ex aduerſo inducebātur de ꝓſperitate maloꝝ ⁊ lōga eoꝝ vita.dicit ꝙ nō ē ſic ſ;/imo ſepe breuiat̄ vita eoꝝ ⁊ tpalis eoꝝ felicitas cito euaneſcit dicēs. Uerūtn̄ ꝓpter dolos)et fraudes quib9 mali affligūt innocētes tu deus (poſuiſti eis)finē ſue tpalis ꝓſperitatis ſb̄trahēdo eos cito de vita pn̄ti(⁊ ſepe deieciſti eos)ab altitudīe ſupbie eoꝝ(dū adhuc eſſent ī augmēto)felicitatis ſue.
Vn̄ ꝓpħa vidēs nouiſſima maloꝝ ⁊ admirās ait.

Quō) qui heri tanta felicitate pollebāt rebus omnibꝰ priuati tā (subito defecerūt) de vita pn̄ti (et perierūt eternaliter ꝓpter iniq̄tatē suā) Sic eoꝝ ꝓsperitas euanescit. Sicut sommiū surgentiū) qꝛ velut homo in sompnis accipiens diuitias cū euigilat nichil inuenit sic (gloria impioꝝ cito euanescat / et intuitu populi tui) gloriā eoꝝ (ad nichilū rediges) Quia inflāmatū est cor meū) p dei purā dilectōnē (et renes mei ꝯmutati sūt) in castitatē p carnalis ꝯcupiscētie repressionē q̄ viget in renibꝰ (ego ad nichilū redactus sū) i mea reputacōe (et nesciui) .i. me ignorātē reputaui / q̄nto eni plus q̄s deo p caritatē ꝯiūgitᷣ tāto magꝰ hūilis i sua reputacōe efficitur. vn seq̄tur. Ut iumentū factus sū apō te) sine murmure onus dn̄i portabo (et ego semp tecū) id ē in tua fide semper perseuerabo. ¶ Et hoc quia. Tenuisti manū dextere mee) dulciter in tua ꝓtectione accipiendo a pro volūtate tua non meis meritis (deduxisti me) de virtute in virtutē (et cū gloria suscepisti me) in futuro ad beatam vitam me transferendo.

¶ Propheta considerans que et quanta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex ꝑsona eoꝝ admirādo.

Quid michi inquit est in celo) preparatū scilicet ineffabilis gloria quā nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit per ꝯprehensionē / et deinde q̄si redarguens semetip̄m qꝛ terrena ꝯcupierat dicit (et a te quid volui sup terrā?) quasi diceret / ego veritatis ignarus qui talia super terrā sperabā ut peccatoꝝ bona cuperem habere ꝯmunia cum tu beneficia parares i eternitate mansura.

¶ Attenta magnitudine inexplicabilis glorie tue.

Defecit) primo desiderio (caro mea / et cor) vtrumqꝫ

suspirat ad illū puenire (deus cordis mei) creator et beatificator (pars mea deus ī eternū) a quo nūq̄ separabor Ideo facio te partē meā o deus. Quia ecce qui elongant se a te) p turpem ⁊ inhonestā vitā (pibūt) dampnacōne ꝑpetua (perdidisti omnes qui aliud q̄ te querūt) tāq̄ vltimū finē. ¶ Eligāt alij quid volūt diuicias potētiā et honores ⁊ cetera seculi bona. Michi aūt adherē deo bonū est) vera fide et operū probitate ꝯiungi. bonū michi ut deū eligam in quo omniū bonoꝝ plenitudinē possideā (et ponere in deo spem meā) quia nichil potest esse beatius q̄ illi omnia ꝯmittere qui nouit suis cultoribꝫ ꝯgrue ꝓ futura prestare. ¶ Interim autem hoc erit officij mei. Vt annūciem oīes p̄dicacōnes tuas) q̄ debent ad verā fidē pcipiēdā annūciari fidelibꝫ tuis ad gloriā tuā et vtilitatē eoꝝ (in auribꝫ filioꝝ ecclesie)

¶ Psalmus .lxxiij. in quo monet ut relictis figuris veritas teneatur/ et ꝯ tēptis trāsitorijs eterna querātur.

¶ Propheta ādmirās et ꝯquerēns de captiuitate populi israhel ait.

Ut quid o deus q̄ es creator noster (repulisti nos) quasi alienos a defensione tua ex toto (⁊ iratus ē furor tuus super oues pascue tue:) id ē ꝑplm israheliticū quē pauisti māna in deserto .xl. annis usq3 quo introduceres eā in terrā melle et lacte manantē. Memor esto ꝯgregacōnis tue) populi sc3 israhelitici quē ꝯgregasti in egipto et elegisti in ꝑplm peculiarē quē (possedisti) a tpe patriarcharū qui fuerūt (initiū illius populi) ¶ Memor esse debes eius o deus q3 olim. Redemisti) id est liberasti de pharaonis ẜuitute (populū iudaicū qui fuit hereditas tua

quãdiu tibi puro animo fuiebat q̃(iurgia) dicit ꝓpter moysen famulũ tuũ cui iussisti p virgã magnalia facere ut diuina virtute iudei roborati de terra egipti egrederẽt intrepidi q̃ hẽditas ẽ(mõs syõ)·i· ciuitas iħrlin in q̃ est caput regni· et ibi est mons syon in quo ↄditũ ẽ tẽplũ(in quo tu) corpaliter(habitasti) factus homo. Quia tãta bñficia fecisti huic ꝓplo· o deus Leua ꝟtutẽ potẽtie tue) q̃ videtur fuisse remissa ↄtra eos ad frangẽdũ(supbias) babiloniorũ a quibꝫ euersa ẽ iħrlm et hoc facias i fine·i·oñdeꝛ vide q̃nta(malignatus ẽ inimicus)·s· rex babilonie cũ ꝓplo suo(in scõ)·i·in tẽplo·in sacerdotio·et i ceteris sacramẽtis· Et qd̃ sceleratissimũ est vbi sequi debuit penitudo. Gloriati sunt) ut nõ solũ peccasse ſ; ipm q̃ꝫ malũ ad gliam suã traxisse viderẽtur·o dñe nõ ẽ patiẽter hoc ferendũ qd̃ ab hijs(q̃ oderũt te) ad magnũ ↄtẽptũ cui cognoscitur ẽẽ ꝑpetratũ maxĩe cũ(in medio atrio tẽpli) ĩ quo pascalis solẽnitas solebat celebrari saclegũ ↄmisisse dicatur· Posuerũt vexilla) quibꝫ ĩ plio vtebãtur(signa) victorie sup sũmitates turriũ ꝛ portarũ(et nõ ↄgnouerũt) inimici hec faciẽtes qꝛ illa victoria essꝫ ex te ꝓpter pccã ꝓpli isrlitici/ posuerũt dico(signa sic solitũ ẽ in exitu) belli qꝛ victoẽs ponũt vexilla sua(sup sũmũ) locũ Et exaggerãdo eoꝝ nequiciã sbiũgit Quasi ĩ silua)·i· sic hoĩes(securibꝫ) cedũt ligna ĩ siluis nullo ꝓhibẽte ita isti(ianuas) tẽpli absqꝫ vlla reuerẽtia ꝛ timore pseuerãter ꝛ ↄstãter(idipm) vnanimiter fecerũt(in securi ꝛ ascia) q̃ sũt instrumẽta fabrilia(deiecerũt eã)·s· ciuitatẽ Incẽderũt igni sanctuariũ tuũ) tẽplũ diuino cultui dedicatũ· qd̃ eni nõ poterãt excidere securibus igne comburebant usqꝫ(ad terrã) deicientes polluerunt tabernaculũ nominis tui) nam capto templo

immolauerūt ydolis suis attribuētes eis victoriā habitā. Dixerūt in corde suo tota illa hostiū multitudo) cōueniēs simul cōsiliariter ut deus hebreorū āplius nō coleretur dixerūt cōclusiue ī corde suo et deinde ore ptulerūt (quiescere) .i. cessa é (faciamus omēs dies festos dei a terra) omnēq3 cultū dei hebreorū ut āplius nō sit ī terra glia nois eius. ¶ Propha inducit verba quorūdā apostatarū iudeorū q̄ tūc tpis trāsierūt ad caldeos, dicebāt eni in multis rñ mētiētes. Signa nr̄e liberacōis nō vidimus) talia q̄lia data sūt prib3 nr̄is in exitu de egipto (iā nō ē ppha) q̄ annūciet nobis dei volūtatē / et sic debemus eū relinquē sic reliquit nos. vñ dicūt (nos nō cognoscet amplius. ¶ Propheta tot mala vidēs aduenisse pplo israhelitico orat ad deū allegādo eius potētiā ad subueniēdū dicēs. Deus usquequo pplus gētilis improperabit) pplo iudeorū q͛ deus eorū nō sit deus verus cū nō saluet eos in quo (aduersarius irritat nomē tuū nimis dius?) Vt quid auertis potētiā tuā) vsitatā a pplo tuo (et virtutē tuā quā videris ī sinu tenere?) differs extrahere ad pcutiēdū hostes ppli tui quē sp vouisti. ¶ Propha reuertit̄ ad loquendū de salute vniuersali hūani generis dicēs. Rex nr̄ q̄ ē deus aū secula) et nunc hō (operatus est salutē in ihrl'm) in q̄ salutis nr̄e misteria patrauit q̄ dicitur esse in medio terre. Tu cōfirmasti in v̄tute tua gētes q̄ maris vocabulo designāt̄) ne flueret ī vicia (pduxisti ad nichilū capita draconū) .i. potētias ⁊ supbiā spirituū immūdorū (in aq̄s) baptismatis qñ aīas q̄s illi peccorū sordib3 inquinant salutaris vnda mūdat. Tu cōfregisti capita) .i. supbiā ⁊ ptātē (draconis) pncipis demoniorū leuiatan qñ supbia ei9 de celo deiecta est ⁊ natiuā claritatē retinere nō meruit

qui se voluntaria obscuritate maculauit (et dedisti eum escā deuorandā et consumendā populis ethiopū) id est peccatoribꝫ qui ante conuersionē sūt tenebrosa mente teterrimi qui ad dñm conuersi escā ceperūt habē diabolū cū de eius detractōne satiātur/ sic solemus dicere detractoribꝫ/ cur me rodis: cur me comedsis: sic fit ut q̄ a paganis añ venerabilis nūc a xpianis detractōnū morsibꝫ corrodatꝰ. Et hoc fecisti p p̄dicatores tuos qm̄. Apuisti fontes et torrētes) scripturas noui et veteris testamēti ut emanarēt liquorē sapiētie et diuitias fidei (tu siccasti fluuios ethan) .i. doctrinas. verbositates. vanitates p̄sūptuosorꝫ hoim magorū. iudeorꝫ phariseorꝫ. et hēticorꝫ. Tua ē dies) .i. claritas noui testamēti (tua ē nox) .i. obscuritas veteris testamēti/ utrūqꝫ q̄d ē a te emanat/ utrūqꝫ te laudat et bñdicit (tu fabricatus es aurorā et solē) .s. insipiētes et pfectos sapiētes et minus sapiētes. Tu fecisti oēs terminos terre) aplorꝫ .s. et alij p̄dicatoēs xpi q̄ sic termini distinguūt fines agrorꝫ ita isti vere fidei iura defendunt (estatē) .i. feruētes spū q̄ ad martiriū gr̄a dei puenīūt (et ver) .i. sobrios et māsuetos sic sūt sā confessores (tu plasmasti ea) .i. oēs ḡdus scōrꝫ .i. fuisti pn̄cipiū eorꝫ oīm vñ gloriētur q̄ nō acceperint. ¶ Propheta p̄catur p iudeis piū iudicē ut indulgeat iudeis q̄ ad eū conuertētur dicēs. Memor esto huius) creature supius commemorate et pmissiōis facte iudeis. et lꝫ (inimicus) .s. ꝑplus iudeorꝫ q̄ tūc fuerūt (improperauit dño) dicens demoniū habes et idē (ꝑplus insipiēs puocauit) ad irā (nomē tuū) dicēs si filiꝰ dei ē descēdat nūc de cruce/ nōlominus indulge et recipe ad misericordiā venientes ad te. ¶ Sꝫ o dñe Ne tradas bestiis) .i. demoibꝫ (aias confitētes tibi) pc̄a sua seu laudātes te (et aias pauperū ne obliuiscaris omnino) sꝫ eleuaē eas ne i

peccatis pseuerent. R espice) .i. osidera (pmissiones tuas quas i vtroqꝫ testamēto fecisti) qꝛ sperātibꝫ i te esses auxilio ⁊ venientes ad te misericorditer susciperes cuiusmodi sūt paupes hūiles / de diuitibꝫ supbis nō loquor qꝛ (repleti sūt) iniquitatibꝫ (qui obscurati sūt) quia lumē sapiētie pdiderūt terrenis desiderijs excecati.
O dn̄e qꝛ pmisisti ¶ N on auertatur humilis) .i. nō abiciatur a te quicūqꝫ de supbo factus ē hūilis et ofusus / q̄ erubescit de peccatis suis paup spū verus et inops ē qui michil de se psumit ꝫ oīa deo tribuit / isti tales (laudabūt nomē tuū). Quia otēptus est xp̄us a iudeis ambulans i terra ⁊ a falsis xp̄ianis sedēs in celo inquit pph̄a.
E xurge deus iudica causam tuā) ut illi manifesta veritate pdicēt qd̄ prius stulte abnuebāt (memor esto improperiorū tuorū eorū q̄ ab insipiētie) obiecta (sūt tota die) ¶ N e obliuiscaris voces inimicorū tuorū) quin eorū blasphemias deprimas nō enī ab iniq̄tate cessabūt. ꝫ (supbia eorū q̄ te oderūt ascendit semp) in tantū ascēdit supbia regis babilonis ut faceret se adorari tanq̄ deū in aurea statua quā erexit.

¶ P salmus .lxxiiij. in quo monet ne quis supbus de se psumat ne humilis de deo desperet. ¶ Propha in psona ppli iudaici q̄ erat xp̄o dn̄o crediturus ait.

C onfitebimur tibi deus

maiestatē tuā adorādo (ofitebimur) ofessione laudis (et inuocabimus nomē tuū) ut a te q̄ vocaris ihesus .i. saluator saluemᷣ. ¶ N arrabimus) p̄dicabimus vbiqꝫ terrarū (mirabilia tua) de creacōne mūdi. de redēpcōe hūani generis / respondet deꝰ pplo dicēte ofitebimur tibi et inuocabimus nomē tuū (cū

ã accepero tẽpus) dispositũ scd̃m ordinẽ sapiẽtie mee (sententias iusticie ponã) in effectu reddens tibi pro merito tuo et alijs similiter/ et impios puniendo.

¶ Et opus est ut nõ differã. quoniã L iquefacta ẽ terra) id ẽ humana natura a stabilitate ṽtutis et iusticie ut in diuersas defluat ↄcupiscentias. terrã dico id ẽ (omnes qui habitãt in ea) liquefacti sunt ⁊ corrupti per peccata. sed ego motus misericordia (confirmaui columnas) q̃ in passione mea nutauerũt scilicet apostolos meos qui totius ecc̃ie sũt sustentamentũ et p illos acquirẽtur multi qui digni erũt in iudicio remuneracõne eterne vite. Et per illos scilicet apostolos. D ixi iniquis) omnibus in gñali (nolite inique agere) ſʒ cito currite ad medicũ (et delinq̃uẽtibꝰ) cõtra p̃cepta mea dixi (nolite exaltari cornu) ṽrm p supbiã dicẽdo vos esse iustos ⁊ inculpabiliter viuere aut p elacõnẽ peccã ṽra defendẽdo aut peccatũ ꝓpriũ p alios excusando ut p diabolũ vel psuasores vel p necessitatẽ. ¶ N olite extollẽ in altũ) supbie (cornu ṽrm) ↄtra deũ ut dicatis vos culpa creatoris esse peccatores qui tales vos creauit/ et quid sit in altũ extollẽ cornu exponens ait (nolite aduersus deũ loq̃ iniq̃tatẽ. Nolite dico hoc facere. Q uia nec ab oriẽte nec ab occidẽte nec a desertis mõtibꝰ) nec ab aliqua mũdi parte potest quis effugere iudiciũ dei q̃ vbiqʒ totus ↄstat esse p̃ns (quoniã deus iudex est) ⁊ iustus. H ũc) .s. supbũ (humiliat) hic et ĩ alia vita (et hũc) .s. humilẽ (exaltat) multiplicãdo eũ in virtutibꝰ ⁊ tandẽ in gloria coronãdo (q͛ calix) .i. dispensacõ diuini iudicij in q̃ ꝓpinatur vnicuiqʒ ꝓ merito suo sic ꝓpinatur de calice/ calix dico (vini meri) ĩ quo ꝓpinatur vinũ merũ .i. glia eterna (plenus mixto) .i. pena q̃ potãtur mali vtrũqʒ ↄcurrit in diuino iudicio

Et inclinabit) p̄ dictū calicē (ex hoc in hoc) q̄ꝛ p illū calicē et bonis bona et malis mala propinat (verūtamē fundus calicis i quo sūt feces nō est euacuatus) q̄ꝛ semper remanet in deo virtus ad puniendū peccatores. et q̄ꝛ semp ꝑpetuo punietur. vnde seq̄tur (bibent omēs peccatores terre) scilicȝ illā penā in eternū.

Vox xp̄i est in membris suis. Ego autē) in mēbris meis gaudebo quādiu seculū erit (et cātabo deo) illoꝝ qui penitentiā agentes quotidie vicia supplātant.

Psalmus. lxxv. in quo commendatur deus ex multis bonis que confert.

Vox ecclesie olim anteq̄ꝫ illuminaret crux mundū anteq̄ꝫ videretur dominus in terra.

Notus erat in iudea deus cui legē dederat atqꝫ ꝓphas. nō sic erat i alijs terris vbi nō vigebat verus dei cultus / nec sāctia legis ⁊ ꝓphaꝝ (et ī israhel magnū nomē eius) qm̄ solus ille ꝑlius vnū verū deū adorabat. Factus ē in pace locus eius). i. in aīmo hūili ⁊ q̄eto q̄ aduersus mādata dn̄i ꝯtraria volūtate nō litigat. qui seq̄tur iussa dominātis ⁊ ad omē p̄ceptū diuinū suū flectit arbitriū (et habitatio eius ī syō) id ē in aīa q̄ deū sincera mēte speculatur. Ibi). s. vbi dn̄s pacis habitaē dignatur pereūt omīa inimica pacis. vn̄ (ꝯfregit) hic ꝑ parte ⁊ in futuro totaliter (potētias) quibꝫ diabolus fideles impugnat / ꝯfregit quidē (arcū) dolositatis hereticoꝝ (scutū) increduloꝝ iudeoꝝ (gladiū) tirānoꝝ (bellū) vicioꝝ. vbi enī actor pacis venit oīa ista fugiūt. Tu q̄ ꝯfregisti potētias / es Illuminās fideles tuos) cognicōe sūmi boni (a mōtibꝫ eternis). i. ꝑ aplos tuos qui

montes eterni dicitur qz eterna et incōmutabili sublimi tate cōsistūt(mirabiliter)qz p̄dicacōnē suā exēplis roborabāt et miraculis ɔfirmabāt(turbati sūt omēs insipientes corde)·s·pharisei et seculi sapiētes audiētes noua p̄cepta annūciari et recedētes a vero lumie tenebrosa mūdi desideria sūt secuti·¶Quid aūt hys insipiētibꝫ corde contigerit subiungit dicens·Dormierūt somnū suū)mortis ⁊ michil inuenerūt(omēs viri diuitiarū)cuiusmodi sūt qui pecunijs captiua mente deseruiūt(in manibꝫ suis)siue in ptāte sua sicut euigilans a somno michil inuenit quod se habere putabat.

¶Inexcusabiles prosha ostēdit illos incredulos dicens.

Ab increpacōe tua deus iacob)cū increpares eos per te ⁊ p predicatores tuos(dormitauerūt)sancta monita tua negligēter audiētes/et ideo merito culpabiles redduntur/isti aūt sunt(qui ascenderūt equos)id est qui in supbia crescentes quasi equis currentibꝫ mundi istius illecebras peruagantur·Tu deus)qui hoc fecisti(terribilis es)futurus impijs i iudicio/quādo in gloria maiestatis tue veniēs supbos addixeris et humilibꝫ corde ꝑpetuā contuleris dignitatē(et quis resistet tibi)id ēst nullus vtiqz(ex tūc)apparebit(ira tua)qz michil vlterius p paciēciā dissimulabis. De celo)id ē de sūmitate potentie(descendet iudiciū)tanq̄ fortissima certaqz manu iaculū designatū(terra)id ē terreni hoīes qui diuine sentētie auctoritate dānandi sūt(tremēt)cū audierint ite i ignē eternū(et quiescent)cū in ꝑpetua dānacōe recipiētur/sȝ quies ista sine requie ē qz quiescēt a malis operibꝫ sȝ i supplicio nō quiescūt quippe qz eterna flāma cruciandi sūt.¶Qn̄ erit hoc. Cū exurgeret i iudicio de9) tūc terra·i·terreni hoīes peccatores tremēt.exurget aūt.

deus ad iudiciū nō ad solā dampnacōnē maloꝝ. sꝫ (ut sal=
uos faciat omēs māsuetos et q̄etos terre) quieti terre
sūt q̄ nullis vicijs mūdi huius inflāmata volūtate rapi
ūntur sꝫ equali se moderacōe tractātes pacē mentis ꝓ
bātur habere trāquillā. ¶ Propheta locuturus de votis
deo reddendis ait. Cogitatio homīs. confitebitur ti=
bi) qn̄ pccā p̄terita hūilitatis satisfactōne dānaueit (et
reliquie cogitacōnis) id ē recordacōis peccatoꝝ post
effusas lacrimas et assiduā cordis cōtricōnē p̄teritoꝝ
criminū (diē festū agent tibi) gratias agēdo qm̄ sentit
se hō a peccatis liberū. Mouete) qd̄ quisqꝫ poterit (et
reddite dn̄o deo vr̄o) qꝛ displicet deo infidelis ꝓmissio/
nō dicit que vota reddamus sꝫ intelligitur ut qd̄ ꝓmise=
rimus reddamus/ quibꝫ aūt loquitur subiūgit (omēs q̄
in circuitu affertis munera) nō quidē hereticis nō paga
nis sꝫ eis qui altari eius munera reddere catholica insti
tucōne festināt/ in circuitu res agitur cū munera fideliū
sacratissimis altaribꝫ offerūtur.
Nolite negligere reddē vota vr̄a quoniā vouistis do=
mino. Terribili) terribili dico nō solū paruis sꝫ (prīci=
pibꝫ et regibꝫ quoꝝ aufert spiritū) quādo vult/ nullus
enim eoꝝ vltra velle dei viuere potest.

¶ Psalmus. lxxvi. in quo monet desideria
et illecebras seculi calcare et nichil sibi ꝓ=
ponere nisi deū a quo sūt omia.

¶ Vox ecclesie.

Voce mea ad dn̄m clamaui intē cōe
deuocōnis nichil aliud qꝫ ipm expetij sꝫ eū solū sup omia
desideraui (voce mea ad dn̄m) et nō frustra qꝛ (intendit
m̄) benigne me respexit. ¶ Maxie. In die tribulacōis

mee deū exquisiui) solū (manib⁹ meis) nō solū credēdo et orādo ſʒ operib⁹ bonis (nocte) .i. in pn̄ti vita q̄ q̄uis lucē habere videat̄ peccatoꝝ tn̄ obscuritate fusca ē (contra eo / et nō sū deceptus) .i. defraudatus a spe quā in eū ꝓiecerā. consecutus eni sū effectū oracōnis mee. ¶ R enuit consolari anima mea) in istis rebus mundanis et caducis. ſʒ (memor fui dei) in quo ē sūma suauitas (et in eius memoria delectatus sū / et exercitatus sū) in quirēdo magnitudinē tue potētie et sapiētie / et eū in otēplacōe mea tractarē quali potētia oīa ɔtineas / quali sapiētia oīa disponas et tam multa mirabili ordinacōe dispensas (defecit spūs meus) quia incomꝓhensibilis es.

¶ A nticipauerūt vigilias oculi mei) ante alios surgēs ad otēplandū et in ipa mea contēplacōe (turbatus sū) recordacōne peccantiū / quia hūanū genus in delictorū precipicia ruere videbā (et tacui) quoniā in profunda nocte non habui solaciū hūani colloquij.

¶ C ogitaui dies antiquos) quib⁹ hūanū genus peccatis tenebatur obnoxiū qui caduci sunt ꝛ labili varietate fugitiui et admiratus sū cur labentes dies ꝛ quos tenere nemo potest tantopere desideret et querat humanitas (et annos eternos) qui semper stant qui nō tēporū labentiū momētis excurrūt / sed eterna stabilitate firmantur. qui soli sūt specialiter appetēdi / negligebamus contēnebamus nec credebamus esse dū eos in presenti nō valebamus aspicere.

¶ E t meditatus sū nocte) in pn̄ti vita (cū corde meo) .i. cū oracōne mea (et exercitabar) ut cognoscerē quid potius tenendū sit et ut melius intelligerē (scopebā) .i. discutiebā ꝛ mundabā (spm̄ meū) ne quid sordēs ne q̄d diuinis ɔspectib⁹ displicēs i eo remaneret. Meditatus

aũt sũ dicens. ¶ Nũquid in eternũ ꝓiciet deus) genus hũanũ ut nõ aduentus sui miseracõe respiciat (aut nõ apponet) siue addet (ut ꝯplacitior) .i. mãsuetior (sit adhuc) Aut totaliter miscdiã abscidet a gñe hũanoꝝ) id ẽ omi tpe. certe nõ qm̃ in nouissima etate mittet filiũ. ¶ Aut obliuiscetur misereri deus) certe nõ. qꝛ natura misericors ẽ et miscdia ab eius maiestate nunq̃ diuiditur (aut ꝯtinebit in ira miscdias suasꝰ) .i. ira vincet miscdiã! certe nõ/ qꝛ potius miscdia vincet irã. ¶ Hoc ita cogitabã apd̃ me et post hoc. Dixi) respondẽdo meditacõni mee (nunc cepi) q̃i intelligerẽ qd̃ fuit tacitũ ab eternis tẽporibꝫ scꝫ qꝛ hõ reducetur ad ãnos eternos et (hec mutatio ẽ dextere excelsi) .i. fauoris et ꝓpiciacõnis filij dei q̃ ẽ dextera dei pr̃is. qm̃ nisi corpus nr̃m accepit/ nos misericordiã accipe nõ possumus et de ꝯdicõne fuili mutemĩ in filios. Et p hoc intellexi illã mutacõꝫ futurã. qꝛ Memor fui operũ dñi) .s. qꝛ creauit hoieꝫ/ et sic eũ p miscdiã creauit sic intellexi qꝛ eũdẽ p miscdiã reparabit (qꝛ etiã memor ero mirabiliũ tuoꝝ) q̃ fecisti ab initio hũano generi/ eidẽ pius miserator ĩ multis indulgẽdo/ et sic spero qꝛ etiã nũc indulgebis. Et meditabar ĩ omibꝫ opibꝫ tuis) et te ĩ eis artificẽ potẽtissimũ ⁊ sapiẽtissimũ ꝯtẽplabor (⁊ in p̃ceptis tuis salutaribꝫ) q̃ tu inuenisti hũili deuocõe (ꝟsabor) ¶ Propheta ĩ hijs eruditus ĩ laudes ꝓrũpit dicẽs. Deus) pr̃ (via) remẽdi ad te (ẽ ĩ xp̃o) siue p xp̃m q̃ ait nemo venit ad pr̃eꝫ ñ p me (q̃s deus magnꝰ sic deꝰ nr̃ꝰ) nullus/ imo (tu solus) et nõ alius (facis mirabilia) tã ĩ aĩa q̃ ĩ corpe. ¶ Notã fecisti ꝟtutẽ tuã) .i. filiũ tuũ q̃ ẽ ꝟtus ⁊ sapiẽtia qñ eũ ĩ mũdũ misisti (ipe etiã ẽ brachiũ ĩ quo redemisti ꝑplm tuũ) .s. credẽtes ex iudeis et electos ex gẽtibꝫ. ¶ Notã fecisti ꝟtutẽ tuã nam cũ notũ

fecisti filiũ tuũ p eũ. Viderũt) .i. cognouerũt te fide (ppli) de iudeis (et ppli) de gẽtibꝫ (et timuert) potẽtiã tuã visis miraculis (et turbati) sũt salubriter (infideles) qui erãt sine fundamẽto fidei errorẽ suũ ↄfitẽtes ⁊ veniã po- stulãtes. ¶ Et tũc. Multitudo sonitus aquaꝝ) audi tus ẽ sonãtiũ in laudibꝫ dei de missione filij i ↄfessionibꝫ peccoꝝ / i gemitu culparũ / in oracõibꝫ / in graꝝ actõibꝫ / q̃ sonitus puenit qꝛ (vocẽ dederũt nubes) .i. p̃dicatores p orbẽ terraꝝ i oĩbꝫ gẽtibꝫ p̃dicãdo xp̃m. ¶ Vere de- derũt vocẽ suã. Etenĩ) .i. qꝛ (sagitte tue) o deus .i. vo ces p̃dicatoꝝ tuoꝝ corda fideliũ medicinaliter (penetra rũt) ad salutẽ et (vox ipa) p̃dicacõis aploꝝ q̃ sonũ et fulgorẽ ⁊ timorẽ hũanis pectoribꝫ inferebat (totius or- bis circulũ ⁊ ãbitũ cinxit) vñ seq̃tur Illuxerũt) p aplos (õia p̃cepta) veritatis lumĩe (radiãtia corruscãdo) mira culis q̃ tenebras hoĩm (p totũ mundũ) salutari illumina cõne fugauerũt. vñ (ↄmota ẽ terra) id ẽ hoĩes ad ↄuer sionẽ (et ↄtremuit) agendo penitẽtiã pro peccatis / eos aũt dicit ↄmotos et tremefactos q̃ verbũ fideliter audi entes ad ↄuersionis studiũ xp̃i munere peruenerũt.

¶ Et p ipos apostolos sic operãtes. In mari) gentium. (via tua) nũc que dudũ erat in iudeoꝝ populo (et pre cepta tua) recepta sũt a pluribꝫ populis gentiũ / ⁊ tamẽ (vestigia tua) scilicet p̃sentia tua corporalis doctrina mi racula (nõ sũt) ab infidelibꝫ iudeis (cognita) Cum tamen. Deduxisti) illũ (populũ) quondã tuũ de egipto) ad modũ ouiũ in manu moysi) qui fuit dux po- puli (et aaron) quẽ p̃fecisti tu deus sacerdotẽ oĩm pplo.

¶ Psalmus. lxxvij. in quo monet populũ ne sit ingratus diuinis beneficijs.

Vox dei qui p moysen legem dedit hebreis.

Attendite corde (popule meus legē meā/ inclinate) p humilitatē (aurē vr̄i cordis) ad intelligēdū (v̄ba oris mei) Aperiā os meū in figuris ⁊ similitudinib⁹) ex quib⁹ ad alia capietis intellectū (loquar obscuras questiones) q̄ adhibita discepta cōe soluēde sūt (ab initio) exitus filioꝝ isrł de egipto.

¶ Vox aplōꝝ seu pp̄ha in psona eoꝝ. Quāta) .i. q̄ magna q̄ mirabilia (audiuimus) bn̄ficia exhibita pplō iudeoꝝ in egressu suo de egipto/ et in p gressu in deserto et in egressu terre pmissionis (et cognouimus ea) qꝫ p̄res sc; pp̄he (narrauerūt nobis) qui tn̄ iudei ingrati fuerūt Et ita narrantib⁹ patrib⁹. Nō sūt occultata a filijs suis/ in succedētib⁹ sibi gn̄acōnib⁹) ¶ P̄res nr̄i. Narrauerūt opa dei) in quib⁹ merito laudādus apparet deus (et virtutes eius q̄ in egipto facte sūt) post q̄ exierūt de egipto. ¶ Et postea. Suscitauit in pplō iudaico legē) in monte synai que dicitur (testimoniū) locucōis diuine cū populo/ et qꝫ testabatur hereditatē eternā quā nobis pmittit deus dicit/ suscitauit/ qꝫ lex naturalis q̄ in lucē redit p legem scriptam/ que somno ignorātie videbatur oppressa ⁊ sopita/ lex (et testimoniū) idē sūt sicut (iacob et israhel)

¶ In qua lege. Quanta) .id est quā magna et mirifica (mandauit patrib⁹ nostris nota facere filijs suis) id ē posteris non tantū iudeis sed (ut cognoscat generacō altera) id est xp̄iana quā de gentib⁹ constat esse electā. Et sic consequēter.

¶ Filij) scilicet xp̄iani (qui nascentur) postea ex aqua et spiritu sancto (et exurgent) sursū habentes cor suū/ qui vero nati sunt et non renati non sursum est cor eorum (et

narrabūt filijs)p gñacões/quod vtiq3 xp̄iani impleue-
runt qui p̄dicacões sanctas ad animarū salutē confe-
rendā suis posteris tradiderūt. ¶Et hoc ideo.
Vt ponāt spem suā)nō in lege q̄ puniit' s3(in gratia)
ɔcessa que redimit(et nō obliuiscantur operū dn̄i) sicut
fecerunt perfidi iudei qui oblito auctore suo ad cultu-
ras se demonū trāstulerūt(⁊ mādata eius exquirāt)ip̄a
est eni dei sūmi vera recordatio si mādata eius deuotis
mentib₃ impleamus. ¶Ideo exquirāt. Ne fiāt sicut
patres eoꝝ gñatio praua et exasperās)praua· q2 veri-
tatē recipe noluit/exasperās·q2 a deo exasperauit in deū
ut in saluatorē armaretur/qd̄ fuit sup om̄es acerbitates
et asperitates.¶Et q2 praua ē ideo· Generacō q̄ nō di
rexit cor suū)ad fidē suscipiēdā/ad diligendū deū ⁊ in
p̄ceptis eius ambulādū(et nō est creditus cū deo spūs
eius)q2 fuit sp incredulus p̄missionib₃ dei. · Vn̄ dicitur
q2 gñatio illa cor suū nō direxit quia nec. Filij effren)
q̄ videbātur meliores i illo p̄plo(intēdētes arcū ⁊ mittē-
tes sagittas ɔūsi sūt i die belli)p similitudinē loq̄tur iu-
dei intenderūt arcū et miserunt sagittas qn̄ p̄miserūt se
obseruare legē āmonēte moyse dicētes· quecū q3 locutus
est dn̄s deus nr̄ faciemus et audiemus/ɔuersi sūt in die
belli qn̄ aaron dixerūt/fac nobis deos quos adoremus.
ecce quō in parabolis et p̄posicōib₃ om̄ia explicat.
Quare ɔuersi sūt in die belli q2. Nō custodierūt testa
mentū dei)·i· p̄missionē quā deo fecerāt/ om̄ia q̄ locutus
est dn̄s faciemus(et in lege dn̄i noluerūt ambulare)
Et obliti sūt bn̄ficioꝝ eius/et mirabiliū eius q̄ ostēdit
eis corā patrib₃ eoꝝ. Corā p̄rib₃ eoꝝ)moyse aarō
alijsq3 seniorib₃(fecit mirabilia in terra egipti in campo
thaneos)que ciuitas regia est egipti in q̄ erat pharao

apud quā decē plage egipti facta sūt
Interrupit mare)rubrū(et pduxit eos)pede sicco ad
aliud litus(et statuit aquas)ex vtraqȝ parte ne fluerēt
sed firme starent(sicut aqua in vtere)
¶ Et deduxit eos de die in nube)ꝓtegente eos ab ar-
dore solis(et de nocte ī colūna ignis)q ostenderet eis viā
Interrupit petrā in heremo)in loco sicco ⁊ deserto ⁊ e-
manauit fontes irriguos(et potauit eos)abūdanter
(velut ī abisso multa) Et eduxit aquā de petra) que
sequebat̄ eos quocūqȝ ibant(et eduxit aquas)nō pa-
rū ſꝫ(tanq̄ flumina)que de vberib⁹ montiū copiosa inū-
dacōne pcedūt. ¶ Qui b⁹ bñficijs ⁊ miraculis nō obstā-
tibus. Apposuerūt adhuc peccaē ei)·i· nō credere(in
irā cōcitauerūt)·i· ad irā excitauerūt(excelsū ī aquoso)
loco nō credēdo deū posse sibi ipis difficilia facere.
¶ Et temptauerūt deū diffidentes) de eius potentia in
cordib⁹ suis ad hoc(ut peterent escas) nō spirituales ſꝫ
carnales(animab⁹ suis) id est propter animas retinē-
das in corporib⁹/esca enī retinaculū est anime in corpe.
Et male)et vtiqȝ male quia falsa(locuti sūt de deo di
cētes nūquid poterit deus parare mēsam ī deserto?)splē
didā carniū· q̄i diceret nō. Ecce blasphemia ⁊ diffidētia/
o stulta nimis absurdaqȝ vecordia hūanā impossibilita
tē ad diuinā trāstulisti v̉tutē ¶ Et rursus diffidētes di-
cūt. Qm̄ pcussit petrā et fluxerūt aque/ et torrētes)ex
magna aquarū abūdātia(inūdauerūt)sequitur q̄ po-
terit aliud etiā facere· O nimis fatua cogitatio· exēplū
magni miraculi dare et eius auctorē in reliqs arbitrari
posse deficere. Nūquid ⁊ panē poterit dare/aut paraē
refectionē splēdidā)et delicatā(populo suo?)q̄i diceret
dubitādū ē· ¶ Sꝫ māsuetissimus dn̄s noluit statī punie

eos sicut bñ merebãtur/ sʒ ne videretur nõ posse facere q̃ petebãt sic stulte illi dubitabãt. (Jdeo audiuit) et impleuit peticões (et distulit) penã inferre eis/ut p̃us ondderet suã potẽtiã (⁊ ignis) .i. ira dei accensus est in ipsm descẽdentẽ (de iacob et i israhel). Hinc ignis accẽsus ẽ in iacob ⁊ cetera. (Quia nõ crediderũt deo suo) q̃ possibiliter ex p̃cedẽtibꝫ miraculis hoc firmiter poterãt credere (nec sperauerũt i bonitate sua) q̃ nõ deficeret eis i necessarijs. ¶ Et mandãs execucõni peticões eorꝫ mãdauit nubibꝫ desup/ et ianuas celi aerei vbi gñabatur manna (apꝑuit) inde descendẽ faciẽs. vñ seq̃tur. (Pluit illis) id ẽ dedit p modũ pluuie (mãna ad mãducandũ) et hic (panẽ celi) .i. in celo aereo angelorꝫ ministerio formatũ (dedit eis) ¶ Et ita. (Panẽ angelorꝫ) id ẽ ministerio eorꝫ formatũ (mãducauit hõ/ cibaria misit i abũdãtia) cũ quilibꝫ colligeret de eo q̃ntũ comedẽ poterat. Et ad satisfaciẽdũ desiderio eorꝫ de esu carniũ. (Trãstulit ventũ australẽ) de supiore pte aeris ne. s. flaẽt ⁊ (induxit v̄tute sua vẽtũ affricũ) q̃ ẽ vẽtus occidẽtalis ut flaret versus vbi erat multitudo magna coturnicũ q̃s vẽtus trãsportauit vltra maẽ rubrũ vbi erãt castra hebreorꝫ. Seq̃tur (Et pluit sup eos sicut puluerẽ) .i. valde abũdãter (carnes) viuas in maxima copia scʒ (volatilia pẽnata. Et ceciderũt in medio castrorꝫ eorꝫ circa tabnacula eorꝫ) ut sine omĩ labore ⁊ difficultate possent ea cape. (Et ipi mãducauerũt ⁊ saturati sũt nimis) usqꝫ ad nauseã abũdantiã carniũ (sic desiderauerũt attulit eis/ et nõ sũt fraudati desiderio) imo sunt consecuti illud habẽtes carnes in abũdantia. ¶ Ostensio q̃ stulte dubitauerãt de potẽtia dei ostẽdit pp̄ha qualiter puniti sunt a deo de quo ita ait (Adhuc esce erãt i ore ipsorꝫ) q̃ multi actu

comedebāt(et punitio dei descendit sup eos(E,t oc-
cidit potētes eo⁊)repletos diuitijs(et electos israhel)
sc; moysen ⁊ aaron et mariā(impediuit)ne ingrederēt
terrā pmissionis In oībus hijs)correcti ⁊ puniti(pec
cauerūt adhuc et nō crediderūt in mirabilibus eius)
Et ideo. Defecerūt dies eo⁊)quasi languida tabe cō
sūpti(in).i.pro(vanitate)p qua citius perierūt et anni
eo⁊ cū festinacōe)qȝ mors multo⁊ fuit accelerata sicut
in rebellione thore. C,ū occideret) aliquos de pplo a-
lij timētes(querebāt eū/ et reuertebātur)studiose(et se-
dulo vemētes petebant misericordiā a deo) Reuertebā-
tur quidē. qȝ R,ememorati sūt qȝ deus adiutor eo⁊ ē)
in bonis(et deus excelsus redēptor eo⁊ ē)a malis.
Et quia ista reuersio ad deū quo ad multos nō erat ex-
amore iusticie ȝ timore pene dicit.

E,t dilexerūt eū in ore suo et lingua sua mentiti sunt
ei) qȝ nō sic habeāt in mente sicut ptendebāt in ore.
Vnde sequitur. C,or aūt eo⁊ nō erat rectū cū eo)qȝ
ydola colere desiderabāt(nec fideles habiti sūt ī testa-
mento eius)ut legē eius obseruarēt sicut ī timore pmit
tebāt. Ipse aūt ē misericors)in natura et etiā otra me-
rita ipo⁊(fiet ppicius peccatis ipo⁊) puniēs eos citra
odignū(et nō disperdet eos) totaliter eos delēdo sic me
ruerūt. E,t abūdauit)miscōia dei(ut auerteret ab eis
vindictā suā(tu de eis sumere ceperat(et non accēdit
omnē irā suā)quā de eis sumeret omnē pmeritā penam.
Et hoc ideo. qȝ R,ecordatus ē).i.ad modū recordātis
se habuit q̄si oblitus dū eos affligeret(qȝ caro sūt)sc;
carnales ⁊ fragiles pniqȝ ad peccādū/hec ē maxīa cau-
sa q̄ deū mouet ut se nobis misericordē exhibeat(spūs)
homo est(vadēs)in breui de hoc mūdo p separacōne;

anime a corpe (et non rediens) ad ipm corpus virtute ppria nature. ¶ Pepcit eis / et licet parceret ipis. Ipi tn) multoties. i. sine numero (exacerbauerut eu in deserto / et ad vindictā ↄcitauerūt eū in inaquoso) ut digne eis penas inferret. Et ↄuersi sūt) ad ydolatriā (et tēptauerunt deū) dolose petentes ab eo qđ ab illo accipe diffidebāt (et sanctū israhel) ad amaritudinē (puocauerūt) Et non sūt recordati ptātis eius / die q̄ redemit eos de manu tribulantis) scilicz pharaonis. ¶ Preterea nō sūt recordati. Qualiter posuit i egipto signa sua) scz decē plagas (et pdigia i ciuitate illa regia) vbi signa ista facta sūt idē est signū et pdigiū / signū inquā dei potētiā indicat pdigiū qꝛ in se dat nobis aliud intelligere. ¶ Inter quas plagas. Conuertit in sanguinē flumina eoꝝ et pluuiales aquas ne biberent)
Misit in eos muscā caninā) ꝛ pungebat eos grauiter (et ranas et disꝑdidit eos) qꝛ in nullo loco poterāt stabiles esse ꝓpter ranas. Et dedit erugini) id ē vento vrēti q̄ corrupit segetes (fructus eoꝝ / et fructus p labores eoꝝ pductos locustis) Et occidit i grādine vineas eoꝝ ꝛ moros eoꝝ i pruina) vel i frigore corrūpēte. Tradidit grādini iumēta eoꝝ) existētia in cāpis (et possessiones igni) Misit i eos effectū ire sue indignacōnis) p plagas dictas ꝛ sequētes (immissas p angelos malos) qui fuerūt executores diuine iusticie i psecucōnibꝫ egipti. Viā fecit semite ire sue) .i. semitā in viā ↄuertit qꝛ exquo p p̄ma flagella nō fuerūt correcti plage ampliores sūt augmētate. vnde sequitur (et nō pepcit a morte vitas eorū / et iumēta eoꝝ i morte cōclusit) Et pcussit oīe p̄mogenitū in terra egipti) nō solū hoim sꝫ etiā omniū iumētoꝝ primogenita (p̄micias

om̄is laboris eoꝝ) ut ordeū et lina et similia q̄ citius maturescūt (in tabernaculis) egiptioꝝ. descendētiū de (chā)
Propha nūc ondit quō deus eduxit iudeos de egipto et induxit in terrā ꝓmissionis et ipi iterū ingrati offenderunt eū sic dicēs **E**t eduxit de egipto populū suū) israhel diligenter custodiēdo sicut pastor oues suas (et pduxit eū tanq̄ gregē in deserto) quod erat inter mare ꝛ egiptū. **E**t eduxit eos) p desertū (in spe) veniendi in terrā ꝓmissionis (et non timuerūt) quia (inimicos eoꝝ cooperuit mare) **E**t induxit eos in terrā ꝓmissionis q̄ dicitur sanctificata) ꝓpter ihrusalē in qua edificatū erat tēplū (in montē) moria (quem) montē nō gladius eoꝝ (acquisiuit) sed (dextera) id ē potētia (eius) Hoc modo acquisiuit. qꝛ **E**iecit a p̄sentia eoꝝ gentes) chananeas. que prius terrā illā obtinebāt et alios ibi habitātes (et sorte diuisit) singulis tribubꝫ (terrā) promissionis equali mensura antiquitus tenso (funiculo) terrā diuidebant
¶ **E**t habitare fecit i domibꝫ) villis ciuitatibꝫ ꝛ castris a gentilibꝫ edificatis (tribꝫ israhel)
¶ De ingratitudine iudeoꝝ et eoꝝ ɔtumacia et quid eis irato dn̄o contigerit propheta exponit dicens / et istis beneficijs nō obstantibꝫ. **T**emptauerūt deū) diffidētes de diuina virtute (et exacerbauerūt deum excelsum) prouocantes ad irā (et p̄cepta eius nō custodierūt.
Et auerterūt se) sicut ab eo (et nō seruauerūt pactū id ē legē quā pepigerāt obseruare (queadmodū p̄res eoꝝ) qui adorauerūt vitulū et multipliciter offenderūt in deserto (conuersi sūt in arcū prauū) .i. similes facti sūt arcui prauo / arcus prauus dicit᷑ malicia peccatoꝝ q̄ nō eminus pcutit ſ; in se magis spicula directa cōuertit.

In irā concitauerūt eū) immolādo ydolis (in collib9 suis) et cū honorē deo debitū (sculptilib9 suis) impartirēt (ad indignacōnē) et vindictā (puocauerūt)
Propheta numerat vindicte genera quib9 punitus ē populus ille pfidus dicens. Audiuit deus pdictā populi nequiciā et spreuit/ et ad nichilū redegit valde israhel) tradens eū captiuitati alioꝝ ꝑplorꝝ post mortē iosue.
Et repulit) ꝑpter eoꝝ nequiciā (ciuitatē silo) q̄ fuit destructa p philisteos i qua erat dei archa illo tēpore et ideo dicitur (tabernaculū vbi habitauit inter hoīes) q2 ibi deus responsa dabat. Et tradidit in captiuitatem virtutē eoꝝ) .i. archā q̄ erat virtus eoꝝ quia ea p̄sente semp vincebāt inimicos (et pulchritudinē) .i. eandē archā de qua ipi gloriabātur sup oēs gentes (in man9 inimici) scilic3 philistinoꝝ a quib9 capta est.
¶ Et cōclusit i gladio populū suū) pmittēs eos ab inimicis occidi (et hereditatē suā spreuit) Iuuenes eorū cōmedit furor vel gladius inimicoꝝ et virgines eoꝝ nō sūt lamētate) q2 cū quilib3 quereret locū fugiēdi dimittebātur mortui insepulti et illamentati. Sacerdotes eoꝝ) sc3 ophni et finees filij heli (in gladio) philistinorū (ceciderūt/ et vidue eoꝝ nō plorabātur) eadē racōne qua v̄gines. ¶ Propheta oñdens vltionē in ipos aduersarios retortā dicit. Dn̄s) qui prius (tanq̄ dormiens) visus est q2 ꝑplm suū dimisit affligi ab inimicis (excitatus est/ tanq̄ potens incensus vino) q2 tūc sunt hoīes ad irā faciles et ad v̄tutē potētes qn̄ post crapulā de somno surgunt. excitatus dico ad inferendā vindictā hostib9 scilicet philisteis qui archā domini rapiētes locauerāt iuxta deū suū dagon.
Et pcussit inimicos suos in posteriora) in secretiori

parte natiū ut etiā viui a soricibꝫ rodentibꝫ eoꝝ anos execrabili morte punirētur (opprobriū sempiternū dedit eis) qꝛ nullus alter taliter punitus ē/ qd̄ i sempiternū diuulgabitur q̄ diu scriptura sancta in qua redactū est legetur. ¶ Inimicos suos ita percussit ꝫ suos reedificauit eligendo tribū p̄ regia dignitate dicēs. Et repulit tabernaculū ioseph) ut inde esset rex (et tribū effraim nō elegit) ad regiā dignitatē. Sed elegit tribū iuda) ut faceret inde regē (montē syon quē dilexit) eligens ad cultū suū. Et edificauit) sup salomonē (sanctū edificiū) suo noīe deputatū (sicut vnicornū) qꝛ sic illud animal non pmittit aliud animal accedere ad cubiculū. sic deus p̄hibuit alienigenā intra tēplū ministrare (in terra) id ē in ihr̄lm (quā fundauit) p̄ cultu suo et solio suo (stabiliter) q̄ntū fuit ex parte sua ꝛ ita fuisset nisi pc̄ca israhel impediuissent. Et elegit dauid seruū suū) i tribu iuda ꝛ inter filios ysai quāuis esset iunior (et sustulit de gregibꝫ ouiū sequentē oues fetas) accepit eū in regē/ et ita ex pastore pecudū ad regimen hoīm ē translatus. vnde sequitur. ¶ Pascere) .i. elegit ut pascat (populū descendentē de iacob et israhel) p̄plin eundē a deo (specialiter dilectū sibi) Et gubernauit eos in puritate cōscientie/ et i operibꝫ ab eo prudēter actis deduxit eos) ad virtuose et pacifice viuendū.

¶ Psalmus .lxxviij. in quo propheta deplorat captiuitatē ihrusalē tēpore regis anthiochi.

¶ Propheta dauid licet lōgis ante tēporibꝫ q̄ rex existeret antiochus. oīa tamen more suo quasi trāsacta refert que spū sancto repletus p̄uidebat esse futura/ vnde deflens pietatis affectu ait/ o

Deus venerũt gẽtes in iudeã

tunc hereditatẽ tuã (polluerũt sanctũ templũ tuũ) sacrifficando in eis ydolis suis (posuerũt iherusalẽ) euertẽtes eã quasi casulaz vel sicut (tugurriũ) siue aceruũ lapidũ vbi solent custodes pomi (ad custodiẽda pomeria) Posuerũt cadauera) insepulta (seruorũ tuorũ escas volatilib⁹ celi) et nõ solũ illis ẜ etiã (bestijs terre) scilicet lupis et canib⁹ posuerũt escas (carnes sanctorũ tuorũ) Effuderũt sanguinẽ eorũ) in tanta copia et ita viliter sine aliquo respectu misericordie sicut effunderent aquã et nõ solũ intra muros ẜ etiã in (circuitu ihrlm / et nõ erat q̃ sepeliret) quia par cõdictõ periculi omnes inuoluerat. Facti sumus opprobriũ omnib⁹ ĩ circuitu) gentib⁹ (scilicet sannatio et illusio hijs q̃ in circuitu nrõ sũt) .i. hijs q̃ nos ad famã tẽpli honorabãt despectabiles facti sum⁹ ¶ Propheta deprecatur dñm pro pplo israhel contra inimicos et insultãtes dicẽs. Usqz quo dñe irasceris ĩ finẽ) q̃ diu hoc sustinebimus et videbimus nos ita affligi propter te et nõ vlcisceris nos (usqz quo accẽdetur) et multiplicabitur (velut ignis indignatio tua?) Effunde irã tuã) .i. indignacõz tuã abũdantẽ emitte (in gẽtes q̃ te nõ nouerũt) p verã fidẽ nec voluerũt ẜ sũt ydolatre (et reges qui nõmẽ tuũ nõ inuocauerũt) in te credẽtes ẜ demonia vel aliquã aliã creaturã. · Debes o dñe effundẽ irã tuã Quia israheliticũ populũ) p magna pte crudeliter (consũpserũt) sicut cibus cõsumitur (et ciuitates iudee desolauerũt) et destruxerũt. ¶ Cõfiteor dñe nr̃a pcc̃a meruisse ista flagella ẜ dep̃cor pietatẽ tuã. Ne memineris) ad puniẽdũ (iniq̃tatũ nr̃arũ ãtiq̃rũ) nõ tm̃ nouiter factarũ ẜ q̃s a patrib⁹ accepimus (cito pueniant nos misericordie tue)

ne in toto obsorbeamur p desperacōnē q: oībꝫ adminiculis (paupes facti sumus nimis) Adiuua nos de9) qui in tribulationibꝫ sp solitus es saluare nos (et ꝑpter gloriā et honorē nois tui dñe libera nos) nō ꝑpter meritū nrm (et ꝓpicius esto pccis nris ꝑpter nomē tuū) id est ꝑpter tuā bonitatē nō ꝑpter nraꝫ iusticiā. ¶ Adiuua nos oro. ¶ Ne forte dicāt inter gētiles vbi ē deus eoꝝ) q̄i dicerēt vel nō ē / vel si est / est tā parui momēti q: nō pt suos adiuuare / et vindicta fiēda ī eis ita cito fiat ut (oēs nacōes) .i. gētes (intelligāt deū) in eos se vlcisci et etiam (nos oculis nris videamus) Vltio sanguinis suorū tuoꝝ q̄ effusus ē introeat ī ɔspectu tuo / et gemitus ɔpeditoꝝ) id ē eoꝝ qui captiui tenētur ut liberētur. Secū dū magnitudinē potētie tue filios) .i. imitatores (eoꝝ q̄ ꝓ veritatis defensione occidūtur) scilicꝫ veritatis defensores (posside) et custodi ne aliqua tribulacōis asperitate possint reuocari. Et redde vicinis nris) philisteis et alijs nacōibꝫ q̄ in circuitu iude positis (vindictā) pfectā et vltionē plenā (q̄ septenario numero designatur / in sinu eoꝝ) id ē in anima / ad quod te moueat (improperiū qd exprobrauerūt tibi dñe) attribuētes impotētie tue captiuitatē nostrā. Nos aūt populus tuus et oues pascue tue / ɔfitebimur tibi) confessione laudis ꝓ liberacōne nra (in sempiternū) Non tantū confitebimur sed etiā (annūciabimus) alijs (laudem tuā quādiu aliqua generatio erit)

¶ Psalmus .lxxix. in quo monet nos in melius cōmutari et ad cristū dirigi.

Tu deus qui es rex cuius arbitrio et creata sunt et administratur vniuersa. rex dico specialiter (israhel) .i. eorum qui te puro corde aspiciunt / intende desiderio et peticioni sanctorum. qui aduentum tuum desiderant (qui deducis) per apostolos (populum) credentem de gentibus significatum per (ioseph) ad cautelas dei tamquam (oues ad pascua) Qui sedes sup illas sublimes potestates celorum. apparere in mundo) forma nostre mortalitatis assumpta (videant te populi) qui per istas tres tribus (effraim beniamin et manasse) designantur. Excita potentiam tuam et veni) .i. manifesta in filio qui est virtus tua per incarnacionem eius (ut saluos facias nos) de potestate diaboli Deus virtutum conuerte nos) auersos a te / aliter non conuertemur / nisi tu facias qui solus potens es / qui vult vniuersa compleri (et ostende filium tuum / et salui erimus)

¶ Domine deus virtutum) celestium (quousque irateris super oracionem serui tui) ad te orantis differendo mittere filium per cuius aduentum totiens te rogaui. Quousque. Cibabis nos pane lacrimarum) .i. permittes nos affligi tot tribulacionibus et doloribus lacrimosis quod vir sanctus ipsis suis lacrimis pascitur et reficitur sciens tribulacionem quam patitur vel propter exercitium vel propter remissionem peccatorum dari / sequitur (potum dabis nobis in lacrimis) que racione predicta sanctis viris sunt potus et refectio que lacrime eciam (in mensura) scilicet quales sustinere possumus / quia omnipotens deus consulens fragilitati nostre modificat et quadam mensura temperat flagella sua. ¶ Posuisti nos in contradictionem gentibus vicinis nostris) quod nobis colentibus et predicantibus te deum verum contradicitur ab eis multitudine simulacrorum suorum. (et inimici nostri irriderunt nos) quasi frustra sperantes ut salui fiamus. ¶ Sed contra istos.

Deus virtutū cōuerte nos) totos ad te ut te toto corde diligamus (et ostēde p̄ñtiā filij tui et salui erimus) ip̄a enī est p qua laqueos mortis euasimus/ ipa demiq; est q̄ di-gnis et cōfitētibus celestia regna largitur. Vineā) id est p̄plm iudaicū quē tu excolebas sicut bonus agricola vineā suā (trāstulisti de egipto) in terrā p̄missiōis (eie-cisti gentes) sc; amorreos gebuseos et ceteros (et plāta-sti) firmiter collocādo et secure habitare fecisti. Dux itineris fuisti in cōspectu eius) q: in nube p̄cur̄te p diē et in colūna ignis p̄cūte de nocte manifeste te eis ostēdi-sti (et plantasti radices eius) id ē p̄ncipes sc; moysen et aaron et p̄phas q̄ in cultu dei et fide radices et fundamē-ta fuerūt aliorū (et) populus ille (impleuit terrā) p̄missi-onis et multiplicacōnē p̄lis. Umbra eius) id est cura et sollicitudo de eis regēdis (operuit) maiores q̄ hic di-cūtur (mōtes) ne pro sua volūtate ipi agerēt sed curā sb-ditorū totaliter intēderēt et (arbusta)·i·exc̄emēta hu-ius p̄pli (cooperuit cedros dei)·i·altissimos eorū p̄latos et doctores. quāto enī magis illa vinea siue p̄plus cresce-bat· tāto maiori cura et sollicitudīe p̄lati eorū occupa-bātur/ et ita vinea ista crescēdo cooperuit om̄es sanctos prophetas et patriarchas cura et sollicitudīe. Et ex-tendit hec vinea (palmites suos) id ē filios suos a ihe-rusalē (usq; ad mare) mediternanense quo terminatur regnū iude (et usq; ad flumē) iordanis (p̄pagines ei9) filios filiorū. ¶ O dn̄e cū tot bn̄ficia cōtuleris illi p̄plo. Ut quid ergo destruxisti maceriā eius) id ē custo-diā angelicā qua eā vallaueras/ sbtraxisti p̄tectōnē ei9 et exposuisti eā gētibus (vindemiāt eā) spoliādo diripiē-do/ et cōculcāt (om̄es gētes q̄ iuxta eū sūt:) Extermi-nauit) extra terminos patrie sue eiecit (eā) captiuādo

(aper) .s. vespasianus / immūdus fortis egressus (de sil ua) gētilitatis q̄ (singularis) .i. supbꝰ (ferus) iudeis (de pastus ē eā) .i. totaliter ꝯsūpsit. (Deus) dñe deus v̄tutū) q̄ꝛ uis exterminata sit vinea ⁊ ꝯsūpta ꝑ maiori pte ut tñ re liquie salue fiāt (ꝯuertere) ab ira tua et (ꝓpiciaē ei de ce= lo / et vide indulgēdo ei (et visita) mittēdo filiū tuū q̄ sa nat eā egrotantē. ¶ Et ne pereat vinea ex toto. ⁋ (Per= fice eā) i fide) filij tui quā incho asti i vmbra legali (quā plātauit dextera tua) ꝓpiciacō tua / et pfice eā (sup fide fi= lij tui) fundatā ⁊ (quē ꝯfirmasti tibi) .i. tuū eē filiū natura lē ōndisti dicēs / hic ē filius meus dilectus in quo m̄ bñ ꝯplacui. ⁋ In igne pietatis vel cupiditatis. (Succēsi) et occultis iniq̄tatibꝰ (suffossi) ex eadē gēte i xp̄m credē noluerūt (ab increpacōe) terribili in die iudicij (vultus tui) .i. filij tui (pibūt) . ⁋ Quia tādiu mali erimus donec sal uator aduenat / ideo. (Fiat manus tua) .i. opatio tua ōndatur potētia (sup virū) id ē xp̄m q̄ ad dexterā sedet (et sup filios hoīs) .s. v̄ginis .s. eūdē xp̄m q̄ ita ē filius dei ut etiā sit filius v̄ginis (quē ꝯfirmasti tibi) sup̄ ē expo situ. Hoc fac ut oraui. (Et nō discedimus) p auersio nē (a fide) ultra q̄ p̄us discessimus et (viuificabis nos) vita grē i p̄nti ⁊ glie i futuro (⁊ nomē tuū inuocabimꝰ) illō sc; nomē quo deus pr̄ appellaris / inuocabimus edo= cti a filio tuo q̄ institucōne salutari nos docuit sic orare / pr̄ nr̄ ⁊ cetera. (Dñe deus v̄tutū ꝯuerte nos) ad te pfe= cte diligēdū (ōndē faciē tuā) p aptā visionē (et salui e= rimus) q꞉ i clara visiōe dei ⁊ pfecta fruicōne ꝯsistit eter= na salus nr̄a.

¶ Psalmus .lxxx. in quo monet ut contē= ptis terrenis ad celestia mente ascēdamus.

¶ Vox eccle / o fideles.

Exultate cordis deuocōne (deo) q̄ (nos iuuat) in omnibꝫ pressuris nr̄is (iubilate) inexplicabili leticia (deo) ꝓpli fideles designati p (iacob) q̄ fuit verus cultor dei. Et ut possitis exultare ⁊ iubilare Sumite) sequēcia instrumēta musicalia. s. (psalmū) id ē bonā opacōnē (⁊ date deo timpanū). i. laudē cū vr̄e carnis mortificacōe ⁊ hiis duobꝫ adiūgat (psalteriū iocūdū cū cithara). i. deuota oracō. Bucinate). i. ānūciate alijs laudē alta voce (in insigni festo tubarū). s. in inuocacōe vr̄i q̄ p septiformē grām spūs sancti fit. i. (pcomiali voce, cantate) cū noue regnacōis gaudia fueritis ꝯsecuti q̄ vob̄ debꝫ esse magna solēmitas. ¶ deo bucinate in p̄dicta solēmitate. Quia p̄ceptū est i israhel) illis ad literā nobis spūaliter / et si negligitis timendū ē vobis qz (iudiciū est deo iacob) p̄ceptū eni illud datū ē p eū q̄ est futurus iudex. ¶ Illud p̄ceptū id ē legē. Po suit dn̄s i ꝓplo iudeoꝝ designato hic p ioseph) cito post exitū de egipto q̄ lex esꝫ illi (testimoniū) quid esꝫ faciēdū et quid timendū / vn̄ seqtur (cū ille populus exiret de egipto / linguā quā nō nouerat audiuit). i. legē. Amo uit dn̄s dorsū) populi israhelitici (ab oneribꝫ) luti ⁊ lateris quibꝫ p̄mebatur i captiuitate egipti (cuius ꝓpli manus seruierūt in cophino) cogebātur eni instrumētis portare fimū ⁊ feces de ciuitatibꝫ. ¶ Propha in psona dei recolēns bn̄ficia p̄stita populo israhel ut grauior estimetur eius offensa dicit. In tribulacōne) dure suitutis tue (inuocasti me) ut liberarē te (et liberaui te) de captiuitate educēdo (et exaudiui te i abscondito angustie tue ⁊ tēpestatis) qn̄ scꝫ audiētibꝫ egiptijs ad me gemē nō audebas (et etiā probaui te apud aquā ꝯtradictōis) vbi de ꝓtētia mea id est bonitate te reperi dubitantē.

Hec bona oīa feci tibi et ideo. Audi o ppl'e meus et
intellige ꝛ testis ero) veritatis ɔtra te ſi legē meā tranſ
greſſus fueris (iſrahel ſi audieris me) obtēperādo pce:
ptis meis (nō erit in te deus recēs) deus nr̄ nūq̄ fuit re:
cens nec nouus nec ī tpe factus ſꝫ antiquiſſimus ſp ab
eterno et ī eternū (nec adorabis deū alienū) q̄ noīe ꝛ nō
eſſentia ſiue natura ſit deus. · Nō adorabis dico deū alie
nū· qm̄ Ego ſū· dn̄s deus tuus qui eduxi te de terra e:
gipti) et nō alius (dilata os tuū) ad petendū tibi vtilia
(et implebo deſideriū tuū)· Ego ſic āmonui eos ꝛ tamē
Nō audiuit pplus) qui (meus) deberet eſſe ad moni:
cōnē meā (et iſrahel nō intēdit michi) ingratus tot bn̄fi:
cijs. ·Et q꞉ attēdere noluit ideo. Dimiſi eos ut ꝑ ſuo
libitu ad oēs ſui cordis voluptates ferātur) et ipi ſb:
tracta gr̄a mea (ibūt ī pccīs enormibꝫ ꝛ erroribꝫ ab eis
nouiter inuētis. ¶Sic dimiſi eos. ſꝫ Si ppl'us meus au
diſſet me) credēdo et ipe factus verus (iſrahel ſi in vijs
meis ambulaſſꝫ) pcepta mea obſuādo. Pro michilo
forſitā)·i· vere abſqꝫ ulla difficultate (inimicos eoꝝ hu
miliaſſem eos ad nichilū redigēdo (et ſup tribulantes
eos oñdiſſeꝫ potētiā meā) eos interficiēdo. · Propħa de
eoꝝ eterna dānacōe loqn̄s ait. Inimici dn̄i)·ſ· iudei
q̄ deberēt eſſe amici (mētiti ſūt ei) nō reddētes ꝑmiſſa q̄:
bus ſe ad pcepta oīa eius implēda bonis pollicitacōi:
bus obligauerīt et ideo (tēpus punicōis eoꝝ erit in e:
ternū)· Et merito venīūt dānandi· q꞉ Deus cibauit il
los ex intima medulla frumēti et ſaturauit eos de melle
fluēte de petra) ī rupibꝫ enī illius terre erat mel ī copia·

¶Pſalmus ·lxxxi· in quo monet credere
xp̄m verū deū et verū hoīem eſſe.

Deus factus homo (stetit in sinagoga) .i. cetu iudeorum bonorum quos deos dicit/iuxta morem illum quo dii dicunt quicunque magni viri/in medio horum deorum stetit xpus in assumpta natura. secundum illud. medius aut vestrum stetit (in medio aut diiudicat) .i. discernit (bonos ac iustos) qui maiestatis sue monita fideque secuti sunt a malis. Ad iudices accusans eorum prauam consuetudinem ait. (Usquequo iudicatis iniquitatem) contradicentes legi quam vobis dederam/prophetas iniuriis afficitis/quos vobis miseram/vsquequo extenditis iniquitatem iudicii vestri/qui iniquum iudicium facitis sup me qui propter vos veni/qui vobis tanta bona feci/quem occidere disponitis (et vos o minores quare consentitis iniquis iudiciis maiorum) quare cum insanientibus insanitis. ¶ Nolite ergo iudicare iniquitatem. sed (Iudicate) recte. s. xpm (egenum) qui semp terrenas facultates contempsit/qui cum esset diues pro nobis factus est paup (et pusillum) qui sibi presidium non quesiuit in terra/iudicate dico ut eum liberetis (et humilem et pauperem) .i. iustum ostendite (et predicate) ¶ Et vos minores qui plures estis. (Eripite pauperem et egenum) xpm. s. de manu maiorum) ne pmittatis eum amplius capi (et de manu iudee) qui iniuste psecutus est eum (liberate) ¶ Ego ita monui eos sed tamen ipsi. (Nescierunt) non cognouerunt xpm/et quare hoc (quia non intellexerunt) id est non crediderunt/scriptum est enim nisi credideritis non intelligetis/et quare hoc quia (in tenebris ambulant) non in obscuro viciorum et cecitate infidelitatis detinebantur et signum dans propheta iudeis quo agnoscant xpm ait (mouebuntur omnia fundamenta terre) nam in eius morte terra mota est et petre scisse sunt. ¶ Et tamen. (Ego dixi) si vultis credere et mandata dei custodire (dii estis) participacione gratie mee. O mira dei gratia cum solus sit virtus et substantialiter deus non inuidet

participiũ noīs sui hoībꝫ (et filij excelsi oēs) p grām et adopcōnē. oīs quidē qui sanctis iussionibꝫ acquiescat. ¶ Verba deflectit ad impios dicens. Vos autem) impij et increduli nō eritis sicut dij viuētes vita eterna (ꝫ morienimi sicut hoīes peccatores) in pcō infidelitatis et vos maiores supbiā vestrā in xp̄m exercētes (cadetis) in pfundū inferni ita irrecupabiliter (sicut vnꝰ de pncipibꝫ) id ē diabolus qui de celo piectus corruit ī penā sue puersitatis ineūit. ¶ Vos quidē cadetis. ꝫ tu Deus exsurge) de sepulcro (et iudica terrenos) illos iudeos dāna eos qui ita te crucifixerūt / qm̄ hijs repulsis (tu hereditabis in oībꝫ gentibꝫ) pro vna iudeorū gente que tibi quondā hereditas peculiaris ex omnibus mūdi nacōībꝫ fuit hereditatē accipies oēs gentes ¶ Psalmus. lxxxij. in quo monet iustos ad paciētiā.

¶ Propheta preuidēs xp̄m in maiestate magna ventururū ad iudiciū et admirās ait.

Domine quis similis erit tibi

cū ad iudiciū i maiestate tua magno angeloꝝ exercitu comitante venies. nullus (ne taceas) dare in impios sentētiā / ite maledicti i ignē eternū (nec) aliq̄ misera cōe (ɔpescaris) aut mitescas a vindicta eoꝝ. ꝫ opprime eos pena eterna. ¶ Propha de psecucōne antixp̄i futura loquens ait. Ne taceas dn̄e dico. Qm̄ inimici tui) antixp̄i mēbra tumultuosis sedicōībꝫ (sonabūt) ɔtradicēdo doctrine tue et detrahendo tibi (et qui oderunt te extollent caput) sibi scilicet antixp̄m q̄ tanta potestate gloriabitur ut se etiā deū p̄sumat dicere excelsū.

S up populū tuū) xp̄ianū (maligno animo sūt ꝯsilia=
ti) ad ꝓpli tui depressionē et nō tantū sūt ꝯsiliati (ſ3 etiam
cogitauerūt) quis eoꝝ priorē sentētiā poss3 dare. cogi=
tauerūt dico non tm̄ aduersus mediocres ſ3 (aduersus
sanctos tuos) ¶ Et exhortātes se inuicē in suo cōsilio.
Dixerūt venite et dispdamus ꝓplm̄ xp̄ianū de gente)
id ē de mūdo (et nō memoret̄ nomē israhel) .i. nomē xp̄i
anū (vltra. ¶ Et ondens vn̄ erit eis tanta fiducia operā
di malū dicit Q m̄) erūt multi ⁊ vnanimes. qm̄ (cogita
uerūt simul) multi studiose oīes in vnā prauā nocendi
volūtatē ꝯcordātes (disposuerūt aduersū te) pactū fir
mū ut adunato studio psequātur sanctos tuos oīs. eisq3
qui ab eoꝝ errore dissentiūt et (disposuerūt) ad hoc (ho=
mines terrena amantes et sanguinē sitientes) prauos
impios qui p habitātes (in tabnaculis ydumeoꝝ ⁊ hiſ
maelitarū) designātur secūdū eoꝝ interp̄tacōnes.
¶ Propheta ꝯmemorat inimicos xp̄i sub vocabulis gen=
tiū q̄ pugnauerūt israhel iux̄ interp̄tacōes eoꝝ. Ydo
ab .i. hō abutēs lege (agar) id ē hō alienus a deo (ge=
bal) homo simulans humilitatē (amon) populus turbi=
dus furiosus (amalech) hō lingens terrā sc3 fallaciter
blādiens philistiim q̄ hic dicūtur (alienigene) interp̄=
tātur cadētes pocōne .i. hoīes ebrii diuitiis ⁊ ꝓsperitate
seculi (cū habitātib9 tirū) qđ interp̄tatur angustia p qđ
possunt intelligi possidētes ⁊ amantes terrena ꝓpter q̄
multū angustiātur / iste sunt gētes q̄ disposuerūt inter se
fedus pugnādi ꝯtra gl'iā nois tui ꝯtra scōs tuos ⁊ ecclīā
tuā. Et asur) q̄ interp̄tatur elatus supb9 ⁊ significat
diabolū q̄ (venit cū illis) malis ad psecucō3 fideliū ⁊ hii
oēs operāte i se diabolo (facti sūt i adiutoriū filiis lot)
q̄ interp̄tatur declinās .i. in adiutoriū satellitib9 diaboli

qui a veritate declinauit. ¶ Isti ita disposuerūt cōtra te ꝗ̄ tu dn̄e. Fac illis sic) fecisti populis illis ꝑsecutoribꝰ populi tui israhel scꝫ (madiā ꝯ filare sic iabin) quos om̄es miraculose debellasti ꝑ ꝓplm̄ tuum israhel (iuxta torrentē cyson) Disperierūt iuxta fontē endor/ et facti sūt ut ster cus terre) qꝛ eoꝝ cadauera ꝯputruerūt ꝗ remāserūt in= sepulta sup terrā. Pone) ꝓsterne et dispge (princi= pes inimicoꝝ) ꝓpli xp̄iani (sic oreb ꝯ zeb ꝯ zebee ꝯ salma= na) quos etiā miraculose debellasti ꝑ gedeonē ꝯ trecē= tos viros cū eo. ¶ Depone etiā dn̄e om̄es pn̄cipes eoꝝ. Qui dixerūt) ore ꝯ ope (possideamus sanctuariū dei) id ē ꝓplm̄ sanctū dei ꝯ hereditatē. Deus meus pone il= los ut rotā) ut in infernū celerrimo cursu deuoluātur (et sicut stipulā an̄ faciē venti) ut sic stipula omni vento cir= cūfertur ita illi vbiqꝫ dispgātur. ¶ Preterita mala senti ant i pn̄ti in alia vero vita. Sicut ignis q̄ ꝯburit siluā) ex magna potentia (et sic flāma ꝯburēs montes) ex ar= doris vehemētia (ita ꝑsequeris illos in tēpestate tua) id est in iudicio qđ subito quasi tēpestas veniet (et i die vin dicte tue ōndes te eis iratū) penā eternā eis inferendo. Propheta postꝙ̄ petijt dānacōnē maloꝝ modo petijt conuersionē saluandoꝝ dicens.

¶ Imple facies eoꝝ) scꝫ ꝑsecutoꝝ qui puisi sunt ad sa lutē (ignominia) id est fac eos sibi et alijs ignominio= sos videre ut erubescant de peccatis (et sic querent no= mē tuū dn̄e) ut fiant cristiani q̄ ante erāt obstinati. De malis obstinatis q̄ ꝯuerti nolūt ait. Erubescāt) de turpitatibꝰ suis (et ꝯturbent̄) de penis duraturis (in secu lū seculi/ et ꝯfundātur) in aīa ꝯ corpe (et pereāt) eternis tormentis. Et) tūc saltē (ꝯgnoscāt) ꝑ expientiā pe= ne inflicte (qꝛ cōuenit tibi veraciter hoc nomē dn̄s) id ē

magnitudinē tue potentie cognoscāt etiā q(tu solus altissimus sup omēs terrenos)qui potens es aduersis parcere et obstinatos eterna vltione dānare.

¶ Psalmus.lxxxiij.in quo monet ad amorē eternorū.
Propheta ī psona ecclie ad supnā ierusalē puenire cupiētis ait.

Quam dilc̄e valde(amabilis patria celestis)O (q̄ desiderata tabernacula tua) valde p̄ciose speciose et lucidissime sūt māsiones tue(o dn̄e)angelorū(concupiscit aīa mea)intrare(in atria tua/et languet)pre desiderio q actu nō ingredit. Anima mea et caro mea exultauerūt) de spe puemēdi(ad deū viuū) Etenī dn̄e si passer q̄rit sibi domū)in qua pmaneat (7 turtur)sibi(nidū)querit(vbi reponat pullos suos) q̄nto magis hō racōnis capax deb3 querere locū vbi ppetuo quiescat q̄ nō est alius nisi tu deus ī quo solo p̄t quiescere cor hūanū. ¶ Nidus aūt quē ɔcupisco inuenire sūt. Altaria tua dn̄e virtutū)mansiones tuorū sanctorū vbi iugiter tibi offerētur sacrificia laudis(rex me9)qui me regis in via euntē ad illa altaria(et deus meus) q̄ me ad hoc creasti. Nec mirū si cor meū 7 caro mea exultāt de hoc qm̄. Beati q̄ habitāt ī domo tua)celesti (dn̄e/in secula seculorū laudabūt te)q: in cōprehensibilis pulchritudo dīuitatis sanctis tuis p̄sens semp erit. Ondit quo auxilio pueniatur ad domū dei dicens.

Beatus vir)spe in hac vita ē(qui habet auxiliū a te) quia alias nō p̄t/cū beatitudo illa omnē excedat creatā facultatē p qd auxiliū gratie tue(ascensionis dispōnit ī corde suo)virtutib9 quib9 tanq̄ gradib9 virtutū ad domū celestē ascendere mereatur(dispōnit)dico ī valle lacrimarū p peccatis(locus quē deus)homini ad merēdū

(instituit) R.teni) talibꝫ (dabit bñdictõnẽ suã) xp̄s (legis) euãgelice (lator) et isti (ibũt de v̄tute in v̄tutẽ) semp proficiẽdo in augmẽto gratie donec pueniant ad vitã eternã que cõsistit in plena visione (dei et sanctoꝝ suoꝝ) ¶ Propha orat in psona xp̄i fideliũ associari beatis dicẽs. Dñe deus v̄tutũ exaudi oracõnẽ meã) dãdo michi illas v̄tutes p quas ascẽditur ad te videndũ (cito pcipe oracõnẽ meã o deus iacob)
O dñe deus pater. ¶ Protector noster aspice) ad p̄ces nostras acceptãdo eas/ et si nõ ꝑpter nos saltẽ (respectu meritorũ filij tui qui est imago tua)
¶ Ideo o dñe deus cupio puenire in domũ tuam. Quia melior est dies) illa que (vna) est continua et eterna cui nunq̄ succedũt tenebre (in atrijs tuis) in habitacõne celesti (sup milia) ãnorũ transeũtiũ. Et ut ad illa atria merear admitti. R. legi abiectus esse) in hũilitate viuere hic in ecclesia militãte (q̄ diuitijs ⁊ honoribꝫ huiꝰ seculi abũdare inter peccatores) ¶ Hoc aũt ideo elegi. Quia mĩsediã et veritatẽ diligit deus) misediã peccata condonãdo/ veritatẽ veraciter adimplendo qđ ꝓmisit sanctis suis. s. (gratiã) in p̄senti (et gloriã in futuro) Dabit quidẽ veraciter seruis suis gratiã ⁊ gloriã qm̄. ¶ Nõ p̄uabit bonis) gratie ⁊ glorie (eos q̄ ambulãt) et pseuerant (in innocẽtia) talis non p̄t p̄uari muneribꝫ dei qui iam hic dona beate ouersacõnis accepit/ et ideo (domine deus virtutũ beatus homo qui sperat in te) non in rebus seculi transitorijs et caducis.

¶ Psalmus. lxxxiiij. in quo monet p fidẽ accedere ad xp̄m ut habeatur eius bñdictio.

Propħa p̄uidens futura quasi p̄terita ꝓpter certitudi‑
nē narrās ait. Dñe pater q̄ quondā maledixisti terram
ꝓpter peccatū p̄mi hoīs. modo
Benedixisti recipientē aduentū filij tui in fide
p quē (auertisti) peccatū p quod
hūanū genus (captiuū) tenebatur a diabolo.
Auertisti captiuitatē. et. (Remisisti iniquitatē plebis
tue) ꝓpter quā fuerat captiua per fontē baptismatis (et
cooperuisti omnia peccata eoꝝ) ut amplius non remaneant
in conspectu tuo punienda. ¶ Vere remisisti quia o dñe
(Omnē irā tuā) qua hūano generi iratus eras mitiga
sti in aduentu filij tui ⁊ ita (mitigasti) et (auersus es ab
ira indignacōis tue) ¶ Propheta qd̄ dixerat fiendum
orat ut fiat dicēs o deus q̄ nos p filiū tuū saluare dispo‑
nis. (Conuerte nos) ad fidem filij tui et (auerte irā tuā a
nob̄) quā habes ꝓpter pccm̄ p̄mi hoīs. ¶ Auerte ⁊ auer
tes irā tuā et. (Nūquid in eternū irasceris nob̄) certe
nō cū parcē ⁊ misereri sit ꝓpriū tibi (aut extendes irā tuā
p omes gñacōnes succedētes?) certe nō et placabilis
eris in generacōe xp̄i. ¶ Non extendes irā tuā. s; (Tu
deus conuersus) ab ira viuificabis nos spūaliter p aduētū
filij tui (et plebs tua) viuificata (letabitur in te) secura de
eterna beatitudine. Et ut hoc cito fiat. (Ostende nob̄
dñe misericordiā tuā) mittēdo nobis filiū tuū i carne vi‑
sibilē (et da nobis salutare tuū) q̄i amplectēdū q̄i possi‑
dendū q̄si muné eterne glorie pfruendū / da ut cū i men
te nr̄a celesti dono recipitur / nullis tēptacōibꝫ auferat
Propheta quasi peticōnis sui compos dicit (Audiam)
attente (quid loquatur i me deus meus) p internā reue‑
lacōnē ⁊ audiuit (et loquitur pacē) annūciabit michi fi
liū suū qui est pax nostra nō ad omes (loquitur pacem

sed in plebē suā) salicz i sanctos qui domino pbabili cō-
uersione placuerūt. ¶ Dico in plebez suā id est. Super
sanctos suos et sup eos omēs qui de omni gēte cōuer-
titur ad xp̄m) ¶ Licet xp̄us pacem locuturus sit super
omes qui cōuertētur ad eū. Uerūtamē prope) iudeos
(qui soli inter alias gētes timere dicebātur deū) q: le
gem eius receperāt/ xp̄us nascetur ⁊ misteriū redēptoris
būane pficiet (ut terra nr̄a pmissionis hanc gloriaz
habeat) q: i ea ex gente sua saluator natus sit ⁊ pacē in
omes fuerit locutus. Misericordia ⁊ veritas simul cō
uenerūt in aduentu xp̄i) misc̄dia q: filius dei assumpsit
carnē/ veritas q: impleta est pmissio facta patrib9 ve-
teris testamēti de incarnacōe filij dei et xp̄o p suā passio
nē satisfaciēte p̄ nobis (iusticia et pax ↄcordiā fecerūt)
Ideo ↄuenerūt misericordia et veritas ⁊ iusticia et pax
ↄcordiā fecerūt q:. Ueritas) id est xp̄us (de terra orta est) .i. ex maria v̄gine verbū caro factū (et iusticia de
celo pspexit) qñ būano generi periclitāti filius dei mirabili dispensacōe subuenit. vñ sequitur Etenim dñs dabit
benignitatē) id est gratiā inspirantē p xp̄m (et facultas
liberi arbitrij nr̄i) aspera illa benignitate (dabit fructum
suū) id est bona opa. ¶ Licz deus dicatur et sit benign9
Iusticia) tamē (ante eū ambulabit) parās ei viā/ prima iusticia hoīs est ut puniat se maluū ⁊ faciat se bonū
et hec est via dei ut veniat ad eū et sit in corde eius (ponet in via) sic parata (vestigia sue imitacōnis) deus.

¶ Psalmus .lxxxv. in quo monet ad oracōnē.
Xp̄us ex forma serui ad patrem ait.

Inclina ad me (aurē) clemētie tue (et exaudi me) ut desideria mea ↄpleātur/ inclina
dico (qm̄ inops) ab alio nō habens opē (et paup) p me.

(sum) ex pte huãnitatis loquitur q̄ ex se michil habere potest nisi qd largitate diuinitatis acceperit.
¶ In hoc exaudi me pr. Custodi animã meã) et meorũ ab omib; scãdalis ɔtra insidiatores (qm̃ sanctus sũ) in me et mei etiã sunt sanctificati in baptismo (saluũ me fac) qui ex obediẽtia tua formã serui accepi et meos q̄ tibi vnanimiter seruiũt (deus meus sperantẽ i te) Misererẽ mei dñe qm̃ ad te clamaui) pseuerãter et instãter (letifica animã serui tui) que multis amaritudinib; contristatur liberãdo me ab eis (qm̃ animã meã leuaui) per deuocõnẽ et ardentẽ amorẽ nõ deorsũ declinaui ad terrã ʒ leuaui (ad te) vbi ẽ vera leticia et sine fine securitas Ideo animã meã leuaui ad te: Qm̃ tu dñe suauis es) qꝛ post amaritudinẽʒ huius seculi (dulcis es) ad te recurrẽtib; (mitis) qꝛ diu sustines peccatores (et copiosus in miscdia) qꝛ licʒ sint innumerosa nr̃a peccata multo abundãtior ẽ tua pietas q̄ tot relaxat offensas (omib; inuocãtib; te) Ideo: Auribꝫ pcipe oracõnẽ meã/ et intẽde voci depcacõis mee) dando effectum oracõis mee quã p me et meis fundo. In tpore tribulacõis mee clamaui ad te) licet eni omĩ tẽpore deus sit exorãdus eximius tñ ĩ tribulacõne ẽ inuocãdus (qꝛ exaudisti me): p tua clementia pteritis tẽporib; in alijs meis pcibus. Merito clamabo ad tẽ qꝛ o dñe. Nõ est similis tui in dijs) id est in potestatib; huius seculi siue in celestib; creaturis scilicet nec in nobilitate sbstantie nec in magnitudine potẽtie nec ĩ mag̃ inficẽtia (ad mirabilia operũ tuorũ) et gñaliter non est qui similis sit tui ad quẽ clamare potuissem tu me statim liberare potes p tua volũtate. Vere nõ est aliquis similis tui quomã. Omnes gẽtes id ẽ aliqui de omni gente (venient) p fidẽ de cultu suo (ad

tuū cultū) te adorātes et venerātes (et glorificabūt nomē tuū) id ē gloriosū ꝑdicabūt. ¶ Non est tibi similis. Qm̄ magnus es tu) cui potestati nullatenus valet aliquid ꝯparari qui nulla mutabilitate ꝯuertitur sed semꝑ in nature sue gloria ꝑseuerat (et faciens mirabilia tu es deus solus) qui et si alij faciūt tua virtute faciūt et ꝑ te faciūt. ¶ Oratur pro mēbris Deduc me dn̄e) id ē meos (in via mādatoꝝ tuoꝝ) que via iusta et sancta ē et positus in ea (ingrediar in veritate tua) ꝑficiendo de virtute i virtutē (letetur cor meū) de spe remuneracōnis (semꝑ tn̄ timeat nomē tuū) timore casto. ¶ Quod si feceris nō ero ingratus qm̄. Cōfitebor tibi) ꝯfessione laudis (in toto corde meo / et glorificabo nomē tuū i eternū) Quia misericordia tua magna ē sup meos) qua maior dici nō p̄t (et eruisti animā meā) id ē meoꝝ (ex infernali dānacōe) Cristus ex ꝑsona sciui de passione loquēs ait. Deus iniqui) .i. iudei (insurrexerūt sup me) volētes me ꝯprehendere et nō solū inīq inferiores (ꝫ etiā sinagoga potētiū iudeoꝝ quesierūt animā meā) ut me interficerēt (et nō posuerūt te i ꝯspectu suo) .i. obliti sūt tui. Ipi ita. Et tu dn̄e deus miserator) qui a singulis creaturis misericordiā faciēs (misericors) qꝛ semꝑ pia est ipa natura diuinitatis (patiēs) qꝛ peccatores sustinet et ad votū ꝯuersionis inuitat (et multe misericordie) qꝛ pecca indulget (et verax) implēdo ꝑmissa. Respice i me) boiez (et miserere mei) celerrima resurrectōne subueniēdo (da potestatē iudicij michi innocēti) sup omnē creaturā (et saluū fac filiū) beate marie que dixit ecce (ancilla domini) Fac mecū) id ē imple in me (signū) ione ꝓphe ut sicut ille stetit i ventre ceti trib; dieb; et trib; noctib; sic ego tantū sim in corde terre quod resurrectōnis signū eris

(in bonũ) quia p illud declarabitur vĩtus tua. spes credẽtium cõfirmabitur (et iudei qui me oderũt videtes me resurgere ɔfundẽtur) intelligẽtes se male egisse (et qm̃ tu dñe adiuuisti me) in certamine (et ɔsolatus es me) resuscitãdo me a mortuis.

¶ Psalmus. lxxxvi. in quo monet toto corde aspirare ad celestẽ ihrusalẽ.

¶ Propheta in laudẽ ecclesie prorũpens sub noĩe ciuitatis ɔmendat eũ primo a fundamentis dicens.

Fundamenta eius scilicet ecclesie (in montib9 sanctis) scilicet prophetis et aplis qui post xp̃m qui est principale fundamentũ / fundauerũt ecclesiã in fide xp̃i / qui apli dicũtur etiã montes propter altitudinẽ virtutũ. Secundo cõmendat ecclesiã a portis scilicet sacramẽtis ecclesie dicens (diligit dñs portas syon) id ẽ ecclesie sacramẽta (super omnia figuratiua ꝛ ceremonialia cultus veteris testamenti) ¶ Tercio ɔmendat ecclesiã a celebritate fame dicens. Gloriosa dicta sunt) p ꝓphetas nõ de illa figurali que cecidit sed (de te ciuitas dei) ¶ Quarto cõmendat eã a multitudine ciuiũ cũ in psona xp̃i ait. Memor ero) nõ tantũ populi iudeoꝝ ꝫ omniũ gentiũ p (raab ꝛ babilõ) designataꝝ ut euocẽtur ad me et hoc mediantib9 (scietib9 me) .i. aplis quib9 p̃ceptũ fuit cũctis gentib9 p̃dicare. ¶ Quoꝝ p̃dicacõe ɔũse sũt gentes. Tirus) scilicet (et populus ethiopũ / hoꝝ multi fuerũt) recepti (in eccia) in xp̃m credẽtes ex quib9 ipa ciuitas dei est ɔstructa. ¶ Nũquid sinagoge) poterit hoc gloriosũ psuaderi (ꝙ homo natus ẽ in ea) qui saluabit eũ (et ipe idẽ est qui fundauit eã) inquãtũ deus qui est (altissimus) ¶ Certe hic psuaderi pt et tanquã verissimũ

predicare qm̄ Dominus) qui mentiri nō pt(narrauit in scripturis pphetarū) que credite sūt populo iudeoꝝ q xp̄us verus deus erat et verus homo/hoc etiā narrauit in scripturis (apostoloꝝ qui principes) ecclesiaꝝ fuerī. Quinto ōmēdat eā propheta a beatitudine supna incō prehensibili ad quā sumēda est post iudiciū/ O syon supna. Omnes q̄ in te habitāt iocūdi sūt et vere letātur) quia gaudiū et leticia inuenietur in te vbi felicitas pfecta et iocūditas consūmata.

¶ Psalmus .lxxxvij.

Cristus ex forma serui ad patrē orans ait.

Domine deus auctor (salutis mee) id ē immunitatis mee a pccō (omni tēpore clamaui corā te) id est attēte et pseuerāter. Et quia ita clamaui. Sit accepta cōspectui tuo oratio mea) et a te sit exaudita p effectū. ¶ Opus ē ut me exaudias. Qm̄ repleta est anima malis) id est doloribꝫ anxietatibꝫ! vnde ipse dicit tristis ē anima mea usqꝫ ad mortē (et anima mea in inferno appropinquauit) dū tradoꝛ ad mortē. Estimatus sū cū descendētibꝫ in lacū) inferni/ putauerūt eni iudei me peccatorē vnū de illis q̄ necessario et inuiti descendūt in pfundū inferni (estimatus sū etiā ab eis sicut hō simpliciter sine adiutorio) cū tn̄ (inter mortuos) essem (liber) a coactione et liber ab omni peccato. Estimatus etiā sū ab eis. Sicut alij vulnerati dormientes) somno mortis (in sepulchris/ quoꝝ nō est memoria amplius) ut ad bonū resurgāt (et ipsi) q̄ talē me existimauerūt (repleti sūt) o deus (a ptectione tua) qui me sine adiutorio tuo esse putauerūt.

¶ Posuerunt me) reputatione sua (in lacu inferiori) putauerūt enim me dignū qui in talē deberē descendere

locū (et in tenebris et vmbra mortis) id est in tenebris obliuionis derelictū quē nemo requireret nemo saluaret estimauerūt me posuisse. ¶ Arbitrati sūt iudei q (Sup me cōfirmatus est furor tuus) credētes q ex ira tua ad passionis picula puenissem (et amplissimas indignacōes tuas) putant te (induxisse super me) cū me ptuleris crucifigi. ¶ Quō aūt amici eius in passione sua se habuerūt dicit (Longe fecisti eos quib9 notus erā) scilicet discipulos qui me relicto fugerūt (posuerūt) iudei (me abominacōnē sibi) ita ut nomē meū nollēt audire. (Traditus sū) a proditore discipulo et (nō egrediebar) ad vindictā ostendēdo potētiā diuinitatis mee (q oculi mei) id est apostoli (infirmati sūt) ita ut petrus negaret et alij fugerēt / et hoc pre inopia veri luminis et intelligentie sacrarū scripturarū que dicebāt oportere pati cristū et resurgere a mortuis. (Clamaui ad te dn̄e) in cruce hely hely et cetera sic tradidi spiritū (operacōes aūt meas expandi) per caritatē (ad te) ad tuā semp referēdo volūtatē. ¶ Ostendit quib9 nō prosunt opa sua dicens. ¶ (Nunquid mortuis) corde et obstinatis in malo (facies mirabilia) certe nō q credē nolūt (aut medici suscitabūt) mortuos (et illi cōfitebūtur tibi?) confessione laudis. certe nō. ¶ (Nūquid narrabit aliquis) q̄diu anima sua mortua peccatis iacet (i sepulcro) corpis sui (misc̄diā tuā) qua relaxātur peccata / certe nō (et veritatē tuā) narrabit (qui inter pditos oputatur?) ¶ (Nūquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua) id ē in peccatorib9 obstinatis tenebris ignorātie et errorū obtenebratis / certe nō. impediēte hoc eorū malicia / ptermittentes eni deū sapiētie lumina pdiderūt (et iusticia tua nō coletur p reprobos hoies? qui iniq̄tatū suarū meito

obliti sũt deũ) Et ego ad te clamaui) q̃ potẽs es mortuos resuscitaẽ (mane oracõ mea pueniet te) qꝛ matutina resurrectõe me clarificabis. Ut quid dñe repellis oracõnẽ meã/auertis faciẽ tuam a me?) ut trãseat calix iste. ¶ Ego p tui obediẽtia a tẽpore carnis assumpte.

Paup sũ et in laboribꝫ a iuuentute mea/exaltatus) in cruce (hũliatus) in sepulcro (et cõturbatus) in morte. In me transierũt afflictiões tue) quas tua voluntate nõ mea culpa patior/trãsierũt dico nõ prestiterunt (et terrores indignacõis tue) ɔtra hũanũ genus (ɔturbauerunt) infirmitatẽ carnis mee qm̃ ex obediẽtia tua languores eoꝝ ego tuli et labores eoꝝ ego portaui.

Circũdederũt me) iudei inundãtia grauiũ psecucõnũ (circũdederũt me simul) pharisei cũ sacerdotibꝫ pilatus cũ principibꝫ et populis.

Elongasti a me amicũ) cetũ aploꝝ (et pximũ) q̃ michi aliquã faceret misericordiaꝫ (et notos meos a miseria) mea ita ut nullus auxiliũ ferre michi posset.

¶ Psalmus.lxxxviii.in quo monet ut spem nõ in nobis sed in deo ponamus.

¶ Propheta.

Misericordias dñi in eternũ

cãtabo) eas.s.quibꝫ hoieꝫ peccato mortuũ visitaẽ dignatus est p filiũ suũ. ¶ Propha misericordias dñi cãtabo de reparacõe hũani generis q̃ eterna stabilitate ɔsistũt et ppetuis sũt celebrãde preconijs. Fecit enĩ mirabilẽ i humano genere pietatẽ ut qđ pierat requireret et vulnerata sanaret. In generacõe) iudeoꝝ (et i generacõe) gentiũ (annũciabo cõplecõnẽ promissionũ suaꝝ in ore

meo)in quo fit confessio ad salutē.
¶Cātabo securus misericordias. Quoniā tu dixisti michi)p reuelacōnē spūs sancti q̄(in eternū misericordia edificabitur) remissio peccatoꝝ edificat᷑ dū corruerint vicia et plantabūtur virtutes ista misericordia nunq̄ destruitur sed semp viget semp augetur p apostolos qui celi dicūtur(veritas tua p̄dicabitur et exponetur)
Itē dixisti. Disposui) ordinaui(pactū) nō cū omnibꝫ sed(cū electis meis)euangelicis ut acquisitos p gratiā dei populos vel doceāt vel informent(iuraui xp̄o) qui ex semine dauid carnē assumpsit(usqꝫ in eternuz p̄parabo semen tuū)imitatores tue iusticie preparabo ad eternā et semp mansurā felicitatē.
¶Et continuabo regnū tuū)quo regas i populo fidelium(in omnē generacōnē futurā) Et sicut dixisti ita cōplebitur. vnde Confitebūtur celi)id est apostoli(mirabilia tua)que p̄parasti in redēpcōnē hūani generis sanando omnes infirmos(et veritatē tuā)id est adimpletionē promissionū tuaꝝ(in ecclesia sanctoꝝ)in qua sola sacramenta fidei pphetarū archana cū deuocōne suscipiūtur et eoꝝ veritas amatur et colitur. ¶Securus te laudabo. Quoniā quis i prophetis q̄ nubes dicitur) aut de numero alioꝝ sanctorū(equabitur)in potentia (domino)nullus aūt(similis erit domino)in substantia (in filijs dei).s.in angelis et alijs sanctis viris qui sūt filij dei per adopcōnē.nullus profecto vnigenito filio dei potest per equalitatē assimilari quoniā ille in omibꝫ ad pfectionē ptinentibꝫ in infinitū excellentior ē vniuersis Vere nullus eq̄bitur dn̄o qm̄ ip̄e ē de9. Qui)cū pre et spū scō(glorificat᷑ a scōꝝ āgeloꝝ collegio magn9)

potentia. cuius magnitudinis nō est finis (terribilis) id est metiendus ꝓpter iudiciū quod facturus est. ipe dico existens (sup om̄es qui in circuitu eius ei assistūt) excelsus et reuerēdus per quē om̄es cognoscūtur esse gloriosi. vnde sequitur. Domine deus v̓tutū) celestiū (quis similis tui?) nullus vtiqꝫ. tu eni (potens es) ex te solo/nec aliquis habꝫ potentiā nisi p te (et claritas tue lucis) expansa est sup (om̄es qui in circuitu tuo sūt) qui omnes tua veritate illuminātur.

¶ Vere tu potens es. quia Tu dominaris potestati maris) et cetera. nō tantū ad literā ſꝫ etiā dominaris potestatibꝫ huius seculi quod dicitur mare (et ꝓcellas sedicōnū ꝛ ꝑsecucōnū) quibꝫ seuiūt i seruos tuos (tu mitigas) ne tantū possint grassari quantū volūt/ licet nō prorsus semp auferas/sed relinquas pro parte ad seruorū probacōnē. ¶ In hoc etiā apparet tua potētia deus qꝛ.

Humiliasti) deiecasti de celo in hanc aeris densissimaꝫ grassitatē (diabolū) q̄ singulariter supbꝰ est (sicut vulneratū) vulneratus quidē fuit quādo splendore dignitatis qua prius nituit priuatus de celo corruit ꝛ hoc (in brachio virtutis tue) in quo (dispersi sūt iudei) in om̄es gentes. ¶ Bene aūt hec om̄ia facere potuisti. qm̄ Tui sūt celi ꝛ tua est terra vniuersa. orbem terre ꝛ plenitudinē eius tu fundasti/ aquilonē ꝛ mare tu creasti) p aquilonē qui frigidus ventus est intelligitur diabolus qui dixit ponā sedē meā ab aquilone et ero similis altissimo/ et p mare iniquas potestates que ꝯtra domini mādata sacrilegis volūtatibꝰ eriguntur.

Et qꝛ ita potens es. Tabor et hermon) qui sūt montes sirie id est duo populi designati per eos scilicꝫ populus iudeorꝫ ad quos primo venit lumē diuine cognicōnis

qđ interp̄tatur tabor/et populus gentiū qui primo erāt in anathemate/ qđ interp̄tatur hermon/ erāt alieni ⁊ separati a te ↄuersi ad tē(exultabūt in noīe tuo) gaudētes ꝙ ab eo dicūtur xp̄iani qꝛ(tuū brachiū)quo hūiliasti supbū ē(cū potētia semp ē et erit)¶ Quare oro Firmetur manus tua)ↄtra supbos(et exaltetur dextera maiestatis tue)ad hūiliandū eos/ et ↄmēdās xp̄m a iusticia dicit(sedes tua)apparebit in iudicio(parata)ad faciēdū(iusticiā ⁊ iudiciū)ad iuste iudicādū cū manifeste separabūtur oues ab edis. ¶ Verūtamē anteꝗ̄ facias iudiciū. Precedēt faciē tuā misericordia)qua deles pccā(et veritas)q̄ imples ꝓmissa(beatus pplus q̄ omnē immensam leticiā suā nō in ꝓprijs viribꝫ ſ; i dei cognoscitur posuisse v̄tute. ¶ Vn̄ beatus est qm̄ tales ambula būt. In illuminacōne filij tui)q̄ tuus dicitur vultus qꝛ p eū ip̄e cognosceris(et exultabūt assidue) xp̄iano nomine(exaltabūtur in tua iusticia)qm̄ obtinebūt regnū celeste p iusticiā quā tu eis dedisti.

¶ Bene dicitur in iusticia tua exaltabūtur. Qm̄ in gloria virtutis eorꝫ tu es)id ē tibi nō sibi virtutē suā ascribūt et te inde reputāt gloriosū vn̄ tibi dicūt(in beneplacito filio tuo)sup quē bene tibi ↄplacuit(exaltabitur)id est excrescet(fortitudo et virtus nostra) ¶ Et hoc ideo qꝛ Dominus assumpsit carnē nostrā)dn̄s scilicꝫ(qui sanctificator est israhel et rex noster)in eternū.

Vnde scis hec p̄dicta/quia.

¶ Tunc temporis)assumpte carnis(locutus est preuelacōnē sanctis tuis)sicut zacharie et simeoni ⁊ anne ꝓphetisse consolacōnē israhel(et dixisti/ posui adiutoriū) hominū(sup)filium(potentē)cuius potentia est insuperabilis quem tuis fidelibꝫ adiutoriū constituisti et ipsū

natū (de plebe mea) iudaica (exaltaui) usq3 ad dexteram meā sublimādo. ¶ Dixisti etiā hoc. Inueni) elegi (cristū de semine dauid) natū manu forte (seruū) obediente in quo salutē hūani generis pficerē ꝛ ideo (oleo sancto) id est spū sancto (vnxi eū) Ideo potens. qꝛ Verbū diuinū hūanitati vnitū auxiliabitur et ↄsolabitur cristo homini) in omībꝫ operibꝫ suis ꝛ passionibꝫ (et idem verbū ↄfirmabit eū) contra aduersa ut quā pro salute mūdi pius redēptor susceperat / ꝓpositā pageret passionē. Quousq3 ↄfirmabit / qꝛ Nichil pficiet) diabolus ꝑter uus hūanitatis (inimicus ↄtra eū / et filius iniquitatis) iudas sc3 (nō valebit nocē ei) qꝛ lic3 iudas nocē ei presūpseit nullus tn̄ eoꝝ pccm qd iuste accusaē potuissent inuenit in eo. ¶ Et ideo. Concidam a facie ipius inimicos eius) sa lic3 iudeos q̄ sepe a dn̄o confusi discedebāt a conspectu dei / et diabolos (ↄdictos eū in fugā ↄuertā) qui corā eo sepe fugiebāt clamantes. cur venisti ante tēpus torquere nos. Et veritas mea et misedia mea cū ipo) nichil eni diuisū est inter patrē et filiū. virtutes eni quas hab3 pater hab3 et filius. veritas enim ptinet ad iudiciū quo iudicaturus est mundū / misedia ad pietatē qua peccata dimittit (et in noie meo) quod est deus (exaltabitur fortitudo eius)

¶ Et ponā in gentibꝫ que p mare significātur potestatem ꝛ dominacōnē eius) in vniuerso orbe dilatabo (et in principibꝫ) quoꝝ cura fluit in populum sicut flumina in mare (potentiā eius) quod tūc posuit qn̄ ei plures principes terre reges et imperatores p fidē subdidit.

Et hoc ideo. qꝛ Ipe inuocauit me dicens pater meus es tu) secundū qꝛ deus (et deus meus) secundū qꝛ homo (et susceptor mei ad salutē)

Ipse inuocauit me pater meus es tu/ et ego primogenitū cōstituā illū/ excelsū pre regibꝫ terre) quia ipe rex regum ⁊ dominus dominātiū.

¶ Quia potestas data xp̄o non est temporalis subdit.

In eternum seruabo illi misericordiā meam) gratiam meā michil ruocādo ex hijs q̄ dedi illi (et fideliter adimplebo in eo cūcta que illi ꝓmisi) Et ponā in seculum seculi semē eius) spūale.ꝑplm.s.xp̄ianū qui illū imitatur q̄ sp durabit (et tronū).i.ꝑtātē iudiciariā (sicut dies celi) id est ꝑpetuā ⁊ immortalē. ¶ Et hoc dicit. Si aūt) illi qui debent esse filij eius.i.xp̄i (dereliquerint).i.nulla rōe voluerint suscipe legē meā/ et si illi q̄ debēt esse filij nō ābulauerint in vijs meis. Si iusticias meas ꝓphanauerint) aliquo errore aut mendacio (⁊ mandata mea nō custodierint. ¶ Non exterminabo eos totaliter vtēdo austeritate iudicis. ꝫ Uisitabo in virga) aliqua afflictōne temporali zelo paterne correctionis (iniquitates eoꝝ/ et in vberibꝫ pcc̄a coꝝ) ut corrigā ⁊ erudiam ut cōuertantur. Misericordiā aūt meā nō dispgam ab eo) scꝫ cristo nec mēbris eius/ peniteant peccatores et nullus desperet (nec nocebo in veritate mea) qꝛ nolo mortē peccatoris ꝫ ut ouertatur et viuat. Non) nocebo nec etiā (prophanabo) non violabo pactum meum quod pepigi cum patribus antiquis nec promissiones meas sed rerum fides honorabiles faciam (et que locutus sū per ꝓphetas meos) quia sunt labia mea (non faciam irrita) ꝫ implebo. ¶ Non faciā irrita q̄ locutus sū quoniā.

Immutabiliter iuraui in me sancto et non mētiar xp̄o eius populus cristianus in eternum manebit)

¶ Et tronus eius).i.ꝑpls fidelis in quo insedet quiescit et iudicat quantū ad animas erit (sicut sol) ⁊ quātum

ad corpa post resurrectōnē erit (sicut luna pfecta) tota lucida nullā obscuritatē habēs. et huius glorie sanctorū (testis fidelis est) ipe cristus (in celo) cuius caro resurrexit gloriosa / cuius glorie claritati conformes futuri sūt omnes sancti. ¶ Vox apostoloꝝ ad patrē quasi exprobrantiū ei. Tu) qui pmittebas et ofirmabas iuramento que pmisisti ista fecisti / quid est hoc iurasti semen cristi in eternū duraturū et (nūc repulisti). i. videris repulisse usqꝫ ad patibulū (xp̄m tuū) et despectū dedisti (et distulisti eū) a gloria tradēdo inimicis / et sic videtur qḋ pmisisti nō sit in illo implendū. Auertisti) id ē videris auertisse (pactuꝫ serui tui) p qḋ pmiseras nos secū regnare (pphanasse etiā videris sanctuariū tuū) pmiseras eni qꝫ nō dares sanctū tuū videre corrupcōnē et iam sepulcro tegitur. Destruxisse etiam videris omnes sepes eius) verbo legis ⁊ pphārū quibꝰ mumieras cū (posuisti nos) aplos qui cū eo ambulabamus cū doceret turbas (formidinē) ita ut ī sua captione fugeremus ab eo. Diripuerūt eū oīes transeūtes viā / factus est opprobriū vicinis suis) iudeis ac principibꝰ sacdotū qui dicebāt vah qui destruis tēplū dn̄i. Exaltasti dexterā potentiaꝫ deprimentiū eum) et in hac (letificasti omnes inimicos eius) et mēbrorū eius. Auertisse etiā videris adiutoriū gladii) spūs (eius) quia non pfecit in iudeis sermo p̄dicacōnis eius (et nō es ei auxiliatus in conflictu passionis)

¶ Destruxisti eū ab emulacōne) quia videtur michil pfuisse passio eius vnde propter ista multi nō receperūt fidē eius / et aliqui a fide recepta ceciderūt qua tamen purificātur et emendātur corda credētiū (et illos ī quibus ipe xp̄us sedere et quiescere videbatur collisisti)

ad terrā in obitu eius. Minorasti dies tēporis eius) qui cito de vita abstulisti (et perfudisti eum confusione mortis) ¶ Vox ecclesie succedētis apostolis. Usquequo dn̄e auertis) oculos tuos a salute xp̄i: nunquid (usq; in finē) et (exardescet sicut ignis ira tua?) nō dn̄e. sed potius) memorare q̄ nulla est vite mee sbstātia) nisi in eū quē p̄stolor reuiti de morte (nunquid vane) id ē frustra (cōstituisti filios hominū?) certe non. sed in spe resurrectionis et superne beatudinis collocasti/ q̄to ergo magis filiū tuū resuscitare debes. ¶ Ideo dico tibi: memorare q̄m alius nō est qui adiuuare posset. nam. Quis ē homo qui viuit et non expietur mortem! et eruet animā suam de potestate inferis?) certe nemo nisi ille solus q̄ habet vitē mortisq; imperium. ¶ Propterea. Ubi sunt misericordie tue antique domine) patribus olim facte/ misericordie dico cōplēde (sicut iurasti dauid in veritate tua?) sicut q̄ semen eius ineternum manebit/ si xp̄us non resuscitatur. ¶ Nō differas ergo dn̄e resurrectiōe; cristi Memor esto opprobrij illati fuis tuis) ab infidelib; multarum gentium exprobrātibus q̄ in mortuū hoīem et crucifixū crederēt (qd̄ cōtinui) patiēter (in mēte mea) sine murmuracōe. ¶ Opprobrij. Quod exprobrauerunt tibi inimici tui (scilicet iudei et pagani. memor esto ad hoc q̄ impunitū non derelinquas (hoc exprobrauerunt q̄ imputabant fidelib; tuis cōmutacōne; xp̄i) sc; q̄ hoīes solum adorabant hoīem crucifixum et hominē; qui omnino perijsset.

¶ Sed propha inquit/ exprobratio ista tēporalis est et hominum insipientium. sed Dn̄s est ineternū benedictus) quod omnes sancti clamant et confirmant dicentes (amen amen)

¶ Psalmus.lxxxix.in quo monet ad contẽptũ veteris et ad amorẽ noue vite.

Propheta in psona ecclie.

Dñe refugiũ factus es nob) ad quẽ in omni pcu lo inter angustias & pressuras huius seculi fugiẽtes securitatẽ inuenimus/ et hoc (a gñacõne) pma iustorũ usq3 (ad nouissimã) ¶ Et licet ex tẽpore factus sis nobis refugiũ tñ primus es. Anteq̃ montes fierẽt) id ẽ angelice creature (aut terra) quã videmus (formaretur/ et orbis) .i. ipm firmamentũ cũ oĩbꝫ q̃ cõtinet (ab eterno et in eternũ semp vere es) et immutabilis.

¶ Dñe cũ sis refugiũ. ¶ Ne apicias hoiem in huius mũdi ocupiscentiã & ambicõnẽ terrenorũ) que apud te dñm abiecta sũt & contẽptibilia, sed subleuet cũ tua misericordia (tu eni dixisti) p ora pphetarũ (ouertimini filii hoim) ad me & ego sanabo contricões vestras.

¶ Opus ẽ dñe ad te ouerti cũ nõ sit ofs dedũ in longa vita. Q̃m oĩe tempus quantũcũq3 longũ eternitati tue oparatũ nichil est) vñ seqtur. Et) sicut (custodia) .i. vigilia (i nocte) triũ aut q̃tuor horarũ sic (sũt anni nři) qui apud deum nullius momenti reputãtur. ¶ Quat hõ qd meruit. q Sicut herba mutatus) a qualitate quã hab3 in nocte i deteriorẽ (mane) orto sole ita mutatur hõ in deterius. vñ (mane) id ẽ infantia (cito transit) ad aliã qualitatẽ. Jtẽ q (mane) id est in iuuẽtute (floreat) q (vespe decidat) p mortẽ (q induretur) in cadauer (et arescat) in puluerẽ. Propha assignat causa3 huius defectus dicẽs. In hũc defectũ passibilitatis & mortalitatis cecidimus. Quia subicimur ire tue. vindicte tue) quã nobis inflixisti p pcco pmorũ parentũ in cuius sentẽtie

extrucōe cū recordamꝰ (turbati sumus) mortis timoē. Defecimus iuste quidē qꝛ peccauimus: et tu ¶ Posuisti iniq̄tates nr̄as) vitā nr̄az prauā (in ɔspectu tuo) ad puniendū (seculū)·i·totus decursus vite nr̄e (totus patet oculis tuis) nec te potest latē. ¶ Vn̄ dico qꝛ posuisti iniquitates nr̄as in ɔspectu tuo. Q̄m oīnes dies nr̄i) abbreuiati sūt ꝛ quasi (defecerūt) qꝛ ad paucitatē redacti sūt ꝓpter peccatū (et ita in ira tua vita nr̄a) abbreuiata ē plena miseria ꝛ laboribus (defecit) ¶ Ecce quō defecit quia· Nomnes viuētes in annis nr̄is reputabuntur inanes et inutiles sicut aranea) qꝛ sicut illa inane et vile facit opus ut vilem capiat p̄dam scilicꝫ muscā et in hoc totā se euiscerat/similiter hoīes inania faciūt ꝛ multos labores ɔsumūt ad hoc qꝛ adipiscātur ista tēporalia·honores diuicias que inania sūt et caduca cito trāseuntia/ et in hoc viscera sua ɔsumūt qꝛ aliquādo corpus ꝛ aīam pdunt (ꝛ dies hōis ita breues sunt) ut de cōmuni cursu (cōputantur in eis·lxx)

¶ Si autē) in bene cōplexionatis qui vires et potentias corporis habuerint bonos (·lxxx·anni in conuenienti statu) cōpleti fuerint (si amplius) vixerint (labor et dolor) cū senectus sit ip̄e morbꝰ ꝛ quidā lāguor· vn̄ seq̄t· Q̄m supuenit debilitas) et nature ḡuitas q̄ ex misericordia dei nobis euenit/tū ut nō diu laboremus infirmitatibꝰ ꝛ doloribꝰ· tū ut (corripiamur) ab insolētiis nr̄is abstinentes. Quis nouit) quis intelligē potest (efficaciā ire tue) quā exerces in hiis q̄bꝰ hic parcis (et irā tuā distinguere) qꝛ hiis parcit ad penā·hos punit ad salutē/et hoc non possumus distinguē (pre timore) horrore enī pcutimur loquēdo de ira tua. ¶ Propheta orans p liberacōne ait ad patrē. Filiū tuū) p quē liberacōez

humani generis pficē disposuisti (sic notū fac) ut eius exēplo et doctrina discant tui magis appetere celestia q̄ terrena. eterna q̄ caduca / et sic fac notos apostolos tu os (eruditos corde et sapiētia) celesti p q̄s toto orbi notū faciat filiū tuū. ¶ O dñe qui videris faciē tuā auertere a nob. Cōuertere aliquātulū) oculos miscdie tue nos respiciēdo et mitigādo tribulacōez nr̄am (et deprecabilis esto sup fuos tuos) p̄ces eoꝝ exaudiēdo. ¶ Propha ostendēs se exauditū quo ad statū futurū ait. Replebimur i eternitate miscdia tua exultabim9 i laude tua et delectabimur oīb9 dieb9 nr̄is) i te sūma dulcedo in eternū. ¶ Quātū ad statū pñtē dic. Letati sum9) i dieb9 malignis (q̄b9 nos hūliasti) q2 dedisti nobis potētiam et leticiā in tribulacōe (et i ānis quib9 expti sum9 angustias et adūsitates. ¶ Propha orās ut deus parcat iudeis peccātib9 et si nō p meritis saltē ꝓpter opa q̄ in eis fecit ait. Respice in fuos tuos) tui eni sūt licz peccatorēs (et i opa tua) q̄ fecisti i eis (et dirige filios eoꝝ) ut si ipi ꝓpter iniq̄tatē suā dispsi sūt. saltē filij i fine ouersi ad verā puemē méantur. Et sit splēdor) grē (dñi nr̄i sup nos) mētes nr̄as illumināns (et opa manuū nostraꝝ dirige sup nos) ut crescāt et dirigāt ad celestia (et opus manuū nr̄aꝝ) ad vnū finē qui deus est (dirige.

¶ Psalmus. xc. in quo monet exēplo cristi temptacōnes superare.

¶ Vox prophete.

Qui habitat i adiutorio altissimi) totā spem

suam ponens in eo qui altissimus est (proteget in omnibus ab eo) ut nec illecebra male blandientis voluptatis capiatur nec timore aduersitatis frangatur.

Dicet deo) vir devotus recognoscens protectionis beneficium (susceptor mei) infirmi ad curandum (es tu / et refugium meum) fugientis a facie inimicorum meorum et semper quia (deus meus est. sperabo in eum) quia nunquam in aliquo de me presumam sed semper ad deum in omni necessitate recurram. ¶ Et hoc e merito sperabo. Quoniam ipse liberavit me) iam (de fraudibus et dolosis captionibus demonum) qui animas hominum laqueis insidiarum captare desiderant et (liberavit a temptacione que fit per verba aspera) puta per malorum insultationem vel per detractiones propter quas quandoque quis divertit a via dei. ¶ Proteget autem te qui speras in domino sic. quia Scapulis suis) id est paterna virtute sua (obumbrabit tibi) ne temptacionis estus te exurat / et tanquam gallina (sub alis suis) proteget te ne ab ancipitre rapiaris / securus ergo (sub pennis eius sperabis) Scuto) misericordie (circumdabit te veritas eius) que nunquam deficit in promissis ne ab ardentibus diaboli sagittis ledaris / et quia circumdabit te (non timebis a diabolo) qui in tenebris semper est et de nocte tanquam occultus predo homines invadere solet.

¶ Non timebis insuper a levi et manifesta temptacione que fit scientibus que dicitur. Sagitta volans in die) non timebis a temptacione gravi et occulta que dicitur (negocium perambulans in tenebris) et a temptacione gravi et aperta que dicitur (demonium meridianum) quia tunc viget estus maioris temptacionis.

¶ Ille qui habitat in adiutorio altissimi non timebit ab aliquo genere temptacionis sed / o xpe.

¶ Cadent a latere tuo mille) id est infiniti qui presumunt se futuros in latere tuo tecum sessuros ad iudicandum cum apostolis et aliis viris perfectis (cadent a latere tuo) id est non deputabuntur cum illis qui consiliarii et iudices tecum erunt (et decem milia) id est infiniti qui

presumūt se ponēdos a dextris. i. inter saluatos (cadēt a dextris tuis) q̃ a sinistris ponētur. ¶ Mille dicit a la tere caderent pl'es a dextris q̃ plures sūt illi q̃ p̄sumūt se saluādos q̃ qui p̄sumūt se cū xp̄o iudicaturos. Ad te aūt) in mēbris veris cū quib9 vnū es (nullū taliū aliq° modo appropinq̄bit) q̃ et si carnē aliq̄ illarū tēptatio= num affligat fidē non tñ ledet. ¶ Et licȝ impij te p̄mit= tente tuos p̄sequātur. Uerūtamē) nō impune q̃ (o= culis tue discreccōis c̄siderabis) malū quod voluerunt inferre (et retribucōȝ debite dānacōis ut eis retribuas) Ideo ego tēptacōes p̄dictas non timeo. Quoniā tu es spes mea) in te non in hoīe c̄fido / in te bene debeo spe rare quia (altissimū posuisti refugiū tuū) in quo solo se= curitas potest inueniri quia ip̄e altissimus. vñ sequitur. Non accedat ad tuos malū) q̃ altissimū posuisti re= fugiū tuū (et flagellū nō appropinq̄bit tabernaculo tu= o) scilicet anime fideli in te speranti quia altissimū posui= sti refugium tuum.

¶ Et hoc ideo quia sperāti in te auxiliū diuinū p̄mittitur.

¶ Angelis) inquit id est nūcijs (suis mādauit de9) pa ter (de te) o vir iuste (ut custodiāt te in oībus actiōibus tuis) Angeli ministerio suo dirigēt te) in via (ne forte pecces in xp̄o) Super oēs diabolicas temptacōnes hijs bestiaruȝ nominibus designatas ābulabis) securus dei ope adiutus et sanctorum āgelorum auxilio vallatus (et cōculcabis leonē et draconē) quia oēs diaboli tēpta= tiones subicientur viro iusto.

¶ Vox dei. Quoniā in me sperauit) vir iustus scilicȝ (li berabo eū) ab oībus angustijs (p̄tegam eum quoniaȝ nouit veram fidem filij mei) et me ip̄ius patreȝ credidit et intellexit.

Clamabit ad me) orãdo deuote (et ego exaudiã eũ) adimplendo peticõnẽ suã (cũ ipo sũ in tribulacõe) semp adiuuãs/et de eadẽ tribulacõe (eripiã eũ) qr amplius nulla tribulacõne circũdabit eũ qđ in fine oplendũ est (et glorificabo eũ) in celo. Et erectũ. Longitudine die rũ) .i. eternitate vite (replebo eũ) et ĩ ipa eternitate (ostẽ dã illi) p aptã visionẽ (me ipm in quo salus oim ↄsistit.

Psalmus .xci in quo monet in hac vita labora re ut tandẽ exultemus in eterna beatitudine.

Bonũ est) scilicz necessariũ (laudare deum et de bonis opib) laudare) nõ ad gloriã hominis (sz nois tui o altissime. Laus nr̃a deb; ordinari. Ad annũciandũ tẽpore psperitatis misẽdiã tuã) qr quicquid psperi habemus puenit ex misẽdia et gratia dei (et iusticiã tpe aduersitatis) qr quicquid asperũ ꝛ aduersũ nobis ↄtingit iusto dei iudicio cõtingi pter pcca nr̃a credere debemus. Sequẽtib) instrumẽtis hanc diuinã laudẽ pficere debemus. In decacordo psalterio) ut cũ assiduitate diuine laudis impleamus decalogũ legis et adiungamus opa pietatis q designãtur p (cithara) et hoc nõ cũ tristicia sz (cũ cantico) .i. hilari corde ꝛ sereno. Bonũ dico ẽ te laudaẽ. Quia) o dñe (delectasti me) in eo qđ (in me factura tua) tu facis. tu eni fecisti si bene ago/quicquid boni in me est a te solo est (et in operib) manuũ tuaꝝ exultabo) id est si quid boni ago de te a quo ẽ exultabo nõ in mea felicitate. Quã magnificata sunt opa tua dñe) in substãtia in virtutib) et in alijs qualitatib) et ĩ tantũ ut explicari nõ posset (nimis pfunde) inscrutabiles ꝛ incõphensibiles sũt (dispensacões sapientie tue) quib) talia fecisti et facta gubernas.

¶ Vir) tamē (insipiens) cui nō sapit beneficiū creacōnis (nō cognoscat) diuina beneficia tua meditādo (et stultus non intelligit) in operibꝰ dei creatorē.
¶ Non te delectet ꝓsperitas tēporalis malorꝫ qm̄.
Cū peccatores exorti fuerint) in magnas diuicias et honores et extiterint florētes et virētes (sicut fenū/et apparuerint qui operātur iniq̄tatē) ad tēpus florētes tēporali ꝓsperitate/ quoniā ad hoc florent ad tēpus ut intereant in eternū. vn̄ seq̄tur. Et intereāt in seculū seculi) ꝓpter suas iniquitates quibꝰ erit defectus sine defectu/ interitus sine interitu/ mors sine morte/ interibūt q̄ pe (tu aūt altissimus in eternū dn̄e) ¶ Vere interibūt.
Nā ecce inimici tui) scilicet iudei pagani ꝑsecutores ꝓpli xp̄iani heretici blasphematores pseudo xp̄iani plus seculū q̄ deū diligētes hij om̄es (pibūt) i die iudicij (et separabūtur) a grege ⁊ societate bonorꝫ (om̄es qui operātur iniquitatē) ¶ Vox ecclesie.
Illi peribūt. Et exaltabitur fortitudo vnitatis) q̄ tūc erit sublimis (sicut vnicornis) id ē sicut monarcha q̄ imperiū meū obtinebit gn̄aliter p vniuersū mūdū (et senectus mea) .i. vltima etas mea (erit in vbertate miscdie dei) ¶ Et ideo. Despexit oculus meus inimicos meos) cognoscens ⁊ vitā illorꝫ esse vilē et potētiā breuē (et insurgentibꝰ i me malignātibꝰ) ꝑsecutoribꝰ ⁊ in me grassantibꝰ (audiet auris mea) in futuro iudicio dici dis cedite a me maledicti i ignē eternū. Iustus) nō ut fenū sꝫ (ut palma florebit) cōparatꝰ iustus palme ꝓpter altitudinem et pulcritudinē et fructus suauitatē (et sicut cedrus multiplicabitur) cedrus immarcessibilis ē altior alijs arboribꝰ p̄sertim in libano. ita iustus erit imputribilis stola immortalitatis cādidus. ¶ Fideles aūt q̄ nūc

Plantati sunt) p fidē (in ecclesia q̄ est domus dn̄i) finaliter (in atrijs domus dn̄i) id est in celestib⁹ mā si omnibus (floridi coruscabūt) Adhuc) fideles et si mō nō sint plures tn̄ (multiplicabūtur) in nouissimis vbi ecclesia cū plenitudo gentiū intrauerit erit vberrima (et bn̄ patiētes erunt) patienter mala huius peregrinacōnis sustinētes et hoc (ut annūcient) id est digni sint annūciare alijs qd̄ sequitur. Qm̄ rectus et iustus dn̄s deus noster) qui suis p̄missa complet (et nō est iniquitas in eo) ut hic pmittat pati pro se quos ibi nō coronet.

¶ Psalmus .xcij. in quo monet ad laudē cristi.

Dominus ihesus xp̄s verus hō deus (regnauit) q2 ī sua resurrectōe p̄tātē super omnē creaturā accepit (decorē indutus est) cū corpus immortale ꝛ gloriosū ī sua resurrectōe assumpsit (indutus ē dn̄s fortitudinē) qn̄ diabolū oppressit ꝛ captiuos de inferno potēter eduxit (ꝛ p̄cinxit se v̄tute) qn̄ angeloꝝ multitudie circūdatus remeauit ad patrē. Etenī firmauit) in fide (populū fidelē in toto orbe terrarū qui nō cōmouebitur) a soliditate fidei ad errores licz cōcutiat̄ instabilis tn̄ et mobilis adhuc essz nisi sua fuisset resurrectōne firmatus. Parata ē sedes tua) potestas iudiciaria (ex tūc) scilicz a passione tua q̄ meruisti illā (tu tn̄ ab eterno es. ¶ Apostoli qi. Flumina) repleti spū scō (eleuauerūt) fortiter sine timore ꝛ alte (vocē p̄dicacōis sue) per totū orbē terraꝝ ariditatē gentiū sua doctrina irrigātes. Predicta. Flumina) .i. apostoli cū a iudeis p̄hibērentur loqui ꝛ docere in noīe ihesu (eleuauerunt fluctus suos) p̄dicacōes impetuosas ꝛ responsiones cōtra

aduersarios fidei(a vocib9 populorum multorum) commouē-
tiū psecucōnes ɔtra pdicatores.
¶ Apostolis aūt eleuantib9 vocē pdicacōnis sue.
Mirabiles concitate sūt psecucōnes maris) et infide
liū populorum cōtra pdicatores euangelij sed(mirabilis
in altis dominus)sup capita potestatū regū terrenorū
quos sibi subiugat et fremitus eorum ɔpescat quorum mul
ti postea crediderūt et subiugati sūt xpo et pax data est
ecclesie/nō terreātur ergo qr mirabiles elacōnes maris
quia mirabilis in altis dominus.
¶ Et bene mirabilis es dñe quoniā. Testimonia) verita
tis pdicate p apostolos et discipulos tuos certissima fa
cta p opa miraculosa soli tue diuine ℣tuti possibilia(cre
dibilia facta sūt nimis)id ē valde. hns eni nichil veri9
esse potest cū tu sis sanctus sanctorū qui ecclesiā inhabi
tas(domū tuā decet sanctitudo in eternū) qr et si aliqui
cadant/domus tn̄ sancta toto tēpore pseuerat. vnde in
sanctitate fidei pmanebit usqz in finē seculi.
¶ Psalmus. xciij. in quo monet ad paciētiā.
¶ Propheta in psona ecclesie.
Deus qui putabatur ab aliquib9 nō iudicaturus
malos ē(deus vltionū) vltionē capiet de
malis/et ut amplius ɔfirmet repetit(deus vlcōnū deus
libere egit) quia nullo impediēte iudicabit/nō eni ē sb-
ditus alicui legi aut regi ꝫ libere aget quicqd voluerit
Et tu qui es deus vltionū qui humilem te ostendisti.
Exaltare)resurgēdo et ascendēdo ꝛ veniēs ad iudi-
ciū ostende potentiā tuā(qui potestatē habes iudicādi vni
uersos de tota terra ꝛ redde retribucōꝫ supbis)q̄ in pec
catis obstinati penitere noluerūt. ¶ Et querēs qn̄ fiet hoc
inquit. Usquequo peccatores dñe gloriabuntur?)

de malicia sua/ nō sufficit eis peccare sȝ etiā in malis suis et nece sanctorū gloriātur. ¶ Vere sūt peccores qr.
E ffabūtur) omes prauas cogitacōes eorꝝ i manifesto (et) iactātes (loquētur iniqtatē) otra deū dicētes de9 nō curat hec vel placent ei q̄ facimus et (loquētur) talia nō pauci sȝ (omes q̄ operātur iniusticiā) ¶ Operātur aūt hāc iniusticiā. ¶ P opulū tuū) fideles tibi suos (humiliauerūt) diuersis otumelijs. oculcauerūt diuersis tormētorꝝ generibꝫ (et) eūdē pplm (hereditatē tuā vexauerūt) ¶ V iduā ⁊ aduenā interfecerūt/ ⁊ pupillos occiderūt) sic patuit i psecucōibꝫ martirū. nulli sexui. nulli etati. nulli psone parcētes. E t dixerūt) corde tenēdo ⁊ ore pferēdo (nō videbit) nō attēdet (dn̄s/ et attēdē nō curabit deus iacob) .i. fideliū credētes puidētiā dn̄i nō se extēdere ad ista inferiora Propha redarguēs hūc errorē ait. I ntelligite vos insipiētes de pplo) vos errare/ et credite diuinā puidentiā ad oīa se extēdē (et vos stulti aliqn̄ sapite) deū hec oīa disponē. ¶ Propha ad excludēdū pdictū errorē inducit racōes sic/ o stulti videte q̄ stulte cogitatis/ dicite Q ui plātauit auditū) in audientibꝫ (nōne audiet) audiet vtiqꝫ/ aut (q̄ creauit oculū i vidētibꝫ nōne videbit) videbit vtiqꝫ. nulli tm̄ dedit q̄ntū in se hꝫ ¶ Itē ille. Q ui corripit gētes) de malis suis hic multis flagellis (nōne arguet) impios de pccīs/ faciet vtiqꝫ ⁊ (q̄ docet hoīem sciētiā) erit ipe sine sciētia/ et ipe nesciet q̄ te scire fecit⸗ absit. ¶ Rm̄. D n̄s scit cogitacōes hoim) intus latentes etiā minutissimas ⁊ scit (qm̄ vane sūt) et incerte ⁊ instabiles. ¶ Et ideo. B eatus homo quē tu erudieris) mentē eius illustrādo (et de lege tua docueris eū) dando ei intellectū in scripturis sanctis ⁊ volūtatē. ¶ Btūs ē quē tu docueris. V t mala

pn̄tis vite leuius et patiēter ferat) is enī vere beatus est cui hilaritas et trāquillitas mētis datur (ut mitigetur ei a dieb9 malis) id est ut mala que inferūtur patiēter su-stineat (donec peccatores i sepulcris ponātur) et anime eoꝝ transferātur i infernū. ¶ Vere beatus q̄ ex lege di-dicerit patiētē eē. Quia dn̄s nō repellit plebē suā) ut abiectā exerceat plebē suā nō repellit / qꝛ dn̄s corripit et flagellat omnē filiū quē recipit (et hereditatē suā non derelinquit) q̄ semp ei pro sua necessitate i tribulacōib9 assistit. ¶ Non derelinquit dico. Quousqꝫ iusticia cō-uertat) .i. ponatur (in execucōe) i iudicio futuro in quo reducētur ad debitū ordinē iusticie. ſꝫ q̄ sūt illi qui potē-rūt terrorē diuine iusticie secure exspectare? respondet / omes (qui recti sūt corde) qui diuine volūtati q̄ sūma iu-sticia ē volūtatē suā ꝯformant. ¶ Propha i psona viri iusti quē vndiqꝫ mala circūstant ꝯquerētis adūsus re-probos et expetētis ad eoꝝ dānacōꝫ diuinū auxiliū ait. Quis ꝯsurget michi in auxiliū adūsus malignātes) ut eos vincā (aut) si vincere nō possē (quis stabit) pse-uerāter (mecū) tanq̄ pugil fortis (aduersus operātes iniquitatē?) ut nō vincar ab iniqtate eoꝝ quasi diceret nullus nisi tu deus. ¶ Vn̄ cernēs huiusmōi malos ꝓspe-rari ad tātā indignacōꝫ lapsus sū. Ut meritus essē penis gehennalib9 tradi nisi diuinitatis fuissem misc̄di manu adiutus. ¶ Si petis cur aut quō adiutus sū / re-spondeo / qꝛ. Si dicebā) deo p ꝯfessionē accusando me de peccatis (motus est pes meus) id ē affectō a via recta ad aliquod illicitū. ibi etiā (misc̄dia dn̄i adiuuabat me) retrahendo me a pecc̄o et me in bono ope ꝯfirmando. O potentissima diuinitatis clementia q̄ ante dat ꝓme-reri veniā q̄ⁿ expiri penā. ¶ Vn̄ misc̄dia tua adiuuit me)

qm̄. Secūdū multitudinē dolorū meorꝝ in corde meo) quos patior tā ꝓ peccatis ꝙ de pressuris et tēptacōibꝫ huius seculi (ꝯsolacōnes tue letificauerūt animā meā) Nūquid iniquus homo sedebit tecū) certe nō quia nulla est ꝯuentio lucis ad tenebras (qui ꝑcipis laborē in bonis operibꝫ) illos q̄ debent tibi adherere. Impij aūt licet nō adhereāt tibi ꝑmittis tñ eos pūgere bonos ut tribulent ut pūcti boni cogātur acclamare. vñ impij. Captabūt) id ē insidiose tractabūt quō seducāt (animā iusti) et si non possunt decipe (sanguinē licꝫ innocētē condēnabūt) Sed cōtra hec oīa. Factus est michi refugiū) ne cedā tribulacōibꝫ ꝯ ipse (deus meus factus ē in adiutoriū spei mee) id est iuuat ad bñ operandū ut ꝙ obtineo spe adipiscar i re. Propheta ꝯcludēs in materia de ꝓuidētia oñdit ꝙ deus non negligit mala ſꝫ oportune punit dicēs. Et retribuet illis meritū iniq̄tatū suarꝝ) pro merito singulorꝝ puniēdo eos qui aduersus deū extollūtur ꝯ sanctos iniuste affligūt (et pro malicia eorꝝ disꝑdet eos dñs deus nr̄) quia a grege electorū separabit eos i die iudicij i qua separacōe ineffabilis erit miseria.

Psalmus xciiij. in quo monet deū hilariter et deuote laudare.

Vox ecclesie.

Venite nō passibꝫ corpis sed mentis ꝑ fidē ꝯ deuocōnē (exultemus dño) in exultacōe firmamus illi (iubilemus) cātemus laudes (dño ihū xp̄o) qui sua morte ꝯtulit nobis salutē. Et ꝑueniamus faciē eius) q̄ venturus ē iudex ne impreparati inueniamꝰ et hoc (ꝯfitēdo pccā nr̄a) anteꝗ̄ ad iudiciū veniat ut nō inueniat quos dānet ſꝫ quos remuneret (et iocūditatē

quā mente concipimus. bonis operib⁹ indicemus)
Merito iubilādū est ei. Qm dñs) creator omniū est
(magnus dñs) q᷑ omnib⁹ dñatur(et rex magnus super
omes principes et dignitates ⁊ potestates celi et terre)
Jtē merito iubilandū est. Quia in potestate eius sūt
omnes hoies qui cōcludūtur finib⁹ terre/ et altitudines
potestatū ⁊ dignitatū huius seculi in eius potestate sūt)
nullus eni potest eleuari in hoc seculo nisi eo operante vel
pmittēte. Quoniā ipius est mare et ipe fecit illud/ et
terrā manus eius formauerūt) nichil eni est i eis quod
ipe nō fecerit. ¶ Venite adoremus) adoracōne latrie
(et pcidamus ante deū) humiliemus nos in osciencijs
nostris/ nosipos puluerē et cinerē reputātes(et plore-
mus) pro pccis nr̄is (ante ipm) lacrima eni extinguit
flāmā peccati q̄ ardet in osciencia ⁊ hoc debemus(qm ipe
fecit nos) et ideo etiā(q᷑ ipe ē dñs deus nr̄) ¶ Ideo ⁊ de-
bemus q᷑. ¶ Nos sumus pplus pascue eius) cui speciali
ter modo puidet ⁊ nos reficit spūalib⁹ bonis ⁊ corpe et
sanguine suo(et sumus oues nō tm̄ sanguinis sui pre-
cio redēpte(sꝫ potestatis sue manufacte) ¶ Vox xp̄i
ad iudeos/ q᷑ estis pplus ⁊ oues mee. Si audieritis vo
cē) in lege noua qui prius locutus sum prib⁹ in pphetis
(hodie) id ē tpe grē qm̄ ego ipe loquor(nolite obdu-
raē corda vr̄a) Nolite obduraē dico. Sicut pr̄es vr̄i
fecerūt in irritacōe facta i die qua tēptauerūt me pr̄es
vestri) dubitātes de potētia(et pbauerūt me) quid pos-
sem(et viderūt opa mea) que tot et tā mirabilia fuerūt
q᷑ nullo modo dubitare debebāt de potestate mea.
Et q᷑ sic tēptauerūt. Quadraginta annis offensus)
·i· iratus (fui gñacōi huic) pp̄ter incredulitatē ipoꝝ
(et dixi) arguēdo eos p moysen et alios electos meos

bīj hoīes semp errāt corde) ex certa sciētia ꝛ voluntate quia me impotentē crediderūt. ¶ Et licet ista dixissem eis. Isti tñ nō ɔgnouerūt pcepta mea: si) .i. nō (intrabunt) isti tales duri ꝛ increduli (in requiē meā) eternaȝ ut immobiliter ꝛ irreuocabiliter iuraui eis / bene autem alij boni intrabunt.

¶ Psalmus. xcv. in quo monet ad laudē dei edificacōne domus spritualis.

¶ Vox prophete.

CAntate domino filio dei q̄ ē rex regū ꝛ dn̄s dominantiū (nouū cāticū) q̄ꝛ nouus homo nat9 ē in mūdo dicētes cū āgelis / gloria in excelsis deo et (cātate dn̄o) nō soluȝ iudei (ſȝ om̄es habitātes terrā) q̄ꝛ aduētus xp̄i om̄ibus fiut in salutē. Cātate dn̄o ꝛ bn̄dicite nomini eius) q̄d est ihesus gratias agēdo de tāto bn̄ficio (annūciate) o vos apli et plati (ɔtinue ip̄m filiū dei p quē genus hūanū saluatur) Annūciatē) p̄dicate (inter gentes ip̄m xp̄m gliosū) q̄ꝛ fili9 dei ē (ī om̄ib9 ꝑplis mirabilia ei9) videlicȝ natitatē de v̄gie. q̄ꝛ mortuos suscitauit ꝛ similia. Bn̄ dixi cātate. Qm̄ ip̄e xp̄s (magn9) ī potētia (dn̄s) om̄iū (ꝛ laudabilis) ī boītate ꝛ hoc (nimis) q̄ꝛ nullus p̄t explicaē q̄nta sit ei9 bonitas. misc̄dia. et potētia (terribilis demōib9 q̄ p dn̄s celebrātur) a gētib9. vn̄ seq̄tur. Qm̄ om̄es dij gētiū demōia) sūt. iste aūt (dn̄s) cui cātādū ē (celos fecit) et mateiales et sp̄uales. s. āgelos et sanctos viros. ¶ Propha de vtilitate cantātiū deo sb̄des dic̄ / inde ē. Cōfessio) peccoꝝ (ꝛ pulcritudo) inst̄a rū v̄tutū v̄n̄ ɔfitēdo fit hō pulcer / si ergo amas pulcritudinē ɔfitere ut sic sis pulcer. i. iust9 (ī ɔspectu eius) inde etiā ē (sanctimoīa) aīe (magſicētia) operū. q̄ tñ non nisi

(in sanctificacōe eius)id ē ipo sanctificāte et donāte hūt.
O patrie)o familie(gentiū)iā ad xp̄m ouersarū(af-
ferte dn̄o)pro tanto bn̄ficio(gloriā et honorē)in secreto
et i publico(et ita ouersemini ut in vob glorificetur no-
mē eius) Tollite hostias)vos met ipos corde cōtritos
et hūiles(et introite in atria ecclesie) militātis et sic non
intrabitis vacui(adorate dn̄m i ecc'ia sancta catholica)
q̄ est vniuersale atriū eius. Omnes habitātes terrā)id
est amatores seculi(omoueātur corā xp̄o motu timoris
ac reuerētie)cuius causa subditur/et vos iam ouersi(di
cite)et p̄dicate(in gētib9 q dn̄s ihesus xp̄s regnauit)
id ē regnū sup omnē creaturā accepit in sua resurrecti-
one et ascensione. Hoc patet qm̄ ipe. Correxit orbē
terre)ab errore idolatrie q̄ a tpe p̄dicacōis cristi et a-
postolorū cepit cessare(qui nō omouebitur)ex toto a ve-
ritate fidei xp̄iane quantūcūq3 tribulacōib9 impellat
non aūt tantū p̄dicate q dn̄s regnauit s3 etiā q(iudica-
bit ppl'os in equitate sine accepcōne psonarū reddens
vnicuiq3 p merito. ¶ Pro hac equitate iudicij in quo
remunerabūtur boni. Letētur celi)id ē sancti supio-
res(et exultēt hūiliores sancti/moueat seculū ad gau-
diū)a minimo usq3 ad maximū(gaudebūt humiles et
mites)et omēs v̄tutes eo2 in spe future felicitatis.
Tunc)scilic3 post ouersionē(exultabūt omes gentes
conuerse ad xp̄m)que prius erāt(ligna siluarū) incul-
ta et infructuosa(a facie dn̄i q venit)in primo aduētu
ad redimendū(et quia venit)in secūdo aduentu(ad iu-
dicandū omes habitātes terrā) ¶ Qui Iudicabit or-
bē terre in equitate)singulis reddēs pro meritis(et po
pulos in veritate sua)id ē secūdū q vnusquisq3 eo2 ve-
ritatē sibi omissam dispensauit.

¶ Psalmus. xcvi. in quo monet ad exultacōz. ¶ Quia

Dominus ihus xp9 (regnauit) regnūq dominiū in sua resurrectōe accipiēs sup omia creata (exultēt habitātes in terra) qr p resurrectōez q ascensionē pbuit alijs ingressuz ad gliaz (letētur) etiā eadē cā (insule multe) in qbꝰ ꝓpagata est fides xpiana. ¶ Propha describēs qliter sit venturus ad iudiciū dicit qn vēturus ē ad iudiciū filius dei veniet in Nube) cū ptāte magna q maiestate que ꝓpter eius incōphensibilitatē dicit (caligo) et (correctio) orbis ꝓcedēs (ex sede). i. ptāte (iudiciaria eius erit iusta) q recta q irreuocabilis. Ignis) ɔflagracōis (ante ipm ꝓcedet) q data sententia iudicis (inuoluet reprobos) q sic detrudētur i infernū. ¶ Erūt ante iudiciū. Fulgura) terribilia (p totū orbem / que vidētes hoies habitātes i terra cōmouebūtur) ɔmocōne timoris. ¶ Tunc etiam erunt terremotus maximi ut. Mōtes ruāt sicut cera a facie ignis q omis terra alteret a hoc ptāte diuina) Per signa manifesta q miracula apparētia in celo manifestabitur qr propinquus sit aduentus iudicis / q vident omes ꝑpli gloriā eius) que visio erit terribilis reprobis q delectabilis electis. vn sequitur. Confundēt omes ydolatre) qui creaturis exhibēt cultū soli deo debitū (et qui gloriātur in simulacris suis) q oia vana sunt nec adorāda ꝫ solus deus quē āgeli adorāt. vnde sequitur. Adorate eū) scilicz xpm (omes angeli eius) adoracōe latrie qr ē verus deus (audiuit eccia) p pdicacōz xpi q aplorū qr futurū est iudiciū (letata est) qr materia exultacōis ē ꝓ electis. Et exultabūt anime fideles et electe ꝓpter hoc qr iudicia tua dne) iusta q recta sūt q sancta qr nō es psonaꝝ acceptor q omis recipis q ad te

venīūt. ¶ Merito tibi tunc cūcta sbiciētur. Q̄m tu dominus altissimus) quo altius cogitari nō p̄t (valde exaltatus sup angelos et hoīes sanctos qui a te gratia tua deificantur. ¶ Hinc. Qui diligitis dn̄m odite malū) culpe qd̄ opponitur dilectiōni diuine/nolite dubitaē q̄n possitis vitare malū culpe· quoniā (custodit dn̄s aīmas sanctorū suo) qui in tribulacōnibꝫ et temptacōibꝫ toto corde ad eius auxiliū ɔfugerint (de potestate demonis liberabit eos) ¶ Nolite timere pdere hoc auxilium. q̄m Lux) diuine gratie (orta est) presto est (iusto/et rectis corde leticia) quia hactenus peccatorū tenebris obcecati nūc aūt recti corde effecti dn̄o famulātur. Ergo vos Iusti letamini i dn̄o) leticia deuo cōmis (laudate eū gratias agentes quia cū essetis peccatores memor fuit ut vos sanctificaret)

¶ Psalmus·xcvij· in quo monet ad gaudiū et exultacōnē. ¶ Vox ꝓphete.

CAntate domino ihesu xpo (cāticū nouū) noua res nouū habeat canticū· qꝛ filius dei factus ē hō· in cuius ortū nouū canticū cantauerūt angeli qꝛ nunq̄ mūdus tale audiuit (quia mirabilia fecit) nascendo de virgine/cecos illuminādo/mortuos suscitādo et similia·

¶ Inter q̄ mirabilia hoc fecit insigne qꝛ ipe q̄ Brachiū et dextera ē patris salutē fecit in gn̄e hūano) ad gloriā patris et sui. ¶ Quē deus pater. Notū fecit toti orbi filiū suū qn̄ eū incarnari misit pro salute omniū et non tm̄ in iudea sꝫ (in cōspectu omniū gentiū notū fecit) p p̄dicacōnē apostolo et discipulo (ipm xp̄m iustificantē et sanctificantē nos) ¶ Vere i hoc. Recordatus ē de9 pater misericordie sue) quā pmisit se facturū patribꝫ p

prophetas (et veritatis sue) quā implebit (populo) q̄ vi
det hic deū p fidē. Viderūt omēs homines a termio
terre usq; ad terminū (oculis fidei) dn̄m ihesū xp̄m per
quē est salus omniū) ¶ Et q: recordatus ē misc̄die sue
et alia nobis salutaria fecit. Jubilate deo) in gratia-
rū actōe (omēs de omib; terre ptib;) qui omib; natus
est xp̄us (cantate) in cordib; vr̄is interius (et exultate)
exterius in aliquib; signis deuotionis (psallite) bonis
operib;. Psallite dn̄o in mortificatōne carnis in dul-
cedine caritatis/in obseruantia p̄ceptoꝝ diuine legis et
in ope v̄tutis) q̄ designātur p instrumēta hec musicalia.
Jubilate in conspectu regis dn̄i) modis iam dictis
quia attētus est ad laudacōnē nr̄az. aures eius delectā-
tur cū deuote ei psallitur (moueātur peccatores) peccati
amaritudine amari ad fidē et penitētiā (orbis terrarū et
q̄ habitāt in eo) ad idē. Sācti viri pleni aq̄s gratiarū
in vnitate fidei et caritatis ꝯgregati cū exultacōne bene
operabūtur) et sancti viri maiores v̄tutib; eminētes et be
ne stabiles q̄ ideo dicūtur (mōtes exultabūt a ꝯspectu
dn̄i) q: cōspiciēt deū remuneratorē suū/exultabūt dico
(qm̄ venit iudicaē terrā) boni eni gaudebūt iudice veni
ente. mali vero ꝯtremiscent. Judicabit orbē terrarū in
iusticia) iustos remunerādo et malos ꝯdēnando (et po
pulos in eq̄tate) singulis dando equa meritis.

¶ Psalmus. xcviij. in quo monet
ad laudē et honorē xp̄i.

Dominus ihesus cristus et si p̄us hūilis in-
ter hoies apparuit nunc aūt post
resurrectionē et ascensionē dn̄ū et (regnū sup omēz cre
aturā obtinuit) et quasi deridēs inimicos propha xp̄i
dicit (ipsi) nō credētes de iudeis vel de gētib; (irascantur

nūc quātūcūqȝ velint q2 nō possunt nocere ei(q̄ sedet sup omnes angelicas potestates/moueātur etiā terreni ho: mines) quantūcunqȝ velint qui quasi stultissimi moti sūt contra eum qui regnat sup om̄es ordines angelorꝝ.

Dominus aūt regnauit)qui scilicȝ(in iudea) natus ē (magnus et excelsus est sup om̄es populos)

¶ Et quom̄ā tu es talis. Confiteātur)confessione lau: dis(nomē tuū magnuȝ)dilatatū in omni terra(quom̄ā venerabile est vel terribile potētia)qua punit(⁊ sanctū) bonitate qua parcit vel sanctū id est alios sanctificans (et honor regis iudiciū diligit) id est discrecōnē/vult enī discrete laudari. nō leui volūtate colendus est sed fixa deliberacōne et totis viribus.

¶ Tu parasti hominibꝫ vias rectas)p̄cepta tua quibꝫ ad te dirigētur/nā docuisti(in populo fideli p iacob de: signato iudiciū)quo discernerēt inter bonū et malū(et iusticiā)ut bonū cognitū faciāt et malū deuitent. Quia vero talia facit in nobis/o vos fideles. Exaltate do: minū deū)adoracōne latrie q2 deus nr̄ est(et adorate) hūanitatē incarnati filij eius in qua maiestas diuinita: tis tanq̄ sup scabellū stetit(qm̄ sanctū est) omni sancti: tate plenū.omni sanctitate dignū. in quo om̄is pleni: tudo diuinitatis corpaliter id est veraciter inhabitat. Merito adorate dn̄m qm̄. Moyses ⁊ aaron) cōputa ti in(sacerdotibꝫ/ samuel inter pphetas) et alij antiqui patres(inuocabāt nomē eius)et pphetarūt et adoraue runt. vn̄ seq̄tur. Inuocabāt dn̄m)hūiliter ⁊ deuote(et ipse exaudiebat eos/in colūna nubis loquebat ad e: os) sicut de moyse ⁊ aaron est manifestū i pluribꝫ locis. Ideo exaudiebat eos. Quia custodiebāt testimonia eius)quantū ad iudicialia et cerimonialia que dicūtur

testimōia quedā dei (ā p̄ceptū)·i·p̄cepta moralia (q̄ dedit eis) p moysen/ q̄ licꝫ sint plura·sūt tñ in radice caritatis vnū· Dn̄e deus) virtutū (tu exaudiebas eos) in necessitatibꝫ eorū ꝛ in iustis peticōibꝫ (tu propicius fuisti eis) ꝯdonādo eis pcc̄a (et vlciscens etiā aliquādo peccata ex eoꝝ arbitrio inucta. ¶ Exēplo ergo moysi et aaron ꝛ aliorū antiquoꝝ sanctorū patrū q̄ dn̄o seruierūt. ¶ Uos exaltate dn̄m deū nr̄m) laudibꝫ extollendo (et adorate in eccl̄ia loco sancto eius) extra quē nō est locus oracōis (qm̄ sanctus ē dn̄s deus noster)

¶ Psalmus·xcix·in quo monet deū alacriter laudare ꝛ pcc̄a nostra hūiliter plangere.

Iubilate deo id est ineffabili quadā leticia laudate (omes inhabitantes terrā/ et seruite dn̄o) et hoc non coacti vel cū aliqua tristicia sed cū (leticia) cordis·nō enim placēt deo seruitia coacta·vnde sequitur. Introite) id est facite opa digna (in cōspectu dei in exultacōe) ¶ Hoc ideo quoniā· Scitote qm̄ dn̄s ipe est deus ipe fecit nos·nō ipi nos) omne eni bonū nostrū ex ipo ē nō ex nobis. ¶ Nos autem ꝑplus eius) sumus ꝛ ipe rex (et oues pascue eius) quas ipe pastor reficit spūalibus bonis et etiā cibo corporis ꝛ sanguinis sui ꝛ diuino pastu scpture. Introite) confidēter (portas) misericordie (eius) sed a cōfessiōe incipite ad misericordiam intrare·et cū intraueritis (in atria eius) id est in amplitudinē celestis beatitudinis (laudate eum) ꝙ talem gloriam vobis preparauit. Laudate) dico (nomē eius) et nolite deficē (qm̄ dulcis ē dn̄s) quē laudatis ꝛ cito placabilis pcībꝫ vr̄is (in eternū misercōdia eius) ē duratura·paratus eni semp ē indulgere pccōribꝫ (veritas ꝑmissionū eius semp oplebitur)

Psalmus. C. i quo monet bona appetere et mala renuē.

Misericordiā quā modo paratus es facere pœnitētibꝫ (cātabo tibi dñe) id est laudabo te de hoc ut nullus desperet de sua salute (et iudiciū) cātabo tibi pariter qđ facturus es in malo psistētibꝫ ut nullus de mīsc̄dia dei p̄sumat ad impunitatē. Et ppter hoc ¶ Psallā. i. in hilaritate bn̄ operabor (et intelligā3 quādo venies ad me) ut in me habites vel ut de pn̄ti seculo nequā me suscipias ad tuā gloriā/in hoc sc3 (qn̄ immaculate) p bona opa incedo. ¶ Via aūt immaculata ē. ¶ Perambulabā in innocētia) in omībꝫ opībꝫ meis. in innocētia (cor dis mei) nō tantū abstinui manus meas ne nocerē pximo s3 etiā volūtatē/ talis innocētia totius hoīs pfectio est vnde sic michil placet deo sicut simplicitas et innocētia (in medio domus mee). i. cordis mei i quo q̄ete habito. ¶ Proph̄a exponēs ptes innocētie quaꝝ p̄ma ē michil cōmune habē cū malis ait. ¶ Nō pponebā ante oculos meos) interiores (aliquam rem iniustā) ut diligerē eā aut in placēt illā facē. imo (trāsgressores diuine legis odiui). i. a te recedētes dignos odio iudicaui. ¶ Nō adhesit michi prauū cor) tortū nō informatū d̄ine volūtati (malignū declinātē a me) catholice viuētē q̄ntūcūq3 ess3 michi pximus quantūcūq3 ess3 in supior dignitate cōstitutus si puertebat semitas rectas (nō approbaui) illū. Detrahentē secrete) siue i absentia (pximo suo. hūc psequebar) ad puniēdū spe correctionis nō cōsensu malignitatis. Supbi et auari cōsortia studiosissime declinabā qm̄ nō pascebar nec delectabar i societate coꝝ) s3 Oculi mei ad fideles terre). i. sicut detestabar iniquos ita me fideliū delectabat cōsortiū (ābulās i via immaculata hic michi ministrabat) hoꝝ

solū delectabar obsequijs q̄ erāt ab omī errore et praui tate sepati. ¶ Nō habitabit in medio domus mee qui facit supbiā) .i. ferre nō pūt ut in cōmuniōne mee habitacōnis reciperē eū quē sup alios timor mētis erexerat (q̄ loq̄tur iniqua nō fuit acceptus in ɔspectu oculorū (meorū) et ideo hos longe a ɔsortio meo submouebā.

¶ Vox xp̄i de fine malorum. In matutino .i. in futuro iudi cio qn̄ vera lux incipiet oriri bonis (interficiā omēs q̄ ha bitāt terrā) morientes impenitētes (et disp̄dā de societate sanctorum omēs operātes iniq̄tatē) p̄manētes in volū tate peccādi. et mittā eos in ignē eternum.

¶ Psalmus. Ci. in quo monet omēs auertere suā mi seriā et petere a deo misc̄diā. ¶ Ex p̄sona penitētis.

Dn̄e exaudi orationem meā

et clamor meus) qꝛ de toto corde profertur (acceptus sit corā te) ¶ Ne auertas faciē tuā a me) penitēte / despiciendo penitentiā meā (in quacūq3 die tribulor inclina mi chi humili aurē clemētie tue) In quacūq3 die inuocauero te) nō differas (exaudire me) ¶ Opus ē dn̄e ut exaudias. Quia defecerūt sicut fumus) q̄ cito et cito disparet (dies mei) qꝛ nichil vere vtilitatis attulerūt. Itē ꝓpter hoc opus ē (qꝛ anime mee vires) ab omni humore deuotionis desiccate (tanq̄ cremiū aruerunt)

¶ Percussus sū) a malo falciatore sc3 diabolo (ut fenū) qd̄ ad ardorē solis cito siccat̄ (aruit cor meū) steri litate pc̄ci (qꝛ oblitus sū me reficere ɔtēplacōne dei mei qui vite panis est) Propter nimiū gemitu3 meū) et afflictionē quā supfi p̄ peccatis meis ita exsiccatus sū qꝛ (os meū cuti mee adhesit) ¶ Peccata mea cōsiderās et dolēs fugi aspectū hominū. Similis factus sū solitario

ſicut pellicanus amator ſolitudinis/et factus ſum quaſi
nicticorax inter parietes abſcōditus)nō auſus cōparē
¶ Vigilaui)nō potēs dormire pre anxietate animi(et
factus ſum ſicut paſſer ſolitarius tota die)
Dolentē me ſic de pccīs meis ꝛ penitentē. Irridebāt
michi tota die)hoīes mūdani(inimici)ſalutis mee di-
centes quid tm̄ te maceras/pcca tua nō ſūt ita magna
ut ſic debeas affligere(et laudātes me deriſorie aduer
ſum me ꝯſpirabāt)detrahendo michi. ¶ Sed ꝙ expro-
brarēt michi inimici mei nō curabā Quia cinerē)ipam
ſcꝫ hūilitatē. deiectōnē. et irriſionē(tanꝙ panē ſuauem
mādūcabā)reficiebar adeo ꝙ(poculum meū).i. deſide
riū celeſtis patrie ꝑ dilacōe eiuſ cū lacrimis miſcebā.
Hic aūt fletus inde michi. Quia ꝯſideraui irā indi-
gnacōis tue)quā merui actualiter peccādo ꝛ timui val
de(ꝗ eleuās)in honorē faciēdo me ad imaginē tuam
qua oīa aīalia ſuperamus grauius(alliſiſti me)nichil
enī habꝫ hāc pcc̄i miſeriā ꝛ gehenne timorē niſi homo.
¶ Dies mei ſicͭ vmbra)cū ſūma feſtinacōne(euanuerūt/
et ego quaſi fenū)pre feruore doloris(defeci)
Nō ſic dies mei tui. Tu autē dn̄e in eternū pmanes/et
memoriale)quo memores nr̄i(in generatione)pn̄ti ꝛ
(per generacōnem)futurā/quia promiſſionē habemus
vite que nunc eſt ꝛ future.
¶ Vnde. Tu exſurgēs)ad regnādū qui quaſi dormiēs
diſtuleras(miſereberis ꝑpli tui)ſꝫ ꝑus iudee vn̄ fuerunt
apli ꝛ alij ꝑmi credētes(ꝗ venit tpus)redemptionis
noſtre ſecundū ꝙ fuerat ꝑ prophetas diffinitū.
Miſereberis ſyō ſiue iudee ꝑmo. Quoniā placuerūt
ſuis tuis)apoſtolis edificatoribꝫ eccleſie(lapides).i.fi
deles(de iudea)cōuerſi utpote ſolidi firmi ꝛ ſtabiles in

bonis operibus qui primi fuerūt in edificacōne spirituali ecclesie positi et illi serui (miserebūtur terre syō) exhortādo et pdicādo et miracula faciēdo vbi ad pdicacōnē eorū multa milia crediderūt ponētes ad pedes apostolorū pcia rerū suarū. ¶ Hoc aūt nō tantū factū est in iudea sed etiā in gentibus vn pdicātibus apostolis tuis. Timebūt gentes nomē tuū) q prius ydola metuebāt et demoniorū noia inuocabāt et nō solū vulgares recipient fidem tuā sed etiā (reges et principes seculi) timebūt (gloriā potentie tue) quod maxime cōplebitur ante finē mūdi. Hoc modo agitur. Quia edificabit dūs syon) scilicet ecclesiā super fundamentū apostolorū et pphetarū et ex duobus parietibus scz populis duobus iudeorū et gentiliū et tandē edificata syon (videbitur in gloria sua) cū omne corpus eius transformauerit ad similitudinē imaginis glorie eius. ¶ Vere edificabit dūs syon. q Respexit oracōnē humiliū) adimplendo peticōes eorū (et nō spreuit pces eorū) sed aduentu suo visitauit mundū qd summe olim desiderabatur. Scribantur hec) q digna sūt memoria (ut generacōes sequētes de hoc habeāt noticiā) ut qd in pphetis eis est repromissum in se cognoscāt esse adimpletū qd si factū fuerit (et populus qui regnabitur) fonte baptismatis (laudabit dnm)
Hec scilicet scribantur q deus.
¶ Prospexit de excelso sancto suo) peccatores longe positos oculis misericordie sue/quod fecit qn visitauit nos oriens ex alto in sua incarnacōne.
Prospexit aūt. Ut audiret) ut p ipm mediatorē filiū audiret (gemitus) sanctorū patrū qui in inferno erant (compediti/et ut solueret a vinculis) peccatorum (filios mortuorū) in peccatis.

Ad hoc absoluit ut ipi soluti Annūciēt) in pn̄ti eccle-sia (nomē dn̄i) eius fidē libere ↄfitēdo / quod aūt nō au debāt cū interficerētur (et laudes ei debitas) annūcient (in eadē eccl'ia) ¶ Ita annūciēt nomē dn̄i. Et faciāt ppl'os dispsos p diuersas ptes orbis ↄuenire in vnitate fidei ꝛ moꝝ / et reges ut seruiāt dn̄o) redemptori nr̄o. De hijs eccl'ia gratias agēs. Respondit) xp̄o non lin-gua ſʒ vita assentiēdo sue vocacōi et obsequēs p̄ceptis eius ꝛ ambulās (in via v̄tutis sue) ↄstāter psistendo in bono / verū qꝛ quidā dicebāt eccl'iā cito defecturā petit su-per hoc certificari / dicēs (paucitatē dierū ānūcia michi) quia pauci sūt secundū opinionē aliquorum.

¶ Et qꝛ oīne qđ finitur exiguū ē orat ut eternitati adiūga tūr post istos exiguos dies dicēs. Ne reuoces me) id ē non desinā (in istis diebꝫ dimidijs) ſʒ pfice eos usqꝫ ad finē sc'li (et postea adiūgar ānis tuis q̄ sūt eterni) Bene dico qꝛ āni tui sūt eterni. In tu dn̄e) nec initiū habuisti nec finē habebis / non initiū habuisti (quia in initio terrā fundasti) ergo ante terrā fuisti sine initio vn̄ eternitate p̄cedis oīa (et opa manuū tuarū sūt celi) qꝛ tu eos fecisti. ¶ Quod finē nō sis habiturus patet qm̄. Ipsi celi peribūt) non quantū ad substantiā ſʒ quantū ad aliquā disposicōnē vel qualitatē (tu aūt pmanebis) oīnino immutabilis (oīnes sicut vestimētū veterascent) ā statu in quo sūt quia secūdū corrupcōnē hoīm ipa ele-menta quasi corrūpuntur veluti terra que est iam minus fertilis q̄ prius et aer minus salubris.

¶ Et sicut opertoriū mutabis eos) celos ꝛ elemēta qꝛ manente eoꝝ substantia in qualitatibꝫ mutabūtur (tu aūt idē ipe es) semp penitus immutabilis (et āni tui nō deficient) quia eterni sunt.

In qua eternitate. Filii) id est imitatores (suorū tuorū) aplorū (habitabūt tecum) post terminū huius vite (et opa eorū) semp actu et continue (ferentur) in te deū nunquā cessantes a laude tua.

Psalmus. Cij. in quo incitatur fidelis populus ad laudandū deū.

Benedic benedictōne laudis (anima mea domino / et omīa que intra me sūt) scilicz intellectus. volūtas ceterequ potētie et vires nulla discrepet. bñdicite (nomini sancto eius) quia corde totisqz aie viribꝫ laudādus est deus. Et quia hoc maxie faciendū est iterū repeto. Benedic anima mea dño) et ut semp bñdicas (noli obliuisci bñficia sua) q̄ innumera sunt. Itē benedic aīa mea domino quia ipe est. Qui propiciatur (omnibꝫ iniquitatibꝫ tuis) eas remittēdo. Itē quia ipe est (qui sanat omes infirmitates tuas) nūc fouendo blādis. nūc secādo asperis. omīpotenti eni medico nullus insanabilis lāguor occurrit. Ceterū bñdic aia mea domino qꝛ ipe est. Qui redemit) per p̄ciū sanguinis filij sui (animā tuā de interitu) ꝑpetue dānacōnis benedic iterū dño qꝛ ipe est (qui te iustū sua miscḋia et in suis miseracōnibꝫ coronabit) corona glorie i eternū. Preterea benedic aīa mea domino. Qui replet in bonis desideriū tuū) et solus ipe q̄ fons oim bonorū ē replere p̄t / qḋ nūc facit cū sanctos suos trāsire facit de hoc seculo ad domū beatitudinis sue vbi sancti omnibꝫ bonis replebūtur (et renouabit̄ ut aquile iuuētus tua) in resurrectōne in q̄ sancti in etate iuuenili resurgēt mutati de corrupcōne in incorrupcōnē. Amplius benedic aia mea domino qm̄ ipe ē. Faciens misericordias) est etiā faciens (iudicium) id est vindictā (omnibꝫ iniuriā

paciētib⁹)ut oppssis impiis erigat paupes suos.
Propha narraturus misercdias quas deus fecit patrib⁹ antiquis inquit. ¶ Notas fecit moysi pceptalegis q̄ sūt vie remedi ad salutē ꝛ mādata sue volūtatis expssi ua)per moysen nota fecit(filiis israhel)
Et ipe ē. Miserator)actu exhibēs nob multa bñficia sine merito nro et idē dñs(est misericors)in natura sua (longanimis)q̄a exspectat nos diu ad penitētiā et ipse idē est deus(multum misericors)quia quotidiana ꝛ innumerabilia ꝯdonat nob pcca cito eni flectit ad misericordiā. ¶ Unde. ¶ Nō imppetuū irascetur)electis suis(nec in etnū ꝯminabitur)illis. ꝫ finaliter placabitur/ī pñti tñ pcutiet ex amore ad emēdacōēꝫ. ¶ Bñ dixi q̄ ē multū misercors qm. ¶ Non secudū pcca nra fecit nob) qm nos merebamur irā ꝛ mortē eternā ꝛ ipe v̄sus summa clemētia dedit nob omniū peccatorū remissioneꝫ(nec scdm iniq̄tates nras retribuit nob)maiora eni flagella merebamur. ¶ Bñ dixi q̄ nō scdm iniq̄tates nras retribuit nob. Qm scdm magnā mensurā misericordie sue corroborauit misercdiaꝫ suā sup timētes se) q̄ eos iugiter ptegit ꝛ ꝯfirmat. Quantum distat lux a tenebris lōge fecit a nobis iniq̄tates nras)liberādo nos a malo culpe. ¶ Bene dixi q̄ mitius ē dñs nobis timētibus se qm. Sicut pater)aliquādo blāde(ꝯsolatur filios)aliquādo verbo pie correctōis flagellat miserēdo illius ut meliorē reddat(ita dñs miseret suis)ideo q̄dem miseretur(qm ipe ꝯgnouit fragilitatē nraꝫ)
¶ Uñ seq̄tur. ¶ Recordatus ē qm puluis sumus)quantū ad corpus(homo est sicut fenū)ad modicū tempus virens vita eius ꝛ fortitudo ꝛ splēdor eius(tanquā flos agri)sic leuiter(efflorebit) .i. marcescet. ¶ Et hoc vere

N(am) spiritus) racionalis qui in ho(m)ie est (ptransibit ab eo et no(n) subsistet) ho(mo) quia dissoluta (con)iunctione a(n)i(m)e cu(m) corp(or)e no(n) est ho(mo) (et amplius in hac vita non viuificabit hoc corpus mortale) nisi diuina v(ir)tute op(er)ante. Mise ricordia d(omi)ni ab eterno) p(ro)missa (et usq(ue) in eternu(m)) p(er)ma(n)sura (sup(er) time(n)tes eu(m)) timore filialis (et) reuere(n)tie. Et iusticia illius) retribue(n)s merce(de)(m) (op(er)ib(us) bonis h(ab)is qui fua(n)t p(re)cepta eius) corde retine(n)do et op(er)e (com)ple(n)do. Et memores su(n)t ma(n)dato(rum) eius) no(n) ad audie(n)du(m) t(antu)m s(ed) (ad faciendu(m) ea) no(n) en(im) auditores legis t(antu)m iustificabuntur apud deu(m) s(ed) factores. ¶ Et memores esse debemus ma(n)dato(rum) eius. q(uia) D(omi)n(u)s i(n) celo parauit sede(m) sua(m) iudiciaria(m)) et de o(mn)ib(us) iudicabit. et ne impotente(m) iudice(m) putes seq(ui)tur (regnu(m)) .id e(st) potestas (ip(s)ius o(mn)ib(us) d(omi)nabit(ur)) nullus en(im) resiste(re) poterit eius imp(er)io. ¶ Et q(uonia)m deus ta(m) vniuersalis est d(omi)n(u)s p(ro)pheta monet etia(m) alias creaturas ad lauda(n)du(m) deu(m) dicens. Benedicite) huic (d(omi)no o(mn)es angeli eius potentes v(ir)tute / adimplentes mandatu(m) illius) paratissimi et volu(n)tarij (ad exeque(n)du(m) voce(m) p(re)cepto(rum) ei(us)) ilico quo fuerat locutus. B(e)n(e)dicite d(omi)no omnes ordines angelo(rum)) vos dico (ministri eius q(ui) facitis volu(n)tate(m) eius) B(e)n(e)dicite d(omi)no o(mn)ia op(er)a eius) celestia (et) terrestria (in toto mundo in quo d(omi)natur) id est date michi materia(m) b(e)n(e)dice(n)di d(omi)no quonia(m) o(mn)es creature laudant dominu(m) (tu anima mea benedic illi.

¶ Psalmus. Ciij. in quo monet ad laude(m) dei.

Benedic anima mea d(omi)n(u)m

pro ta(n)tis b(e)n(e)ficijs et muneribus gratia(rum) eius / et (con)uersus p(ro)pheta ad deu(m) ait (o d(omi)ne deus) bene deb(et) a(n)i(m)a mea te b(e)n(e)dicere q(uonia)m (magnificatus es) magnus nat(ur)e nobilitate

magnus ptāte· magnus sapiētia· magnus miscdia/ et hoc (vehemēter) ·i· incōphēsibiliter quare maior es omi laude. ¶ Bene magnificatus es. Tu habes angelos et homines sanctos decore eterno splendidos/ et luminosos te incessanter laudantes ꝛ lux vndiqꝫ tibi ē) qui habitas lucē immarcessibilē. ¶ Merito magnificatus es qm magnitudo potētie tue relucꝫ in omibꝫ creaturis/ tu es qui. Extēdis) celū) quasi tētoriū sup emispeiū nrm (extēdis) sine labore ac si qs (extēderet pellē/ tu es qui tegis superiora eius) scꝫ celū sidereū aquis. s. celo cristallino qd ꝓpter dyaphaneitatē aqueū nominatur.

¶ Tu es qui visibiliter ascēdens in celū. Posuisti nubem ascensui tuum/ qui superas omnē velocitatē vētorū) qui vbiqꝫ es presens.

¶ Tu es qui. Spirituales sbstātias facis nūcios tuos ꝛ ministros tuos plenos dilectōe dei ut etiā alios vrant) et ascendāt ad dilectōeꝫ sui creatoris ascensos ꝛ efficaces ad executōꝫ tue volūtatis. ¶ Tu es. Tu fundasti terrā ita stabilē ꝛ firmā ꝙ nō inclinabitur in sclm seculi) terra eni in eternū stat. Mare oceanū q̄si vestimētū circūdat terrā) vndiqꝫ excepta vna pte que discooperta remāsit ꝓpter vitā hoim ꝛ animaliū terrestriū (sup montes stabūt aque) pluuiales q̄ gnantur ex nubibꝫ.

¶ Ad beneplacituꝫ tue voluntatis mouebunt se aque) flatu vētorꝫ a te cōcitatorū de loco ad locū (ꝛ a clāgore tonitruorū et fulgurū que generātur in nubibꝫ ad modū formidātis se habebūt) ꝙ p terribiles vētos deficcātur. ¶ Rubibꝫ aq̄s fugiētibꝫ siue motis. Ascendunt) id ē apparent alti (mōtes ꝛ descendūt) id ē apparēt (campi) i humili loco ꝫ nō omes i eadē altitudie vel i eadē humilitate ꝫ (secūdū ꝙ disposuisti eis) Terminū posuisti

aquis maris occeani(nec ouerterētur operire terrā)sicut fecerūt tēpore diluuij quod'te tū mūdū occupauit.
Qui emittis fontes in ouallibꝫ)qꝫ de montibꝫ fluunt aque in valles(et aque)fluentes(ptrāsibūt)de loco ad locū(inter mediū montiū)ad sustētacōnē viuētiū. vñ sequitur. ¶Potabūt oīes bestie agri/ et reficientur onagri in siti sua)Sup ea)que dicta sūt mōtes ꝛ valles et fontes(volucres)in aere volantes(habitabāt/et de medio)foraminū(petrarū dabūt voces)cantādo.
Tu es.¶Rigās montes de nubibꝫ pluuiosis)generās sup mōtes(ꝛ de effectu pluuiarū q̄ sūt opa tua fecūdabitur terra)¶Producens fenū iumētis)vñ ipa nutriātᷣ(ꝛ herbā ut fuiāt hoibꝫ)q̄ ꝓpter hoc facta sūt. vñ seqtur.¶Sustēras aūt iumēta.¶Ut educas frumentū) et talia(de terra)ad sustētacōnē hūane vite(ꝛ vinū letificet cor hoīs.¶Tu es etiā.¶Producēs oleū ad odimentū ciborū)natura enī olei ē ut multū foueat carnē(et reddat hilarē/ et panis cor hoīs ofirmet)siue roboret. Et ex pluuia.¶Humectabūtur arbores cāpi)ad cor nutrimentū ꝛ fructificacōnē(et cedri libani quas plātauit dñs illic).i.in cedris(passeres)aīalia minuta(nidificabūt)¶Herodij qui rex passerū dicitur nidus ē in cedris/montes excelsi sūt refugiū ceruis/ et cauernosa loca refugiū erinacijs)q̄ aīalia parua spinosa eē dicūtur. ¶Posuisti lunā ut distinguat ꝛ variet tpa ꝛ sol)hic determinate tēdit ad occasū ac si habēt cognicōēꝫ. ¶Posuisti tenebras)in emisperio nr̄o.p occasū solis(ꝛ facta est nox in ipa ptrāsibūt)de loco ad locū(oīes bestie silue),illud enī tēpus ē diuina dispoſicōne ydoneū in quo bestie querāt sibi victū. vñ seqtur ¶Catuli leonū)ptrāsibūt(famelici ꝛ leones ipi) et alie bestie(ut rapiāt ꝛ q̄rāt

escam sibi) ¶ xiii. Capta pda et orto sole reuertuntur ad cubicula sua) ¶ Orto sole et iam bestijs collocatis. Exibit hō ad op9 suū et ad opacōez suā) otinuandā (usqz ad vesperā) ¶ Cū omib9 istis inspectis admirabilis occurrat altitudo diuine potētie et incōplexibilis altitudo diuine pudētie pphā et secū qlibz fidelis admiratiue dicit. Valde magnificata sūt opa tua dn̄e) excedunt hūanū sensū (oīa i sapiētia fecisti impleta ē terra) hoib9 et aīalib9 et cetera (q̄ sūt creatuē tue) ¶ Non solū celū et terrā tua pudētia regis ꝫ etiā. Hoc mare magnuz et spacōsū māib9) nauigātiū.i. q̄ sit possunt nauigaē multi (illic).i.i hoc mari (reptilia) pisces diūsaruz maneierū et naturarū (quoꝝ nō ē numer9) cert9 apd aliquē hoīez In q̄ mari pisces. Paruū et magni mōstra maxīa ut cete grādia) discurrūt. et q̄uis tot et tā magna monstra sint i mari tn̄ (illic naues trāsibūt) illese q̄ de vna tra ad aliā necessaīa deportāt ¶ Inter hec aīalia ē etiā i mari cetus grādissim9 piscis. Draco) dict9 q̄ deuorat alios pisces q̄ licz sit magn9 et fortis piscis faciliter tn̄ illudit et occidit (quē formasti ad illudēdū ei) non sic intelligas q̄ li ad illudēdū assumat finalit.s. q̄ ad hūc finez sit format9. ꝫ tenet osecutiue q̄ illusio seqt odicōz eius. vn̄ cū ille piscis velit deuoraē alios pisces illi pisces naturali instinctu fugiūt ad ripā vbi cet9 nataē nō pt pp ter aq̄ puitatē et ideo cet9 eos insequēs impigit se ad terrā et ibi a piscatoib9 occidit et sic illusus sua spe frustratur (oīa) tn̄ aīalia viuētia in terra et in aquis (a te expectāt ut des illis escā in tēpore) oportuno secunduz odicōz cuiuslibz speciei naturalē. ¶ Que aīalia. Dāte te colligēt / aperiēte te manū tuā) p diffusioez tue bonitatis in effectib9 (oīa implebūtur bono cōueniēti sue

nature) Auertente aũt te faciẽ tuã) denegãdo pdictã diffusionẽ bonitatis tue (turbabũtᷣ) ex defectu nutrimẽ ti (auferes spm̃ eoꝝ et deficient) a vita (et in materia vñ sũt formata q̃ pro magna parte est terra reuertẽtur) Emittes tue volũtatis effectũ & de nouo formabũtᷣ) in eadẽ specie secundũ cursũ nature (et renouabis faciẽ terre) sicut patet in estate in q̃ terra renouatur herbis. floribus. et fructib⁊ quib⁊ priuata fuerat in hieme. Enumeratis diuinis operib⁊ ꝯplexta inquit. Impẽdatur dño laus) et honor debitus. nõ ad tẽpus ꝫ (in eternũ / letabitur dñs in creaturis suis) ad suã gloriã ordinatis. Qui visitat hoĩes habitãtes in terra) in inoris status (et faciet eos tremere) de pccĩs / melius est enim tremor hũilitatis q̃ ꝯfidẽtia supbie (qui tãgit) omnia cõe vel aliquo flagello psecucõnis (mõtes) id ẽ potẽtes qui pus erãt supbi iactãtes se (fumigãt) lacrimosa cõpunctõe pcca sua plorãtes. ¶ Quia hec pdicta fecit dñs et ideo hijs in spectis. Laudabo dñm q̃ diu viuã) hic et ĩ futura vita (psallã deo meo q̃ diu sũ) Iocũdũ) gratũ. acceptũ (sit illi) .s. deo (eloquiũ) laudis mee (ego vero delectabor in diuinis ꝯsolacõnib⁊ nõ in terrenis. Deficiãt) peccatores iniqui obstinati i malo (ita ut nõ sint) iniqui sicut prius ꝫ iusti pro oĩb⁊ hijs beneficijs dei. (benedic anima mea domino.

¶ Psalmus. Ciiij. in quo monet ad laudẽ dei.

LAudate dominũ pro bñficijs ab eo obtẽtis (et inuocate nomẽ eius) ꝑ obtinẽdis q꞉ gratitudo de p̃teritis bñficijs est optima dispositio ꝑ futuris impetrãdis (annũciate inter gẽtes opa potestatis sue) et bonitatis declaratiua sic eni de vr̃a salute solliciti estis sicut de alioꝝ salute

Cātate ei)ore ⁊ corde laudādo (psallite illi) bona o=
peracōe (narrate) aliis p̄dicādo (oīa mirabilia eius) vo
bis nota vel aliq̄ de omīb⁹ q̄ nullus p̄t om̄ia narrare.
Facite bona opa in quib⁹ merito. (Laudemini) et hoc
(in noīe sancto eius) ad eius gl'iā bona v̄ra dirigēdo
qui dedit velle ⁊ posse quāuis caro molestiis affligatur
mens tn̄ (letetur cor querētiū dn̄m) in spe patrie celestis
ut cū hilaritate ⁊ iocūditate diuina p̄ficiāt. (Querite
dn̄m) ex studio ⁊ intēta mēte bona operādo ⁊ illumine=
mini in agēdis (et confortamini) in caritate xp̄i ut bona
opa inchoata p̄ficere possitis (q̄rite p̄n̄tiā eius) nō ad
horam sed (semp) ut hic habeatis eius cognicōez veraz
et in futuro clare eius faciē intueamini. ¶ Quia ad q̄rē=
dum deū maxie disponit memoria fidei antiquo⁊ patrū
et operū que deus fecit illis ait. (Memētote mirabiliū
eius que fecit) filiis israhel educēdo eos de egipto (et si=
gna) q̄ patrata sūt in egipto (et p̄cepta oris eius)
Dico memētote ho⁊ vos q̄ estis (Semen) .i. imitato=
res fidei (abrahe serui dei) ut sicut abraham cuius semen
estis deū sp̄ualiter quesiuit et ei in fide seruiuit ita ⁊ vos
facere debetis / vos dico etiā (filii iacob electi eius) quē
si imitamini luctādo ɔtra vicia ⁊ ɔtra carnē inter electos
dei ɔnūerabimini. ¶ Et ne putes filios abrahe tm̄ esse in
vna gente scd̄m carnē ait. (Ipse dn̄s deus nr̄ / in vniu=
sa terra) hab⁊ (iudicia sua) in vniūsa terra sūt iacob ⁊ is
rahel .i. fideles q̄b⁹ iudicia suis manifestat s⁊ nō aliis gēti
q̄ xp̄iane. ¶ Memtote dico dei q̄ ip̄e. (Memor fuit)
iplēdo p̄missā (testamēti sui) noui duraturi i et'nū i q° p̄mit
titur hereditas et'na (verbi sui) etiā memor fuit (quod
mandauit in omes generacōes) credētes in eū hoc est
verbū fidei. verbū euangelii quod extenditur in omes

generationes p quo seruato redditur pmissuz eternuz qd p testamentu ante significauit qd no mandauit, sz pmisit pmissum est qr accipere debemus mandatu qd hoc facere debemus hoc est fides ut iustus ex fide viuat et huic f. dei pmittitur hereditas. ¶ Memor fuit verbi. Quod disposuit ad abraham) cum ei dixit p memetipm iuraui qr fecisti rem hanc et cetera. sequitur/ bndicam tibi et cetera (et iuramenti sui ad isaac) cu ait ad abrahaz in isaac vocabitur tibi seme. Et statuit illud) verbuz f. dei de cultu vmius dei (iacob in pceptu) ad faciendu et obseruandum (et isrl') qd idem est qd iacob eiusdem pcepti adimpleti mercedem q fidelibus (eterna et inconmutabilis eit. Dicens tibi dabo terra chanaan) figura eterne (hereditatis) q terra pmissionis (funiculo) distribuenda erat in diuersas partes. Hanc terra chanaan pmisit. Cum) illi qbus pmisit (essent numero breui) et ita breui qr (paucissimi) qr abraham isaac et iacob tm erant quoru merito pmitteretur et erat cu hoc aduene no ciues terre pmissionis vnde q si extranei ibi habitabant. Et ptransieit de gente in gentem) altera/ vn abraham exiuit de terra chaldeoru et venit in mesopotamiam et deinde in terram promissionis (et de regno ad pplm alteru) venit in egiptu filius ysaac de terra chanaan peregrinatus e. ¶ Qui ptranseundo tot varias gentes durare potuerit qr dns. Non pmisit hoiez nocere eis) notabili nocumento (et corripuit p eis reges) q volebant nocere sic pharaone q abstulerat abrahe saram et abimelech q abstulerat isaac rebecham. ¶ Dicens. Nolite tangere xpos meos) .i. vnctos mea gra (et in pphetis meis) cuiusmoi erat abraham ysaac et iacob (nolite mali zc agere) ¶ Narrans pphta quo scm fit qr pdci sancti pres ptransiuerut de gente in gente et cetera ait.

Et vocauit).i. iussit (ut famis esset sup terrā) p quā famem (omne sustētamētū panis) p magna pte (otriuit) et p hoc coacti sūt in egiptū ire et ita ad aliā gētē trāsire et pcessit eos ioseph. ¶ Vñ seqtur. Misit āte eos) iacob et filios eius (virū) ioseph in egiptū qui (in seruitū venditus ē a fratribꝫ suis) Humiliauerūt) egiptij (in cōpedibꝫ pedes eius) ad accusacōnē dñe sue et (dolor) de infamia (timor) de morte (ptrāsiuit aīam eius donec veniēt) interptacō somnij pharaonis q̄ fuit (verbū ei9) sic dicētis et dñi sic inspirātis. vñ seqt. Eloquiū dñi) id ē spūs reuelās misteria (ignitū eū) viuaciter excitauit ut futura dicēt. et qꝛ somnia ita exposuit (misit rex) pharao (et soluit eū) de vinculis q̄bꝫ tenebat (pnceps) ipe (pplo) egipti (dimisit eū) ex toto liberum.
Cognoscēs aūt pharao p interptacōꝫ somnij sui qꝛ ioseph habēt spiritū dei. Cōstituit eū dñm domus sue et pncipē oīs possessiōis sue) ¶ Nō tm ut habēt curaꝫ tpaliū ſꝫ Ut erudiēt pncipes eius sicut semetipm) de diuinis quoꝝ illi noticiā nō habēt (et senes eius prudētiā docēt) de hijs q̄ dei erant. Intrauit israhel) cū filijs et familijs eoꝝ et hoc ad mādatū ioseph ibi regnantis ut possint ibi viuere tpe famis (et iacob accola fuit in egipto) q̄ dicit terra cham filius noe pus habitauit.
Et ibi auxit dñs pplm suū vehemēter) qm ex septuaginta hoībꝫ sexcētamilia armoꝝ eduxit (et firmauit eū sup inimicos eius) qꝛ tpe moysi multis egiptijs eduxit eos deus et illos multis modis afflixit.
¶ Propheta narraturus q̄ fcā sūt in egipto dicit. Conuertit) pmisit deus corꝫ egiptioꝝ ut odirēt) p inuidiā (populuꝫ israhel et dolū facerēt in suos eius) laboribꝫ aggrauando ut luti et lateris operibꝫ oppressi minuerētur sui dei.

Ad quoꝝ liberacõez elegit deus ministros de q̄bꝰ ait.
Misit moysen ſuũ ſuũ) ad liberãdũ eos ad pharao=
nē ⁊ aſſociauit ei (aarõ quē elegit) ad hoc ministeriũ.
Et poſuit in eis) ſcꝫ moyſen ⁊ aarõ legatis ſuis (vir=
tutē faciēdi miracula) minora ⁊ maiora (in terra egipti)
ad verba moyſi ⁊ aaron que ſequuntur.
¶ Miſit tenebras) palpabiles (et obſcurauit tpus) ut
nullus cognoſceret aliũ (et nõ exacerbauit omes ſmões
ſuos) quia cũ pharao penitẽciã pmittebat deus remoue=
bat plagã et ſic dulcorabat ſmões ſuos licꝫ ſciret eos
futuros obſtinatos ⁊ duriſſimos. Conuertit aquas in
ſanguinē/ et occidit piſces eoꝝ) Impleuit terrã eoꝝ ũ
ranis) nõ modo in locis exterioribꝰ ⁊ cõmunibꝰ ſꝫ (in ſe=
cretis cubilibꝰ pharaonis ⁊ principũ eius)
¶ Dixit ⁊ venit cinomia) ſcꝫ musca canina (et ciniphes)
q̄ intrabãt eis in oculos et hoc non in paucis locis, ſꝫ (in
omībꝰ finibꝰ eoꝝ) Poſuit pluuias eoꝝ cũ grãdine
et ignē coburentē) ſcꝫ fulmina (in terra ipſorum)
¶ Et pcuſſit grãdine) et fulminibꝰ (vineas ⁊ ficulneas
eoꝝ/ et contriuit lignũ finiũ eoꝝ) .ſ. arbores fructuoſas.
Dixit) id eſt voluit (et venit locuſta/ et brucus) fetus
eius (cuius nõ erat numerus) Et comedit) locuſta ⁊
brucus comedit (omnē herbã in terra eoꝝ/ et comedit
omēz fructũ terre eoꝝ) Et pcuſſit ome primogeni=
tum) tã hoim q̄ aialiũ (in terra eoꝝ/ et p̄micias omniuꝫ
frugũ) ¶ Propha exponēs bñficia collata ppl'o iſrl' ait
Et eduxit filios iſrl' cũ argẽto ⁊ auro) quia vaſa aurea
et argẽtea que ab egiptijs mutuauerãt p̄cepto dñi de=
portarũt (et nõ erat in tribubꝰ eoꝝ infirmus) qđ valde
mirabile fuit q̄ in tãta mltitudine nullus infirmaretur.
Et tunc ſcꝫ poſt ſubmerſionem exercitus pharaonis.

Letata est egiptus) id est illi qui remanserant quia inde iudei pfecti erāt et hoc (qꝛ timor eoꝝ incubuit sup egiptios) ne redirēt iudei ꝛ reliquias egipti ↄsumerēt. Narrat bñficia data illis postq̄ eduxit eos deus in deserto Expandit nubē in ꝓtectōeꝫ eoꝝ) ne vrerent̄ ab ardore solis (et ignē ut lucēt eis) ↄtra tenebras (p noctē) Petierunt carnes ꝛ venit coturnix) in maxia multitudine (et māna descendēte de celo) aereo (saturauit eos) Disrupit petrā ꝛ fluxerunt aque / abierūt in deserto larga fluenta) que sequebantur eos per desertum.

¶ Hec bñficia non fecit eis deus ꝓ meritis eoꝝ qꝛ ꝓplus rebellis fuit ꝛ murmurās ↄtra dñm ꝫ. Quō memor fuit ꝓmissionis quā fecerat abrahe fideli seruo suo) dicēs tibi dabo terrā hāc et in semine tuo bñdicēt̄ur omes gentes Et eduxit) post mortē moysi de deserto (populuꝫ suū) sub ducatu iosue in terrā ꝓmissiōis (in exultacōne / et electos suos in leticia) qꝛ murmuratores dñi furore ꝑcussi interierūt. Et dedit illis regiōes gētiū vbi habitabāt gētiles ciuitates. castra (et possessiōes laboribꝫ aliorū acq̄sitas possiderūt) ¶ Et hec bñficia fecit eis deus nō ut luxu defluāt vel ꝑuersa securitate torpescant sed Ut custo) viuāt scđm mandata eius (et legis misteria diligenter intelligant.

¶ Psalmus. Cv. in quo monet ad geminā cōfessionē scꝫ laudis et peccatoris.

Confitemini domino cōfessione laudis (quoniaꝫ bonus) et solus natura bonus: solus pfectus nō solū in se bonus ē ꝫ diffusiōe bōitatis sue sup omes creaturas / vel ↄfitemini dño pcca vr̄a ut cōseq̄mini veniā quoniam

bonus id est misericors et facilis ad indulgendum (quoniam in seculum) scilicet presens tamen (misericordia eius) nisi enim hic conuersi fueritis in futuro misericordiam non inuenietis. ¶ Sed.

Quis loquetur) ad plenum (opera que potenter operatur/ et narrabit omnes laudes eius?) nullus utique/ quia cum sit infinite bonitatis super omnem laudem est.

Et si nullus sufficiat enarrare laudes eius. Beati) tamen hic beatitudine spei in futuro beatitudine rei (qui habent discretionem quid sit bonum et quid malum) et habita discretione (faciunt executionem bonorum operum omni tempore.

Memento nostri domine in beneplacito tuo) id est in filio quem ex solo beneplacito tuo non ex hominum meritis ad redemptionem misisti/ et ut hoc fit (visita nos per filium tuum in quo saluemur saluatione eterna)

¶ Visita dico. Ut videamus te facie ad faciem per bonitatem) gratie quam prestas electis tuis visita nos ut delectemur in leticia (electorum tuorum) que est tu ipse summum et verum et incommutabile et beatificum bonum (ut lauderis a nobis cum cetera hereditate tua) ¶ Peto quod visites nos quoniam opus est.

¶ Peccauimus enim ut patres nostri) eorum peccata imitantes (iniuste egimus) contra proximum (iniquitatem fecimus) peccando contra deum. ¶ Patres nostri in egipto non intellexerunt mirabilia tua) que pro eis feceras in egipto (non fuerunt memores misericordie tue) facte eis in liberatione eorum a seruitute pharaonis. ¶ Non fuerunt dico memores immo.

¶ Irritauerunt) in moyse deum (ascendentes) de egipto versus (mare rubrum) diffisi a potestate sua.

¶ Non obstante autem eorum murmuratione et diffidentia.

Saluauit eos) ab insequentibus egiptijs non propter merita eorum sed (propter nomen suum) amplificandum et glorificandum (ut notam faceret potentiam suam) ¶ Saluauit autem sic quia.

Increpuit siue increpauit mare rubrū) nō voce ſʒ ope et pcepto (et exsiccatū ē / et deduxit filios isrl' in illa pfun ditate maris sic in deserto) id est in loco plano et sicco.
Et saluauit eos de ptāte egiptiorum) persequētium eos (et redemit eos de captiuitate pharaonis)
Et operuit aqua) pharaonē et egiptios (tribulātes eos et vnus ex eis nō remāsit) qui nō submergeretur.
Quib; miraculis visis. Crediderūt vbū dn̄i et moysi (et laudauerūt laudē eius) dicētes illud cātemus dn̄o gloriose eni. et cetera. Cito fecerūt) parū steterīt in laude eius (obliti sūt operū eius) quib; eis puiderat in periculis maiorib; (et nō expectauerūt patiēter) tempus quo deus disposuerat eis subuenire scd'm (cōsiliū voluntatis sue) sed peruenerūt murmurādo sine racōne.
Et cōcupierūt) nō solū naturalem cibū ut panem et aquā sed (concupiscentias) id est delicatos cibos (in deserto et temptauerunt deū in deserto in quo erat penuria aque dubitantes de potentia sua.
Et licʒ sic deū tēptarēt. Dedit eis peticōnes eorum) et hoc usqʒ ad plenitudinē (misit. eni saturitatē in animas eorꝝ) Et nichilominus nō cessauerūt a malo / nā honore ambientis dignitatis sacerdotalis. Irritauerūt moysen in castris et aarō; secratū deo) chore et sibi adherentes inuidētes q aarō et filij eius soli habuerūt sacerdotiū. Propter quā irritacōeʒ. Aperta ē terra et deglutiuit dathan / et abiron cū sua familia et sup omes se clausit) Et exarsit ignis in ɔgregacōe) cōsentiente istis pdictis de thuribulis eorꝝ et intm̄ (q flāma cōbussit peccatores) scilicet quinquagintaducentos qui offerebāt incensū illicite vendicātes sibi sacerdotiū aaron.
Propheta describens peccatum adoracōnis vituli ait.

E.t fecerūt vitulū in oreb) et absentiā moysi q̄ ascēde rat in mōtē ad dn̄m nō tolerātes (adorauerūt sculptile) vel oflatile. ¶ Et sic faciēdo. Mutauerūt gliam suā) .i. deū q̄ erat eoꝝ glia (in silitudinē vituli cōmedētis fe nū) .i. gliā z honorē debitū deo attribuerūt nō vero vitu lo ſ; simulacro vituli. E.t sic obliti sunt deū q̄ saluauit eos) ab egiptijs (q̄ fec̄ magnalia in egipto) egiptios flagellādo multipliciter (terribilia in terra cham) id ē in eadē egipto (terribilia in mari rubro) pharaonē et exercitū eius ſbm ergēdo z mare diuidēdo. E.t) ꝓp ter ista pccā (dixit) ominādo (ut disperderet eos) q̄ di gni erāt oēs pire / et disperdidiſſ; (si nō moyses electus e ius stetiſſ; i otradictōe) suis oracōib; impediēdo ne dis perderet eos. ¶ Stetit ergo moyses in cōfractōe. Ut auerteret irā eius ne disperderet eos) et nō tm̄ p̄dic ta mala fecerūt ſ; etiā (terrā) ꝓmiſſiōis (desiderabilē) flu entē lac z mel quā dn̄s eis ꝓmiserat (ꝓ nichilo babue rūt) ¶ Et hoc ideo q̄. ¶ Nō crediderūt vbo eius) q̄ ꝓ miserat eos introducē in terrā illā. q̄ reuſis exploratori b; suis cū nūciarēt terrā illā bonā esse hoīes tn̄ terre il lius tales eē q̄ꝝ vnus cētū iudeos poſſ; occidē timue rūt (z murmurauerūt in tabnaculis suis, dicētes. q̄ramus nobis ducē z reuitamur in egiptū melius eni eſſ; nob ad huc esse in s̄uitute q̄ in pugna istoꝝ pire (et nō exaudi uerūt vocē dn̄i) q̄ dubitauerūt de terra quā deus ꝓmiserat eis. E.t) tūc (eleuauit manū suā dn̄s) .i. parauit se ad vīdictā faciēdā (sup eos / ut ꝓsternēt eos in deserto) tūc eni lata ē diuina sentētia ut oēs qui numerati fue rāt a viginti ānis z sup̄ non ingrederētur terrā ꝓmiſſi onis ſ; morerētur in deserto p̄ter caleph z iosue.
Nō tn̄ leuauit manū vīdicte sue in eos sed etiam.

Ut deiceret semē coꝝ p diuersas nacões) ⁊ regiones / hec aūt pena p̄cib⁹ moysi fuit impedita. ¶ Et merito disperderet eos. Quia iniciati sūt) .i. cōsecrati. ɔsecrauerūt eni se ydolo (beelfegor) beel ē ydolū / fegor ē mons vbi colebāt / et nō solū sacrificauerīt ydolis ƺ etiā (comederūt de carnib⁹ ymolatis simulacris mortuorum) hoim quos deos dicebāt ut ioui mercurio ⁊ ceteris ⁊ hoc causa veneracōnis. Et tūc irritauerūt eū in peccatis ab eis ꝓprio ingenio male disposito muētis) et studiose factis (et multiplicata ē in eis ruina) q̄ tūc occisi sūt ex ipsis vigintiquīqꝫ milia. Et stetit phinees) cōstāter cōtra ydolatras accēsus zelo dei ⁊ trāhens coeūtes scꝫ iudeum ⁊ madianitē (placauit dñm) sic faciēdo (et cessauit plaga ꝑpli) Et) dñs qui nouit quanta caritate populi et zelo dei phinees illud fecerit (reputatū ē ei ad iusticiā) id ē reputatus est in hoc iustus et hoc (in omnē gñationē usqꝫ in sempiternū) nō solū in p̄dictis locis irritauerūt iudei deū ƺ etiā. Irritauerīt eū ad aq̄s ɔtradictionis) q̄ impatiēter ⁊ cōtentiose locuti sūt contra moysen ꝓpter aque defectū ⁊ p cōsequēs cōtra deū (et turbatus ē moyses ab illis) et hoc q̄ (exacerbauerunt) id ē iratum et acerbū fecerūt (spiritū eius) in tantū ut nimia importunitate populi succensus, diffidenter excrepuit dicēs nūquid de petra hac poterimus vobis aquā eicere?

Et) ita manifeste ostēdit moyses (in labijs suis) in modico loquēdi hesitacōeꝫ cordis sui quā habuit in hoc miraculo ⁊ in hoc (distīxit) ⁊ sepauit hoc miraculū a ceteris in q̄b⁹ nullo modo dubitauit. turbatus eni moyses murmure ꝑpli infidelis nō tenuit fiduciā quā debuit ꝓpter qd̄ statī fuit a dño rep̄hēsus ⁊ in penam ab ingressu terre ꝓmissiōis exclusus / qd̄ q̄ moyses nō sponte fecit

sed illoꝝ malicia ꝓuocatus ideo tm̄ tēpo:aliter nō eter:naliter punitus ē. Itē ꝑplus ille peccauit qm̄ cū filij israhel intrassent terrā ꝑmissiōis (nō disꝑdiderūt gētes) habitātes ibi (sicͣ pcepat dn̄s) ne ex eoꝝ ꝯuictu sceleibꝫ inuoluerētur ⁊ ad ydolatriā traherētur sic factū est.

¶ Unde seqtur. Cōmixti sūt inter gētes) terre illius ꝯtra pceptū dn̄i (et didicerūt opa eoꝝ) idolis fuire filios imolare iuxta ritū cananeoꝝ (et factū ē illis in ruinā et offensionē) vn̄ sequitur. Et imolauerūt filios suos et filias suas demonijs) latētibꝫ in idolis scd̄m ꝯsuetudinē illarū gētiū. Et effuderūt sanguinē innocentē.s. filioꝝ suoꝝ ⁊ filiarū suarū / quas sacrificauerūt sculptilibꝫ cananeoꝝ. Et interfecti sūt) spūaliter gladio grauissimi peccati (hoīes pdicti habitātes terrā) effundendo sanguinē innocentē ⁊ imolādo illū idolis (et cōtaminati sūt) in peccatis suis (et polluti sunt adulterinis superstitionibus suis)

¶ Et iratus ē furore) id ē graui ira (dn̄s in populo suo et abhominatus est filios israhel qui dicebantur hereditas eius) quasi nō curās defendere eū. ¶ Vn̄ seqtur. Tradidit eos in manus gētiū) idolatrarū (et dn̄ati sūt eorum qui oderunt eos)

¶ Et tribulauerūt eos inimici eoꝝ / et hūiliati sūt) id ē afflicti (sub manibꝫ eoꝝ) resistere eis nō valētes et nichilominus dn̄s vsus pietate sua (spe liberauit eos) Ipsi autē) hanc misc̄diam liberacōis nō attēdentes (adhuc exacerbauerūt deum consiliū eoꝝ malū sequētes) et ideo (propter iniquitates suas humiliati) et modis multis afflicti (sunt)

¶ Uerum quia in afflictione illorum non defuit misericordia dei ideo sequitur.

Et vidit) oculis misericordie sue (cū tribularetur / et misertus est eis audiens oracōez eorum) et liberauit eos.

¶ Et memor fuit promissi sui) qd disposuit ad abrahā de filij sui incarnacōne et ideo penitit eis / si eni omes propter eorum pecca occidi pmisisset nō nasceretur de eis xpus et ita vana fuisset pdicta pmissio / et ideo (penituit eū) aliter faciēdo q̄ videbatur facturus et hoc nō q̄ illi iusticiam haberēt sed (secōm multitudinē misericordie sue) opatus est.

Et dedit eos in misericordias) in beniuolentiā et in reuerētiam (in ospectu gētiū q ceperāt eos) ut quos prius despectui habebāt haberent metuēdos et honorabiles.

Propheta suā deprecacōnē p liberacōe populi israhel reassumēs ait. Saluos fac nos dñe deus nr) de seruitute et angustijs qbus pplus tuus in diuersis terris affligitur (et ogrega nos de gentibus) inter quas dispsi sumus.

Et ad hoc ogrega nos. Ut ofiteamur) ofessiōe laudis (nomini sancto tuo / et gloriemur in laude tua) de q sequitur. Benedictus dñs deus israhel ab eterno et in eternū / et dicat omis populus) tam de iudeis q̄ de gentibus (fiat fiat) id est benedictus sit deus.

¶ Psalmus. C vi. in quo omendatur misericordia dei multiplex facta populo israhel.

Confitemini domino cōfessione laudis (quoniam bonus) qm dulcis et suauis et vere (qm in eternū misericordia eius) q nūq̄ negatur penitētibus. Dicat nunc) laudes deo (qui redēpti sunt a dño) a q̄buscūq periculis (de manu inimici) eos affligentis (de regiōibus) vbi erāt dispsi (ogregauit eos) in terrā suā iudeā. Congregauit) q̄dē eos (a solis ortu et occasu ab aquilone et ab austro) q̄tuor climatibus mūdi. Errauerūt in solitudine

ubi nō erat aqua) errauerīt q2 nō inuenerīt (stratā) ducē
tē ad aliq̄ (ciuitatē habitabilē) vbi possent habitare
q2 in desertis nō sūt tales vie. ¶ Et q2 errabāt in locis de=
sertis vbi est inopia victualiū secutū est q2 in tantum.
E. surientes et sitientes) redderēt (ut virtus eo2 defi=
ceret) E.t) q2 anima id ē virtus eo2 p̄ inopia deficie
bat ideo ducti (clamauerūt ad dn̄m cū tribularētur)
errore a fame ut liberaret eos (et de malis eo2 ineuitabi
libus eripuit eos) ¶ Eripuit dico q2 E. duxit eos in
viā rēā) sua pvidētia nō hūana (ut irēt ī ciuitatē habi
tacōis) ī q̄ possent habitaē secure a de victualib2 pvidē
de q̄b2 bn̄ficijs grās agēs ait. C. ōfiteātur dn̄o) cō=
fessiōe laudis homīes quib2 facte sūt (misericōdie dei / et filij
hominū quib2 mirabilia dei sūt exhibita)
¶ Ideo debēt deū laudare q2 nō solū duxit in viā s3 a fame li
berauit. Q. uia satiauit animā debilitatā) ex deuio iti=
neris (et animā esurientē satiauit bonis) Ideo a lau=
dare deberēt deū q2 liberauit miraculose. C. aptiuos se=
dētes in tenebrosis locis q̄ hn̄t vmbrā mortis / victos)
id ē afflictos (duricia cathenarū a austeritate a paucita
te victus) ¶ Causa captiuitatis eo2 fuit. Q. uia exa
cerbauerīt) .i. otēpserūt (eloquia dn̄i) loquētis p lege3
et pphetas (et ofiliū altissimi) qd̄ erat q2 iuste viuerent
(spreuerīt) ¶ Ideo. H. umiliatū) et deiectū ē a supbia
(cor eo2 afflictōe dāte eis intellectū / et infirmati sūt)
id ē debilitati virtute; vidētes se nichil posse p se (et non
erat q̄ adiuuaret) q̄ posset eos liberare de captiuitate.
deficiēte ergo oīm auxilio hūano. C. lamauerīt ad do=
minū cū tribularētur) pdictis malis de quib2 (liberauit
eos) ¶ Liberauit aūt hoc mō q2. E. duxit de tenebris
et vmbra mortis / et vincula eo2 dirupit)

Propter q̄ bñficia dignū ē ut. Cōfiteātur dño) ofessi
one laudis ꝛ c̄ ut sup̄. ¶ Meito laudādus ē deus ab il=
lis. Q uia otriuit in eis ꝯsuetudies viciosas) q̄ q̄si por
te nō sinebāt exire de pcc̄o (ꝛ dyabolicas suggestiōes)
q̄ q̄si vectes fortes firmabāt ꝛ roborabāt p̄dictas por=
tas ereas (ofregit) ¶ Et. S uscepit eos de via iniq̄ta=
tis) ad penitētiā ꝛ ad correctōez sic̄ pr̄ suscipit filiū ad
castigādū/ bñ dico de via iniq̄tatis qꝛ (ꝓpter iniusticias
suas humiliati sūt) id est deiecti usq; ad interitū.
Ita ut. O mnē escam abominata ē aīa eoꝝ) infirmita
te ingrauescēte (et appropinquauerīt). i. vere deuenerūt
(usq; ad portas mortis) ex desperacōe recuperādē salu=
tis. E t) hac necessitate coacti (clamauerūt ad dñm
cū tribularēur. ꝛ de necessitatibꝫ eoꝝ liberauit eos)
Hoc modo liberauit eos. M isit v̄bū suū). i. impera=
uit (et sanauit eos) scd̄m illud. dic tm̄ verbū ꝛ sanabitur
puer meus. dicere enī dei est facere/ et ita (eripuit eos
de infirmitatibꝫ ducentibꝫ ad interitū mortis)
Propter q̄ dignū ē ut. Cōfiteātur dño misc̄die eius)
ꝛ c̄ sic sup̄. ¶ Dico cōfiteātur. E t sacrificēt sacrifici
um) nō pecudū ut quōdā ꝫ laudis qꝛ laudes bñ prola=
te pro sacrificio reputātur (ꝛ annūcient opa eius) in se
ip̄is experta p̄ mirabiles sanacōes ꝛ hoc nō cū tedio et
merore sed (in exultacōne) deuotionis.
¶ Propheta ondit qꝛ etiā gratiarū actōes fiende sint ꝓ
liberacōe a picul o maris ait. Q ui descēdūt mare in na
uibus/ faciētes operacōnes multas) et laboriosas gub
nando naues ꝛ dirigēdo in aquis multis.
Ipsi viderūt opa dei) q̄ multa et insolita vidētur in
mari (ꝛ mirabilia eius) q̄ sepe ibi opatur et maxīe (in ꝓ
fundo maris) ¶ In cuius profundo sepe cōtingit qꝛ.

Dominus imperauit et excitatus est ventus) et fortifi- catus commouens mare(et exaltati sunt fluctus eius) Nam. Ascendunt usqz ad magnā ptē aeris que dicitur celū) et descendunt usqz ad profundū maris quod dicit' abissus et aīa nauigātis in malis tabescebat) deficiebat aīo ꝓpter piculū imminētis naufragij. ¶ Et ex magna cōmocōe maris. Turbati sunt) existētes in nauib9 in ce rebro(sic ebrius) et turbatur caput et vires sensitiue/ q̄- bus turbatis impedit' actus intellectus et ꝯsequens (omis sapiētia eoꝝ deficit) Et) isti(clamauerunt) et cetera ut sup̄. ¶ Liberauit aūt eos dn̄s hoc modo. Quia ꝯuītit tēpestatē in aurā) suauē et trāquillam (et cessauerīt fluctus eius) facti q̄eti. Et letati sunt) hoīes in nauib9 existētes(et eduxit eos in portū desideratū) Confiteantur) ergo(dn̄o) et cetera ut supra.
Et exaltēt illū) debitas laudes reddēdo(tā in loco cō gregacōis plebis q̄ in loco ꝯgregacōnis doctoꝝ) Propha ondit quō deus liberat a sterilitate terre que qn̄qz infligitur ꝓpter pcēa hoīm dicēs. Posuit flumi na in desertū) .i. desiccauit ea(et fontes aquaꝝ posuit in a- riditate) Terrā fructiferā posuit in sterilitatē) et hoc (ꝓpter malitiā inhabitātiū in ea) et talia fac deus in pu- nicōez habitātiū. ¶ Et qꝛ dei misericōdia semp p̄sto ē peni- tētib9 ideo succedēte illoꝝ penitētia dic ꝓpha. Posu- it desertū) .s. locū desiccatū(in copiā aquaꝝ/ et terra) q̄ p̄us erat(sine aqua in exitus aquaꝝ) dādo torrētes et fontes et flumia i ea. Et collocauit illic habitatores) reducēdo eos q̄ ꝓpter sterilitate nimiā inde fugerant et repantes loca q̄ ꝑ pte erāt ruinosa(cōstituerūt loca ad inhabitandū) Et seminauerunt agros et plantaue- runt vineas/ et fecerunt fructū naturalem et bonum.

E,t bñdixit eis multiplicãdo bona spũalia et tẽpalia (et multiplicati sũt nimis/ et iumẽta eoꝝ nõ minorauit) sed potius multiplicauit. ¶ Propħa ondit quõ etiã dñs liberat a malo dissensiõis et discordie inter ciues que ẽ nimis piculosa dicẽs. ¶ Pauci facti sũt) cõciues alicuius ciuitatis vel cõpatriote (et vexati a tribulacõe malorum) inter eos ꝯsurgẽte. ¶ Ex eo. s. ꝙ. E,ffusa ẽ ꝯtẽtio sup pñcipes) eoꝝ ⁊ iusto dei suo iudicõ deus (pmisit eos errarẽ in inuio) deuiãdo a iudicõ recte racõis (⁊ nõ in uia) p quã possent habẽ intẽtũ. ¶ Sꝫ dñs.

¶ Paupem) hũilẽ (adiuuit de inope) diuitẽ faciẽdo (⁊ iple familiã mltiplicãdo) ¶ Et ꝙ talis liberacõ ẽ cã leticie bonis dic. ¶ Videbũt rcti ⁊ letabũtᷣ) ꝯtrario ꝙ malis ⁊ supbis occasio ẽ tristicie seqᷓtᷣ (oĩs hõ iniquus obstruet os suũ) ex sua deiectõe fcũs tacẽs ⁊ mutus.

Quis ergo sapiẽs) vidẽs ꝙ deus sic adiuuat pauperem et supbos excecat (custodiet hec?) ut sit paup hũilis nõ diues supbꝰ (et intelliget miscõias). s. ꝙ ab oĩbꝰ malis liberat nõ p merito hoim ſꝫ p miscõias suas.

¶ Psalmus. C viij. in quo monet ad bonã opacõeꝫ.

¶ Propheta

Paratũ cor meum deus

ut te vocẽ p dicem et opibꝰ glorificẽ (cãtabo) corde (psallã) ope ⁊ hoc faciam ꝙ tibi totis viribꝰ meis fuiã (glia mea) ẽ. E,xurge) dicebat ꝓpħa dauid instrumẽtis suis in qbꝰ dictas laudes decãtabat (exurge psalteriũ et cithara/ exurgã diluculo) hora. s. qua deuoti hoĩes soliti sũt surgẽ ad laudãdũ deũ. ¶ Propheta puidẽs ꝙ psalmi eius forẽt in futuris gñacõibꝰ decãtãdi in eccia dic. ¶ Confitebor tibi) cõfessione laudis (in populis) cristianis (et psallam

tibi in nacōibꝫ) omibꝫ in q̄bꝫ filius tuus p aplos ē ma-
nifestatus. ¶ Et merito. Quia magna super spūales
creaturas miscdia tua) qꝛ etiā āgeli bnficijs tuis fruūt
nec ē aliq̄ creatura q̄ miscdia dei nō egeat (veritas tua
magna ē usqꝫ ad nubes) ostituenda .i. aplos ꝛ p̄dicato
res sanctos q̄ veluti nubes opluāt ecclia; aqua celestis
doctrine. ¶ Quia ergo miscdia tua magna ē. Exal-
tare) ondendo potentiā tuā (et sup omeꝫ āgelicā naturā)
altū et sublimē te onde (et sup omnē terrā) et ut tibi sit
gloria (liberētur dilecti tui) de ptāte dyaboli. Reliq̄ ver-
sus sūt supra expositi psalmo .lix.

¶ Psalmus. C viij. in quo monet Jude mali-
ciā declinare et xp̄i humilitatem imitari.

Vox xp̄i ex pte humanitatis ad patrem ꝛc.

Deus pr̄ otra impropia q̄ inimici mei loquūtur
aduersū me (ne tacueris laudē meā) sed
fac me ognosci ꝛ laudari p totū mundū sic p nacōes ab
aplis notificari feci ꝛ hoc ideo (qꝛ os peccōis ꝛ dolosi) .s.
iude ꝛ ipsi iudaici (otra me aptū ē) dicendo multa falsa
ad dep̄ssiōeꝫ meā. vn̄ seq̄t. Locuti sūt aduersū me
lingua dolosa) iudei et iudas sil' tractādo de traditione
mea ꝛ (ex odio circūdederūt me sermōibꝫ iniuriosis) di-
centes samaritanus es tu et demoniū habes et h̄mōi (et
expugnauerunt me sine causa iusta)

¶ Vere q̄tis expugnauerūt me qꝛ cū. Pro bnficijs q̄
otuli eis deberēt me diligere detrahebāt michi) negan-
tes me esse filium dei et dicentes qꝛ in beelzebub eicio de-
mōia (ego aūt orabā) etiā p illis. pr̄ ignosce illis ꝛc̄.
Et reddiderūt michi mala p bonis) q̄ feci eis (et o-
diū p dilectōne) quā exhibui ppl'o iudaico. Quia ergo
sic est. Constitue super populū iudaicū dyabolum)

omniū viciorꝝ pn̄cipē ut ex quo noluerit me in regē habeāt dyabolū (et dyabolus stet a dextris eius) tāq̄ ꝑpositus eius vel sup eū .i. iudā ꝯstitue dyabolū ut q̄ xp̄o noluit esse subditus habeat dyabolum sibi dn̄antem.

¶ Judas vero. Cū iudicatur exeat cōdēnatus / et oratio eius fiat in pcc̄m) vn̄ penitētia iude ꝯuersa est illi in peccatū, q̄ se suspendio interemit. Fiāt dies eius pauci) sic fuit q̄ post ꝓdicōnē cito se suspēdit (et episcopatū) id ē dignitatē apostolicā (accipiat alter) sc3 mathias.

¶ Moriantur filij eius orphani) patre carnali (et uxor eius vidua) ꝓ quib3 sustentādis fur erat et latro.

De pena iudaici ꝑpli loquēs ait. Nutātes) .i. vagi instabiles incti quo vadāt (trāsferāt̄) de loco ad locū. et omi p̄sidio destituti (mēdicēt) a omib3 bonis suis spoliati (eiciāt̄ de habitacōib3 suis) sic ꝯpletū fuit p Thitum et vespasianū. Et scrutet̄ fenerator) siue exactor (omnē sb̄am eius / et diripiāt alieni diuitias laborib3 ei9) ac q̄sitas sic adimpletū ē p Thitū et vespasianū pn̄cipes rōnos. Nō sit illi) populo (adiutor) qui insurgat ad defensionē eius (nec sit qui misereatur pupillis eius)

Sed. Fiāt nati eius in interitū) .i. moriātur morte tēporali / vn̄ filij eorꝝ q̄ occiderūt xp̄m interēpti sūt gladio romanorꝝ (et in generacōe vna deleatur nomē ei9) ut in posterū nō faciat ꝑplm habētē terrā ā dn̄iū in mūdo

Iniq̄tas) iudaici ꝑpli q̄ interfecerūt xp̄m (redeat in ꝯspectu dn̄i) ad ulciscēdā (et pcc̄m) ierusalē (m̄ris eorū) qd̄ ꝓphas occidēdo et in morte xp̄i cōmisit (nō deleatur) s3 puniat̄. ¶ S3. Fiāt ꝯtra dn̄m sp) iudei eni q̄ remanserūt ꝓ maiori pte semp remanēt obstinati in infidelitate (et disperea t de terra memoria eorꝝ) sc3 iudeorꝝ ita q̄ nullus iustorū aliqua pia affectatione moueatur

super eos pro eo (quia) idē iudaicus populus (non est recordatus facere misericordiam) in xp̄m quē occiderūt et in apostolos quos persecuti sūt sed usi sūt multa crudelitate.

¶ Vn̄ sequitur. **E**t persecutus ē) populus ille iudaicus (hominē). s. xp̄m (inopem et mēdicū) q̄ pro nobis pauper factus ē ut nos diuites faceret (et cōpunctū). i. afflictū (corde) de eorum ingratitudine et persecutus est eū non ut aliquod de temporalibus eius auferrēt s₃ (ut mortificarēt) **E**t dilexit) populus ille iudaicus (maledictionē) que imprecatur persecutoribus innocentiū in sacra scriptura (et ueniet illi/ et noluit bn̄dictionē). i. que in lege imprecatur operibus misericordie (et elōgabitur ab eo) ¶ Vn̄ romani nō fuerunt eis misti. **E**t fuit circūdatus foris maledictōne) id ē pena mortis xp̄i (sicut vestimētū) circūdatur homo et intus (intrauit maledictō sic aqua penetrās interiora ei9 et sicut oleū in ossibus eius) **F**iat ei ipsa maledictio sicut vestimētū quo cooperitur/ et sicut zona qua semper p̄cingitur) ut sit semper eas strictus. **H**ec merces et pena dānationis ē iudeorum q̄ detrahūt michi apō deū) negantes me esse filiū dei et xp̄m quē lex et prophete pnunciauerūt (et qui loquūtur mala aduersus animam meam) imponentes michi crimina ut me esse peccatorem maliuolum demonium habere et similia.

¶ Xp̄us ad patrem loquēs ɔsūmās oracōnē inchoatam ait illi/ ita loquūtur. sed **T**u domine) deus angelorum et hominum (fac mecum misericordiam) me resuscitādo et glorificādo (ut nomen tuū glorificetur) per meam exaltationē (quia suauis est misericordia tua) qui per me qui nō perieram queris qđ perierat. ¶ Ita utique fac mecū.

Libera me) de huiusmodi corporis infirmitate per resurrectōem (quia egenus et pauper sū ego) q̄r diu inuoluor huius carnis

corrupcōne(et cor meū intra conturbatū ē)timore mortis.
Sicut vmbra cū declinat ablatus sū)de vita p̄senti per
mortē(et fugatus sū)in apl'is meis a p̄secutoribꝫ(sicut
locusta)de loco ad locū fugiēdo q̄ in mea passiōe dispersi
si sūt. Genua mea).i.fortes mei.s.apostoli subtracto
me pane q̄ de celo descēdi a p̄ntia eoꝝ(infirmati sūt)et
defecerūt(a ieiunio)qꝛ diuini v̄bi refectōnē nō habebāt
(et caro mea immutata ē)in melius qꝛ in gl'iā immorta
litatis et hoc(ꝓpter inhabitātē gr̄am diuinitatis).
Et ego factus sum opprobrium illis).i.iudeis irridētibus.
Et inferebāt michi in passiōe opprobria/ viderūt me)
in cruce pendētē(et mouerūt capita sua)in signū derisiōis
illudētes michi et dicētes vah q̄ destruit tēplū dei.
Adiuua me dn̄e deus meus/saluū me fac s'c'd'm mise-
ricordiā tuā)in passiōe cōfortādo ne deficiā et saluum me
fac resuscitādo. Et)p hoc(sciāt)et intelligāt om̄es
iudei qꝛ nō ipsi p̄ualuerūt in me(sꝫ mea et tua volūtas fc̄a
ē)ut patiar. ¶ Sed. Illi).s.obstīati iudei(maledi-
cent)detrahētes auxilio qđ vidēt in me vn̄ iudei gl'iam
resurrectōnis xp̄i nō credētes maledicebant apostolis
p̄dicantibꝫ illā(et tu bn̄dices)p̄dicacōem apostolorum
miraculis cōfirmādo(cōfundātur q̄ insurgūt in me)pu-
tantes p̄ficere contra me(seruus aūt liberabitur)de opacōe
facta p ip̄m. Induātur cōfusiōe et pudore).i.vbiqꝫ
ex om̄i pte cōfundātur(qui detrahūt michi/ et opiantur
cōfusione sua)intus et foris corā deo et hominibus.
Ego aūt cōfitebor dn̄o)cōfessiōe laudis(valde)palā
et hoc nō corā paucis sꝫ(in medio multoꝝ)laudabo eū.
Eum quidē merito laudare debeo. Quia astitit a dex
tris mei paupis)me semp in bonis opibꝫ cōseruando/ as-
stitit dico(ut saluam faceret a p̄sequētibꝫ animā meā)
ne eis cedere in vel morte possent me retinere.

¶ Psalmus. Cix. In quo monet subici xp̄o tanq̄ꝰ vero deo et homini.

¶ Vox prophete.

Dixit dominus pater (dn̄o) filio qui dominus (meus est/ sede a dextris meis) .i. expleta militia tua et peracta obediētia quiesce in potioribꝫ bonis meis/ hoc aūt factū fuit in ascensiōe. ¶ Sed dico. Donec ponā inimicos tuos) imperio tuo sbiectos vel adoptatos vel victos ut (sub pedibꝫ tuis sbiecti omēs locū teneāt) volētes vel nolētes volūtate vel ncc̄itate. ¶ Propheta ostēdēs vn̄ regnū xp̄i incepit ait ad xp̄m. Virgā) .i. regiā ptātē dn̄atiue (vtutis tue dabit tibi dn̄s pater ex syon) qꝛ ex iudeis originaliter inchoatū ē in credētibꝫ regnū xp̄i (dn̄are) ergo o xp̄e vel dn̄aberis (in p̄cordijs) per fidē quōdam (inimicoꝝ tuoꝝ) et modo iam diuersoꝝ et tibi iam ꝓpria volūtate subiectoꝝ. ¶ Dn̄are dico et hoc e racōnabiliter qꝛ ego pater. Tecum principiū vnū et idē tecū) eadē dn̄andi ptās et principādi auctoritas est michi tecum et hoc apparebit (in die claritatis eterne qn̄ manifestabitur omnibꝫ sanctis qui fulgebūt sicut sol) qꝛ tu es in me et ego in te p vnitatē essentie potentie et maiestatis/ et hoc qꝛ (ego ex intima et secreta mea sbstātia ineffabili genitura genui te) et nō in tpe ſ; (ante omēz creaturā) Propheta de sacerdotio xp̄i ait. Iurauit dn̄s) pater xp̄o (et incōcussa veritate firmauit) et nūq̄ mutauit (tu es sacerdos in eternū) sacerdos est qꝛ semetip̄m obtulit deo patri in ara crucis et deū patrē sp̄ interpellat ꝓ nobis/ tu es sacerdos dico/ et hoc (secūdum ordinez melchisedech) q̄ panē et vinū obtulit in sacrificio/ et tu ita facies in cōsecratione corpis et sanguinis tui.

Propha cõuertẽs sermonẽ ad prẽm ait. o dñe pater.
Dñs/ihus sacerdos iste (a dextris tuis) sedẽs (confringet). s. in die iudicij quãdo apparebit ira et vindicta sua (reges) q̃ nomẽ xpi delere volebãt vñ seq̃tur.
Et ipe. Judicabit) in futuro (in nacõib⁹) omib⁹. qr iudiciũ finale generale erit/ tũc (implebit ruinas) corpa mortuorũ resuscitãdo que p mortẽ ruerũt a pñti vita et implebit ea aiab⁹ ppriis que illa viuificẽt et gubernent (et cõquassabit capita). i. conteret supbiam et altitudines (multoꝝ) hereticoꝝ et tyrãnoꝝ grauiter puniendo etiã in vita pñti in q̃ sepe de multis supbis hũiles facit.
Hoc aũt facere habebit ptãtẽ passionis sue merito qr.
De torrẽte) et fluxu mortalitatis nr̃e et turbulẽta passione (bibet) nascẽdo et moriẽdo et hoc (i via) pñtis vite (et ppterea) qr hũiliatus est factus obediẽs usq3 ad mortẽ (exaltabit) deus pater (caput) eius dando ei ptãtem iudiciariam et omnibus dominandi.

¶ Psalmus. Cx. in quo monet ad laudẽ dei perpetuam pp ter tam admirabile bñficium.

¶ Vox prophete.

Confitebor tibi domine confessione laudis (ex toto cordis affcũ) ut nulla ps cordis mei sit q̃ nõ sit in tuis laudib⁹ occupata/ et hoc nõ in õuẽticulis hẽticorũ aut puersoꝝ hoim ſʒ (in ꝯgregacõe iustoꝝ) q̃ volũtatem tuã et ꝯsiliũ sciũt et sequũtur. ¶ Ideo laudabo quia
Magna opa dñi) magna opa creacõis faciẽdo ea de nichilo et in tãto numero et tãm admirabili diũsitate/ magna opa recreacõis de impijs et peccõrib⁹ facẽ pios et iustos/ opa dico (exq̃sita in omẽs volũtates eius) qr omnia quecunq3 uult eximie et mirifice facit. Laus et

decor opus eius) quia omnia que facit laudabilia sunt et decora et ipsum eorum artificem laudabilem et magnificum ondunt (et iusticia illius) que reddet vnicuique secundum opera sua. vel qua ordinat vnumquodque in finem debitum (manet in commutabilis in seculum seculi) Ideo etiam laudare debemus quia. Dominus misericors) natura (et miserator) exhibicione siue in effectu/ quando venit et quando pati voluit (escam) i. refectionem corporis et sanguinis sui in sacramento (dedit) non tamen omnibus quia non offendentibus (sed timentibus se) quam escam dando (fecit memoriam mirabilium suorum) antiquis exhibitorum. complendo in significatis quod prefignauerat in figuris. quia cum nobis escam corporis sui dedit/ memores nos fecit manne prefiguratis hanc escam.

Propheta de efficacia huius sacramenti consequenter ait.

¶ Memor erit in seculum testamenti tui) i. huius sacrificii quod dicitur testamentum in euangelio ut semper maneat in ecclesia (virtutem effectuum eius annunciabit populo suo) vnde per semetipsum annunciauit apostolis et primitiue ecclesie dicens/ caro mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus et si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum.

¶ Que autem sit virtus et efficacia huius sacramenti sequitur.

Ut det illis hereditatem gentium) i. vitam eternam ad quam introducit hoc sacramentum/ vnde qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem habet vitam eternam/ dicitur autem vita beata hereditas gentium/ quia ad eam omnes gentes eo quod ad ymaginem dei create sunt aptitudinem habent (opera manuum eius) maxime in hoc sacramento (veritas) quia in eo est corpus christi verum/ non est ibi fallacia. non fantasia sed veritas presentie christi (et iudicium) vite. sumentibus deuote/ et iudicium mortis indigne sumentibus. Fidelia omnia mandata eius) et maxime mandata de consecracione et usu huius sacramenti que habentur in euangelio/ fidelia quia a fidelissimo sunt mandata/ fidelia/ quia

fidelib9 sūt utilia(ɔfirmata)miraculis(fcā in veritate)·i· ab eo qui nō mētitur(et eqtate)·i·ab eo q̄ nichil iniquū mandat. ¶Assignās ꝓphta tēpus institucōis sacramēti qđ fuit in cena imminēte passione ait/tūc.¶Redēptionem misit dñs ꝑplo suo)qꝛ xpus ex obediētia dei patris venit ad suā passionē per quā redemptū est genus hūanū/et tūc(mādauit)id ē instituit eucharistie sacramentū qđ(testamētū)dicitur in euāgelio mathei·xxvi· instituit dico(ineternū)nō ad tpus sicut sacrificia legalia q̄b9 succedit hoc sacrificiū/huic aūt nullū aliud succedit nisi vita beata in qua est plena fruitio xpi cōtēti in hoc sacramīto. ¶De fructu sacramīti huius ait.(Sāctū est nomē eius)scḿ ē i se/et scḿ ē effectiue qꝛ digne accedētes āplius sanctificat(terribile)q̄ptū ad indigne accedētes quos dānat(initiū)aūt(sapoꝛis)et illuīacōnis in hoc sacramīto(ē timoꝛ dñi)q̇ purgat palatū ab amaritudine pcci et facit bñ sapere qđ sapidū est.
¶Vñ seqtur·(Intellectus)dignitatis sacramīti eucharistie(ē bonus)scꝫ utilis(sumentib9 illud·hijs qui sicut intelligūt ita ad eius suscepcōem se disponūt)cuius sacramēti(laudacō manet)in ecclesia(in seculū seculi)

¶Psalmus·Cxi·In quo monet ad laudem dei.

Beatus vir qui non p deitia huius mūdi q̄rit beatitudinē sed(qui)timoꝛe filiali(timet deū)offendere/ideo beatus beatitudie spei qꝛ talis(mādata ei9 cū vero affcū amoꝛis adimplet seu adimplere cupit)¶Prophā de p̄mio timētū deum ait/opus timētis deū ⁊ ex caritate adimplētis mādata eius faciet eū.¶Potēs in terra)viuētiū ad emēdū regnū celoꝝ ⁊ merendum vitā beatā et(imitatoꝛes iustoꝛum

benedicetur)eterna retributiōe. ¶ Itē. Gloria) de pu-
ritate ꝯsciētie(et diuitie)sanctarū ꝟtutū(in domo timē-
tis deū/ et meitū iusticie eius manet ineternū) ¶. Hec in-
de sūt uiro iusto ꝙ. Exortū ē) nob ꝗ(in tenebris)era
mus(lumē)de lumīe deus verus de deo vero ut peccoꝝ te
nebras pellat a'hoc(rectis corde)qꝝ cor recte tendit
p amorē in deū sic in pncipiū a ultimū finē eius/ qd lumē
est ille ꝗ(ē misericors)natura(et miserator) exhibicōe
(et iustus)ꝓmissoꝝ adimplecōe. Iocūdus).i.letus
in secreto ꝯsciētie a grātus deo ē(hō ꝗ miseret̄)hylariter
egentibꝫ(et comodat)pecuniā auxiliū et fauorē gratis
tribuit petētibꝫ/talis eni diligēter(ꝯsiderat)qualiter
(respondebit dño in iudicō)de miscōia arguenti/et ob
hoc facit opa miscōie. et talis(nūꝙ a glia beatitudinis
sepabitur) ¶ Vñ dico nō ꝯmouebitur/ ꝫ In memoria
eterna erit iustus)cū laudibꝫ(ab audicōe)aūt(mala)
quā audiēt inmiseicordes.s.ite maledcī in ignē eternū
(nō timebit)ꝫ bonā audiet quā audituri sūt miseicordes
scꝫ Venite benedicti a cetera. ¶ Dico non timebit ꝙ
Cor iusti semp ē paratū sperare in dño)nō in mūdo.nō
in rebꝫ caducis(cōfirmatū ē cor eius)in caritate et paci
entia ut nulla re scli.nullis tēptacōibꝫ frāgatur/nullius
minas formidet/ et ꝙ spes sua tota posita ē in dño(non
cōmouebitur)anima eius a spe sua(donec)res vemat/
Vñ seqt̄(donec)existēs in terra viuētiū inde(despiciat
inimicos suos)quoscūqꝫ. ¶ Et ꝓpter hoc. Dispsit).i.
(dedit)ꝓpter amorē dei iustus liberaliter sine spe retri-
bucōnis terrene(pauperibꝫ)nō diuitibꝫ.nō adulatoribꝫ
seu hystrionibus(iusticie eius remunerator manet eter-
naliter)et fama eius erit gloriosa. ¶ Propheta de
maloꝝum punicōne ait. Peccator videbit)viri iusti

exultacõnem et suã miseriã (et irascetur) commotus et etiaz cõturbatus ꝓpter illã (dētib) suis fremet) ꝑ inuidia de bo noꝝ gloria quã amisit (et tabescet) nõ potēs implere qd desiderat (desideriū eni peccatoꝝ pibit) ab eis ut mi chil desiderabiliū habē possint nec pñtiū nec futurorum et inde cruciabuntur in seipsis.

¶ Psalmus. Cxij. In quo mo net ad laudandum deum.

Laudate pueri hūiles (dñm) laudate nomē do mini) eius facta et ꝟtutes ꝑdicādo in qb ipe laudabilis apparet. ¶ Laudate dico non ad horã / ꝫ. Sit nomē dñi bñdictū) a vobis bñdictõe lau dis (et hoc sine fine) ¶ Laudate dico nõ in vno loco tñ sed semp et vbiqꝫ qm. A solis ortu usqꝫ ad occasū / lau dabile est nomē dñi. ¶ Et hoc merito qm. Excelsus sup omnes hoĩes cuiuscūqꝫ ptãtis ꝛ dignitatis / et sup angelicas ꝟtutes est gloriosus. ¶ Vere excelsus et gloriosus ē dñs sup omnia qm. Quis) q̃tumcūqꝫ excelsus (est sicut deus) nullus (q̄ habitat in ãgelis in scis) ꝑ eminētiã ꝟtutū altis (qui hūiles respicit) eis cõ descendēdo (ꝛ hoc in celo ꝛ in terra) in celo hūiles ange los cõfirmãdo / et ĩ terra hoĩes hūiles peñitētes iustificãdo. Et vere humilia respicit dominus quoniam ipse est. ¶ Suscitãs) ꝑ suã grãm (a terra inopem) ꝟtutib. susci tando in eo ꝟtutes / et (de loco vili erigēs paupem) nõ habentē opa ꝟtutū / dãdo ei grãm bonoꝝ operum. Et hoc. Ut collocet cū cū principib) ãgelicis et cum apostolis q (principes sūt ꝑpli xpiani) ¶ Nullus certe ē sicut deus noster. Qui sterilē habitare facit in domo matrem filiorum letantem.

¶ Psalmus. Cxiij. in q° monet ad cultū ꝛ laudē veri dei. Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita populo israhelitico dicit.

Dum populus israhel qui dicit (domus iacob exiret de egipto ppl'o barbaro) infideli et aspero. Facta ē iudea) locus (sanctificacōis eius) qꝛ i ea tēplū dñi edificatū fuit vbi cultus fuit dei ꝛ doctrina legis ꝛ ꝓphetarū (et isrl' fcūs ē exercitus eius) ad bellādū cananeos. Mare) rubrū (q̄n si intelligeret volūtatē dei se in ptes diuisit retrahēdo se a medio) ut ꝑplus pede sicco trāsiret/ et q̄n venert ad iordanē (iordanis ꝯūsus ē retrorsum) ꝯsus locū sui ortgis ut facēt eis viā. Mōtes ꝛ colles materiā exultacōis dedert) qꝛ in trāsito fluuij aaron scopuli inclinati videbāt' applaudēter aduētui filioꝝ isrl' et trāsitui eoꝝ. ¶ Propha ut excitet admiracōeꝫ interrogat vñ venert hec mirabilia q̄ fcā sūt dicēs. Quid ē tibi mare qꝛ fugisti/ et tu iordanis qꝛ ꝯūsus es retrorsū? Mōtes exultastis sic arietes/ et colles sic agni ouiū? Idem ꝓpha respōdēs ait. A volūtate dei omnipotētis cui obediunt etiā insensibilia ista ꝓcesserūt. sicut enim ad dei nutū (mota ē terra) q̄n absorbuit dathan ꝛ abyron/ ita mōtes et colles ꝛ aq̄ immobilib3 ad nutū dei mouētur. Ipse etiā est. Qui) in deserto (ꝯuertit petrā in stagna aquarum/ et rupem in fontes aquarum.

Propha in psona bonoꝝ iudeoꝝ qꝛ non meritis nr̄is p̄cedentibus facta sūt ista sed tua misericordia.

Nō nob) tribuat' gloria de p̄dictis miraculis ꝛ beneficiis s3 (p̄rāti tue ut nomē tuū glorificetur) in gētibus ꝯñ seq̄tur. ¶ Talia fcā sūt. De misericordia tua) id ē ad declaracōem misericordie tue/ qua ꝑplus israhel licet

pluries te offenderit misericorditer tñ de ptāte gētium liberati sūt etiā (de veritate tua) .i. ad declaracōez veritatis tue/ qua pmissa patrib9 abrahe ysaac et iacob adimpleuisti (ne qn̄ dicāt gētiles) ydola colētes (vbi est de9 hebreorum) si enī nō adimpleuisses pmissiōes pr̄ibus factas videretur gētib9 q virtus tua defecisset.
Ad qstiōez gētiū qrentiū ubi ē deus nr̄ rn̄dēt sancti.
Deus aūt nr̄ in celo) licz enī vbiqz sit p essentiam. potentiam et p̄sentiam/ specialiter in celo esse dicitur q ibi magis relucet ptās eius/ in celo ē potēs sup omēz creaturā q (oia q̄cūqz voluit) in corpalib9 et spūalib9 (fecit) p quod omīpotēs apparet. ¶ Propha improbrās ydolatriam ait/ deus nr̄ est in celo potens super omnia/ sed.
Dij gētiū q̄ sūt simulacra) q ad silitudīē alicuius hominis mortui fingūtur nō sūt veri dīj s (argentū et aurū) quo ad materiā de qua sūt/ in forma vero sūt opa manuum hominū. ¶ Propheta deridēs ydolatrarum stulticiam describit, simulacrorum eorum impotenciam dicens.
Os habēt et nō loquētur/ oculos habēt et nō videbūt.
Aures habēt et nō audiēt/ nares habēt et nō odorabūt)
Manus habēt et nō palpabūt/ pedes habēt et nō ambulabunt non clamabunt in gutture suo.
¶ Similes illis fiāt q̄ faciūt ea) .s. artifices ydolorum ut sicut ydola nō vidēt nec aliquē sensū habēt/ ita factores ydolorum p̄uētur omi vigore aīe et nō solū q̄ faciūt (sed omēs qui cōfidūt in eis) ab eis quasi a deo petētes auxilium.
Propheta utilitatē xp̄iane religiōis cōmēdās ait gentes cōfidūt in simulacris que iuuare non possunt.
Domus aūt israhel sperauit in dn̄o) ip̄m deuote colēdo (et dn̄s adiutor est eorum) ad bene opandū (et protector eorum) contra hostiles incursus.

Domus aaron) summi sacerdotis (sperauit in dño) et non sine fructu (adiutor eoꝝ et ꝓtector eoꝝ est)

¶ Q uid p singulas omes de quacūq; odicōe Q ui timēt dñm sperauerūt in dño) et auxiliū in eo inuenerunt quia (adiutor eoꝝ et ꝓtector eorū ē) ¶ Vere. Dñs) adiutor est qm̄ dominus (memor fuit nostri) dicunt filij israhel nō meritis nostris ꝫ ex sua misericordia (et bñdixit nobis) multiplicādo in nobis spiritualia et temporalia.

Benedixit domui israhel / benedixit domui aaron.

Benedixit omnibus qui timent dñm / pusillis cū maioribꝫ) reges ⁊ sbditos / equalis ē illi omī cura de omībꝫ.

Nec bñficia fecit vobis et adhuc. Adijciat dñs) alia bona cōferēdo (sup vos / et sup filios vros) Bñdicti vos) tā maiores q̄ minores sitis (a dño) per gratie sue infusionem qui bene potest fideles suos bñdicere quia ipe ē (qui fecit celū ⁊ terrā. Celū celi) qd̄ ē celū empireum. quod ē locus beatoꝝ (dño) sibi retinēs tā q̄ domū glorie sue qꝛ in eo magis relucet gloria eius in angelis et beatis (terrā aūt dedit filijs hominū) pro habitacōne in vita presenti. ¶ Ad hoc p̄cor ut bñdicas. ut iustificati digne te laudare possimus / qꝛ. Mortui) in peccatis (nō laudabūt te dñe) placita laude. qꝛ nō est speciosa laus in ore peccatoris (nec aliquis descēdētiū in infernū.

Sed nos qui viuimus) vita gratie (bñdicimus dño) bñdictōne laudis / incipiētes (ex hoc) pn̄ti ⁊ cōtinuātes et perseuerantes in laudibus dei (semper sine fine)

¶ Psalmus. Cxiiij. in quo monet ad laudē dei pro bñficio liberacōnis a malis huius seculi.

¶ Propha deū quē dilexi p̄us ꝓpter se ⁊ sup omnia.

Dilexi nunc ardẽtius (qm̄ exaudiuit dominus vocẽ oracõnis mee) in angustijs.
¶ Spero qꝫ in ãgustijs exaudiar. Quia) iam dominus (inclinauit aurẽ suã michi) descẽdendo petitioni mee et in hoc expertus misc̄diã suã audacter (inuocabo) eũ in diebꝫ miserie mee) quos michi feci peccãdo qui sunt plenī laboris ⁊ doloris. ¶ In q̃bꝫ diebus necesse habeo inuocare eũ qm̄. Circũdederũt me dolores mortis) id ē pccã vñ ꝓcedit dolor et mors aīe ⁊ tẽptacões grauissime q̃ sũt (picula inferni inuenerunt me) errãtē a te et expositũ malis. ¶ Hec me inuenerũt et ego.
Tribulacõez ⁊ dolorē) in hmõi ꝓsperitatibꝫ sc̄li latentem in q̃bꝫ oblectabar (inueni) q̃bꝫ tribulacõibꝫ commonitus (nomē dñi inuocaui) ut liberarer / vñ sequitur.
O dñe libera aīam meã) de omni impedimẽto sc̄li. quia mī adiuues captiua ē (misericors dñs) in natura (iust9) corrigẽdo pccã / et vere misericors dñs) qđ patꝫ p effcm̄ (et deus nr̄ miseretur) actu. ¶ Vere misericors ⁊ iust9 / quia. Dñs custodit hũiles) a pccīs et ab inimicis suis / experto credite quia ego (hũiliatus sũ) mēte puulus factus corã deo (et liberauit me) ab onere peccatorꝫ ⁊ ꝑsequẽtibus me sua gratia et virtute.
¶ Et qꝫ sic dñs liberauit aīaꝫ meam ideo. Conuertere aīa mea) in huius mũdi turbacõibus demersa (ad deum in quo est vera requies mẽtis) qđ facere debes (qꝫ dñs bñfecit tibi) multipliciter. ¶ Certe bñfecit tibi.
Quia eripuit te de morte pcc̄i) ⁊ (oculos meos a lacrimis) afflictõis ꝑ timore pene (pedes a lapsu) recidiui.
Et quãuis in pñti deo placeam non tamē ita quẽadmodum in futuro / ubi. ¶ Placebo) perfecte et ex omni parte (domino) vbi nullam in me offensionem inueniet (in

regione viuo℞) vbi nec lacrime· nec luctus· lapsus pe dum· nec triste aut infirmū aliquid esse potest.

¶ Psalmus. Cxv. In quo monet ad laudem dei pro dono fidei.

¶ Propheta

Credidi scȝ q̄ placebo dn̄o in regione viuorum (ꝓpter quod aperui os meum) ad laudandū deū (ego aūt humiliatus)· i· afflictus (sum nimis) a ꝑsecutione inimicorum.

Ego aūt in altitudie ↄtēplacōis dei positus) et intelligēs q̄ hō nichil boni pt habere a se (dixi)· i· ꝓnūtiaui (omnis homo mēdax) quātū ē de se. ¶ Cum ergo homo nichil boni ꝓpriū habeat. Quid retribuam dn̄o ꝓ omnibus) bn̄ficijs (q̄ ipse retribuit michi) ¶ Ego tante retribucōis nichil dignū inueniēs, quod carius ē tibi· sacrificabo. Accipiā) in desiderio (calicē passionis) pro eius noie sanguinē fundere nō formidās / et q̄ calicem passiōis bibere nō ē ꝟtutis hūane ſ; grē dei (nomē dn̄i inuocabo) ut nō me derelinquat in die tribulacōnis.

¶ Uota mea reddā dn̄o)· i· ↄplebo ope q̄d desiderabā id ē me ipm sic optauerā passioni offeram actu (coram omni ꝑplo eius) ut ceteri exēplū capiāt / ideo sic reddaȝ vota mea q̄ (ꝑciosa)· i· cara placēs ⁊ grata ē (mors sanctorum eius ꝓ noie ⁊ fide eius assumpta) O dn̄e) q̄ merito ego mori ꝓ te deberē / tū (q̄ ego seruus tuus) iure creacōis / tū q̄ (ego suus tuus) iure redēpcōis / tū quia (filius ācille tue)· i· ecclesie. ¶ Tū etiā q̄ tu. Dirupisti vincula peccō℞ meo℞) q̄bȝ erā ↄstrictus / et q̄ hoc non meritis meis ſ; ex miſcdia tua grās agēs (sacrificabo tibi meipm in laudē tuā / et nomē tuū inuocabo) ut quod restat ad ꝑficiēdū ſuitutis tue implere valeam.

Quia ergo ego seruus tuus sum. Vota mea domine reddam).i.meipm in seruitute tuã(in conspectu omnis populi eius)ut alijs exemplũ laudis exhibeã/ et hoc nõ in omni loco sz(in atrijs domus dñi).i.in pñti ecclesia in qua esto qz extra ecclesiã nõ est verũ sacrificiũ/reddam aũt vota mea dño iã positus spe(in medio tui iherusalẽ) celestis in qua est eterne pacis visio.

¶ Psalmus.Cxvi.in quo monet omnes gentes ad laudem dei.

Laudate dñm omnes gẽtes

.i.gẽtiles(laudate eũ omẽs ppli)iudeoꝝ ad fidem xpi euocandi. ¶ Laudãdus ẽ dñs. Qm cõfirmata ẽ sup nos misedia eius)scz repatio hominis misericorditer pmissa q nũc dicitur ofirmata qz quod p pphetas circa hanc pmisit per aduentũ xpi cõpleuit(et veritas domini)siue in hijs que pmisi pijs et iustis.siue in hijs que minatur impijs et peccatoribus(manet in eternum.

¶ Psalmus.Cxvij. In quo monet ad laudẽ dei.
Propheta inuitans omnes ad laudandum deum ait.

Confitemini domino

cõfessiõe laudis omes generaliter(qm bonus)et solus p se et essentialiter bonus (qm in eternum misedia eius)semp subueniens deuote requirentibꝫ eũ. ¶ Specialiter inuitãs israhel ait. Cõfiteatur dño) ofessiõe laudis isrl(qm bonus/qm in sclm misedia ei9) ¶ Inuitãs tribũ sacerdotalẽ ait. Cõfiteatur dño)ofessione laudis(domus aaron qm bonus/quoniam in seculum misericordia eius)

Inuitās oēs de q̄cūq3 gēte ꝛ nacōe et ꝯdicōne ait.
Confiteātur dn̄o) ꝯfessiōe laudis (oēs q̄ timēt dn̄m qm̄ bonus/ qm̄ in sclm̄ miscdia eius) ¶ Bn̄ dico q̄ꝛ sit bonus qm̄ in me pat3 q̄. Inuocaui dn̄m de tribulacōe ꝛ exaudiuit me) de āgustīs liberādo (et in gaudioꝝ latitudinē induxit me) ¶ Cū aūt. Dn̄s sit michi adiutoꝛ/ non timebo hoīe3 quātumcūq3 seuiat) ¶ Nō tm̄ hoīe3 non timebo ß etiā q̄ꝛ ipe. Dn̄s est michi adiutoꝛ/ ego despiciā inimicos meos) malignos spiritus ꝛ vicia ꝛ psecutoēs. Et q̄ꝛ dn̄s ē adiutoꝛ fortis. Bonū est cōfidere in domino) q̄ nō deficit in necessitate/ et vitam potest prestare eternam (q̄ꝫ cōfidere in homine) cuius salus vana est.
Bonum est sperare in domino) qui in se sperātes nūquam derelinquit (q̄ꝫ sperare in principib9) qui seipsos a morte eripere non possunt.
¶ Propha ondit exēplo sui q̄ꝛ bonū sit ꝯfidē in dn̄o dicēs.
Omnes gētes) .s. inimici mei (circūdederūt me) q̄ cū absalon q̄rebāt me interficē (et in noīe dn̄i) .i. nō p me sed per auxiliū dn̄i cōtigit cōtrariū (q̄ꝛ ultus sū in eos)
Circūdātes circūdederūt me) pseuerātes michi in ppria psona mala inferēdo ꝛ in eos tā graues psecutoꝛes (ultus sū in noīe dn̄i) ut sup̄ cuius erā vexillo munitus.
Circūdederūt me sicut apes) volentes me pungere gladiīs tā q̄ꝫ aculeis (et exarserunt) inuidia mitētes me velociter ꝯsumere (sicut ignis spinas cito cōburēs/ et in noīe dn̄i) cōtigit ꝯtrariū (q̄ꝛ ultus sū in eos) q̄ꝛ ea q̄ michi intulerāt in eos refusa sūt. ¶ Bonū ē sperare in dn̄o q̄ꝛ. Impulsus euersus sum ut caderē) in mortē ß (dn̄s) quē solū adiutoꝛem quesiui (suscepit me) ne caderem. Quia. Fortitudo dn̄i) utrūq3 fec̄ .s. q̄ꝛ impulsus nō corrui ꝛ euersus steti ideo. ipe michi (laus erit) ipsū cōcinam

ipsum fortitudinem meam dicam. qui in hac tribulatio=
nis morte (factus est michi in salutem)
¶ Quo circa. (Vox exultacōnis et salutis resonet in se=
cretis cordium iustorum) qui facti sunt tabernaculum
domini per in habitantem spiritum sanctum.
Qualiter aūt dn̄s sit factus fortitudo et sibi salus ait.
(Dextera) .i. potentia dn̄i (fecit virtutē) dādo michi vi=
ctoriam de hostib9 (dextera dn̄i exaltauit me) qr ab hu=
militate diuersarū passionū ꝟtute eius eleuatus sum.
Ideo qꝫ. (Non moriar) morte eterna tāta ꝟtute stipa=
tus (ꝫ viuā) vita gl'e in xp̄o ꝑpetualiter. et q̄ diu hic ero
(narrabo alijs opa dn̄i) q̄ michi sp̄ et ubiqꝫ auxiliatur.
Non moriar / qr et si aliq̄ mala intulit michi dn̄s ad cor=
rectōnē fecit qm̄. (Castigās castigauit me dominus)
ad emendationem (et morti) eterne (non tradidit) sic
solet castigare suos in multis verberibus ut emēdatos
eruat a morte perpetua.
¶ Cū aūt saluatio hūani generis facta sit p fidē xp̄i pas=
si et glorificati / ꝓpha in psona hūani generis petens in=
gressum huius fidei dicit. (Aperite) o vos apostoli dei
et ecc'ie doctores (michi accessum ad fidē et sacramēta ec=
clesie q̄ iustificāt) et p q̄ dat' ingressus ad locū celestis
gl'ie (et ingressus in eas laudabo dn̄m / hec porta dn̄i)
dei pr̄is ē / ipe dn̄s xp̄s q̄ ait / nemo venit ad prēꝫ nisi p me
Itē ego sū hostiū p me si q̄s introierit saluabit' Vn̄ seq̄t'
et (iusti intrabūt in eā) et p illā intrabūt in gl'aꝫ eternā.
Et ideo o dn̄e. (Confitebor tibi) ɔfessiōe laudis letus. gr̄=
tias agēs (qm̄ exaudisti me) in aduētu filij tui quē prio=
res iusti tanto desiderio exspectabāt (et ita fc̄us es michi
in salutē) p̄teritū p futuro ꝓpt' certitudinē ꝓphetie ponit.
Et vere in salutē nr̄ā. (Lapidem quē reprobauerunt)

sacerdotes et doctores iudeorum ad quorum sacerdotii officium exspectabat (edificare) in fide et moribus populum hic (factus est in caput anguli) connectens per fidem in semetipso duos parietes vnum .s. populum iudaicum et populum gentilem et ita ex ambobus constituit vnum corpus ecclesie cuius ipse caput est.

A domino) patre (factus est mediator noster) et eius (et est mirabile) hoc incarnacionis misterium (in oculis nostris) spiritualibus que eum credendo suscepimus et clementiam admiramur. Hec est dies) salutis et gratie (quam) specialiter merito (fecisse dicitur dominus) quia specialem in eo gratiam humano generi exhibuit / et ideo (exultemus) .s. corpore (et letemur) mente (in ea) quia in hac die recepti sumus. Et quia dies salutis est. O domine) qui potens es (saluum me) .i. participem me (fac) huius salutacionis quam mundo attulisti (o domine prosperum facito iter illud) quo ad te post multos labores / reuertor et spero quod ita erit quia (benedictus) .s. xpus (qui venit in nomine domini) patris sui.

Propheta in persona apostolorum et sacerdotum / nos sacerdotes. Benediximus vobis) subditis nostris (de ecclesia domo domini) de qua sumitur baptismus et eucharistia et alia sacramenta in quibus benedictio gratie datur vel augmentum / hanc autem benedictionem non damus ex nobis nec a nobis sed a deo qui gratie sue radiis (illuxit nobis) et hanc potestatem concessit. Et vos iam benedicti.

Constituite dies solennes) sicut natiuitatis resurrectionis et ascensionis que honori dei per ecclesiam sunt consecrati et hoc non tepide et segniter agentes sed (in condensis) id est in frequentacionibus hominum ut impleatur ecclesia et non cessabitis (usque officium) .s. (altaris sacrificium sit finitum) ita ut ante benedictionem sacerdotis nullus presumat de ecclesia recedere. Constitue dico diem solennem et quilibet dicat mecum. Deus meus es tu) et ideo (confitebor tibi) confessione laudis (deus

meus es tu/ exaltabo te) altitudinē tuā alijs p̄dicādo q̄ꝛ a te ab hūilitate sū eleuatus. Cōfitebor tibi dn̄e) ɔfessione laudis (qm̄ exaudisti me/ et factus es michi in sa lutē) ut me cū sanctis tuis in celesti iherusalē sociares. Propheta ɔcludēs hūc psalmū vn̄ sūpsit exordiū ait. Cōfitemini dn̄o ⁊ cetera) monēs ut ab initio crudelitatis nr̄e usq̄ȝ ad finē in deū nostrū fiduciā habentes ei⁹ laudem perseueranter confiteamur.

Psalmus. Cxviij. in quo datur perfecta doctrina ad beatitudinē consequēdam.

Propheta in p̱sona omniū sanctoꝝ loquēs ait.

Beati beatitudine spūs. i. digni introduci ad vitā eternā qui (sine macula) pcc̄i mortalis sūt (in via) vite p̄ntis (q̄ in lege dn̄i mādata eius adimplē do p̱seuerāt) Beati q̄ scrutantur) diuinas scripturas q̄ (t sūt testimōia dei) ut intelligāt cū peccauerit se corā testib⁹ deliquisse (et in toto corde). s. intellectu ⁊ amoris affectu (exquirūt deū) ut habeāt amicū quē deū in scriptu ris vidēt. Beati dico q̄ ābulāt in lege dn̄i. Non in iniquitate) q̄ꝛ (qui opantur iniq̄tatē in vijs eius nō ambulauerūt) lex eni dn̄i immaculata ē. vie ei⁹. vie pulcre. Et q̄ꝛ merito lex tua sancta custodiēda ē. Tu mādasti mādata tua custodiri valde) nō tepido corde/ nō disso luto aīo. ȝ fortiter cū magna diligētia ⁊ sollicitudine. Ex quo tu dn̄e iubes mandata tua custodiri precor.

Ut dirigātur opa et actus mei) qui p se tortuosi sūt (ad custodienda mandata tua) q̄ꝛ nisi a te dirigantur vie mee ego michi non sufficio.

Utinā dirigantur vie mee q̄ꝛ. Tūc non cōfundar) in futuro iudicio (cū) pfecte (p̱spexero in omnib⁹ mādatis

tuis) cognoscēdis et custodiēdis/in omnibus dico ne pec-
cando contra vnū efficiar omniū reus quo ad penā dāni.
Si direxeis vias meas nō ero tibi ingratus quia. Confite
bor tibi) confessiōe laudis (in corde meo dirco) et iustifica-
to a te (pro eo qd didici) a spiritu sancto interius loquē-
te michi vel a sanctis patribus (iudicia iusticie tue) inter
que ē quod obseruans pcepta tua iustificatur hic a pccis et in
futuro consequitur vitā beatā. ¶ Dico laudabo te recto cor-
de et insup. Iustificacōes tuas custodiā) opa iusticie
faciēdo/ et quia scio dyabolū circuire ad impediēdū (non
me derelinquat grē tue assistētia) quia si ad momētū subtra
xeris mādata tua meritorie adimplere nō potero.
Propha edocēs adolescēte etatē corrigere vitā suā di
cit querēdo. In quo corrigit adolescētior vitā suā) de-
prauatā sequēdo passiōes et concupiscētias iuueiles cor
rigit et ad pbitatis normā reducitur/ rndet o dne (in cu-
stodiēdo smōes tuos) q et passionū rephēsiōe et mētis
rectitudinē opantur. ¶ Et quia in custodiēdo smōes tuos
ē correctō adolescētis ideo. In toto corde meo exqui-
siui te) ita ut nulla pticula cordis mei vacet ab inqsicōe
tui (et pcor ut me adiuues ad implecōez mādatorum tuo-
rū). In corde meo) i memoria mea (abscōdi pcepta
tua) diligēter memorie comēdādo sciēs nō aliter a pccis
me abstiere posse nisi assidua eorum recordacōe/ et hoc ē
quod sequitur (ut nō peccē tibi) Bndictus es dne)
omni bndictōe et laude dignus de bono qd in me incē
pisti erudiēdo me in eloquijs tuis (doce me iustificatio
nes tuas) pficiēdo quod incboatum est quia frustra ab-
sconduntur in corde eloquia nisi sequātur opa iusticie
Doce me dne eloqa tua. In labijs) meis pnūciaui
alijs) credētibus et dignis (oia iudicia q didici p pphas

et apostolos tuos q̄ sūt os tuū) In via testimonioꝝ)
dilectionis tue ad nos q̄ sūt incarnacō natiuitas mors
resurrectio et hmōi(delectatus sū) Itē in via testimoni-
orū que est xpus in quo sūt omes thesauri sciencie dei
abscōditi delectatus sū(sup omes diuitias seculi)
Et qꝛ tante suauitatis sūt testimonia tua ideo deinceps
assidue. Exercebor in mandatis tuis)cogitādo et
opando ⁊ in hijs exercitatus(considerabo)perfectius
cognoscēs(vias tuas) ¶ Ex illa exercitacōne eueniet
etiā hoc qꝛ. In iustificacōibꝫ tuis meditabor/nō obli-
uiscar fmōes tuos)illas meditabor in hijs exercebor.
Dico nō obliuiscar fmōes tuos ⁊ ideo. Retribue seruo
tuo)q̄ te solū verū deū cognosco/hoc scꝫ(viuifica me)vi-
ta gratie tu q̄ vita es et sic viuificatus/mādata tua dum
p̄sens vita voluitur(custodiā sermones tuos)
¶ Sed qꝛ nō possunt sermōes tui custodiri p obedictiam
nisi p̄us videātur p intelligentiā ideo. Reuela)absterge(ab oculis cordis mei velamē littere) ⁊ fac me spūali
sensu legis tue mirabilia cōtēplari(cōsiderabo)q̄cē de le-
ge tua. q̄d.s.spūaliter sig̃ficēt(mirabilia)q̄ in lege(tua)
cōtinētur. ¶ Reuela ⁊ illumina p̄cor/qꝛ Incola ego sū)
pegrinus sū(in hoc mūdo) ⁊ ideo(nō abscōdas a me
mādata tua)tāq̄ a pegrino sꝫ reuela michi tāq̄ amico
et cōmensali ut in obsequiū tuū seruus tuus desudet.
Nam. Concupiuit aīa mea)maximo affectu ut ampli-
us(desiderarem iustificacōes tuas)id ē opa iusticie tue
nō ad horā ut mali faciūt sꝫ(omi tpe)etiā in aduersis.
Ideo utiq̄ꝫ cōcupiui desiderare qꝛ. Increpasti)flagel-
lādo(supbos)dyabolū.s.in celo/Adam in padiso terre-
stri q̄ se eleuauerīt in supbia et modo p tuos doctores in-
crepas aduersarias ptātes.mēbra dyaboli.hēticos vel.

malos hoíes (maledicti) in futuro (q̃ declinãt) p supbiam et ɔtemptũ (a mãdatis tuis) quib) dicturus es. Ite maledicti in ignẽ eternuȝ. ¶ Quia maledicti sunt qui declinãt a mãdatis tuis ideo pcoꝛ. Aufer a me opprobrũ) huius maledcõnis (ꝛ ɔtemptũ) trãsgressiõis (qꝛ testimoĩa tua exq̃siui) ad meã instructõeȝ nõ ociose ꝛ sonnolẽt' ȝ strenue ꝛ vigilãt'. ¶ Ideo aufer opprobrium qm̃. Principes) .i. spiritus maligni (studiose tractauerũt q̃liter me possent deicẽ p ɔtemptũ mãdatoꝛũ tuorum) sed (fuus tuus exercebatur in iustificacõib) tuis) et tãto magis quãto forti9 me impugñri ab eis pcipiebã Exercebor dico qm̃. Meditacõ mea) iugiter (v̄satur circa testimoĩa tua/ et ɔsiliũ meũ) est seruare (iustificationes tuas) qꝛ vitã pollicentur eternaȝ. Adhesit) id est ɔiuncta ẽ (aĩa mea corpi terreno) ꝛ corruptibili ɔsentiens ei ad aliq̃ illicita/ ne ergo inualescat pccm̃ (fortifica me) vita gratie dãdo michi facultatẽ ne aĩa cõsentiat corpi/ scio eni qꝛ ɔcupiscẽcia carnis moꝛtẽ opatur/ viuifica dico (scd̃m v̄bum tuũ) ¶ Valet illud nõ in solo pane viuit homo ȝ in omni v̄bo qd̃ pcedit de oꝛe dei qꝛ sicut pane corpus roboꝛat' / ita v̄bo dei robur mẽtis auget'. Quod peto obtinere ɔfido qꝛ. Vias meas) malas ꝛ iniquas in quib) incesserã ɔfitẽdo (enunciaui et exaudisti me) pccã mea dimittẽdo/ et quia dedisti veniã ideo o dñe (doce me iustificacões tuas) .i. de cetero fac me operari scd̃m pcepta tua. ¶ Quia nõ ẽ satis bona agẽ nisi fiat debito modo ꝛ oꝛdine/ ait. Viã iustificationũ tuãrum) q̃s legis littera ptulit (instrue me) da michi verũ et plenũ spũalẽ intellectũ ꝛ ego sic instructus (exercebor) mltiplici opacõe (i mirabilib) tuis) q̃ i figuris latẽt Exercebor dico sed quãdo qꝛ. Anima mea dormitauit)

id est a bono ope. tepuit (p tedio) imbecillitatis corpore
sz tu dñe (ofirma me) deinceps (in vbis tuis) ut ablato
pcci somno instanter in eis vigilē. ¶ Ut possim ofirmari
o dñe. Desideriū) illud p qd ad pctm venitur seu dya
bolū qui est omnis (via iniqtatis amoue a me) tua gra-
ne possit michi pualere a in aliqd viciū ingerē (et scdm
legem tuā) apd te institutā q e ut semp miserearis (mi-
serere mei) ¶ Miserere dñe qz iā. (Viam veritatis)
id. ē xpm imitari a eius legem seq (et iudicia tua) quibz
iudicas a iudicabis ut ē illd omis q credit in filiū dei
habz vitā eternā/ et illd q nō credit iā iudicatus ē (non
sum oblitus) sz illa teneo in memoria et ea mecū sp tra-
ctaui. ¶ Nō sū oblitus iudicia tua. sz potius. Adhesit)
·i· firmus a stabilis fui) in pceptis tuis qbz volūtatē tu-
am testaris) et qz hijs adherēs āteriorz pccorz indul-
gentiā merui (qso ne patiaris me de iteracoe pcci ofun-
di) ¶ Nō tm adhesi testimōijs sz etiā. (Cucurri) expedi
te (viā mādatorz tuorz) ope exequēdo a hoc ideo (qz
dilatasti) āpliasti cor meū caritate/ paciētia lōganimita
te et filibz vtutibz. ¶ Dixi noli me ofundere sz potius.
Legem pone michi dñe) pficere volēti nō veterem
tm nimis onerātē et imperfectā sed (eā que ad pfectōez
iusticie) deducat q e sola lex noua et eā habitā (ex grā)
in ea pficiēdo (semper) qz diu viuā. ¶ Et qz nō ē satis inq
rere nisi intelligā qd exquiro. Da michi intellectum)
ut ad eius alta puenīā in quibz tota lex pendet et pro-
phete/ et habito intellectu (scrutabor legem tuā) perfe-
ctius ognoscēdo (et custodiā illā in toto corde meo) om
nes vires meas ponēdo ut possim mādata tua adimplē
Legem pone dico et etiam. Deduc me) per gratiā tuā
(in semitam mandatorz tuorz) id ē altiora et strictiora.

consilia tua data in euangelio (quia ipsa)·s·semitā (volun
tā quā tutiorē·pulcriorē·et breuiorē ¶ Et quia ipsa bona volū
tas a te ē oro Inclina cor meū) ut magis ac feruētius
ac deuotius ferat (in testimōia tua/ et nō in auariciā) ali:
quā altitudinis vel pecunie que est ydolorū seruitus.
Dico non inclines cor meū in auariciam sed potius.
Auerte oculos) interiores (ne concupiscāt vana seculi)
nec delectētur in hijs terrenis que vana sūt et caduca/
aut propter vanitatem bonū faciant sed (in temetipso qui
es vera vita viuifica me)
¶ Quia vero timor auertit a vanitate precatur dicens.
Statue)·i·firma immobiliter (seruum tuum in eloquio
tuo) ut ei firmiter obediat (in timore tuo) in quo declinat
omnis homo a malo.
Bene dico auerte oculos meos a vanitate et etiam.
¶ Amputa) falce tue grē (obprobriū)·i·peccm ex quo
seq̄tur obprobriū si q̄d occultū nesciens habeo (quod) tn̄
cōsiderata hūana fragilitate (suspicatus sū) ne aūt in
die iudicij de eo possem confundi tibi iudici audeo cōfiteri
(quia iudicia tua dulcia sūt) cōfitēti·nō seuera. ¶ Et quia dul
cia sūt iudicia tua· Ecce concupiui mādata tua) adim:
plere (in equitate tua viuifica me) hoc eni ē vnū miseracō:
nis tue donū ut eloq̄a tua custodientes/ in tua equitate
viuificemur. ¶ Cōcupiui mādata tua· Et) ut ea pficī
am (ueniat) de celestibus (sup me misericōdia tua) q̄ me sal:
uandū pmisisti quā ut consequar (veniat xp̄us redimere
nos scdm pmissiōz tuā) scilȝ abrahe quod in semine eius be:
nedicerētur oēs generacōes. ¶ Si veneris redimere
nos· Rn̄debo) audacter (obprobriose loquētibus de fi
de mea) illis a quibus crucifixus es vel quibus scandalū est
vel stulticia quod vbū caro factū ē/ et non timebo (quia speraui

in sermonibus tuis) quibus dictum est. Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini / quia sunt michi bona arma et fortissima turris fortitudinis a facie inimici. ¶ Quia vero multi vrgentibus malis negant fidem per eos: quod. Ne auferas). i. auferri sinas (verbum veritatis) verbum fidei (de ore meo) in persecucione mea (usque quaque). i. per omnia ut ipsam fidem negem (quia metu iudiciorum tuorum plus merito speraui) a te quod non auferas de ore meo verbum veritatis. ¶ Et si non abstuleris a me verbum veritatis (custodiam legem tuam in omne tempus) vite presentis. ¶ Unde sequitur. Et ambulabam in latitudine) caritatis in qua tota lex pendet quia in deum et in proximum dilectionem meam extendo nec non in inimicos quod maius est (quia mandata tua quesiui) diligenter ea perscrutans ut crederem et intelligerem. ¶ Ambulabam. Et) etiam (loquebar) constanter et intrepide (in conspectu regum) et principum et presidentium qui terrere poterant (de testimoniis scripturarum tuarum) certans pro veritate usque ad mortem (et non confundebar) timore vel pudore ut cederem eis aut tacerem propter eos / sicut est in beatis martiribus patet. Et meditabar in mandatis tuis / que dilexi) ut opus meditacionis et dilectionis perficerem fructum.
Et quia meditacio mandatorum sola non sufficit sine opere ait. Et leuaui manus meas) a peccato mundas / ab effusione sanguinis innocentis alienas (ad mandata tua) adimplenda (que dilexi et exercebor / in iustificacionibus tuis) sollicite mentis affectu reuoluendo ut que in hiis per litteram indicantur spiritualiter possim aduertere. ¶ Vir iustus ut ego in exercitacione mea strenue laborem et in labore habebam consolacionem.
Memor esto verbi tui) factam (seruo tuo) in scripturis sanctis promissionis vite eterne (in quo michi spem dedisti) adipiscendi vitam eternam. Hec) spes (consolata est me in afflictione mea / quia eloquium tuum michi) in hiis angustiis posito

eterne(vite pabulū subministrat) ¶ Verecosolatus sū in afflictōne mea q̄ꝛ ꝛ̄ſi. Superbi iniq̄ agebāt valde) iu-
stos ꝛ bonos multipliciter pſeq̄ndo· verū tñ q̄ꝛ tumcūq̄ꝫ
me impellerēt ego(a lege tua nō declinaui) ad qd̄ tñ in
stabāt supbi. ¶ A lege aūt tua nō declinaui ſꝫ.
Memor fui iudicioꝝ tuoꝝ q̄bꝰ a pñcipio mūdi) obe
diētes remūneras ꝛ impios dānas/ et quō vnusquisq̄ꝫ
sanctoꝝ ꝑmissu tuo affligit᷑ in pñti/ut ꝯsolacōnē acci-
piat in futuro(ꝛ ꝯsolatus sū) ego q̄ꝛ ꝯgnoscēs sine dei or
dīacōe nullū interfici posse ꝯsolatus sū in tribulacōibus
meis certū me sciēs remūerādū a te. ¶ Vir iustus licet
in se ꝯsolatus essꝫ dolebat tñ de pc̄coribꝰ. ¶ Vñ ait.
Defectio)·i·afflictōꝛ dolor(tenuit me ꝓ pc̄coribus)
nō ꝓ michi mala inferētibꝰ ſꝫ(ꝓ derelinq̄ntibꝰ legē tuā) q̄
sūt multi valde. ¶ Pro illis deficiebā ſꝫ ut auferrē tediū
a me cātabā tibi psalmos ꝛ ymmos in corde meo vñ.
Cātabiles) et ad dicēdū delectabiles(michi erāt lau
des tue/in loco misere vite pñtis) in qua pegrinamur a
dño. Memor fui) in cātādo tibi laudes nō solū de die ſꝫ
et(de nocte) nō solū tpe ꝓsꝑitatis ſꝫ et adūsitatis(noīs
tui)·i·ꝯgnoui te esse dñm me fuū ꝛ iustū esse q̄ꝛ dñ fuū
corrigat(custodiui)·i·patiētiā habui q̄ p̄cipit᷑(in lege
tua) Hec) nox adūsitatis (facta ē michi) ad utilitatē
(quia) in hac adūsitatis nocte(iustificacōnes tuas ex-
quisiui) homo eni in adūsitate magis q̄rit iustificari q̄
in ꝓsꝑitate. ¶ Propha in ꝑsona viri iusti qui reliquit
mūdi supbiā bonoꝝ fastigia diuitiarūq̄ꝫ iactātiā ait. O
Dñe) tu es(porcō mea) nō elegi michi in ꝑtē aurū vel
aliq̄d mūdanū ſꝫ te solū q̄ es vera via ad beatitudinē/ et
q̄ꝛ te in ꝑtē meā elegi(deliberaui decreui) apd̄ me ipm
(custodiē legē tuā) ¶ Proposui custodiē legē tuā ſꝫ q̄ꝛ

viribus meis nō ↄfido. De pctatus sū faciē tuā in toto
corde meo/miserere mei scdm eloquiū)p qd pmisisti ut
peccatorē in mortē nō obrueres ʒ mīscdia cōsolares.
Miserē depcor qz. Cogitaui)diligēter(vias meas)
priores ⁊ ↄgnoui q nō erāt recte ⁊ ideo(ↄuerti pedes
meos).i.affectus meos (in testimōia)pcepto2 tuo2
ut ibi haberēt viā qz illa nō sinūt errare. ¶ Proposui cu=
stodiē legē tuā sic q etiā. Paratus sū)prompta vo
lūtate(ut custodiā mādata tua ⁊ nō sū turbatus)aduer
sis mundiqȝ circūstātib) qz pter xp̄m patus sū adūsa
oīa sustinere: ¶ Nō turbor in adūsitate patet qm̄.
Funes)id ē decepcōes.iniqua exprobrātiū iacula et
alia impedimēta quib) inimici mei post se me retrahere
conabātur(circūplexi sūt me)ex omni pte frustra tñ qz
(legē tuā nō sū oblitus) ¶ Vere nō sū oblitus qz.
Media nocte surgebā ad laudādū te)de omnibus
gratias agēs etiā(de hoc q me iudicabas flagellāduȝ
ut iustificares)qz hoc signū ē q sū de familia tua.
Quid p singula. Particeps ego sū omnū timētiū te)
timore filiali(et custodiētiū mādata tua) ¶ De cōstan=
tia in adūsitatib) in dn̄o cōfido qz. Misericordia dn̄i
plena ē terra)qz oīa dat nobis ex sua misericordia q̄
solem suū oriri facit sup bonos ⁊ malos(mandata tua
doce me)ut intelligā.p dicem ⁊ ope adimpleam.
¶ O dn̄e ppono in bono firmiter stare ⁊ debeo quia.
Bonitatē fecisti cū seruo tuo)peccātē ad penitētiā ex
spectādo.penitētēȝ ad pfectū pmouēdo.pficiētem ad
gloriā pducēdo/et hoc fecisti nō scdm meritū meum ʒ
(scdm pmissionē tuā)ne peccātē in ira punires.ʒ miseri=
cordia ↄsolares.
¶ Vt amplius in gratia proficiam.

Bonitatē) doce me inspirando caritatē ut ex amore opereris sit michi boni delectacō (disciplinā doce me) in tribulacōe paciētiā tribuēdo/ et sciētiā doce me illūiando intelligētiā (qr mādatis tuis credidi) .i. ea opē cōplevi. Doce me qr cōfiteor qr. Deliqui) p actualem culpā a qua culpa nō poterā liberari nisi p disciplinā/ deliqui dico (priusq̄ humiliarer) a te p correctōnem (ppterea) ne rursus flagellis humiliarer (mādata tua custodiui)

Deinde laudat iudicē ut impetret dicens. Bonus es tu) in te essentialiter bonus (doce me opa iusticie) eo qr bona sint sic tu bonus es. ¶ Et necesse ē ut doceas. qr

Multiplicata est sup me iniq̄tas supbor̄) demonum intentiū impellere in pccm nō tñ refrigiuit in me caritas qr (ego toto corde meo scrutabor mādata tua) ɔsolatiōnē requirēs in eis. ¶ Multiplicata ē sup me iniquitas supbor̄. qr Coagulatū) .i. induratū (est cor eor̄ sup me) ɔtra quor̄ obstinacōem (refrigeriū suscepi in meditacōne legis tue) ¶ Disciplinā dixi doce me quia.

Bonū michi qr humiliasti me) .i. qr me diuersis tēptationib⁹ exercuisti qr p hoc (didici mādata tua) implere que nō in supbia sed in humilitate discuntur.

Bonum michi lex) euangelica (ore tuo prolata) qr vbiq3 et in omnib⁹ me ɔsolatur (super quātascūq3 diuitias et quecūq3 amabilia huius seculi)

¶ Bonū michi lex oris tui et iustū est quia o domine.

Manus tue) potētia et sapiētia tua quib⁹ volūtas tua omnia operatur (fecerūt me) ad ymaginē et similitudinē tuā (et plasmauerūt me) scđm corpus/ et ideo qr ob hoc obligor ad seruiciū tuū (da michi limpitudinem intellectus) illūina intellectū (ut mandata tua clarius intelligā) sepius in meditacōe reuoluā et deuotius ɔplectar.

Prophetа in psona ecclesie/ da michi dñe intellectū. qd si feceris. Qui timēt te) timore filiali .i. sancti viri fideles tui (videbūt me) sic illūiatū (et inde letabūtur) de pfectu meo spūali hic et in futuro. Item ppter hoc debes dare intellectū (qz in vbo tuo) id ē filio tuo/ vel vbo tuo quo bonis bona pmittis (supersperaui) ¶ Ideo da intellectū qz iā. Cognoui) qz (iudicia tua) qbz iudicas facientes mādata et nō facientes sūt non tm̄ equa sz (eqtas) qz a iusto et equo nūq̄ diuidūtur. cognoui etiā qz (iusto tuo iudicio me hūiliasti) in hijs miserijs deiciēdo me in necessitate moriēdi ppter inobediētie supbiā pmoz parentū ut corrigeres. ¶ Sz otrahas miserias pcoz. Fiat misericordia tua michi fuo tuo) ut q ad tpus fui hūiliatus eterna gaudeā osolacōe (scdm pmissum) quo pmisisti ut post hūilitatē afflictōis tribueres psidiū osolacōis. Ueniāt michi miseracōes tue) .i. affectus pie affectionis et miscdie tue (et viuā) vita grē in pñti/ et vita glorie in futuro q sola vera vita ē qua q viuit nō timet mori/ et hoc ideo (qz lex tua meditacō mea est) q dispōit ad grāz habēdā et ad habitā augēdā. ¶ Sic me viuifica p miscdiā q hūiliter obedio. sz Cōfundātur supbi) in peccatis suis (ut cognoscāt inique egisse aduersus me/ ego aūt in mandatis tuis adimplēdis/ ostendens eis exēplariter que oporteat eos facere (exercebor).

¶ Et otra impugnacōes maloz opus ē auxilio bonorū ait. Cōuertāt in auxiliū meū) oēs (timētes te) filiali timore (et q nouerūt testimōia tua) itelligēdo et opādo Pro me spēaliter pcor qz. Fiat cor meū immaculatū) p remissionē omīū pccōz (in opibz iusticie) q iustū faciunt hoīem (ut iudicio dānacōis snīa me nō ofundat) cū impijs qn dicetur eis. Ite maledicti et cetera.

¶ Vox xpi hic in psona sanctorum prim vel eccie. Defecit omib; aia mea solius saluat..is accesa desiderio) q̄(in ṽbū tuū) qd in pncipio deus erat apd deū(sup meita mea supspaui)ut ab eo redeptus in pria; reducat. ¶ Anima mea defec ab omi appetitu terreno;r q ec. Oculi mei defecerūt)oculi mei interiores p̄ magnitudie desiderij(in pmissum tuū) q de celo vires/ defecerūt oculi mei dico(dicētes qn ɔsolaberis me)mittēdo saluatorē. ¶ In defectione spūaliū oculo;r. Factus sū)ieiunādo·vigilādo·orādo q in alijs spūalib; exercitijs(sic uter in pruina)ab ardore pcci infrigidatus q a noxijs desiderijs mortificatus(pcepta tua) qb; hoies iustificant(nō sū oblitus)quin ea sp custodirē q adimplerē. ¶ Cū factus sū sic uter in pruina o dñe. Quot sunt dies serui tui;)·i·q diu patiar ego istas miserias/ q diu retardabor in huius mūdi tēptatiomb; et necitatib;(qn)in sup(facies de psequētib; me iudiciū;)·s·de dyabolo q satellitib; eius/ cōterēdo e ter sub pedib; nominis q nos psequūtur. ¶ Opus ē ut facias iudiciū q. ¶ Narrauerūt michi iniqui)hetici et pagani(multa fabulosa et ɔficta)ut me a veritatis tramite detorqrent(ꝫ nō sūt michi ista placita sicut lex tua)que est lex inmaculata lex veritatis. Vnde sequitur.
Nō sūt ut lex tua qm. Omnia mādata tua veritas)nullo errore·nulla falsitate pmiscēt ut pote q ab ineffabili veritate q inobfuscabili diuinitatis luce sūt deriuata/ talia aūt nō sūt hetico;r. pcepta ꝫ falsa vana erronea q q in pdicōnē deducūt/ et q tua veritas me delectat(persecuti sūt me)multa mala inferēdo ut saltē me p hoc sue volūtati subicerēt/ ꝫ tu dñe(adiuua me)ɔtra eo;r decepcōes et psecucōes· ¶ Opus est ut me adiuues dicit ecclesia/ quia tot fideles pro defensione veritatis tue ab iniquis

infidelibus occisi sūt qꝛ. ¶ Paulominus) .i. fere (cōsu-
mauerunt me in terra) q̄ ē afflictōis locus sic celū ꝯsola
tionis ȝ nō valuerīt in toto me extinguere / qm̄ (ego) in
mltis mēbris meis (nō dereliq̄ veritatē mādatoꝝ tuoꝝ)
Sꝫ ut possit pseuerare usqꝫ in finē ait. Secūdū misericor-
diā tuā) ut possim viriliter resistere psecutoribꝫ meis
(et custodiā q̄ in lege mādasti) vel in euāgelio ꝓtulisti.
Merito debeo custodire testimōia tua quia. ¶ Verbū
tuū) .i. obsuātia mādatoꝝ tuoꝝ (in eternū pmanet) in
celestibꝫ spiritibꝫ qui dei mandata semper obseruant et
nūq̄ ab eis per transgressionem recedunt.
¶ Et qꝛ nō solum in celestibꝫ creaturis permanet verbum
dei ȝ etiā in terra ait. In generacōe) prioꝝ iustorum
(et in generacōe) iustoꝝ noui testamēti (pmanet veritas
tua) q̄ nūq̄ defuit in sanctis tuis (fundasti ecclesiam) in
vtroqꝫ pplo in fundamēto vno qd̄ est xp̄s ⁊ pmanet veri-
tas in ea et hoc dispoficōne diuina. ¶ Vnde sequitur.
Ordinacōe tua pseuerat lex) veritatis tue in ecclesia ⁊
racō ē (qm̄ omia) tpalia et eterna (seruiūt tibi) omia enī
ꝓ tuo nutu dispōis et si diuerso modo. ¶ Cōfitebor qꝛ
lex tua ita valida ē ꝯtra afflictōes huius seculi qꝛ
¶ Nisi qꝛ lex tua meditacō mea ē) et non tm̄ ut sciā ȝ ut
pficiaꝫ (fere piissem in afflictōe mea) ¶ Et qꝛ meditati-
one legis tue me a pdicōe liberasti ideo. ¶ Nō obliuis-
car iustificacōes tuas) p totā vitā meā (qꝛ in ipis iustifi-
cacōibꝫ viuificasti me) per eaꝝ meditacōnē pseruando
me a morte pcci. ¶ Et qꝛ viuificasti me. Tuus sū ego
seruiēs tibi) p omnia / et ideo (saluū me fac) pducendo
ad eternitatē (qꝛ iustificacōnes) in lege tua contentas
(studiose exq̄siui) ad intelligendum et cōplendum.
Necesse habeo ut saluum me facias quoniam.

Me expectauerut p ccōres) q̃si insidijs latitātes opor
tunū tpus ad ydoneas deceptiōes q̄rēdo ad hoc (ut per
derēt me) faciēdo me ꝯsentire ad malū ſ; in de nō perij (q̄
testimōia tua intellexi) q̄ me decipi nō pmittebāt. ¶ In q̄
bus testimōijs tuis intellexi. Omnis ꝟtuose pfectōis
siue ꝯsūmacōis finē esse latū mādatū tuū valde). s. pcep
tū caritatis. finis eni pcepti caritas. qd̄ pceptū ita latū ē
ut ad inimicos se extēdat. ¶ Vidi legē caritatis q̄ ē finis
ꝯsūmacōis & ideo. Quō). i. q̄ fortiter q̄ vehemēter (dile
xi legē tuā dn̄e) in cuius signū (ꝯtiue meditacō mea ē)
Et ideo. Sup inimicos meos) iudeos. paganos. & he
reticos (intelligentē me fecisti) veritatē tuā (q̄ mādatū
tuū) ducit me ad eternitatē qd̄ nō facit inimicos q̄ illi
vel nō intelligūt spūaliter ſ; puerse/ vel nō opantur.
Et nō tm̄ super inimicos meos prudētē me fecisti sed.
Super omēs docētes me) scribas & phariseos q̄ se cla
uē sciētie habere dicebāt (intellexi) sacre scp̄ture verita
tem/ et hoc ideo (q̄ testimōia tua meditacō mea ē). i. dili
gens inq̄sicō in spū nō in littera/ nō eni in littera ſ; in spū
quiesco q̄ meditacō nō est illoꝝ q̄ falsa ibi sentiūt et do
cent. ¶ Nō solū sup docētes ſ; etiā. Super senes). i. an
tiq̄ores sacerdotes & pn̄cipes (intellexi) melius eni intel
ligit nouus pplus q̄ hic loq̄tur qui accepit q̄ ille senior
iudaicus/ et hoc ideo (q̄ mādata tua q̄siui) interius nō
exterius. ¶ Quesiui mādata tua & ꝯpleui ꝟn̄. Ab omi
via mala) q̄ ducit in pdicōem (phibui affectus meos/
ut custodiā ꝟba tua) qd̄ aliter fieri nō poterat/
¶ Nō eni pcca & mādata se ꝯpatiūt. A iudicijs aūt tu
is) q̄ ptinēt ad regulā viuēdi ꝯtētis in lege tua (nō decli
naui/ q̄ tu) cui obedire debeo (legem posuisti michi) q̄ si
ab hijs declinarem iudicijs/ in eternū iudicō ꝯdēnarer.

Merito dilexi legem tuam et diligo quia.

Eloquia tua facta sunt michi valde dulcia) viribus anime mee/ dulcia dico (super mel et fauum) quia ita dulcia sunt ut eis cito gustatis omnis erroris amaritudo de corde confestim recedit. ¶ Per obedientiam mandatorum) veniens ad altitudinem sapientie (intellexi) non esse ambulandum cum impiis (propterea omnem odiui viam iniquitatis. ¶ Dilexi domine legem tuam propter dulcedinem quam inde sensi. etiam diligo/ quia. ¶ Verbum tuum) per moysen et alios prophetas ad nos delatum (est lucerna) in testa et veritas sub figura (affectibus meis dirigendis ad te) lucerna quidem in huius seculi nocte lucens ut precaueam laqueos fumium .i. a precipicio fouearum quas dyabolus nobis preparauit/ quas prudentia mea vitare non possem (et lumen semitis meis et) hoc lumine precunte/ dum vie huius semitas gradimur ad illam que via vera est perducamur.

Et ideo. Iuraui et) firmiter (statui custodire iudicia iusticie tue) per quam peruenitur ad salutem.

¶ Iuraui custodire iudicia iusticie tue tamquam verus amator eius et per illam. ¶ Humiliatus sum valde) sed o tu (domine viuifica me) aliter parum valeret humilitas mea secundum verbum tuum ut secundum verba tua viuam et omnia cum discretione faciam.

Et ideo deprecor ut. Sacrificia laudis) caritate non timore oblata (beneplacita et acceptabilia et delectabilia sint tibi domine/ et iudicia tua doce me) ut illa intelligam et opere compleam. ¶ Doce me opus est .s. ne errem quia. Anima mea) id est mors et vita anime mee est (semper in manibus meis) .i. in operibus quia si desino bene operari/ morietur anima mea (et legem tuam non sum oblitus) immo iugi meditatione illam retinui ut regulam operationis mee. ¶ Legem tuam non sum oblitus quia licet.

¶ Peccatores) et spiritus maligni (posuerunt michi laqueos) scilicet minas blandimenta seculi. quascumque malas

persuasiones et psecucões ut caderem/tñ (de mãdatis tuis nõ erraui) male intelligendo vel otra opando.
Nõ erraui dico imo. ¶ Hereditate acquisiui) .i. firma possessione qz (testimõia r pcepta tua hẽditas mea in eternum/ qz in eis exultat et delectatur cor meũ ¶ Et ideo.
Inclinaui cor meũ ad faciẽdũ mãdata tua) pseuerãt usqz in finẽ vite mee (ppter retribucõnẽ) vite eterne ut illam merear pcipere. ¶ Vox pphete in psona ecc'ie.
In signũ qz dilexi legem tuã. Iniquos) nõ qz hoies sz qz mali .i. iniquoz vicia (odio habui/ qz legem tuã dilexi) cui ipi adũsantur. ¶ Cũ iniquos deuitẽ et custodiam legem. Adiutor meus) ad bona faciẽda (et susceptor meus) ad mala pcauẽda (es tu) vel adiutor in psenti et susceptor in futuro (et in vbo tuo) nõ in legẽ nõ in pphetas sz in diuinitatis psidiũ in quo nullus decipit' in quo a morte absoluimur (supersperaui) ¶ Ideo.
Declinate a me) vos (o maligni) sepate vos a meo consortio in quorũ pñtia diuinã nõ valeo tenere religionem/ et vobis declinatis r separatis (scrutabor mãdata dei mei) que michi spem prestãt ac solamen.
Cupio dñe scrutari mãdata tua et ut hoc bñ possim.
Suscipe me) ad te fugientẽ/ tuã doctrinã cupiẽtẽ a malorũ impugnacõibus liberando (scdm eloqũ tuũ) illud .s.
Venite ad me omnes qui laboratis r ego reficiam vos (et viuam) in anima vita gratie (et nõ ofundas me ab exspectacõne mea) vite eterne sz da obtinere qd spero.
Non ofundas dico sz potius. Adiuua me) in hac vita ad bñ operãdũ qz p me michil possum (et saluus ero) tuo auxilio adiutus (et meditabor in mãdatis tuis) sine fine.
Ideo meditabor in mandatis tuis quia attendo qz
Spreuisti omes descẽdentes a mandatis tuis) et hoc

ideo(q: iniusta cogitacō eoꝝ)ē ꝛ vere iniusta q: volū=
tarie recedūt a iusticia. ¶Preuaricātes) a lege dei na=
turali siue scp̄tura(reputaui pcc̄ores terre)q: terrenis
inuoluūtur delictis/et ideo ne de numero hoꝝ inueniar
(dilexi testimōia)q̄ in lege(tua)sūt. ¶Dilexi dn̄e testi=
monia tua ꝛ ne mouear ab illis. ¶Cōfige)ↄp̄me refre=
na(timore tuo carnales ↄcupiscētias meas)tecū ↄuenir=
re. tibi cōmori/tecū ↄsepeliri patus sū/ut in futuro tibi re=
surgē merear(a cōsideracōe futuroꝝ iudicioꝝ tuorum
timui) ¶Timui et ideo. ¶Feci iudiciū)ↄfigendo car=
nes meas(feci iusticiā)opus iusticie exeqn̄do(nō per=
mittas me tradi calumniantibꝫ me)spiritibꝫ malignis
q̄ sp nocē michi moliūtur. ¶Nō tradas me ꝫ potius.
Suscipe)me ut patronus(seruū tuū)non alterius(in
bonū).s. quē illi impellūt ad malū ut.s.(calūniādo non
superēt me supbi).s. dyabolus ꝛ mistri ei9 q̄ supbissimi
sūt. ¶Debes suscipe qm̄. ¶Oculi mētis mee a se defece=
rūt)attenuati sūt ardēter intuēdo(in salutare tuū)xp̄m
ut ab eo veniat auxiliū michi quia nō possum ꝓpria v̄tu=
te cōsequi salutem/defecerūt etiā oculi mei(in eloquium
iusticie tue)rimando eius secreta quia transcēdit hūa=
ne intelligentie facultatem.
¶Et ideo. ¶Fac cū seruo tuo scd̄m misc̄diam tuā)nō secū
dum merita mea ut per tuā grām suppleas hūane infir=
mitatis defectū(et iustificacōnes tuas doce me)ut earū
vtilitatē sic sepius optaui possim adūtere. ¶Bn̄ dico
fac cū s̄uo tuo q:. ¶Seruus tuus sū ego)et quia s̄uus de
bet intelligere volūtatem dn̄i sui ideo(da michi intelle
ctū ut sciā testimōia tua)ↄgnicōe pleniori ꝛ implecōe.
Et debes facē q:. ¶Tēpus ē faciēdi)ut.s. des michi intel
lectum vberiorē legis tue per quā possim defendere ↄtra

hereticos qꝫ (dissipauerūt legem tuā) iudei. heretici nō recte ꝫ puerse eā interptātes. ¶ Illi dissipauerūt ego aūt ecōtrario. Dilexi mādata tua) veraciter intellecta ad defendēdū (sup aurū) qd̄ p̄ciosius est inter metalla (et super topation) q̄ omnīū gēmaꝝ pulcritudinē vicit. Propterea ad omnia mandata tua) toto studio (diri gebar) implēda (omnē viam iniquam odio habēs) Ad mādata tua dirigebar meito qꝫ. Mirabilia) .i. di gna admiracōne sūt (testimōia tua) bonitatis dū video q̄ et qualia ꝛ quot olim in abrahā et filijs isrl' ꝛ in cete= ris fecisti (ideo scrutata ē ea aīa mea) querendo eoꝝ intellectū/ut cetera te declarāte ꝯgnoscaꝫ. ¶ Et scrutās ea inuenio qꝫ. Declaracō s'monū tuoꝝ) q̄ in lege ꝛ p= plxetis ꝯtinētur p nouam legeꝫ facta tenebras nostras (illuminat) et dat (intellectū humilibꝰ) ut intelligant. Quia mādata tua desiderabā ꝛ nō erat michi bū vn̄ pos sem. Aperui os meū) petēdo. pulsando (attraxi) bonis meritis (spiritū) sanctū quo facerē qd̄ per me facere nō poterā. ¶ Et qꝫ desideio vehemēter oro. Aspice in me) oculo pietatis (et miserere mei) sic iudicas miserenduꝫ alijs (diligētibꝰ nomē tuū ita de me iudica) ¶ Miserē dico et Gressus meos dirige) nō scd̄m carnales volu= ptates ꝫ (tua iussa) ut nō qua ego volo ꝫ qua tu iubes semita incedā (et nō dn̄et' mei aliq̄ iniusticia) qꝫ tuo sū famulatui omīno mācipatus. ¶ Et etiā Redime) libe= ra (me a falsis criminacōibꝰ hoīm) ut liber ꝛ quieto ani mo (custodiā mādata tua) ¶ Et ut possim illa custodire Faciē tuā illumina sup suū tuū) dādo michi spūalem le gis intelligētiā (et doce iustificacōes tuas) ut qd̄ in illis cerno per speculū. certa ꝯtēplacōne ꝯspiciam.
Oraui et debeo a te dn̄e exaudiri quia et si alias peccaui

uerãm tñ penitẽtiã egi. [C]opiosas enĩ lacrimas dedu-
xerũt oculi mei/ quia non custodierũt legem tuam)
Merito deduxerũt lacrimas oculi q2 scio q2. [I]ustus es
dñe/ et rectũ iudiciũ tuũ) hec enĩ duo om̄i sũt metuenda
peccãti. ¶ Rectũ iudiciũ tuũ dico/ vñ. [M]andasti) per
multos ⁊ multo tpe (legem tuã) ɔtinẽtẽ (iusticiã ⁊ testi-
monia tua) cõtinẽtia (ueritatem valde obseruari) ita ut
nullo obstãte ꝑtermittãt᷑. ¶ Et q2 inimici mei negligũt
custodire legeȝ tuã. [T]abescere) deficere (me fecit zelus
meus) sup domo dñi dolens (quia obliti sũt ṽba tua ini-
mici mei) obliuiscẽtes enĩ ꝓcepta legis fecerũt domum
tuã spelũcã latronũ. ¶ Ideo iste zelus ẽ michi quia.
[E]loquiũ tuũ ẽ valde ignitũ) exurit vicia et accẽdit
hoĩem ad amorẽ dei et domus eius et ɔtra impios illumi
nat (et seruus tuus dilexit illud) ¶ Ex ꝑsona ꝑpli xpia-
ni/ zelus iste ẽ michi ⁊ fi. [E]go adolescẽtulus sũ) etate
seqñs ꝑplum ueteris legis (et ɔtẽptus) quia in principio
ab infidelib9 mltiplicit᷑ afflictus nichilominus (iusti-
ficacões tuas nõ sũ oblitus) quin semper meditarer et
cõplerẽ. ¶ Merito nõ sũ oblitus q2. [I]usticia tua iusti
cia in eternũ) quia qui eã sequitur gaudebit in eternum
(et lex tua ueritas) in nulla sui pte ɔtinẽs falsitatẽ/ veri-
tas est/ nõ vmbra. nõ figura sic lex mosayca. ꝫ res ipsa
ꝓmissa. ¶ Pro qua ueritate legis ꝑpha multa ꝑferẽs
ait. [T]ribulacõ ⁊ angustia inuenerũt me) nõ tñ fugi-
entẽ ꝫ paratũ ad om̄ia sustinenda et quantũcunq3 seui-
ant inimici tñ (mãdata tua meditacõ mea ẽ) nulla enim
tribulacõ me a lege tua diuellere potuit.
¶ Ideo testimonia tua meditacõ mea sũt q2. [E]quitas
testimonia tua) quia sp iusta sũt/ michil iniquum/ michil
inhonestum ꝑcipiẽtia (et in eternum) regnum ducentia

(et intellectū da michi) eoꝝ ut ꝑ eoꝝ intelligētia (vitā possim capere sempiternā) ¶ Quia vero tribulacō ⁊ an-gustia inuenerūt me. Clamaui in toto corde meo) q̄ vndiqȝ sūt hostes visibiles ⁊ inuisibiles (exaudi me do mine) q̄ potēs es (iustificacōes tuas requirā) ut faciā. Clamaui) insup (ad te) toto cordis affectu (saluum me fac) hoc genere saluacōis (ut custodiam mandata tua) q̄bꝫ vita patur eterna. ¶ Ex magno orādi affcū. ¶ Preueni horā oportunā) in q̄ solet fieri oracō / ꝑ occu-paui faciē tuam ut letus ⁊ vigilās tibi occurrerē (et cla maui) ꝓfundo cordis clamore (q̄ in ꝓmissiōibꝫ tuis sup speraui) sp crescēs in spe q̄ facies: ¶ Et etiā. Preue-nerūt oculi mei mane ad laudādū te) ad modū strenui operarij q̄ āte lucē surgit ad opādū (et ut meditarer e-loq̄a tua) ad intelligēdū ⁊ faciēdū ea q̄ suauia sūt ⁊ in-flāmatiua tui amoris. ¶ Quia clamaui instāt' ⁊ ꝑ uenī vi gilāter / ꝑ cor dn̄e. Vocē meā exaudi scd̄m misc̄diaȝ tuā) nō aliquo meritoꝝ meoꝝ respectu (et scd̄m iudici um tuū) nō quo in futuro iudicabis ꝫ quo supplicibꝫ par cis ⁊ se clamātes absoluis (viuifica me) mortuum lege peccati. ¶ Et opus ē ut iustifices q̄ persequētes me ver bis ⁊ factis. Appropinquauerūt) et alligauerūt (se ini q̄tati ex qua ꝓsequāt' me) et ad quā nitūtur me trahere (a lege aūt tua) q̄ ꝓhibet ꝓseq̄ innocētes (lōge facti sūt Licet aūt inimici appropinquerūt ꝫ tn̄ nō nocuerūt q̄. Prope es tu dn̄e) sanctis tuis ut eos adiuues et ini micos repellas (et oēs vie tue veritas) q̄ siue me per-mittas affligi siue me ab illa liberes totū iuste facis. Et hoc vere scio qm̄. Ab initio) quo racōis usū habere cepi hoc (cognoui de v̄bis tuis q̄ immutabilit' vera sūt) Tu dn̄e prope es. Vide ergo humilitatem meam)

quā tibi humilior (et eripe me quia legē tuā nō sū oblitus) qua dixisti qui se humiliat exaltabitur.

¶ Humilitatē dico vide et eripe / et etiā **I**udica) .i. discerne (causam meā) quā ɔtra dyabolū qui genus humānū tenet captiuū ago (et redime me) sanguine tuo ab eius captiuitate (viuifica me) .s. vita eterna (propter eloquiū tuū) quo dixisti qui credit in me non morietur in eternum. Viuifica me oro dn̄e quia. **L**onge a peccatoribus) perfidis iudeis (salus) nostra xp̄us / et hoc (quia iustificacōes tuas non exquisierūt) ut intelligerent eū in eis figuratum. Et si a peccōribus lōge sit salus tn̄ nemo desperet qm̄.

Misericordie tue multe dn̄e) certe multe palā enī apparuisti nō querētibus. vocasti refugiētes. ɔgregasti ignaros / te pro om̄ibus obtulisti (scd̄m iudiciū tuū) quo peccātis ɔsitentibus (viuifica me) ¶ Ideo ɔfido a te exaudiri quia. **M**ulti sūt q̄ persequūtur me) fugādo de loco ad locū (et tribulāt me) affligēdo ut a lege tua me retorq̄re valerent (ego tn̄ a preceptis tuis nō declinaui) sed fortius adhesi. qd̄ persecucōis martirū tpe adimpletū videmus. A testimoñijs nō tm̄ nō declinaui sed de decliatoribus dolui.

Vidi enī p̄uaricātes) a lege tua et pre dolore (deficiebam) zelo caritatis / p̄uaricātes aūt sūt (quia eloquia tua) dulcia tā vtilia (nō custodierūt) ¶ Dn̄e tu verax es et misericors / ego vero ɔstās et zelator legis tue et ideo precor. **V**ide qm̄ mādata tua dilexi) zelans pro eis in me et in alijs et ideo in p̄miū postulo (viuifica me) per grāz tuā illā in me augmētādo / et hoc (in miscōia tua) quia merita mea non sufficiunt. ¶ Quod utiqȝ facies quia hoc dixisti in scripturis tuis que. **V**ere sunt. a principio) enī quo locutus es (omnia v̄ba procedunt a veritatē increata) q̄ ineffabilis est scd̄m quam iudicādū est de omni veritate

creata et ideo in eternū sūt stabilia et firma(oīa iudicia iustitie tue) ¶ Vox ecclesie siue cuiuslibet iusti/dixi in misericordia tua viuifica me et necesse ē qr. Principes)hu ius mūdi rectores(psecuti sūt me)iniurijs ɔtumelijs et molestijs affligēdo(sine ulla causa)ego tū fortis in pas sione qr (a verbis tuis)q̄bus dixisti q̄ negauerit me coraȝ hoībus/ego negabo eum coraȝ prē meo(formidauit cor meū) ¶ Et hoc facies. Letabor sup eloq̄a tua)q̄bus locutus es/cū vos psequent ꝓpter iusticiā gaudete ⁊ ex= ultate qm̄ merces vr̄a multa ē in celo/letabor dico sic(q̄ inuenit spolia) vr̄a victis hostibus. ¶ Letabor dico etiā in hoc qr. Iniq̄tatē odio habui ⁊ abominatus sū)tan= q̄ q̄d vile ⁊ dānabile(legem aūt dilexi)tāq̄ quid ho= nestū et vtile et delectabile iugiter meditādo.

In cuius signū. Septies)·i·sp toto tp̄e vite mee q̄ per septē dies voluet/vel septies·i·horis ɔstitutis ut moris est religiosis(et hoc cōfitēdo omnia iudicia tua)recta esse/et iusta licȝ nobis incomphēsibilia. ¶ Dilexi legē tuā merito qm̄. Pax multa)interius in mēte(dilgētibus legem tuā)q̄ eni amat deū pacē cū fratribus necesse ē qr habeat(et nō ē illis scādalū)qr nulli sūt occasio ruine.

Pacē habui et etiā. Exspectabā xp̄m tuum)in lege michi ꝓphetisq̄ꝫ ꝓmissum· ſꝫ ne frustra exspectarē(man= data tua)q̄ in dei ⁊ pximi ɔsistūt dilectōne(dilexi)p q̄ salus et pax acq̄rit. ¶ Nō aūt tm̄ mādata dilexi ſꝫ etiā: Custodiuit aīa mea testimōia tua)q̄ in lege ⁊ ꝓphetis mandata fuerūt(et dilexi ea vehemēter)ut paratus sim ꝓ te animam ponere. ¶ Non autē dilexi tm̄· ſꝫ Seruaui mandata tua)tanq̄ rem carissimā(et testimōia tua)·i· illa q̄ ptinēt ad cultū latrie q̄ sūt q̄dā iustificacōes diui= nitatis q̄d tu melius nosti(qr omnes cogitacōnes mee

desideria et opera sūt ante cōspectum tuum manifesta)
Quia dilexi (et suaui mādata ideo o dn̄e. Appropiquet
dep̄cacō mea usq3 ad thronū miseracōis tue) nec oratio=
nem meā a te repellas/hoc dep̄cor (da michi intellectū)
quo sapiā et intelligā nō scōm sciētias mūdanas (s3 iux=
ta eloq̄ū tuū) ne p hūanā prudētiā euanescā ¶ Nō solū
appropinquet dep̄cacō mea. s3 Intret postulatio mea
usq3 ad cōspectū tuū) ut exaudias eā/hoc peto (eripe me)
a malis imminētibus (scōm pmissionē qua pmisisti tribu
latis auxiliū et libera cōe3) q̄ue eni ē tādiu luctari hic cō
tra carnē mūdū et dyabolū. ¶ Da michi intellectū et tūc.
Eructabūt labia mea ymnū) laudē et honorē glorio
si nois tui et hoc faciā (cū docueris me iustificacōnes tu=
as) qr aliter labia nō exultabūt nisi ip̄e doceas.
Quod si ita feceris nō solū labia mea exultabūt. sed
Pronūciabit lingua mea) aliis p̄dicādo (eloq̄ū tuū)
et iustū est (qr omnia mādata tua eq̄tas) nichil eni ē ali
ud in eloquiis tuis nisi pax/nisi equitas/nisi vita.
¶ Da intellectū et cū hoc. Fiat manus tua) .i. adiutoriū
tuū sup me (ut salues me) ab inimicoꝝ incursu qd hac
fiducia peto (qm̄ mādata tua elegi) p̄ omnibus honoribus
diuitiis huius seculi ad faciēdū et aliis pnūciādū quia
hominibus sūt ad salutē. ¶ Ideo manus tua saluet me qm̄
Concupiui) sūmo desiderio (saluacōnē eternā) quā nō
nisi a te solo habere possum (et ideo lex tua) q̄ ad eā dis=
ponit et dirigit iugis (meditacō mea ē) ita ut inde non
auertar aliq̄ cura seculi. ¶ Fiat manus tua ut saluet me et
sic in futuro. Viuet aīa mea) cōiūcta tibi qui es fons
vite/vita glorie/vera vita et ī illa vita (laudabit te) lau
de pfecta (et iudicia tua) q̄bus iudicabis ī futuro bonos et
malos singlis reddēs iuxta opa sua (adiuuabūt me)

Da michi veram vitam ad quam per me non possum pervenire quin ymmo. Erravi) et periculose (sicut ovis que periit) in primi parentis transgressione in quo omnes peccaverunt (require servum tuum) centesimam ovem. scapulisque positam reporta ad pascua vite/ et dignus sim ut queras (quia mandata tua non sum oblitus) sic enim deus negligentes se negligit ita quod requirentes se requirit.

Psalmus. Cxix. in quo iustus petit liberari de malis huius seculi.

Vox iusti.

Cum tribularer suggestionibus demonum. linguis adversantium et iniurijs persequentium (clamavi) in ore ferventer (ad dominum et exaudivit me) liberando misericorditer. Clamavi et inter alia hoc potissime. Domine libera animam meam a labijs iniquis) a iudeis qui xpm dominum non solum non credunt sed etiam immundis labijs blasphemare non metuunt (et a lingua dolosa) ab hereticorum doctrina que nos a recta fidei linea exturbare nititur. Iustus autem hesitans et remedium querens ait. Quid) anima mea (dabitur tibi/ aut quid apponetur tibi) auxilij vel consilij vel remedij quo te munias contra (linguam dolosam) que iniqua suadet/ profecto difficile erit invenire.

Cui interrogacioni respondetur/ Contra linguam dolosam tanquam arma dabuntur. Sagitte potentis dei acute). i. verba dei quibus sagittatur cor ad amorem dei cum exemplis sanctorum patrum que velut (carbones incensi) alios igne caritatis incendunt et vastant in sibi proximis carnales affectiones et secularem amorem. Clamavi operando in tribulacione et etiam suspirando dixi. Heu). i. gemitus magnus est michi (quia incolatus meus) in hijs miserijs (prolongatus est) peregrinatio mea et exilium a vera patria in longum nimis producitur

quia et si breue sit tpus tñ desiderio nimio essendi cum xpo lõgũ videt̃. Ideo etiã heu ẽ michi qꝛ (habitaui cum habitãtibꝫ cedar) .i. cũ malis ꝯ inq̃etis pccoꝝ tenebris inuolutis / inter quos ꝯuͤsans (multũ ĩcola fuit ãĩa mea) Fuit incolatus meus ꝯuis michi qꝛ. Cũ hijs q̃ oderãt pacẽ erã pacificus) nõ iratus. nõ turbulẽtus. cupiens cũ omibꝫ si fieri potest pacẽ habere / ſꝫ (cũ loquebar eis) verbum veritatis ꝓhibẽs eos a malis illi mali obstinati non solũ nõ audiebãt ſꝫ multis tribulacõibꝫ (impugnabant sine aliqua iusta causa)

Psalmus. Cxx. in quo monet fideles recurrẽ ad sanctos ut p eoꝝ intercessionẽ diuinũ auxiliũ acq̃rãt.

Propheta in psona cuiuslibet iusti.

Leuaui oculos interiores in sanctos angelos ꝯ alios sanctos assistentes pñtie dei qui (in montes) dicũtur qꝛ alti digñtate / firmati eternitate / inflãmati caritate ꝯ solis iusticie lucẽ illũiati (a q̃bꝫ) coꝝ interueniẽtibꝫ meritis ꝯ oracõibus (veniet auxiliũ michi) Qua vero auxilia pstita p sanctos sicut p ministros pmo et sũt a deo sine quo nullus sanctoꝝ quicq̃ pt auxilij cõferre ait. Auxiliũ meũ a dño / q̃ fecit celũ ꝯ terrã) omnẽ creaturã supmã ꝯ infimã. Justus aũt letus ꝯ securus de auxilio dei aĩe sue loquẽs ait. Ne timeas o aĩa mea qꝛ ille q̃ custodit te .s. deus. Non dabit affectum tuum in cõmotionem) ut cadat in peccatum (nec dormitabit) id est non pmittet te tepescere in fide eius (qui custodit te) Ecce) patens est qꝛ (non dormitabit neqꝫ dormiet qui custodit israhel) qꝛ sine ulla intermissione a deo custoditur qui cũ spiritualium oculoꝝ intentione prospexit.

Sicut petij a dño ut nō det in cōmocōez pedē tuū ita erit qz. Dñs custodit te) in bono/ ipe q̇ fecit celū et terram (dñs ꝓtectio tua sup manū dexterā tuā). i. proteget ne opus tuū dextrū scz bonū pars impediat inimica.

Si te ꝓtexerit. Nec ꝓsperitatis fulgor te uret elacōe nec defectus terrenoꝝ uret te) ut depssiōe aduersitatis succūbas siue frāgaris. ¶ Et hoc ideo qz. Dñs custodit te ab omī malo) ab omib9 insidijs inimica/ et utinam (custodiat semp animā tuā dñs) ne ci ps dñetur ꝓtātis aduerse. Custodiat aīam tuā dñs) sic pfecte ut custodiat introitum tuum) in sanctorum congregationez ut sana fide intres et humilis (et exitum tuum) ut cū a corpore recesseris (otinue et omī tpe) sua custodia ꝓtegat te ne in chaos inferni precipiteris.

¶ Psalmus. Cxxi. in q᷒ monet ad desideriū celestis p̄rie.

¶ Propheta.

Letatus sum in hiis que dicta

sunt michi) a spiritu sancto intus in me p spiracōnez loquēte et ab alijs ꝓphetis et doctoribus in scripturis suis loquentib9 videlicz qz (in domū dñi) id ē in celestem iherusalem (ibimus) et puenimus ego et alij michi consimiles ut ciues efficiamur sanctorum et domestici dei.

Vir iustus in hijs que dicta sunt sibi letus inde quasi iam esset ibi ait/ o Iherusalem) celestis (stantes erāt) iam spe (in penetrabilib9 tuis affectus nrī) nō labentes nō omoti sed stantes immobiliter quia omnia ibi stant nichil transit nichil ibi cadit.

¶ In atrijs tuis iherusalem. nō terrestris iherusalē que ꝓphetas occidit sed Iherusalem que in celis edificatur

ut ciuitas) nō saxoꝝ molibꝫ ſꝫ viuis ex lapidibꝫ q̄ vir-
tutū soliditate ꝯsurgit et sanctoꝝ societate nūq̄ dissol
uēda extruitur (q̄ edificatur ad silitudinē ciuitatis) qꝛ in
ea ē ciuiū vnitas maxīa/ vñ ſeq̄tur (cuius ciuitatis ꝑtici
patio ē in idipm) sic enī vnū ē sūmū bonū qđ ab omībꝫ
diligit̄ ꝛ ꝑticipat̄ / ita vnus aīmus · idē affectus oībꝫ
inest. ¶ Bñ dico qꝛ nos ibim9 in domū dñi qꝛ. Illuc)
scʒ ad illā celestē iherusalē (ascēderūt tribꝫ) nō quecūqꝫ
ſꝫ (tribꝫ dñi) q̄ ꝯgnoscētes dñm seq̄ nō distulerūt / tribus
dñi sūt q̄ ꝑ bona opa (testātur qꝛ sūt vere isrl̄.) · i · vidētes
deū ꝑ fidē ꝑ dilectōnē opantē / ascēderūt q̄dē ad (laudā
dū nomē dñi) ¶ Vere ibimus. Quia illic) · s · in domo
illa celesti (sederūt apl̄i) sancti in q̄bꝫ deus sedet ꝛ q̄escit /
sederūt dico (in iudicō) futuro cum xp̄o iudicātes (sup
domum dauid) id ē super familiam xp̄i.
¶ Propterea ad oēs loq̄ns ait. O vos oēs q̄ cupitis
peruenire in celestē ciuitatē. Inquirite q̄ ad pacē ꝯse
quendā pertineāt ipsius ciuitatis et exeq̄mini ea) ut per
dilectionē pacis fructū ꝯsequamini eterne felicitatis
(et abūdātia pacis diligētibꝫ te) qꝛ qui relictis caducis
te deū sup oīa diligit abūdātia bonoꝝ celestiū ꝑfruet̄
Et ideo ꝓpheta orat dicēs o dñe Fiat ergo pax in vir
tute tua) ut nos vinculis caritatis astringas / fiat etiaʒ
celestiū bonoꝝ (abūdātia in hijs q̄ supereminētes tā-
quā turres) fortissime hanc ciuitatē et virtutē muniunt
et proceritate decorant ut fluant alijs.
Dico fiat pax et ego iā. Loquebar) iā ꝑdicabā alijs
(pacē de te) o iherusalem id ē ꝑdicabam pacē in te abū-
dare et qꝛ ad tuam tranquillitatē hic viuentes sine vera
pace nō possent peruenire / et hoc loquebar alijs ꝓpter
(fratres meos, et ꝓximos meos) ut ipi viculis caritatis

astricti ad ɔsũmacõnē huius edificij se pfcõs exhibeāt Nõ solũ p̄dicaui pacē tuā o ihrusalē ꝫ ¶ Propter te q̄ es domus dei q̄siui et attraxi) p̄dicādo v̄bũ salutis multos ciues ad te ut electoꝝ numerus citius ɔpleretur.

¶ Psalmus. Cxxij. in quo monet ad ascēsũ v̄tutū. Propheta in persona viri iusti.

Ad te leuaui oculos meos

cordis et corporis (q̄ habitas in celis) vñ credimus venire nr̄m p̄sidiũ Et ondēs quō leuauit ait. Ecce sic oculi suoꝝ) auxilio indigētiũ (in manib' dñoꝝ) ut aliqd̄ b̄nficiũ ab ipis recipiāt. vel si pmūtur liberētur. ¶ Itē. Sicut ācille similiter in manib' dñe) respiciūt (ita oculi nr̄i) nūq̄ a cōtēplacōe eius descēdēt (quousq; misereatur nr̄i) a tribulationib' liberādo. vel q̄cunq; b̄nficia largiendo.

¶ Et ideo. Miserere nr̄i dñe) q: corpus nr̄m passiōib' laborat (miserere nr̄i) q: animus nr̄ opprobrijs affligitur / necē ē ut miserearis q: abūdāt passiōes in quib' (despecti sumus et derisi a malis) deridētur eni fideles ab hēticis / paupes a diuitib' / hũiles a supbis. ¶ Ideo etiā miserere q: nō tm̄ corpus ꝫ. Anima repleta ē amaritudie multū) ut nulla ps eius sit immunis (sumus eni opprobriū abūdātib') .i. diuitib' huius sc̄li qui deridēt paupes (et despectō supbis) q̄ despiciūt humiles.

¶ Psalmus. Cxxiij. in quo monet omne bonum nostrum deo esse ascribēdum.

¶ Iusti ɔgnoscētes a solo deo liberari a malis huius seculi dicunt.

Nisi quia dñs erat in nobis populus dñi gratias agens (nisi quia dñs erat in nobis) p speciale auxiliū nullatenus euasissemus.
Nisi quia dñs erat in nobis: Cū insurgerēt carnales homines persequēdo nos / forte viuos deglutissent nos.
Itē nisi quia dñs erat in nob. Cū exardescerēt furor eorū in nos / fere inūdacō tribulacōnū absorbuissz nos)
Quia dñs erat in nob. Anima nr̄a pertransiuit) illesa (torrentē) persecucōis. dices tu aliquis quia etiā si dñs non fuisset in nobis (anima nr̄a ptransissz) impetū tēptacōnū aut furias demonū aut impiorum hominū persecutiones humana virtute intolerabiles. certe non.
Imo quia trāsiuit auxilinate deo / sit Benedictus dñs / qui nō dedit nos in venacōe dentibꝫ crudelitatis eorum.
Et quia sua grā. Anima nr̄a sic passer) qn̄qꝫ eripitur de laqo (erepta ē de laqo venātiū) spirituū malignoꝝ qui ad venādū aīas laqos extēdūt in ɔcupiscētijs seculi et dulcedine p̄ntis vite. ¶ Et nō tm̄ aīa erepta ē sed.
Laqus ɔtritus ē) p diuīn quia psecucōes sanctoꝝ ad nichilū redacte sūt / cū capere nequnt quos decipe temptabāt (et nos liberati sumus) ¶ Qui gaudētes et exultantes ɔfitemur quia. Adiutoriū nr̄m in v̄tute dei est.

¶ Psalmus. Cxxiiij. in quo monet ɔfidere in solo deo. Quā aūt bonū sit cōfidere in dño patet quoniam.

Qui cōfidūt in domino toto corde habitantes fide caritate formata in ierusalē spūalē. s. ecc̄iaꝫ (nō ɔmouebitur) a bono ꝓposito siue a xp̄o (sicut nec mons syon) id est xp̄us in quo fundata est ipsa ecclesia.

Confidens in dño nō ɔmouebit᷑ qꝛ. Montes) .i. angeli ꝓphe apli q̄ in modū ꝑceritatis mōtance supeminent cūctis in sanctitate sūt (in circuitu eius) quasi murus et (dñs in circuitu ꝑpli sui) ut munimē et alta defensio (ex hoc nūc et usqꝫ in sclm) sic ipe dignatus ē polliceri dicens / ego vobiscū sū usqꝫ ad ɔsūmacōnem seculi.
Vere non ɔmouebūtur ɔfidētes in dño. Quia nō relinquet dñs ꝑtātem peccōꝝ sup iustos) electos suos (ne forte iusti) in longa tribulacōne desperātes cōuertātur ad malū et (extēdāt ad iniquitatē manus suas)
Et qꝛ boni firmi merētur pmiari ait. Benefac domine bonis) opere (et rectis corde) benefac dico. defende cōforta. exalta. corona et glorifica eos.
Et qꝛ mali merētur etiā puniri ait. Declinātes aūt a iustis dei (adducet dñs in obligacōes) pene eterne (cū demonibꝫ obstinatis in iniqtate) tūc tādē erit (pax super israhel) discordiarū omniū principibꝫ ɔfusis.

Psalmus. Cxxv. in quo mōet ad gaudiū p liberacōe Propheta in persona redemptorum.

Cū cōuerterit dñs uniuersum

mundum) sub dyaboli ptāte captiuū (facti sumus vere ɔsolati) Vnde seqtur. Tūc) cū dñs conuerteret (repletū ē gaudio os nrm) pdicando pacē mūdo. pdicando salutē (et lingua nrā exultacōne) non eni sufficimus tantas explicare laudes p gratia qua saluamur.
Tūc) post ɔūsionē multoꝝ (inter gētes) aliq nondū ɔūsi admirātes de tāta multitudie ɔūsoꝝ et tāta maiestate miraculoꝝ q̄ fiēt p sanctos ɔgaudēdo dicent.

(magnificauit dñs facere cum eis) scȝ fidelibus.

¶ Quod sancti ɔfirmãtes dicũt et vere. Magnificauit dñs facere nobiscũ) nos nob̃ malefecimus qui sub pcc̃o nos vẽdidimus ꝫ redẽptoꝛ nos liberãs nobis benefecit (vñ facti sumus letãtes) q̃ prius eramus captiui.

¶ Et qꝛ magnificasti facẽ nobiscũ ideo. Conuertere dñe captiuitatẽ nr̃am) qua captiui sub dyabolo tenemur (sic torrens in austro) ut sic torrẽs q̃ ẽ ligatus frigore hiemis flãte australi vẽto soluitur et currit ita flante spiritu sancto soluti a pcc̃is curramus in patriã celestem.

¶ In quo cursu licȝ laboꝛ sit ꝫ nõ ideo desistendũ quia. Qui seminat in lacrimis) in hac valle ploꝛacõis (in exultacõe metet) fructũ eterne beatitudinis quẽ colligent ex operibꝫ bonis que seminant.

¶ Isti tales ꝓficiẽtes ꝓficiebant. Euntes) de virtute in virtutẽ (flebant) sup calamitate huius vite (mittẽtes) quasi ante se premittentes in illo seculo futuro (semina sua) opera sua bona.

¶ Predicti. Euntes ibãt et flebãt) ꝫ postea (venientes autem venĩẽt) ad iudicium quod erit cõmune omnium. Venient dico (cũ exultacõne ꝓferẽtes dño bona opera sua) vnde remuneracõnem recipiunt.

¶ Psalmus · Cxxvi · in quo monet ne aliquis bonũ q̃d in se cernit ꝓpriis viribꝫ asscribat.

¶ Propheta in bonis opibꝫ letati sumus totũ tñ attribuẽdũ est deo quia.

Nisi dñs edificauerit domũ

quamcũqꝫ spiritualẽ · s · ecclesiã siue animã aliquã ut desit habitacõ (inuanũ laboꝛauerũt qui ad eã edificãdam

predicando aut sacramēta ministrando laborāt. nō eni q̄ plātat aut q̄ rigat ē aliq̄d ꝟ q̄ dat incrementū deus. Sicut p sc nō p̄t aliq̄s edificare/sic. ¶ Nisi dn̄s custo- dierit ciuitatē) edificatā scʒ ip̄aʒ ecc̄iam q̄ de multis est collecta et bn̄ munita v̄tutib (frustra vigilat qui cust- dit eam) vanus est omnis labor. vana omnis custodia nisi dominus operetur.

¶ Et ɔuersus ad ministros ait. Vanum est) ergo(vo bis) o ministri(ante lucē surgere) q̄ xp̄us ē q2 qui sur- git ante lucē nocturnas tenebras palpat(vos autem postq̄ exspectaueritis in humilitate surgite). i. surgetis ad p̄ticipacōnem diuine glorie/humiliantib eni se debe- tur ascensus et exaltacō/ vos inquam surgetis(qui mā- ducatis panem penitentie) in hoc seculo.

Sed qn̄ erit hoc factū. Cum dederit dn̄s dilectis su is somnū) mortis t̄palis et cū dederit(tūc apparebit qui sūt hereditas/ dn̄i apparebit q̄ sūt filij) quoꝝ(merces) erit xp̄us(fructus) bn̄dictus(ventris) virginalis. Et vn̄ facta est hec hereditas quia.

Sicut sagitte in manu potētis) et fortis hois ad feriē- dum(ita) apostoli(filij) ꝯplexatū qui dicūtur(excussi) q2 clausa et coopta sacramēta q̄ cōtinebāt/ deus excussit illa et manifestauit missi sunt de manu dn̄i usq3 ad fines terre q̄ corda hominū diuino amore trāsfigerēt.

¶ Psalmus. Cxxvij. in quo monet caste timere deū.

¶ Timete deū qm̄.

Beati omnes cuiuscūq3 ɔdicōis sint(qui timēt dn̄m) timore filiali. cu iusmodi sūt(qui ambulāt in p̄ceptis sius) obediendo/ que sunt vie veniendi ad eternam vitam.

Propheta ouersus ad ipos timentes deū quasi ad vnū loquēs ait. Beatus es) sp̄e hic (de labore/ et bene tibi erit) in futuro de fructu· qz operū tuoꝝ q̄bꝫ desudasti ut ad eṫnitatis fructū puenires mercedē a dn̄o recipies.
Ceterū si timueris deū. Uxor tua) cui in diuiduo amore copularis (sicut vitis abūdabit bonis opibꝫ) et odore fame (in illis qui tibi in xp̄o adherent.
Preterea si times deū. Opera tua bona ex p̄dicta vxore genita sicut nouelle oliuarū) virēt v̄tutibꝫ a caritatis et pacis oleo vncta (ex omni pte mēte tuā reficiūt.
Ecce sic benedicetur homo qui timet dn̄m) hijs itaqꝫ locupletam diuitijs.
Cū aūt tot bona p̄parātur timēti deū o timēs deū ora q̄ Benedicat tibi dn̄s) in quē credidisti venientē secundū carnē (ex syon et videas bona celestis iherusalē) q̄ non trāseūt, ʒ eterna sūt (omibꝫ diebꝫ vite tue)·i·in eternū.
Et retribucōnem operū tuoꝝ capias et videas pacē eternitatis) q̄ omne malū excludit que videntibꝫ deum hic per fidem dabitur in futuro.

Psalmus· C xxviij· in quo monet ad tolerantiā exemplo omniū sanctoꝝ

Ecclesia quasi respōdens querelis infirmorum querulantium q̄ tot mala preferant in presenti seculo ait.
O filij nolite admirari et turbari quoniam.

Sepe expugnauerūt sepe afflictōibus affecerūt me matrem omniū fideliū a p̄mo tēpore etatis mee vn̄ in abel expugnata sum a fratre malo et perdito chayn·
Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea/ etenim non

potuerunt michi) preualere ut me traherēt in ɔsensū peccati quia dn̄s protectio mea ē. ¶ Sed cū palā nocēre nō possent/ nisi sūt occulte nocere. vn̄ Supra dorsū meū fabricauerunt peccatores) insidias. i. ex ea parte insidias fabricarūt ex qua velut a dorso positi facile videri nō possent (et longo tempore continuauerunt iniquitatem suam)

Sed hec psecutio non durabit qm̄. Dominus iustus ad humilitatem reducet colla superborum et ceruicosorum peccatorum/ confundantur) de iniquitate sua quod erit cum viderint se damnari (et conuertantur retrorsū) id est inefficaces et impotentes appareant (oīes qui ex odio sanctam ecclesiam persecuti sunt.

Fiant) aridi et sicci ab omni humore gratie et sine fructu bonorum operum (sicut fenum tectorum/ quod quia cito cepit crescere tam cito arescit)

¶ De quo) feno. i. de quibus malis (nō implebit manū suā) aliquo bono ope ad offerendū deo āgelus (qui) in fine mūdi (metet). i. sepabit bonos a malis (et sinū suū) non implebit inde āgelus. i. aliquā bonā opacōnē q̄ sit remuneracōne digna quia nullus in talibus fructus operietur q̄ manu vel sinu ab āgelis portetur (qui) scz angelus (manipulos). i. iustos (colliget) siue ɔgregabit.

Quia supbis inaniter opantibus nulla bn̄dictio dāda ē ideo illis malis. ¶ Nō dixerūt) sancti (q̄ pteribāt) nos ad celestia (bn̄dictō dn̄i sup vos) nec etiā dixerūt (benediximus vobis) ex parte nr̄a (in nomine dn̄i) quos nouerant in futuro iudicio iudicandos.

¶ Psalmus. Cxxix. in quo monet ad penitētiam. Propheta in persona penitentis/ o

O domine ad quē ē recursus verus (clamaui ad te) corde feruēti (de ꝓfundis) miseriarū culpe et pene in q̄bꝫ oppressus iaceo q̄ diu hic viuo (domine) ad quem solū recurro quia solus potes liberare clamantes (exaudi vocem meam)

Exaudi dico imo p̄cor q̄ (Misericordia et clementia que aures tue) dicūtᵉ (intendāt in vocē dep̄cationis mee) ut relaxet pcc̄a mea. ¶ Peto ut pcc̄a dimittas q̄. (Si iniq̄tates) .i. pcc̄a q̄ aut cogitatōe aut s̄mōe aut certo ope cōmittimus (obseruaueris) ut scd̄m eas iudicare velis (dn̄e quis sustinebit) te iudicē. certe nullus.

¶ Sed hec ē vna spes mea. (Quia apud te ꝓpiciatō est) qm̄ benignus ⁊ misericors es ⁊ p̄stabilis sup malicia (⁊ ꝓpter legē tuā) q̄ ꝓmittit penitētibꝫ misedīam (sustinui) patiēter (te) flagellātē ⁊ p̄mia differentē expectās misericordiam liberantem et iusticiam retribuentem.

¶ Propheta ouersus ad auditores etiā ait / utiq̄.

(Sustinuit aīa mea) ōfidenter (in v̄bo eius) quo promittit ⁊ reddit sustinētibꝫ adiutoriū / imo etiā post vitā regnū qd̄ verbū dei q̄ nūq̄ fallit semp q̄ verū est secure (sperauit anima mea in domino)

¶ Sic anima mea sperauit et (Israhel) scilicet vir iustus (speret in dn̄o ⁊ hoc a pueritia usq̄ ad mortē) aliter enī nō ꝓdest sperare in dn̄o nisi sperauerit usq̄ ad finem.

Merito sperandū ē in dn̄o. (Quia apud dn̄m misedīa) cum ꝓ nobis homo fieri dignatus est (et copiosa apud eū redēptio) cum non auro et argento sed precioso sanguine suo nos redemit qui sufficiens est ad mille mundorum redemptionem. (Et ipse) filius dei qui solus sine peccato est et non alius potest redimere.

Unde ipse qui potens est misericors et copiosus (redimet israhel) populum fidelem (ex omnibus iniquitatibus eius)

¶ Psalmus. Cxxx. in quo monet ad humilitatem:
Propheta docens quam humilitatem debet habere vir iustus ait.

Domine non est exaltatum

in tuis (cor meum) ut in meis viribus confidens de me quasi ex me aliquid sublime sentiam (nec elati sunt oculi mei) exterius ut aliquod signum ostenderem superbie.
¶ Nec ambulaui in magnis) immo despexi omnia que apud homines seculi magna videntur / non diuitiarum cupiditas non honoris ambitio in me fuit (nec aliquid supra virtutem meam et statum meum attemptaui unde mirabilis et gloriosus hominibus apparerem. Sed humiliter sentiebam) de me ipso / sed si (exaltaui meipsum) per superbiam iactando vel gloriando (ita fiat de me punitio) sicut sequitur.
¶ Ita peream ego Sicut perit paruulus incumbens super matrem suam indigens foueri sinu matris et ablactetur). i. separetur a lacte matris. Speret populus fidelis et humilis in domino semper sine fine quousque ad eternitatem veniat.

¶ Psalmus. Cxxxi. in quo monet ut nos et alios edificemus domum deo.
¶ Vir perfectus cupiens edificari domum domino in persona omnium iustorum ait / O domine pater.

Memento dauid

spiritualis. i. christi qui de semine dauid secundum carnem descendit / eius dignitatem et merita respiciens

(et omnis mansuetudinis eius) que tāta fuit ut ductu ad victimam non aperiret os suum.
Ad hoc memēto dauid. ¶ Ut impleat qd̄ firmiter et ex voto volūtatis ꝓmisit dn̄o quē coluit iacob) ꝓmisit aūt ex voto suo uouit ut aductu sue incarnacōnis redimeret genus hūanū. ¶ Iurauit dauid nr̄ dn̄o ita dicens.
¶ Non introibo in tabernaculū celestis palacij qd̄ ē habitacō mea/nec ascēdā sessurus ad dexterā patris ubi ē requies ⁊ finis laborū) ¶ Non dabo somnū) mortis (oculis meis ⁊ palpebris meis dormitacōnem) ¶ Idem.
Et nec requiē tēporibꝫ meis) .i. nō prius ascēdā crucem morti ꝓximus (donec ꝑparem habitaculū dignum deo patri in cordibꝫ electorū per fidem)
Ecce nr̄ dauid adimpleuit qd̄ ꝓmisit/ꝓmisit qꝛ non requiesceret donec domus dn̄i esset edificata.
¶ Ecce iā audiuimus) p ꝓphas (eam) futurā (in effrata) .i. bethleem in qua natus ē ip̄e edificator p̄ncipalis ⁊ fundator/et sic audiuimus in iudeis ecc̄iā inchoatā ita postmoduꝫ (inuenimus eā in cāpis silue) .i. in gentibꝫ q̄ p̄us erāt silue/diaboli cubicula ubi erāt vepres ydolatrie sed nūc cāpi facti sūt vomere p̄dicacōis arabiles ⁊ deo fructificantes.
Nos vero audiētes in ꝓphetis qꝛ ecc̄ia edificata sit.
¶ Introibimus) ⁊ inhabitamus in vnitate fidei in vinculo caritatis vniti in domū quā de effrata venētē audiuim⁹ (et adorabimus ubi) audiūtur p̄dicacōnes apostoloꝝ qui quasi (pedes) sustētantes totū corpus ecc̄ie sunt.
Et cōuersus ꝓpheta ad dn̄m ait/o Dn̄e iam expleuisti iuramentum tuum/reddidisti votum inuenisti locū deo iacob/iam ꝑduxisti ex salutari tuo ecclesiā (surge nūc) a mortuis (in requiē tuam) in patriam celestē non solū tu

sed et ecc̄ia tua quā sanctificasti sanguine tuo q̄(archa) dicitur qꝛ in ea ē manna·i·sacramentū eucharistie/in ea tabule legis·i·doctrina veritatis/in ea virga aaron·i· ptās sacerdotalis. ¶ Et de eūte ad pr̄ez p̄ eoꝛ ut·
Sacerdotes tui) servientes tibi devote(induātur iusticia) q̄ om̄es v̄tutes ɔplectitur q̄ sūt ornam̄ta aīe(et sancti tui)ipimet scꝫ sacerdotes ⁊ eoꝝ subditi(exultent) de celestib⁹ bonis. ¶ Itē insup p̄ eoꝛ de dn̄e pr̄ q⁹.
¶ Propter meritū xp̄i q̄ de semie david formā servilez suscepit nō auferas penitus a iudeis noticiā xp̄i) quin aliq̄ñ ōn̄das eis saltē ꝓpe nouissima tp̄a ut reliquie israhel salue fiant. ¶ Propter david nec diffido qꝛ Juravit dn̄s david)·i·firmiter ꝓmisit(veritatē)qꝛ sic̄ ꝓmisit sic ɔpleuit(et nō frustrabit̄ eū)·i·nō ē mētitus ei/iuravit dicto ita dicēs(de fructu vētris tui ponā sup sedē tuā)id est xp̄m iuxta illud āgeli ad mariā/dabit illi deus sedē david pr̄is sui. ¶ Vox pr̄is ad xp̄m. Filij tui)p te in fide ꝓ geniti etiā(sedebūt in regno ecc̄ie) pn̄cipes plati siue iudices tecū(si custodierit) corde credēdo et ope implēdo p̄cepta legis ⁊ ꝓphetarū q̄(testimōia) ꝓferūt fidei q̄(docebo eos)p te et tuos. ¶ Et nō solū ipi filij tui xp̄e ſꝫ etiā. Filij eoꝝ)⁊ successores eoꝝ(sedebūt sup sedē tuā)in regno ecc̄ie(in sc̄lm sc̄li)qꝛ sp usqꝫ ad ɔsummationē sc̄li pmanebit p̄latoꝝ ptās ⁊ aūctas in ecc̄ia. Et hoc nō meritis eoꝝ ſꝫ Q̄m dn̄s)sola gr̄a (elegit sibi syon) videlicet ecclesiam ut hic in pn̄ti in habitet in cordibus electorum p fidem.
¶ Itē pater ad filiū ita elegi syon ut. ¶ Requies mea)in qua requiesco non tm̄ in hac vita sed(in eternū)nō ideo dicit syon esse requiē suā qꝛ ipe aliquādo lassatus requiescat·sed quia nos in illo requiescamus in hac ecclesia

(habitabo quoniam ad hoc elegi eam) ut ibi inhabitē hoc est in cordibus electorum.

¶ Viduam eius) .i. aīaȝ desertā omi auxilio mundano nisi solius dei (bñdicens bñdicā) bñdictione grē in presenti et gloriose in futuro (et paupes eius hūiles) corde nichil de se presumentes sȝ in misc̄dia sola dei sperantes (saturabo panib9) id ē bonis spiritualibus reficiam.

¶ Sacerdotes) .i. p̄latos ecc̄ie (in duā imitacōe vite saluatoris) in quo pfecta sanctitas fuit ut ex omi pte luce ant virtutib9 ꝛ doctrina (et sancti eius) scȝ fideles baptismo sanctificati iugi exultacōe mētis ꝛ corpis (exultabūt) in futuro sempiternas suscipiētes coronas glorie. Bñ dico exultabūt scȝ de xp̄o qm̄ Illuc) id est in ecclesia quam ad habitacōnem elegi (extēdā altitudinē regni xp̄i) quod in illis extēditur qb9 dictū ē. beati paupes spiritu qm̄ ip̄orū ē regnū celorum / et etiam ante hoc (paraui lucernam xp̄o meo) scȝ iohānem baptistā qui predicando ꝛ baptizando viam xp̄o dño p̄parauit.

¶ Inimicos eius) incredulos ꝛ peccatores obstinatos (induam ↄfusione) in futuro iudicio cū audituri sunt discedite a me maledicti (sup ipsū autē xp̄m efflorebit sanctificacō mea) quia eius sanctificatio et gloria que manifestabitur in fine seculi erit immarcessibilis.

¶ Psalmus. Cxxxij. in quo monet ad dilcōnē fratnā.
Propheta cōmēdans fraternā caritatem ait.

Ecce quā bonū utile (ꝛ q̄ iocūdū) ꝛ delcābile ē (habitaē fratres in vnū) vnitate caritatis et voluntate concordes quorum est vnum cor et vna anima in domino.

Bene dico utile et iocũdũ ẽ habitare in vnũ q3 sup fra-
tres habitãtes in vnũ. Descendet dei bñdictõ sic vn-
gentũ grẽ spũs sancti (existẽs in capite) xp̃o (descen-
det) in die penthecostes (in barbã) .i. in aplos viros p-
fectos pximo xp̃o adherentes (barbam) dico (aaron)
id est xp̃i quem prefigurauit aaron.
Quod vngẽti grẽ spũs descẽdẽs a capite nõ solũ.
Descendit) in barbã ſ3 etiã (in orã vestimẽti eius) id ẽ
in omnes fideles et in extremos qui erũt usq3 ad finem
mundi. fideles enim vestes dicitur xp̃i quia nuditatem
eius fide nr̃a vestimus et religione honoramus sic vesti-
menta dñm/ ora vestimẽti dicũtur vltimi sancti q̃ erũt in
ecclesia/ sicut ros gratie xp̃i qui (descendit) super apo-
stolos (in montem syon) congregatos.
Ideo aũt bonũ et iocundũ habitare fratres in vnum.
Quoniam illic) in concordia sc3 habitacõne (promisit
dominus hic benedictionem) gratie sue et virtutum mul
tiplicacõnem et in futuro (vitam eternam)

Psalmus. Cxxxiij. in quo monet ad diligẽdũ deũ.
Bonũ et iocũdũ ẽ habitare fratres in vnũ/ vos ergo fra
tres q̃ estis pariter ogregati pficite qd restat vobis sc3.

Ecce nunc benedicite dño) laudate deũ (o vos omnes serui eius)
Benedicite dico oĩes et vos maiores et perfectiores.
Qui statis in ecclesia domo dñi) in penetralibus eius
pseuerantes. parati sicut strenui serui ad seruiendũ dño
et vos minores et minus pfecti q̃ etiã statis nõ in intimis
et penetralibus sed (in atrijs) id in ẽ ingressu (domus)
dñi tanq̃ incipientes et imperfecti.

bn̄dicite dn̄o et maxime In noctib⁹) adu̾sitatū non tm̄ in dieb⁹ p̄speritatis (extollite) sursū ad deū (manus vestras) cordis ⁊ corporis deuote orādo in (sancta) .s. intencōne / ut intētione eternoꝝ opem i (et bn̄dicite dn̄o) nichil boni vobis attribuentes sed totū deo.
Propheta orās bn̄dici ꝑpl'm fidelē ait. Benedicat tibi dn̄s ex syon) .i. celesti ihrusalē qui potens ē quia ipe ē (qui fecit celum et terram)

¶ Psalmus. Cxxxiiij. in quo monet laudare deū maxime ꝓpter excellentiā potestatis.
¶ Propheta inuitās omes fideles ad laudādū deū ait.

Laudate nomē domini vita ⁊ lingua ipsū laudabilem extollēdo qđ p fidē ꝯgnouistis esse super omne nomē (omes serui dn̄i) qm̄ nichil iustius nichil dignius vel gratius q̄ ꝙ seruus laudet dn̄m.
Laudate vos maiores. Qui statis in eccia domo domini) ut columne fortes / laudate vos minores (qui statis in ingressu domus eius)
¶ Vos tales. Laudate dn̄m ꝙ bonus dn̄s) nā bonus in se ⁊ ex se omniū bonoꝝ fons indeficiens (psallite nomini eius qm̄ suaue) est eni nomen dn̄i ihesu mel in ore / melos in aure / iubilus in corde.
¶ Psallite domino / et maxime populus israhelitic⁹ hoc facere tenetur. Quoniam ipe dominus elegit iacob) vnde assumpta humanitate nasceretur (et israhel in possessionē sibi) id est in gentem suam.
Ideo laudate. Quia ego) spū ꝓphetico illuminatus (ꝯgnoui) et etiā noticia fi dei et experiētia (ꝙ ipe deus.

noster magnus ē dñs) potētia et sapiētia (ꝑ omnib; dijs) scȝ sanctis angelis qui dij p grām digni sūt vocari. Et vere ipe deus magnus est sup omnib; dijs quia.

Omnia quecūqȝ voluit fecit in celo et in terra in mari et in omnib; abissis) causa enim omnium que facit voluntas eius est et nulla necessitas.

Ipse dico ē. Educēs vapores humidos ab imo terre) vel a mari occeano qd ē terminus terre habitabilis vñ ut plurimū generātur nubes (et fulgura) inde generata (cuertit in pluuias) ¶ Ipe etiā ē Qui educit vētos de locis occultis hoib; q ꝑcussit ꝑmogenita egipti ab homine usqȝ ad pecus. ¶ Ipe ē q. Emisit signa et ꝓdigia) ꝓ ppli israhel liberacōe (in pharaonē et in omēs suos eius. ¶ Ipse est. Qui ꝑcussit gētes multas) in cōspectu filiorū israhel post egressum de egipto (et occidit reges fortes) scȝ (seon. s. regē amorreorū et og regē basan et omia regna canaan) Et dedit terrā eorū hēditatē israhel pplo suo. ¶ Et qȝ hec oia fecisti repletū ē os meū laude et dixi. Dñe nomen tuū) .i. fama tua et laus erit (in eternū) et bñficiorū tuorū memoria erit (in omib; generacōib; succedētib;) ¶ Et hoc erit memoriale eius in eternū. Quia iudicabit dñs pplm suū) scȝ iudeos non credētes iudicō eterne dānacōis q populus ingratus tot bñficijs extitit (et in suis suis) .s. fidelib; (deꝑcabilis erit) exaudiēdo oracōēs eorū. ¶ Propha ondēs se ad exprobrāda ydola dicit. deus noster magnus est.

Simulacra gētiū sūt aurū aut argentū) qntū ad materiam (et opa manuū hoim) quantū ad formam.

¶ Que silacra vana sūt et inutilia qȝ. Os hñt) figuratiue (et nō loqnt' / oculos hñt) .s. depictos (et nō videbūt) Aures habent et nō audient nec ē spūs in ore ipoꝝ)

illa eni mēbra exteriora artifex potuit dare ꝫ nō spm̄ dare sic sup̄ in psalmo. In exitu isrl' fuit expositū. Similes illis fiāt q̄ faciūt ea) hac.s. in tēcōe ut colātur ut.s. fiant ita q ad silitudinē ydoloꝝ careāt sensu discrecōnis et motu bone opacōis (et oēs qui cōfidūt in eis)
Tales fiāt ydolatre ꝫ. Vos q̄ estis domus isrl') deū scꝫ vidētes fide formata (bn̄dicite dn̄m et vos domus aaron) vos.s. collectō sacerdotū. Domus leui).s. collectio mistroꝝ et familia sub sacerdotib⁹ cōstituta (bn̄dicite dn̄m) et vos ꝑpli oēs (q̄ timetis deū bn̄dicite dn̄m)
Bn̄dicite dn̄m sic ego bn̄dicēs dico. Benedictus deus dn̄s q̄ venit ex syon) homo factus (et q̄ habitat in iherusalem) celesti vbi videbimus eū in eterna pace.

Psalmus. Cxxxv. in quo monet oēs ad laudē dei. Propheta inuitat oēs ad cōfessionem diuine laudis ꝓpter excellētiā diuine bonitatis dicens.

Cōfitemini domino

cōfessiōe laudis (qm̄ bonus) a quo sic a fonte oīe bonū fluit in nos; bonos nos faciēs. Item cōfitemini dn̄o (qm̄ in eternum misedia eius) q in hac vita ꝑ misericordiā cōdonat peccā et cōfert multa spūalia bona et in alia vita remunerat fideles vltra merita.
Confitemini dn̄o) q ipe creator angeloꝝ et aliorum sanctorū qui ꝑticipacōne diuine gratie dij dicuntur.
Cōfitemini dn̄o qm̄ ipe ē q̄ dn̄atur oībus dn̄is) et p̄ncipibus huius mūdi in cuius ditione cūctā sūt posita et non fit qui possit resistere voluntati eius.
Confitemini dn̄o qm̄ ipe est. Qui ꝓpria virtute facit mirabilia) non indigens auxilio cuiuscūqꝫ.

Confitemini dño. Q uia ipse fecit celos ꝓut in sua mē
te disposuerat) per sapientiā suam non ab alio edoctus
nec secutus exemplum alterius.
Item ↄfitemini illi. Q ui firmauit terrā iuxta aquas.
Confitemini illi. Q ui fecit luminaria magna) scilicet
solem ut esset lux illuminans diem (lunam et stellas) ut
possint illuminare noctem.
Confitemini illi Q ui percussit egiptum) multis plagis
ꝓpter liberādū ꝑplm israhel (cum pmogenitis eorum)
Confitemini illi. Q ui eduxit israhel de medio egiptio
rum) in ostensione sue inuincabilis potentie et in forti p=
cussione egiptiorum.
Cōfitemini illi. Q ui diuisit mare rubrū in diuisiōes)
E t eduxit israhel p mediū eius) pbens ei iter siccū.
E t excussit) id ē extinxit (pharaonem) regē egipti
(et exercitum eius in mari rubro)
Q ui trāsduxit ꝑplm suū) post trāsitū maris rubri (p de
sertū) .xl. ānis. Q ui percussit) ꝓ filijs isrł (reges magnos/
et occidit reges fortes) S eon regē amorreorū et og re
gem basan. ¶ Et dedit terrā eoꝝ hēditatē quātū in se
fuit. H ereditatē) dedit nō cuilibꝫ ſꝫ (isrł seruo suo)
Ideo hec oīa nobis fecit. Q uia in deiectiōe nostra) in
qua eramus deiecti et cōtēpti sub seruitute egiptiorum
(memor fuit nostri) liberādo nos ab ea. vñ seqtur.
E t redemit nos ab inimicis nostris)
Confitemini insuper illi. Q ui dat escam omni genere
hominum) corporalem qua corpus pascitur/spiritualeꝫ
qua anima viuit et nutritur. C onfitemini deo) qui est
creator (celi) et gubernator atqꝫ ꝓmissor.
Scđm q̄ iste hīc a laude inchoauit ita ī laude terminās ait.
C onfitemini dño dñoꝝ) qm̄ in eternū miscōia eius.

¶ Psalmus. Cxxxvi. in quo docet flere/ tū p incolatu p̄ntis vite/ tū p dilacōne celestis patrie.

Propha in psona iustorū p incolatu p̄ntis miserie ait:

Super flumina babilonis sup bona delectabilia huius ɔfusibilis mūdi que more fluminū fluūt et refluūt (illic sedebimus ⁊ flebimus) vidētes miseriā in qua sumus et (dum recordaremur celestis patrie) q̄ ē vera terra nostre promissionis.

¶ Et qz flētes sumus inter hoīes malos infructuosos et difficiles ad trahendū ad rectā fidē q̄ sūt. In medio babilonie) .i. in plenitudie ɔfusiōis (suspēdimus) sbtraximus .s. (organa nr̄a) .i. scripturas diuinas utriusqz testamenti et p̄missa dei annūciare illis tāq̄ ab indignis/ ab hijs eni porcis et canib9 scripturas auertimus.

¶ Affligimur insup. Quia) in hoc babilonico mundo/ pcc̄ores mīstri demonū q̄ v̄bo ⁊ exēplo (deduxerūt olim nos) in pcc̄m tēptātes et irridētes (interrogauerunt) cur non cātaremus et deduceremus dies in hoc sc̄lo in gaudio sic̄ ipi. Et) silr illi (q̄ adduxerīt nos) ad has miserias p̄ pc̄t̄ dicētes irridētes (ymnū cātate nob de cāticis) q̄ cātabatis in eccīa exquo vos dicitis hoc esse ad laudē dei. ¶ Ita illi dicūt ſ̄ nos rn̄demus. Quō cātabimus cāticū dn̄i) existētes (in terra aliena) vicijs dedita/ vos nō noscitis. cupē nisi qꝫ fluit in tpe et̄na meditari ignoratis/ pleni estis cupiditatib9 malis. et hi̊b9 nō debemus cātare/ nec amicicias coꝝ habē/ ne incipiamus delectai in reb9 sc̄li. Ceterū nō cātabimus vob qz nō petitis ut audiatis hm̄oi cātica spō ſ̄ ut irrideatis ⁊ blasphemetis vn̄ tacebimus. ¶ Vir iustus inter mala positus ait.

Si oblitus fuero) ac si dicat q̄uis malis vndiq3 affli-
gar et ab impijs opprobria ⁊ irrisiões patiar si tñ inter
ista oblitus fuero (tui celestis ihrusalē) ut illis cplacé
velim (obliuiscatur me dextera tua)·i·nulla meoꝝ opm
mẽtio apd̄ deū habeat. Adhereat ligua mea faucib⁹
meis) ut oĩmo mutus fiã (si nõ iugit memoria tua v̄sc
tur in corde meo) ¶ Ꝓpha cõsus ad dñm orat ut ho
stes puniat q̄si dicẽt ego ita me habeo ꝫ o dñe.

Memor esto) ut punias in futuro iudicio malicĩã isto-
rū carnaliū hoim q̄ iustis adũsant̃ sic esau iacob ē psecu
tus / memor esto (filioꝝ edom) qd̄ interp̄tat̃ terrena et
sanguinea·i·hoim q̄ nr̄m effundūt sangnē ⁊ nos in appe
titū terrenoꝝ inducẽ volūt / et tũc dico memor esto (in
die ihrusalē)·i·i die iudicij qñ apparebit claritas fideliū
Memor esto ꝑdumeoꝝ filioꝝ edom q̄ dicūt nõ v̄bis ꝫ
fc̄is socijs suis siue mistris cupiẽtes totaliter euacuare
omnē religionē ⁊ sanctimõia3 de ecc̃ia. Exinanite ex
inanite)·i·euacuate euacuate q̄cq̄d iusticie q̄cq̄d scĩta-
tis ē in ea cõfundite·cõfundite eã (usq3 ad fundamētū) s. dei
qd̄ ē xp̄s p̄missatis. ¶ Illi ita dicūt ꝫ. Tu cõgregacõ
maloꝝ filia cõfusiõis misera) es i ipa exultacõe ⁊ i ipa p̄
sũpcõe tua (btũs q̄ retribuet) penã tibi debitã ꝑ malis q̄
fecisti nob (q̄ beatus retinebit ciues tuos) dũ sũt puuli ne
vlterius crescãt (⁊ allidet eos ad petrã) xp̄m ut oĩmo
eorum cupiditates dũ tenẽ sũt moriãt̃ añq̄ in malicia
obdurescant.

¶ Psalmus·Cxxxvij·in quo monet ad laudãdū et
exaltãdū deū ꝑ liberacõe facta ꝑ xp̄m.

¶ Ꝓpha in ꝑsona viri iusti ꝑ liberacõe facta ꝑ xp̄m ait·

Confitebor tibi ofessiōe laudis et grarū actionis (in toto corde meo) cū omib9 virib9 anime mee (qm audisti v̄ba oris mei) q2 sc3 misisti filiū tuū incarnari ut nos erueret de po-testate diaboli de qua ad te clamamus assidue.

In ospectu āgelo4 tibi) assistētiū (psallā tibi) lauda bo te scōs āgelos imitādo (adorabo ad tēplū sanctū) celestē sc3 iherusalem diuinitatis tue maiestatem et an-gelorum socius factus (laudabo te)

¶ Laudabo te sup id ē Propter miscdia3 a veritatem) fuit miscdia illius q2 nullis nr̄is meritis precedentibus venire dignatus ē ad nos redimēdos (veritas) autem dei fuit q2 oia q̄ p misit in lege et pphetis adimpleuit in euāgelio / laudabo dico (qm magnificasti xp̄m tuū sup om ne nomē) qd̄ noiatur in hoc seculo et in futuro.

Et q2 ita fecisti ergo. In quocūq3 tpe inuocauero te exaudi me) qd̄ si feceris (multiplicabis in aia mea vir-tutē) p quā otra mala ingruentia possim resistere.

Cōfitebor tibi q vtinā. Cōfiteātur tibi omes reges ter re) ognoscētes te deū et dn̄m a saluatorē omniū (q2 iam audierūt v̄ba) id ē que (ore tuo) p filiū tuū obseruare p̄cepisti q2 in omnē terrā exiuit sonus eorum.

Confiteantur dico ut ipsi reges positi. In vijs) prece-ptorum tuorum (cantent) id est annuncient alijs dicen-tes quoniam (magna est gloria domini)

¶ Et vere magna ē gloria dn̄i. Qm excelsus dn̄s) sup omnes creaturas eminens a incōprehēsibilis est maie-statis / qui licet ita excelsus sit (humilia) tamē corda ho minum (respicit) oculo misericordie sue ut exaltet (a al ta) id est superba corda hominum (a longe cognoscat) ut deprimat. a longe dicitur deus supbos ognoscere q2

nō appropinqt illis p grāz, ſ; potētia qs tū pfecte videt. Et qꝛ iuſtis cōtingit tribulacō/deus adeſt adiutoꝛ eoꝝ ideo pp̄ha in pſona viri iuſti ad deū ꝯuerſus ait. Si ambulauero in medio tribulacōis) huius ſcli que ſp inſtat ſaltē a diabolo (viuificabis me) liberādo me a pſecutoribꝫ meis (et ſup irā inimicoꝝ meoꝝ) q̄ ex ira non ex merito meo fuert michi mala (extēdes opacōez tuā) eos fortiter affligēdo ne diutius liceat eis ꝯterere me (et ſaluum me facies) in felicitate eterna. ¶ Ego nō retribuo inimicis meis/ego nō me defendo/qꝛ nō poſſum nec debeo/ſ; vindictā remitto dn̄o. (Dominus retribuet p me) penā pſecutoribꝫ meis/et vir ipe iuſtus motus pietate p̄catur pro inimicis ut eius fiat miſcdia dicēs o (Dn̄e miſcdia tua pmanet in eternū) qꝛ ſp es paratus recipe recurrentes ad ipā; (opa manuū tuarū) .i. ipos hoies q̄ dicūt ſpeciale opus tuū (ne deſpicias) q̄uis ſint pccōres qꝛ tu eos creaſti.

¶ Pſalmus. Cxxxviij. in quo monet a deo nō eſſe fugiendū ſ; ad eū redeūdū ab irato ad placatū.

Vox mēbroꝝ xp̄i q̄ ſedēt ꝯfitētes pccā ſua et ſurgūt iuſtificati grā dei/dicit, ergo vir iuſtus/o

Domine probaſti me et cognouiſti me) id

eſt ꝯgnoſci me feciſti (tu ꝯgnouiſti ſeſſionē meā) .i. qꝛ in hūilitate patientiā habeo et ꝯfiteoꝛ pccā mea (et reſurrectōnē meā) .ſ. qꝛ iuſtificatus p grāz reſurgo et in ſpe vite eterne erigoꝛ. Intellexiſti cogitacōes meas) ab eterno (et ſemitā meā) .i. occultū affectū meū (et funiculū) .i. iudiciū et diſcretionē quā ego habui inter bonū et malū (inueſtigaſti) .i. pfecte noſti. Omnes vias meas) omnia opa (p̄uidiſti) anteq̄ eſſem in reruꝫ natura. et ſcis qꝛ

(non est sermo) sine veritate (in lingua mea)
¶ Vere puidisti omnes vias meas qr. Ecce tu dñe cognouisti omnia que sunt et erunt et fuerunt) quantumcumque sint alijs abscondita (tu formasti me) principaliter (et posuisti super me manum tuam) conseruantem me in esse.
Quibus consideratis dñe. Mirabilis est sciencia tua. supergreditur me) non possum scire tua secreta (eleuata est ut in profundum sapientie tue (non possum intrare) ¶ Et deliberans a deo non fugiendum dicit. Quo ibo a spiritu quem es spus) quia ubique est/ quo plenus est mundus (quo a presentia tua fugiam?) hoc enim est impossibile. ¶ Quia. Si ascendero in celum tu illic es) per refulgentiam tue glorie (si descendero ad infernum ades) per exercicium/ tue iusticie nulla altitudo te altior/ nullum profundum te profundius/ occidens et oriens in tua continetur manu.
Certe fugere non possum quia etiam. Si habere penas) quibus possem velocissime volare tanquam auicula pennata et (diluculo) quando vacua est et sic possem peruenire (ad extrema maris remotus) ab hominibus non fugiam a te. Etenim illuc) si volarem (manus tua deducet me) quia sine te transire non potero/ et me deductum (oportebit quod potentia tua teneat) aliter deciderem in nichilum et sic non possem effugere presentiam tuam.
Et cum viderem quod euadere non possem/ fugiendo cogitaui si euadere possem latendo. Et dixi) apud te conferendo (forsitan tenebre conculcabunt) .i. abscondent (et sic nox erit illuminatio mea in delicijs meis) .i. consolatio mea. quia libere et audacter fruar omnibus delicijs in illis tenebris. Et ondens quod nichil valuit cogitatio sua de sic euadendo ait.
¶ Non bene cogitaui. Nam que fiunt in tenebris non abscondentur a te) quia michil in eis existens latet te. unde (eque tibi manifesta sunt que fiunt in tenebris sicut que fiunt in plena luce) Quod eque videatur a deo res in tenebris et in luce patet.

N qm possedisti renes meos). i. interiores affectiões in ptãte tua habẽs eas (suscepisti me) educẽdo me tãq̃ tuũ (de vtero mr̃is mee) in q° tãq̃ in tenebris latebar. Et q2 dñe tãte potẽtie ⁊ sapiẽtie es q2 te fugere vel latere nõ possuʒ ideo nõ fugiã ʒ (Confitebor tibi) ɔfessione laudis ⁊ merito (q2 terribiliter). i. mirabilit. incõphensibiliter (magnus es) et eẽ (opa tua sũt mirabilia) mirabilia sũt opa creacõis q2 de nichilo/mirabilia opa recreacõnis q2 de pprio sangne. mirabilia opa iustificacõis q2 sine merito/mirabilia sũt opa miraculoꝝ tuoꝝ q2 modo insolito/mirabilia opa glorificacõis q2 plena ineffabili gaudio (et aĩa mea) fide p te illuĩata (conabit valde) q̃ tũ poterit (ad ɔgnoscẽdũ) opa tua. ¶ Vox eccle.

Anima mea ɔgnoscet q2. (Nõ est occultatũ os meũ a te) id ẽ infirmitas mea interior (q̃ ẽ abscõdita) hoibus tibi nõ q̃ oĩa nosti ʒ tu q̃ pfecisti eã vides q2 frangi nõ pt/occidi eni pñt sancti ʒ flecti neqũt (et substãtia mea ẽ in inferioribꝫ terre) id est in carne fragili consisto/et tñ os non cedit malis. ¶ Vox cristi.

¶ Aliquos in corpore meo fecisti fortes ut ossa et etiam. (Oculi) miscõie tue et pietatis viderũt infundẽdo radios grẽ tue (impfectũ meũ). i. impfectos meos q2 etiã titubãtes respicis ut petrũ ne periret (et in libro tuo). i. me quẽ dedisti formã iusticie hoibꝫ (scribẽtur). i. instruẽtur (oẽs) nõ modo pfecti ʒ impfecti/nõ ergo desperẽt (di es). i. apli (formabũtur) in me a quo pfectõnẽ grẽ suscipient/et meo noĩabitur nomine (et nemo in eis) formabitur in esse gratie nec ab eis nominabitur/vt a petro petrini sed a xp̃o dicũtur fideles xp̃i. ¶ Vox xp̃i.

Sed tñ. (Valde honorati sũt a me amici tui deus) scʒ apli quos ad aplatũ vocaui q̃bꝫ ptãtẽ miraculoꝝ dedi

valde(confortatus ē pncipatus coꝝ)facti eni sūt princi pes duces ꝛ pastores eccie/ q̄b9 dictū ē q̄cūq3 ligaueritis sup terrā erūt ligata et in celo. ¶ Merito confortaui eos/ q2 ego nō alius. Dinumerabo eos)quos in fide genu erūt et ipi credētes enumerati(multiplicabūtur sup are nam)·i·sup plebē iudaicā q̄ arene dure sterili ꝛ infructu ose cōpatur ꝛ hec mltiplicacō ꝓuenit ex hoc q2(surrexi) a morte(et)licꝫ surrectio ꝓpria v̄tute sit signū diuinita tis tn̄(ad huc sū)occultus pluribus(apd̄ te)q2 nō ē ma nifesta omib9 mea ptās q̄ tādē in iudicō erit omib9 co gnita. ¶ Sic honorabiles sūt michi amici tui deus/ita inimici detestabiles/et ideo. Sū occideris deus pecca tores)morte gehēne dicā ꝛ ego ad eos(viri sangnū) ·i·peccorū(declinate a me)q2 etiā horreo vos videre/illos eni q̄s tu viuificas ego viuifico ꝛ illos occido q̄s tu occi dis. ¶ Ideo declinate a me viri sangnū. Quia dicitis in cogitacōe vr̄a)deridendo bonos fideles(accipiāt) isti p̄dicatores ꝛ p̄lati(ciuitatēs suas)·i·bona eterna q̄ si bi ꝓmittūtur/derisone loquūtur q̄ ꝓmittūtur dico(in va nitate)·i·nō in veritate sua/ecce falsitas opinionis loqn̄ tiū. ¶ Si oderis deus peccores. Nōne)concordās iusti cie tue(q̄ te)corrigētē et dānantē(oderāt oderā)certe sic ꝛ omib9 hoib9 deberēt esse odiosi(ꝛ contra inimicos tu os resoluebar)dolore interius·zelo iusticie contra eos ira tus q2 te et nō nomē tuū impugnabāt. Oderā)dico (pfcō odio)sic nec ꝓpter vicia oderim hoies nec ꝓpter hoies vicia dilexeri(et inimici fcī sūt m)·i·me odio ha buerīt. ¶ Et qm̄ timeo qd̄ aliq̄d lateat tibi displicibile. Proba me)·i·ꝓbatū ostende p aliq̄s tēptacōnes(et fac me scire)ea q̄ latēt(in corde meo/et fac me cogno scere semitas meas)facta et cogitata p me.

Et fac me videre si aliq̃ culpa in me ē) faciendo aut ꝯsentiēdo ā negligēdo q̃ negligēda nō erāt ut p penitē-tiā emūder ab illa culpa (et deduc me ad viam) q̃ ducit ad beatitudiēz (eternā)

¶ Psalmus. Cxxxix. in quo monet
¶ orare deum contra mala seculi
Propheta in persona ecclesie vel cuiuslibet iusti.

Eripe me dn̄e ab homine

malo) nō vno tm̄ ſꝫ a toto gn̄e maloꝝ ⁊ principe suo dyabolo (⁊ a viro iniquo eripe me) Qui) mali (cogitauerūt iniq̃tates in corde) ꝯtra me ⁊ (ꝯtinue ꝯstituebāt ꝓlia scismata ⁊ hereses ꝯtra q̃ pugnarē. ¶ Et ondēs quibꝫ ꝓlijs ꝓsequāt̄ ecc̄iaꝫ ait. Acuerūt linguas) .i. acutas ⁊ exq̄sitas sentētias pauerūt sibi vn̄ possent trāsfigē cor-da hoīm simpliciū audientiū (sic serpētes) per linguas virus mittētes q̄ venenosa ⁊ nociua erant v̄ba eorū sic morsus serpentis / nec mirū si v̄ba eoꝝ erant venenata q̄ (sub labijs eoꝝ) .i. sub linguis eoꝝ erat (venenū) id ē odiū ⁊ inuidia ꝯtra ecc̄iaꝫ (aspidū) .i. incurabile q̄ ab eis nō p̄t extrahi per p̄dicatores dei sic nec venenum ab aspide p incātatores. ¶ Qui q̄ nō solū labijs ſꝫ ope-re ꝓsequūtur ait. Dn̄e custodi me de p tāte diaboli) et ministroꝝ eius (et ab hoībꝫ iniquis) qui sūt eius membra (eripe me) ut cessent mala q̃ michi faciūt. Qui) .s. hoīes iniqui (cogitauerūt supplātare) .i. retrahē (gressus meos) a via dei ⁊ supbi velut heretici q̃ de se p̄sumūt (latēter parauerūt laq̄um) .i. decepcōēꝫ (michi) ne perciperē et cauerē. ¶ Persequūtur aūt supbi p̄dicti me latē-ter / et ec̄ patēter q̄. Funes) .i. pec̄a sua ꝓpria q̃ michi suadent facere malum (extenderunt in laqueum) ut me

trahere[n]t ad faciēdū sibi a[n]a q̄si pedib[us] laqueū ita (scan=dalū) in quo cespitarē p[er] culpā et caderē in gehennā (iu=xta iter) ut facilius me capē possent si a rectitudine fidei declinassē. ¶ Vir iustus vidēs se tot modis impugnatū et q[uod] nullū aliud remediū erat sibi nisi clamare ad dn̄m et ideo clamās ait. Dixi dn̄e) in quo solo c[on]fido (deus meus es tu) cui libenter seruio (exaudi vocē dep[re]cacōnis mee) ut me liberes a p[er]secucōne inimicoꝝ meorum.

Bn̄ dixi deus meus es tu q[uia] tu. Domine) vere (dn̄e) es (virtus salutis mee) dando michi vires p[er]seuerandi ut p[er]seuerādo sim saluus (obūbrasti) p[er] grām (mētē meā) me p[ro]tegendo in pugna/ qua luctor foris c[on]tra fictos et intus c[on]tra c[on]cupiscētias et passiones meas.

Exaudi me domine etiam in hoc ut. ¶ Non sinas me ca=dere in desiderium prauum alicuius peccati) ut locus fiat diabolo (cogitauerunt contra me) inimici mei mala s[ed] tu dn̄e (ne derelinquas me) subtrahendo gratiam (ne) de me victo (triumphent et gaudeant)

¶ De malis q̄ supuenient inimicis suis ait. Caput circui=tus eoꝝ) q̄ mala cogitāt c[on]tra me. s. diabolus q[ui] sicut nūq[uam] recte incedit ita malos ad rectā viā puenire nō sinit s[ed] in circuitu ambulāt/ perdet illos (et labor labiorū suorum) id ē mendacia et figmēta q̄ cū labore inueniūt et fingūt (inuoluent eos) morte eterna. vnde sequitur.

¶ Cadēt sup eos carbones/ ignis) infernalis (et in mi=serijs nō subsistēt) q[uia] pena infernalis ē insupportabilis. Jlli defendūt pecca sua labijs mēdacib[us] s[ed] ¶ Vir linguo=sus). i. q̄ amat mēdacia nō cauēs quid loq̄tur (nō diri=getur in hac vita) ad bona opa (virū iniustū mala capient in interitu) suo. ¶ Mala dico capiēt iniustū in interitu suo q[uia] ego p[er] spiritū sanctū. Cognoui) q[uo]d tn̄ illi mali

non puidēt(qr)tā dē(faciet dn̄s iudiciū inopis).i.iu=
sti q̄ esurit iusticiā ⁊ q̄rit sentētiādo ꝑ eos contra malos(et
vindictā pauperū)spū. cōfundēdo eoꝝ oppressores:
Sic iudicabit ꝑ iustis ɔtra iniustos. ¶Verūtamē iu
sti)qr liberati sūt ⁊ de inimicis vidicati nō sibi attribuent
ſꝫ tibi dn̄e vn̄(cōfitebūtur)laudādo ⁊ exultādo ⁊ grās
agēdo(nomini tuo/et habitabūt)ꝑpetualiter(recti in p
sentia tua)inexplicabili etne visiōis gaudio ꝑfruētes.

¶Psalmus. Cxl. in quo docetur iustus in
suis afflictionibꝫ ad dn̄m clamare.
Propheta in ꝑsona iusti malis circūdati ait.

O domine clamaui ad te

et clamabo(et cū clamauero exaudi me/et intende voci
depcacōnis mee)peticōnem meam adimplendo.
Dratio mea)sit a te exaudita et accepta tibi(sic incē=
sum)qđ tibi offerebatur in odorē suauitatis(et operacō
mea bona)placeat tibi(sicut sacrificiū)qđ tibi in veteri
lege offerebatur(in vespere)quod tibi inter omnia plus
placebat in figura sacrificij quod immolādo ſeipm ad
vesperam tibi obtulit dn̄s noster ihesus cristus.
¶Ecce dn̄e clamabo ⁊ inter alia. ¶Pone dn̄e custodiam
ori meo)ut nō peccē stulta ⁊ incōgrua ⁊ ociosa loq̄ndo
ſꝫ omē qđ loquar sit sanctū et dignū deo(et ostiū pone
ɔtinētie omibꝫ sensibꝫ)ut muniatur tota mea domus et
non habeat aduersarius vnde ingrediatur ⁊ dr̄ etur.
Et si ɔtigat me peccasse aliqđ loq̄ndo nō loq̄ndū/p cor.
¶Non permittas cor meū inclinari in verba malicie)ut
pertinaciter ⁊ supbe defendā peccata mea(excusationibꝫ

falsis) sicut solēt imprudentēs facere q̄ fortune aut ne-
cessitati nature aut tpis qualitati aūt societati mala sua
imputāt cū tn̄ in ptāte nr̄a sit peccare vel non peccare.
Et si hoc feceris. ¶ Non ero vnus de illis qui excusant
sua pccā) et nō tm̄ cū minoribꝫ ſʒ etiā (nō cōmunicabo cū
electis eorū) scilicet cū potētioribꝫ et maioribꝫ ut per eo-
rum cōsortiū excusem peccata mea sicut ipi faciunt.
¶ Nō cōmunicabo cū istis malis ptendētes excusacōes in
pccīs ſʒ recipiā libēter correctōnem si. ¶ Corripiet me
iustus in misericordia et increpabit me / oleū aūt peccatoris)
scilicet falsa laus. simulata dilectio adulatoris (nō de-
lectabit mentē meā) ¶ Et vere sic erit. ¶ Quoniam ad-
huc) futurū est qꝫ (oratio mea) qua oro deū ut ꝯuertātur
(placebit eis) cū auertētur a pccīs et incipiēt timere iu-
dicium dei et si sūt qui ꝯtradicāt ut eorꝫ doctores et he-
retici nō ēst curandū (qm̄ iuncti siue compati) doctrine
cristi (absorbentur) et vincuntur et in sua vanitate defici-
unt / quia et si videantur aliquid dicere / tn̄ nichil sūt di-
cta eorꝫ / stulta enī est sapiētia eorꝫ.
¶ Quid ergo de eis erit: dicit. ¶ Audiēt vba mea qm̄ fu-
erūt vba potētia) ad penetrādū corda et vera et honesta /
vn̄ qui ad me venerūt / verbis meis vincti sūt et delecta
ti sūt in eis et ꝯuersi sūt ad me. ꝓ sūt eis verba mea / ꝓ sūt
etiā mors mea et sanctorum qꝫ (sicut cū crassitudo terre
erupta ē sup terrā) id ē cū fimus eius ē dispersus super
campos facit ipos fructificare sic cruore meo et sancto
rum martirū fecūdatus est mūdus. vn̄ sequitur.
¶ Dissipata sūt ossa) martirū meorꝫ / sed ex dissipacōne
ossiū eorꝫ sūma vtilitas venit mūdo. vn̄ tantū inde mun
dus accepit piguedinis ut inde seges ecc̄ie latius pul
lararet / hec est mors sanctorum que contemptibilis est

seculo s3 pciosa agricole q̃ nouit ibi vtilitatez et vberem fructum vñ creuit eccia. Dissipata sūt) dico (ossa martirū secus infernū).i.ad modū reoꝝ qui reputātur digni inferno/ s3 (qꝛ ad te dñe dñe ocli mei) sūt dircā sic ad ꝓtectōnē meā/ et qꝛ (in te speraui nō ꝑmittas aīam meā separari) a ↄspectu gratie tue quicquid sit de corpore. Nō auferas aīaȝ meā dico s3 potius. Custodi me a laqueo) decepcōis (quē statuerūt michi) spūs maligni (et a manifestis ꝑturbacōib) iniq̄torū hoim (oꝑantiū iniq̄tatē) ¶ Me quidē tua grā custodies/ peccōres aūt ruentes de vicio in viciū. Cadēt in retiaculū demōis siue iniq̄tatis. ego aūt cū talib nō ābulo) nec assotior in aliquo (donec trāseā) de pñti vita ad requiē beatorum.

¶ Psalmus. Cxli. in quo monet nos ad orandū ꝓ malis pñtis vite.

¶ Vox cristi ex parte assumpte humanitatis.

Voce mea interiori nō strepitu labiorū (ad dominū) p̄re3 (clamaui voce mea ad dñm depcatus sū) assidue ad eū orans. ¶ Et adhuc. Effundo) copiose (in ↄspectu eius oracōnē meā) lacrimis plenā (et tribulacōnē meā ante ipm ꝓnuncio) In tanta angustia sū qꝛ. Defecit in me spiritus meus) et tamen tu pater (nosti om̄es semitas) id ē om̄es operationes (meas) interiores et exteriores.

In via hac) pñtis vite (qua ambulabā absconderūt) aduersarij (supbi laqueū michi) id ē latenter mortē. Ipsi quesierūt michi mortē inferre et ego cū essem captus. Considerabā ad potiorē partem) scilicet discipulorū qui relicto me fugerūt (et non erat qui cognosceret me)

esse deū in carne tectū· cū prius dixisset petrus in persona omniū discipulorū tu es xp̄us filius dei viui. Perijt a me fuga) ego nō fugi sȝ potius permisi me in mortē dari p̄ liberacōe alioꝝ (et nō ē inuētus aliquis q̄ reqrat vitā meā) ad saluādū eam. ❡ Et ideo. Clamaui ad te dn̄e) p̄r (dixi tu es spes mea) spem meā in te posui· cui etiam morti appropinquās ꝓpriā aiaȝ cōmēdaui (portio mea) pars mea (in terra viuētiū) ❡ O dn̄e in quē spero. Intēde ad dep̄cacōnē meā / qꝛ valde afflictus sū) ab impijs me perdere querentib⁹. ❡ Sic quidem intēde. Libera me a persequētib⁹ me) et opus ē (qm̄ cōfortati sūt) te p̄mittēte in tm̄ (sup me) ut manus michi ingererēt et in cruce suspēderēt. Libera me et Educ me de inferno) vbi aīe fideliū a diabolo detinētur et custodiūtur / nō patiaris (aiaȝ meā) in claustris infernalib⁹ detineri ut de mea liberacōe (laudet̄ nomē tuū a me) et ab alijs liberatis p̄ me / et nccē ē ut educas qm̄ (me exspectāt iusti) liberatorē suū (donec retribuas michi) suscitādo tercia die gl̄iaȝ resurrectōis q̄ esse deb3 abiecte passionis retributio.

❡ Psalmus· Cxlij· in quo monet ad penitentiā et orationem.

❡ Propheta in persona cuiuslibet penitētis.

Dn̄e exaudi oracōnē meā aurib⁹) clementie tue (percipe dep̄cacōnem meā in veritate tua et iusticia exaudi me) q̄ penitētib⁹ et se accusantib⁹ indulges. Exaudi dico. Et nō intres in iudiciū cū seruo tuo) ut secūdū merita me iudices / ego misericordia indigeo ego fugitiuus ad te redeo / pacē q̄ro / nō ergo intres mecū in

iudiciū quia nec ego volo intrare tecū (quia) in tuo ɔspectu (nul lus viuentiū aut hō aut āgelus iustificabitur) quia solus es in quo peccm cadere nō pt / in cuius ɔspectu etiā astra nō sūt mūda. ¶ Precor ut nō intres in iudiciū cū seruo tuo.
Quia inimicus meus) .i. diabolus (psecutus est aīam meā et depssit vitā meā) ut terrenis inhereat.
Conatus ē etiā inimicus meus quantū in se ē. Collocare me in tenebris) peccorū sicut ceteros desperatos (et anxiatus ē spūs meus) vidēs vicinitatē piculi (et turbatū est cor meū) quia ex me nesciebā quō de hac captiuitate posse3 exire. ¶ In tātis aūt tribulacōibus depphensus ad hoc remediū me ɔtuli. Memor fui dierū antiquorum) in quibus alijs penitētibus misericordiā exhibuisti (meditatus in omnibus opibus tuis) ut in eis aliquā michi pararē ɔsolacōnem (et in factis manuū tuarū) que misericorditer fecisti quorum meditacō ad spei erexit fiduciā ut psumerem potius de tua pietate ɔfidere quam de meis iniquitatibus desperare.
Et nō tm meditator sz etiā cū exhibicōe bonorum operū. Manus meas ad te in oracōe leuaui / et sicut terra sine aqua desiderat irrigari) ut fructū faciat (sic aīa mea desiderat te deū suū) ¶ Peto. Velociter exaudi me) et debes facere. nō differas quia (propter defectū ē spūs meus) et miserere mei. ¶ Dñe exaudi me in hoc scilicet ut
Non auertas faciē tuā a me) tāquam offensus a me / quia si auertis (similis ero descendētibus in lacū) inferni.
Nō auertas faciē tuā dico sz potius. Auditam fac michi velociter) sine tardacōe (misericordiā tuā / quia in te speraui) nō in alio. ¶ Et. Notā fac michi viā in qua ābulem) dux michi sit veritas tua / et gressus mei tua grā dirigātur (quia ad te) fontē pietatis (leuaui omnē ɔfidētiam anime mee) ¶ Et ne impediar a via:

Eripe me de inimicis meis) diabolo et mēbris eius/ et hac fiducia peto qz ad portū pietatis tue (me confugi/ doce me) tāq̄ ignarū tāq̄ imperitū et nichil de sua virtute p̄sumētē (facere voluntatē tuam) et debes (qz deus meus es tu) cuius voluntatē debeo seq̄ in omnibꝰ.

¶ Doce me dico qd vtiqz facies/ qz. Spiritus tuus bonus deducet me per semitā iusticie in terrā rectā) .i. viuentiū quā soli recti possidebūt (propter nomē tuū) non ꝓpter merita mea (viuificabis me) vita gratie per cuius virtutē veniā ad vitam glorie (in equitate tua viuifica me) que est bonitatis tue condecentia/ quia exigit equitas tua ut viuifices illū qui se tibi humiliat.

Viuificabis me et. Educes de tribulacōe) huius seculi (aīam meā) qñ me de isto carcere exire iusseris ut mihi sit q̄eta et leta (et in miscdia tua) nō in merito meo (disperdes inimicos meos) diabolū et eius seq̄ces. Et hāc pietatē michi indulge nō qz iustus sū (qz seruus tuus sū ego)

¶ Psalmus .Cxliij. in quo monet ad gratiarū actionē pro victoria.

Propheta nō insolescēs de victoria sz humiliter grās agēs deo in psona sui et cuiuslibz iusti pugnātis et triūphātis cōtra diabolū ait.

Benedictus dominus deus

qui docet manus meas ad p̄liū) qd de prope fit/ p me enī nesciuissem cōtra goliā p̄liari (et digitos meos ad bellū) qd delonge siue a remotis fit: ¶ Vere bñdictus deus meus qm ipse ē. Misericordia mea) quibꝰ nō solū miseretur mei sz etiā me misericordē facit (refugium) a quo cōstantiā meā sumit infirmitas (susceptor) qz pugnanti

michi p̄stas ne cadā (liberator) q̇ tribuit ne dimicās vul nerer. ¶ Protector meus) ne feriar (in q° speraui) in om nibꝫ laboribꝫ ⁊ p̄lijs meis (q̇ subdit ꝑp̄lm meū sub me) vel ꝑp̄lm meū scꝫ rebelliū cupiditatē ⁊ motū carnaliū desi=deriorū / legi mentis mee / p auxiliū gratie tue subditum facit / ut racō dn̄etur in regno aīe. ¶ Propheta ꝯsiderās genus hūanū bn̄ficijs dei indignum admirans ait. Dn̄e quid est homo) ꝙ tāti pendis tāti existimas (ꝙ innotuisti ei) id ē ꝙ ei p assumptā hūanitatē innotesce=res diuinitatē q̇ p se vilissimus erat (aut filius hoīs) q̇d est (ꝙ reputas eū:) id est ꝙ eū tanti facis et tāti p̄cij ut pro eo filium tuum vnigenitum des.

¶ Ideo dico quid ē homo ꝙ. ¶ Homo similis vanitati fa=ctus est) peccādo .i. alicui vane ⁊ cito trāsiture rei simi=lis / factus dicit ꝙ creatus fuit in pfectōe ⁊ stabilitate / ⁊ ita similis veritati. ꝫ violās obediētiā fecit seip̄m vanū. mortalē ⁊ trāsitoriū. vn̄ (dies vite ei9 sicū ubra p̄tereūt) O Dn̄e) ex quo nō obstāte ꝙ homo similis factus sit vanitati. tua sapiētia disposuit redimere eū ouē errabū dam q̄ sanari nō p̄t nisi tuis humeris reportetur p̄cor (inclina altitudinē maiestatis tue) nō locum mutando (descende) ꝫ nr̄e hūanitatis formā sumēdo / redimatur homo / q̄d nisi inclinata diuinitate fieri non p̄t (tange montes) id ē potētes ⁊ suplos huius vite / gratiā tuam interius infundēdo (et fumigabūt) crebris suspirijs ⁊ lacrimis suoꝝ peccoꝝ ꝯpūctōne cōmoti.

¶ Tange mōtes ⁊ etiā. ¶ Fulgura coruscacōnē) id ē oñde tue v̄tutis potētiā crebris miraculis coruscādo (et dissi=pabis) seu dissolues ꝯspiracōes eoꝝ (emitte) p aposto los tuos (sagittas tuas) id ē v̄ba tua q̄ corda hominum transfigūt (et turbabis eos) ad penitentiam.

Deinde ppha aduētū xpi pcat' et ad prez vbū dūtēs/ ait ut hec fiant. Emitte filiū tuū de sublimitate) in q̄ ē tecum/ et induat carnē in qua visibilis appareat in mūdo (et eripe) de ptāte diaboli (et libera me de aquis mltis) id ē de mundacōe malorū (de ptāte filiorum) q̄ de aduso patre diabolo nati sūt. ¶ Ideo eripe me ab eis qm ipi sūt. Quorū os locutū ē supbiā) iactāt se habē sciētiā/ quorū tn̄ sciētia vana ē (et opa eorum opa iniquitatis) Eripe dico/ qd si feceris. Deus cāticū nouū cātabo tibi) id ē p filij tui incarnacōe grās agā (et in obsuacōe decē pceptorū legis) tibi desuiā (tibi psallā) tibi gaudebo. tibi cātabo. ¶ Cātabo tibi etiā. Qui das salutē grē regibus) .i. fidelibus q̄ bn̄ regūt seipos (qui redemisti dauid suū tuū de gladio) goliad (maligno) pessimo idolatra de ptāte diaboli (eripe me) Et erue me de manu filiorum alienorum) q̄ filij ecclie nō sūt (quorum os locutū ē vanitatem .s. q in terrenis cōsistēt nr̄a beatitudo (et opa eorum opera iniqtatis. ¶ Propha ea in q̄bus mali felicitatē ponūt enumerās ait. Quorum filij) incolumes sūt (sic nouē plātacōes in iuuētute sua) Filij eorum oposite/ et ornate) in capite et in corpe auro et sericis (sic ornat' tēplū) Promptuaria) et cellaria (eorum) vbi reponūt' victus alia (plena) gno vino et oleo et hmoi (sup effundētia ex hoc in illō) Oues eorum fetose) plene fetibus (abūdātes in egressibus suis/ boues eorum crasse) Non ē ruina) nō dico in muris ciuitatis s3 nec (sepis) nō (ē trāsitus nec egressus) vn̄ possint fugere q̄ detinēt' captiui/ nō ē tumultus/ nō vlulatus (nō clamor in plateis eorum) sed quies et pax. ¶ Qui nesciētes et cupiditate terrenorum excecati. Beatū dixerūt ppl'm cui hec sūt) putātes in huiusmodi temporalibus bonis consistere felicitatem nostrā/ sed isti

grauiter errāt qm̄ ille solus (populus beatus est cuius est dn̄s deus eius) beatitudo sua et eterna felicitas.

¶ Psalmus. Cxliiij. in quo monet ad laudē dei. Propheta in persona ecclesie laudē pmittēs deo ait.

Exaltabo te deus meus rex

confitendo et pdicādo alijs dignitatē tuā (et bn̄dicā nomini tuo) bn̄dictōe laudis et grārū actōnis (in sclm). s. hic (et in sclm). s. in eternū / q̄ eni hic nō incipit te laudare in futuro mutus erit. ¶ Bn̄dicā dico hic in vita mea nō semel sȝ. Per singulos dies bn̄dicā tibi) qꝛ singulis bonis tuis bn̄ficijs viuimꝰ (et laudabo nomē tuū in sclm scli) incessanter tibi grās agēdo. ¶ Merito laudādus est deus qꝛ. Magnus dn̄s) magnus in essentia / magnus in virtute / magnus in potētia (et laudabilis valde) in opibꝰ suis et in bn̄ficijs q̄ cōfert suis fidelibꝰ (qꝛ magnitudinis eius nō ē finis) ē eni incōprehēsibilis cogitacōne / vn̄ qꝛ magnus ē sine fine / laudabilis ē sine fine Non solū ego laudabo sȝ omis. Generatio laudabit opa tua) ut pote altitudinē celi / pfunditatē abissi / stellarum multitudinē / terre altitudinē / refluxū aq̄rū / impetū ventorū / sapiētiā hoim / simplicitatē āgelorū (et potētiam tuā pnūciabūt) dicētes q̄ magna potētia dei solius. Magnificētiā glorie tue) mīstri eloq̄orū tuoꝝ (loqn̄tur) pdicādo et laudādo (et magnificētiam sanctitatis tue etiā loqn̄tur) dicētes. nō ē sanctus ut est dn̄s (et mirabilia) q̄ sup naturā oparis (narrabūt) dicētes / mirabilia opera altissimi solius. ¶ Ceterū. Virtutē terribilium iudicioꝝ tuorū) metuēdoꝝ q̄bꝰ impios punis (dicēt

et magnitudinem tuam) cuius nō est finis (narrabunt) narrabūt aūt cū talē esse laudabūt. ¶ Preterea.

Memoriā abūdantie suauitatis tue) qua vocasti eos ad tuā grāz deuoto corde (pferent) ꝛ narrabūt (ꝛ iusticia) vel quā eis infundis ad iustificacōnē vel qua scdm merita eis tribuis beatitudinis gloriam (exultabunt) Laudabūt sanctitatē ꝛ potētiā dei ꝛ dignū est quia.

Miserator) ē actu miscdiā exhibendo (ꝛ misericors) natura in se ipo a quo fiunt miseratio (paciēs) expectādo· tolerādo peccores ut ouertātur (ꝛ multū misericors) peccā quātumcūqꝫ magna· quātumcūqꝫ multa condonādo vere penitētibꝫ / multū misericors ē largiēdo tā ineffabilem mercedē suis fidelibꝫ. ¶ Misericors dico imo generaliter. Suauis est dñs vniuersis) qꝫ omibꝫ creaturis dat esse/ qd ē desideratissimū scdm se· vniuersa suauiter disponit/ suauis maxime bonis gustātibꝫ/ qꝛ suauis est dñs (et miseracōnes eius sup omia bona eius) diffusio eni bonitatis eius sup omnē spargitur creature vultum faciens solē suū oriri sup bonos ꝛ malos / vñ quicquid creauit ppria miseracōne gubernat ꝛ regit.

Ergo. Laudent te domine omnia opera) secundum modum suum per se si sunt creature rationales/ si ratione carent sua vtilitate sua pulcritudine dando materiam laudis laudantibus te (et sancti tui) scilicet et homines et angeli (tuam laudem concelebrent)

¶ Laudēt te dico dicētes ꝛ pdicātes· Gloriā regni tui)· s qꝛ notanter qꝛ sapiēter ꝛ qꝛ mirabiliter queqꝫ facis in regno tuo/ et disponis (et potentiā tuā) que magna est qua regis ꝛ ordias supiora ꝛ inferiora ꝛ omia in eis cōtēta (loqñtur) ¶ Loqñtur dico ad hoc utiqꝫ. Ut notā faciāt filiis hominū potentiā tuā) ne p ignorantiā minus

te timeāt vel diligāt sui tui (et gliam magnificētie regni tui) qd id ē q̄ gloriosū et magnificū ē regnū tuum.
De cuius regni magnitudine et stabilitate ait.
¶ Regnū tuū regnū omiū sclo℞) q regni tui nō erit finis omia eni scla regni tui dnacōne voluūtur (et dnatio tua in omi gnacōne et gnatione) q ptās tua ptās eterna et regnū tuū qd nō corrūpetur. ¶ Et ipē dns est laudandus q. Fidelis ē in omib𝔷 vbis suis) omia eni q p ,pphetas locutus est adimpleuit et quicquid promisit dedit (et sanctus) .i. irreprehensibilis (in omib𝔷 opib𝔷) licet videatur a stultis quedam iniuste disponere.
Certe dns sanctus ē in opib𝔷 suis q. Alleuat omes q corruūt) in pccm et alleuari desiderāt ne i etna ruina mergant (et erigit omes elisos) sanādo eos lesos si penitē velit hic eni ē samaritanus q alligauit vulnera sauciati.
Quia eni tu dne es q alleuas corruētes et erigis elisos.
Oculi omnium in te sperant / et tu das escam illorum) siue spiritualem siue corporalem nō tamen semper quādo petitur sed quando tu sapiens medicus cognoueris esse (tempus oportunum)
Das escā dico et liberaliter qm. Aperis manū benignitatis tue) large dispensando bnficia tua (et imples omne animal) capax bndictionis (bndictōne) cōuenienti / ex tua eni largitate ē quicquid bndictionis assequitur anima viniuscuiusq fidelis.
¶ Consequenter propheta laudans deum de iusticia ait.
Iustus est etiā dns) id est nō solū liberalis est in puidendo sed etiā iustus in disponēdo / iustus est (in omib𝔷 dispositionibus et voluntatibus suis) cum ipē sit regula iusticie et veritatis (et sanctus) non solum in se sed etiam vult q nos qui sumus opa eius sancti efficiamur

dicens sancti estote qm̄ ego sanctus sū. ¶ Bn̄ apparet q̄ dn̄s ⁊ iustus ⁊ sanctus sit qm̄. ¶ Prope est) ꝓpicius est(omib⁹ inuocātib⁹ eū in veritate)inuocare deū in veritate ē pia et immaculata intencōne causa salutis aīe ad dn̄m clamare. ¶ Et vere prope ē dn̄s q̄z. ¶ Voluūtatem timentiū se)timore filiali q̄ est annexus caritati(faciet) id ē ꝯplebit ⁊ si illi taceant(et dep̄cacōnē eoꝝ)si sit pia et ꝑ se ⁊ pseuerās(exaudiet ⁊ saluos faciet)eterna salute in nouissimo. ¶ Ondēs quō sit iustus deus in bonos et in malos ait. ¶ Custodit dn̄s oēs diligētes se)tanq̄ grana in horreo/et gēmas in auro cuiusmodi sūt hij qui dilectōnē dei mūdanis dilectōib⁹ p̄tulerūt(et oēs peccores disꝑdet)qui amori dei obstinata volūtate sclī amorē anteponūt. ¶ Et q̄z oīa ita se habent.

Laudacōnē dn̄i loq̄tur os meū)euidēter p̄dicādo ⁊ cātādo ⁊ exēplo meo(bn̄dicat oīs caro).i.oēs fideles.dn̄i ⁊ sui.pueri ⁊ senes.oēs q̄ dē laudare.bn̄dicē. extollere.atq̄z p̄dicaē debemus.p quē viuimus.p quē alimr̄ ac sumus(nomi sancto ei⁹)⁊ hoc(in p̄n̄ti ⁊ i futuro)

¶ Psalmus.Cxlv.in quo monet ad laudē dei. Vir iustus exhortās se ad laudandū deū ait.

Lauda anima mea dominū

cui animi respondēs ait(laudabo dn̄m in vita mea)hic queadmodū potero.s.tenuiter ⁊ exiliter q̄z peccis p̄mor sz pfecte laudabo cū ei pfecte inhesero in vita eterna q̄ ē vera vita(⁊ psallā deo meo)opādo oīa ad honorē eius (q̄ diu fuero) ¶ Et q̄z laudari bn̄ deo nō p̄t nisi ponēdo spem in ip̄o solo ait. ¶ Nolite cōfidere in principibus)

spem ponẽdo in eis quãq̃ sint potẽtes· nolite cõfidere in imperatore· non in regibꝫ· non in p̃fectis· non in iudicibꝫ seculi(nec in filijs hominũ)qui amare tẽporalia suadent qui seipos saluare non possunt nec alios.

Bñ dico ꝙ in nullo talium est salus qm̃. Exibit spũs ei9)de suo corpe cito vel subito quãdo nõ vult vel scit q̃ spiritu exeũte corpus(reuertetur in terrã suã) vñ cepit originẽ in die illa mortis sue(peribũt' omnes cogitacões eoꝝ)que in diuersos ambitus seculi se extendebant.

Propheta ꝯseqñter ondens de quo sit pñcipaliter cõfidendũ ait. Beatus cuius deus)quẽ coluit(iacob est adiutor eius/et spes eius)nõ in pñcipibꝫ· nõ in filijs hominũ· nõ in diuitijs seculi sed(in dño fuit/qui fecit celum et terram et omnia que in eis sunt)

Et ꝓbãs ꝙ in solo deo sit ꝯfidẽdũ/inducit ꝙ deus sit iustus dicẽs/ipe ẽ. Qui custodit vitatẽ in eternũ)non eni mẽtiri pt. Itẽ ipe(facit iudiciũ iustũ iniuriã patientibꝫ)eos de iniuriãtibꝫ vindicando/ipe etiã(dat escam) vtrãqꝫ corpalẽ ꝛ spũalẽ(esurientibꝫ)supplẽdo defectũ eoꝝ. Ipse soluit)etiã p' grãm(cõpeditos)peccatoris vinculis astrictos(et dñs illuminat cecos)id est luce sue sapiẽtie ex insipiẽtibꝫ fac̃ sapiẽtes. ¶ Ipse etiam.

Dominus erigit elisos)siue claudos/quos eni dyabolus elidit· dñs erigit(dñs diligit iustos)quos locat in eterna beatitudine. ¶ Ipse etiam.

Dominus custodit aduenas)extra terrã natiuitãtis eoꝝ existẽtes(et pupillũ ꝛ viduã)hũano destitutos auxilio(suscipiet)sb̃ sua cura speciali ut sperẽt in deũ/et etiã qui habẽt terrena ꝛ nõ in eis cõfidũt pupilli ꝛ vidue dei sunt(et vias)id est ꝓcessus(iniquoꝝ)ꝑsequẽtium has personas impotentes dominus(disperdet)

Tantā est dei potentia et iusticia o spon'o ecclesia. Dominus) quem rcuereris deus, in quē credis/tuus quem diligis (regnabit) non ad modicum sicut reges mundani sed (in eternū)

¶ Psalmus. Cxlvi. in quo monet ad laudandum deum.

¶ Propheta excitans ad dei laudem ait.

Laudate dn̄m quoniā bonū

est psallere) ad gliā et honorē maiestatis eius/ psalmodia enī de laude dei dicitur bona qz dulcedinē habet annexā et meretur vitā eternā (laudatio) aūt exhibēda deo debet esse (iocūda) ex deuocōe cū facta debet esse (decora) vite moribus speciosa q nō ē in ore peccatorū q bone cātilene malis obstrepūt moribus. ¶ Laudandus est vere. Dn̄s) qz ē (edificās ierusalē) celestē quā de viuis lapidibus exstruit/ edificat aūt sic qz (dispsos fideles) per orbē (cogregabit) in vna fide spe et caritate ut de illis edificiū celeste formetur. ¶ Ipe etiā ē. Qui sanat contritos corde) offerētes deo sacrificiū cordis cōtribulati cōdonando eis peccata (et alligat) apponendo sacramenta (vulnera eorū) qui scz faciūt penitētiam donec consolidetur qd fractū erat. ¶ Ipe etiā ē. Qui multitudinē stellarū in certo numero posuit) et omes virtutes earū (et nomina nouit) ¶ Quid plura. Magnus dn̄s noster et magna virtus eius/ et sapientie eius nō est numerus) quia infinita et incomphensibilis. ¶ Ipse etiā est. Susapiens) in gloria (mansuetos/ hūiliās aūt peccatores) superbos. cōtrarios mansuetis (usqz ad terram)

mansuetudo enī ad celū vocat/ supbia in terrā detrahit āgeli supbi in terrā currīt/ hoīes hūiles ad celū vadūt. Quia dn̄s māsuetos in glia suscipit. Precamite dn̄o in confessione) laudis (psallite deo nostro) voce et bonorum operum consonantia.

Et memorās pph̄a opa p q̄ ptās dei ondit̄ dic ipe ē.

Qui operit celū nubib) ad hoc (q paret terre pluuiam) ut fecūdetur ad terre nascētiū pductionem.

Qui pducit in mōtib) fenū/ et herbā seruituti hoīm.

Qui dat iumētis escā ipoꝝ/ et pullis coruorū clamantibus) q. a parētib) antequā nigrescant nichil nutrimēti recipiūt. tribuit vn̄ alantur/ scilicet rorem celi.

Mansuetos aūt diligit ꝫ In eq̄tib) ofidētib) (de sua fortitudine) magis q̄ de deo (nō erit bn̄placitū ei nec in peditib) ofidētib) de robore suo magis q̄ de deo/ ē bn̄placitum ei/ quia hm̄oi homines supbi et fatui audaces sūt quos deus odio habet. Beneplacitū aūt est dn̄o sup timētes eū) q per timorē pcc̄m expellitur quod deo displicet (et in eis qui sperant super misericordia eius) quia timor non valet sine spe venie.

¶ Psalmus. Cxlvij. in quo monet ad laudem dei. Propheta exhortans iherusalem id est sanctam ecclesiam ad laudandum deum.

Lauda iherusalē celestis iā secura (dominū/ lauda deū tuū syon) .i. sancta eccl̄ia q̄ p fidē deū specularis in via. Lauda dico iherusalē dn̄m secure. Quoniā ofortauit) siue cōfirmauit (seras portarū tuarū) id ē vndiq; te sua ptectōe muniuit/ clausa enim est ianua quia nemo exit

vñ de doleas. nemo intrat quem timeas/non exit inde amicus/non intrat illuc alienus sicut nunc in vita p̄senti fit vnde sūt scādala (et benedixit filijs tuis) quos olim pepisti omnimoda benedictione qui iam quiescunt (in te) non foris peregrinantur. ¶ Benedixit ille.

Qui posuit fines tuos pacem) ut ex nulla parte possis concuti aut turbari et quicquid intus est pace fruitur et in pace illa est saturitas ꝛ nulla indigētia (qui satiat te) plenissime (ex adipe frumēti) id ē diuinitate xp̄i.

Ipse est. Qui emittit verbum suum) in carnem et v̄bum caro factum est et habitauit in nobis (velociter currit) id est diffunditur per totum mundum (sermo) predicationis (eius) et tanta velocitate ut in breui tēpore impleuerit mundum veritatis cognitione.

¶ Propheta loqūs de bñficijs que contulit nobis aduentus xp̄i circa cōuersionē peccatorū ait. Qui) scilicet s̄mo cristi (dat niuem) id est peccatorem frigidū et fragilem (sicut lanā) ut inde fiat vestis calida ꝛ pulcra p gratiam. quasi diceret peccatores de frigiditate culpe cōuertit ad calorē gratie ꝛ decorē. Itē s̄mo dei (nebulā) id est caliginem pcti (spargit) tollit et dissipat p hūilitatē penitēcie que significatur p cinerē. ¶ Itē. Mittit cristallū suā) id est induratos ꝛ obstinatos in pctis quos quidē predestinauit q̄ non facile ut nix soluūtur (mittit ut frusta panis) id ē tales fecit ut pascāt alios v̄bo dei ꝛ p̄dicent veritatē quā prius ante cōuersionē impugnabāt/sicut de paulo patet. mirabilis pfecto artifex qui de niue facit lanā/de nebula cinerē. de cristallo panem/lana calefacit frigidū. cinis lauat sordidū/panis reficit famelicū/sic gr̄a peccorē/et sequitur (āte faciē frigoris quis sustiebit) id est nisi deus soluerit cristallū sicut niuē id ē hominem

in duratū in peccis/quis poterit sustinere penitētiā frigoris viciorū et obstinacōis eius: quasi diceret nullus. Et si nullus possit sustinē an faciē frigoris nō tñ ē desperandū qꝛ. (Emittet) deus pr̄ (vbū) filiū (suū) in carnē et vbo euāgelice p̄dicacōis (liquefaciet) ꝛ mollict (obdurata corda peccōꝝ) (Et flātē spū sancto sup impios feruor caritatis in tm corda ip̄loꝝ accēdet ut recordacōe p̄teritoꝝ criminū (ex eoꝝ oclis erūpāt flumina lacrimarū) Flauit spūs eius in cꝗ. (Qui annūciat reuelacōnē de xp̄o de tribu iuda) nasciturо ip̄lo israhelitico de qͦ p iacob erat nasciturus (et legē ꝛ iudicia sua populo isrl̄) (Nō fecit taliter omi nacōm) sic ip̄lo israhel de quo carnē assumpsit cui ꝓphas dedit cui p seipm vbū annunciauit de quo p̄ncipales apl̄os elegit (et iudicia sua manifestauit eis) quod non fecit alijs.

Psalmus. Cxlviij. in quo monet ad laudem dei. Propha hortās omēs creaturas ad laudē incipit a superioribꝰ dicens.

Laudate dn̄m creature celestēs laudate eum qui estis in excelsis) throni dn̄acōes p̄ncipatus ptātes cherubin ꝛ seraphin. Laudate eū omēs āgeli eius) id ē vos sp̄i quos ipe mittit ad legacōes suas in mūdū (et vos omēs angeli noiati vtutes) p quos dn̄s fecit mirabiles effectus qui in admiracōnē diuine ptātis et laudē eius inducūt homines/non ideo ꝓpheta inuitat angelos ad laudem dei qꝛ aliquādo cessent vel qꝺ eo monēte magis laudēt sed sic ammonendo ōndit affectū suū scilicꝫ qꝛ sibi est grata laus eorum. Consequentēr monens ad laudem celestes creaturas corporeas ait.

Laudate eū sol ⁊ luna/laudate om̄es stelle et om̄ia lucentia in celo) que eo dicuntur laudare deū q̄ꝛ ex sua pulcritudine ⁊ virtute inducūtur hoīes ad laudandum deum. Laudate eū celi celorū id est celū empireū qd̄ est super om̄es celos/dicitur aūt in plurali celi ꝓpter diuersas māsiones que in eo esse dicitur iuxta illud. in domo patris mei mansiōes multe sūt (et aque que sup celo sunt) id ē celū cristallinū quod dicitur aqueum ꝓpter similitudinē cū aqua in dyaphancitate (laudent nomen dn̄i) id est materia sit nobis laudandi deum.

¶ Laudate dico eū p̄mo Quia verbo dn̄i om̄ia cōstant q̄ creata sūt in celo et in terra) et q̄ꝛ inter velle suū ⁊ facere nichil distat ait (q̄ꝛ ipe dixit). i. v̄bū genuit ⁊ p ipsum (facta sūt/ipe mādauit) verbo suo (et creata sunt.

Item dico laudate eū que dicta sūt q̄ꝛ. Statuit ea) pmansura (in eternū) quo ad substātiam. licꝫ mutabūtur quo ad qualitates (q̄bꝫ statuit) cursū siue motus ⁊ influentias (et nunq̄ ꝑteribūt) ordinē eis impositum.

Et inuitans ad laudem dei creaturas inferiores incipiens a creaturis irrationabilibus ait.

¶ Laudate dn̄m vos creature q̄ estis de terra/dracones) et om̄ia genera mōstroꝝ aialiū (et abissi). i. profunditates aquarum latentiū et maria omnia.

¶ Laudate ignis grādo nix glacies ⁊ v̄eti) ꝯcitātes ꝓcellas in mari q̄ om̄ia faciūt illd̄ ad qd̄ ex diuina dispositione sūt ordiata. Laudate mōtes ⁊ om̄es colles/ligna fructifera ⁊ omnes cedri)

¶ Laudate bestie ⁊ vniūsa pecora/serpētes. volucres ⁊ om̄ia volatilia) p aerē. ¶ Et inuitās ꝓpha creaturas rationales ad laudandū incipiēs a maioribꝫ ait.

¶ Laudate reges terre dn̄m ⁊ om̄es ꝑpli) sic cōsules

principes (et omes iudices terre) Juuenes et vgines senes cu iunioribus laudet nome dni / qr exaltatu e nome eius) omis ptas omis etas · omis sexus laudet nome dni nri saluatoris cui pr dedit nome qd e sup ome nome. Quid p singula. Confessio laudis dei e sup celu et terram) quia omes creature tam celestes q terrestres debent eu laudare / e etia sup eas qr maior e et superior omni laude earu · tu etia laudadus e (qr exaltauit deus pater cornu populi sui) id est xpm ppli sui redeptore / qui dicitur cornu qr superior est toto corpore p excellentia / durior carne p iusticia / mollior osse p misedia / exaltauit quidem in sua passione qr p ea mundu de captiuitate redemit / exaltauit in resurrectone in qua eius corpus surrexit gloriosu / exaltauit in ascensioe in qua tm ascendit q sedet ad dextera pris. Hymnus) id e laus cu catico fiet deo (ab omibus sanctis eius) ppetuo / sanctis dico · s · (filijs israhel) · i · fidelibus xpianis q p illa fide p qua abraha placuit deo · israhelite facti sut · i · videtes deu filijs israhel (populo) fide et caritate (appropinquanti sibi)

¶ Psalmus · Cxlix · in quo monet ad laude dei. Propheta exhortans fideles ad nouum canticum ait.

Cantate domino canticu

nouum) de operibus nouiter factis in tpe gratie · s · q mater fuit vgo · q deus homo factus sit et q repatus sit mudus p passionem filij eius · Ite de nouis madatis ut dilectone inimicoru / de nouis osilijs ut de abiectone tpaliu / de nouis pmissis · ut de adopcone celestiu bonoru (laus eius) id est ei grata e (qm ecclesia catholica et a sanctis fit)

Cantate dico in ecclesia et. Letetur populus cristia-
nus) spe interiori cordis leticia (in eo qui fecit eũ) in esse
nature et in esse gratie (et ecclesie fidelium exultent in
cristo rege suo) et sacerdote.

¶ Laudẽt nomẽ eius in choro) .i. in cõcordia morũ ꝗ vni
tate caritatis (in timpano) .i. in mortificacõne carnis (et
psalterio psallãt ei) .i. ope cõpleatur qđ voce cãtatur.
Psallite et cãtate. Quia bñplacitũ ẽ dño in ꝑplo suo)
bñplacitũ ẽ cũ cõuertit auersũ / cũ iuuat pugnãtez / coro-
nat vincẽtem (et exaltabit mãsuetos in salutẽ) eternam.
Unde sequitur. Exultabũt sancti in gloria) qꝛ facta
resurrectione nõ tñ in aĩa ꝫ in corp̃e etiã erũt gloriosi
et qꝛ tũc adimpletus erit oĩs appetitus eoꝝ (letabũt
in cõsciẽtijs suis) siue in celestibꝰ mansionibꝰ distributis
eis scđm gradus beatitudinis eorum.

¶ Exultabũt sancti dico hoc modo qꝛ. Exultacões) .i.
laudes dei cũ exultacõe facte erũt (in corde eoꝝ) et lin-
guis de oĩbꝰ ꝑfectibꝰ suis attribuẽtes ei quicq̃d boni
glorie et honoris habẽt / de ꝑfectis viris subdit (gladij
scindentes ex vtraqꝫ ꝑte) .i. ꝑtãs iudicandi de malis de
quibꝰ capietur vindicta (in manibꝰ eorum)
Ad quid erit gladij in manibꝰ eoꝝ. Ad faciẽdã vin-
ctã in nacõibꝰ) .s. in illis q̃ legẽ nõ habuerit (et increpa
cões in ꝑplis) in illis q̃ male legẽ vsi sũt. ¶ Et. Ad alli
gãdũ reges eoꝝ) reges terre impios (in cõpedibꝰ) in
eternis penis ex qbꝰ nullo modo poterũt se exsoluẽ (ꝗ
nobiles eorũ) de oĩbꝰ (in manicis ferreis) qꝛ punięt
manus eoꝝ qbꝰ in pñti vita malũ iniusticias intulerũt.
Quid singula enumerẽ: ad hoc gladios sancti habe-
bũt in manibꝰ. Ut faciãt in regibꝰ ꝗ ꝑplis iudicium)
nõ q̃d cũqꝫ ꝫ (cõscriptũ) in pñtia dei approbatũ ab angelis

et in pluribꝯ sacre scṗture locis memoratū(gloria hec ē omībꝯ sanctis eius)pfectis q̇ ꝑ xp̄o oīa terrena reliquerūt/ecce quāta glia ꝛ gaudiū tunc erit qn̄ paupes q̇ hic erāt derisui habebūt ptātem iudicādi in supbos.

¶Psalmus. Cl. in quo monet ad laudē dei ꝓpter beneficiū glorificacōnis.

¶Propheta inuitans ad laudandū deum in sanctis iam in celesti iherusalem receptis ait.

Laudate dn̄m in sanctis eius

id est in cōsideracōne sanctorum quos ipe misericorditer iustificauit ꝛ mirabiliter remunerauit(laudate)etiā in ɔsideracōne(firmamēti virtutis eius) id est pro eo q̄ mortē ipam cū auctore suo nequissimo potētie sue virtute vicit et credentes ad celū perduxit. Laudate eū in virtutibus eius)id ē ꝑ gloria angelicis virtutibꝯ data qui sūt eius creacōne quo ad naturā/et confirmacōe quo ad grām(laudate dn̄m scd̄m multitudinē magnitudinis eius)·i·scd̄m gliaꝫ magnā quā extēdit ad multitudineꝫ electorum ex diuersis partibꝯ mundi vel laudantem deū sine fine sicut magnitudinis eius nō ē finis. Propheta quomodo sit deus laudandus p similitudines misticas ostendit dicens. Laudate eum in sono tube/laudate eū in psalterio et cythara)tuba concrepet regi psalteriū canat deo cythara cū reliquis instrumētis canat sponso/laudate eū in sono tube q̄ vos in bello vincere fecit conterente dn̄o sathan sub pedibꝯ vestris/laudate eū in psalterio q̄ vos implere legem prestiterat/laudate in cythara q̄ carnem vestram viuificauit.

Laudate eū in timpano) q: mortificatū corpus vr̄m in immortalitate donauit (et in choro) q: choris angelicis vos associat (et in cordis et organo) q: p cibo2ū abstinentiā retortis visceribus cōcupiscētie a vicijs carnalib9 digni inuēti estis regno dei ad dicendas dīnas laudes.
Laudate eū in cimbalis bn̄ sonātib9/in cimbalis iubilacōis) eo q9 corrupcōe carnis sanguinisq3 depulsa oformati ad imaginē creatoris omi plenitudine spei opleta fulgetis sicut sol in regno dei/et q: ista instrumētā vult ppheta spūaliter intelligi q: talia instrumenta in celesti patria nō habēt locū sed ad designādū magnitudinē3 diuine iocūdatis hic interponūtur ocludēs ait (omnis spiritus) siue angelicus siue humanus (laudet dn̄m).

Reuerendissimi cardinalis/tituli sancti Sixti domini iohannis de Turrecremata/expositio breuis et vtilis super toto psalterio Moguntie impressa/ Anno domini .M.cccclxxvi. decima die marcij p petrū Schoyffer de gernßheym feliciter est consūmata.

